

హౌండ్లూమ్ హౌస్ క్రొత్త వట్టు చీరలు వస్త్రాలయము

204466

ఎన్నో రకాల ఆకర్షణీయమైన వట్టుచీరలు,
అందాలు చిందే చేనేత చీరలు, ఇంకా
ఇంకా పైన రంగులలో, సొంపైన క్రొత్త క్రొత్త
డిజైనులతో ఇతర బట్టలు, ఇండియాలోని
అన్ని ప్రాంతాలనుంచి తెప్పించబడ్డాయి.
ఇవన్నీ మీకు, మార్గంగా ఏక కండిషన్ చేసిన
మా క్రొత్త షోరూములో లభ్యమవుతాయి.
నేడే విచ్చేసి మీకు కావలసినవి కొనుక్కోండి.

పండగరోజులలో

10% ప్రత్యేక తగ్గింపు

హౌండ్లూమ్ హౌస్
9, రత్న బజార్, మద్రాసు-3

With The Best Compliments

Of :

ALPHA (MADRAS) CORPORATION

8, ANDERSON STREET,

MADRAS-1.

Grams : 'ALPHACORP'

Phone : 25609, 27833

**IMPORTERS * INDENTORS * DEALERS IN OFFSET
PRINTING AND BLOCK MAKING SUNDRIES,
CHEMICALS ETC.,**

K. ORR & COMPANY

Indenting Agents, Importers & Paper Merchants,

16, Stringers Street,

MADRAS-1.

From Stock :

**Paper, Printing Inks,
Printers' Sundries,
Adding Machine Rolls,
Teleprinter Paper Rolls &
Allied Products,
Garage Equipments
(Polish Make).**

Indents :

**Paper, Process Zinc &
Copper Sheets,
Printing Machines,
Hardware, Match Chemicals,
Acrylic Plastic Sheets,
Iron & Steel,
"KG" Brand Zip Fasteners,
Special Steels EN SERIES**

Phone : 23019 & 23526

Grams : "PRESUNDRY"

Telex : 041-7135

ఆంధ్రపత్రిక

పరీధావినామ సంవత్సరాది సంచిక

[అరువది రెండవ సంచిక]

[1972 - 73]

సంపాదకుడు:

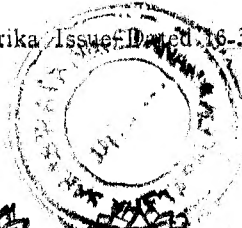
శివరెంక శంభుప్రసాద్

వెల రూ. 3

ఆంధ్రపత్రికా కార్యాలయమున ముద్రితము.

Supplement to Andhra Patrika, Issue Dated 16-3-1972 Regd No. M 1118

దాగుడుమూత—శ్రీ నోరి నరసింహ శాస్త్రి	1	శ్రీ అరవిందుల యోగసాధన ప్రగతి—	
భారతీయ పునరుజ్జీవనము—రామమోహన్ రాయ్ కృషి—		శ్రీ కమలాకర వేంకటరావు	90
శ్రీ కల్లూరి బసవేశ్వరరావు	7	చక్రదర్శనం—శ్రీ ఇంద్రగంటి భానుమూర్తి	98
లెన్ లగేజ్, మోర్ కంఫర్ట్—		ఆంధ్రవాఙ్మయంలో చరిత్రాత్మక నవల—	
శ్రీ మధురాంతకం రాజారాం	16	శ్రీ పి. గణపతిశాస్త్రి	102
అర్చన—శ్రీ నూతలపాటి గంగాధరం	23	పిచ్చిగీతలు—శ్రీమతి ఆర్. వసుంధర	107
నవన పద్యం : అభాస లక్షణ విరాకరణం—		ఉహలో ఉగాది—“సాంధ్యశ్రీ”	113
శ్రీ చేకూరి రామారావు	25	“ఆంధ్రసాహిత్యంలో శ్రీ తిరుపతి వేంకటకవుల యుగం” —	
హేమంత హసంతిక—స్వర్గీయ బాలగంగాధరతిలక్	33	శ్రీ చెళ్లపిళ్ల దుర్గేశ్వర శాస్త్రి	117
బరోపా సమిష్టి వివణి - భారతదేశం—		జేతంచెర్ల తవ్వకాలు—రాలియుగపు సంస్కృతి	
శ్రీ బారు గోవిందరావు	36	డా. కొండపేట తిమ్మారెడ్డి *	
గతం నీది భవిష్యత్తు నాది!—శ్రీ కె. శివారెడ్డి	40	డా. మల్లాది లీలాకృష్ణమూర్తి	129
ఆకలి—“కొంకలూరి”	43	పరీధావి!!—శ్రీ వి. సంవత్సరమారాచార్య	133
నార్తాప్రసార సౌకర్యాలు—ప్రజాస్వామ్య పద్ధతి—		నల్లనము : సాహిత్యము—శ్రీ ఆర్. ఎన్. సుదర్శనం	134
శ్రీ చంచల్ సర్కార్	51	మనస్సులో మహోదయం—	
ఆత్మలహరి—కీ. శే. పింగళి లక్ష్మీకాంతం	63	శ్రీ మిరియాల రామకృష్ణ	143
చిత్రకవిత-నిర్దోష్య సాహిత్యము—శ్రీ శ్రీరంగాచార్య	69	సంఖ్యా సంవయాలు—డా. విశ్వనాథ అరుణాచలం	145
అనలతోరణం—శ్రీ మాదిరాజు రంగారావు	79	“కథాసాహిత్యంలో న్యూవేవ్”—	
తురుష్కులు - సంస్కృత సేవ—		శ్రీ కొండవంటి లీలామోహనరావు	149
శ్రీ వై. గోపాలరెడ్డి	86		

వర్ణ చిత్రాలు:

ముఖచిత్రం—గోదాదేవి—శ్రీ కొండపల్లి శేషగిరిరావు, హైదరాబాదు.

పరమభాగవతులు—నాల్గు చిత్రాలు—సేకరణ—శ్రీ కోడూరు శ్రీరామమూర్తి.

ప్రజా వన

పుష్పము జర్మనీ పురాణాని విజ్ఞానవేత్తలలో మానసిక విజ్ఞాన వేత్తలలో ప్రసిద్ధులయిన ప్రాసెస్ రూడోల్ఫ్ బిల్ట్ ఇటీవల మానవ ప్రవృత్తి లక్షణాలను గురించి కొన్ని పరిశీలనలు చేశారు. ఆ పరిశీలనలలో సూక్ష్మ విషయాలు అనేకం ఆయన వివరించారు. ఆయన పరిశోధనాసారాంశం ఒక్కటే. మనుష్యుని ప్రవృత్తి ఇట్లా వుంటుంది అని సిద్ధాంతం చేసుకొని నిర్ణయించడము, పట్టడము కష్టం. ప్రతి ఒక్క పరిస్థితి దృష్ట్యాను ఆ ప్రవృత్తిని గురించిన అనుశీలనము, విగమనము చేయవలసి వుంటుంది. ఇచ్చట ఆ మానవుని పరిసరాలు గూడా కొంత పని చేయవచ్చు. అనగా ఈ అనుశీలనానికి, విమగ్నానికి తోడ్పడవచ్చు. కాని అసలు అనుశీలనం ఏ స్థితికి ఆ స్థితి నుంచే జరగవలసి వుంటుంది. అధునాతనమైన విజ్ఞానా సాధనమేయవిజ్ఞానం ఈ విధంగా వుంటూ వుండగా, బద్ధ బుద్ధులైన జనులు ముందుకు జరగలేక, ముందుకు చూడ లేక, గతకాల సంబంధమైన పరిమిత దృష్టి కోణంలోనే ఆలోచనలు చేస్తూ, ఆ ఆలోచనలను లోకం మీద విధించ చూడడాన్ని మనం చూస్తూనే వున్నాము.

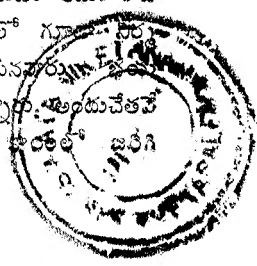
అట్లాకానిపక్షంలో ఆకృతి లేని మాటలు, నిరాకారాలయిన భావాలు నిలుబడిలోనికి వచ్చి వుండవు. సమూహాల మీద మనుష్యులను అభ్యుదయశక్తు లనడమున్నూ, సముదాయాల మీద మనుష్యులను ప్రతీపశక్తు లనడమున్నూ కుదరదు. అదే విధంగా నిబంధ (కమిటెడ్) రాజకీయాలు అన్న పదాన్ని పదబంధాలు చలామణిలోనికి రావు. కాల గమనాన్ని, సాంకేతిక విజ్ఞాన ప్రగతిని, విజ్ఞానశాస్త్రపు మనోవేగపు ప్రసరణాన్ని గమనించని వారు మాత్రమే ఇటువంటి పరిమిత భావప్రవిష్ట చిత్తులై లోకాన్ని గూడా, తమ లాగా చేద్దామని చూస్తారు.

రాజకీయాలలో ఈ రకమైన ప్రవృత్తి సహజంగా వుంటుంది. రాజకీయాలయూ, రాజకీయవేత్తలయూ ప్రయోజనాలు అటువంటివి. అక్కడ పరార్థాన్ని స్వార్థం ఆక్రమించుకుంటున్నదో, స్వార్థానికి పరార్థం హద్దులు దిద్ద గలుగుతున్నదో ఎవ్వరూ చెప్పలేరు. ఈ రాజకీయాలలో కొన్ని సందర్భాలలో వ్యక్తి ప్రయోజనం పార్టీ ప్రయోజనంగా విలసిల్లడము, పార్టీ ప్రయోజనం ప్రజాభీష్టంగా ప్రదర్శించడానికి ప్రయత్నాలు సాగడము కన్పిస్తుంది. ఇందులో ఏది ఏదో తెల్సి చెప్పడం ఎవ్వరికి సాధ్యం కాదు. అటువంటి సందర్భాలలో ప్రజాస్వామ్య ధర్మం యొక్క అర్థం పరిమితం అయిపోవడం అంటూ గూడా సంభవం అవుతుంది. ఈ స్థితి ఒక విచిత్రమైన స్థితి. ఈ అన్నింటికీ కారణం ఏమిటని ఆలోచిస్తే, అది ఒక్కటిగానే కన్పిస్తుంది. అది భయం. బహుత్వంలో ఏకత్వాన్ని దర్శించక లేక, తమ అస్తిత్వం ఏమైపోతుందో వచ్చు భయం అది. ఈ భయంయొక్క

ప్రసరణమే రాజకీయాలలో వివిధ రీతులకు, విపరీతాలకు కారణం అవుతూ వుంటుంది.

అయితే ఇటువంటి దృంద్యాలను చూచి, వానికి అతి తంగా వుండి, ప్రకృతిని, ఆ ప్రకృతి యొక్క సృష్టిని జడం నుంచి స్థావరం వరకు, స్థావరం నుంచి జంగమం వరకు సూక్ష్మ అనుశీలనం చేసి, లోకానికి ఆ ప్రకృతి యొక్క రహస్యాస్యాలను స్థూలంగాను, సూక్ష్మంగాను విప్పి చెప్పవలసిన మేధావులు గూడా రాజకీయవేత్తల స్థితిలో పడిపోవడం ఒక్కటే విచారం కల్గిస్తున్నది. రాజకీయవేత్తల ప్రవృత్తి పరిశీలన పద్ధతికిన్నీ, మేధావి అయిన వాడు చేసే ప్రవృత్తి పరిశీలనానికిన్నీ, విధిగా లేడా వుంటుంది. వుండాలి. ఈ అంతరాన్ని గ్రహించలేక, మేధావిత్వం వెరపుతున్నామనుకుంటున్న వారు తమ్ము తామే గాక, లోకాన్ని గూడా ప్రతారిస్తున్నవారు, వంచన చేస్తున్న వారు అనే అనవలసి వుంటుంది. ఎందు చేతననగా—రాజకీయవేత్తల ఆలోచన నిప్పుడూ స్వప్రయోజన సూత్ర పర్యావృత్తం అయి మూత్రమే వుంటుంది. మేధానికి ఈ అడ్డమాకలు వుండ గూడదు. మేధావి మనస్సు ఆకాశంలో అందరాని ఎత్తులకు సోయే విహంగం లాంటిది. ఆ మనస్సు యొక్క సంచారానికి హద్దులు ఎక్కడ! అది నిస్సీమమర్యాదంగా సంచరిస్తుంది. అందుచేతనే రాజకీయ వేత్తకన్నా మేధావి అయిన మానవుడు, కవి అయిన మానవుడు, రచయిత అయిన మానవుడు భిన్నుడు, విశిష్టుడు అవుతున్నాడు. మరి ఇచ్చట కమిటీమెంటులు, కట్టడులు, బిగింపులు వున్నప్పుడు, అచ్చట ఈ వైశాల్యము, ఈ నిస్సీమమైన స్థితి వుండవు.

ఇప్పుడు మనదేశం వంక చూస్తే మేధావితోకంలో, రచయిత్య తోకంలో ఈ సీమాయితబుద్ధిమత్వం గోచరిస్తున్నది. రచయితలలో రచయితలు—రాజకీయ ప్రపంచపు పదజాలాన్ని ఆరుపు తెచ్చుకొని తమ్ము తాము బంధించుకొనడమే గాక, లోకాన్ని గూడా ఆ పరిమిత భావ ప్రపంచం చేత బంధించాలని చూస్తున్నారు. ఇచ్చట మనుష్యుణ్ణి విశ్వరూపుణ్ణి గాక, పరిమితుణ్ణి చేయాలన్న ప్రయత్నం గోచరిస్తున్నది. భూమి బంధాలను గూడా విజ్ఞానం యొక్క సహాయంలో మానవుడు ఒకవంక భేదిస్తూ వుండగా, ఇంకో వంక మానవులలోని ఈ పెరగలేనితనం వెలితలలు వేస్తున్నది. మానవుణ్ణి శాసించడం ఒక నీతి అయినంతగా, మానవుని ఉత్థానం సిద్ధాంతం కావడం లేదు. అనగా మనదేశంలో మేధావులు, రచయితలు వారి పని వారు చేయడం లేదు. రాజకీయాలలో పడిపోతున్నారు. మహాప్రళయంలో గూడా నిరముడు, అనాసక్తుడు అయి వుండవలసినవారైపోయారు. భాంతులు, మమతాచిత్తులు అయిపోతున్నారు. అందుచేతనే మనదేశంలో ప్రకృష్టమైన రచన ఇటీవల కాలంలో జరగి

కన్పించడం లేదు. ప్రతిభను ఏకదేశసిద్ధాంతాలకు బిగించి, వ్యుత్పన్నత నామోషి అయిపోయి, రచయితలు కుతల పడుతున్నారు. తమకు తామే మరిచి పోతున్నారు. ఈ స్థితిలో మానవులలో అనధికారులకు, అధికారి అయిన వాడు దీపమై ముందుకు నడిపించే స్థితి కుదరదు. ఇక్కడ ఏదీ దీపమో, అది లేదు. ఈ స్థితి చీకటి. ఈ స్థితి నుంచి దేశాన్ని ఉద్ధరించవలసిన వారు గూడా మేధావులు, రచయితలే అయినందు వల్ల, ఈ ఏర్పడిన స్థితి మరి విచారాన్ని కలిగిస్తున్నది.

ఇప్పుడు ఇంకో విచిత్రమైన స్థితిని గూడా చూస్తున్నాము. రచన అనగా ఎంతోసేపు పద్యమో, కథో, నవలో, లేక ఏ ఏకదేశ రాజకీయ భావనివ్యాసమో— అని అనుకోవడమే తప్ప, అంతకన్న సమగ్రమైన దృష్టి గోచరం కావడం లేదు. సమాజం అన్నది మహాసముద్రం లాగా గభీరమై గంభీరమై ముందు పుండగా, దానిని గురించి, వివిధ సత్యాలలో అనుశీలనం చేసి, ఆ అనుశీలన ఫలితాలను వాఙ్మయ ప్రపంచంలోనికి పట్టడం కన్పించదు. అభివృద్ధి అన్నది నాలుగు రాళ్లు వేతులతో ఆడెట్లు చెయ్యడం మీదనే ఆధారపడి పుండదు. మనుష్యుణ్ణి సర్వతోముఖుణ్ణి, సమగ్రుణ్ణి స్వతంత్రుణ్ణి చేయగల్గడం మీద దాని ప్రకాశి నిలుస్తుంది. ఇది రాజకీయవేత్తకు సాధ్యమయ్యే పని కాదు. రాజకీయవేత్త మనిషిని బంధిస్తాడే గాని, విడుదలు. రచయిత మనిషికి విడుదలను, ఉన్నతాన్ని సాధించడమే లక్ష్యంగా గలవాడు. ప్రపంచంలో కొన్ని ఇతర దేశాలను చూచినట్లయితే ఈ అభివృద్ధి యొక్క లక్షణం ఇట్టిదని స్పష్టంగా కన్పిస్తుంది. ఎక్కడ మేధావులు మనస్సు వదిలి పని చేస్తారో అక్కడ నిజమైన అభివృద్ధి పుంటుంది. ఎక్కడ మేధావి ఏవో ఏకదేశపు కట్టుడులు పెట్టుకొని, ఆ కట్టుడుల పంజరంలో, పంజరంలో పట్టి పంటివాడు అయిపోతున్నాడో, అక్కడ అభివృద్ధి పుండటం లేదు. ఈ అభివృద్ధి లేనితనం మనదేశంలోను, ముఖ్యంగా మన ఆంధ్ర వాఙ్మయ సర్తమాన ప్రపంచంలోను విశదమై కన్పిస్తున్నది. మేధావులు, రచయితలు ఈవిషయాన్నిగురించి ఆలోచించాలన్నదే, ఇప్పుడు విషయం. మేధావి గాని, రచయితగాని ప్రతినివిష్ట బుద్ధి కారాదు. మనస్సుకు సంకెళ్లు వేసుకోరాదు. ఈ సంకెళ్లు ఒకరు వేసినవిఅయినా, లేకపోతే స్వయంగావేసుకున్నా అక్కడ వాణి సరికదు. అది స్తబ్ధము, ద్రుభము అయిపోతుంది.

సాహిత్యం రాజకీయాలకు ఆయుధం కావాలన్న వాదం ఒకటి ఇటీవల ఇటీవల మరి ప్రచలితం అవుతూ వస్తున్నది. సాహిత్యానికి మరణం అన్నది ఇంత కంటే వేరే పుండదు. ఎందుచేత ననగా, ఏ రాజకీయానికి, ఏ సాహిత్యం ఆయుధం కావాలి? రాజకీయం అన్నది ఎప్పుడు ఏకాకారంగా నిల్చి పుంటుందా? ఎప్పటికీ అప్పుడు రాజకీయం మారుతూ ఉంటుంది అని అంగీకరించే పక్షంలో సాహిత్యంలో శాశ్వత సత్తాకు స్థానం ఎక్కడినుంచి వస్తుంది? రాజకీయం సాహిత్యాంశమే అవుతుందిగాని సాహిత్య సమస్తం కాదు. ప్రకృతిని, ప్రకృతియొక్క వైవిధ్యాన్ని సాహిత్యపరుడు ద్రష్టయై అను

శీలనంచేసి, ఆ ప్రకృతిలోని సౌందర్యమైన ఋతుస్మి, ధర్మాస్మి చూచి, అవిష్కరించవలసి పుంటుంది. అట్లాచేసే శక్తిగల్గిన వారే రచయితృ నామవాచ్యులపు తున్నారు. కానివారు ఏస రీతపు సిద్ధాంతాలను సాహిత్య ప్రపంచంలో ప్రవేశ పెట్టి సాహిత్యాన్ని సర్వాస్తము, పరిమితము చేస్తున్నారు. పరిమిత ధర్మాలకు అపరిమితమైన సాహిత్యభావనను కట్టివేయచూడటం, కోరి బానిసత్వాన్ని కొని తెచ్చుకొనడం పంటిదే అవుతుంది.

లోకంలో ఏ సిద్ధాంతము, ఏ రాజకీయ సూత్రము సమగ్రం కాదు. ఎల్లకాలానికి చెల్లే సిద్ధాంతము, ధర్మము అంటూ ఏదీ పుండదు. నిన్నటి ధర్మం ఇవాళ కల్లుబడిలేనిది అవుతున్నది. ఇందుకు కారణం ఒక్కటే. ఇది అన్ని ప్రయోజనాకాంక్ష కల్గిన ధర్మాలు. వానికి కేవలస్థితిలేదు. అప్పటికి అది మంచిది కావచ్చు. కాలాంతరంలో దానికి ఆహావనిస్థితి ఏర్పడవచ్చు. మానవుని చరిత్రలో ఇంతవరకు ఎన్ని ధర్మాలు తలవత్తలేదు., ఎన్ని అంతరించి పోలేదు! అందువల్ల సాహిత్యకారులు ప్రకృతిని, మానవుణ్ణి ఇతివృత్తం చేసుకొని అనాది నుంచి అనుశీలనం చేస్తూ, ఆ అనుశీలన ఫలితాలను గద్యంగా, పద్యంగా గానం చేస్తూ వస్తున్నారు. ఆ ఎవ్వరూ మనస్సుయొక్క తలుపులను మూసుకొని, మా మనస్సును ఇక్కడే బిగించుకు కూర్చుంటామని అనలేదు. కాలము అనంతము, పృథ్వి విపులము అన్న పద్యతాని అవలంబనం చేశారు. ఇది రచయితకు పుండవలసిన ఏకైక లక్ష్యము, ప్రవృత్తిని. ఇది కానిది బంధము, బానిసత్వమున్నూ.

శాస్త్రవేత్తల దృష్టి ఇది. బంధాలు లేని విచార ధార వల్లనే, ప్రయోగ సాహిత్యం వల్లనే ప్రకృతి రహస్యము, ప్రాణి కోటియొక్క రహస్యము క్రమక్రమావిష్కారం చెందుతుంది. అది కంటికి అందుతుందని, చెవికి వినబడుతుందని అనుకోరాదు. దానిని తరచి శోధించి “కనిపెట్టవలసి” పుంటుంది. అవ్యవస్థగా కంటికి కన్పిస్తున్న దానిలోనే వ్యవస్థ నిబిడమై పుంటుంది. ఆ వ్యవస్థను, ప్రకృతిలో ప్రకృతి యొక్క వైవిధ్యంలో నిహితమై పున్న ధర్మాన్ని తరచి అవిష్కరించడమే ప్రతిభ: ప్రతిభతో కూడినదే సాహిత్యం. ఇటువంటి దృష్టిని మేధావులు సాహిత్యకారులు అలవరచుకోవచ్చును జాతికి నిజమైన అభ్యుదయము, ఆలోచనలో నిజమైన ప్రగతి, సాహిత్యంలో నిజమైన ఉపదేశం, రాజకీయాలలో నిజమైన సేవాధర్మం, పరిమిత స్థితినుంచి అపరిమిత స్థితికి మానవుణ్ణి నడిపించగల సర్వతోముఖమైన సర్వజనక్షేమంకరమైన కళ్యాణమార్గం గోచరిస్తుంది.

ప్రతి సంవత్సరంలాగానే ఈ సంవత్సరం గూడా కోరగానే రచయితలు తమ అమూల్యమైన రచనలు పంపి మాకు తోడ్పడినందుకు నంతోషిస్తున్నాము. అయితే సమాజంలో పున్న బహు విధ వైవిధ్యం రచనల రూపంలో రాకపోతున్నందుకు విచారిస్తున్నాము. వచ్చిన కొన్నిరచనలు ఆలస్యంగా వచ్చినందువలనను, కొన్ని రచనలు చిన్న గ్రంథాలంతగా పుండి, అవ్యవధిగా వచ్చినందునను ప్రకటించలేకపోయాము.

పరమాభాగవతులు-2

తా. పరమహంస

దుక్మరంగుడు

అర్జునుడు

ఆంధ్రప్రదేశ్ - పరీధావి నామ సంవత్సరాది సంచిక

పరమభాగవతులు - 3

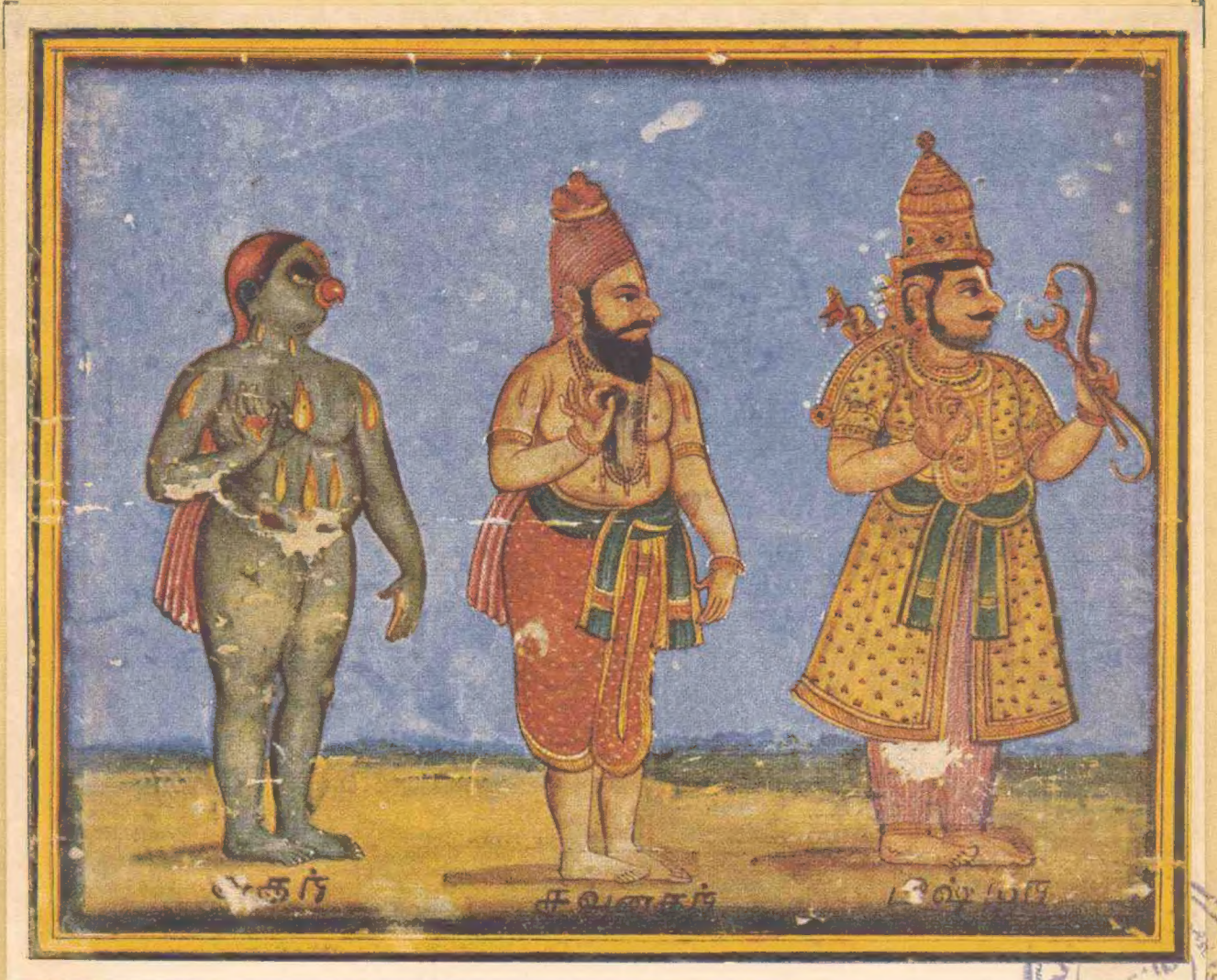

ప్రహ్లాదుడు

నారదుడు

పరాశరుడు

పరమాభాగవతులు - 4

శుకుడు

శౌనకుడు

భీష్ముడు

దాగుడు మూత

శ్రీ నోరి నరసింహ శాస్త్రి

త లి

(గండశిల మీద దొంగకు గంత కట్టుచు)

“దాగుడుమూతా దండకోర్
పిల్లవచ్చే ఎలికా భద్దర్
నిక్కడి దొంగలు అక్కడే
పారిపోండి, పారిపోండి!”

మొదటి దొర

(గా డె లో)

ధాన్యమధ్యాన గాదెలో దాగుకొంటి
కచిక చీకటి ఇటు కనుల్ కానరావు
విలుకనే నిందు పిల్లియు నెరుగలేదు
న న్నసాధ్యంబు పట్టుట యున్న నిచట!

అయ్యయో వినవచ్చెడి నడుగు జాడ
పిల్లవలె దొంగవలె నన్ను వెదకి కొనుచు
సూటిగా గంపవైపుకే చూడవచ్చె!
గంపపై తట్టి వెన్నెలలో నింపు మొగము
వంచి లోనికి, తనువు రోమాంచ మొదవ
బుజము పై కేలదట్టి నన్ ముట్టుకొనియె!

దొంగ

ఠమ్ము, దొంగవైతివి, పట్టరమ్ము నన్ను
అటు పెట్టుము చేయక యాగడమ్ము!

మొదటి దొర

(పైకిలేచి)

అయ్యయో, చేసె నెంత యన్యాయ మమ్ము!
గంత వీనికి గట్టిగా కట్టలేదు!

దొంగ

చూచుకొనుము నా గంతను చూడు మిదిగో,
గట్టిగా కట్టియున్నది కనుల కింక !

మొదటి దొర

దొంగపుర నీవు బలుగజదొంగ వీవు
గంతలోపలి నుండియు గాంచగలవు !

రెండవ దొర

(ధనరాశిలో)

చుట్టును ధనరాశి చోద్యమై బలసె
సజ్జి గోమేధిక వైడూర్యములును
ముత్యాలు వనదాలు పుష్పరాగములు
సవ్వలు నీలాలు వద్దరాగములు
కుప్పలుగా చుట్టు కోటగా వెలసె
రుక్మంపు కడ్డీలు గొప్పరాశులును,
గది జముల్ తాళాల గట్టిగా బిగిసె
దొంగ యిచ్చటి కెట్లు దూరంగ జాలు?
దూరిననే నిందు దొంగకు దొరుక
కాంతుల మిరుమిట్ట కనులు కన్నడవు !

అయ్యయ్యె వివచచ్చ నడుగులు జాడ
గది తల్పు తట్టెడి గజదొంగ మెల్ల
గాలియై లోదూరి కై కయి బట్టె
గాత్రంబు పులకాంక కందుకితముగ !

దొంగ

రమ్ము దొంగా, నన్ను రమ్ము కట్టంగ
అటపెట్టుము చేయ కాగడ మింక !

రెండవ దొర

(వైకిలేచి)

అయ్యయ్యో చేసిన దవ్యాయ మంబ
గంతగట్టిగ నీకు కట్టగాలేదు !

దొంగ

చూచుకో నా గంత చూడు మిప్పుడను
కండ్లను గట్టిగా కట్టిమై చూడమిదే !

రెండవ దొర

దొంగవు బలు గజదొంగవు నార
గంతలో నుండియు గజాలు దోరి !

మూడవ దొర

(వనము పీడలో)

దాన్యరాశి నమ్మి దాగినా దొక్కడు
ఒరుడు రత్నరాశి నొదిగె నమ్మి,
వీర లిద్దరెంత వీరిడులో గదా
తెలివి యన్న నాది తెలివిగాక!
దొరికె నాకు చుట్టు మరుభూమి నాడలో
తగలతానికుంజ తతననంబు
దప్పి బడలు దొంగ దాటుచో మరుభూమి
వనము మధ్య నన్ను పట్టలేడు!

అయ్యో వినగవచ్చు నడుగుల సవ్యకి
చూడవచ్చె నిటకె సూటిగాను
పొదను తట్టి నన్ను పొదివెడి కౌగిట
మరుల జరిగిరించి మై గగుర్ప!

దొంగ

రమ్ము దొంగవైతి రారమ్ము ననుబట్టి
ఆట పెట్టు చేయ కాగడమ్ము

మూడవ దొర

(లేచుచు)

అచ్చు చేసెనయ్యో అన్యాయ, మితనికి
కనుల గట్టలేదు గట్టిగంత

దొంగ

గంత యిప్పుడు గనుల గట్టిగా మన్నెడి
చూడవలతువేని చూచుకొనుము !

అంధగ్రాస్త్రీక - పరీథావి నామ సంవత్సరాది సంవిక

మూ డ ప దొ ర

దొంగ వార నీవు దొంగలదొంగవు
గంతలోన నుండి కాంచగలవు !

నా ల్ల వ దొ ర

(పుస్తకాల మధ్యలో)

పుస్తకాలమధ్య పురుగువలె దాగితివి
విస్తరిగ్రంథాలు నిలువెత్తు పేర్చితిని
ఈ దొంతరలమధ్య కెటు దొంగ రాగలడు
ఏదారి వచ్చిందు నెరిగి గుర్తిల గలడు?

అయ్యయ్యె వివచచ్చు నడుగులిడు నవ్వడులు
దయ్యమటు సూటిగా దరిసినా డిక్కడల
పుస్తకంబులు తన్ని పారి నెడదలో జొచ్చె
మస్తకంబున తట్టె మైపులక లిటు హెచ్చ !

దొంగ

అరే, దొంగనైనాడ వాగడము చేయకుము
మరి యాటపెట్టకే మాయమై పోవకుము !

నా ల్ల వ దొ ర

(లేచుచు)

అంత యన్యాయ మా అమ్మయే పానరిచెను
గంత వీనికి కళ్ల గట్టిగా కట్టకను !

దొంగ

చూచుకొమ్మి గంత చూచుకో యివ్వడును
ఏచికండ్లకు గంత ఎడపకే కన్నడును !

నా ల్ల వ దొ ర

వీంత గజదొంగపుర ఈ గంతలోనున్న
వీంతగా జగమెల్ల వీక్షింపగల వన్న !

బ ద ప దొ ర

(వరుడి దుచు)

వరుగు వెదకికొనుచు నేను మాటుచేర నేలరా
వరుగువెట్ట పదములందు బలము వడియు నుండగా

దొంగుడు మోత

వరుగు వారగలను నేను పాయవట్లు మన మటుల్
తరిమి నన్ను పట్టుకొనగ తరమె (అహ్మ దొంగకేన్!

అయ్యో ఏమి చేయువాడ నడుగొ దొంగ కదినె, నే
మయ్యో, కాళ్ళు వడకసాగె నడుగు బరువు లెక్కెడిన్
ఇయ్యోడ కిటు తరిమి లీల నిట్టె వీవు తాచెడిన్
చెయ్య గలది యేమి తనువు చెవతీ పులికరించెడిన్ !

దొంగ

రమ్ము దొంగవైతి వివుడు రాఠ అటపెట్టుగా

ఐదవ దొర

(రోజూ అగి)

అమ్మ గంతకట్టలేదు న్యాయమటర ఈ వనుల్?

దొంగ

నెమ్మి చూడు మిడుగొ గంత నేత్రములకు నిప్పుడున్

ఐదవ దొర

అమ్మ ననగ నేల నీవె అబువులేని దొంగవే !

దొంగ

(బదుగురు దొరలను తెచ్చి)

దొంగలందరు నాకు దొరికినారే తల్లి,
ఇప్పుడు వీరికి గంతలేమి వడ్డు,
నను వీరు కనుగొన్న నను పట్టుకొన్నను
అటపెట్టెద వీరి కందరికిని !

తల్లి

దాగుడునూతలు దండల కోరులు
పిల్లలు వచ్చెడి వేగపొమ్ము
పారిపో పారిపో పట్టుకొందురు వీరు
పారిపో కన్నుల వడకముందె !

బదుగురు దొరదొంగలు ఏకకంఠముగా

అన్నవీడె ఈత డగవడకున్నాడు
ఎటులుపోయె తల్లి, ఎందుడాదె?

అంభోపత్రిక - వరదాని నామ సంవత్సరాది సంచిక

తల్లి

కళ్ళులేవే మీకు కాళ్ళులు లేకున్న
అడుగొ ఎట్టయెదుట నాడు పాడు!

దొంగ

(తెరలో)

"నాలుగు స్తంభాలాటా
నడిమికి తొడిమికి
తానక తప్పక
తన పేరేమంటే
చెప్పుకో-చెప్పుకో-చెప్పుకో-చెప్పుకో-చెప్పుకో!"

1 వ వాడు

హరి నీవు!

2 వ వాడు

నీవు హరుడవు!

3 వ వాడు

హరిహరుడవు నీవు సందియంబా దేవా!

4 వ వాడు

హరిహరుం హరివి నీవే!

5 వ వాడు

హరిహర హరి పశ్యతోపి హరుడవు, స్వామీ!

భారతీయ పునరుజ్జీవనము -

రామమోహన్ రాయ్ కృషి

శ్రీ కల్లూరి బసవేశ్వరరావు

"It is now high time for us to realise that the true history of a country is the history of its people, their ideals and achievements, social life, education, culture, and their problems of weal or woe. Historical study is neither the luxury of a scholar, nor his idle pursuit of dry political and military details in the tangled web of chronological puzzles....History should be a truthful record of the unfolding and march of human civilisation age after age, and its object of study should be the human mind, human culture and human society."

-K. K. DATTA.

1. ప్రవేశిక

భారతీయ నాగరకతా సరిణామాన్ని మూడు యుగాలుగా విభజించవచ్చు. 1. ప్రాచీనయుగము. 2. మధ్యయుగము. 3. ఆధునికయుగము. క్రీస్తుశకం 3-వ శతాబ్ది వరకు ప్రాచీనయుగమని, 9-వ శతాబ్ది నుండి 18-వ శతాబ్ది వరకు (800 నుండి 1800 వరకు) మధ్యయుగమని, 19-వ శతాబ్ది నుండి ఆధునిక యుగము ప్రారంభమైనదని చరిత్రవేత్తల అభిప్రాయము.

నాగరకత అంటే ఏమిటి? నాగరకతా సరిణామాన్ని నిర్ణయించే అంశాలు ఏవి? అనే ప్రశ్నలకు ముందుగా సమాధానం చెప్పటం అవసరం అందువల్ల ఈ వ్యాసరచనలో ఏ దృక్పథం అనుసరింపబడింది అవగతమవుతుంది. "మానవుల సృజనాత్మక శక్తులను పెంపొందించి, వారి సంస్కృతి వికాసానికి ప్రోత్సహించే సాంఘిక-ఆర్థిక-రాజకీయ వ్యవస్థల నిర్మాణమే నాగరకత." శాస్త్ర సాంకేతిక జ్ఞానం అభివృద్ధి చెందటం, తాత్విక చింతనం పురోగమించటం, సాహిత్యం, చిత్రకళలు వికసించటం—ఇవి సాంస్కృతిక వికాసంలోని ప్రధానాంశాలు. నాగరకత—సంస్కృతి అనేవి వేర్వేరు విషయాలుగావు. అవి ఒకే నాణమునకున్న రెండు ముఖాలు. అవి పరస్పరాశ్రయాలైనవని భావించాలి. నాగరకతాసరిణామాన్ని నిర్ణయించే సాంఘికశక్తుల్లో మూడింటిని చరిత్రవేత్తలు సహజమైనవిగా గుర్తించారు.

అవి: 1. ఆర్థికస్థితిగతులలో మార్పులు. 2. భావాల పరిభాషణ. 3. నాయకుల పాత్ర.

ప్రాచీనయుగంలో భారతీయ నాగరకత ఉన్నత శిఖరాలను అందుకొన్నట్లు చరిత్ర చెప్తున్నది. వేదాలు, ఉపనిషత్తులు, భగవద్గీత, శ్లోక భాషానాటకాదుల ద్వారా; జైనవాదాలు—వాటి భారతీయ తాత్విక ప్రపంచంలోని మణిపూసలు. భగోళ, గణిత, న్యాయవిజ్ఞానం శాస్త్రాల గాఢ, భౌతిక శాస్త్రాలు, వైద్యవిజ్ఞానం అలాడు పరిణామాలను. నాటికి, వ్యాసుడు, కాళిదాసు యుగంలోని వారే. అజంతా గుహలు + వాటివే. నాలందా విశ్వవిద్యాలయం అప్పటిదే. మౌర్య, గుప్త సామ్రాజ్యాలు, శివునిధర్మార్థ వాటి భారతీయుల రాజనీతిలోని మౌలికతకు సాక్ష్యాలు. రతీయ నాగరకత ఆగ్నేయాసియా దేశాల్లో వ్యాపించి ముప్పవలస పొందింది. ఒక్కమాటలో ప్రాచీనయుగంలో భారతీయులు సామ్రాజ్యానికి, మానవతాదృక్పథానికి మకుటల పెట్టెలు వారి విశిష్టత. ప్రాచీన భారతీయ నాగరకతా వైభవాన్ని గమనించే సందేహం యీ క్రింది మాటల్లో ఉగ్రమైనాడు:

"India was a cheerful land whose people.....reached a higher level of kindness and gentleness in their mutual relations than any other nation of antiquity. For this, as well as for her great achievements in religion, literature, art and mathematics, one European student at least would record his admiration of her ancient culture." (See "The Wonder that was India" by A. L. Basham.)

మధ్యయుగంలో భారతీయ నాగరకతలోని జీవశక్తి సుందరించింది (క్రీ. శ. 11-వ శతాబ్దిలో భారతదేశాన్ని సందర్శించిన ఆఫ్రికాని యీ విజయాన్ని ప్రస్తావించి, భారతీయులలో సంచలితత్వం, ఆహాకారం పెట్టే పెరిగినట్లు భావించాడు. మధ్యయుగంలో సృజనాత్మకమైన ఆలోచనల తగ్గినవి. శాస్త్రవిజ్ఞానం కుంభుపడింది. యాదవిశ్వాసం పెరిగినది. వర్ణ వ్యవస్థ గట్టిపడినది. అనేక ఉపకులాల పెద్దయ్యాయి. సంకుచిత వలయాలు కొరకులూ ఏర్పడటం, శాస్త్రవిజ్ఞానానికి, సాహిత్యానికి ప్రోత్సహించే నిధులూ ఏర్పడటం, భారతీయ నిరసించే మాయావారం, విప్లవాత్మకత, నిరాశావాదాన్ని పెంపొందించే సర్వసాధారణం, సంప్రదాయానికి దానిపాటునే సామ్రాజ్యం, మార్పులు లేని సాంఘిక-ఆర్థిక వ్యవస్థ, పూర్వదేవిధానాలు మహమ్మదీయ పాలకుల నిరంకుశత్వమూ, అందువల్ల చెలరేగిన రాజకీయ సంఘర్షణలూ—ఇవి మధ్యయుగ చరిత్రకు మూలములైన కొన్ని కారణాలు పసికట్టే మహాశయుడు మధ్యయుగపరిస్థితిని యీలా వర్ణించాడు:

"From Kashmir to Cape Comorin, the worship of Siva, Vishnu and Devi prevailed and the background of philosophy accepted without question the main doctrines of Paramatma Jivatma, Maya, and re incarnation in a society organised on the basis of caste and the Dharm-Sastras." ("A Survey of Indian History" by K. M. Panikkar.)

ఢిల్లీ, మల్తాను, మొగలాయి సాదుసాల పరిపాలన వల్ల రాజకీయ, సుతసాహిత్య రంగాల్లో కొన్ని మార్పులు వచ్చినవి. అయినప్పటికీ తరతరాలుగా పాతుకొని వున్న భారతీయ సాంఘిక-ఆర్థిక వ్యవస్థలో మార్పులు సంభవించ లేదు. భారతీయులు బావాలలో నిష్ఠులం రాలేదు. చాగా 18-వ శతాబ్ది నాటికి భారతదేశంలో మధ్యయుగ నిస్సబ్దత, నిస్సేజం పరాకాష్ఠ సందుకొన్నవి మూరూ రెండు, మరల, సంవత్సరాలు కొనసాగిన మొగల్ సామ్రాజ్యం నాడర్నా చండర్నా త '1739) పిమ్మట శిథిలావస్థకు గురియ్యింది. రాజధాని అంతఃకలహాలకు, కుట్రలకు, గాత్రులకు ఆలవాలమైనది. కేంద్రప్రభుత్వ అధికారం క్షీణించింది. మొగలాయి సర్దారులు అవినీతికి, అధికార వాంఛకూ లోనై రాజకీయాలను కలసికట జేశారు. రాష్ట్రపాలకులు కేంద్రప్రభుత్వాన్ని లేకపోయేలేదు. స్వతంత్ర్యాన్ని ప్రకటించుకొన్నారు. ప్రభుత్వోద్యోగుల నిరంకుశంగా ప్రవర్తించసాగారు. పరిపాలనా వ్యవస్థ బిటలువారిసది. ఈ పరిస్థితుల్లో మొగలాయాలను ప్రతిఘటించిన మహారాష్ట్రలు వారి సామ్రాజ్యాన్ని ఆక్రమించుకోలేకపోయారు. ఒక విచిత్రమైన రాజకీయ పరిస్థితి మేర్పడింది. మొగలాయీ వ్యవస్థ శిథిలమై అధికార శూన్యత మేర్పడినది. దానిని పూరించే శక్తి మహారాష్ట్రలకు లేదు. అదే సమయంలో పర్షియా, ఆఫ్ఘనిస్థానాల నుండి విదేశీయులు దండెత్తి వచ్చి తమ అధికారాన్ని భారతదేశంలో స్థాపించే అని కాశం చేదు. తిరిగి ఒక మహమ్మదు ఘోరిగాని, ఒక బాబరుగాని వచ్చే స్థితిలేదు. ఈ పరిస్థితి ఆంగ్లేయులకు చక్కని అవకాశాన్ని కల్పించింది. చాగా వారు 18-వ శతాబ్దం రెండో భాగంలో భారతదేశంలో తమ సామ్రాజ్య సంస్థాపనకు పునాదులు వేశారు. కమేడా సామ్రాజ్య సాధాన్ని నిర్మించుకొన్నారు.

రాజకీయ వ్యవస్థ వలె 18-వ శతాబ్దిలో సాంఘిక, ఆర్థిక, రంగాల కూడ శోచనీయున్న సస్థితిలో వున్నాయి. హిందువులు-ముహమ్మదీయుల మధ్య సంపూర్ణ సామర్యం లేదు. కులతత్వం బలీయంగా వుంది. సాంఘిక సమ్మెత్వానికి దోహదం చేసే శక్తులు బలహీనంగా వున్నాయి. నాటి గ్రామ వ్యవస్థ కూడా సాంఘిక, ఆర్థిక అసమానతలకు నిలయమైనది. ఇక నాటి ఆర్థిక పరిస్థితులు కూడా అధ్వాన్నంగా వున్నాయి. మూలధనం తక్కువగా వుంది. బాంకింగ్ పద్ధతి అభివృద్ధి చెందలేదు. ఆర్థికాభివృద్ధిని సాధించే చొరవగానీ, సూతన సాంకేతిక పరిజ్ఞానం గానీ భారతీయులకు లేవు. మధ్య యుగం నాటి వ్యాపసాయిక ఆర్థిక వ్యవస్థయే కొనసాగుతూ వుంది. సామ్రాజ్యాల పోటీ వల్ల విదేశీ వ్యాపారం నెబ్బతిన్నది. పైగా సాహిత్య, విద్యారంగాల్లో సృజనాత్మకశక్తి తగ్గిపోయింది. 18-వ శతాబ్దిలో తత్వవేత్తలు గాని, సంస్కర్తలు గానీ కనపడదు. విద్యావిధానంలో అభ్యుదయకర రీతులు శూన్యము. విరక్త రాష్ట్రాలు ఎక్కువ. అక్షరాస్యులలో హేతువాదం లేదు. శాస్త్రవిజ్ఞానం దాదాపు లేనట్లే. సంప్రదాయపు సంకెళ్లు బిగినవి. కొత్త ఆలోచనలు కొరవడి నవి. మానసిక మోఘం ముదిరింది. మూఢాచారాలు, అంధవిశ్వాసాలు, తాండవం చేయసాగినవి. భారతీయ నాగరికత ప్రపంచాన్ని కోల్పోయింది. కళాహీన మైనది. ఈ దైన్యస్థితిని రవీంద్రనాథ్ టాగోరు యీతిబద్ధంగా పర్శించాడు:-

"Our country having lost its link with the inmost truths of its being, struggled under a crushing load of

unreason in abject slavery to circumstances In social usage, in politics, in the realm of religion and art, we had entered the Zone of uncreative habit, of decadent tradition, and ceased to exercise our humanity." (Ram Mohan Roy Centenary Commemoration volume."1933)

2. పునరుజ్జీవనమంటే...

19-వ శతాబ్ది ప్రారంభం నుండి భారతీయ నాగరికతా పరిణామంలో తిరిగి సృజనాత్మక దశ ప్రారంభమైంది. దానిని భారతీయ పునరుజ్జీవనము (రినైజాన్స్) అంటున్నారు. మానవ నాగరికతా పరిణామంలో కొన్నిసందర్భాల్లో నిస్సబ్దత గూడుకట్టుకొంటుంది. జీవశక్తి తగ్గుతుంది. అభివృద్ధి వుండదు. భావచైతన్యం, పరిస్థితుల్లో మార్పులు వుండవు. కొత్త సాంఘికశక్తులు, కొత్త భావాలు ఉద్భవిస్తేగాని తిరిగి సృజనాత్మక వ్యాపారం సాగదు. పాత సంప్రదాయాల అవరోధం తీవ్రంగా వుంటే కొత్త శక్తుల విజృంభణ మందంగా వుంటుంది. ప్రజలలో చైతన్యం తగ్గిపోతుంది. నిరాశ, నిస్సహనం, పెరుగుతాయి. మేధస్సు తరిగిపోతుంది. నాగరికత పతనావస్థలో వుంటుంది. అలాగార కొత్త భావాలు, సాంఘికశక్తులూ శీఘ్రంగా ఆవిర్భవిస్తే నాగరికతలోని నిస్సబ్దత తొలగిపోతుంది. తిరిగి విశాసం ప్రారంభం మవుతుంది. దానినే పునరుజ్జీవనము అంటారు. పునరుజ్జీవన ప్రారంభంలో గత చరిత్రను అధ్యయనం చేయటం సహజం. ఎందుకంటే భవిష్యత్తులోకి భైర్యంగా ప్రయాణం చేయటానికి అవసరమైన ఉత్సాహం గత చరిత్ర పరిజ్ఞానంవల్ల కలుగుతుంది. పైగా గత చరిత్రతో తాత్కాలికమైన రాజకీయాలు, సాంఘిక పరిణామాలే గాక శాశ్వతమైన విలువలు కూడ వుంటాయి. అవి ఒక జాతి నాగరికతానవంతిలో అంతర్భూతంగా వుంటాయి. శాశ్వతమైన అంతభృక్తి లేకపోతే ఆ నాగరికత మన లేదు. అంతర్భూతంగా వున్న శాశ్వత స్ఫూర్తాలనూ, విలువలనూ అనగాహన చేసుకోవటానికి గత చరిత్ర అధ్యయనం పునరుజ్జీవనానికి అవసరమవుతుంది.

పునరుజ్జీవనం రినైజాన్స్ అనునది ఒక ప్రత్యేక చారిత్రిక శబ్దం. ఐరోపా ఖండంలో 14, 15 శతాబ్దాల్లో వచ్చిన సాంఘిక-సాంస్కృతిక పరిణామాల ఫలితంగా ఆకర్షణ మధ్యయుగం అంతరించి, ఆధునికయుగం అవతరించింది. ఆ పరిణామాలను చరిత్రవేత్తలు పునరుజ్జీవనమని వర్ణించారు. పునరుజ్జీవనం యే రెండుమూడు దశాబ్దాల్లోనే పూర్తి గాదు. అదిఒక సాంఘిక ప్రపంతి. ఐరోపా ఖండంలో పునరుజ్జీవనం కొన్ని శతాబ్దాలపాటు కొనసాగింది. తత్ఫలితంగా ఐరోపా నాగరికతా పరిణామంలో ఆధునికత (Modernity) సిద్ధించింది. మధ్యయుగంనాటి సంకుచిత సంప్రదాయ ధోరణులు, తొలగినవి. కనుక సమాజం ఆధునికత్వాన్ని సాందల్యానికి తోడ్పడే వివిధ పరిణామాలను ఉద్దేశించి చరిత్ర వేత్తలు రినైజాన్స్ అనే ప్రత్యేక శబ్దాన్ని వాడారు. పునరుజ్జీవనమంటే కేవలం గతాన్ని పునరుద్ధరించటంకాదు. సమాజం ఆధునికత్వాన్ని సాందలమే పునరుజ్జీవనము. అయినప్పటికీ ఆధునికత ప్రధాన లక్షణాల, వినియోగ తెలుసు కొనక తప్పదు. ఈ క్రింది నాలుగు లక్షణాలు ఆధునికతకు ప్రాణవదానవి. వాటిని సంతరించుకొన్న సమాజమే ఆధునిక సమాజమని సంభావించవచ్చు.

ఆధునికతకు హేతువాదం మొదటి లక్షణం. ప్రకృతి సిద్ధమైన హేతు శక్తిద్వారా మానవుడు భౌతిక జగత్తునూ, సాంఘిక ప్రపంచాన్ని అనగాహన చేసుకొని తన భవిష్యత్తునుతానే నిర్ణయించుకో గలడనే సిద్ధాంతమే హేతువాదం. శాస్త్రీయ దృక్పథాన్ని పెంపొందిస్తుంది. పరిశీలన, ప్రశ్న, పరి

కోదణ, ప్రయోగం, ఉపసత్తి—ఇవి ఆధునిక శాస్త్రీయ విచారణ పద్ధతులేని ప్రధానాంశాలు. శాస్త్రీయ విచారణ పద్ధతి ద్వారా మానవుడు మాతన విజ్ఞానాన్ని సముపార్జిస్తున్నాడు.

మాతన శాస్త్రీయ విజ్ఞాన వికాసం ఆధునికతకు రెండవ లక్షణం. దాని వలన మానవుడు విశ్వాన్ని గురించి, ప్రకృతిని గురించి, సమాజ పరిణామాన్ని గురించి తెలుసుకోగలుగుతున్నాడు. శాస్త్రీయ విజ్ఞానం పెరిగినకొద్దీ మానవుల సాంకేతిక నైపుణ్యం అభివృద్ధి చెందుతుంది. వారు కొత్త పరికరాలనూ, ఉత్పత్తి సాధనాలనూ సృష్టిస్తారు. యంత్రయుగం ప్రారంభమవుతుంది. పారిశ్రామికీకరణం జరుగుతుంది. ఆవిరిశక్తి, విద్యుచ్ఛక్తి, అణుశక్తి మానవులస్వాధీనము అవుతున్నవి. మానవులు వినియోగించగలిగిన దాహ్యశక్తులు ఆధునికతకు ఒక గీటురాయి.

అభివృద్ధి చెందుతూవున్న మాతన శాస్త్రీయవిజ్ఞానాన్ని అమలు పరచటం వల్ల నాగరికతలో మార్పుకొన్న పరిణామాలు రావటం ఆధునికత మూడో లక్షణం. ఆర్థికరంగంలో ఆధునికతకి పెరుగుతున్నది. మానవులను సట్టి పీడిస్తున్న దారిద్ర్యాన్ని తొలగించే ఆర్థిక వ్యవస్థను రూపొందించు కోటానికి విలువలుగలుగుతున్నది. ఇక రాజకీయ రంగంలో అధికారం విస్తరించ బడటమేగాక, కేంద్రీకృతమవుతుంది. అధికారం ప్రజల సంక్షేమానికి వినియోగించబడాలనే భావం బలపడుతున్నది. ప్రజాస్వామ్యం అమలు చేయబడుతున్నది. ప్రజలు అధికార నిర్వహణలో భాగస్వామ్యం అవుతున్నారు. జాతి ఆర్థిక జీవనంలో ప్రభుత్వాల బోక్సం ఎక్కువవుతున్నది. జాతీయ ఆర్థిక ప్రణాళికలు అమలుచేయబడు తున్నాయి. మాతన సిద్ధాంతాలు—ప్రజాస్వామ్యం, సెక్యులరిజం, సోషలిజం—ఆవిష్కరించబడుతున్నాయి. సాంఘికరంగంలో పాతసంప్రదాయాలూ, వ్యవస్థలూ, సడలిపోతున్నవి. సాంఘిక సమానత్వానికి, న్యాయానికి ప్రాధాన్యం వస్తున్నది. విద్యావిధానం జాతీయాభివృద్ధిని సాధించటానికి అవసరమైన సాధనంగా గుర్తించబడుతున్నది. సాహిత్య, కళారంగాల్లో మాతన ప్రక్రియలూ ప్రయోగాలూ వస్తున్నవి. శ్రామిక వర్గాలు పైకి వస్తున్నాయి.

మానవతా తత్త్వ వికాసం ఆధునికత యొక్క నాలుగో లక్షణం. సర్వజన హితం, సర్వజనసుఖం మానవతాతత్త్వానికి ప్రాతిపదిక. మానవుడు తన భవిష్యత్తుకు తానే కర్త. సర్వ విషయాలకు మానవ వికాసమే కొలతబడతే అనే సూత్రాలకు తాత్విక విచారణలో ప్రాముఖ్యం వస్తున్నది. శాస్త్రవిజ్ఞానం సాయంతో మానవతాతత్త్వం పరిపుష్టమై, మానవుల ఆధ్యాత్మిక, భౌతిక వికాసాలను కలుపుకొని వచ్చే సమగ్రతత్వంగా రూపొందుతూ వుంది.

పైన చివరించిన నాలుగులక్షణాలను సంతరించుకొంటున్న సమాజాన్ని ఆధునిక సమాజమంటారు. సమాజం ఆధునికత్వాన్ని పొందటానికి తోడ్పడే వివిధ పరిణామాలను రిఫ్రెజాన్స్ అనే శబ్ద సూచిస్తుంది.

భారతీయ నాగరికత మధ్యయుగ దశనుండి ఆధునిక యుగంలోనికి పరివర్తన పరచిన చెందే సమయంలో సంభవించిన పరిణామాలను ఉద్దేశించి మన చరిత్ర నేతృత్వ భారతీయ పునరుజ్జీవనము అనే శబ్దాన్ని వాడారు. కాగా భారతీయ పునరుజ్జీవన పరిశీలనలో, భారతీయ సమాజం ఆధునికత్వాన్ని ఎలా సంతరించు కొందో తెలుసుకోవచ్చు. భారతీయ పునరుజ్జీవన చరిత్రలో యీ క్రింది ఐదు దశలను గుర్తించవచ్చు:—

1. పునరుజ్జీవన ప్రారంభము—రామమోహన్ రాయ్ యుగము (1800—1833)
2. రెండోదశ—1857 నాటి జాతీయ పులిరుగుదలాటవరకు (1833—1857)
3. మూడోదశ—జాతీయ కాంగ్రెసు సంస్థాపనవరకు (1857—1885)
4. నాలుగోదశ—బెంగాల్ విభజనవరకు (1885—1905)

5. ఐదోదశ— గాంధీనాయకత్వం ప్రారంభమయ్యేవరకు (1905—1919)

6. ఆరోదశ— భారతదేశానికి అవతరణ వరకు (1920—1950)

సరిత్యం కొరకు పునరుజ్జీవన చరిత్రను పై విధంగా విభాగించారు. వ్యాయంగా 1800 నుండి 1950 వరకు కొనసాగిన ఉద్యమం విడతెగి ఒకే ప్రపంతి. ఆ 150 సంవత్సరాల కాలంలో భారతదేశం మధ్యయుగ సంక్రమణ దారు ధోరణులను విడనాడి ఆధునికతను కొంతవరకు సంతరించుకొంది. అయితే 1950లో ఆధునికీకరణం అగిపోలేదు. కొత్త జనంలో సాగుజూపుంది. కనుక ఆధునిక భారతీయ చరిత్రలో 1950 నుండి మాతన ప్రధమకాలము ప్రారంభమైనదని నిర్ణయించవచ్చు.

భారతీయ పునరుజ్జీవన చరిత్ర ప్రారంభదశను స్థూలంగా పరిశీలించటం యీ వ్యాసం యొక్క లక్ష్యం. వ్యాస ప్రారంభంలో చెప్పినట్లుగా చరిత్రగతి నిర్ణయించే అంశాలలో ఆర్థిక—సాంఘిక స్థితిగతులు, భావచైతన్యం, సుఖ పురుషం కృషి ముఖ్యమైనవి. ఈ మూడు అంశాలను దృష్టిలో పెట్టుకొనియే భారతీయ పునరుజ్జీవన ప్రారంభదశ సమీక్షించబడింది. ఈ ప్రారంభ దశ 1833లో రామమోహన్ రాయ్ మరణంతో ముగుస్తుంది. ఐరోపా పునరుజ్జీవనానికి ఉబివలె, భారతీయ పునరుజ్జీవనానికి బెంగాల్—తొలిదశలో—కిలక పైన పాత్రను నిర్వహించింది. నాటి అభ్యుదయకరపరిణామాలను గుర్తించి, ఆధునిక భారతదేశ అవతరణకు తోడ్పడిన మహనీయులలో రాజారామమోహన్ రాయ్ అగ్రగణ్యుడు. కనుక ఈ ప్రారంభదశను రామమోహన్ రాయ్ యుగమని పేర్కొనవచ్చు.

3. ఆంగ్లేయుల పరిపాలన—మాతన మధ్య తరగతి

భారతీయ పునరుజ్జీవనంలో రామమోహన్ రాయ్ నిర్వహించిన పాత్రను అంచనావేసేముందు, 18—వ శతాబ్దపు ఉత్తరభాగంలో అలవిచ్చిన సాంఘిక ఉక్తులనూ, నూతన భావాలనూ ప్రస్తావించటం అవసరం. అందువల్ల రామ మోహనుడు ఏ సాంఘికఉక్తులకు ప్రతినిధియో, ఏ జీవప్రపంతికి ఆలంబనగా నిలచాడో తెలుస్తుంది.

క్రి. శ. 1600 లో ఇంగ్లండులో స్థాపించబడిన ఈస్టు ఇండియా వర్తక సంఘం భారతదేశంలో వికస్వామ్యం హక్కులతో వ్యాపారం చెయ్యటానికి ఉద్యమించింది. 17 వ శతాబ్దిలో సూరత్, కలకత్తా, మదరాసు, బొంబాయి మొదలయిన చోట్ల ఈస్ట్ ఇండియా కంపెనీ తన వర్తక కేంద్రాలను స్థాపించింది. 18—వ శతాబ్దపు మొదటిభాగంలో మొగల్ సామ్రాజ్యం విచ్ఛిన్న దశలో పడే నాటికి, ఆంగ్లేయుల కంపెనీ మనదేశంలో రాజ్యాధికారాన్ని స్థాపించే శక్తిని కూడా పుంజుకొంది. 1750 తర్వాత అటు ప్రెంచికంపెనీవారిని, ఇటు భారతీయసామంతులనూ వోడించి, కంపెనీ తన రాజ్యాధికారాన్ని బెంగాలు, బొంబాయి, మదరాసు, మైసూరు, అయోధ్య మొదలయిన ప్రాంతాల్లో స్థాపించింది. 1813 నాటికి ఆంగ్లేయుల అధికారం ఢిల్లీ నుండి అస్సామీవరకు, తూర్పు తీరంలో, పశ్చిమతీరంలో పలుచోట్ల చెల్లుబాడే అవుతూవుండేది. ప్రత్యక్షంగా రాజ్యాధికారాన్ని చలాయించని తాత్పర్యం పై వ్యవహారాలవంటి దౌత్య విధానాల ద్వారా పరోక్షాధికారాన్ని సంపాదించుకొంది. ఈస్టు ఇండియా కంపెనీ రాజ్యాధికారాన్ని స్థాపించే సమయంలో బ్రిటిష్ పార్లమెంటు 1773 లో రెగ్యులేటోరి ఆక్టు మొదలుకొని అనేక శాసనాలువేసి, భారతదేశంపై బ్రిటిష్ సార్వభౌమత్వాన్ని స్థిరీకరించింది. 1813 లో కంపెనీకి వర్తకరంగంలో పున్న

వికస్యమ్యం రద్దు చేయబడింది. భారతదేశంలో స్వేచ్ఛా వ్యాపారం ఆంగ్లీకరించబడింది. తమ ఆధీనంలో వున్న ప్రాంతాల్లో ఆంగ్ల పాలకులు అనేక న్యాయ పరిపాలనా సంస్కరణలను ప్రవేశపెట్టి తమ అధిపత్యాన్ని గట్టిపరచుకొన్నారు.

ఆంగ్ల పరిపాలనవల్ల భారతీయ ఆర్థికసాంఘికవ్యవస్థలు విచ్ఛిన్నమై నాయి. వానిస్థానంలో నూతన సాంఘికకట్టులూ, వర్గాలూ ఉద్భవించాయి. [See, Karl Marx on India in "India today"—By P. R. Dutt.] అంతకు పూర్వం ఢిల్లీ సుల్తానుల యుగంలోగాని, మొగల్ యుగంలోగాని అటు వంటి పరిణామాలు. సంభవించ లేదు. — సాంస్కృతిక, పరిపాలనారంగాల్లో మార్పులు వచ్చినప్పటికీ, భారతీయ సాంఘిక, ఆర్థిక వ్యవస్థలు విచ్ఛిన్నం కాలేదు. కానీ బ్రిటిష్ యుగంలో ఆర్థికరంగంలో, ఆస్తిసంబంధాల్లో మార్పులువచ్చి పాత సాంఘిక వ్యవస్థ దెబ్బతిన్నది. కొత్త సాంఘిక శక్తులు—ముఖ్యంగా— ఒక నూతన మధ్యతరగతి ఆవిర్భవించింది. అదేలా సంభవించిందో రేఖామాత్రంగా వివరిస్తాను.

17— 5 శతాబ్దిపు చివరభాగంలో ఇంగ్లండులో భారతీయ పారిశ్రామిక వస్తువులకు—ముఖ్యంగా— సన్నని నూలుబట్టలకు గిరాకీ ఎక్కువైంది. ఆంగ్లేయులు తమ దేశంలో తయారవుతున్న ముతకరకమైన ఉన్ని బట్టల కంటే భారతదేశం నుండి దిగుమతియ్యే సులువైన నూలు బట్టల కొరకే మోహ పడేవారు. ఈ అవకాశాన్ని ఉపయోగించుకొని ఈస్ట్ ఇండియా కంపెనీ భారతదేశం నుండి నూలు బట్టలు ఎక్కువ దిగుమతి చేసింది. నీటిమందు, మగంధ ద్రవ్యాల వ్యాపారంకంటే నూలు బట్టల వ్యాపారంవల్లనే కంపెనీ అధిక లాభాలు పొందుతూ వుండేది. కానీ బ్రిటిష్ ఆర్థికవేత్తలు (వానిని మర్కట పెరిస్ట్లు అనేవారు) యీ వ్యాపారాన్ని వ్యతిరేకించారు. ఆంగ్లేయులు వెండి, ఉంగరాలను కోల్పోతున్నారని వారి వాదం. ఇంగ్లండులోని పీల్గు, ఉన్నిబట్టల ఉత్పత్తిదారులు కూడ తమకు వడ్డం వస్తుందనీ, తమ పరిశ్రమల్లో నిరుద్యోగం పెరుగుతుందనీ ఆకొనించారు. తత్ఫలితంగా బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం 1700 తర్వాత కొన్ని రక్షణచర్యలు తీసుకొంది. భారతదేశంనుంచి దిగుమతులపై వస్తులను అధికం చేసింది. 1720 లో ఒక శాసనం ద్వారా భారతదేశపు పీల్గు, నూలు బట్టల వాడకాన్ని నిషేధించింది. ఇటువంటి రక్షణ చర్యలు— ఇంగ్లండులోనే గాదు— ప్రాంతంలో కూడ అమలుపరిచారు. ఈ చర్యలవల్ల ఆశించిన ఫలితం లభించ లేదు. భారతీయ వస్త్రాలకు గిరాకీ తగ్గలేదు. ఇంగ్లండులో వానివాడకం పెరుగుతూనే వుంది.

ఇలావుండగా ఇంగ్లండులో నూలుబట్టల పరిశ్రమ వేగంగా అభివృద్ధి చెంద సాగింది. అందుకు కొత్త ఉత్పత్తి సాధనాలు తోడ్పడ్డాయి. (వస్తువుల ఉత్పత్తిలో యంత్రాల వాడకం పెరిగింది. దీనిని పారిశ్రామిక విప్లవం అంటారు). ఒక వైపున భారతదేశపు దిగుమతులపై నిషేధాలు, మరివొక వైపున ఇంగ్లండులో నూలుబట్టల పరిశ్రమ అభివృద్ధి చెందటం— యీ రెండు కారణాల వల్ల 1750నాటి నుండి భారతదేశపు నూలుబట్టల వ్యాపారం మందగించింది. అయినప్పటికీ భారతీయులు ఉత్పత్తి చేస్తున్న బట్టలు మన్నికతో, అందచందాల్లో తీసికట్టుగా లేనందున, కాటి దిగుమతులు పూర్తిగా దెబ్బతిని లేదు. పైగా మొదట్లో ఇంగ్లండులో యంత్రాల వాడకంవల్ల ఉత్పత్తి అయినబట్టల ధరలు భారతీయ వస్త్రాలధరలకంటే తక్కువగావు. కనుక 1820 వరకు భారతీయ పరిశ్రమ ఆంగ్లేయుల పోటీని తట్టుకొని మనగలిగింది. కానీ అప్పటికి ఆంగ్లేయులు రాజ్యాధికారాన్ని స్థాపించటంవల్ల, నూరు తమ అధికారాన్ని దురిస్తూ యోగించే భారత పరిశ్రమలను నాశనం చేశారు. వారు అనుసరించిన పద్ధతిని "వలస ఆర్థిక విధానం" అని అంటారు. ఇంగ్లండులోని పరిశ్రమలకోసం

మనదేశంలో మొదట వందలాది పుత్తత్తని అధికం చేయటం, ఇంగ్లండులోని పరిశ్రమలు తయారు చేసిన వస్తువులకు మనదేశం మార్కెట్ గా వుండటం— ఇవి పాటి వలస ఆర్థిక విధానం యొక్క లక్ష్యాలు. ఈ లక్ష్య సాధనా బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం భారతదేశపు ఎగుమతులపై సుంకాలు అధికం చేశారు. ఇతర నిర్బంధాలను ప్రవేశపెట్టారు. 1833నుండి స్వేచ్ఛా వ్యాపారాన్ని ప్రవేశపెట్టి ఇంగ్లండు పారిశ్రామికలకూ, బూర్జువాలకూ మేలుచేశారు. భారతదేశం ముడి వద్యాలను ఎగుమతిచేసి, తయారీ వస్తువులనుకొనే దేశంగా మారింది. అంతేగాక బెంగాలులో వనూలు చేసిన రెవెన్యూ నుండి, ఈస్ట్ ఇండియా కంపెనీ మనదేశంలో వస్తువులకొని, ఎగుమతి చేసేది. ఇలాంటి కొనుగోళ్లను పెట్టుబడులు అనేవారు. ఈ పద్ధతి ద్వారా కూడ సంపద కొల్లగొట్టబడింది. దీనిని "డ్రైన్ ఆన్ వెల్త్" అనేవారు. ఈ డ్రైన్ ఫలితమేమంటే ఇంగ్లండులో పరిశ్రమల పెరిగి, ఆ దేశం పారిశ్రామిక పురోగతిని సాధించ గల్గింది.

'The drain of wealth from India was a contributory factor in the industrial development of England. The available evidence leaves little doubt that the magnificent industrial structure of England which began to rise after Plassy was largely built upon the ruins of Indian manufactures.' "The productive organisation of India was destroyed and the country which was once known for its riches all the world over was reduced to a state of poverty, disease, misery and starvation. The economic decline of the country was accompanied by a social revolution. The village community which fostered co-operative living was destroyed. New economic relations based on the western ideas of individual property and enterprise, competition and market economy began to prevail." ("History of the Freedom Movement"—Tarachand)

ఆంగ్ల పాలకులు అనుసరించిన వలస ఆర్థిక విధానంవల్ల భారతీయ పారిశ్రామిక వ్యవస్థ బద్దలై నిరుద్యోగం, దారిద్ర్యం, పెరిగినాణు, డాకా వంటి పారిశ్రామిక పట్టణాల్లో జనసంఖ్య తగ్గింది. నేతనవారు, ఇతర చేతివృత్తుల వారు పట్టణాల నుండి గ్రామాలకు తరలి వెళ్లారు. భూమిపై వత్తిడి పెరిగింది. కానీ వ్యవసాయరంగం కూడ ఆంగ్ల పాలకుల విధానంవల్ల నష్టపడిన కొద్దీ యింది. ఆంగ్ల ప్రభుత్వం అధికమైన భూమిని సేద్యం చేసింది. తమకు ప్రయోజనకరంగా వుండే పంటలను పండించమని రైతులను ఇబ్బంది పెట్టింది. మొత్తం మీద ఆంగ్లేయుల పరిపాలనవల్ల భారతీయ రాజ్యాంగం, పరిశ్రమలు, ఆర్థిక వ్యవస్థ భగ్నమైనాయి. దారిద్ర్యం పెరిగింది. ఆర్థికరంగంలో మార్పులు రావలసిన సాంఘిక సంబంధాలు కూడ మారిపోయినాయి. ప్రాచీన గ్రామీణ సామూహిక జీవితం లుప్తమైనది. వ్యక్తిగతమైన ఆస్తి, ఆర్థికరంగంలో పోటీ, లాభాలమీద ఆధారపడిన నూతన ఆర్థిక సంబంధాలు ఉత్పన్నమైనాయి.

ఆంగ్ల పరిపాలనా ఫలితంగా సాంఘికరంగంలో వచ్చిన మార్పుల వల్ల మధ్యతరగతి ఉదయించుట, ఈ నూతన మధ్య తరగతి ఉద్భవానికి రెండు కారణాలు వున్నాయి. బ్రిటిష్ వారు భారతీయ పాలక వర్గాలను నాశనం చేయటం మొదటి కారణం. వారు ప్రవేశ పెట్టిన పరిపాలనా సంస్కరణలు, భూ సంస్కరణలు రెండో కారణం. నూతన మధ్యతరగతి ఏదో పాలక వర్గానికి— దేశీయులైన పేదవర్గాలకూ మధ్యగా తలెత్తింది. ఇందులో వ్యాపారస్తులు, భూస్వాములు, ప్రభుత్వోద్యోగులు, ఉపాధ్యాయులు, బాయర్లు, ఇతర

మొదటిసారిగా విద్యార్థులకు విద్యను ప్రసాదించినది, భారతీయ సమాజ అవతరణకు కారణమైంది. అంగ్లేయుల పరిపాలనా ఫలితంగా బెంగాలులో ప్రభవించిన మతన మధ్యతరగతికి చెందిన ప్రముఖ నాయకులలో రామమోహన్ రాయ్ ఒకరు.

4. భావచైతన్యము

నూతన మధ్య తరగతి ఆధునిక యుగ అవతరణకూ, వికాసానికి తోడ్పడిందని చెప్పితిని. అందుకు వారితో రేకెత్తిన భావ విప్లవం ముఖ్యకారణం. భావచైతన్యం లేకపోతే విప్లవాత్మకమైన సాంఘిక సరికామాలు సిద్ధించవు గదా? నాటి భావ చైతన్యానికి దోహదం చేసిన అంశాలు నాలుగు:— 1. విష సరికొత్తవి. 2. అంగ్లేయవిద్యావిధానం. 3. పత్రికలు. 4. సాంస్కృతిక పరిశోధనలు.

మధ్యతరగతిలో భావవిప్లవం మొలకెత్తటానికి పాశ్చాత్య సంస్కృతి సంపర్కం ప్రధానమైన కారణం. పాశ్చాత్య విజ్ఞానాన్ని సమాధరించినందుననే వారితో కొత్త ఆలోచనలు పొడమూపినవి. 18—వ శతాబ్దిలో భారత దేశానికి వచ్చిన పాశ్చాత్య విజ్ఞానం మధ్యయుగం నాటి సంప్రదాయ బద్ధమైన భారతీయ విజ్ఞానానికంటే భిన్నమైనది—ఉత్తమమైనదికూడా. ఆధునిక పాశ్చాత్య విజ్ఞానం శాస్త్రీయమైనది. నిమగ్నవాత్మక మైనది. సేతువద్దలి ద్వారా గ్రహించబడినది. ఇంకా భారతీయ విజ్ఞానం సంప్రదాయ బద్ధమైనది. ఇది రెండు రకాలు. ఒకటి తోకకమైనది. మరొకటి అబోకకమైనది. నాటి భారతీయుల దృష్టిలో తోకక జ్ఞానం కంటే అబోకక జ్ఞానం విన్నయైనది. అబోకక జ్ఞానం ఆత్మ, పరమాత్మలకు సంబంధించినది. దాని లక్ష్యం, మోక్ష సాధన. అబోకక జ్ఞానానికి ఆధిక్యత ఇచ్చినందువల్ల భారతీయుల శాస్త్ర పరిశోధనలూ, తాత్విక చింతనలూ తిరోగమించాయి. గణిత, ఖగోళ, రసాయన, వైద్య, శాస్త్రాల్లోవారి కృషి మందగించింది. వారి హేతుశీలము కర్మ సిద్ధాంతానికి బలియైనది. వారి ఐహికదృష్టి, విమర్శనా దృక్పథమూ మాయావాదానికి లొంగి పోయినాయి. పైగా—18వ శతాబ్దపు మొదటి భాగంలో రాజకీయ అస్థిరత, యుద్ధాలవల్ల దేశంలో శాంతిభద్రతలకు కూడ మృగ్యమైనాయి. అయితే అంగ్లేయుల ఆధికారం స్థిరపడడం తర్వాత, దేశంలో శాంతి భద్రతలు నెలకొని వైజ్ఞానిక వికాసానికి అనువైన వాతావరణం ఏర్పడింది.

భావ చైతన్యానికి దోహదం చేసిన వారితో క్రైస్తవ మిషనరీల కృషి ఉన్న డింపతగింది. బెంగాలులో కృషిచేసిన క్రైస్తవ మిషనరీలతో విలియంకార్ మెన్సెన్బర్డుడు. కారీ మహారీయుడు 1793లో కలకత్తా వచ్చాడు. 1798లో జాన్ మార్చ్ మన్, విలియం వార్డ్లు ఆయనతోపాటుగా సెరాం పూర్లో స్థిర పడ్డారు. వారు మువ్వరూ సలిపిన సంయుక్త కృషి ఫలితంగా బెంగాలులో పురుష జీవనం మొగ్గులు తొడిగింది. కారీ మహారీయుడు సంస్కృతం, మరాఠీ, బెంగాలీ, హిందీ భాషలు అధ్యయనం చేశాడు. ఆయన న్యూ సెస్టు మెంటును బెంగాలీలోనికి అనువదించాడు. 1801లో వెల్లిస్ట్రీ ప్రారంభించిన పాఠ్య విలియం కాలేజీలో ఆయన బెంగాలీ భాషను బోధించేవాడు. సంస్కృత వ్యాకరణాన్ని విఘంటువునూ వ్రాశాడు. వాల్మీకి రామాయణాన్ని వెలువరించాడు. ఆధునిక పంగళాని గర్వతనము పునాదులు చేశాడు. పంగళాని వ్యాకరణాన్ని రచించాడు. ఎనభైవేల శబ్దాలతో ఒక పంగళాని నిఘంటువును నిర్మించాడు. అనేకపాత్య గ్రంథాలను వ్రాశాడు. బాలబాలికల విద్యను ప్రోత్సహించాడు. కారీ మిత్రు

కలూ, పుస్తకాల ప్రకటించటానికి తోడ్పడ్డాడు. ఈ విధంగా సెరాంపూర్ మిషనరీలు ప్రారంభించిన భావ వికాసోద్యమాన్ని జాన్ క్లార్క్, విలియం నిల్సన్, ఫెలిక్స్ కారీ, అలెగ్జాండర్ డఫ్ మొదలయినవారు కొనసాగించారు. వారు అంగ్లే భాషనుండి శాస్త్రీయ గ్రంథాలు వంగ భాషలోనికి అనువదించారు. వారి కృషి వలన మధ్యతరగతి యువకుల్లో నూతన భావాల ఉద్భవించాయి.

నూతన పాశ్చాత్య విద్యా విధానాన్ని ప్రవేశ పెట్టటం వల్ల కూడా మధ్య తరగతిలో భావచైతన్యం అభివృద్ధి చెందింది. అలెగ్జాండర్ డఫ్ వంటి మిషనరీలు భారతీయులకు, అంగ్లే భాషతోపాటు శాస్త్ర గ్రంథాలు బోధించటం అవసరమని భావించారు. 1813 వార్షికోత్సవం ప్రకారం బ్రిటిష్ పార్లమెంటు ప్రతి సంవత్సరం షుమారు ఒక లక్ష రూపాయలు విద్యా వ్యాప్తికి ఖర్చు పెట్టాలని నిర్ణయించింది. కానీ మొదట్లో ప్రభుత్వం విద్యారంగాన్ని అలక్ష్యం చేసింది. అయినప్పటికీ నూతన మధ్యతరగతి యువకుల విద్యావసరాలను తీర్చటానికై మిషనరీలతోపాటు, ప్రాజ్విలైన్ భారతీయులు కూడ కృషి చేశారు. 1817లో కలకత్తాలో హిందూ కాలేజీ స్థాపనతో వారి ఉద్యమానికి ఒక రూపం లభించింది. ఈ పరిస్థితుల్లో 1823లో ప్రభుత్వం విద్యా విషయాలను పరిశీలించటానికై ఒక కమిటీని నియమించింది. ఆ కమిటీలోని మెజారిటీ సభ్యులు ప్రభుత్వం సంప్రదాయ బద్ధమైన విజ్ఞాన వికాసానికి సంస్కృత అరబ్బీ భాషల అభివృద్ధికి ధనాన్ని వెచ్చించాలని భావించారు. వారి నిర్ణయాన్ని బిషప్ హీబర్, అలెగ్జాండర్ డఫ్, రాజా రామమోహన్ రాయ్ వంటి ప్రాజ్విలు నిరోధించారు. పాశ్చాత్య శాస్త్రాలను ప్రాధాన్యం యిచ్చే నూతన విద్యావిధానాన్ని ప్రవేశపెట్టమని కోరారు. చిరకు మెకాలే సూచన ప్రకారం విలియం బెంటింక్ 1835లో నూతన అంగ్లే విద్యా విధానాన్ని ప్రవేశపెట్టాడు. ఈ నూతన విద్యావిధానం భారతీయుల భావ చైతన్యానికి బాగా దోహదం చేసింది. ఆ విద్యావిధానం లక్ష్యాలు:— (1) ప్రభుత్వానికి అవసరమైన ఉద్యోగ సిబ్బంది లభించటం, (2) ప్రయోజన కరమైన శాస్త్రాల పరిజ్ఞానం భారతీయులకు కల్పించటం, (3) భారతీయుల భావవిప్లవానికి సాయ పడటం. ఈ లక్ష్యాలను సాధించడంతో పాటు నూతన విద్యా విధానం మధ్య తరగతి యువకులకు అంగ్లే భాషాజ్ఞానాన్నికూడా ప్రసాదించింది. అంగ్లే భాష వారితో జాతీయ సమ్మెకాన్ని, రావ సమ్మెకాన్ని, ప్రాదీచేసింది. 1850కి పూర్వమే అనేక కళాశాలలు స్థాపించబడటం గమనార్హమైన విషయం. వానిలో బొంబాయిలోని బిల్బర్ కాలేజీ (1832), మదరాసులోని క్రిస్టియన్ కాలేజీ (1837), ఆగ్రాలోని సెయింట్స్ జాన్స్ కాలేజీ (1853), మచిలీపట్నం లోని రోజర్ కాలేజీ (1841) ప్రసిద్ధి గాంచినవి. ఈ కళాశాలలు పునర్వికాసానికి కేంద్రాలుగా పనిచేసాయి. కలకత్తాలో 1817లో స్థాపించబడిన హిందూ కాలేజీ భావవిప్లవానికి నివాళు లెత్తింది. ఆ కాలేజీ ఉపాధ్యాయుల్లో దేరీజియో ప్రముఖుడు. దేరీజియో కవి, విమర్శకుడు. భారత విప్లవ విధాత, ఆయన తన శిష్యుల్లో హేతుశీలాన్ని సత్యదృష్టిని పెంపొందించాడు. ఆయన అనుమాయుల్లో కొందరు హిందూ క్రైస్తవ మతాలకు రీతనిగాపించారు. దేరీజియో మత విరోధిగా, అభారతీయుడుగా నిమగ్నలకు గురియైనాడు. 1831లో హిందూ కళాశాలల పాఠక సర్గం ఆయనను ఉద్యోగం నుండి తొలగించింది.

కొత్త భావాల వ్యాప్తికి పత్రికలకూడా దోహదం చేశాయి. అంగ్లే విద్య వర్ధిల్లించిన సాంఘిక వర్గాలు తమ అభిప్రాయాలను ప్రకటించటానికి ప్రజ

సాని చైతన్యవంతులుగా చెయ్యటానికి జర్నలిజాన్ని ఆశ్రయించారు. మిషనరీల
జింసలీగడ్డన్ను ఆధిపత్యం చేశారు. అంజుల్ల గంభీరమైన సాంఘిక-శాస్త్ర
సంబంధమైన విషయాలు సరళ గమ్యంతో వివరించటానికి వీలై వది. 1816లో
గంధర్వభట్టాచార్య, హరిశంకరాచార్యులు, 'బెంగాల్ గజెట్' అనే పత్రికను
ప్రారంభించారు. సెరాంపూర్ మిషనరీలు కూడా యాతరంగంతో చక్కనివిని
చేశారు. 1818లో వారు 'దిగ్భర్తా', అనే బెంగాలీ మాసపత్రికను ప్రారం
భించారు. ఈ పత్రికతో శాస్త్రీయ, సాంస్కృతిక, సాహిత్య విషయాలు సర్వసం
బంధాలు. సమాచార దర్శనో, అనే వారపత్రిక కూడా వారు నడిపారు. ఆ పత్రి
కలో, హిందూ శ్రైస్తవ మతాలకు సంబంధించిన రచనలు వుండేవి. 1818
లోనే సెరాంపూర్ మిషనరీలు 'సెంట్ ఆఫ్ ఇంగ్లీషా' అనే ఆంగ్లపత్రి
కను కూడా ప్రారంభించారు. 1821లో భవానీ చరణ్ బందోపాధ్యాయ సంచార
కామగిరి అనే బెంగాలీ వారపత్రికను ప్రారంభించాడు. 'కామగిరి'లో రామ
మోహన్ రామ్ మత సాంఘిక సంస్కరణలను గూర్చి వ్రాసేవాడు. నాటి ఆంగ్ల
ప్రభుత్వం పత్రికాస్వాతంత్ర్యంపై నిషేధాలు పెట్టివస్తుంటే ప్రముఖులు
పత్రికలను ప్రకటిస్తూ వుండేవారు. బెంగాలులో భావనికాసానికి నోచాదం చేసే
యితర పత్రికల్లో 'బెంగాల్ హెరాల్డ్', 'జూనాన్వేషన్' చెప్పుకోవచ్చు. సామ్య
భాషలో హిందీలోకూడా పత్రికలు వుండేవి. 1830 నాటికే కలకత్తా పబ్లికం
మూడు బెంగాలీ దినపత్రికలు, ఏడువారపత్రికలు, ఒక మాసపత్రిక వుండేవి.
ఆంగ్లభాషలో సమగ్రంగా పత్రికలు వుండేవి. ఈ పత్రికల్లో ప్రభుత్వ విధానాలు
కూడా విమర్శించబడేవి.

సాంస్కృతిక పరిరక్షణకు పల్లె పాదీసు భారతీయ సైబను ఉపయోగించింది. 1784లో స్థాపించబడిన అసియాటిక్ సొసైటీ అందుకు దోహదం చేసింది. ఆ సంఘ సంస్థాపకుల్లో విలియం జోన్స్ అగ్రణ్యుడు. అసియాటికలకు —ముఖ్యంగా భారతదేశానికి సంబంధించిన— పరిశ్రమ, సాహిత్యం, పురావస్తుపుటలు, శాస్త్రాలకు సంబంధించిన విషయాలను సేకరించటం పరిశోధనలు కొనసాగించటం యీ సంఘం లక్ష్యం. హెన్రీ కౌమస్ కోల్ బ్రూక్, జేమ్స్ పిన్సర్, అసియాటిక్ సొసైటీ చరిత్రకారులు ఎవరేమీ సేవ చేశారు. చార్లెస్ విక్రిస్ట్ అంగ్లాక్షిలోకి అనువదించిన భగవద్గీత 1785లో ప్రకటించబడింది. 1787లో హిందూదేశాన్ని, 1808లో సంస్కృత వ్యాకరణాన్ని కూడా ఆయన ప్రకటించాడు. విలియంజోన్స్ రాబోయే అభిజ్ఞాన శాకుంతలాన్ని, జయచేష్టని శిథిలీకరించాన్ని, మనుసంహితను అనువదించాడు. కోల్ బ్రూక్ హిందూధర్మశాస్త్రాలను అమరకోశాన్ని వెలపరిచాడు. విక్రిస్ మహాకవియుడు, మేను సంపాదించి అనువదించాడు. అష్టాదశ పురాణాలను అంగ్లాక్షిలోకి తర్జుమా చేయించాడు. రామమోహనరావు సమకాలికుడైన రాధాకాంతశేక్ డిప్రెండ సంకీర్తనుడు. ఆయన శబ్దకల్పద్రుమతో అనే సంస్కృత నిఘంటువును నిర్మించాడు. విరి పరిశోధనలూ, పరిశ్రమో సోటి భావ చైతన్యానికి చొత్తబడినాన్ని సృష్టి పడుకూర్చినాయి.

సాటి మధ్యతరగతిలో మూడు వ్యవధాల వ్యక్తులు ఉండేవారు. మొదటి తరగతి వారిని కస్టోడియన్ అనేవారు. వారు యథాతథ వాడులు. సంఘంలో, మతంలో, మార్పులనూ, సంస్కరణలనూ వారు ఆమోదించలేదు. పాశ్చాత్య సాగరీకతను వారు ఏవగించుకోలేవారు. భారతీయ సాగరీకతకు ప్రత్యేక విశిష్టత ఉంటుంది, దానిని సంతృప్తిపరుచునే ముఖ్యమని వారి భావన. వెంటాటులో దాదాకాంతటిదే యీ వర్గానికి నాయకుడు. శేరిశో శర్మప్పి రాణీకత్తే అంటారు. వారు విప్లవ వాదులు. సాంఘిక వ్యవస్థనూ, మతాన్ని, వారు నిమగ్నించారు. భండీంచారు. దాని సోయకుడు శేరిశో శర్మ.

కలకత్తా హిందూ కాలేజీకి వెందిన యువకులు రివావర్లంతో పురిగేపారు. ఇక మూడోవర్గం పారిన తిరిగివచ్చే అవసరం. వారు సంస్కరణ పాదులు. నమస్కరం నాదులు. హేతుశిలం, శాస్త్రీయజ్ఞానం, ద్వారా సాంఘిక వికాసాన్ని సాధించుట వారి లక్ష్యం. సామ్రాజ్య నాగరికతలోనే మేల్చిన విషయాలను స్వీకరించటానికి వారు వెనుకాడరు. ఈ పుష్కరరంగుల తిరిగివచ్చేలో రాజాచమమోహన్ దాయ్ అగ్రగణ్యుడు.

19—ప తొట్టపు పూర్వార్థంలో పశ్చిమ జేబాల్ కూడా మధ్యతరగతి
అలాగావుంది. బెంగాల్, తామ్ పేన్, రూసో, నల్లేరీలు నాటి మధ్య
తరగతి సిద్ధాంతకర్తలు. 1789లో, 1830లో ప్రాంతంలో మధ్యతరగతి
విప్లవాలు జరిగాయి. నిరంకుశ రాజరికం స్థానంలో మధ్యతరగతి ప్రజాస్వామ్యం
(బూర్జువా డెమోక్రసీ) నెలకొంటున్నది. మానవ హక్కులసిద్ధాంతం ఆవిష్కృ
రింపబడింది. నిరంకుశ పద్ధత్యాలను, ప్రతిఘటించే హక్కు ప్రతిఘటన
పుస్తకాన్ని వెరూపించబడింది. భారతీయ మధ్య తరగతిలోనే అభ్యుదయవాదులు
యూ. సిద్ధాంతాల (పాదాస్వాని) గుర్తించినట్లుగా కనపడుతుంది.

5. రాను వెహూన్ రాయ్ తృప్తి

పంగ రాష్ట్రంలో హక్కిలిల్లా రాధానగర్ గ్రామంలో 1772లో రామ మోహన్ రామ్ సంపన్న ద్రాహ్మణ కుటుంబంలో జన్మించినాడు. తండ్రి రమాకాంతరామ్, తల్లి తానిశీదేవి. సైంది విప్లవం నాటికి రామమోహనుని వయస్సు 18 సంవత్సరాలు. బాల్యంలో ఇంగ్లీషీ విద్యాభ్యాసం చేశాడు. తర్వాత పాట్నాలో పాఠ్యి, అరబ్బి భాషలు నడిచాడు. సూఫీతత్వాన్ని అవగాహనచేసుకొన్నాడు. కాశీలో హిందూమత గ్రంథాలను అధ్యయనం చేశాడు. 15 సంవత్సరాల వయస్సులో మూడు నాలుగు, ఏండ్లు దేశాలనం చేసినట్లు ఒక ఐతిహ్యంవున్నది. టిబెట్ ను సందర్శించినాడనీ, అచట ఆయన శౌచ్ఛాన్ని అధ్యయనం చేశాడనీ చెప్తారు. 1803లో రామమోహనుని తండ్రి రమాకాంతరామ్ మరణించాడు. అందువల్ల రామమోహనుడు ఈస్టు ఇండియా కంపెనీలో ఉద్యోగాన్ని చేయటం ప్రారంభించాడు. 1805 నుండి డిప్టీ డౌనర్గ ర దివార్ కి పనిచేశాడు. ఆ సంవత్సరంలో ఆయన ఆంగ్లభాషను నేర్చుకొన్నాడు. పాశ్చాత్య సంస్కృతిని అర్థం చేసుకొన్నాడు. గ్రీక్, లాటిన్, హిందూ భాషలనుకూడా నేర్చుకొన్నాడు. 1814లో కంపెనీ ఉద్యోగాన్ని విరమించాడు. 1815నుండి 1830వరకూ కలకత్తాలో నివాసం ఏర్పాటు చేసుకొన్నాడు. కలకత్తాలో ఫ్రెంచ్, విద్యా, సాంఘిక, సంస్కృతి తంగాల్లో, అద్యుతమైన కృషి చేశాడు. హేతువాదాన్ని, మానవతాతత్వాన్ని ప్రబోధించాడు. భారతీయపునరుద్ధిషవానికి నేతృత్వ విహ్మడు. 1830లో ఇంగ్లండ్ వెళ్ళాడు. ఇంగ్లండులో బెంజాన్, లాట్స్ వోవర్ వంట ప్రముఖులతో చర్చలు కొనసాగించాడు. ప్రాంసునుకూడా సందర్శించాడు. 1833లో అమెరికాం నల్ల బ్రిట్టన్ లో మరణింపాడు. ఆయన స్మారక చిహ్నంగా పుందిన శిథాఫలకముపై యిలా వ్రాసివుంది:-

"Beneath this stone

Rest the remains of Raja Ram Mohan Ray
Bahadur.

**A conscientious and steadfast believer in the unity
of the Godhead**

He consecrated his life with entire devotion
To the worship of the Divine Spirit alone."

రామమోహనుని కేవలం ఒక దైవ చింతకునిగా, అస్తికునిగా నర్థించిన లూకాశాపలకం ఆయనకు అవచారం చేసింది. ఎందుకంటే ఆయన మతసంస్కర్త, సంఘ సంస్కర్త, విద్యావేత్త, బహుభాషా కోవిదుడు. సమభారత నిర్మాతల్లో ప్రథముడు.

రామమోహన్ రామ్ వ్యక్తిత్వం, సిద్ధాంతాలు తెలుసుకోవడానికి ఆయన రచనలేగాక, ఇతర సందితుల రచనలకూడా ఆధారాలుగా ఉపయోగిస్తాయి. రామమోహనుని రచనలు వంగభాషలో, అంగ్ల భాషలో వున్నాయి. ఆయన వ్యక్తిత్వాన్ని, విశిష్టతనూ, వివరిస్తూ రవీంద్రనాథ్ టాగూర్, బ్రజేంద్ర నాథ్ సేల్, సుభాష్ చంద్రబోస్, శంకర్ మేన్ మహాశయులు వ్రాసిన పుస్తకాలు, వ్యాసాలు వరకు ప్రామాణికాలు.

రామమోహన్ రామ్ కృష్ణుని అంచనా వేసే ముందు, ఆయన తాత్విక దృష్టిని అవగాహన చేసుకోవటం అవసరం. రామమోహనుడు అస్తికుడు. దైవ విశ్వాసం కలవాడు. ఈ భౌతిక ప్రపంచాన్ని ఆయన మిథ్యగా భావించలేదు. ఆయనకు యాజగత్తయదార్థము. జగత్తును అర్థం చేసుకోని వ్యక్తిగత, సాంఘిక, ఉపనాన్ని సుఖమయం చేసుకోగలిగిన శక్తియుక్తులు మనవికీ వున్నాయని ఆయన నమ్మకం. వానిలో హేతుశక్తి అతిముఖ్యమైనది. హేతుశీలం ద్వారా మనవి జ్ఞానాన్ని సంపాదించుకుంటాడు. ఏది ధర్మమో, ఏది అధర్మమో గ్రహిస్తాడు. తన భవిష్యత్తును రాసే నిర్మించుకొంటాడని రామమోహన్ రామ్ భావించాడు.

రామమోహనుడు తత్వవేత్తగాదు. అయినప్పటికీ ఆయన రచనలను, కార్యక్రమాలనుబట్టి ఆయన మూలసిద్ధాంతాలను గ్రహించవచ్చు. మానవులకున్న సహజ సిద్ధమైన హక్కులు (Natural rights) ఆయన తాత్వికదృష్టిలోని ప్రధానాంశం. ఆ హక్కులలో జీవించటానికి, స్వేచ్ఛను అనుభవించటానికి, అవసరమైన హక్కులను ఆయన ప్రాప్తవదంగా భావించాడు. హక్కులు వ్యక్తివికాసనికేగాక, లోక సంగ్రహానికి కూడా అవసరమని ఆయన నిర్ణయం. మానవుల హక్కులను గురించే రాజ్యాంగబద్ధమైన ప్రభుత్వం రావలయునని ఆయన ఉద్దేశ్యం. చట్టబద్ధమైన పరిపాలన, భావ ప్రకటనా స్వేచ్ఛ, మత పూజా స్వాతంత్ర్యం, అస్తిహక్కులు పుష్ట రాజకీయ వ్యవస్థ ఆయన దృష్టిలో అభివేషనీయము.

"In this constitutional government, the rule of law ought to be supreme, and civil liberties and individual rights guaranteed. Among them must be included the right of life and liberty, freedom of expression of opinions, and of religious worship. Along with them, he recognised the absolute ownership of property by the individual." ("Freedom Movement" by Tara Chand)

వ్యక్తుల హక్కులకు ప్రాధాన్యం యిచ్చినప్పటికీ ఆయన సాంఘికసంక్షేమాన్ని విస్తరించలేదు. సాంఘిక సంక్షేమం కోరకు ప్రభుత్వం ఆ శాసనాలు, సంస్కరణలు చేయాలని, ఆయన ఉద్దేశ్యం. అందువల్లనే విద్యా రంగంలో, నతీసహకాసున విశేషధోరే ప్రభుత్వ నిధులను ఆయన హర్షించాడు.

రామమోహనుని తాత్వికదృష్టిలో స్వాతంత్ర్యపు రెండో అంశం. స్వాతంత్ర్యం, వ్యక్తికేగాక జాతికీ కూడా అవసరమని ఆయన అభిప్రాయము. ఆయన కోరుకున్న స్వాతంత్ర్యం పరిమితమైనదిగాదు. అది సాంఘిక, రాజకీయ,

సాంస్కృతిక రంగాలకు విస్తరించినట్టిది. వివిధ రంగాల్లో, మానవస్వేచ్ఛకు అనే రోదంగావున్న భావాలను సంప్రదాయాలను తొలగించుకోసి, నూతన పరిస్థితులకు అనుగుణంగా ప్రేచ్ఛావళంలో మానవుడు పురోగమించాలని ఆయన నిశ్చయం. అందుకు జ్ఞానం ముఖ్య సాధనమని ఆయన గుర్తించాడు. ఈ జ్ఞానం కేవలం ఆధ్యాత్మికమైనదేగాదు, భౌతికమైనదికూడా. భౌతిక శాస్త్రాల ఫలితజ్ఞానం, టెక్నాలజీల అవశ్యకతను ఆయన గ్రహించాడు. ఈ రంగంలో భారతీయ మొదటిదాని ఆయనకు తెలుసు. ఆ లోటును పూర్తి చేయటానికి పాశ్చాత్యుల శాస్త్రాలు, జ్ఞానం— ఆంగ్లభాష, ద్వారా—భారతీయులకు అవసరమని ప్రచారం చేశాడు. అధునిక భారతదేశాభ్యుదయానికి సైన్సు—టెక్నాలజీల అవసరాన్ని గుర్తించిన ప్రగతిశీలుడు ఆయన.

సైన్స్ ప్రేచ్ఛ తాత్విక దృష్టిని కేంద్రంగా తీసుకొంటే, వివిధరంగాల్లో రామమోహనుని కృష్ణిని పరిగా అంచనా వేయగలం.

మతరంగం:—18—న శతాబ్దం నాటికి హిందూమతం అంధ విశ్వాసాలతో, మూఢాచారాలతో నిండివుంది. వేదాలు, ఉపనిషత్తులు, దర్శనాలు అధ్యయనంచేసి నిజమైన మతతత్వాన్ని అర్థం చేసుకున్నవాళ్ళు తక్కువగా వున్నారు. వీరాణికమైన నమ్మకాలతో, ఆచారాలతో సంఘం కట్టబడి వున్నది. బహుదేవతా పూజ, విగ్రహారాధన, తాంత్రికాచారాలతో మతం కలుషితమైంది. సిర్సాలూ, ఇంటుపులు, కిలూ పూజించబడుచున్నాయి. శక్తి పూజలతో, తీర్థ యాత్రలతో, చిల్లర దేవుళ్ళ ఆరాధనతో హిందూమతంలోని ఆధ్యాత్మికతత్వం మరుగున పడినది. క్రైస్తవ మిషనరీలు భిక్షమైన యీ హిందూమతాన్ని ఖండించి, హిందువులను అవహేళన చేస్తున్నారు.

హిందూమతం వేరుతో జరుగుతున్న అనాచారాలను ఖండించి, అచ్చమైన హిందూమతమూలతత్వాన్ని పరిపాలించటం రామమోహనుని సంకల్పం. బలులను, పూజలను, వామనాచారాలను, ఆయన నిరసించాడు. విగ్రహారాధన వ్యక్తికీ, సంఘానికిగూడా అవర్తదాయకమని, ఆయన నిర్ణయం. అనాలోచితమైన విగ్రహారాధన, మనుష్యుల హేతుశక్తిని, తైత్తిక శక్తిని నిర్మూలిస్తున్నదీ, భావదాస్యన్ని పెంచి నాచి సుఖశాంతిలను హరిస్తుందనీ ఆయన వాదించాడు. హిందూమతమూలతత్వం నిశ్శేషరవాదమని రామమోహనుని తీర్పు. 1815లో ఆయన కలకత్తాలో ఆత్మీయసభను స్థాపించాడు. ఆత్మీయసభ సమావేశాల్లో మత సాంఘిక విషయాలు చర్చించబడినాయి. 1815—1817 మధ్య హైందవమతగ్రంథాలను—అనగా—వేదాంత సూత్రాలను, ఈశ, కేస, కథ, మాంధూక్య, ముండక, ఉపనిషత్తులను బెంగాలీ భాషలోకి అనువదించాడు. హేతుతత్వం అస్తికభావానికి ప్రతిరూపిని, ఆయన నమ్మకం. మతగ్రంథాలు మానవ నిర్మితాలే. అందువల్ల వానిలో లోపాలు పుండక తప్పదు. సంప్రదాయం సాంఘిక వికాసాన్ని, నాశనంచేసి అనివీటిని పెంచితే దాన్ని ప్రోపాగండా హక్కు మానవునికున్నదని ఆయన నొక్కి చెప్పాడు.

రామమోహన్ రామ్ క్రైస్తవ మతాన్నిగూడా అధ్యయనంచేసి, నిరీతంగా పరిశీలించాడు. జేసస్ బోధలలో అనే గ్రంథాన్ని వ్రాశాడు. క్రైస్తవమతంలోని తైత్తికబోధలకు ఆయన జోహారుచ్చించాడు. అమతంలోని అపరాధాన్ని, అద్భుతాలనూ, త్రైతాస్మి, Trinity ఆయనవిమర్శించాడు. 1820—23 మధ్య ఆయన క్రైస్తవమిషనరీల సందర్శించి మూడు కరపత్రాలు వ్రాసినట్లుగా ఉంది. క్రీస్తు బోధించిన ప్రేమ తత్వానికంటే ఇతర విషయాలకు అవసరంగా ఎక్కువ ప్రాధాన్య మిస్తున్నారని ఆయన విమర్శ. ఇస్లాం మతస్తుల విమూఢత్వాన్ని కూడా ఆయన విమర్శించాడు.

సర్వమతసమోదరణం రామమోహనాని విశిష్టత. అన్నిమతాల్లోనూ ఏకేశ్వరతత్వం సమానమైన లక్షణమని, సర్వమతస్థులూ ఒకే మానవకుటుంబానికి చెందినవారని ఆయన తలంపు. (See: 'Gift to Monotheists' "Humble Suggestions" and 'Different Modes of worship' by Ram Mohan Roy.) మత-వైతక విషయాల్లో రామమోహనుడు విశ్వమానవ దృక్పథాన్ని అనుసరించాడు. అన్నిమతాలూ ఒకే నర్తాన్ని బోధిస్తున్నవని ఆయన భావన. ఆధునికయుగంలో హిందూ, క్రైస్తవ ఇస్లాం మతాలను తులనాత్మకంగా పరిశీలించిన పండితుల్లో ప్రథముడు ఆయన. "In fact on religious and moral issues, his sympathies were cosmopolitan and his outlook universal. He believed in the truth of all great religions."

తాను హిందూమతస్థుడై వచ్చుటకీ, రామమోహనరాయ్ హిందూమతం పరిధిలోనే తన మనస్సును బంధించలేదు. సర్వమతాలను గౌరవించినవాడే నిజమైన భారతీయుడని ఆయన బోధించాడు. ఆయనది మతదృష్టి కాదు— రోక్షదృష్టి. విశ్వమానవదృష్టి. 1828 లో ఆయన "బహ్మ సమాజాన్ని" స్థాపించాడు. బ్రహ్మసమాజం మతరంగంలో రామమోహనుని స్పష్టి. బ్రహ్మసమాజం నాటి మధ్యతరగతివిద్యవంతులను ఆకర్షించి, బెంగాలులో, ఆంధ్రలో, యితర రాష్ట్రాల్లో పునరుజ్జీవననికాసానికి తోడ్పడింది.

సాంఘిక సంస్కరణలు : "హిందవ సమాజం కులతత్వం, బహు భార్యత్వం, కులీనత్వం, సతీసహగమనం, బాలబాలికలపథ మొదలయిన దురాచారాలతో మొదలంట బెడిపున్నది. వైతక ప్రవర్తన ఆడుగంటినది. వ్యసన పరులై, సామరికావుంటూ, సాంఘికసంఘర్షణలతో, పార్శ్వ కక్షలలో ప్రజలు కాలాన్ని వ్యర్థం చేస్తున్నారు. అజ్ఞానం, అంధవిశ్వాసాలు దేశంలో స్వైరపరం చేస్తున్నాయి. దేశం అంధకారంలో నిండివున్నది."— ఇది రామమోహనరాయ్ ఆభిప్రాయాలు. నాటి సంఘంలో స్త్రీల పరిస్థితి శోచనీయం. వారికి అస్తి హక్కులేదు. విధవావసర్యవాహం నిషేధము. బహుభార్యత్వం వారి దైన్యాన్ని పెంచింది. సతీసహగమనం నిర్బంధమైంది.

రామమోహనరాయ్ సతీసహగమనాన్ని తొలగించటానికై విశ్వప్రయత్నం చేసి కృతకృత్యుడైనాడు. 1815—1828 మధ్య షుమారు 8000 నిర్బంధ సతీసహగమనాలు జరిగాయి. సతీసహగమనం అపేతుకమనీ, మానవత్వానికి విరుద్ధమనీ, ప్రాచీనమతగ్రంథాలు సహగమనాన్ని ప్రతిపాదించలేదని రామమోహనుని వాదన. 1818—1829 మధ్య సహగమనాన్ని విమర్శిస్తూ మూడు గ్రంథాలను వ్రాశాడు. 1829 లో బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం సహగమనాన్ని నిషేధించి నప్పుడు ప్రభుత్వచర్యకు అనుకూలంగా ఆయన ప్రజాభిప్రాయాన్ని సంఘటిత పరిచాడు. బహుభార్యత్వాన్ని వ్యతిరేకించాడు. స్త్రీలకు అస్తిహక్కువుండాలని ప్రచారం చేశాడు. స్త్రీ విద్యను ప్రోత్సహించాడు. (See his: "Ancient Rights of the Females" (1822) and "Rights of Hindus over Ancestral Property" (1830).

కులవ్యవస్థ హిందూసమాజంలో విభేదాలను సృష్టించి, వారిలో ఐక్యమిత్యం, దేశభక్తి లేకుండా చేశాయనీ, కులతత్వం నశిస్తే గాని స్వేచ్ఛ సమానత్వాలు ప్రాతినిధికలుకావున్న ప్రజాస్వామిక సమాజం అభివృద్ధిచెందదని ఆయన తీర్పు. కులతత్వాన్ని నిరసిస్తూ ఆయన వ్రాసిన మాటలు ఇప్పటికీ గుర్తుంచుకోదగినవి:—

The distinction of caste, introducing innumerable divisions and subdivisions among them (Hindus) has entirely deprived them of patriotic feeling.....

we have been subjected to such insults for about nine centuries, and the cause of degradation has been...our division into castes, which has been the source of want of unity among us."

కులతత్వ నిర్మూలనకు "మహావిప్లవతంత్రం"లో చెప్పబడినవిధంగా వర్ణాంతర వివాహాలు అవసరమని ఆయన భావించాడు. ("వయోవర్ణ వివాహో అత్ర న విద్యతే" అని మహావిప్లవతంత్రంలో చెప్పబడింది. (కులవ్యవస్థను తీవ్రంగా ఖండిస్తూ "వజ్రసూచి" అనే పుస్తకాన్ని ఆయన 1827-లో అనువదించాడు.

విద్యా సంస్కరణలు : మత సాంఘిక సంస్కరణలు విజయవంతం కావాలన్నా, దేశం అభ్యుదయం సాధించాలన్నా భావవిప్లవం, మాతన విజ్ఞానం అవసరమని రామమోహనుడు గుర్తించాడు. అందుకు తగిన ఉపకరణాల్లో విద్యా విధానం ముఖ్యమైనదని ఆయన గ్రహించాడు. కనుక ఆయన మాతన విద్యా విధానం కొరకు అవినీకంగా కృషి చేశాడు. అప్పటికి అనుసరింపబడుతున్న విద్యా విధానంలో సంస్కృతం, అరబ్బీ, పారశీక భాషల బోధనం, వ్యాకరణాది ప్రాచీన శాస్త్రాల అధ్యయనం ప్రముఖంగా వుండేవి. ఆ విద్యావిధానం మానసిక, సాంఘిక వికాసాలకు తోడ్పడదని ఆయన విమర్శ.

1817 లో కలకత్తాలో హిందూకళాశాల స్థాపనకు ఆయన సహాయం చేశాడు. కాని నవాతన సంవత్సరం హిందువులు అభ్యంతరం చెప్పినందున కాలేజీ కమిటీలో సభ్యుడుగా వుండకుండా దూరంగా వున్నాడు. స్వయంగా కొన్నాళ్ళు 'అంగ్లో—హిందూ' స్కూలును నడిపాడు. 1825 లో వేదాంత కళాశాలను స్థాపించాడు. ఈ కళాశాలలో పాశ్చాత్య శాస్త్రాలు, వేదాంత విషయాలూ బోధించ బడినాయి. మతరంగంలో క్రైస్తవ మిషనరీలతో విభేదించినప్పటికీ, విద్య రంగంలో వారి కృషికి దోహదం చేశాడు. ముఖ్యంగా అలెగ్జాండర్ డబ్ విద్యా కృషికి రామమోహనుని మోకారం లభించింది. 1823 లో రామమోహనరాయ్ భారతదేశానికి అవసరమైన విద్యావిధానాన్ని సూచిస్తూ అవోపారెస్ట్ ప్రభువుకు లేఖ వ్రాశాడు. అయితే ఆయన సూచనలను 1835 నాటికిగని మెకాలే, బెంటింకేలు ఆంగీకరింపలేదు. సంప్రదాయబద్ధమైన వ్యాకరణ, వేదాంతాది విషయాలుగాక, ప్రయోజనకరమైన పాశ్చాత్య శాస్త్రాలు— గణితశాస్త్రం, రసాయనశాస్త్రం, శరీర నిర్మాణశాస్త్రం— బోధించవలసినదని ప్రభుత్వాన్ని ఆయన కోరినాడు. సంస్కృత, పారశీక, అరబీ భాషల అధ్యయనం కంటే అంగ్ల భాషాధ్యయనం జాతికి మేలని ఆయన భావించాడు. భారతదేశం ఆధునికత్వాన్ని అభ్యుదయాన్ని అందుకోవాలంటే శాస్త్ర— సాంకేతిక పరిజ్ఞానం తప్పక అవసరమని గుర్తించటంలో రామమోహనుని ప్రగతిశీలం ఇమిడివుంది. మాతన విద్యా విధానాన్ని రూపొందించటంలో తోడ్పడి ఆయన ఆధునిక యుగవైతాళికు డైనాడు.

రాజకీయ ఆర్థికవిషయాలు : మత సాంఘిక సంస్కరణలలో నిమగ్నుడైన రామమోహనరాయ్ రాజకీయ విషయాలను విస్మరించలేదు. మాతన జీవిత లక్ష్యాలలో ఉత్తేజితమైన ఆయన మధ్యయుగ పూర్వదేశ సంప్రదాయాలను వేదించటానికి పూనుకొన్నాడు. అంగ్లపాలనావిముక్తికై మధ్యతరగతి ప్రజాఉద్యమాలను నడుపుతుందని ఆయన భావించాడు. అంగ్ల ప్రభుత్వ నిరంకుశ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా చట్టబద్ధమైన ఆందోళనలు నడిపాడు. 1823 లో ప్రభుత్వం పత్రికా స్వతంత్ర్యాన్ని నిరోధిస్తూ శాసనం చేసింది. భాషకలవా స్వేచ్ఛను సమర్థిస్తూ ఆయన సుప్రీంకోర్టుకు, ఇంగ్లండు

(పిఠువుకు వినతి పత్రాలు పంపించాడు. 1827లో న్యాయ వ్యవస్థలో ముఖ్యపక్షాన్ని ప్రవేశపెట్టిన జ్యూరీ శాసనమును వ్యతిరేకించాడు. ఇంగ్లండులో పుస్తకపుడు పార్లమెంటుకు ఒక ఖేదానికి సమర్థించాడు. అందులో కంపెనీ పరిపాలనలోని లోపాలను వివరించాడు. విచారణ మార్గాలను సూచించాడు. వినితిపత్రాలు, నివేదికలతో కూడిన చట్టబద్ధమైన అంధోళనకు రామమోహన్ రాయ్ శత్రువు. చట్టానికి కొందరి అభిప్రాయం.

"Ram Mohan Roy was the pioneer of the constitutional method of agitation, which India's political leaders continued to employ for nearly a century."—
—Tara Chand.

నాటి న్యాయవ్యవస్థలోని లోపాలను వివరించటానికి జ్యూరీ విధానాన్ని ప్రవేశపెట్టమని, కార్య నిర్వాహక— న్యాయశాలలను వేరు చేయవలసిందని కోలన్ గుర్తాడు. శాతినమై కృతకోరకు హిందువులు— మహమ్మదీయుల మధ్య సుహృద్భావ సంబంధాలు పెంపొందవలసిన అవశ్యకతను గుర్తించాడు.

భూస్వాముల దౌర్జన్య విధానాలను ఆయన నిరసించాడు. కర్షకులపై తి. భాగపడటానికై వారికి గూడ శాశ్వతశిస్తు విధానం పుండటం అవసరమన్నాడు. అంగ్లేయ పెట్టుబడిదారులు మనదేశంలో పరిశ్రమలు స్థాపించినట్లయితే, వారు మన దేశంలో దోచుకొన్న సంపద కొంత తిరిగి వస్తుందని ఆయన అభిప్రాయము.

అంతర్జాతీయతత్వం రామమోహనాని భావప్రపంచంలోని మరియొక మణిపూస. గ్రీకు ప్రజల స్వాతంత్ర్య సోరట్టాన్ని గురించి, ఐర్లండువాసుల ఇబ్బందులను గురించి ఆయన ప్రాసాదాడు. 1821లో నేపుల్స్ విప్లవం విఫలమై నందుకు ఆయన విచారాన్ని వెలిబుచ్చాడు. 1823లో స్పానిష్ అమెరికాలో విప్లవాన్ని, 1830లో జరిగిన ఫ్రెంచి విప్లవాన్ని ఆయన అభినందించాడు. స్వాతంత్ర్యంకోసం జరుగుతున్న ప్రజాపోరాటాలను గుర్తించి, వార్తించిన స్వేచ్ఛా వాది ఆయన. "ప్రపంచములోని జాతులన్నీ ఒకే కుటుంబానికి చెందినవారని విభేదాలను పరిష్కరించుకోటానికి అంతర్జాతీయ కాంగ్రెసు" అవసరమని ఆయన ఫ్రెంచి విదేశాంగమంత్రికి వ్రాసిన లేఖలో సూచించాడు.

సంగభాషా సేవ : అధునిక సంగభాషాపరిరక్షకుగూడ రామమోహన్ రాయ్ దోహదం చేశాడు. ఆయన నడిపిన పత్రికలు, వ్రాసిన రచనలు సంగ భాషా జర్నలిజానికి, సరళగద్యరచనారీతులకు అంకరాలుగా నిలిచినాయి. 1826లో ఆయన "బెంగాలీ వ్యాకరణాన్ని" ప్రకటించాడు. "సంవాద కొమురీ"లో ఆయన వ్రాసిన వ్యాసాలు భావవిస్తవానికేగక భాషావిస్తవానికి గూడ తార్కాణాలు.

ముగింపు "భారతీయ నాగరకతలోని బలహీనతలు. లోలగించేటానికి, ప్రాచ్య సామ్రాజ్య నాగరకతల సమ్మేళనాన్ని సాధించటానికి రామమోహన్ రాయ్ కృషిచేశాడు. అధునిక యుగ ప్రథమ ముసీగిగా భారతదేశ చరిత్రలో ఆయన స్థానం శాశ్వతమైనది. ప్రఖ్యాత చరిత్రవేత్త మోఖన్ పర్నార్ మాటలతో ఈ వ్యాసాన్ని ముగిస్తాను:—

"The central characteristics in the life and thought of Ram Mohan Roy were his keen consciousness of the stagnant, degraded and corrupt state into which our society had fallen, his deep love of the people which sought their all-round regeneration, his critical appreciation of the value of modern western culture and the ancient wisdom of the East alike, and his untiring many-sided efforts in fighting for improving the conditions around him. No contemporary ever approached him in the quantity and the quality of achievement or the range of activity."

"తద్విజిజ్ఞాసిస్వ"

కొన్ని ముఖ్యఆంగ్ల గ్రంథాలు

1. The English works of Ram Mohan Roy.
2. "Renascent India" by K. K. Datta.
3. "Bengal Renaissance" by Susobhan Sarkar.
4. "Renaissance to Militant Nationalism" by Sankar Ghosh.
5. "The Awakening of Bengal" by N. Sadhan Bose.
6. "Modern Indian Political Thought" by Verma;
7. Indian Culture" (4 Vols) by Ramakrishna Mission.
8. "Indian Middle Class" by Misra.
9. "History of Freedom Movement" by Tara Chand
10. "India in Transition" by M. N. Roy.

కథానిక :

లెన్ లగేజ్, మార్ కంఫర్ట్

శ్రీ మధురాంతకం రాజారాం

“డియర్ ఫిరంగి!”

అయిదు సంవత్సరాల తర్వాత జాబు రాస్తున్నందుకు ఆశ్చర్యపడ్డాడు. ఇంతకాలం రాయకపోవడానికి, యిప్పుడు రాస్తున్నందుకు గూడా బలీయమైన కారణాలు ఉన్నాయి. అవన్నీ నేరులో చెబుతాను. నీలో అత్యవసరంగా మాట్లాడ వలసిన పని ఏర్పడింది. ఈ జాబు చేరగానే బయల్దేరి రావలసింది. నేనిలా జాబు రాశానని ఎవరితోనూ చెప్పిద్దు. అన్ని పనిరాలూ నేరులో. నీ కోసం నేని పుణ్యాను.

మురళి”

వాడిపేరుతో యింకోకడెవడైనా వ్రాసివుంటాడనుకోడానికి ఏల్లేదు. మురళి దమ్మూరి నాకు బాగా గుర్తే!

అయిదు సంవత్సరాలమీ మునుపు అయిపులేకుండా పోయినవాడు మురళి. బిసిపందలేదు అని ప్రకటన ఇవ్వడానికి వాడు చిన్నవాడేమీకాదు. అప్పటికే పట్ట ధారి. రాజ్యభారం స్వీకరించడానికి ముందు మళ్ళీ అవకాశం దొరకడన్న వుద్దేశంతో ఎవరితోనూ చెప్పకుండా దేశాటనకు వెళ్ళిపోయిన రాకుమారుడిలా అతడు మటుమాయమైపోయాడు. మళ్ళీ యింతకాలానికి జాబు!

* * * *

నేనూ, మా మురళి చిన్నప్పుడు మా పూరి ఏటి ప్రక్కన, కొబ్బరిచెట్టు నీడలో ఎన్నెన్నో పిచ్చుకగూళ్ళు కట్టుకున్నాం. పిచ్చుక గూళ్ళేకదా అని తేలికచేసి పోతెయ్యడం అన్యాయం. తాజ్జుబాలు నిర్మాణం కోసం షోజహాను తీసుకున్న శ్రద్ధానకులను గురించి ఘనంగా చెప్పుకుంటారు. మా పిచ్చుకగూళ్ళ నిర్మాణంలో మా శ్రద్ధానకులంతకు తక్కువైనదేమీకాదు. తలదాచుకోడానికి గూడు లేక నిరాశ్రయంగా పడివుండే గుప్పలు చీకటిపడగానే వచ్చి ఆ గూళ్ళలో పోయిగా విశ్రమిస్తాయని మేమునుకునేవాళ్ళం. చివ్వుతనంలోనే అంతలాపు ఉపకారచింతన కలిగి వుండడం మాకెంతో గర్వకారణంగా వుండేది. గడ్డాలూ మీసాలూ వచ్చి, తలలు గూడా వండి, పెద్దరికాల కన్నెంటికి తామే దిక్కుయినట్లుగా తిరిగే మా పూరి పెద్దమనుషుల్ని చూస్తూంటే మాకొకతైపున ఒళ్ళు మందుకపోతుండేది. పెనకటి కెప్పుడో ఎవడో ఒక పుణ్యాత్ముడు పూరినదును కట్టించిపోయిన ధర్మ పత్రం పైకప్పు కూలిపోయి, గోడలు నెర్రెలుపడి, ద్వారబంధాలు వ్రాలి పోయి, అంతా ఒక కిథిల గృహం పెట్టెంగలా తయారై పోతుంటే ఏళ్ళేం కట్టించుకున్నారు? ఏళ్ళేలాగూ కొత్తగా గుళ్ళు కట్టించలేదు. ఉప్పు గుడిలో పూజా పుసిస్కారాలూ లేక, దీపంపెట్టే దిక్కుయినా లేక ఖిన్నుడై కూర్చున్న ఆ దేవుడినంగతి పిచ్చుకేం కాబట్టింది? పోనీ, బడినంగతే చూద్దాం. గవరెంటు

వారి కళ్ళు టుడవడం కోసం యిక్కడోక బడికట్టడం వున్నమాట నిజం! బంతి సంగతులు. ఎడికి కావలసిన సాంగులకు సంబంధించి అది అయ్యవారి సట్టిల్లు. కుర్రవాళ్ళు కూర్చునే కొయ్య పలకల్ని దొంగతెత్తుకపోయారు. సాతాలు బోధించడానికి ఉపకరించే మ్యాపుల్ని, చార్టుల్ని చెదలు తినిపోయాయి. అదిలో ఆ బడి కట్టడం వెలకొల్పిన వాళ్ళకు కాలక్రమంలో వదుపుకునే కుర్రవాళ్ళ సంఖ్య పెరగ వచ్చునన్న పూహనండి వుండదు. బడిముందరి పెద్దరావిచెట్టు ఒకటి వుండ బట్టి, దాని నీడక్రింద మూడు తరగతులు ధారాళంగా కూర్చోడానికి నీయండడం సెల్లల అద్భుతం. లేకుంటే అన్నెండు పున్నెండు ఎరుగని కుర్రకుంకల నందరినీ ఒక మందలా ఆపూరికొనలోకి తోలిపెట్టి, చరిత్రలో కలకత్తా పికటిగడి లాంటి ఉదంతం యింకోకటి సృష్టించవలసి వచ్చేది. అబ్బబ్బ, తాభంలేదని కన్నులున్న లాడే బాడు మా మురళి. మమమల్లో స్వార్థం బలిసింది. తాము ఈ ప్రపంచం కోసమేనన్న భావన నశించింది. ఈ ప్రపంచమంతా తమకోసమేనన్న స్వాతిశయం పోచ్చింది. ఎవడికడుపే వాడికి కైలాసమై పోయింది. ఎదంతో యిలా బరగ గూడదనేవాడు మురళి. పైస్కూలున్న చిన్నబిల్డికిన్నీ, మా పూరికిన్నీ మధ్య దూరం తయిదుమైళ్ళు. పుస్తకాల నంది భుజానికి తగిలించుకుని, బాళీ అయిన అన్నం కరియరేని ఒక చేతితో పెట్టుకుని, సాయంకాలాల్లో యింటికి తిరి గొస్తూ తారురోడ్డు పొడుగునా మేము ఒక అదర్శ నవనమాజానికి రూపకల్పన చేస్తూ వచ్చాం. అక్కడ దరిద్రం వుండదు. పీకుచింతలుండవు. దుర్వ్యసనా టుండవు. ‘ఇంతై, అంతై, మరియు తానంతై’ అన్నట్లుగా అది మాపపు డెంతో ఎత్తుకు పెరిగే నమాజం!

‘బేష్, బాగానేవుంది. కానీ ఆ నమాజానికి సోల్లేదానీ ఎటువైపుగా వుందో, గమ్యస్థానం చేరుకోడానికి ఆ దారిగుండా ఎంతదూరం వెళ్ళాలో తెలియకుండా వుంది.....’ అనేవాణ్ణి.

‘ఏముంది? నువ్వునాటకాలు రాస్తావు. నేను వేస్తాను. నిప్పుకు వాయువు తోడై సత్తే! కాల్చిపారేద్దాం’ అనేవాడు మురళి.

మా మురళి తరపున నేను వేడుకుంటున్నాను. మురళిని పిరు మన్నించాలి. అతడు కాల్చిపారేయాలన్నది లోకాన్నికాదు— కుళ్ళును, కుసంస్కారాన్నీ, కుటిలత్వాన్నీ! చేసినా అంతవని చేయగలిగినవాడే మురళి! నా బుద్ధికలా అనిపించేది. ‘నాకు వచ్చిన మీగో’ లక్షణాలు అలాంటి అతడి చిన్న అకారంలోనే నాకు కనిపించాయి. పుత్రహాగా నేనే గొప్పవాడిని కాగలనన్న అత్యాశ ఆ చిన్న వయసులో నైనా లేకపోవడం భగవంతుడు వాడిచ్చిన గొప్పసరం! కానీ గొప్పవాడికి ప్రక్క వాడుగా ప్రసిద్ధి కెక్కడం మాత్రం అందరికీ లభించే భాగ్యమా?

అంతలో మా హై స్కూలు చదువు ముగిసింది.

మా మురళి మాలదార్తా మీ రిపాటికి గహించే వుంటారు. అప్పటికే నేను దాదాపుగా కొంత వ్రాతగాళ్ళి! పరీక్షల తతంగమంతా వ్రాతతో గూడిన పనే గనుక, వ్రాతనుబట్టి పరీక్షల్లో నాకు కాస్తా ఎక్కువ మార్కులే వచ్చాయి. కాలేజీకి వెళ్ళివుంటే ఆ మాత్రం మార్కులకు నాకొక స్కాలర్ షిప్ ను దొరక్కనేయేదిగాదు. కానీ కాలేజీ చదువుపైనే ప్రలోభం పెట్టుకోకండి! శ్లేకుండా చేసినా మా కుటుంబ సభ్యులు నేను ఫోర్మ ఫైరంతో వున్నప్పుడు మా నాన్న గారు కాలంచేశారు. ముగ్గురు చెల్లెళ్ళకు పెళ్ళి చేయవలసిన భారం నా భుజాల పై వుంది. సిల్వర్ వీణగా కొంతవలం మిగిలిందన్న మాటేగానీ, దానిపైనే ఏదో రాబడ మా తిండికైవా కటాబోటీగా సరిపోయేదిగాదు.

కుటుంబసభ్యులు దుష్ప్రభు మురళిగూడ సరిగా నడిగి వచ్చినరాతే అడిగినదాడు. లేదంటే ఒక చిన్న తేడా! వాడితోబుట్టువులు వాడికన్నా పెద వాళ్ళు. ముగ్గురికీ పెళ్ళిళ్ళు అయ్యాయి. ఎవరి సంసారం వాళ్ళు చేసుకుంటున్నారు. ముగ్గురికీ ముడుల తమ్ముడు మురళి. ఈ బుల్ల బావమరిది మీద బావలకు గూడా చెప్పరావంత అభిమానం. వాళ్ళ భూమి తల్లితో పోరాడి బ్రతికేవాళ్ళే. కానీ తమ బావమరిదికి నూత్రం ఎద్దుల్ని కొట్టి ముడలు తినే దురదృష్టం పెట్టగూడదన్నది వాళ్ళ భృథానిర యం. హై స్కూల్లో సర్టిఫికేట్లు తీసుకునేసరికూ నేనూ, మురళి కలిసేవున్నాం. సర్టిఫికేట్లు కలిసి తీసుకుని రోడ్డుపై కొచ్చాక మురళి అలాగే స్టేషనుకు వెళ్ళి పట్నానికి రైల్వేస్టాడు. నా పాటుకు నేను వెనుదిరిగి మా వల్లెకు వచ్చేశాను.

వచ్చేశాన్న మాటేగానీ నేను నూత్రం వూరుకున్నానా? రెండేళ్ళపాటు అదొక అడ్డూతవాసంతో ఒక తెయినింగు స్కూల్లో కాంప్రైజం చేసి, టీచర్ గా పని చేయడానికి కావలసిన యోగ్యతావ్రతం సంపాదించాను. ఆవుటికింకా దేశంలో నమిటా (ప్రాధర్మానం జరగలేదు. జిల్లాలోని పోతాలల్ని జిల్లా బోర్డర్ నిలుకంటూ వుండేది. నేను తెయినింగు స్కూలును సదలిపెట్టిన నమిటానికి సరిగా మా ఫూరి బడిలో ఒక టీచరు రిలయరు గావడంతో, అ బాళికి నేను భర్తీ చేయబడ్డాను. అంతటితో నాకొక విస్తరి దొరికినట్టయింది. అరకొరగా నడచిన విస్తరి అనుకోండి సో!

పట్టడివిలో మంచి అమాంతంగా ఉద్యానవనంలోకి విసరివేయబడ్డ వాగ్గి సరిస్థితి వూహించకోవలసిందే! నగరం తన ఆందచందాలన్నింటతోనూ మురళి అలా వివశుణ్ణి చేసివుండాలి. అ విషయం అతడి ఉత్తరాలద్వారా నాకు తెలిసాళ్ళేది. తన అనుభవాలను ఉల్లేఖించడానికి నేనొకటి బాగా దొరికిపోయాను మురళికి! అతడి అక్కచెల్లెళ్ళు చదువుకోలేదు. బావల కీ గొడవేమిటో అర్థంకాదు. అందువల్ల యింపుమించుగా నాదొక దుబాసి వ్యవహారమై పోయింది. ఎటొచ్చి నచ్చే చిక్కంతో ఉత్తరంలో డబ్బు (పనక్తి సచ్చిసన్నుడే! నోరు విడిచి చెప్పకపోయినా అయ్యయ్యా! అంత డబ్బోందుకు? అన్న ప్రశ్న (పతిఒక్కరి ముఖంలోనూ కాన పుండేది. రెడీమేడ్ సమాధానం లేకపోలేదు. కాలేజీ చదువులంటే మాలా! పినుగుకు అందించినట్లుగా అందివ్వవలసిందే!

సెలవు తొచ్చాయంటే పెట్టెలో నెరుపుతో వచ్చి మురళి వల్లెలో దిగేవాడు. పట్టుపట్టుమని నడిరోజులుండేసరికి వల్లెటూరి జీవితం అతడికి సహకపోవడం గమనించి నేనాళ్ళుసడవేశాళ్ళి. ఎంతో (సియంగా పండిపడితే—అట్టే, టుదేం బోజనమనేవాడు. అభిమానంతో పంకరించిన వాళ్ళు ఎదుట నుఖం ముడుచుకునేవాడు. సుళ్ళి తన కాలేజీ హాస్టల్లో నో కుర్రాడి కొంప చేస్తాను ఖరించి చెబుతుంటే ఎక్కడలేని వెలుగు అతడిముఖంలోకి పుంజుకునేది. స్వర్గం

నుంచి అమాంతంగా నేలపైకి జారిపడిన దివ్యపురుషుడిలా అతడు జడను తాను భావించుకుంటున్నందుకు నా మనసు చివుక్కుమనేది. కానీ ముసకారాలువుచోట లోటుపాట్లు దృష్టికావనేమో! మురళిలో నచ్చిన మార్పు అతడి బంధువులకు నూత్రం అత్యంత సహజమైన సరిగామంగానే తోస్తూవచ్చింది. ఆవునమ్మా మరి! వాడు హాస్టల్లో దివ్యాన్నాలు తింటున్నవాడాయో! వాడికి వల్లెటూరి ఎడ్డే రండి రుచించకపోవడంతో ఆశ్చర్యమేముంది, యింకా రుచిస్తేనే ఆశ్చర్యపడాలి గానీ! పట్నంలో నాగరికపు మనుషులతో కలిసిమెలిసి వుంటున్నవాడుగాదా, వాడికి వల్లెలోకి వచ్చిపడితే సీట్లోని చేపను బయటికి విసిరివేసి స్టేషనుంటుంది పోనీ! యింకా యిప్పుడైతే సదువుకుంటున్నాడు గనుక సెలవలు గడవడం కోసం యిలాకావలసినవస్తాందిగానీ, లేకపోతే ఈ మురికి కొంపల్లో పడివుండడానికి వాడి కర్మం కాలింది!

ఇక్కడ మురళితో నా స్నేహం గురించి కొంచెం చెప్పుకోవాలి. స్నేహానికి అయ్యున్నట్టు సమానమైన అభిరుచులు కలిగి వుండడం. సాహిత్యం పట్ల గల అసక్తి మా కిద్దరికీ జతకూర్చివుంటుందని నే ననుకునేవాళ్ళి. మేమిద రం కలిసి పొని కథలకు వెల్లెవాళ్ళం. చిహ్నాలుకాల్ మాచేవాళ్ళం. ఏదైనా వున్నకం దొరికితే ఒకరూ ఓగ్గరగా చదువగా, యింకొకరం పినేవాళ్ళం. హై స్కూలు మాగజ్డైమతో ఒకటి రెండు రచనలు పడ్డంవల్ల నాకు రచయితగా సరిగణన వచ్చినట్టే, యాని నర్తరీ నాటికల్లో పాల్గొనడంవల్ల వాడికి నటుడన్న గుర్తింపు వచ్చింది. అతే మురళి పట్నానికివెళ్ళి అక్కడ జీవితానికి బాగా అలవాటు పడిపోయిన తర్వాత అతడి కథాభిరుచిలోపైలం నాకు మార్పు కనిపించసాగింది. ఒకసారి సెలవుల్లో యింటికొచ్చినవాడు హుటాహుటిగా నన్ను గేటి చేసి బ్రహ్మాండంగా అభినందించి పోరాడు. అందుకు కారణం ఆమధ్య ఏదో సత్తకా నడిసినా కథ. 'చదివానా' అన్నాను. లేదన్నట్టు తలడ్డంగా తిప్పాడు. 'నేనుకాదులేవోదు! మా ప్రసాదరావు చదివాడట! అర గంటసేపు పాగాడనుకో! అంతెందుకు? నేనక్కడ వుండగానే వాళ్ళ సిస్టర్ని గూడా చదవమన్నాడు.....'

బ్రతికిపోయాను! ఆ ప్రసాదరావు సిస్టరు గూడా నా కథను చదివి మెచ్చుకోడం జరిగి వుంటే, నీడునన్ను మరింత ఓగ్గరగా ఆలింగనం చేసుకుని ఏము కలు విరచినంత పనిచేసి వుండేవాడు!

కమంకమంగా సెలవుల్లో స్వగ్రామానికివచ్చినప్పటికీ మురళి యిక్కడ మనుషులతో కలిసిమెలిసి కాలం గడవడం అగ్గించేశాడు. బ్రాహ్మిష్టరు భుజాని లగిలించుకుని పొలాల్పైకి వెళ్ళిపోయేవాడు. అదేమిటంటే సౌందర్యారాధన చేసేవాడు. మేము కలిసి ఆడుకున్న కొబ్బరితోటలకు 'సుందరీ బస్' అనీ, ఎండి పోయిన ఏటికి 'మెరినాబీచ్' అనీ, మా పొర చెరువుకు (అందులో నిళ్ళు లేకపోయినా సరే) మా పనసరోసరమని పేర్లుగూడా పెట్టేశాడు. నీడు సౌందర్యపానక చేస్తున్నాడా? సౌందర్యానికి నోచుకోని వాటిని రసనడిస్తున్నాడా? నాకు సరిగా అర్థమయ్యేదిగాదు. నగరంలో వాడు సంపరించినంతమేరకు యిళ్ళు, వాకిళ్ళు, నీరులు, పార్కులు అప్పీతిర్చిదిద్దినట్టే వుండొచ్చు. అక్కడ మనుషులు మడత చెరగని దున్నులలో నాజాగానే కనిపించవచ్చు. వాళ్ళ భాష గూడా మచ్చి లంగానే వుండొచ్చు. ఆ సౌందర్యం, సౌకుమార్యం వెల్లెటూళ్ళకు రమ్మంటే ఎలా వస్తుంది? ఇక్కడ మనుషులు మోటువాళ్ళు. నిళ్ళు ఆకారాలు, నిళ్ళు వేష భాషలు, అంతెందుకూ, నిళ్ళు జీవన విధానమంతా మోటుగానే వుండొచ్చు. కానీ ఈ సీకటి బ్రతుకుల్లో కొత్త వెలుగులు నింపాలని కలలుగన్నవాడు కాదా ఈ మురళి! నాలుగైదేళ్ళపాటు పట్టణంలో వుండిరావడంతో నీడు వల్లెటూళ్ళ సరి స్థితులను పూర్తిగా అసహ్యించుకునే స్థితికి వస్తాడా? నేను నమ్మలేకపోయే వాళ్ళి. ఏమైనప్పటికీ మురళి మూలంగా ఒకవేళ ఆకాశాగం పొందవలసి

వచ్చినా అందుకు నేను జెట్టుకోగలను. అందుకు సిద్ధంగా లేనిది అతడి బంధువులే!

మురళి పెట్టా పున్నకునే రోజులు దగ్గర కడుతున్నాయి.

‘మిత్రా! మురళి! చదువుల్లే పోవస్తున్నాయిటగా! పెళ్ళివ్వడం? విద్య చేసుకుంటావు?’ అన్న పెళ్ళి ఒకటికొత్తగా మురళిని ఎదుర్కొనింది. ఈ సమయంలో గూడా మురళి అదృష్టవంతుడే! కొత్తగా నధువు కోసం వెదుక్కోవలసింది లేదు. చేయవలసిందల్లా ఎప్పుకోడమే! మురళి అక్కయ్యల్లా, పెద్దవాళ్ళకిద్దరికిఁగోడొచ్చిన కూతుళ్ళున్నారు. పెద్దక్కయ్య కూతురురాజ్యం. ఈ రాజ్యం అనే పెళ్ళిను, అది పుట్టి నప్పటినుంచీ మురళికి పెళ్ళాంగన వ్యవహారం కుంటుంటున్నారు. ‘మిత్ర! రాజ్యాలూ! మీ మామవచ్చాడటగా! నీకేంతెచ్చాడు? పెళ్ళులు సిండ్ల, అమోడుముక్కూ ఎప్పుడేస్తావు మామా అని అడగలేకపోయావా? ఏది వరన!

మురళి కాలేజీనుంచి విడుదలైన సంవత్సరం దేశం సుభిక్షంగా వుంది. చెరువులు నిండి నీటి బయ్యడిగా నండింది. గరిసె నిండుకూ నడ్లుపోసుకుని మురళి పెద్ద బావ పెళ్ళికి నవ్వాహు (పారంభించాడు. మురళికెందరో స్నేహితులు. వాళ్ళందరూ పెళ్ళికి వచ్చేస్తారు. ఆ రాజ్ యే స్నేహితుల వనతి నడు సాయాల కోసం అతడు నో నదంకగాలమట్టి విడ్డె నయించాడు. బాల్ రూమా కట్టించాడు. పెళ్ళి వందిరికోసం అడివినుంచీ వెదుళ్ళు తెప్పించాడు. ఇంటి నుంగిట అరుణయలందా గమ్మచేయించాడు.

పరీక్షలయిననాటికి ఆర్యత అలా అలా మిత్రుల ఊళ్ళన్నీ తిరిగి మురళి సిద్ధానంగా యింటికి తిరిగి వచ్చేసరికి యిక్కడ అతడికోసం ఒకటే లోండరపడి పోతున్నారు.

మురళి నచ్చాడు. చూచాడు. ఇల్లంతటా పెళ్ళికళ తాండవిస్తోంది. మురళి ఏమనుకున్నాడు? ఆ భగవంతుడికే తెలియాలి. తన కీ పెళ్ళి యిష్టం లేదని, అతడు చూచాయగా కనీసం నాలోనైనా చెప్పలేదు. మీదుమిక్కిలి దుస్తులు కుట్టించుకోదానికని, గడియారానికని బావ దగ్గర నెయ్యి రూపాయలు సొచ్చుకున్నాడు. రేపటికల్లా వచ్చేస్తానని చెప్పి బస్స్టేషన్ కు వెళ్ళాడు.

‘అరే! వరదం! గోజులు, నెలలు, సంవత్సరాలు గూడా గడిచిపోయాయి. మిలిటరీలో నేలినాయిపుండవచ్చునన్నారకొందరు. హతాత్తుగా అతడికి మతి నశించి పుండవచ్చునన్నారు కొందరు. చివరికందరూ కలిసి మురళిదేం తప్పలేదు. ఇదంతా ఆ రాజ్యాలనే పిల్ల గొడవారమన్నారు. నా మట్టుకు నేను మాత్రం ఏమీ అవలేదు. ఈ జన్మలో మురళి ఎప్పుడైనా తారనపడితే చాచి వో లేంనవాయ కొట్టాలని మాత్రం అనుకున్నాను.

ఆ నడుదేశం సఫలం గావడానికి ఒక అవకాశం యిస్తున్నట్లుగా నాకీ మురళి దగ్గర నుంచీ ఉత్తరం వచ్చింది!

* * * *

మదరాసు మహానగరానికి నా చిన్నతనంలో పెన్నాడో ఒకసారి వెళ్ళివున్నాను. నూ నాన్నగారు నా కప్పుడు సముద్రాన్ని చచ్చిన- (బలతన కాలేజీలను చూపించారు. ఆ నగరాన్ని గురించి తలచుకున్నప్పుడల్లా సముద్రంలో అయో దుయుంగా రవళించే అలలు, మృగశాలలో వుండి వుండి కూరంగా అరిచే అడవి మెకాలు, మ్యూజియంలో సేదదీరుతున్నట్లున్న జంతువుల మృత కళేబరాలు నాకు జ్ఞప్తి కొస్తుంటాయి. మురళి ఉత్తరం వచ్చిన తర్వాత మదరాసుకు తరచుగా వెళ్ళినప్పటికీ పెద్దనునిషి కలిసి, రాయపేట ఎక్కడుంటుందో వాకలు

చేశాను. ఆయన ‘రాయపేట రాయపురమా?’ అంటూ వాకే ఒక ఎదురు ప్రశ్న చేశారు. వాకు తెలిసినంతలో పేట, పురము సర్వాయవదాలో బహుశా అవి రెండూ ఒకటే అయిపుండవచ్చునన్నాను. ఆ పెద్దమనిషి సక్కుమని నవ్వేశాడు. మదరాసుకు బయల్దేరకముందే ఆ ఊరికి సంబంధించిన నా అజ్ఞానం యిలా వెల్లడయింది. మరింతగా అజ్ఞానాన్ని బయట పెట్టుకోడమందుకని రైల్వే బయలుదేరినప్పున్నాననీ, స్టేషనుకు నచ్చి కలుసుకో వలసిందనీ మురళి యిచ్చిన చిరునామాకొక ఉత్తరం వాసి వడేశాను.

స్కూలు తన బాధ్యత తెలిసి నడుమకోడంపై న కుటుంబ బాధ్యత ఆధారపడి వుంటుంది. వ్యక్తిగా మురళి తనపై న ఎన్నో అశల పెట్టుకున్న కుటుంబాలపై న దారుణంగా దెబ్బ తీశాడు. తనను కన్నుదిడ్డ కప్పా ఏక్కువగా చూచు కున్న అక్కచెల్లెండ్లు యితడిమూలం నంఘంలో నగుబాట్లు మోత్రమే నోచుకున్నారు. వాడి చదువులకోసం చేసిన అప్పు విన్న మొన్నటిదాకా తీరలేదు. ఆయిననంబంధం అర్థంతరంలో తెగిపోయిన తర్వాత ఆ రాజ్యాలనే పిల్లల కొత్త సంబంధం కుదిర్చి పెళ్ళి చేసేసరికి తల్లి పాతల నోక కొచ్చింది. అంత గొప్పగా నిరవాకం వెలగబెట్టిన మురళి నేనెప్పుడు కలుసుకోబోతున్నాడీ! అంత నని చేసిన ఆరువార నీడు తగుడునమా? అనీ! ముఖం పెట్టుకుని నా ముఖం తేసి సూటిగా చూడగలడు? నేను మాత్రం నాను ను విప్పి వాడితో మునునటిలో ఎలా మాట్లాడగలను? ప్రయాణం చేసినంత సేపూ నేను రైల్వే వాడిపై న కారాలూ మిరియాలూ నూరుతూనే కాలం వెగించాను. నూరిన సరుకు నంతా వాడి తలకు వేసి పులిమదాకా నా ఆవేదన ఉపశమించేటట్లు లేదు.

ఈ ఆలోచనలో నేనుండగా నో జండి నీట సివార్లు గాజేసిందన్నారు.

అదిగో భద్రాద్రి, ఇదిగో గతమి అన్నట్లుగా-ఇదిగో బేసిన్ డ్రెడ్జి, అదిగో సెంట్రల్ అని గూడా అనేశారు.

రైలు స్టేషనులో అగింది.

ఆ రోజు సెంట్రల్ స్టేషను నేల యూనినట్లు జనంతో టిటకీలలాడి పోతువుంది అని నేను చెప్పను. ఎవరు చూచారు? తేరుకు, తిరణాలకు చేరి నట్లుగా అక్కడ ప్రతిరోజు ఆల జనం గుమిగూడుతూనే వుండొచ్చు. ఈ నగరాన్ని విడిచిపెట్టి వెళ్ళేదాకా తప్పుడు స్టేటుమెంట్లు టుప్పకుండా, నోటికి వచ్చినట్లుల్లా నాకుండా ఒళ్ళు దగ్గరగా పెట్టుకుని నేను జాగ్రత్తగా మనసుకో దలచుకున్నాను. రైల్వేగా అగింది. కానీ నెమ్మదిగా దిగి పోవచ్చునని ఏ ఒక్కరూ అనుకోకపోవడమే విచిత్రం! ముందుగా దిగిన వాళ్ళకు అక్కడెవరో బహుమతి లిస్తున్నట్లుగా ద్వారం దగ్గర ఒక బల ప్రదర్శనం ఏర్పాటు చేశారు. నేను నింపా దిగా నా నీటు దగ్గరే నిలబడి ప్లాట్ ఫారం వైపు చూచాను. ఈ జన సముద్రంలో ఎక్కడో మురళి గూడా వుండివుండాలి. ఎక్కడున్నాడు? అనువాడిప్పుడు ఎలా వుంటాడు?

మురళి జాడ కనిపించకముందే కంపార్టు మెంటు ఖాళీ అయిపోయింది.

దిగి ప్లాట్ ఫారంపైకి వచ్చాను. వెల్లగా వదిలారని దూరం ముందుకు నడిచాను.

ప్రయాణీకులు ఒకరినొకరు తోసుకుంటూ వా కెదురుగా వచ్చి ముందుకు పోగోతున్నారు.

నేను దిరిగి చూచాను. ప్రయాణీకులు బయటికి వెళ్ళిపోయే ద్వారం అటువైపున్న వుంది.

కొద్ద మాయలమరాటి గుహలా ఈ స్టేషన్ కట్టి పెట్టినవాళ్ళని ప్రస్తుతించాలి. మనం గూడా ట్యువైపు వెళ్ళవలసిందేనా!

సుప్త వెళ్ళినంత దూరం తిరిగి వచ్చుచుంటాను. ఎటువైపునుంచి వచ్చిందో తెలియదు. హఠాత్తుగా చేయి ఎప్పుడా భుజంపై న ప్రాలించి.

కళ్ళు ఎరులు! కళ్ళు కట్టిన ఆకారం వైపు ఎగాదిగా చూచాను.

నల్లద్దాం కళ్ళుజోడు. తుమ్మెదరెక్కల్లా సొంకమైన మీసాలు. కొన్ని లీలాల్పారలో కనిపించేటట్లుగా అందమైన కేశాలంకరణ, పొట్టి చేతులొక్కా కింద కాళ్ళునా పెదలలో పొడిగి నల్లుకుప్ప పంటు. ఒటివలి నాలుగైదేళ్ళలో యింకొక రెండంబులం ఎత్తు పెరిగి, అందుకు తగినంతగా ఒళ్ళు గూడా చేసి దేమో నునిసి బాగా దుక్కుయిచుముతోచేసి నిలబెట్టిన విగ్రహంలా వున్నాడు.

'ఏమిటోయ్ శేఖరం! నన్ను గుర్తుపట్టలేక పోయావ్ గదూ! నే ననుకున్నానురే! అనుకున్నట్టే జరిగింది. నర్తక, నువ్వచ్చేకావు. మాటంటే అలా గుండాలి. పార్వరుని పిలవనా శేఖరం! లగేజీదీ?'

నేను నా చేతిలోవున్న చిన్న శత్రుసంగి చూపించాను.

'వోవో, అదేదా, వదలలేదే! చూచావా శేఖరం! 'తెస్ లగేజ్, మార్ కంఫర్ట్' అని రైల్వేవాళ్ళు చెబుతారు. విసిపించుకునే నా శ్లేషరూ, పెదలో నీలాంటి నాళ్ళు తప్పిస్తే!'

నెల్లొం పదమన్నుట్టుగా ఘటంపై న చేయిచేశాడు మురళి. పువ్వుతో చేరిన మూలుకు పరిమళం అబ్బుతుందంటే ఏమిటో ననుకునేవాణ్ణి. అప్పుడు తెలిసింది. మురళి నన్ను యీవంటికి నీనుకొన్నంటే చికెట్ కర్రెక్కలు తెలబోయి చూస్తున్నాడే తప్పా చికెట్ కర్రెక్కడ అని అడగలేక పోయాడు.

అంతలో పువ్వుట్టుండి జ్ఞప్తికి వచ్చినట్టు 'ఏనీ, దాన్నిలా యిప్పుశేఖరం! నేను తినుకొస్తానులే! అంటూ నా చేతిలో వున్న సంగి అందుకోబోయాడు మురళి. 'అట్టే ఎందుకూ యిదేం జరుపు' అన్నాను.

'అదేంమాట! నువ్వుప్పుడు గాకు అతిథివి. ఇక్కడినుంచి వెళ్లేదాకా నువ్వు నేనలా చెబుతే అలా ఏనాలి. మారామాట లేకుండా నేను చేసే సత్కారాల్ని స్వీకరించాలి. అతిథి దేవభూ అంటే మరేమిటనుకున్నావు శేఖరం? ఏనే నా శ్లేషమనుకుంటారో నన్ను విచక్షణ లేకుండా డబ్బారేకులపై కప్పి పెరిగి పోయేటట్టు నన్నుపాగాడు మురళి.

'నాబోయ్, ఏడినేనా నేను మందలించాలనుకున్నానీ? నీడు మందలించు అకు అతితప్ప! నీతిలోకి వెళ్లిపోయినట్టున్నాడు.'

నందరో నునుష. రెడురపుతున్నారు. సైకిళ్ళు ఓ కొట్టుకోబోయి తప్పకుంటున్నాయి. కలాలూ, దువ్వెడ్లు, టూత్ బ్రష్సులు అమ్మజూపే నాళ్ళ అడుగడుగునా అడ్డు దగులుతున్నారు. నీ అడ్డంకినీ రెక్క పెట్టకుండా మురళి నన్ను దూరంగా దాక్కొచ్చేశాడు.

'ఏ నందరూ నన్ను?' అన్నాడు నేను జారి.

'అన్నా! ఇంకా ఎవరంట! దారీ అన్నావునాళ్ళ. ఎక్కువ ఎక్కువ' అంటూ టక్ మని జలుపు తెరిచి నన్ను గారు లోనలికి పోశాడు మురళి.

కారు కదిలింది. కదిలిన కారయితే నేగిం నెలకబుండిగానీ, నా ఆలోచన మౌనం ఆ కారుచుట్టే గంగుర్లుకొడుతూ వుంది. నూరగానే కారు పేరేమిటో చెప్పగల పరిజ్ఞానం నాకులేదు. ఇదేంకారోగానీ, చాలా మంచి కారణేనే వుంది.

రోవలా బయటా గూడా పింతో అందంగా వుంది. అందులో చూచున్నాక ఒక చిన్న పువ్వుక విమానంలో తేలిపోతున్నట్టే తోచింది. ముమ్మరంగా రాకపోకలు సాగుతున్న రోడ్డుపైన (డ్రయిపు చేస్తూ చేస్తూ మురళి నీగరెట్టు. ముట్టిం నుకో గలిగిన సైఖరిని బట్టిచూస్తే, వాడికి కారు, ఈ డ్రయివింగు, ఈ రోడ్డు, యిదంతా చాలా పోతబడిన వ్యవహారమై నాటాయించనే అనిపించింది.

కానీ అతడెంతో నేపు న ఆలోచనలలో నువ్వుండ నివ్వలేదు. అతిథి సత్కరముడి కాలక్షేపానికి కొరత రాకుండా పుండడంకోసం అతడు కొన్ని సమస్య మైన వర్తమానాలను నాకు నివేదించసాగాడు. నీ మధ్య పిటి కార్పొరేషన్ చాలా బాగుపడిపోయిందట! వీధుల పరిశుభ్రతను, సర్కుల ఒయ్యారాన్ని చూచి కేంద్రమంత్రి ఒకాయన తెగ మెచ్చుకున్నాడట! తొలుగునాళ్ళు శతపరి ఒక రాష్ట్ర, మైతే తెచ్చుకోగలిగారు గానీ, తెలుగు సినిమా పరిశ్రమను మాత్రం యిక్కడి నుంచి లేపదియ్యలేక పోయారట. 'అంతెందుకూ!' అంటూ ముద అంకించుకున్నాడు మురళి. 'కూచం నడిలో నెనుట్టున్నాయి గదా! ఏనీ, మూసే నడిలో ఒక్కటి చూపించు!'.

నేను మురళి ప్రసంగాన్ని వింటున్నానో, రోడ్డుపైన అశబ్ద కారుచొక ఆటబొమ్మగా చేసి దొర్లింపుకపోవడాన్నే గమనిస్తున్నానో చెప్పలేను. నెల్లెనెల్లి వో అరగంట సేపట్లో కారొక యింటి ముందర నిలిచింది. ఆ యిల్లా గూడా యిలాంటి కారును కలిగివుండడానికి తగినంత మందలనంగోనో ఒప్పారుతోంది. చాకెల్లో ముక్కల కొరుక్కుని తినేయాలన్నంత ముచ్చటగ వున్న కట్టడం. ముంగిట చిన్న చూలతోట. రోసలికి నెల్లం పే తివాచీలు, సోపాపెట్టు, గోడల పైన చిత్తరపులు అందా శోభాయమానంగా వున్నాయి. కానీ మురళిలో నకు కనిపించిన సుగుణ మేమిటంటే, వాడు తన పక్కరాన్ని చూచి చకెట్టు అయి పోవడానికి నాకు అవకాశమే యివ్వడం లేదు. ఇదంతా ఒక సర్వసామాన్యమైన విషయమైనట్టుగా ఎడతెగని ప్రసంగంతో నా మనసుని ట్రాక్ కులా చుప్పుక పోతున్నాడు.

'కూరో శేఖరం! రైల్వే దూక ప్రయాణమంటే ఏమిటి? ఒక్క చిత్తు చిత్తు యిపోయిందన్నమాటే! కానీవు కదదీగు' అంటూ లోనలికి వెళ్ళాడు. నీమిషంలో దుబ్బలా మార్చుకున్నాడు. మిట్ట పోర్టోకి వచ్చి, గోడకు తాచడం చేసివున్న మరకొక్క యింటల్లో రింగురింగుమంటూ ఒక కలరవం పూట్టిందాడు. సదేళ్ళ పిల్ల ఒకటే పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చింది. 'అతిథిగారోచ్చారని అమ్మగారితో చెప్పు' అన్నాడు. వెంటనే నా వైపు తిరిగాడు. 'అమ్మగారంటే నీ ఎల్లకు తల్లి, అనుకునేవు! అదేంకాదు. సాక్లాత్తుగా మా అవిదే! నీ కథలంతా తనకు ఒల్ల మాలినంతా అభిమానం. నడి చస్తుందనుకో! నువ్వు నా స్నేహితుడి నంటే మొదలు నన్నులేక పోయింది. 'చూస్తూ వుండు! ఎప్పుడో ఒప్పుకుని రప్పిస్తా' నంటే 'అంతటి గొప్పవాడు మనింటి కొసాడా' అంటూ అశ్చర్యం చెరి బుచ్చింది.'

పట్టణానికి మూరంగా ఒక కుగ్రామంలో, కిటికీలు రెవి పూరి కొంతలో, బుట్టి నీపం ముందు కూర్చుని రచనలు చేసుకునే గదంగురెట్టు ఒక పాతగా రాలు యింత గొప్ప అభిప్రాయం కలిగి వుండడా అన్నట్టునే! తన్నయ్యగ్గే కావడానికి కంతకంటే మహదవదానం ఎప్పుడు అభివృద్ధి? కానీ అంతవని జరిగేలోపుగా నాలో ఒక అనుమానం పెడమాసింది. కొంతవని నన్ను గురించిన విజాలింపింటి నీడు భార్యలో నీకుచ్చ పెట్టి నుండడమే! మన్నించాలి! రక యిత వ్యక్తిగత జీవితాన్ని గురించి పాతూర కెంత తప్పునగా తిలిస్తే అంత మంచిదని నా అభిప్రాయం.)

ఇంతలో ద్వారం దగ్గర కరకంకణాల కదలిక వినిపింది. కోర్కర్లన్ తొలగింది. చేతులు జోడించి, 'సమస్కారమండీ' అని చెబుతూ అవిడ వాళ్ళోకి వచ్చేసింది.

'సమస్కారం' అంటూ ప్రత్యభివాదనం చేశాడు.

అమె పాల్చిగా వుంది. అందుకుతోడు పట్టుగా వుంది. కళ్ళు మరీ పెద్దవి. ఒంటిపొడుకూ అభరణాలూ లువ్వులు. పిలువైన దిరులు గూడా కొన్ని చాలా పొడవైన కనిపిస్తుంటాయి. అమె కట్టకున్న తెల్లటి పీడీగూడ సహజా అలాంటిదే కావచ్చు. ఇట్లుండే లేదంటున్న మనిషి గాస్తా వీరవంక గూడ కనిపించింది అగోచరమౌనం అనుకోండి, నాదోడు వెళ్ళాం ఏం సందంబు విషయాన్నిగురించి మురళి తన పూర్వాభిమతం నాతో ఎన్నోసార్లు ముచ్చటించి వున్నాడు. ఆ అన్నదాల్లో ఏ ఒక్కటిగూడా 'కామెంట్' నాకు కానరావడం లేదు.

'మిమ్మల్ని గురించి మీరు చెబుతుంటారండీ! ఆనంది ఒకిండంటే, నాకు వచ్చిన కిక్కిరి పువ్వుటికప్పుడు చేంది పెట్టుకుంటూ వుంటాను. పుట్టి ఎప్పుడైనా వున్నకంగా వైండు చేయించి దాటుకుంటాను. ఒకసారి నాటిలో, ఓ సున్నకం కాయన పలికి దొరికింది. అందులో మీనే వాలాగై కు కట్టుకున్నాయి. మీరు నా 'స్పృహదేవే' అప్పారాయన. అనందం నట్టలేక పోయానుకోండి. అందండి, కాఫీ తీసుకోస్తాను....'

కోకటికి వెళ్తుండగా గమనించాడు. అమె ఒక కాలం కాస్త పెరిగిపోయి ఉంటుంది.

ఒక వ్యక్తికి అంగీకరణం గమక పుష్పలయితే అర్పియున్న సవాళ్ళు యింకా ఎవరూ గమనించకుండా వుండటం జ్ఞాగిత్త విడతారు. మురళి కలంల కడియమే పుష్పలయితే. అలాంటిది అలా రోసేటికి వెళ్ళిందో తెదో కుర్చీ నాకు దగ్గరగా ఉంటున్నది. అది ముఖ్యంగా ఏ సమో నేనుదగిన రవాన్యం ప్రకటించేశాడు. 'ఏంలేదో, శిఖర! నీవు వుండి ఏం లాభం? అమ్మాయి యిలా పుట్టింది ఎన్నో సంబంధాల గవడం, వెళ్ళిపోవడం కలుగుతూ వుంది. వామం, ఆ ముసలాముస పేరికి నేయాడు. మాతరికి వెళ్ళి కావేమోన్నది గురించి చెబుతుంది. అప్పట్లో ఆయనకు నేను నోరికాను. ఏం లాభిగాని అడుగుదామా! అదంతా నేరే కను. మళ్ళీ ఎప్పుడైనా బులానై, అప్పుడు నా కనిపించింది. సోతంతో నున ఎన్నోవో కావాలని కోరుకుంటాం! అవన్నీ మనం ఇల్లిపైయో? ఏమీ లేదీ ప్రస్తుతం, అదే నాడికి గురుకు తుండని నరిపెట్టుకున్నాడు. ఈ అమ్మాయి సోలో నూడు ముళ్ళు వేసేశాను'

'మరి మాంసం మారినాడ!' అని దగ్గరగా వెంటరి ఆరవాలనిపించింది కానీ, కానీ అందు మీ ముందు కాదని ప్రయత్న పూర్వకంగా వారుమూసు కున్నాడు.

కావడం మీద ఆర్థి పుల్కించుకు గురించి మేనమామలే చెప్పాలని కూస్తాడా? ఆ ముసలాముస తాను అరికావలెన్నాడు. అది కుడ్డ తప్ప. వీడికి ఆ ముసలాముస దొరికి పుట్టాడు. నుంచి యిల్లు, మంచి కారు, నుంచి జ్యోతుల లకంటు, పిటినోక లక్కడలో వుంది, 'మనం భార్య' నింకా తక్కి డలో వుంది మీ తూముస పుట్టాడు. నేనుదల అక్కడ క్రిందికి డిగి, రెండోది పైకి లేడంటు వుంటుంది. ఇంక డిక్కిలే వారు ననుకుని మీద నెత్తు బుగ్గోరే కలిసేశాడు. ఇంత వని చేతం యిప్పుడు తన పూర్వానికి అందంగా ఒక త్యాగం మునుగు లోడిగి నా కళ్ళల్లో కారం కట్టాలని కూస్తున్నాడు.

సమయంకోసం నెది చూస్తూ నేను నా అక్క స్తునంతా రోరోపలే అణచుకొన్నాను.

సాయంకాలం వుంది. 'ఎక్కడికి వెళ్తాం?', అన్నాడు మురళి. 'కుమార్ లాబాగారి చిత్రం' అన్నాను. మురళి ఒత్తుంటా కదిలేటట్టు నవ్వేశాడు. ఆ తరువాత అతడి కారు కదిలింది. గమ్యస్థానం సముద్రతీరం. మెరినాస్ అంటే అదే వచ్చాడు మురళి. మనసు: లుక్కునగా రోజునచేట రూపున్నాం.

'ఏలా వుంది ముదాను?' అన్నాడు మురళి.

'మదరాసురేంద్ర బాబూ! చాలా బాగుంది. నాకు బాగుండుందిల్లా నీ సోల్ డైవె! నిన్నమాంకం గా సముద్రంకోకి గుర్రాలు పెట్టాలని వుంది. ధర్మా ధర్మాలూ ద్వంద్వయుద్ధం నరిక్కురించుకోడం వల్ల మీరు నమ్మకముంటే నిన్నండుకు సిలివి నీ ముక్కు, మూట వడరం చేయ్యానని వుంది అన్నాను.

నెల్లొక నా గుడుగుడూ, ఎలాంటి 'మూడో' అయిన మీద సెలిస్తే సరిలేటట్టుంది. నానాత్మగా బుంగముఖం వెళ్ళేశాడు. 'నెలిసారి శిఖర! ననం చేశానా? నా తిన్నేమిటో చెప్పు' అన్నాడు.

'మెల్లగా అడుగుతున్నావ్ అ మాట! ఇప్పుడెవరో ముసలాముస పుష్ప లింకదానీకని ఏ సంబంధం చేసుకున్నట్టు. కోలుకోస్తున్నావు గదా మళ్ళీ! అ మాటల లాగిం అక్కడ నిన్ను నమ్ముకున్న వాళ్ళకు సైతం చేయవచ్చు న్నట్టు బుద్ధితేక నేయిందా నీకు! నేనానాకు నునూ మంటూ అ కుటుంబాలు పూర్తిగా విడిచిపోతే మీరు ముట్టేనట్టుయినా వుందా? సుషేంద్ర! త్రవ్వ, కల కెల్లతానని కచ్చి నున్నానై నిన్ను యువరాజులా పెంచినందుకు, పదివంది నందుకు యిదేనెల్లా నువ్వ చూసినదే కుట్టట్ల! ఫీఫీ....'

నెలిస త్యాగం వల్ల తన ఎత్తు అలాగే దాదా పెరిగింది భావిస్తూ పుట్టుకు మురళి, నా అగోచరం పాతాళానికి క్షుణ్ణి నేయనట్టు కనిపించాడు. 'ఏం చెప్పనోదో శిఖర! నిన్ను మీరంకరిగా చూడనిర్లం చెబుకున్నారని కనిపించ నువ్వయిన నిన్ను అర్థం చేసుకుంటావేమో ననుకున్నాను. అది గూడా. అడియాగో అయిపోయింది, కాదురా బాబూ! నేనో మాండుగుతాను. నా అక్కయ్య కూతురికి నీం కొడవో చెప్పి, కాలేంకరా, చెయి పంకరా? దావున డైవ్ కచ్చి కచ్చి కని చేసుకుంటాడు. ఎటొచ్చి దాన్ని చేసుకోవడానికీ మేకక్కణ్ణే! ఎందుకంటానా? అంత సంబంధానికి పుష్పలయితే నుంచి దాన్ని వేరెగురును. నరకు మామన అనుకో, కానీ ఆ సిద్ధి ను నేను వెళ్ళిం కన్నా నేరగా చూచింది లేదు. సానీ, నున్నంగా తెలిసేటట్టు యింకొక రకంగా చెప్పరా శిఖర! పొరబాలు వల్లనో, గూపాటూ వల్లనో నా అక్కయ్య అడగై పుట్టిపోయింది. లేదు, నుగనాడై పుట్టి సందేహముకో! అప్పుడా సిల్ల నాకు అక్కూతురై వుండేది. అన్నకూతుర్ని చేసుకునే మూర్ఖుడెవడై నా సుందా రోకంలో?'

నెలకయ్యాన్ని సవ్వోవడంలో తప్పలేదు. మురళి వాదాన్ని వివేటన చేసి నా తం డిమ్మెక్కిపోయిన మూల నాస్తనం. వాడంతో నీలం లేదని చెప్పడమీ - కిప్పుడు నోడటం లేదు. నీం మూర్ఖుడలో తోడక కళ్ళు మూసుకున్నానేమో, అలాగో యింకా పైకి ఒరిగిపోయాడు.

అరిగంట నేనుటి కిచ్చర కళ్ళు తెరిచి చూడేసరికి మురళి రాను కూర్చున్న కోట లేదు. చుట్టూరా కలయడం. దూరంగా ఓ పెడన కొయ్యపై న కూర్చుని నాడు పంబాటి చున్నట్లు చేసుకున్న ఓ అమ్మాయితో మాటాడు తున్నాడు.

అకాశాన చందమామ. బ్యాక్ గ్రౌండులో నిలబడి జలరాశి ఆ యువతీ యువకులు ఒకరి భుజంపైన ఒకరు చేయిమేలుకుని యుగళగీతం ఒకటి అందరు కుంకి నీనిమాలో యిది సేను కంఠకం పే వాసలసిన సాంగులుండవు.

తీరిగ వచ్చాక అడిగాను. అవిడపేరు గలిర అన్నాడు మురళి. ఏం చేస్తుండన్నాను. ఇలాగే తిరుగుతూ పుంటుండటం సుర్యక్కుడున్నావని ఎలా తెలుసుకుందన్నాను. 'అబ్బో, ఎందులో మేం కుక్కలాడితే ముందు దిగుడుపు! నా కారును చూచిందేమో, చప్పున పగిలెక్కింది. ఎందుకులే శేఖరం! నువ్వు న్నావు గారు సరిపోయింది. లేకుంటే నేనింటికి వెళ్ళకుండానే ఈ రాత్రి రెల్, వారి సాయం పుండేది . . .'

అప్పటి కది 'అయ్యో సో' మంటూ పొనుభూతి ప్రకటించవలసివచ్చి యిచ్చెనట్లు. ఎంత దీనంగా చెప్పుకోతున్నాడు మురళి. 'చూడొచ్చుగా శేఖరం! నా సంతక సాక్ష్యాంశం అంతంత మాత్రం! ప్రాద్దువుడికే, ప్రాద్దుపోజే మా ఆవిడకు డాక్టరులోనే పని! మొగుడవువాడు యింతో, పున్నాడు, రేడా అన్న న్నానయినా పుండదు . . .'

'నమ్మలేదీరము సోదరి, నా సేపు పుంటిమీ' అని సాడుకోడానికి వీలుగా మేమింటికి చేరుకునేటప్పుటికి గంట నది కాచబ్బింది. చలిగాలుల దీరడం సారంభమైందేమో, నవల బిల్లు బిల్లు పుంబున్నాయి. యివ్వాల ఒకటి తండు చుట్టుకుని గదిలో కూచున్నాను. సేపరులో రు చూర్చుకోడు. వల్ల నది పీల కోవలోకి చుట్టోతుండడం గురించి చెబుతూ సక్తించుకోలేదు. చిల్లెలా, ప్లేట్లు, రెండలా రుతులుతువు వచ్చుడు మాత్రం చిచ్చాడు. మురళి తలుపులు మూసి గడిచు పైకెక్కాడు. 'రోజూ చూడే పేరలే గదా! దాని కిప్పు డేమొచ్చిందిగారి, యిది సంగతి చూడు శేఖరం!' అన్నాడు.

సేపరుక్రిందికి దింది చిల్లుపైన పుంబునుకున్న నరుకుల పైపు చూచేసరికి ఒళ్ళు గగుర్పడింది.

'ఇదేప్పటినుంచి మురళి?' పాతలాడిన పోతూ అడిగాను.

'యింకావలె కెవరో గుడ్డవాడవాడట— (వెన్నల మహిమల్ని గురించి వివరమేగాని, కచ్చది రెమ' అని! నీకి అనుభవం అలాంటిదేనని నాకు తెలుసు. దీని, యిప్పుడు రాత్రి రుచి చూడరాదా శేఖరం! ఈ మాత్రం వనికే ఆచారాల మట్ట గొట్టుక పోవాలే! (రాగి మత్తుగా పడి పుండదానికేమో గాదు. కాస్తా ఉత్తేజం కలగడానికి! 'రైస్ డ్రైంక్ ఫోర్ గుడ్ హెల్! ఫరవాలేదులే శేఖరం! పుచ్చాకో . . .'

'అందరి పెక్కడదా! అనుభవ ముండాలి. పుచ్చు అనుభవంజ్ఞుడివి. కానివ్వు. నేను చూస్తూ చూర్చుంటాను' అన్నాను.

ఆడుమతి అభింషకమే పదిలేయగా మురళి లోలా పైకెత్తి కొద్ది నిమిషాల్లా పోలేపోయాడు. 'అయ్యో'నుంది యిప్పు ముక్కలు, యింకానో నుంది కొన్ని అంకారాలందరి బిచ్చు, పొక్కిందిప్పి నాలుగైదు బిచ్చెట్లు, ఒకరూ నమిసి పురిగెగాడు. ఎక్కువ అతడి కళ్ళలోనుంది యిప్పుడు ఉత్తేజం తోగా చూశాంది.

'మలేం భయపడొచ్చు శేఖరం! ఇది కచ్చేర చెయ్యరాదే! నా బాబ్బుతో నే నుండగలను.'

తనను నాను సంగతులనుకుంటూ కన్నుల్నుగా అరచేతూనే మున్నా రుక్మకుండా కొనసాగిందాడు మురళి. 'పెక్కలో కదిరాను నేను. కానరాజ్య పుడేన ఒక ఆశయం. కానీ తివా సద్విందిన తరువాత మనిషిపాతిడి కని చదిపాం

లేకుండా చాలా చచ్చగా పుంటుండటం! ఇప్పుడు నా సరిస్థితి గూడా అలాగే ఉండేమో ననిపిస్తోంది. అలా అనిపించినప్పుడల్లా నా బుద్ధి నీపైకి పోతుంది. నీకు జ్ఞాపకం ముందా శేఖరం! మనం చిచ్చువుడు ఎన్నెన్నో మనకార్యాలు చేయా లని కున్నాం . . .'

నా సంచేపా నాది! ఏడు నిమిష తలకెక్కి మాట్లాడడం చేడుగదా!

'కానీ దీనికై నా నమయం రావాలి. అదిప్పుడు వచ్చిందనుకో! నోషెలిం పెడదామని నా ఆలోచన . . .'

అర్ధరాత్రి దాకా చర్చించాం. 'అపోకో'కంటే చేసేన్నో ప్రితికలు రూప కల్పన చేసే పుండం, సుందర్యంలో నాకు ఉపకరించింది. త్రివర్ణవిశ్రంతో అందమైన ముఖవృతం. పుచ్చపువ్వులాంటి కాగితం. వంద పుటలకు తగ్గని సరిమితి. సర్వతోముఖంగా వికసిస్తున్న మానవవిజ్ఞానాన్ని విశదీకరిస్తూ, రుగుళికల్లాంటి వ్యాసాలిందులో పుండాలి. వాటి మధ్య మధ్య రెండు విధాలు, ఒక నాటిక తప్పని పని! ఆగే ముక్కల లాంటి కవితు కొన్ని అవశ్యం పుండ వలసిందే! ఈ గ్రాతిక విభిన్న దృశ్యకాల కలిగిన మేధావుల కందరికీ చర్చావేదికగా పుండాలి. జిజ్ఞాసువులకు గుర్రోడినా యిచ్చురం కావాలి. 'గ్లాడ్, గ్లాడ్' అంటూ నా గూడవలగైన ఆమోదముద్ర వేస్తూ వచ్చాడు మురళి. మంచి పేరు కుదరగదే అలంకారం. డిక్టరేషన్ పేరం ప్రాబో సాదెన్ వచ్చాడు.

* * * * *

నేను ముద్రాను వెళ్ళి పచ్చి ఏడాది వాటింది. వచ్చిన పోతలో కొన్ని ఉత్త రాలు వ్రాసి చూడారు. ప్రస్తుతం రేడు. సరిస్థితిగా అనుకూలించడం పోడం వల్ల చూడవలెకు మళ్ళీ యిచ్చేతాలు గూడా భావంలో తీర్చవై పోతాయేమో! మురళి పెట్టడంమకున్న సృతిక గతి గూడా అంతే అయి పుండవచ్చు.

కుటుంబ జీవితంలో 'సురక్ష'న ఒకడుమరుల వల్ల ఆ విషయాన్ని గురించి అంతకుమించి ఆలోచించే అవకాశం నాకు లేకపోయింది. వెచ్చెళ్ళి సెల్లెళ్ళుకు చేసిన అప్పులు నాకు విడవకుండా పెడుతూ వచ్చిన పిల్లలలో కలిసి ఒక్క పెట్టున నా పైన నిరుతుక పెట్టాయి. వాటి బానిసాని బయలు పడ్డంతోనూ ఉన్న భూస్థితిలో నగనకి గాన అమ్మకోవలసి వచ్చింది. పోయింది పోగా మిగిలివున్న పాతానికి బానిసే అవకారం. అది ఉమ్మడి బాని. ఆ బానిసరిక పెద్ద వాగూ కలిగివున్న ఆ పాని బిలివా! ఒక్కంగా సంపునెట్లు బ్రగింసుకోవడం వచ్చి చూతాల్లో గంజు మిటి ప్రాప్తి లేకపోయింది. అతడు సంపునెట్లుతో వాటా లున్నాడు. మూలలో పైకెక్కించుకుని అవకాశం లేదు. అదేవిట్టి నిలవక అడిగితే యింకావలె ఒక చాలిన రేటు నిర్ణయించి, ఆ ధరకు విచ్చు లాగానూ గూడా తనకి కలుగు వరవసుండాడు. స్వవహిస్తూ కోర్కెకు సురక్షేత్తుక తప్పింది గాను. పదిపాది క్షుణ్ణం కోర్కెయం లేకపోవచ్చు. కాని రుబ్బించి. అతడు ముప్పాల్ని కొనేయన్నాడు. మా కాళ్ళల్ని తన వైపుకు విచ్చుకుంటున్నాడు. మా కాయకు పైకి ఒడ్డి తెచ్చున్నాడు. ఆ కేసింకా కోర్కె కోర్కెకాక, ప్రతిపాద వుండరా యింకో ఒకరూకోలే ఒకరు జబ్బుతో యింకా సురక్షాగాదు యిచ్చుకు మోలు నిరక తంకి వచ్చింది. ఆ ప్రయాణాతో ఎవరూ బాగులే పున్నాడనా కోర్కెక నా కంటి కుడింది. ఎవరో నడుమకాదు ముప్పది తండాని, మిగిలిన కొమ్మలుగాని యింతరుకు కనిపించ మందా పుండవలసింది చంటాలు పడుతూ అందువని 'మేలగుడు మాత్రం చూపులలో సృష్టించాడు!

'బాబూ! ఏం సృతికమా అది?' అంటూ చేయి తానాను.

'ఇదా! ఇకకనీ తింట!' అని ముద్రాడు నా వైపు చొరకొడకాస్తూ ప్రితి కను కాస్తా తన తివన వ్యాసంలోకి చేరజేయజూశాడు.

కాని అంత చని జరిగేటోగా నేను దాన్ని నా చేతితో చిక్కించుకో గలిగాను.

ఆ వ్యతిరేక చర్యతో పున్న ఒక్కొక్క క్షణంలోనూ, నేను ఒక్కొక్క అనుభూతికి లోకాంతా వచ్చాను. ఏది రక్తగాలు గడిచేసరికి భూతం అన్ని అనుభూతుల్ని మ్రొంగేస్తూ భయం నన్ను ఆహ్వానించింది. ప్రక్కన కూర్చున్న పదునూ వాడు ఆ వ్యతిరేక చర్యతో పుండగా అర్ధ కంకర, పడిపోవడ మొదలై నాకు తెలిసి వచ్చింది. ఇప్పుడు నన్ను పట్టుకున్నది గూడా దాన్ని నేను చదువుతుండగా ఎవరైనా చూచిపోయారేమోనని అనుకుంటుంటే ఎక్కడ లేనంత మౌనంతో ఒళ్ళు తూలిపోవడం వలన పట్టుకోవాల్సింది అట్టి మందు లాంటిదేదో నేను పొంటి! నాళ్ళ సహాధియాలంటే రచనలు చదవడానికి అలవాటు పడి, యంత కంఠం పూలుగా పుండడంకోసం మందును నేనున్నా పుండాలి. మనస్థితి మృగతత్వం ప్రవేశ పెట్టటానికి యందులోని ఒక రచన చాలు! మనసును కొత్తగా మార్చడానికి ఒక చొప్పు చాలు! నభ్యంతిని, సంస్కారాన్ని మౌనమే చేసి, విగతిన ప్రచురుకంగా తామలిస్తూనరిష్టార్థిని అంకితం చేసేస్తే అప్పటి మానవ జగత్తు ఎలా పుంజుకుందనానికి ప్రత్యేకంగా ఆలోచించ నక్కర్లేదు. దీన్నేకసారి చదవితే చాలు! గబుక్కుం దాన్ని మూసేశాను. కానీ వాపసు చేయడానికి ముందుగా యంతటి మహత్కార్యానికి కారణభూతమైన ఉపజ్ఞ ఎవరిదో తెలుసుకోవడం న్యాయమనిపించింది. అందుకోసం మళ్ళీ తెరిచాను. ఆ పేరు కనిపించినా దీనిని అంతా పూర్తిగా మురళి అంతా చూడకూడదు. ఈ వ్యతిరేక

నేను కూర్చున్న బస్సు శరవేగంతో చదుగుడుతోంది. పైన పేర్కొన్న ఉదంతం జరిగిన తర్వాత అడుగుడుగునా అదేదో ఘోర ప్రమాదానికి గురికా నున్నట్లుగా నా కనిపించి సాగింది. ఆ రోజు సురక్షితంగా గమ్యస్థానం చేరుకోవడం నా ముఖ్యమైన వార్షిక ముగింపుకమైనది ఎదురుగా గోనరించింది. బస్స్టాండులో దిగిపోవడం నెరుగా మొదలియారు బంకురే దారి తీశాను. ఎట్టానిలో న్యూస్ పేజీలుగా ప్రసక్తిను మొదలియారు. ఎక్కడోనా నవ్వుతూ చలకరించాడు. 'ఏం వ్యతిరేక చర్యలంటే మిమ్మల్ని గారూ!' అన్నాడు.

అప్పటికే చూపులలో చూసినంతా ఒక వరద గాలించివున్న నేను 'ఆ వ్యతిరేక యొక్క చుట్టూ' లేదు' అన్నాను.

'చేరు చెప్పండి' అన్నాడు మొదలియారు.

చెప్పాను.

'పోలీసు గాళ్ళు ఎక్కడ గానుందాడే అయిపోయిందేమిటి' మేష్టరుగారూ! ఆ పేద కొని తెచ్చుకోవడం మొదలుకొని మూడుగుతున్న వ్యతిరేక బయట పెట్ట లేదు. చూసాను. తెచ్చి పెట్టమంటారా?' అన్నాడు మొదలియారు.

'కోమలం లేదు అని అమ్మకమమ్మే విధానం ఎక్కాగట్టా' అంటూ ఆత్మవ్యం ప్రకటించాను.

'బాబూ! మీరా చచ్చుకున్నాడు. అన్నింటికన్నా ఎక్కువగా అమ్మను పోయింది అదే! మొదటి నెల వంద వారాలే తెప్పించాను. రెండోనెల రెట్టంపు చేశాను. ఏ మానవ సర్క్యులేషన్ అయిందంతా. . .'

మొదలియారు మూలంగా తెలిసిన పరమమానం వల్లనేమని నేను చెప్పాను, ఉపయం నుంచి చరగదుపుతో పుండడం వల్ల గూడా కావచ్చు. ఏ కళ్ళెదుట యెళ్ళు, అంగళ్ళు, అమ్మలు, చాలిలు రంకులలాల్తుంటే గ్లిరున తిరుగుతున్నాయి.

'ఏమంటే మేష్టరుగారూ! దానికి మీరొక కథ రాయగూడదూ?' బాగా డబ్బు తోస్తాయో గూడా!' అన్నాడు మొదలియారు.

'ఎంతో రేబుల్?'

నమ్మకానికి చిల్లెనంతా నన్ను సంశ్లేష చెప్పాడు మొదలియారు. తన తొలి తెలిసినది అడిగాను. దీనికి సంబంధించిన ప్రకటన అందు తోనే పుంజుకుంది.

'వ్రాయొచ్చు, వ్రాస్తాను' అని చెప్పకుండా నేను గ్రుచ్చు మీలకరించడం మొదలియారుకు నచ్చలేదు. 'ఇలా మీకు డబ్బుకు కొదవలేదేమో! మీ రెండుకు తోస్తారు రెండింటి' అంటూ అతడు నిష్పూర్ణంగా ఓ చురక తగిలించాడు.

గాక! నాకు డబ్బుకు కొదవ లేదా! నా కల్లప్పుడూ కావలసివున్నదే అది. ఇప్పుడొక అయిదు రూపాయలుంటే అనువృత్తితోపున్న మా అమ్మకు ఆవిడ కొడివన్న సళ్ళు కొనిపెట్టుగలను. ఏది రూపాయలు దొరికితే చంటి పాకం కాలడబ్బు కొనుక్కుపోగలను. పాతక రూపాయలుంటే చెడిపోయిన వాటి రేపే, చేయించుకోగలను. గూర్తై రూపాయలం భర్తయ్యేతే ఓ చిర తీసుకెళ్ళి పండ గిడు పుట్టంటికి వచ్చివున్న మూడోచెల్లెల్ని అత్తగారింటికి తరలించ గలను. . . అవసరాలన్నింటికి సరిపోయి, యింకా నాలుగు రూపాయ చేతిలో మిగిలే అవకాశం ఒకటి కళ్ళముందర కనగడుతుండగా దాన్ని నేనెందుకు వదులుకోవాలి? చేరేదుకు, కూర్చోకుండాకానికా? నితెందుకు, జూరీలో పాతరమే గూరగాయ పెట్టు, తోడానికా? మంచి చెడ్డల నిజకథ చెప్పూ బూగోడమొందుకు, మంచి ముహూర్తాలు కాస్తా దాటే పోవడానికా? తెయ్యగూడా లేందుకు? 'బహుభంగం విత్తె, మాకు మేలు!' నేనున్న సనికి తెనుకనున్న రీతిని, నీతినిబట్టి కాకుండా, ఆ చని మూలంగా గడించ గలగుతున్న రూపాయల మొత్తాన్నిబట్టి మాత్రమే మనస్థితి విలువ తెక్కిగట్టుబడుతున్న సమాజంలో ఆదిర్పాలను ఎల్లిస్తూ కూర్చోడం అని చెకం. కాకపోతే యితడు, ఈ మొదలియారు లాభిపోటి పనులు చేయడం నీతికే నెమ్మతుందని నన్ను ఈనడిస్తాడా? నెరకడ మాటలు సవాలుగానే స్వీకరించ దలచుకున్నాను.

జనువృత్తి ఆవరణల ఒక మే పట్టుకుంది. నీడ కదిలికనుబట్టి నెమ్మెట్టు క్రింద తావు మార్చుకుంటూ పాదుంకాల పయ్యనదికి యిరవై పుల్ తావు చేజీలి నిండుకూ చొరచను చట్టంచేశాను. 'కాదుకోరా మురళి! మాదర్మిద్ దేవుడికి యిదిగో గొడరేద్ సత్ర' అనుకున్నాను.

ప్రమాణాన్ని గురించి మళ్ళీ ఏకడుపు పెట్టెను. 'మీ చెక్కలో అలాగే వెళ్ళాను. ఎక్కడ దిగాలో అక్కడే దిగాను. ఇంటికి మాత్రం వెళ్ళలేదు. కార్య అయంతోనే మురళిని సంధించాను.

నన్ను చూడగానే మురళితో ఎందుకో చొప్పుబాటు కనిపించింది. 'ఇదేమిటోయ్ శేఖరం! ఎప్పుడు రావడం? ఇంటే కెళ్ళితే పోయానా? ఇక్కడి రెండుకొన్నావురా బాబూ!' అన్నాడు.

'వచ్చిన పని తెలుకానుగానీ, ముందు నున్న కొవ్వో తరువాత నన్ను కూర్చోనివ్వు' అన్నాను.

కులం ప్రశ్నలు ముగిశాక ఏమో కలుర్లు మొదలెట్టే చోయాడు మురళి. నాటిని వినే అసక్తి . . . తెక్కడిది? సూటిగా అసలు విషయంకోకి చొప్పుక రాదలచుకుని, 'మరైతే నువ్వు చేస్తున్న పనిని గురించి నాకొక మాట వ్రాసి వుంటే నీదే పొయింది మురళి! అందులో పొలుపందుకోడానికి నేను బొత్తిగా తగననా? అభిప్రాయం?' అన్నాను.

మురళి గబాటున లేచి నిల్చున్నాడు. 'నా చేతులు రెండింటిని అని తెలుకోక తీసుకుంటూ' అంత మాటనకూర శేఖరం! నిస్సందితులో పాలు పంచుకో మని నేనెలా అడగగలనా? నువ్వు దినికి రాయవు. ఒకనేత రాశావుదో, నేను నేసుకుంటానా? నేను తింటున్నది గడ్డికాదే! ఎంత చెడినా నాలో సరవాసవంతా మిగిలే పున్నాయిరా బాబూ!' అన్నాడు.

నాకు ఏడుపాచ్చినంత పనయింది! . . అంతటా నేను నా గాడిద బరువును వదిలిపెట్టుకోవా అనుకున్నాను. దిండుకుంటూను బాబో అని మొత్తుకున్నాను. బాల్యమిత్రుడే వినిపించుకోలేదు. ఇంక నా చెయి వినిపించుకునే నాధు డెవలు? కొందరి కొందరి జన్మరాల యింతేనేమో?

అర్చన

శ్రీ నూతలపాటి గంగాధరం

మళ్ళీ నీ చెంతకు రావాలనుకున్నాను,
మరపురాని-మరచిపోలేనివిధంగా
మధురమోహనంగా అలంకరించుకుని
మళ్ళీ నీ చెంతకు రావాలనుకున్నాను.

నవనదువులా, సరసుని చదువులా
మంచులో తడిసిన మల్లెలా
ప్రజోపయోగకరమైన ముల్లెలా
కరకుదేలిన వరిపెరులా
కొండకొననుంచి జారే సెలయేరులా
హరివిల్లులా, విరిజల్లులా
రసగీతంలా, మధుర సంగీతంలా
హృద్యంగా అననద్యంగా
అనితరసాధ్యంగా
అలంకరించుకుని నీ చెంతకు రావాలని
వీధిలో అడుగుపెట్టానో లేదో—

తల్లి లేనిపిల్ల, ఏడుపూ,
చెమటనుంచి లేచిన నివ్వలగాడుపూ,
ఈడ్చినా, తోడుకరవైన
వయసుపిల్ల నిట్కారుపూ,
ఆడపిల్లల తండ్రి కడుపుచెరుపూ,
దగావడ్డ వెల్లెమ్మల గుండెబరుపూ,
ప్రశ్నార్థకపు గుర్తులై అడ్డునిలిచాయి
భరించలేని బాధలై గుండె తొలిచాయి,
గుండె నిబ్బరం చేసుకుని
మరో అడుగు ముందుకు వేశానా—

నిలువెల్లా, దుమ్ములో తడిసినవాళ్ళూ,
నివ్వలదారిని చూచి జడిసినవాళ్ళూ,

కాలిన కడుపును కన్నీటితో నింపడానికి
 వృధాప్రయత్నం చేసేవాళ్ళా,
 ఆయుష్షంతా అనారోగ్యసర్పానికి ఆహుతివేసి
 అకాలమృత్యువుకోసం ఎదురుచూచేవాళ్ళా,
 బాధల కూడలిలో నిరాశావేదికమీద నిలచి
 నిస్తేజంగా దిక్కులు చూచేవాళ్ళా,
 పడ్డవాళ్ళా, చెడ్డవాళ్ళా,
 చెరచబడ్డవాళ్ళా,
 పడి లేవలేని వాళ్ళా,
 స్నేహంకోసం వాచిన-చేతులు నాలుకున్నవాళ్ళా,
 అందరూ నా కళ్లముందు ప్రత్యక్షమయ్యారు
 నా కళ్ళకు బంధాలు వేశారు
 వీళ్లేనా నరులు-నా సహచరులు?
 వీళ్లేనా నా దేశవారసులు?

నన్ను నేనొకసారి చూసుకున్నాను
 సిగ్గుతో చచ్చిపోయాను
 నా అలంకారాలన్నీ బరువైపోయాయి.
 భగవాన్ ! నన్నుక్షమించు.
 వీళ్లని వదలి ఇలా అలంకరించుకుని
 ఒంటరిగా నీ చెంతకు రాలేను
 వీళ్లతోపాటే నేనూ !
 వీళ్లందరూ నీ అర్చనకువచ్చే
 శుభఘడియ విషయ వస్తుండో
 అప్పుడే నేనూ వస్తాను-వీళ్లతోపాటు !
 అంతవరకు వీళ్లసేవే - అర్చన !
 వీళ్ల పాదధూళే నాకు అలంకారం !

వచన పద్యం : ఆభాస లక్షణ నిరాకరణం

(శ్రీ చేకూరి రామారావు)

బ్రిటికం చదువు ఒకరకం కవితా స్వరూపానికి వచనకవిత, వచనపద్యం శ్రావ్యంగా చాలాపేర్లు వాడుకలో ఉన్నాయి. దీని పేర్లను గురించి శ్రీయుతులు సంవత్సరము (1968), నరసింహారెడ్డి (1968) విశేషమైన చర్చ చేశారు. శ్రీ నరసింహారెడ్డి వచనకవిత అనే పేరును సంవత్సరము వ్యవస్థపద్యం అనే పేరును విన్నికచేశారు. శ్రీ నరసింహారెడ్డి (1968) మొత్తం 15 పేర్లను పేర్కొన్నారు. వీటిని రెండు గ్రూపులుగా విభజించవచ్చు. మొదటి భాగం వచన అనే పూర్వపదంతో ఉన్న సమస్త పదాలు. అవి: 1. వచనకవిత, 2. వచనపద్యం, 3. వచనగేయం, 4. వచనగీతం. ఇతరమైనవి రెండో భాగం. అవి ముక్తచ్ఛందం (శ్రీ సోమసుందర్) స్వచ్ఛంద కవిత్యం (శ్రీ నరసరావు) మొదలైనవి. వీటిలో మొదటి రకపు పేర్లే ఎక్కువ ప్రచారంలో ఉన్నాయి. మొదటి భాగంలో ఉన్న నాలుగు పేర్ల మధ్య చెప్పకొదగిన భేదం లేదు. పద్యం, గేయం, గీతం అనేవి కవిత్వానికి పర్యాయపదాలుగానే పేర్లలో ప్రయోగమయ్యాయి. వచనగేయం, వచనగీతం అని శ్రీ శ్రీరంగు శ్రీనివాసరావు, శ్రీ కుందుర్తి అంజనేయులు వాడారు. వచన పద్యం అనే పేరు మొదట శ్రీ పబ్బాభిరామరెడ్డి (సతాభి), తరువాత శ్రీ సంవత్సరము వాడారు. వచనకవిత అనే పేరు శ్రీయుతులు కుందుర్తి అంజనేయులు, కే.వి. రమణారెడ్డి, కోవేల సుప్రసన్నాచార్యులు వంటివారు అభిప్రాయపడ్డారు. 5. శ్రీ బాలగంగాధరతిలక్ ఇందుకు వ్యతిరేకులు. ఈ విషయంలో నాది ఆసీన విధానం.

ఈ వ్యాసంలో నేను ప్రస్తావించిన రిషయాల చాలా ఉన్నాయి. వచన పద్యం చారిత్రక పరిణామాల్ని గురించి వివరాలతో చాలా అభిప్రాయాలున్నాయి. కొందరు దీనికి సమాజ పరిణామంతో ఉన్న సంబంధాన్ని నిరూపించడానికి ప్రయత్నించారు. దాన్ని గురించి ఈ వ్యాసంలో ప్రస్తావించను.

వచనగేయం ఒక ఉద్యమమని శ్రీ కుందుర్తి అంజనేయులు (వచన-2) ప్రకటించారు. ఈ విషయంలో నేను శ్రీ రమణారెడ్డి (1967) తో వికీర్ణమైనా, అయినా అందుకు భారణాలు ఈ వ్యాసంలో ప్రస్తావించబడవు.

వచనపద్యంలో కథా కావ్యాలు, రావాలని శ్రీయుతులు కుందుర్తి అంజనేయులు, శీలా వీరాచార్య, కోవేల సుప్రసన్నాచార్యులు వంటివారు అభిప్రాయపడ్డారు. 6. శ్రీ బాలగంగాధరతిలక్ ఇందుకు వ్యతిరేకులు. ఈ విషయంలో నాది ఆసీన విధానం.

ఈ వ్యాసంలో నేను చెయ్యదలచుకున్నది వచన పద్యాని లక్షణాలుగా చెప్పేందుకు వాటిని పరామర్శించటమే. ఈ లక్షణాలు కేవల ఆధానంగా త్రాటినవి, అవి తాత్పర్యం నిల్వవని నా అభిప్రాయం. అందుకే వాటిని నిరాకరిస్తున్నాను. అది సామర్థ్యంగా చెయ్యటమే ఈ వ్యాసంలో నేను చేసిన ప్రయత్నం.

వచనపద్యం తత్వాన్ని గురించి, చరిత్రను గురించి ఇటీవల (అంటే గాదాపు ఒక దశాబ్ద కాలం) భారతీ, ఆంధ్రప్రదేశ్, సవిత, పుజన, జనభర్త, పంటి ప్రతికర్ష, విశేషమైన చర్చ జరిగింది. వాటిల్లో శ్రీయుతులు కుందుర్తి అంజనేయులు, కె.వి. రమణారెడ్డి, దేవరకొండ బాలగంగాధరతిలక్, శ్రీనివాస గోపాలకృష్ణ, మూర్తి, కోవేల సంవత్సరము, కోవేల సుప్రసన్నాచార్య, వే. నరసింహారెడ్డి, అశ్వేనల్లి రామమోహనరావు, పెద్దాచలవరచరావు, వేంకటమోహనప్రసాద్, ఆవంతి సోమసుందర్, బి.ఎల్. కొంతారావు, అరిపిరాల విక్రం—ఇంకా అనేకులు పాల్గొన్నారు. వీటిలో కొన్నిటిని వచనకవిత అనే పేరుతో ప్రసన్న ప్రభువారు శ్రీ కుందుర్తి అంజనేయులు, శ్రీ గోపాలకృష్ణ (1937) సంపాదకత్వం ఒక సంకలనం చేశారు. (విల్నియిటి కలిపి ఒక bibliography తయారు చేస్తామని కొంతకాలం క్రింద ప్రారంభించి ఒక card index తయారు చేశాను. దాని ఇతర వ్యాసంలో ఈ విషయం కుదురుకున్నట్లే ఉంటుంది. ఈ ప్రయత్నాన్ని వివరించడం ద్వారా ఉత్సాహం వంటివి నా దగ్గర నుండి వచ్చినాయి).

వచన పద్యం చాలామంది రచయితల దృష్టిని ఆకర్షించింది. కొత్త కవులు గాదాపు అంతా వచనపద్యంలోనే రాస్తున్నారు. అంతేకాదు. సాతకావ్యకవులు కూడా ఈ పద్యంలో రాయడానికి ప్రయత్నించారు (చూ. శ్రీ బాలగంగాధరతిలక్ శాస్త్రి (ఆంధ్ర) రాసిన సినిమాటి గాంధీ వెంకటేశ్వరరావుగారి సీతీక) ప్రధానంగా కళలూ, నవలలూ రాసే రచయితలు వచనపద్యం ద్వారా కవులై నవారూర్చారు.

వచనపద్యం, అదేవేరే విషయం. ప్రస్తుత పరిశీలన భేద స్వరూపానికి మాత్రమే పరిమితం.

ఈ వ్యాసంలో నేను ప్రస్తావించిన రిషయాల చాలా ఉన్నాయి. వచన పద్యం చారిత్రక పరిణామాల్ని గురించి వివరాలతో చాలా అభిప్రాయాలున్నాయి. కొందరు దీనికి సమాజ పరిణామంతో ఉన్న సంబంధాన్ని నిరూపించడానికి ప్రయత్నించారు. దాన్ని గురించి ఈ వ్యాసంలో ప్రస్తావించను.

వచనగేయం ఒక ఉద్యమమని శ్రీ కుందుర్తి అంజనేయులు (వచన-2) ప్రకటించారు. ఈ విషయంలో నేను శ్రీ రమణారెడ్డి (1967) తో వికీర్ణమైనా, అయినా అందుకు భారణాలు ఈ వ్యాసంలో ప్రస్తావించబడవు.

వచనపద్యంలో కథా కావ్యాలు, రావాలని శ్రీయుతులు కుందుర్తి అంజనేయులు, శీలా వీరాచార్య, కోవేల సుప్రసన్నాచార్యులు వంటివారు అభిప్రాయపడ్డారు. 6. శ్రీ బాలగంగాధరతిలక్ ఇందుకు వ్యతిరేకులు. ఈ విషయంలో నాది ఆసీన విధానం.

ఈ వ్యాసంలో నేను చెయ్యదలచుకున్నది వచన పద్యాని లక్షణాలుగా చెప్పేందుకు వాటిని పరామర్శించటమే. ఈ లక్షణాలు కేవల ఆధానంగా త్రాటినవి, అవి తాత్పర్యం నిల్వవని నా అభిప్రాయం. అందుకే వాటిని నిరాకరిస్తున్నాను. అది సామర్థ్యంగా చెయ్యటమే ఈ వ్యాసంలో నేను చేసిన ప్రయత్నం.

వచనపద్యం తత్వాన్ని గురించి, చరిత్రను గురించి ఇటీవల (అంటే గాదాపు ఒక దశాబ్ద కాలం) భారతీ, ఆంధ్రప్రదేశ్, సవిత, పుజన, జనభర్త, పంటి ప్రతికర్ష, విశేషమైన చర్చ జరిగింది. వాటిల్లో శ్రీయుతులు కుందుర్తి అంజనేయులు, కె.వి. రమణారెడ్డి, దేవరకొండ బాలగంగాధరతిలక్, శ్రీనివాస గోపాలకృష్ణ, మూర్తి, కోవేల సంవత్సరము, కోవేల సుప్రసన్నాచార్య, వే. నరసింహారెడ్డి, అశ్వేనల్లి రామమోహనరావు, పెద్దాచలవరచరావు, వేంకటమోహనప్రసాద్, ఆవంతి సోమసుందర్, బి.ఎల్. కొంతారావు, అరిపిరాల విక్రం—ఇంకా అనేకులు పాల్గొన్నారు. వీటిలో కొన్నిటిని వచనకవిత అనే పేరుతో ప్రసన్న ప్రభువారు శ్రీ కుందుర్తి అంజనేయులు, శ్రీ గోపాలకృష్ణ (1937) సంపాదకత్వం ఒక సంకలనం చేశారు. (విల్నియిటి కలిపి ఒక bibliography తయారు చేస్తామని కొంతకాలం క్రింద ప్రారంభించి ఒక card index తయారు చేశాను. దాని ఇతర వ్యాసంలో ఈ విషయం కుదురుకున్నట్లే ఉంటుంది. ఈ ప్రయత్నాన్ని వివరించడం ద్వారా ఉత్సాహం వంటివి నా దగ్గర నుండి వచ్చినాయి).

వచన పద్యం చాలామంది రచయితల దృష్టిని ఆకర్షించింది. కొత్త కవులు గాదాపు అంతా వచనపద్యంలోనే రాస్తున్నారు. అంతేకాదు. సాతకావ్యకవులు కూడా ఈ పద్యంలో రాయడానికి ప్రయత్నించారు (చూ. శ్రీ బాలగంగాధరతిలక్ శాస్త్రి (ఆంధ్ర) రాసిన సినిమాటి గాంధీ వెంకటేశ్వరరావుగారి సీతీక) ప్రధానంగా కళలూ, నవలలూ రాసే రచయితలు వచనపద్యం ద్వారా కవులై నవారూర్చారు.

(ప్రపంచ సాహితీకారులు 1969 లో ప్రచురించిన ప్రపంచ అనే సంచికలో శ్రీమతి వాసిదేవ్ సత్యాదేవి రచించిన అన్నేషణ అనే ఖండిక ఉంది. శ్రీ సత్యకూచి సాంబశివరావు వచనవద్యులు దానిపేరా అనే పేరుతో 1963 లో ప్రచురితమయ్యై.) ఆలిండియా రేడియో యునైటెడ్ కార్యక్రమాల్లో కుర్రవాళ్ళు ఆవేశంతో వచన వద్యులే చదువుతున్నారు. ఎన్నికల వచన కరవ్రాల్లోకి కూడా వచన వద్యం వ్యాపించింది. ఒక ఏడాది కిందట జరిగిన పార్లమెంటు ఎన్నికలకు పోటీనీక శ్రీ పి. వి. రంగారావు వేసిన వచనవద్య కరవ్రాత నా గగ్గర ఇంకా భద్రంగానే ఉంది.

ఇంతగా పాఠశాలలో ఉన్న కవిత్వావ్రేయను గురించిన చర్చకూడా ఇంక విస్తారంగానే జరిగింది. చాలామంది వచనవద్యం అంటే ఏమిటో చెప్పుకుంటున్నారని మీద పెద్ద పెద్ద వ్యాసాలరాశారు. కొంతమంది వచనవద్యాన్ని గురించి కవితామాయ నిర్వచనవాలిచ్చారు. కవితాన్ని గురించి కవిత్యంలో చెప్పే అది లక్షణంగానూ పుష్టిగా, శాస్త్రపరిభాషలో హేతుబద్ధంగా దాని లక్షణం చెప్పాలి. (అట్లాంటి ప్రయత్నం చేసింది నాకు తెలిసినంతవరకు ఒక్క శ్రీ కోటేల సంవత్సరవార మాత్రమే. ఆయన లక్షణాల్ని చేసు నిరూపించటం, ఆయన వ్రాస్తూనే ఉన్నవచన లుగా ఆర్థం చేసుకోవడం.) నేనీ ఆధారాలను నిరూపించడానికి చేయటం లేదు. నువ్వుకు ఈ వ్యాఖ్యలు గమనించండి.

వచన గేయానికి ప్రాణాండమైన లక్షణం గమనం నై నిర్ణయం. ఇది సంభాషణ తోనే యూనైటెడ్, కాకుండా, ఉచ్చారణవిశేషం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. శ్రీరంగం శివనాథరావు (1939)

వచన గేయం సమాజాన్ని గురించి సూటిగా చెబుతుంది. సమాజం మీద లూటులూ విరుగుతున్నదంటుంది. సమాజంలో అనేకమందికి అర్థమవుతుంది. ప్రజాస్వామ్యాన్ని కట్టడం చేస్తూ ప్రజాస్వామ్యాల్లోని విప్లవ దృక్పథాన్ని వివరించే సంపూర్ణ సామాజిక విశాసానికి దోహదం చేస్తుంది.

—ఆద్యేనత్రి, రామమోహనరావు (1969)

అట్లాంటి వాక్యాలు చాలా వ్యాసాల నుంచి చూపించవచ్చు. చాలామంది వచనవద్యం ఎలాపుట్టిందో, ఎప్పుడు పుట్టిందో, ఏం చేయగలిగిందో చర్చించారేగాని దాని లక్షణాలేమిటో ఎవరూ చెప్పరు. వచనవద్య ప్రవక్తలు, సద్బంధకర్తలుగా వ్రాతలతో కనిపిస్తున్న శ్రీయుతులు కుందుర్తి ఆంజనేయులు, అరిసెరాల విశ్వం, ఆద్యేనత్రి రామమోహనరావు, కోవెల ముద్రవన్నాచారి, టి.ఎల్.కాంతారావు— మొదలైన వారంతా వచనవద్యం మీద పెద్ద పెద్ద వ్యాసాలు రాసినవారే. కాని వారి వ్యాసాల్లో వచనవద్యం గురించిన పాక్షికత తప్ప శాస్త్రసంక్షిప్తత అనలు కనడం. అయినా అక్కడక్కడ కొన్ని అభావ లక్షణాల ప్రస్తావన కని పిస్తుంది. వాటిని ఒక్కటొక్కటే వరాసుర్చించి ఖండిస్తాను.

తూగు, విసురు, పూపు, విరుపు, అయి, భావంయి, అంతర్ధయి, అంతర్దాదం, భావగణాలు లక్షణాలుగా కొందరు ప్రతిపాదించారు. ఏటికో తూగు, విసురు, పూపు, విరుపు, అనేవాటిని ఒక గణంగానూ, అయి, భావంయి అంతర్ధయి, అంతర్దాదం, భావగణాలు అనేవాటిని ఇంకో గణంగానూ పేరుచేసి పరిశీలిస్తాను. ముందుగా ఈ ప్రవచనాలను పరిశీలించండి.

వచన గేయానికి మొట్టమొదటి లక్షణం నిరూపణ... వచన గేయాన్ని గుంటున్నదనియకుండా ఆద్యంతం చదివేటట్లు చేయగల సాగన, విసురు అలవరచటం ఛందోబద్ధమైన పద్యరచన కంటే కష్టమైనదని.....

వచన గేయంలో ఒక్క ఉపమానాల వ్యయంలోనేకాదు, ఇతర సందర్భాల్లో కూడా యీ విసురు ఒక ముఖ్యలక్షణంగా ప్రతిపాదిస్తున్నాను.

ఆంజనేయులు (1958)

వచన గేయానికి ఒక స్థిరత్వం, ఒక స్థిమితత్వం నిర్వచించాలి. వంక్ర నిర్వచించాలి. ఒక తూగు కూడా అవసరం ఆంజనేయులు (1967)

చదివేసిన ఉదాహరణ యొక్క effects మరో రూపంలో సాధించబడు తున్నవి. ఆధునిక వచన గేయాల్లో విరుపు, విసురు, భోరణ్ణి, అలుకుబడి ఇందుకే పుట్టిన్నవి. ఆంజనేయులు (1965)

మాత్రా ఛందస్సు వల్లా, కావ్యభాషాగుణంవల్లా, వచ్చిన పూర్తి విసురు తెలుగుమడికారపు సాంపుషల్స్ తేలినవే ప్రయత్నం వచన గేయంగా రూపం దింది. ఆంజనేయులు (1969)

ఇన్ని చోట్ల ఇన్ని విధాలుగా శ్రీ కుందుర్తి ఆంజనేయులు ప్రతిపాదించిన పూపు, విసురు, తూగు అనేవాటిని గుర్తు పెట్టడానికి తగిన సాధనాలులేవు. నీటిని పారిభాషికపదాలుగా ఉద్దేశించియున్న కూడా నాకు అవలంబించు. వర్ణ పదత్వం విరుపుఅయితే ఏ వద్యలోనయినా ఉండవచ్చు. అది కనిపిస్తే సంబంధించిన విషయం. భావోద్వేగం విసురయితే అది భవంపులో సంబంధించినదే కాదు. ఇది తప్పక ఉండే లక్షణం. ఈ పూపు ఏమిటో నాకు తెలియదు. ఇది విసురు ఒకటే నేమో? సమభారత్యాన్ని తూగు, అంటారు. అందుకు శ్రీమారుడే సమభారత్యా ఉదాహరణలుగా సాహిత్య విమర్శకులు చూపిస్తుంటారు. సమభారత్యం ఎవరికి ఎవరూ ఏ ఏదాల ప్రయోగం వల్లనే సాధ్యం. అట్లాంటి గణని యమం కేసి ఎవని వద్యల్లో తూగు ఎట్లా ఉంటుంది? ఒకవేళ ఉన్నా అది మాత్రావ్యాసాల వల్లనే వచన వద్యలుకావు. ఒక వస్తువుకు కొన్ని లక్షణాలు ప్రతిపాదించేటప్పుడు అ లక్షణాలు తెలిపే మాటలకు అర్థం చేసుకోగలిగిన వివరణ అయ్యేటటు లక్షణాలూడి కనిపిస్తాయి. అట్లాంటి ధర్మాన్ని వచనవద్యంవ్యాసకర్తలూ సాటివచన సోపానం మన దురదృష్టం. అక్షణాల్ని గురించి వానికి పుష్టమైన అవగాహనే లేదని తిర్మానించుకోవాల్సి ఉంటుంది. శ్రీ కుందుర్తి ఆంజనేయులు తాను ప్రతి పాదించిన విసురుకు ఉదాహరణగా శ్రీ గోపాలకృష్ణ రాసిన ఈ పాదాలను ఉదాహరించారు.

అకసం నిందా మేఘాలు

వేలాడు ఏమిట వరే

చేన వేళ్ళ ఊర్వశి శిరోజాలవరే

ఉన్నత మనో వర్ణికంతో

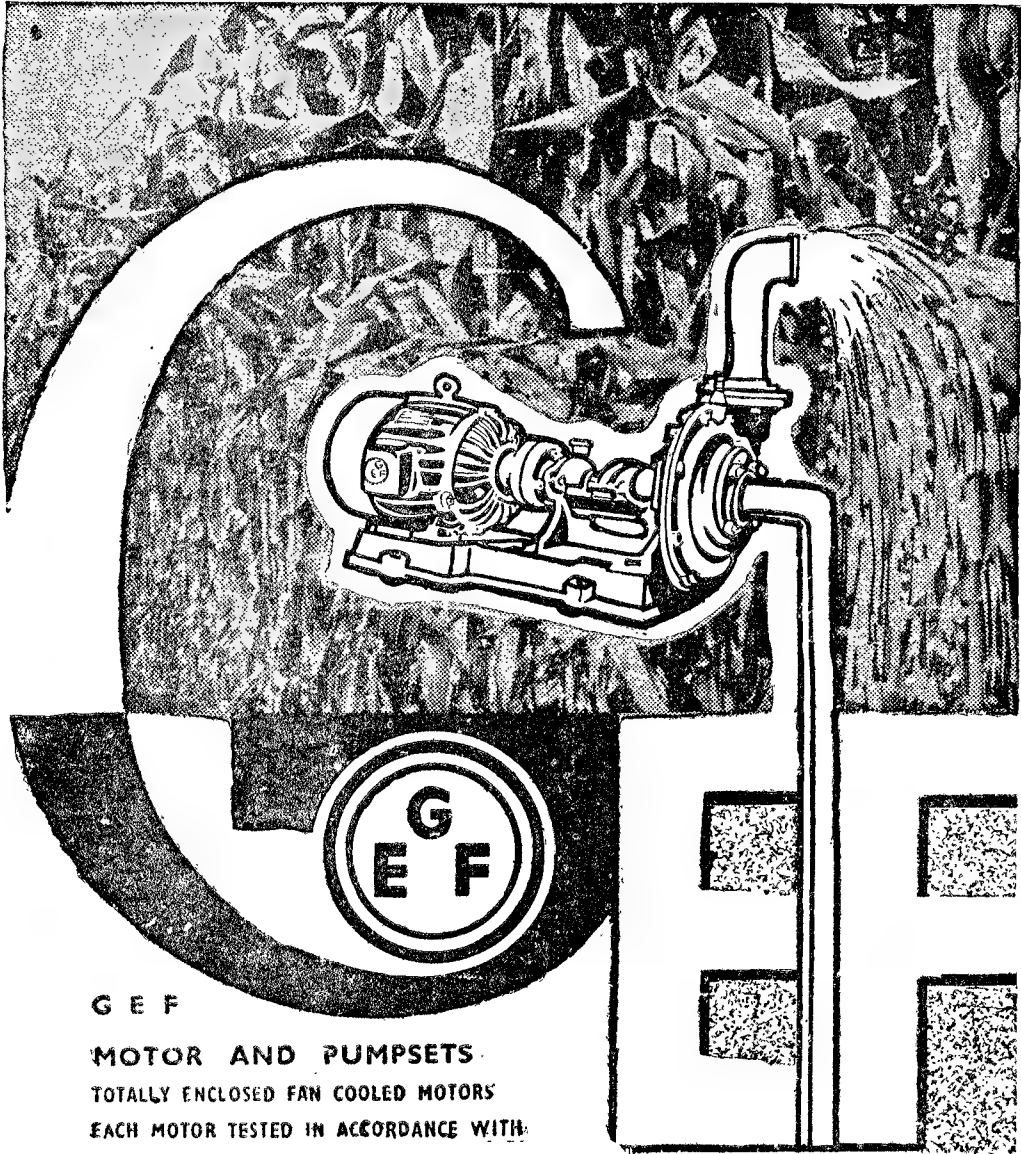
ఊర్వగంగా ప్రసరించే వేడివేడి తలపులవరే.

మహిషాసురని సీసాలవరే

అనభ్యుదయ వాది ఆలోచనవరే

పై పాదాల్లో, నాక్కనిపించిన గుణం ఒక ఉపమేయానికి అనేకరూపాలు వాడటం. ఇది మాలోపము అవుతుంది. ఇదే విసురు అని శ్రీ ఆంజనేయులు ఉద్దేశమా? ఇది వచనవద్యానికి మాత్రమే ఎందుకు సరియైనది? ప్రపంచరూపానికి ఉపమాన భాషాభాషానికి ఉన్న అవిభావన సంబంధమేమిటి? ఇంత అర్హమైన అసమర్థమైన ప్రతిపాదనలు చెయ్యటానికి కారణం కవులైన వాళ్ళు, సద్బంధకర్తలుగూడా కావాలన్న ఉబలాటమే.

ఇక రెండోవర్గ లక్షణాలు. మొదటివర్గాన్ని శ్రీ కుందుర్తి ఆంజనేయులు గాని, ఆయన అనుయాయులుగానే పరిభాషా ఉద్దేశించారని చెప్పడం. సీరియస్ గా

GEF

MOTOR AND PUMPSETS

TOTALLY ENCLOSED FAN COOLED MOTORS
EACH MOTOR TESTED IN ACCORDANCE WITH
INDIAN STANDARD SPECIFICATION,
GUARANTEED FOR A YEAR,
PUMPSETS

DESIGNED TO ENSURE SMOOTH FLOW
HYDRAULICALLY TESTED BEFORE FINAL ASSEMBLY.

Sole Distributors :-

Mysore Sales International
No. 36, Harinivas, Cunningham Road,
Bangalore-1.

**GOVERNMENT
ELECTRIC
FACTORY**

Branches :-

Madras, Hyderabad, Bombay,
Calcutta, New Delhi.

వర్ణించబడిన విలువ విజాగి? ప్రతిపాదనలకు లేదు. కాని రెండో వర్ణంలో అయితే, అంతర్గత, భావలయ, అంతర్గతం, భావగణాని అనే వాటిని పరిభాషా అనే శబ్దం వల్ల కనిపిస్తున్నది. కాని, ఏదైనా ఇవన్నీ సమానార్థకాలుగా కనిపిస్తున్నాయి. కాని అంతర్గతం--అంతర్గతం లేకుండానే మాదిరిగా రంగారావు (1969) ఉద్దేశించినట్లు, కింది వాక్యాలకు చెల్లుతున్నది.

అనుభూతి ప్రమాణంలో, వేళప్పు సంగతులో మనోగతిని బట్టి, శబ్దం మర్యాదలను, వాక్యరీతి, భావవిన్యాసము, రూపాన్ని గమనించి, ఇందులో ఏ సందర్భాన్ని ఉద్దేశించినట్లు, అంతర్గత కన్నా అంతర్గతం అనుభూతికి వచ్చే స్వేచ్ఛా కలితగా వాటిస్తాను. —రంగారావు (1969) యుగ సంకేతం, పీఠికలో

అంతర్గతముంటే ఏమిటో? శ్రీ రంగారావు చెప్పలేదు. అంతర్గత ఏమిటో అడగడం చెప్పలేదు. ఇది ఈ రెంటికి తేడా చెబుతున్నది సూర సేవాలి?

అయితే, అంతర్గత, భావలయ అనే మాటల్ని వాడవు ఒకే అర్థంలో రచయితలు వాడుతున్నట్లు కనిపిస్తున్నది. శ్రీ సి. నారాయణరెడ్డి (1967) కన సద్భావం గ్రంథంలో ఇలా అంటున్నారు.

‘వచనగేయమునా’ అయి ముఖ్యము. ఈ అర్థం గణములను కూర్చుంటేనే ఉత్పన్నమౌతుంది. ఒకటి, రెండో, మూడో, నాలుగో, అయితే గుర్తించుట వలన ఈ అర్థం ఏర్పడును. ఏ నియమమున లేకుండా ఈ వచనమును అయాత్మక ముని ఘోషించవో అది వచన గేయముగాను.

‘భావగుణితో’ భావోద్వేగమునా గుర్తించు అంతర్గతం దీని ప్రకారం అర్థం గాను. దీనితో కేవలము అంతర్గతం ప్రాసలయం, సంకీర్ణం, శబ్దలయం అనునవి ఉన్నాయి. దీనికి అతీతమైన భావలయ ముఖ్యమైనది. భావలయ యుగాలూకలలో చాటుకునే సుందర అంతర్గతం. —నారాయణరెడ్డి (1967)

శ్రీ నారాయణరెడ్డి ప్రకారం వచనవ్యాసం అయి ముఖ్యమైనది. ఈ అర్థం ఒకటి (?) అయితే, మిగతా వాటి గుర్తించుట కల్గి వస్తుంది. ఒకటి అంటే ఏమిటంటే? మళ్ళీ చెప్పడంలేదు. కాని, మిగతా అర్థం అయితే దాని ఈ అర్థం అర్థం. అనే ప్రశ్నకంటే ఎంతో వేరే భావలయ ముఖ్యమంటున్నారు. భావలయ అంటే ఏమిటి? భావలయ చాటుకునే అంతర్గతం. అది చెప్పే గదా ఇది తెలియటానికి. మాత్రం అంటే ఒకటి.

పై వాక్యాల్లో శ్రీ నారాయణరెడ్డి కొత్తగా చెప్పేయలేదు. శ్రీ కుండుని అంజనేయుని శ్రీ అవినీతాని వ్యంసం మొదలైన వాళ్ళు చెప్పేయలేదు rephrase చేశారు. వాళ్ళ ప్రతిపాదనలకు అనుగుణంగా వాళ్ళయినా అంటే.

ఈ భావలయ శ్రీ అవినీతాని వ్యంసం ప్రతిపాదించినట్లు శ్రీ కుండుని అంజనేయుని అయితే భావలయం కాదు అంటున్నారు, చెబుతున్నారు.

‘ఆ మార్గం (మనం వివాదాల్లో—దేవు) ప్రాప్తిగా వ్యవహరించాలి? మిగతా ఈ అవినీతాని వ్యంసం ప్రాప్తిగా వ్యవహరించాలి, శ్రీ కేవలం సంకీర్ణమార్గాలకు ప్రతిపాదించి భావలయ వ్యాసం వాళ్ళ వచనములలో పాడాలి. —అంజనేయుని (1967a)

శ్రీ విక్రం ప్రస్థానం 1961 అక్టోబరు 7, 14, సంచికలో ‘ప్రాచీనా’ అంశంలో భాగం, అధ్యయన వచన సమీక్షలో భాగంగా గాని పాటలకు వైషమ్యం అనే పేరుతో ఒక గ్రూపును ప్రకటించారు. వాళ్ళలో ఒక్కొక్క వ్యాసం ఇలాంటిని ఇందులో భావలయ అంటే మాత్రం అంటే గాని అదేమిటో చెప్పలేదు. భావలయ వచనవ్యాసం ఉద్దేశించి ప్రతిపాదించి

వాళ్ళందరూ ఇవే పనిచేశారు. ఒక్క శ్రీ సంకీర్ణమార్గాలతో ఇంటి కనవారం. అయితే గుర్తించి శ్రీ కుండుని అంజనేయుని (1967b) ఇలా అంటున్నారు.

‘శబ్దానికిగాని, భావానికిగాని అనాటి వచనాలలోని అయితే వచనం అయితే వచనగేయంలోని అయితే కవిత్వపులయ. ఈ రెంటి మధ్యల పరిధిని కేవలం బట్టి మాత్రమే తోచే స్వభావం కలిగి వాడుకున్నట్లుగా ఉంటుంది..... వచన గేయమైనా విభిన్నం విభిన్నం చేయాలి, దాని వచనంలో ఒక (!) అయితే, వచనంలో ఒక నిర్మాణ వ్యవస్థ ఉండాలి సాధారణం’ —అంజనేయుని (1967b)

వచన వ్యవస్థాపకకర్త ‘ఒక’ శబ్ద ప్రయోగం చేశాడని. తెలుగులో ‘ఒక’ శబ్దానికి రెండు రకాల ప్రయోగాలున్నాయి. ఒకటి, నిర్దిష్ట సంఖ్యాపదం (Enumerative). ఉదా: ఒక కిలో పండ్లదార మూడు రూపాయలు. రెండో ప్రయోగం నిర్దిష్టమైనది (Indefinitive) సూచించడం. దీనికి ఉదాహరణలు ఎన్నో ఉన్నాయి. వ్యాసాలిందా వారుకున్నాయి. ఈ రెండో అర్థంలో ‘ఒక’ శబ్దం ‘ఏదో’ శబ్దం భావంతో ‘ఏదో’ ఒక అనే విధంగా కూడా ప్రయోగించబడుతుంది. శ్రీ కుండుని అంజనేయుని ప్రయోగించిన ‘ఒక తూగు’ ‘ఒక అయితే’ ఇలాంటివి. సద్భావం అర్థంలో రచయితలకు స్పష్టమైన అవగాహన లేవచ్చును ఈ ప్రయోగం చెరుగుతుంది.

పైన ఒక అర్థం అంటే ఎల్లాంటి అయితే తెలుసు. పైన అది కవిత్వం అయితే అయితే అయితే ఉంటుందో స్పష్టంగా వివరంగా చెప్పారు. దాన్ని నిశ్చయించుకుంటే కచ్చితమైన శ్రీ అంజనేయుని అభిప్రాయాలా కనబడుతున్నది.

వచన వ్యవస్థలో శబ్దాలయం పేరెటర్ అంటే ప్రధానంగా పరిగి చేస్తున్నట్లు లేదు. శబ్దాలయం అనేటప్పుడు మళ్ళీ మళ్ళీ వచనం అయితే యంత్రానికి పేరి భయం. శ్రీ శ్రీరంగం శ్రీనివాసరావు రాసిన ‘అవినీతా’ ఒకటి ‘అవినీతా’ ఫండ్లను కొందరు వచన వ్యవస్థా గుర్తించుకపోవటానికి ఇవే వారణాసుకుంటాను. ఇప్పుడు కవితమైన అంతర్గతం గాని, భావలయగాని వచన వ్యవస్థ ముఖ్యమని ఎరి అభిప్రాయం. ఇది ఇంకొకటి వాడుకున్న Rhythm of thought అనే పదానికి తెలుగులో సమానార్థకంగా కనిపిస్తున్నది.

వ్యంసం (Verse) లో అర్థవంతమైన శబ్దాల కూర్పు (Morphological arrangement), స్వరాల కూర్పు (Phonological arrangement) ఉంటే. స్వరాల కూర్పు అక్షర పరిమాణం (Syllabic quantity) మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. అక్షరాలనే గురు (Heavy syllable) అయితే (Light syllable) అని భేదభావం కలుగుతుంది. గురు అయితే ప్రకారం నిర్ణీతమైతే అక్షర గురు భేదం ఉంటుంది. అలాంటి గురు అయితే సమానం పరిమాణాన్ని మించి తక్కువ (లిగ్) నతరప్రతి భేదంగా విభజించి ప్రయోగిస్తే మాత్రాగణ్యం ఉంటుంది. మాత్రాగణ్యం స్వరాలను అయితే ప్రధానమైనది. నియతమైన మాత్రా పరిమాణంలకు గురు అయితే సమానం (మాత్రాగణ్యం) కనావచ్చిన విధములతో అయితే నిర్ణీతం ఉంటుంది. అయితే ఏదో వ్యవస్థాగం కూడా సూచించిన అయితే సాధ్యమవుతుంది. ఇక్కడ అర్థవంతమైన శబ్దాల మాత్ర ఉంటుంది. దీని (Morphological arrangement) అంటున్నారు. ప్రయోగించిన కథలు మాత్రాగణ్యంతో విడిచి వదిలివేసి అయితే అయితే కంప్యూటేషన్ వ్యవస్థాగం అయితే ముఖ్యమైంది. పూర్వపదాంతకర్త మాత్రాగణ్యం ప్రారంభించినట్లుంటే అయితే భేదం ఉంటుంది. వచనం విశాసము (word juncture), గణాంశ

శబ్దలయ అవుతుంది. దీన్నే అక్షరలయ అని కూడా అవహించు. ఇది చెవికి వినిపించేది. అర్థంతో నిమిత్తం లేకుండా శోత గుర్తించేది. అట్లా కాకుండా భావగణాల ద్వారా సాధించేది భావలయ. భావ గణాలుంటే భావలయ ఉంటుంది. భావగణాలు లేవని నిరూపిస్తే భావలయ సిద్ధాంతం కూడా నిరాశమవుతుంది.

పదశాస్త్రంలో గణాలు—అని మూలాగణాలు కానీ, అక్షరగణాలు కానీ పరిమిత సంఖ్యాకాలు. అంటే పరిగణనీయాలు. వాటి మీ శిష్యాలు వచ్చినా పరిమితిబట్టి అధిక సంఖ్యాకాలు కావచ్చు. కానీ గణాలు మూతం పరిమితసంఖ్యాకాలే. అవి నిసర్, ఇంద్ర, చంద్ర, సూర్య గణాలు కావచ్చు, రెండు, మూడు, నాలుగు ఋతు మూతల గణాలుగా కావచ్చు. కానీ ఈ భావగణాల సంఖ్య ఎంత? భావాలు ఎన్ని ఉంటాయో భావగణాలు సంఖ్య అంతప్రమాణ! భావాలు ఎన్ని ఉంటాయో నివరు అంచనావేయగలరు. అసంతృప్తిన భావగణాలన్నప్పుడు వాటికి వ్యవస్థ ఏమిటి?

అక్షరగణాల్లో కానీ, మూలాగణాల్లోగానీ ఒక్కొక్కటి పరిమితిని ఉచ్చారణలో కొలవచ్చు. ఒక్క భావగణపరిమితిని భావనలో కొలవగలమా? భావాలు వ్యక్తమయ్యేది భాషలో వాక్యవాక్యాలద్వారా కాబట్టి వాటి ద్వారానే కొలవాల్సి ఉంటుంది. సంవత్సరమూర (1967) ఇచ్చిన ఉదాహరణలనుబట్టి చూస్తే వ్యాకరణ రూపైకత (Grammatical similarity in form) ఉన్న వాక్యాలను ఒక గణంగా భావిస్తున్నట్లు కనిపిస్తున్నది. కీ. జీ. బాలగంగాధర తిలక్ కవితలో నుంచి ఈ భావాన్ని శ్రీ సంవత్సరమూర ఉదాహరించారు.

ప్రతిమాటకీ శక్తి ఉంది. పదును ఉంది.
ప్రతిమాటకీ ఆర్థం ఉంది జానిత్యం ఉంది.

ఇక్కడ కీ—విచిత్రి బంధం ఒక గణం. తరువాత వచ్చిన నామం, క్రియ కలిపి ఒక గణం. శక్తి, పదును, ఆర్థం కేవలము అనేవి ఒక రకపు (నామ) గణాలుగాను, ఉంది అనేది ఒక (క్రియా)గణంగానూ ఎందుకు విభజించగూడదు? శక్తి ఉంది అనేది ఒక భావమో రెండు భావాలా? ప్రతిమాటకీ శక్తి అనేది ఒక గణం ఎందుకు కాగూడదు? భావగణాలను వేరుచేసే నిర్దిష్టమైన మూలా లేమిటి? నీటికి objective criteria ఏమిన్నా ఉన్నాయో? కేవలం arbitrary గా చేసే విభాగమేనా? ఈ ప్రశ్నల్లో నీటికి సమాధానాలు దొరకవు. అందుకే శ్రీ సంవత్సరమూర (1967) ఇక్కడ అద్దాన్నిబట్టి గణవిభజన ఆధార రూపంగా చేయవచ్చునన్నారు. వారి భావగణాలు ఆధారాలేగాని నిర్దిష్టమైనవికావని వాగ్ అంగీకరిస్తున్నారు. ఈ ఆధార గణాలు నవనవద్యాన్ని నిర్వచించలేవు కాబట్టి వాటిని నిరాకరించాల్సి వస్తున్నది. అసలు విషయమేమిటంటే భావాల్ని గణాలుగా విభజించటం పాద్యంకాదనీ, వీరు విభజించింది వ్యాకరణ రూపైకత ఉన్న పదసమూహాలు కాబట్టి, నీటిని వ్యాయంగా వ్యాకరణ గణాలు అని అనాల్సి ఉంటుందని తేలుతున్నది. వ్యాకరణ గణాలు వాక్య, శబ్ద నిర్మాణానికి సంబంధించినవి. వాటి ఆవృత్తి ఒకే శబ్దంతో అయితే పునరుక్తి, భిన్నశబ్దాలయితే అనుప్రాస అవుతుంది. అవి (శ్రీ సంవత్సరమూర భావగణాలుంటున్న వ్యాకరణగణాలు వద్యభాష్యాస్వరూపానికి అవసరమైన గణాలు కావని, వాక్యనిర్మాణానికి అవసరమైన కూర్పు అని తేలుతున్నది. వద్యనిర్మాణం వేరు, వాక్యనిర్మాణం వేరు. నేటి బ్రాత్రాలు వాటికీ ఉన్నై. భావగణాలే లేనప్పుడు వాటిపై ఆధారపడిఉండే భావలయ కూడా ఉండవని చెప్పక తప్పదు.

ఇకాక శ్రీ సంవత్సరమూర 1962 లో 10 లక్షణాలు, 1965 లో 6 లక్షణాలూ ప్రతిపాదించారు. ఇక వాటిని పరామర్శిస్తాను. 1962 లో

లక్షణాల్ని సంక్షిప్తం చేస్తే ఎప్పుడో 1965 లో ప్రతిపాడితమైన లక్షణాలు అందువల్ల 1965 లో లక్షణాల్నే ఇక్కడ ఉద్ఘాటిస్తాను.

1. భావాన్ని, భావంశాన్నిబట్టి పాదాలను విభజించడం.
2. క్రియాపదాలతో ప్రారంభించడం, పూర్తి చేయడం.
3. క్రియారహితంగా భావాన్ని వాక్యంగా నిరూపించడం.
4. అనియతంగా యుతి ప్రాసల్ని, అంత్య ప్రాసల్ని ఉపయోగించడం.
5. ఒక్కొక్కపాదాన్ని కత్తుర్చుపారంకన్నా పొడిగిస్తూ, తగ్గిస్తూ భావోద్ధిప్తిని కలిగించడం.
6. భావాన్ని లయబద్ధంగా స్ఫురింపేట్లు పాదాలలో పదాల కూర్పు ద్వారా గమనించడం.

నీటిని ఈ క్రమంలో కాకుండా, వాకు నీర్తన క్రమంలో పరిశీలిస్తాను. నీటిలో 2, 3, 4 లక్షణాలను ఆధారంగానైనా లక్షణాలుగా అంగీకరించలేం. క్రియాపదాలతో ప్రారంభించటం, పూర్తి చేయటం వద్యలక్షణమేట్లా అవుతుంది? మూలపరనకు అవుతుందనుకుందాం. క్రియాపదం సుదృఢో ఉండదా? క్రియాపదం అంటే సమాసకమా? అసమాసకమా?

గోనేగదా అని దండం పెట్టబోతే

ఉన్నట్టే ఉండి ఎగిరి పడి పడుతుంది

సంవత్సరమూర 'నలగడిచిన పాం'

'చేతనావర్తం—2, పేజి.8)

వాడెప్పుడు తెరదించురాడో తెలుపదు

ఏఘట్టంలో మరి ఈ నాటకం ముగిస్తుందో

అనుక్రమం ఆయిపోయిందనే అనిపిస్తుంది.

అయితే ఇది మొదలంటాడు వాడు

సంవత్సరమూర 'అత్తా శియం'

'చేతనావర్తం—2, పేజి.13)

క్రియాపదం సమాసకమైనా, అసమాసకమైనా, పై ఇండికల్లో పాదాల సుదృఢో వచ్చినట్లు స్పష్టమేకదా. అంటే క్రియాపదం పాదాదిమధ్యాంతాల్లో ఎక్కడైనా రావచ్చునన్నమాట. ఈ సూత్రం చాలా కాకుండా ఎక్కడోనుంది?

క్రియారహితంగా భావాల్ని వాక్యంగా రూపించటం సూడోలక్షణం. దీనికి శ్రీ మూదిరాజు రంగరావు కవిత నుంచి ఉదాహరణలు చూపించారు. వాక్య ప్రయోగ విశేషం పద్యలక్షణంగా చెప్పటం నిష్క్రిం. క్రియ అవసరమైనచోట లేకుండా చెప్పటం వాక్యదోషం అవుతుంది. అయితే కవులకు ఈ సెల్లెమ్మ ఉంది. ఒకానొకటి శైలివిశేషాన్ని సద్యలక్షణంగా చెప్పటం కుదరదు. శ్రీ మూదిరాజు రంగరావు నవనవద్యాల్లో గ్రంథిక భాష ఉపయోగిస్తారు కాబట్టి దాన్నికూడా నవనవద్యం లక్షణంగా అంగీకరిస్తామా?

యుతి ప్రాసల్ని అంత్య ప్రాసల్ని అనియతంగా ప్రయోగించటం నాలుగో లక్షణం. అనియతత్వం ఒక లక్షణం ఎట్లా అవుతుంది? అనుప్రాస అలంకారం. తెలుగులో అక్షరసామ్యమున్న యుతి ప్రాసలు అలంకార సన్నిభాలే. అయితే ప్రాసేన కవులు నీటిని నియమాలుగా పాటించారు. మూలానద్యల్లో నీటిని చాలా మంది అనియతంగానే పాటించారు. కానీ నీటిని మూలానద్యలక్షణాలుగా ఎవరూ చెప్పినట్లు లేదు.

పై లక్షణాల్లో 1, 5, 6 లక్షణాలు ఆభాసంగానైనా లక్షణాలుగా కనిపిస్తున్నాయి. అలాగే లక్షణానికి సమానమైంది (శ్రీ సంపత్కుమార (1962)లో ఇట్లు ఉంది.

10. గణ విభజనాదులకు భిన్నముగా రచనాశక్తి వాధారముగా చేసి అయిన సమాకర్షించుట.

(శ్రీ సంపత్కుమార (1962) నీ (1965) నీ కలిపిచూస్తే, అయిన ఇక్కడ భావలయనే ఉద్దేశించినట్లు కనిపిస్తుంది. భావలయను ఇంతకు ముందే విపులంగా చర్చించి నిరాకరించాము.

1, 5 లక్షణాలు పాదవిభజనకు సంబంధించినవి. వద్యానికి, గద్యానికి పాద విభజన ప్రధాన భేదం అని ప్రాచీనులు చెప్పారు.

పాద కర్తృసంబంధ వలనందు గద్యమునకు

పాద నియంతృత్వం బద్ధములు

అని అనంతుడు ఛందోదర్శణంలో అన్నాడు. (శ్రీ సంపత్కుమార (1962, 1966, 1967, 1968, 1970) పాద బద్ధతను గురించి చాలాచోట్ల ఉద్ఘాటించారు. వచనపద్యాన్ని ఛందోవిభాగంలో చేర్చటానికి అయిన ప్రధానంగా దీనినిబాధనే ఆధారపడినట్లు కనిపిస్తున్నది. ఉదాహరణకు ఈ వాక్యాలు చూడండి.

‘ఛందో విభాగానికి చెందిన ప్రతిదీ పాదబద్ధమై లేదా పాదవిభాగంలో ఉంటుంది. పాదబద్ధత ఛందస్సు యొక్క మొట్టమొదటి లక్షణం. పాదాలు అన్ని సమాన రూపంలో ఉండవచ్చు, ఉండకపోవచ్చు. అయినా అదీ సర్వమే.

సంపత్కుమార (1968)

వచనం నుంచి వద్యాన్ని భేదించజేసేది దాని పాదబద్ధత. వద్యానికి సంబంధించిన ఇతర విషయాలనేకం ఎట్లా ఉన్నా, అది పద్యంకావటానికి దాని పాదబద్ధత ప్రధాన లక్షణం. పాదబద్ధంగా ఉండాలన్నదే ప్రధానం తప్ప పాదసమతంగానీ, పాద సంఖ్యానియమంగానీ కావు.

ఇందువల్ల ప్రధానమయిన పాదబద్ధతను స్వీకరించి, మిగిలిన అంశాలను ఇచ్చికం చేయగలం, ఒక దశలో నిరాకరించగలం, వచన పద్యంలో ప్రధానంగా గమనించవలసి ఉంటుంది.

సంపత్కుమార (1970)

వీటినిబట్టి ఇంతకుముందు చర్చించిన లక్షణాలు ఇచ్చికాలనీ, ఒక్కో వారి వాగ్ని నిరాకరించవచ్చునీ, పాదబద్ధత మూత్రం నిరాకరించడాని లక్షణమని (శ్రీ సంపత్కుమార అట్లే ప్రయంగా మనం గ్రహించవచ్చు. పాదబద్ధత స్థాపించుటనే వచనపద్యం సంక్షణమైన సర్వరూపంగా అంగీకరించవచ్చునీ శాత్రుర్యం. పాద బద్ధత అన్ని వద్యాలకూ లక్షణమవుతుంది గదా; మరి వచనపద్యాన్ని మిగతా వద్యాల్లాగే వుద్ధర్శించడమెట్లా అనే ప్రశ్నకి అనియతగురువుగ్గరి ప్రయోగాన్ని నేరు చేసే గుణంగా సరిపెట్టుకోవచ్చు. అంటే పాదబద్ధత ఏకైక, అవైచ్యిక లక్షణ మున్నమాట.

పాదబద్ధతకు అంగీకరించి కూడా ఆధునిక కవిత్వంలో కొన్ని ఉన్నాయి. శ్రీ. శ్రీ. బాలగంగాధరలింగ్ ప్రాసిన ‘అర్చితం’ ‘రాత్రివేళ’ అనే ఖండికల్లో ఈ పాదబద్ధతను సాదించినట్లు కనిపించదు.

కొర్కనల్లం, ఎవ్వరూలేరు, చుట్టూ నరకుకున్న మైదానపు
నగ్నదేహాన్ని స్పృశించబోయే నీమల కాభాగ్రువు వ్యగ్రువు

తొందర నిశ్శబ్దం మెల్లగా అడుగులుపెట్టూ నడుస్తోంది, ఆకాశం
నీడ ఒకచుక్క మరోనక్షత్రంతో మూట్లాడేమాట మనసుకి
నిమిషమైంది. —తిలక్ ‘రాత్రివేళ’

ఇందులో పాదవిభజనకు ఆధారలేమిటోనా కర్తం కావటంలేదు. ముఖ్యంగా సూడోపాదం ఆకాశం లో అంతం కావటానికి హేతువు ఎవరైనా చెప్తే సంతోషిస్తాను.

పాసికొండల కావల, నిజాంగజాంకుశం కాలేదూనీవు?
కోససీమలో, లంకసీమలో, పాపాలదీపాలవార్తలేదూ
నీవు? నిశ్చుక్తల్తులబోను రెక్కలు తుంచలేదూ
రాత్రిని కప్పుకొని, రాత్రిని ముప్పుకొని చరించలేదూ నీవు?
కె.వి.రమణారెడ్డి ‘బాధాగఢము’

పైదాంట్లో రమణారెడ్డి అచ్చులో కూడా పాదబద్ధత పాటించలేదు అయితే దీన్ని ‘వచనపద్యములను కూడా అతిక్రమించి ఆవేశ స్ఫూరికంగా, అంతర్లయ్యావృతంగా సాగిన యాదావ్యం కావ్యోపన్యాసం అనదగింది’ అంటున్నారు (శ్రీ రమణారెడ్డి. (శ్రీ నరసింహారెడ్డి (1968) దీన్ని తానంటున్న వచన కవితగానే పరిగణించారు.

నర్సముని రాసిన ‘మొహమ్మద చంద్రుడు’ అనే ఖండిక (దిగంబరకవులు—2) లో పాదబద్ధత అసలు పాటించలేదు. ‘స్వరూపాన్నిబట్టి, స్వభావాన్నిబట్టి మేం ప్రాస్తున్నదానిని వచనకవిత అని మేం అనదలచుకోలేదు’ అని దిగంబరకవులు అన్నా వచనపద్యకవులు, సిద్ధాంతకర్తలు వాళ్ళను వదల్లేదు. వాళ్ళ ఒప్పుకోకున్నా దిగంబరకవుల స్వరూపం ప్రసిద్ధుడైనట్లున్నారు నరసరావు. (1967)

దిగంబర కన్నట్లు వదిలేద్దం. (శ్రీ రమణారెడ్డి బాధాగఢాన్ని కావ్యోపన్యాసమునే అందాం. వచనపద్యకవులందరూ ఒప్పుకునే తిలక్ మాటేమిటి? వీటిని అవవాదాలుగా పరిగణించి పాదబద్ధతను గురించిన మిగతా అంశాలను పరిశీలిద్దం. పాదబద్ధత వద్యానికి గద్యానికి ప్రధానమైన భేదమనీ, పాదసంఖ్యానియమం అంత ప్రధానం కాదనీ, పాదాలు సమపాదాలే కానక్కర్లేదనీ, విషమపాదాలు కూడా అంగీకార్యతేనని శ్రీ సంపత్కుమారతోపాటు నేనూ అంగీకరిస్తాను.

స్వాతంత్ర్యంగానీ, జాతుల్లోగానీ, మూత్రావద్యల్లోగానీ పాదవిభజన గణనియంతిని బట్టి ఉంటుంది. అక్షరగణవృందస్ఫుర్లో పాదాల్లో అక్షరాల సంఖ్య వియంతం. మూత్రావద్యపాదాల్లో మూత్రాసంఖ్య వియంతం. జాతుల్లో ఇంద్రగణాల ప్రయోగం వల్ల ఈ రెండూ నిర్దిష్ట సంఖ్యాకాలు కాకపోయినా వాటి రేంజి (Range) వియంతం. ఉదాహరణకు గీతపద్యపాదంలో అక్షరాలసంఖ్య 12—19 సుధ్య ఉంటుంది. మూత్రాసంఖ్య 17—19 సుధ్య ఉంటుంది. ఇంత సరకు తెలుగులో వచ్చిన పద్యపాదాలన్నిటినీ, రాతలోకానీ, అచ్చుతోకానీ సనిలేకుండా కనుక్కునే వీలుంది. ఏ పద్యాన్నయినా పాదవిభజన చెయ్యకుండా పూర్వపు తాళవక్రగంధాల్లోనే భేదంకోరి రాసేవాళ్ళు. అయినా ఛందస్సు తెలిసిన వాళ్ళకి నాటిని మళ్ళీ పాదబద్ధంగా రాయటం కష్టంకాదు. పాదవిభజన లేకుండా అచ్చువేసిన (రేక రాసిన వచనపద్యానికి ఈ వచనపద్య లక్షణ కర్తలు మళ్ళీ కన్నుద్రిష్టమైన పాదవిభజన చెయ్యగలరా? కన్నుద్రిష్టంకాకపోతే పోనీ, ఏ ఇద్దరు లక్షణ కర్తలైనా ఒకేరకపు పాద విభజన చెయ్యగలరా? వచనపద్యాల్లో పాదవిభజన జ్ఞామై వీటిని బట్టి ఉంటుంది అని సాంప్రదాయిక విమర్శకులు చేసే ఆలోచనలో నిజం లేకపోలేదు.

పాదం కేవలం అక్షర సముదాయంకాదు. గణ సముదాయం అంటే పాదానికి అంతర్నిర్మాణం (Internal structure) ఉందన్నమాట. వచనపద్య

సాదంతో ఉండేమిటి? భావగణాలు లేవని పూర్వమే నిరూపించాను. అందువల్ల, సచనవద్యపాదానికి అంతర్నిర్మాణంలేదని కూడా నిరూపితమే. నిర్దిష్టమైన సరిమితి, గణనీయత, సద్యపాదానికి లక్షణాలు. ఈ రెండూలేని పాదాలు సద్యపాదాలు కాలేవు. అందువల్ల, సద్యపాదానికి (సదానవైస సాతబద్ధత అనే లక్షణం సచనవద్యం లో కవిత్వరూపానికి లేదు.

సచనవద్యపాద లక్షణాలుగా చెప్పబడుతున్నవేని లక్షణాలు కావని పైన నిరూపించాను. అందువల్ల సచనవద్యం సద్యంకాదని, గద్యమేనని సిద్ధాంతం. గద్యపాదానికి నియమాలూ లేవు. సచనవద్యపాదానికి అంతే. నియమా రాహిత్యమే వచనవద్య లక్షణం.

మొదటి: చెప్పినట్లుగా సచనవద్యస్వరూపంనుదగినది సచనకవిత్వంమీదగాని నామ వ్యతరేకత లేదు. సచనవద్యసిద్ధాంతాలతోనే నామ చేతి.

చి ఫ తి న్న యు లు

ఆంజనేయులు కుందుర్తి (1958) 'ప్రృథయంవిప్రీ' (శ్రీ గోపాలచక్రవర్తి 'కలం కలలు' పీఠిక) పైదరాబాదు: సప్తసహితీసమితి.

(1965) 'నా మతం' (శ్రీ శిలావిరాజు 'చాడిగట్టిన సూర్యుడు' పీఠిక) పైదరాబాదు: సుషమా.

(1967ఎ) 'ఒకమంచిప్రయోగం' (శ్రీ సి.వి. కృషి రావు 'వైతరణి' పీఠిక) పైదరాబాదు: సీవర్స్ (ఫంట్).

(1967బి) 'నాలోని నాదాలు' - పైదరాబాదు: సీవర్స్ (ఫంట్).

(1969) 'నర్తమాససాహిత్యం: పోకడలు' ఆంధ్రప్రదేశ్ సామ్యసంవత్సరాది సంవిక

ఆంజనేయులు కుందుర్తి & (1967) 'సచనకవిత్వం: వివిధ కవుల వధాలూ, దృక్పథాలూ; గోపాల చక్రవర్తి రాలు; పైదరాబాదు: సీవర్స్ (ఫంట్).

కాంతారావు టి. ఎల్. (1969) 'తెలుగులో సచనకవిత్వం'; భారతి, నవంబరు.

నరసింహశాస్త్రి, నోరి (1971) 'సచన కవిత్వం: అభిమానుల అత్యుక్తులు; భారతి, ఏప్రిల్.

నరసింహారెడ్డి, జి. ఎస్. (1968) 'సచనకవిత్వం: సున్నక ప్రపంచం; పెన్వెంటరు.

నారాయణరెడ్డి, సింగిరెడ్డి (1967) 'అధునికాంధ్ర కవిత్వము: గోపాలచక్రవర్తి, ప్రయోగము'; పైదరాబాదు.

మాధవశర్మ, పాటిబండ (1966) 'ఆంధ్రమహాభారతము, సంధాశిల్పము' పైదరాబాదు.

రంగారావు, మాదిరాజు (1969) 'యంగువేరం'; వరంగల్లు: సాహితీబంధు బృందం.

రమణారెడ్డి, జె.వి. (1964) 'తెలుగులో సచనకవిత్వం'; భారతి, నోరి.

(1967) 'సచనకవిత్వం: అవరోధాలు అనాశాలు' (ఆంజనేయులు & గోపాలచక్రవర్తి (1967) లో.

రామమోహనరావు అద్దేపల్లి (1969) 'సచనకవిత్వం: అంతర్నిర్మాణం; ఒకధర్మ - 1

పరవరావు, పెండ్లాల (1967) 'సప్తసహితీ కవిత్వంలో సమైక్యత' (ఆంజనేయులు & గోపాలచక్రవర్తి (1967) లో.

విశ్వం, అరిపిరాల (1961) 'ప్రాచీనాలంకారముల దినికి, ఆధునిక కవిత్వంలోని భావాలయకూ గా సాదృశ్య పై సమీక్షలు'. భాస్కర ప్రతిక, నవంబరు.

దీనివారావు, శ్రీరంగం (1939) 'నేటి తెలుగు కవిత్వం: తొత్తుపోకడలు'; భారతి, సీబిబి.

సంపత్కృమూర, కోవెల (1962) 'తెలుగు భందోపాసము'; వరంగల్లు: సాహితీ సమితి.

(1965) 'సచనవద్యం: దాని సూర్యం'; భారతి, నోరి.

(1967) 'సచనవద్యం: భందోపాస'; (ఆంజనేయులు & గోపాలచక్రవర్తి (1967) లో.

(1968) 'సచనవద్యం: దాని సూర్యం'; ఒకధర్మ, కలక సంవత్సరాది సంవిక.

(1970) '(సం) చేతనావర్తం - 2'; వరంగల్లు: సాహితీ బంధుబృందం.

నీరాపతి గిడుగు (1921) 'అనంతం: భందోపాసకు సాదృశ్యము' - ముద్రా: నాగార్జున రామస్వామిశాస్త్రిలు & సర్వ.

హేమంత హసంతిక*

(సాహిత్య సంభాషణలు-1)

స్వర్గీయ బాలగంగాధరలక్

ఎండలేతగా కొబ్బరాకులమీద వడతొంది. శీతాకాలపు ఆగమనాన్ని తెలియచేసే చల్లనిగాలి నొంటికి తగులుతోంది. గదిలో హాయిగా వెత్తగాఉన్న వగటి వెలుతురు. తెల్లని చాందినీ వేసిన పందిరిలో ఉన్న ఫీలింగు.

చదువుతున్న పుస్తకంలో యీ వాక్యం కనబడింది.

There is an awful warmth about my heart like a load of immortality. చకితుడినయ్యాను. అనిర్వచనీయమైన అనుభూతి ఏదో కలిగింది. కీట్సు వ్రాసిన వాక్యం అది.

'నా హృదయపు పరిసరాలలో వెచ్చగా
ఒత్తుకుంది ఒకానొక అమరత్వపు బరువు'

ఇది కవిత్వం. గొప్ప కవిత్వం మధువు లాంటిది. Special wine లాంటిది. సృష్టియొక్క అద్భుతత్వాన్ని రహస్యాన్ని అందుకునేటట్టు చేస్తుంది. ప్రియురాలి చెంపల్ని తాజమహల్ పాలరాతి గోడల్ని స్పృశించినంత భౌతికంగా నిరాకారమైన విశ్వరహస్యాన్ని అనుభవించేటట్టు చేస్తుంది.

కలాగ అందరూ అనలేరు. అనుభవిస్తేకాని అనలేరు. అనుభవించిన గొప్పకవికాని అనలేడు, వలకలేడు. కీట్సు ఆ నిమిషంలో అమరత్వాన్ని నిజంగా బలంగా అనుభవించాడు. కవిత్వం యొక్క నిజమైన గొంతు యిలాంటి సమయాలలోనే వినబడుతుంది.

ఫీలింగుకి సంబంధించినది కవిత్వం. ఇంద్రియాలూ ఉదేకాలూ కవి విహరించే క్షేత్రాలు. మునిలాగా రుషిలాగా వీటిని సంయమించి సత్యాన్ని అన్వేషించవలసిన అవసరం కనికలేదు. వీటిద్వారానే ప్రకృతి స్వభావాన్ని విశ్వాత్మరీ దర్శించగలవక్తి కవికి వుంటుంది. సమాధిలో సాధనలో ఒక జ్ఞాని సాధించగలిగినదాన్ని కవి కులాసాగా తన ఫీలింగ్ ద్వారా పొందగలడు.

సృష్టియొక్క అద్భుతత్వంతో రహస్యంతో దగ్గరగా నిలబడి చూట్టాడ గలగడం ఆ అనుభూతిని అనువదించ గలగడమూ కవితాశక్తి సిద్ధింపచేసే అత్యున్నత ఫలాలలో ఒకటి.

మామూలు మనిషి తనకి బహిః పరంచాకీ గల వ్యత్యాసమే గుర్తించగలడు. తన అవసరాలకి అనుగుణంగా ప్రపంచాన్ని ప్రకృతిని విభాగించుకుంటాడు. వానవస్త్రే గొడుగు ఉపయోగకరమని ఎండవస్త్రే బట్టలారనేనుకోవచ్చునని పెద్దనముద్రం దగ్గరకి వెళ్లడం ప్రమాదకరమని యోచిస్తాడు. వార్షికలోకవిభ్రమమూ, మార్గాతవసౌందర్యమూ అనంతజలరాశియొక్క నిరంతర తరంగ భేలనమూ అతను నట్టించుకోడు. తెల్లని పుంచుకీరీటులలోఉన్న హిమాలయాల నిత్తు అతనికి చాలా అనవసరంగా వ్యర్థంగా కనిపిస్తుంది. ప్రయోజనమూ స్వార్థమూ అతని భావనకీ ప్రవర్తనకీ కొలబద్దలుగా వుంటాయి.

కవి యిలాగ విడిగా చూడలేడు. మనిషికి ప్రకృతికి ఉన్న ఒక అద్వైతాన్ని అంతర్వీక్షంగా ఉన్న ఒక సంబంధాన్ని సహజంగా గుర్తిస్తాడు. తనలోంచి తాను విడిపోయి అంతటా పరుచు పుంటాడు. ప్రపంచం సగిలి చెల్లాచెదరైన గాఢ పెంకుల్లాగ కనబడుతుంది సామాన్యుడికి. సంబంధంలేని ప్రతిబింబాలు కన నడతాయి అతనికి. నిశిత భావనగల కవికి ఒకే ఒక నిలుపుబద్ధంలా యీ ప్రపంచం ఎదురు నిలిచి అనంతరామణీయకత నావిష్కరిస్తుంది.

ఇటువంటి దర్శనంలోనే ఒక్కొక్క కవి సృష్టిశక్తిని చూసినంతగా అనుభవం పొందుతాడు. మార్మికవాదం (మిస్త్రి సిజం) యొక్కడే ఉద్భవిస్తుంది. థామస్, బ్లెక్ A E, బాగూరు మొదలైన కవులు యీ ఆధ్యాత్మికసంయోగాన్ని రకరకాల సంకేతాలతో మనకి వెల్లడించారు. ఇక్కడ కవికి ఒక సదుపాయం వుంది. కవి ఉదేకాలనుండి దూరమవడానికి ప్రయత్నించ నక్కరలేదు. ఎప్పుడూ మనుష్యులకి దగ్గరగా వాళ్లమధ్యగా కలసిమెలసి వుంటాడు. జీవితాన్ని ఆహ్వానించడమూ ఆ స్వాదించడమూ కవికే తెలుసును. అందుకే జీవితంనుండి అనుభవంనుండి పారిపోవడం

* అనంతపూర్ణ రచన; సేకరణ: శ్రీ మిరియాల రామకృష్ణ, శ్రీ సోమసుందర్.

కనిలో ఒక contradiction ని సూచిస్తుంది. 'చవాల బాలా నైసభిన్నవల్కలా' వంటి శృంగార సంభ్రమాల్ని గమనించిన వాడే తనలో తననే దర్శించి ధ్యానించే సమాధినిష్ఠుడైన నర మేశ్వరుణ్ణి దర్శించాడు. వట్టి ఆధ్యాత్మిక వేదాంత ప్రవచనాలు కవిత్వం అనవు. అర్హత ఉండాలి. ప్రగతి జీవితంయొక్క ముద్ర ఉండాలి. అందుకే నాల్గికి కాళిదాసు 'షేక్కుపియరూ అందరూ జీవితం రుచి తెలిసిన వాళ్లు. అందమైన ఆడదీ, సంధ్యాదృశ్యమూ, మోడైన చెట్టు యివ్వకూడా ఒక అలౌకిక ఆధ్యాత్మిక భావన అంత తీవ్రంగానూ ఆకర్షిస్తాయి.

Tiger, Tiger burning bright
In the forests of Night

అన్నప్పడు షికారీ కథల్లో చదివే పెద్ద పులి మాత్రమే మనకి కనిపించదు. పెద్ద పులిలోంచి పుష్టి వైచిత్ర్యం దైవతం కన్పిస్తే మనకి చూపించాడు బ్లెక్. దేవుడే పెద్ద పులిగా చీకటి అడవులలో ధగధగమండుతూ తిరుగుతున్నాడేమో అనిపిస్తుంది. ప్రాథమిక క్రొత్తానికి ప్రాథమికసౌందర్యానికి సంబంధం కల్పగలిగిన కవి దర్శనవిశిష్టతని హర్షించకుండా ఉండలేము.

* * *

కీట్సు సాందిన యీ అమృతానుభూతి మనకి నిజం అని పిస్తుంది. ఏక్కడో అగోచరమైన దివ్యలోకాలనుండి ప్రసరించే అమృతం ఒక బిందువు చటుక్కున కీట్సు గొంతులో నడించేమో, లేనిదే ఆ తీయని బరువేమిటి అతని గుండె చుట్టూ.

ఇది కవిత్వంలో నిజమైన గొంతు. కీట్సు కొన్నిమాటల సోపానంతో మనల్ని మధ్య పెట్టుతున్నాడని మోసగిస్తున్నాడని అనిపించదు. ఈ నిజాయితీ పాఠకుణ్ణి ఆకట్టుకుంటుంది.

ఇక్కడ నిజం అంటే ఏమిటి? ఒక అనుభవాన్ని సూటిగా పొందగలగడమూ, తనదిగా చేసుకోవడమూ, తన రంగూ రుచితో రంగరించుకోవడమూ అన్నమాట. అప్పుడు ఆ అనుభూతికి, దాన్ని వెలువరించిన మాటలకి ప్రత్యేకత బలమూ కలుగుతాయి. అలవాటుగా అనుభుతంగా వర్ణించబడుతున్న కొన్ని భావాలని బుద్ధిమాత్రంచేత గ్రహించి తన తెలివినీ భాషనీ ఉపయోగించి ప్రకటిస్తే సాధారణం కవిత్వం తయారవుతుంది. విరహాన్ని రాత్రి వర్షాననీ బాధల్ని రాజాల్ని యితఃపూర్వం అనేకులు చెప్పిన బాలలలో పరిధులలో యివ్వడూ వెలువరించితే మనల్ని కదిలించ లేదు. కొన్ని ప్రబంధాలలో ప్రకృతి వర్ణనలు వింత విస్తృతంగా ఉంటాయి! తన యింటో బూర్రెమూకుడునీ పాతబట్టలబట్టలనీ చూపినట్టుగానే ఉదయసాయంసంధ్యల్ని తోటల్ని పువ్వుల్ని చూస్తాడు సాదాకవి. ఈ ప్రకృతిలో నక్షత్రాలలో పువ్వులలో నీరవంగా నిగూఢంగా ఉన్న స్వభావాన్ని హృదయాన్ని బహిర్గతం చెయ్యలేడు.

నిజమైన అనుభూతిని మనం మళ్ళీ మళ్ళీ సోల్సుకోగలం. మేరువంత బరువు గుండెమధ్య భాగమందు, అనగానే చటుక్కున కదలిపోతాం. 'ఇట్టి వదంబుగాంచి పరమేశ్వరుని గృతినాభుచేసి' అని తిక్కన అన్నప్పడు దైవీయానుభూతివల్ల కలిగే ఒక ఉదాత్తత స్ఫురింస్తుంది. మరనదియు కాళిందియు బెరసినట్లు కాంతిపూరంబు శోభిల్లు శాంతమూర్తి' అయిన సర్వేశ్వరుడు సన్నిధి చేశాడు కాబట్టి ఆ తృప్తి గర్వమూ కలిగాయి. మార్క్సి కమూ ఆధ్యాత్మికమూ అయిన కవిత్వంలో నిజాయితీ లేకపోతే కవి చటుక్కున దొరికిపోతాడు.

'దేవుడా, నువ్వు మా యింటికొస్తే కూర్చోనేందుకు కుర్చీలు లేవు' అనే అర్థంవచ్చే పద్యాలన్నాయి. మనకి పోనంతో కూడిన నవ్వు వస్తుంది. 'దేవుడా నువ్వు మా యింటికొస్తే డబ్బాపాలతో చేసిన కాఫీ యిస్తాను. ఏం చెయ్యను మరి. పాలవాడు నాడకం మానేశాడు' అని అనవచ్చును కూడా. ఇది కవిత్వం అనదు. (ఇక్కడ నిజమైన లేదు). దేవుడంతటే మహల్ స్వరూ పాన్ని బాదించకలిగే నైశిత్యమూ నైశాల్యమూ ఆ అనుభూతికి లేవు. పై అఫీసరునో మరో పెద్దమనిషినో అలా గౌరవించాలంటే మనకి అర్థం అవుతుంది. కాని యీ కుర్చీ బీరువా మనస్తానకి దేవుడికి చాల దూరం వుంది. నేను చాలా సాపాలు చేశాను. వయస్సు ముసలిదై సోతోంది. మా ఆవిడకి పడకొండో కాన్పు ఇంక నాకు మోక్షం ఎలా! ప్రభూ' అనే ధోరణిలో కొన్ని నందల పద్యాలూ శతకాల్లోనూ, విడిగానూ వచ్చాయి. వీటిలో పారమార్థికమైన అస్వషణ, తనన, తపాతపా వుండవు. దేవుణ్ణి feel అయి పెట్టుకునే మొరయొక్క అరుంతుడమైన బాధ వుండదు. సాంప్రదాయకంగా నమ్మాన్న పాపభీతితో సేవిన మృత్యు భయమో నీరి నిలాగ తొందరపెట్టి వాయిస్తుంది. పుట్టువుని పెకలించే వేదన, నలువైపులా చేతులుసాచి పరుగెత్తే అన్వేషణ, ఉన్నాడమూ ఉంటేకాని ప్రాణంపువ్వు భావాలూ మాటలారావు. నా వెనుకనున్న కవి వరసరను వేలవంగా ప్రతిధ్వనిస్తూగాని, చతికిలబడిపోయిగాని మాటల్ని కూర్చి ఛందస్సులో యిరికిస్తే సత్యమైన కవితాకంఠం అక్కడ వినిపించదు.

బహిరంతరాత్మల మధ్య కలిగే సంయోగాన్ని కవి గుర్తించ గలిగినపుడే నిజమైన ఆధ్యాత్మిక రచన రాసడానికి వీలుంది. దీన్నే 'essential unity' అన్నారు. రోమాంటిసిజం యీ సూత్రాల మీదే ఆధారపడి ఉద్భవించింది. ఈ సంయోగాన్ని కళాచైతన్యం తీసుకురాగలదు. కవిత్వం యితీవృత్తాలనుండి క్రమంగా వ్యక్తి గతం కావడంలోని విశిష్టతకూడా యిదే. కవి డైరెక్టుగా చుట్టూ ఉన్న ప్రపంచాన్ని ప్రకృతిని తన జాగృతి అవరణలోకి తెచ్చుకుని ఉదనుభూతిని మనకి అందిస్తాడు. 'విశ్వవీణాగళము భోరున

భోరున నీనాడు (మోతనెట్టు) అని కవి అన్నప్పుడు విశ్వాన్ని ఆకలింపు చేసుకునే నిశితచైతన్యాన్ని కొంతైనా ప్రదర్శిస్తున్నాడు.

The best poetry should not be finally understood' అని అంటాడొక అమెరికన్ కవి. మంచి కవిత్వం—గొప్పకవిత్వం—సంపూర్ణంగా అర్థం కాకూడదని అతనంటాడు. ఇదేదో విచిత్రంగా అనంబద్ధంగా అవివేకంగా కనబడినా యిందులో నిజం వుంది. వంకాయ యిగురువచ్చడి చెయ్యడం గురించి బ్రూఫీక్ రూల్సు గురించి నబ్బు బిళ్లల తయారీ గురించి మనం పూర్తిగా తెలుసుకోవచ్చును. ఒకసారి తెలుసుకున్న తర్వాత దాన్ని గురించి ఆలోచించవలసిన పనిలేదు. వాటిని గురించిన రహస్యా లేవో మన మనసులో గునగునలాడవు. చేతిలో వొలిచిపెట్టిన అరటిపండుచుట్టూ ఏవో అద్భుతాలూ అద్భుతశక్తులూ లేవు. చటుక్కున నోరు తెరచి మింగెయ్యవచ్చును. కవిత్వం—మంచి కవిత్వం—అలాంటిది కాదు. అది అర్థమైతే అర్థమైతే కాని యింకా కవిత్వంలో, కవిత్వమట్టూ ఏదో గరడీ వున్నట్టూ, మనకి దొరకకుండా తప్పించుకుంటూన్నట్టు అనిపిస్తుంది.

ఈ గుణాన్ని మనం ధ్వని అని suggestion అనికూడా పిలవవచ్చును. ఒక వీణతంత్రీ మీటగానే కలిగిన ఖంగన్న శబ్దాన్ని ఆశ్రయించి అలా అలా ధ్వనితరంగాలు కొంతసేపు ప్రకంపించి చివరకు గాలిలో కలసిపోతాయి. అప్పుడుకూడా ఆ ప్రకంపన ఆ గాలిలోనో యింకా మన మనసులోనో మనలు తూన్నట్టు అనిపిస్తుంది. అదే విధంగా అసల్లైన కవిత్వమండి స్ఫుటంగా వచ్చే అర్థంతోపాటు అశ్ఫుటంగా ఎన్నో అర్థాలు అనుభవాలు ప్రకంపితమౌతుంటాయి. పర్యత శిఖరంమీద చెరువులో నీటిమీద అడవిమీద కదలే ఆడదాని కురుంమీద లేత ఎండ పడి నపుడు ఆయా స్వరూపాల అంశులు (contours) కదలిపోయి నట్టు విస్తరించినట్టు అనిపిస్తుంది. అటువంటి అనుభవమే కవిత్వమూ కలిగిస్తుంది.

ఓ యనగ ఓ హోహోయన బోయనాండు
వీటి వెలుపల వేల్కొనె తోట తెరువు
ఓ యనగ ఓ హోహోయన బోయనాడు
తోట వెలుపల కాలవ తోనకె నిదుర

ఈ పద్యం విన్న నహ్నదళముడు ఆహా అని అనుభవాన్ని సూచిస్తాడు. అందమైన పెల్లి కూతురు పల్లకిలో నెఱుఘాంటే ప్రకృతి అంతా పులకరించిందనీ అందగించిందనీ తాత్పర్యం చెప్పుకోవచ్చును. అయినా తోట చెరువు మేల్కొనడమూ, కాలవ నిదురలో తోనకడమూ ఏదో విచిత్రంగానే ఉంటుంది. పద్యం చదివి పుస్తకం మూసివేసినా బోయాల స్వరం యింకా మనసులో తారటాడుతూనే ఉంటుంది. కాలవ నిదురలో తోనకడం యింకా నెంటాడుతూనే వుంటుంది. మనస్సుద్వారా పొందిన యీ అనుభూతి యింకా లోపల్లోపలకు చొచ్చుకుని ఒక విశ్వజనీనమైన సౌందర్య భావనలో ఆత్మానందంలో లయమౌతుంది. అప్పుడే కవిత కాలావధుల్ని దాటిన ఒక శక్తితో సాక్షాత్కరిస్తుంది.

అటువంటి పద్యమే మరొకటి—

గాఢాలింగన వామనీ కృత కుచ ప్రోద్బిన్న రోమాద్భుతా
స్నేహనంద రసాతిరేక విగళిత శ్రీ మయితంభాంబహ
మామామానదమాతిమామలమితకాష్టమాక్షరోల్లా సిసి
సుప్తా కింసు మృతాసు కిం మనసి మే లీనా విలీనాసు కిం

ఇది చూమూలుగా వినవచ్చే శృంగార శ్లోకం లాంటిదని పిస్తుంది. నిజంగా మొదటి మూడు పాదాలూ అంతే. ప్రియుని గాఢాలింగనంలో ఆమెకు రోమాంచం కలిగింది. పిరుదులమీద బట్ట దానంతట అదే జారపోయింది. ఆమె అవశయ పోయింది. కాని నాల్గవపాదంలో మన్ని చటుక్కున ఆశ్చర్యపరచే భావం వుంది. ఈమె నిద్రపోయిందా చచ్చిపోయిందా నా మనస్సులో లీనమైందా లేక కరగిపోయిందా? అని ప్రియుడు విస్తుపోతాడు. మామూలు తాత్పర్యాన్ని మించిన భావనాసౌందర్యం ఈ ప్రియుని సంకయంలో వుంది. నిద్రపోయింది చచ్చిపోయింది అంటే ఆమె చేష్టలు తక్కి వివశయై వెరువుదీ అనుకోవచ్చును. కాని యిక్కడి ప్రియుని మనస్సులోకి లీనమవడం ఏచిటి? లేక ఆమె కరగిపోవడం ఏచిటి? ఇక్కడ శృంగారం భౌతికావధుల్ని ధాటిపోయింది. విషయలోలుపతవల్ల, కామోద్రికతవల్ల కలిగే ఒకానొక స్థితిలో ఉన్నతత అవశత కలిగవచ్చును కాని యీ కరగిపోవడం రెండు వృద్ధుల రెండు అత్యుల ప్రేమాతిరేకతవల్ల మాత్రమే కలుగు....

(అలా అలా యింకా ఎంత రాసుకుపోదామనుకున్నాడో పాపం తిలక్—ఈ వ్యాసం యలా చటుక్కున ఆగిపోయింది. ఇది అంతమే లేని దీర్ఘ నిశ్వాసమై.....)

ఐరోపా సమిష్టి వివణి - భారతదేశం

శ్రీ బారు గోవిందరావు

బ్రిటీషర్ కాలంలో చిరోపా నమిష్టి విషణి ప్రజల దృష్టిని ఎక్కువగా ఆకర్షిస్తూ వచ్చింది. బ్రిటిష్ అండులో చేరుతుంది గురుకు, ఓ పరిసరాని కలితాలు, ప్రభావాల ఎక్కువ వుంటాయి? ముఖ్యంగా, బ్రిటిష్ కామన్వెల్త్ కు చెందిన దేశాల మీదను, భారతదేశం మీదను ఆ కలితాలు, ప్రభావాల ఎక్కువ వున్నవి— అన్నది గూడా ప్రజల మనసు ముందు నిలుస్తూ వస్తున్నది. నమిష్టి విషణికి చెందిన వర్తమా ఒక్కటే, ఇటలీ, యునైటెడ్ కింగ్ డమ్, కెన్యా, టెన్జీయా, ఫ్రాన్స్ దేశాల 1956—57 లోనే ఒప్పందానికి ప్రారంభించి, స్వాధీనం చేసుకోవడం ప్రారంభించింది. అది ఫూర్తిగా కెన్యాలో జరిగింది. 1958 ఏప్రిల్ లో చిరోపా నమిష్టి విషణి ఏర్పడింది. ఆ విషణి యొక్క ముఖ్య లక్ష్యాల లూ విధంగా చెప్పబడినాయి.

1. నివేదిలో సభ్యులనుపుచ్చ రాజ్యాలమధ్య వస్తూపోతన్నైను ఆర్డీర, రాజకీయ సలబంధాల కలిగి నుండటం.
2. పృథ్వికృత్తిని సవారణ చేసుకునేందుకుగాను కృషినిభజన నిలుపు కొనడం.
3. సమిర్తవంతన్నైను యాజమాన్యం పర్యవేక్షణం.
4. వ్యవసాయము, వ్యాపారము, మార్కెట్లనుసంపాదనము మొదలై నల్లు వంటి విషయాలలో ఆస్యోన్మన్నైన ఏర్పట్టు చేసుకొనటము, సంయుక్త న్ననన్మలను ఏర్పరచుకొని చాని ద్వారా ననులు జరిపించుకొనటము.
5. రవ్వనండి కర్తణకు రర్తణమథరాలా చేసుకొనటము.

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధానికి ముందు, జర్మనీలో ఎన్ని రకాల వ్యాపార నిరోధ పద్ధతులు పున్నప్పటికీ చాలా వద్దటి ఆర్థిక సహాయం కొనసాగుతూ వచ్చింది. ఆ యుద్ధం తరువాత విశాలజర్మనీని బాధపెట్టవలసిన పైకి జిన్నా వచ్చింది. అయితే 1930 ప్రాంతం ప్రపంచమైనా ఆర్థిక సంక్షోభము, మాంద్యము ఏర్పడి, ఆర్థిక సంబంధమైన కంట్రాక్టు, స్వాయత్త ద్రవ్య పద్ధతులు అవలంబించబడినాయి. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ సందర్భంలో జర్మనీ సర్వీల్యాబాద్ని సెగించిపోయి వచ్చినప్పుడు అనేక రాజ్యాల సేద్య వ్యాపారము, చెల్లించుట పద్ధతులు పవ్వి పడ్డాయి. 1947లో 'గాడ్' జిన్నండుం కుదిరింది. ఆ జిన్నండుం ద్వారా ఎన్నుపుం మీద టారిఫ్లు తగ్గే నిధంగా చూచుకోటానికి, చేరసారాలు సాగేందుకు ఓయి ఏర్పడింది. ఇదిగాని లేక అంజ ద్వాతీయ ద్రవ్యనిధిగాని, జర్మనీలో రాజకీయమైన సటుసంటి ఆర్థికమైన సటు సంటి సమైక్యతను నిర్మించటానికి సమర్థాలు వారేక సోయాయి. జర్మనీ చెల్లించు న్యన్న అందువల్ల ప్రారంభించబడింది. అందులో సేద్య రాజ్యాల

మధ్య ప్రవాహ బలికలుకు, సగటునకు యివ్వబడిన యిది ఉద్దేశించబడింది. అమెరికాకు, యోపిలో రాజకీయమైన సమస్యలన్నీ ఉండటం అపరిచితం. రాజ్యాలు అర్థికంగా కలలోపలం కూడా అమెరికాకు ముఖ్యమైన విషయం అయింది. అయితే సమిష్టి వివేచనకు గానుగుంపు అలా యోపి రాజ్యాలలోని టూరిష్ గోదలు అమెరికాకు హితు పెంచుతూ వచ్చాయి. అలాగే యోపిలో యోపి యేర్పాట్ల వ్యాపార సుండలం గూడ ఒకటి ఉంది. అందులో నార్వే, స్వీడన్, డెన్మార్క్, బ్రెజిల్, స్విట్జర్లాండ్, కెనడా, ఆస్ట్రేలియా ఉన్నాయి. రాజకీయంగా అలా రాజ్యాలు ఒకటి అవకాశం ఉన్నదా— అది గూడ అమెరికా అలోచిస్తూ వచ్చింది. రాజకీయ వ్యాపార సుండలం 1960 లో ప్రెజిడెంటుకు ప్రత్యేకంగా ఉన్నది. 1970 నాటికి రాజ్యాలు మధ్య టూరిష్ విధులు లేకుండా చేసుకోవాలన్నది అప్పుడు వారు పెట్టిన నిర్ణయం. అలాగే నల్లని యోపి, అర్థికంగా గీతలు చేస్తూ ఉన్నది లేకుండా వచ్చింది. ఉన్నప్పుడు యిది సుందీ ఉదాత్తంగా ఉంటూ వచ్చింది. బ్రెజిల్ లోగన, అమెరికాలోగన ఉన్నప్పుడు యిది, అప్పుడు అలోచిస్తూ ఉన్నది లేదు. 1967 కు ముందు సగటున సుందలం అమెరికా వివేచన రాజ్యాలు వాస్తవ స్థాయి సమస్యలపై 68 శాతం పెరిగింది. ప్రజల యొక్క జీవన ప్రమాణం 41 శాతం పెరిగింది. నల్లని యోపిపై 70 శాతం పెరిగి సుందలం పెరిగింది. వ్యాపారం 200 శాతం పెరిగింది. 1973 జనవరి నాటికి సమిష్టి సార్వభౌమ సర్వలు చేసుకునే పద్ధతిని పూర్తి చేయాలని ఆ రాజ్యాలు అనుకున్నాయి. ఈ సమిష్టి వివేచనలో అలా రాజ్యాలున్నాయి అమెరికా మీద ఒకరకమైన పట్టు ఉంది లేకుండా ఉండటం ముఖ్యం పెట్టాయి. వ్యాపారంలో అర్థికంగా సుందలం పెరిగి పెట్టవలసిందే, అలాగే చేసినట్లయితే రాను, అమెరికాకు కొన్ని కొన్ని టూరిష్ వివేచనలు ఉన్నాయి. సమిష్టి వివేచన రాజ్యాలలో ఉన్నాయి—

— ఉన్నప్పుడు అలోచిస్తూ ఉండటం వల్లను, సమిష్టిపై ఉన్న అంతరిక్షం వల్ల వినటం వల్లను, అమెరికాకు పెరిగి యిది దేశాలలో అమెరికాకు ప్రమాణం ప్రాచీనం చేశాయి. ఇందుమూలంగా అమెరికా మిక్కిలి వ్యాపారపుతరుగు 1968—70 ల మధ్య కంటే లెక్కిరానికే సమిష్టి కంటే మెరుగైన కనిపించింది.

ఇది యిట్లా పుండగా, బహుశా స్వేచ్ఛా వ్యాపార మండలం వలన (టెటన్
వివిధమైన ప్రయోజనాలనుగా పేదరికేహయింది. నమిషి ఎవరి రాజ్యాల్లో
పన్ను తీర్చి రేయి ప్రతిష్ఠాప్రకారం గాని సాగుతూ పన్నుప్రతి రంద్ర
వల్ల ఒక పని సంవత్సరాల క్రిందల నమిషి ఎవరితో చేరతానంటూ (బిల్స్

మంతనాలు ప్రారంభించింది. ఆ మంతనాలకు లక్ష్యాలు యిదిగా చెప్పబడి వున్నాయి:

1. కామగ్నెల్ల ప్రతినిధిగా ఐరోపాలో వ్యవహరించటం.
2. తన ఆర్థిక వ్యవస్థను పెరుగు పరచుకోవటం.
3. తన పరిశ్రమల వస్తువులకు పెద్ద పెద్ద అర్జర్లు సంపాదించుకోవగలగడం.
4. పరిశ్రమల వైపుకాను పెంపొందటము, సాంకేతిక విజ్ఞానపు ప్రయోజనాలను సమకూర్చు కొనటము.

ఇంతలో 1958 లో జనరల్ డిగాల్ ఫ్రాన్సులో అధ్యక్ష పదవి వహించి, ఆయనకు ఐరోపాలో అమెరికా పరిణామాలపై చెల్లటం వచ్చింది కాదు. మార్షల్ పథకం వల్ల ఐరోపా రాజ్యాలు, ఆర్థిక పునరుద్ధీకరణను పొందివున్నట్లు టెక్నిక్ ఆయన అమెరికా విషయంలో ఆ దైఖిని అవలంబించారు. సమిష్టి వివరణలో బ్రిటన్ ప్రవేశానికి ఆయన అడ్డు నిలిచారు. ఉత్తర అట్లాంటిక్ రాజ్యాలు, అమెరికా మధ్య సమ భాగస్వామ్యం పుండాలని (బ్రిటన్ అనలు, ఆయన యీ ప్రభుత్వంకు కాలమైంది. ఈ రాజ్యాల్ని గూడా ఆ ఉత్తర అట్లాంటిక్ మండలంలో సభ్యత్వం కలిగి పుండటంవల్ల బ్రిటన్ ఆ విధంగా ప్రవేశించి వుంది. అయితే ప్రపంచంలో సంఘటనలు, మనం అనుకున్నంత వెచ్చిగా పుండవు. అంతా కలిసి వచ్చాయి. 1970 జూన్ లో సమిష్టి వివరణ యొక్క మండలి లగ్జర్స్ బర్న్ లో సమావేశమైంది. సమిష్టి వివరణలో ప్రవేశానికి (బ్రిటన్ పెట్టుకున్న ధరభాగము ఆ మండలి సరికొందించి 1972 జనవరి 22 వ తేదీన బ్రిటన్ సమిష్టి వివరణలో ప్రవేశించేందుకు మార్గాన్ని సవరించుకో గలిగింది. ఆ రోజున బ్రిటన్ ప్రధానమంత్రి డిఎన్ డి హెల్ (బ్రిటన్) ఒప్పందంపై సంతకం చేశారు. వెన్స్ట్రా, నార్స్, ఐర్లండ్ గూడా సమిష్టి వివరణలో చేరాయి. (బ్రిటన్) ఒప్పందం మీద సంతకం చేశాయి. అంతవరకు ఆరవరాజ్యాలలో మాత్రమే కూడివున్న ఐరోపాసమిష్టి వివరణ సదిరాజ్యాలు గల విశాల వివరణ పరిణామం చెందింది. 1973 జనవరి 1 వ తేదీన యీ చొత్త రాజ్యాలు, గామగూ వివరణలో ఆధిపతికంగా ప్రవేశించాయి. ఆ రోజు ఆ దేశాల పార్లమెంటు, వారి యీ ప్రవేశానికి ఆమోదముండదు సమకూర్చవలసి పుంటుంది. ఇప్పుడు యీ రాజ్యాలు అన్ని, సవరణోపాదు నిర్మించగలమున్న, ఐరోపా ప్రాతి పత్తిపరరాజ్యాలు మధ్య ఉద్దేశాలను తగ్గించగల మన్న, మూలకరోపానికి సుఖసౌఖ్యం, విక్రమణ కాగల పరిస్థితిని కల్పించగలమున్న పెద్ద ఆశ పెట్టుకొని ము చివ్వురాయి. అంతేగాక సమిష్టి వివరణ యొక్క సవరింపబడిన విస్తరణ ఐరోపాకు బలాన్ని చేకూర్చి, అమెరికాలో, రష్యన్ లో, చైనాలో విడివిడిగానెమి, లేక ఆ కూడ రాజ్యాలలో ఏర్పడే సంఘటనలలో నేమి, తన బలాన్ని నిరూపించుకోగలమున్నట్టి ఐరోపాకు కంక వచ్చున్న భావం ఒకటి ప్రబల మవుతున్నది. ప్రపంచవ్యాప్తంగా, రాజకీయవ్యాప్తంగా, లేక సుఖింటి వ్యాప్తంగా యీ పరిస్థితిని పరిశీలిస్తే, యీ అంశం స్పష్టమై గొర్రుతుంది.

ఐరోపా సమిష్టి వివరణలో బ్రిటన్ చేరుతూవున్నందువల్ల, ఆ దేశం యొక్క సంగముత్తఐరోపాలో తన సాత్తను నిర్వహించవలసి పుంటుందని, అంతే గాక స్వతంత్రమైన ప్రపంచ రాజ్య ప్రతిపత్తిని సమయకోసం పుంటుందని యొక్కడ వున్న విశ్వాసానే వుంది. ఐరోపా స్వతంత్ర వ్యాపార మండలంలా

తన భాగస్వామి రాజ్యాలలో బ్రిటన్ ఈపున్నవిషయాన్ని చెప్పివేసింది. 1972 డిసెంబర్ 31 వ తారీఖున తాను స్వేచ్ఛావ్యాపారమండలం నుంచి నిష్క్రమిస్తున్నట్లు తెలియపరచింది. అది సరిగా, (బ్రిటన్, ఐరోపా సమిష్టి వివరణలో చేరి రోజుకు ముందు రోజు, 1973 జనవరి 1 వ తారీఖున బ్రిటన్ ఆధికారికంగా సమిష్టి వివరణలో ప్రవేశించింది. ఈ ప్రవేశించినపుడు బ్రిటన్ తన అనేక శాసనాలను సవరించుకోవలసి పుంటుంది. గుత్తస్వామ్యవర్ధకులు, సన్నులు, రవాణా, వలసవర్ధి, మొదలైన అనేక విషయాలలో తన శాసనాలను ఐరోపా సమిష్టి వివరణ రాజ్యాం శాసనాలలో సదృశ స్థితిలోనే వచ్చే విధంగా— చూడుకోవలసి పుంటుంది. ఐరోపాలో సమైక్యతాసాధనకు అనుకూలమైన విధానాలను ప్రోత్సహించేందుకు ఐరోపాసమిష్టి వివరణరాజ్యాలు తమ తమ దేశాలలో ఐరోపా వ్యవహారం మంత్రులను నియమించటం బాగుంటుందని (ఫ్రాన్సు) అభ్యర్థించి (ఫ్రీ సాంపిడ్) సూచించి వున్నారు. ఈ సూచన ఎంతవరకు పనిచేస్తుందో కూడా చూడవలసి వుంది. అదేవిధంగా పశ్చిమ జర్మనీ వాస్తవలో ఎరోవిధమైన అభిలాషను వ్యక్తం చేశారు. ఈ సంవత్సరం వాస్తవలో భద్రతా సమస్యలకు సంబంధించిన మహాసభను ఒకదానిని జరిపించాలని ఆయన అభిలాషిస్తున్నారు. వీని విషయం గూడా చూడవలసి వుంది.

ఇవి అన్ని ఐరోపాకు సంబంధించిన సమస్యలు. ఇక్కడ మరి యితర రకములైన సమస్యలు గూడా కొన్ని వున్నాయి. ఐరోపాసమిష్టి వివరణలో బ్రిటన్ చేరుట వల్ల, కామగ్నెల్ల రాజ్యాం మీద దాని ఫలితాలు, ప్రభావాలు ఎట్లా వుంటాయి— అన్న విషయానికి సంబంధించిన సమస్య వది. ఐరోపా సమిష్టి వివరణ ప్రస్తుతం టే ఆ వివరణ ఒక న్యూనాయకవిధానం వుంది ఆ విధానం క్రింద వున్న విధానాలు యివి: ఈ వివరణలో సభ్యత్వంగల రాజ్యాలు, విదేశాలలో ధరలు తక్కువ పలికే వందలూ, పాడి పుత్తులు మొదలైన అపారద్రవ్య విశేషాలను దిగుమతి చేసుకో కూడదు. వివరణ సభ్య రాజ్యాలలోనే వానికి మంచి ధరలు యిచ్చి, సన్నిహితు యిచ్చి ఉత్పత్తి చేయాలి. చేసుకోవాలి. నిస్తువన్న దేశాలకు యీ సరుకులు సహాయ ప్రవృత్తి క్రింద సమకూర్చుకుంటూ వుంటాయ్ కాబట్టి, అయా దేశాలలో వాటి పుత్తులు నిరుత్సాహపడిపోతూ వుంటుంది. ఇంతకీ ఐరోపా సమిష్టి వివరణలో బ్రిటన్ చేరుతూ వుండటం వల్ల, కామగ్నెల్ల రాజ్యాలలో దిక్రతంగా, ఫలసంతంగా బ్రిటన్ కొరసాగించు కంటూవచ్చున్న ఆర్థిక సహకారం మీద వివరి తెర జారి సమతేంది.

భారతదేశం ప్రస్తుతం టే, యిప్పుడ ఎగుమతుల విషయంలో సుంకాలను మీద చేసుకోవలసి పుంటుంది. అంతే భారతదేశం ఒక పని చేసింది. 1968 లోనే ఐరోపా సమిష్టి ఒకటి దేశాలలో కొన్ని ఒప్పందాలు వ్రాసు మంది. అవి భారతదేశం ఎగుమతుల మీద, ఆ దేశాలు బారిన్ సుంకాల తగ్గింపు లకు సంబంధించిన ఒప్పందాలు. అనే సంవత్సరం మార్చి నెలలో ఇక్కడానై సుంకాల గానూ వ్యాపారము—అభివృద్ధి మహాసభలు ఢిల్లీలో జరిగాయి. ఆ మహాసభకు 132 రాజ్యాలు హాజరైనాయి. సంపన్న దేశాలకు, నిస్తువన్న సకాలకు మధ్యద్రవ్యధారల విషయంలోపున్న తేడాలు, ప్రపంచ న్యూనాయక వర్ధకులలో సంస్కరణకు ఆవశ్యకత, వర్ధమాన దేశాల ఎగుమతులకు సౌకర్యాలు, భరణ స్వీకరణకు వర్ధకులు మొదలైన సమస్యలను గురించి ఆ మహాసభలో చర్చలు జరిగాయి. ప్రతినిధుల అభిప్రాయాలలో ఏకాభారం కుదరలేదు. పెద్ద ఫలితాలు ఏమీ కూడా అక్కడ సాధించబడలేదు. వర్ధమానదేశాలు, నిస్తువలైన వర్ధకులదానూ, ప్రాంతీయ సంయోజనం దానూ, అభివృద్ధిని సాధించుకోవాలని అక్కడ కొన్ని సూచనలు వచ్చాయి. పోతే సందర్భదేశాల,

తన తన స్థూల జాతీయ ఉత్పత్తుల మొత్తంలో ఒక్క శాతం నిలువనూ వర్తమాన దేశం యొక్క అభివృద్ధి కోసం వినియోగించుచాలని అన్న ప్రతిపాదన కూడా వచ్చింది. ఈ వర్షానికి అయితే వర్తమాన దేశానికి ఏ సంవత్సరానికి ఆ సంవత్సరం 200 కోట్ల డాలర్ల వాస్తవ సహాయం లభిస్తున్నట్లుంది. భారత దేశం యంతవరకు బయట ప్రపంచం నుంచి పొందిన సహాయంలో మొదటి భారం 5500 కోట్ల రూపాయలకు పైగా పెరిగింది. ఈ మొత్తంలో పి. ఎల్. 480 మొత్తాలుగాని, అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధి నుంచి తీసుకున్న మొత్తాలు గాని చేర్చబడి లేవు. ఈలోగా బ్రిటన్ ఒక నిర్ణయం చేసింది. 33 సంవత్సరాలనుంచి భారతదేశం—బ్రిటన్ మధ్య ఒక వాణిజ్య ఒప్పందం నడుస్తోంది. దానిని ఏకపక్షంగా అంతం చెందించడానికి బ్రిటన్ నిర్ణయం తీసుకుంది. 1973 జనవరి 1 వ తేదీన సమిష్టి వివణిలో ప్రవేశించిన తరువాత అయిదు సంవత్సరాల వ్యవధిలో బ్రిటన్, తన జరివర వ్యవసాయము, పరిశ్రమలు, వ్యాపారములకు సంబంధించిన విధానాలను అప్పింటిని—ఆ వివణిలోని యితర సభ్య రాజ్యాం విధానాలతో సదృశమైన సరిస్థితిలోనికి తీసుకు రావలసి వుంటుంది. అటువంటి ఏర్పాట్లు మూలంగా బ్రిటన్, భారతదేశం మధ్య వ్యాపారం, మరేకొంత కష్టమైన స్థితిలో పడే సావకాశం వుంది—1961 లో భారతదేశం, బ్రిటన్ కు 1450 లక్షల పౌను స్టెర్లింగ్ నిలువ చేసే సరుకులు ఎగుమతి చేసింది. 1970 లో యీ ఎగుమతులు 1060 లక్షల పౌను స్టెర్లింగ్ మాత్రంగా వున్నాయి. 1961 లో భారతదేశం సర్వమైన ఎగుమతులలోను 27 శాతం ఎగుమతులు బ్రిటన్ కే జరుగుతూవుండేవి. దిగుమతులలో 20 శాతం దాకా బ్రిటన్ నుంచే దిగుమతి అయ్యేవి. 1970 లో పెక్కిరి యింకో విధంగా వుంది. భారతదేశం ఎగుమతులలో అప్పుడు 12 శాతం ఎగుమతులు మాత్రమే బ్రిటన్ కు పోతూ వచ్చాయి. దిగుమతులలో గూడ బ్రిటన్ వాటా తగ్గింది. అది 7 శాతంగా మాత్రం వుంది. ఇప్పుడు సమిష్టి వివణి వున్నదంటే అక్కడ సుంకాలు, కోటాలు, సరిమితులు వంటి పెద్దతలు వున్నాయి—అటువంటి బాధలను భారతదేశం యిప్పుడు ఎదుర్కొనవలసి వుంటుంది. భారతదేశం పరిశ్రమలలో తయారైన సరుకులకు 5 శాతం మొదలు 12 శాతం వరకు సుంకాలు చెల్లించుకోవలసి వస్తుంది. అంతేగాక బరోపా సమిష్టి వివణి రాజ్యాం తో పోటి తట్టుకోవలసి వుంటుంది. ప్రస్తుతానికి బ్రిటన్, కొన్ని కొన్ని భారతదేశపు సరుకుల మీద సుంకాలను తగ్గించింది. భారతదేశం, ప్రధానంగా బ్రిటన్ కు తేయాకు, పొగాకు, వస్త్రాలు, తెలగపండులను ఎగుమతి చేస్తూ వుంటుంది. ఇప్పుడు యిది ప్రతికూల పరిణామం ఎదుర్కొనవలసి వుంటుంది. పొట్లాయిగా కట్టి వసించే తేయాకుపై భారతదేశం సుంకాన్ని చెల్లించవలసి వుంటుంది.—సమిష్టి వివణి రాజ్యాంకు యీ బాధ వుండదు. బ్రిటన్ యిప్పుడు మన దగ్గం తేయాకును పెద్ద మొత్తాలతోకొని పొట్లాయి కట్టి బరోపాతో బేరపారాలు పొందిన వచ్చు. సమిష్టి వివణిలోని తన సహారాజ్యాంకు ఆ సరుకును అమ్మనచ్చు. ఇది భారత దేశానికి అనుకూలమైన విషయం కాదు. బ్రిటన్ కు భారతదేశం, 1939 ఒప్పందం ప్రకారం తన పొగాకు ఎగుమతులలో 30 మొదలు 35 శాతం వరకు ఎగుమతి చేస్తోంది. ఇక్కడ సరుకు మొత్తాన్ని గురించిన కొనుగోళ్ళ విషయంలో బోమాయి వున్నాయి. ముందు ముందు యీ సౌకర్యం మనకు వుండదు. బ్రిటన్ లోనే పొగాకు వ్యాపారం విషయంలో పోటీలను భారతదేశం ఎదుర్కొనవలసి వస్తుంది. అమెరికా, గ్రీసు, బర్మి వంటి దేశాలలో పోటీనడవలసి వస్తుంది. తెలగపండులు వున్నాయంటే, అవి వ్యవసాయం విస్తృత క్రింద పరిశీలన చేయబడుతున్నాయి. అందువల్ల మన యీ సరుకు ఎగుమతులు

వికాస వేరు వేరు సుంకాలు పడతాయి. ఈ సరుకుల విషయంలో మనం ఆఫీకా దేశాలతో పోటీకి దిగవలసి వుంటుంది.

బ్రిటన్ కామన్వెల్త్ లో వున్న దేశాలు అన్నింటి స్థితియిదే అని చెప్పటానికిలేదు. కనడా, ఆస్ట్రేలియా వంటి రాజ్యాలు వున్నాయంటే అవి సంపన్న దేశాలు. బ్రిటన్ లో తమ సరుకులకు పూర్వం వున్న సౌకర్యాలు పొయినందు వల్ల వచ్చే నష్టాన్ని భరించటానికి సమర్థమైన రాజ్యాలు అవి. ఆఫీకా రాజ్యా లైన నైజీరియా, కెన్యా, బాంజానియా, ఉగాండాల స్థితి వేరు. అవి వర్త మానదేశాలే అయినప్పటికీ, ఆరాజ్యాలు సహసభ్యత్వం కలిగి వుండటం వల్ల సుంకాలలో రహితీలను, సౌకర్యాలను అనుభవించగలిగి అవుతున్నాయి. న్యూజీ లాండు వచ్చుకు, జాన్సుకు బ్రిటన్ లో సౌకర్యాలు కొనసాగుతూనే వుంటాయి. ఎటువచ్చి ఆసియాలో వున్న కామన్వెల్త్ రాజ్యాలే బాధలకు అగ్గం అవు తున్నాయి.

భారతదేశం యొక్క ప్రధానమైన సమస్య ఏమిటంటే — బ్రిటన్ తో సహా వికాసబలోపాగమిష్టి వివణిలో భవిష్యత్ ఆర్థిక సంబంధాలు, వ్యాపార వాణిజ్య సంబంధాలకు సంబంధించింది.

బ్రిటన్ కు తాను చేస్తున్న ఎగుమతులకు వున్న సౌకర్యాలు రహితం అవుతున్నందువల్ల వచ్చే నష్టాన్ని భారతదేశం ఏవిధంగా భరించుకోవాలి? సాధారణ వ్యాపార సౌకర్యాలు వింతవేరకు తనయొక్క విదేశీ వ్యాపారపు లోటును సర్దు బాటు చేయగలుగుతాయి? ప్రస్తుతం భారతదేశం యొక్క యీ వ్యాపారపు లోటు సొలుకు 100 కోట్ల రూపాయలుగా వుంటున్నది.

1961 లో సమిష్టి వివణి దేశాలనుంచి భారతదేశం రు. 196 కోట్ల సరుకులను దిగుమతి చేసుకున్నది. కాని 1970 లో ఆ దిగుమతులు రు. 170 కోట్ల. దీనికి తగిలబట్టగానే ఎగుమతులు పెరిగాయి. 1961 లో వివణిదేశా లకు రు. 52 కోట్ల సరుకులను ఎగుమతి చేసిన భారతదేశం 1970 లో రు. 100 కోట్ల సరుకులను ఎగుమతి చేయగలిగింది. కాబట్టి భారతదేశం యిప్పుడు సమిష్టి వివణి దేశాలలో వ్యాపార వాణిజ్య సహకారం కోసము తగి విర్పాలు చేసుకోవలసి వుంటుంది. వస్తువుల మీద సుంకాలు, ఆర్థిక సహాయము మొదలైనవాటిని గురించి తగు ఏర్పాట్లు చేసుకొని ఖస్తాత్పత్తి వ్యవస్థను అందుకు అనువుగా సరిదిద్దుకొనుటయు, సాంకేతిక సహకారాన్ని పొందటయు, మొదలైన కార్యాలను సాధించుకోవలసి వుంటుంది. అంతేగాక తన సరుకుల మీద సుంకాలకు సంబంధించి, యీ చేప్పిన యితర అంశాలను గురించి సమిష్టి వివణి రాజ్యాం తో వాణిజ్య సహకారరూపమైన ఒప్పందం కోసం భారతదేశం ప్రయత్నం చేయవలసి వుంటుంది. అనగా మనం యిప్పుడు, ఆ దేశాలకు అవసరమయ్యే వస్తువులను ఉత్పత్తి చేయటం మొదలుపెట్టాలి. అందుకోసం మన పరిశ్రమలను మెరుగు పరుచుకోవాలి. మన పరిశ్రమల వ్యవస్థను సామర్థ్య పరచు కోవాలి ఇప్పుడు గనుక అమెరికా, చైనాలు సన్నిహితమైన పోతే అప్పుడు యింకో విధమైన సమస్య ఏర్పడుతుంది. అమెరికాకు పూర్వం లాగా మనం సరుకులను, ఎగుమతి చేయలేక పోవచ్చు. ఎందుచేతననగా, చైనా సరుకులు మన సరుకులకంటే చౌకగా వుంటాయి కాబట్టి మనం, ఎగుమతి చేసే సరుకుల యొక్క ఉత్పత్తి ఖర్చును తగ్గించుకోవలసి వుంటుంది. సరుకుల నాణ్యాన్ని మెరుగు పరచుకో వలసి వుంటుంది. ఎగుమతి ధరలను గురించి సరితీలైన చేసుకోవలసి వుంటుంది. అంతేగాక యింకో విధమైన సవాలును గూడా భారతదేశం ఎదుర్కొనవలసి వస్తుంది.

నిజానశాస్త్రం, సాంకేతిక విజ్ఞానం, ఆర్థికపరిస్థితులు, అతి వేగంగా అభివృద్ధి చెందుతున్నాయి. మన పరిశ్రమలు యింకా ముడిపదార్థాలను యింకా విడిసామానులను దిగుమతి చేసుకొంటూనే వున్నాయి. ౨- పరిశ్రమలే ఎగుమతి బాధ్యతలను నిర్వహించవలసిన వుంటుంది. మనమైతే ఆహార రంగంలో స్వయం సమృద్ధిని స్వయం సోషకత్వాన్ని లక్ష్యంగా పెట్టుకొని పనిచేస్తూ వున్నప్పటికీ, విదేశీ ద్రవ్యాన్ని అర్థించవలసిన అవసరం అట్లాగే వుంది. ఈ పరిస్థితిలో ఎగుమతి, దిగుమతి వ్యాపారంపై ప్రభుత్వం యొక్క కంట్రోలు అంత వాంఛనీయంగా కనిపించదు.

బరోపా సమిష్టి వివరణ, బ్రిటన్, భారతదేశం సమన్య యిల్లా వుంది. ఇది యిల్లా వున్నా మనం వ్యాపారాన్ని పెంపొందించుకోవటం కోసం ఆసియాదేశాల దిక్కుకు, ఆఫ్రికా దేశాలవై వుకు, బరోపా దేశాల దిశకు, రష్యా-జపాన్ వంటి దేశాల వంకకు దృష్టి. బరసీ రాణిజ్య సంబంధాలను ప్రోత్సహించాలను అన్న వణ చేసుకోవలసి వుంటుంది. బరోపాలో సమిష్టి వివరణలాగానే, మధ్య ఆమెరికాలో ఆఫ్రికాలో, కన్యానిస్టు రాజ్యాలలో సమిష్టి నివణుల వంటి పద్ధతులు చెల్లుబడి

అవుతున్నాయి. మధ్య ఆమెరికాలో నాలుగు రాజ్యాలు, ఒక సమిష్టి వివరణ ఏర్పడ్డాయి. ఆఫ్రికా రాజ్యాల సమిష్టి వివరణ అంటూ వుంది. కన్యానిస్టు రాజ్యా లకు సంబంధించి 'కామెకాకో' అంటూ వుంది. ఇదిగాక ఆసియా దూరప్రాచ్య శక్తిక కమిషన్ అంటూ యింకొకటి వుంది. ౩- రకం వ్యవస్థలా పనిచేస్తున్నా మేరకు, మనం వానితో తగిన ఏర్పాట్లు కుదుర్చుకొనవలసిన అవసరం వుంది.

ఇటీవల యిటీవల తీయవారము, రాజకీయ అధికారాల తుల్యస్థితులు మొదలైన వానిని గురించి అధికంగా వింటూ వస్తున్నాము. ఇది అన్నీ గూడా అంతర్జాతీయ సమాజంలో వ్యవహరిస్తూ వుండే రాజ్యాలయొక్క ఆర్థిక, సామాజికజీవనపద్ధతులమీద తమ తమ ప్రభావాలనుచెల్లుబడి చేస్తూనే వుంటాయి. సంపన్నదేశాలు, వర్తమాన దేశాలకు సహాయం చేస్తూనే వున్నాయి. అందులో అనుమానం ఏమీలేదు అయితే యింతకంటే సీతలమై దృష్టిలో సాహర్షము నైతికమున ప్రయోజనముకలిగిన సహకారం గనుక అన్ని రాజ్యాల ప్రజల మధ్యను ప్రభుత్వాలమధ్యను పెంపొందినట్లయితే అప్పుడు ప్రపంచం, భద్రమై మానవజాతి సుఖసౌఖ్యాలతో వర్దిల్లిగలదు.

గతం నీది భవిష్యత్తు నాది!

శ్రీ కె. శివారెడ్డి

నువు చెప్పింది నిజమే

నీకు నిరుదు చెప్పిందే బాగుంది
నిరుదు పాడిందే బాగుంది
నిర్నవీద నీ కెంత మోజో
రేపువీద నాకంత వ్యమోహం
అంతమాత్రంచేత
ఇది నేల విడచిన సాముగాదు

ఈ మొక్క
నిరుటిలా ఎలా వుంటుంది
కాలం గాలి పీల్చుకుంటూ
పరిస్థితుల సాదులోంచి
ఎదుగుతున్న పక్షంకనా ఇది;
గతాన్ని బొట్టు పెట్టిలో పెట్టుకుని
కళ్ళకద్దు కుంటూ పూజించుకుంటావు
నేనుమాత్రం
ఈ వర్తమానం గుండెల్ని చీల్చి
రేపు సూర్యోదయంవైపు
విగబాకుతుంటాను.

అంత మాత్రంచేత
గతాన్ని
తోటకూరలోని పురుగులా
అనవ్యంతో విడలించుకొను
భూతకాలం
బంగారు వంజరం
నువ్వు
దాని ఆవరణలోనికి వెళ్ళి

ఆరాధనలో వడ్డా వంటే
వర్తమానం నీకు పాట్టి కరుచ
భవిష్యత్తు అయోమయం.

గతాన్ని ద్వేషించను
గుణపాతాన్ని నేర్చుకుంటాను
గుడ్డిగా ఆరాధించను
గుడ్డి వెలుగునైనా తోడుకుంటాను

నిన్నలో చతికిలబడ్డ నీకు
రేపులో నిలబడ్డ నేనెలా అందుతాను
'బతుకుతున్నావని' అనుకునే
చచ్చిపోయిన నీకు
ఉత్తుంగ చెత్తన శిఖరాంతరంగమైన
నేను కాని
సమస్త ప్రపంచాన్ని కమ్ముకొని
విద్యుత్తులా
ప్రతిగుండెలో జొరబడుతున్న
నా స్వేచ్ఛావాంఛనలం కాని
నీ కెలా అంతుబడతాయి !!

శీర్షసనం వేసిన చరిత్ర వక్రగతుల్లో
వినోదాన్ని చేదుకుంటూ
'గతం బంగారు పతకం' తగిలించుకుని
శాసనాల గొప్పలు చెప్పుకుంటూ
దేశాలవెంట ఊరేగటం నీ మతం

రేపును
సమతా కాంతిలోకంగా తీర్చిదిద్దటం
సమగ్ర అర్థిక స్వాతంత్ర్యం సాధించటం
నిజం చూట్కొడితే
రేపును దీపంగా వెలిగించటం
నా కెంతో ఎంతో ఇష్టం

గతానికి భవిష్యత్తుకు ఎంత దూరమో
మాటకూ చేతకూ ఎంత దూరమో
నీకూ నాకూ అంతే అంతరం

ఆంధ్రప్రతిక - పరిధావి నామ సంవత్సరాది సంచిక

రాత్రికి పగటికి మధ్యనున్న సుంచుపాఠ
మనిద్దరి మధ్య పాతుకున్న నీలితెర,

గతంలో నా పాదాలు
వర్తమానంలో నా రొమ్ము
భవిష్యత్తులో నా చూపులు
రూపు దిద్దుకుంటున్నాయి -
కొత్తనెత్తురు పుంజుకుంటున్నాయి

గతంలో వనమహోత్సవం చేసుకోవటం
కళ్యాణమానుకు పాలు తాగటం నీకు పరిపాటి;

సంధ్యలో నిల్చున్నావు నీవు
ఉషస్సులో మొలుస్తున్నాను నేను

ఆశా ఉచ్ఛ్వాసాన్ని
అనంత స్పందనైక గీతాన్ని
అమానకాంతిసస్యసర్వసహా ఫలసాయాన్ని
రేపు చూపాన్ని
రేపు దీపాన్ని-
నా పేరే రేపు.

అ క లి

“కొలకలూరి”

తెల్లారుగల్గి, ఎప్పుడో రాత్రి గోడ్డునిక గోండుగ్గు చచ్చింది. రాత్రి, లారో ఏదో కక్కిపోయింది. మృత్యువాల్సా నేల పిరియ్యుకు దోయాయి. పాల్వ లోమాలో లాగ చచ్చింది. పేగులు రక్తం మాంసం కుగా పులగంగా కలిసిపోయి, పండివడ్డయి. కప్పిపోయి, పప్పు పిరి నేల కళ్ళమ్మ పోయాయి.

అక్కపు ఇక ఎగరదు. ఇక దూకదు. ఇక వాన చచ్చిగా పరదవచ్చిగా పికిజికలాడదు. ఎంచోచ్చిర ఏ ముచ్చిర మలకు, పలకు. చచ్చేముందు మరుగ్గా దూకుతూ, చలాకీగ నిగురుతూ ఎచ్చి పుంబుంది. పింపిదామని ఎచ్చిందో! ఏల పంబుదామని చూపిందో! చచ్చిపోయింది!!

చింతెల్లూ లేవ కాళ్ళమధ్య తుపెల్లకుని నీపు చెల్లెలు చూపింది చేతులు కాళ్ళమెల్ల, చెల్లెలనో విరుకులకు మలబూ కూర్చున్న ఎచ్చి, కప్పకు చూపింది. అది చచ్చినదే పుచ్చగోడ్డు. రెండుప్రక్కలా భవనంపడ అనంతత్వంలాగా వ్యాపించింది. పోడ్డు కడతల నిరువులెల్ల క్కచక్క పొడవొక కీలం లాగా మెల్లపచ్చింది.

నిదిరోజుల్లుంటి ఒకటేవాణ! చింతెల్లూ క్రిందకాలిపడం చూపి నిగురు, పుల్లలు, చింతెలకళ్ళు కానవింటి కడిన బంగారం పిరియ్యి పుచ్చాయి. పో, పోడ్డు ప్రక్క చెమ్మగా, చెల్లెలకట్టు. మలదగా పుంది. కాలమోసితే నరాల జిల్లమాయివ్వుయి. ఎచ్చి కాళ్ళ పైకి తన్నుకొచ్చిన అంప చెల్లె పళ్ళమీద పెట్టి కూర్చుంది. కడిన గింజెల్లు మెడలికి పేట్టజిలించి చచ్చిపోయితి తడితగులుతూ పుంది.

మరుగులతో రెదిలించి నేలకూర్చింది. చెల్లెలూ చూపింది. మూర్ఖాలగు నీటిబొల్ల జారినట్లుయి. ఉడదుల పొమ్మనయితా కన్నపాడు లేదు. వెంటింటి లేదు.

పోడ్డుకు రెండుప్రక్కలా ఇళ్ళున్నాయి. పండి పల్లెతో పడమరయి. రోసియోలున్నాయి. ఎడం పల్లెలో గుడిపెరున్నాయి. గోమలన్నాయి. పండి ఎడమను కూలికి పిలుస్తుంది. పల్లెమిరుస్తుంది. పండిపల్లె నిమిరుగాని, పండి పల్లె కూలికిగాని, పరక్కందా పండికాంనాటి గుంబాగా, అభయకాలంతో వంచనలాగా పోడ్డు ములద ముతకడిగాడు, పల్లె పుల్లడిగాడు, పండి తప్పబడిగాడు— పమ్మంబుతోపల్లె. చెల్లెలకాంనా గిడంజిల. ప్రాణుల్లు పుంది. పో రోడ్డు కడతడు మూలగు. ప్రభుత్వ పల్లెలలాగా పండి పోయింది లేదు. అ పల్లె కీపల్లి, కనుమూపు మేళ! కడంపు, కలిసిపోవు!

చిన్ని కడత! నిడంపల్లెపిల్లి! నిడే కూర్చుని ఉల్లరో రోడ్డునానికి కూర్చున్నావుంది. చిన్ని అంకా అంకాకాడు. పోడ్డు జాకల్లుకాడు. పండి పోయాయి, చిరుగులు కుట్టుగా కుట్టుగా ఇక కుట్టే పోయాయిలేక పిరిగిపోయింది.

చిన్ని అంకాయందే! ముక్కలొంది రాత్రి నిలిచినేముంది, పిన్నే పోతుంది. అంటముకిపెముంది, పుచ్చుపోస్తే పోతుంది. అంకేముంది, చిక్కు గిసి మూసిరాస్తే చిక్కుముంది. ఎల్లలేముంది, కత్తరి బట్టింప వేస్తే చరిపో తుంది. పొంగిపడే చిన్ని పూవులాగా పుంబుంది. ఇకేనికేకపోయిందా చిన్ని మోడముచ్చలగా పుంబ. కనుమమ్మ పిరు మగుంబ. కప్పలో కలివుంది.

అప్పుడోక పి అప్పుడోకట రాత్రి చచ్చి లారో వచ్చున్నాయి. పోతూ వ్వుయి. పోల్లొంది పుచ్చుపు పొంబ తోలుకుపోయి తిత్తాళ్ళు గోడ్డు తోలేక కల్ల బూపుమలబూ అయిమలబూ పోయిన్నాడు. కండి పుండి అయిమలబూ తోలుతూ పుంది.

చిన్ని తెడుకుని పడిపల్లెలోపల పిల్లవాడు అరబిండు రింటిగా, పోడ్డు పొడికి పచ్చాయి. ఎడంలేతిలో ఇంకకటి పుంది. కంబెం కంబెం కంబికి పలికి గిల్లకుగిల్లుకు పాకిపాకి అంటున్నాడు.

చిన్ని చూపింది. పాలగు తడి అయింది. కప్ప అకలో మలమలతాదాయం లేదు చిక్కులతో తడికట్టిగా చూపింది. కప్పవాడు ఎదురుగా రోడ్డు కాప్రక్క ఎంబడి పుచ్చాడు. అరబిండు అంబ అయిపోయిందేమోనప్పట్లు, తిన్కుంబ పుంబలాగికి పిరితెల్లూ తవ్వంకరవగుల నిగుక్కంటున్నాడు.

చిన్ని లేచి నిలబడింది. కప్ప అడవులోలూ పెమ్మటిగా రోడ్డుదాట పిల్లవాడు చిక్కులతో పోయింది. పండి కడతల్లెడు, అగలేడు, రింటున్నాడు. రింటు న్నాడో, పోకుతున్నాడో, నాకున్నాడో, పండి పల్లె పమ్మన్నాడో కాని, అరబి అంబ తరగులలేదు. పోడకులలా అగంటేడు.

చిన్ని పిల్లవాడిమలబూలోకి చూచింది. రామా చూశాడు. చిన్ని చూస్తూ పుంది. నాడు ముఖం పిల్లతోలేదు. పోడిపండు, నేతుండు, గోడ్డు, కేయి, చూపు చూపుచూప కళ్ళతోకి చూస్తూ పిరితెరకకుండా అడుగుతూ పుంది వాడు పండి, ముఖం ప్రక్కకు తప్పుకోన్నాడు.

“అంబ చల్లవా?”

చిన్ని అడిగింది.

పిల్లవాడు మలతెడు.

“నాకుంబెం జెల్లవా?”

“మోంబ?”

పిల్లవాడు.

“కుంబెం.”

ప్రతిమాలుంది.

“పుంబ— నాగ్గి పొట్టగా— పెట్టెడు!”

చిన్ని.

'కొంచెం, రోషంతో'

'వుహా!'

'కుంచె!'

'కానీనే కాదు.'

'నీవే తలవాడుంటే'

'వుహా!'

దర్శనమిందా నిజమైతే, కళ్ళమీదా నిజమైతే, గుండెమీదా నిజమైతే, దిద్దుకొనుట అసాధ్యమైతే అయిపోయింది. దిద్దుకొనటం ప్రాజ్ఞానం చేయవలసి, గడ్డ కోడిపిల్లను తప్పుకుర్రోనుట, తాళబోయింది. సిల్లెట్టి రక్తంబుననే తల్లికోడిలాగా అరచియుండు రక్తంబుకొన్న సిల్లెవాడు కుడివల్లెలోకి పరుగెత్తాడు. నెలబలబడేయి, ముందుకుపడ, మోచేయి ఏమ్యెంటు రోడ్డు మీద పడి దొక్కలచే మురుకులు బురచియింది. రక్తం గూడుకట్టుకున్న మోచేయి నీళ్ళు వారుతున్న కళ్ళు బురదయి బహుదాత కనిపించి నుదురు చిన్నిని అక్కడ నిలబడనియేడు. వెనుదిరిగి మరొక పల్లవాడివైపు చూచింది. వాడు కందుచూసి ఇప్పుకోతున్నట్లు చాచి, నాయకత్వంబున వెళ్ళిపోయి ఎగతాళిచేస్తూ కుడివల్లెలోకి పోతున్నాడు.

చిన్ని నిమగ్న దిగ్గమింగునీ, కళ్ళనిచ్చకళ్ళతో గుక్కుచేసి, అంధా నివరతో ముక్కు కళ్ళు నుదురు మోచేయి కుదులుకొని, వచ్చి, చింతనెట్లు మొదలైతే, కూరాలి వెళ్ళిపోయి అనుచుకుంటూ న్నంది.

చిన్ని అప్పుడే మూడురోజు అయింది. చిన్నితో పాటు తల్లి, అక్క, బమ్మడు కూడా వెళ్ళేడు. చాచతో నీళ్ళు ముక్కునా మిగతకుండా తెల్లవాచి పరికి చిన్నితోపాటు అక్కతోముడు వాగులు.

అప్పు లేవలేడు. మంచం మీదే న్నంది. నిదురెంత. బలహీనత. తండ్రి కాలితెచ్చి ఇంట్లో కూర్చు, లేకపోతే నీళ్ళు! తండ్రి ఇంటికొస్తే కనిపించి నీళ్ళు. లేకపోతే కలిపిస్తు! తండ్రి మూడురోజులయి ఇంటికి వాళ్ళు. చాచే పోయాడు. అక్క నాన్నలాగా కనిపించి చాచియింది నీళ్ళయినా వెళ్ళింది.

అమ్మ అక్కను ఇరుగింటికి పొరుగింటికి గడ్డకు తిరుగుతున్నా అప్పు అమక్కురమ్మని సంపించింది. ఎడంవల్లెలో ఎవరి ప్రతాకంబునా అంతంత మూత్రమే! తమ అప్పుడైనా తాగా అప్పు కొరకలేదు. ఆ మాటే వెలుతున్న అమ్మను చూస్తే చిన్నికి—ఎందుకో తెలియదు— కోపం వచ్చింది.

ఎక్కడ అప్పు వాడుకవచ్చినా, ఎక్కడ పొగవచ్చినా, అనుచూడ ప్రమాణం తెలియకపోయినా, ఆ యింటికిపోయి, తొంగిచూచి, ఆ యింటి చుట్టూ తిరిగి, వాళ్ళు అప్పుంటేవారూ గిన్నెలుకడిగేవారూ అప్పుకుండాబోర్లినారూ అని తెలిసితప్పా ఆ యింటియింది ఇంకో యింటికి, ఈ మూడురోజులయింది ఏడుస్తూ పోయింది చిన్ని.

చాలి కడుపు నిప్పువచ్చి, పరిగెత్తడామిలాగ కుదిలి కుదిలి వారింది. చివర కట్టులేదు. వానానం బిల్లి కడుపుతో ప్రతాకుకంటే వాడు కడుగునిడింది చిన్నికి.

మనసు ఎక్కుడయినా చాలి అంటే, తెల్లకాలితే అకలి పడు, తుండ్రు అకలి పుండలంతో, పప్పుడు తెల్లవారుతుందా అని ఎదురు చూడటం చిన్నికి అనిపించింది. వెళ్ళు తెల్లవారింది. అకలి తీరలేదు. చిన్ని తెల్లవారింది. అకలి అకలి గానే న్నంది. ఇవర తెల్లవారింది. అకలి ఎక్కువయింది. ఇంకొక ఆదరణం ముందు చూపే చిన్నికి కానీషం కంటే దుఃఖమే కలుగుతుంది. అకలికి ఎడతెగిన విషయం. చిన్ని భరించలేదు.

చాలి, అకలితో మునుగడ నీరుకు కుదుకొంటే నర్తం—నీరవాణి కావాలి తాగా ఇల్లంతా కురిసింది. చాచ తన బమ్మలొచ్చి నిరుగుం బమ్మ కడిచి, అకలి మంచం నీళ్ళతో తగ్గవారిండా అక్కలు తగ్గవారిండా బమ్మలొచ్చి నిరుగుం ముదుమకు కుదుకొన్న చిన్ని చూచారే తెల్లకాలితే, చిన్ని నీరుకు కుదుకుంటేయిండా తొక్క నీరుకం చూస్తుంటే చాచ ఎడింది.

చాచు చేతులా చాచి దిద్దుకొనుటతో చిన్నిని ఎంతమెట్లు కించం చేసిందో, చిన్ని బమ్మలొచ్చి దిగులుగా చూడగలగి చిన్ని. చూస్తుంటే చిన్ని లేచింది. పుచ్చ, ఆ కుర్చీవాడకు నాక్షణం కుండా చిన్ని కర్మనాడి భద్రం. కొంచెంమీద ముగ్గు కురిస్తే అరిగిపోతానో, బడిగి పోతానో, అరిగి పోతానో, కరుంకుండా కన్నెత్తి చూడకుండా, కంనానీ అన్నతాగా కూర్చునినంది.

'యూవో! చిన్ని?'
గొంతు కకిరంగా న్నంది.
చిన్ని తలెత్తి చూచింది. ఎదురుగా అరచిపోయిన నీళ్ళవాణి అన్న.
చిన్ని భయంభయంగా లేచి నిలబడింది.

'యూవో! మాట్లాడుకో?'
కోపంగా చూశాడు.
'చెంది?'
చిన్ని సంగిరంగిగా అడిగింది.

'కాదుమాట్లాడుకో?'
'వుహా!'
'నిజం ఇప్పు?'
'వుహా!'

'అబద్ధవాడితో ముగ్గుల పోయినా?'
'వుహా!'
'నీ అప్పు కుదుకున్నాడు. చివ్వుళ్ళు పిసిపిస్తావా?' ముఖం ముకతానాడింది. 'మొదలమండ' తిట్టాడు.

చిన్నికి ఏడుపు వచ్చింది.
'చూచే!'
'మంచి? చిన్నిని అప్పుడే? చాచకు తెలుసుకోవాలా?'
'చూచే!'

చిన్ని అంది. అప్పు అప్పుడూ నిలబెట్టకపోతే నిప్పులొక్కటా కుడికి వారినామ వాకుండా పోనా? అది అప్పుడూ? చిన్ని లేచింది. చాచాడు. మూడు పరుకులు వాడు, చాచాడనే అనిపించింది. చాచింది వెనుదిరిగి.

చిన్ని చిచ్చరిస్తూ, అకలితో ముకతానాతా ముగ్గులు నిలబెట్టకపోతానని కడుపు. బలహీనపు అప్పు. నిలబెట్టకు నిలబాదు కంటే నేటి తెల్లకాలింది. అమ్మా! అని అంటే అమ్మ నిలబెట్టు. అప్పు వాడు. చాచేడు. వచ్చినా అతణి నీరూ అనలేదు. అమ్మ కొట్టలేదు. చాచేలే అమ్మ కరాణం. తండ్రి ఇంటిగడ్డ కలేమ కాబట్టి వాడు. అందున్న వాడతేడు. చాచో పిండాతో అప్పు ప్రమాణం తీసుకొని వెళ్ళిపోయాడు.

చిన్నికి కడుపుతో నీరుకు కుదుకుంటే చిన్ని యింతకంటే పొన్నా న్నంది. కడిక తోటయింది లేచాలంటే కడికలేకపోయింది. ముగ్గులొచ్చింది అనితాగా మమ్మ కొని, తెల్లయిండా వెంటాడుతూ అకలిని నురేపించగలిగిందనే తెల్లవేరి అప్పు పుణ్యం చేసుకొన్నాడు. ఆ తెల్లవో కడుపునింపజేసింది. అకలి తీరిపోయింది.

కన్నగా ఈదురుగలి. నన్నగా జల్లు, తుంపర. కొండమీదనుబట్టి గల్లా పెట్టె దగ్గరకుంచి యజమానిలా నడల్లేడు. చింతచెట్టుకింద జల్లుపడటంలేదు.

రాత్రి వాన రోడ్డును కడిగింది. నువ్వు రోడ్డు మురికి కాలేదు. ఇంతలో మళ్ళీ జల్లు! దీంతో రోడ్డు కుండ్రంగా వుంది. వానీరు సోయి చాలలో మట్టి కోసుకుపోగా పెగిలిన మట్టి రాళ్ళు భూమి గురిచున్నట్లు కనిపించే పళ్ళు లాగా ఉన్నాయి.

తలవ్రాసిన చేసిన జత్తురనుంచి బారినడే నీటి బోట్టులాగా అమ్మతో కలిసి ఇప్పుడే గది బోట్టు బాంపడుతున్నాయి. టిఫిన్ ప్రక్కనున్న హయ్య రైలి మెంటుల స్కూలు గుండు మోగింది.

కనకలూ నెట్టుకుంటున్న కనుము నడకలూ నెట్టుకుంటున్నట్లుంటుంటే బడికి నెండుంటు నెండుంటుకు కుట్టు తుండ్రుని చలికి అకలికి చెల్లుంటు సిద్ధపెట్టి ఉట్టు అయిపోయి చిన్ని ప్రతిగామాలి తిండింటుంది.

నా ఇంటికాదు లేదు. మొన్నటిదాక వానకాలంలో కూలీనాలేరేక ఇంట్లో వుండేదేక ఎలాగో పూలులు గుమ్మరున్నాయి. ప్రతిరోజూ పొయలో సిద్ధుని తోలా తుంటు ఉదయం బుత్తం చేసేంత సుందరం! నాపు ఇల్లు పవిత్ర శ్రీగిరికి పొయ్యి అడవిలోంటుంది. అరిచియుంది. మళ్ళీ పంకిలేదు.

ప్రంబురోడ్డులో నెలకెత్తేకన్న పైన చిగిలివచ్చు వాగులు పెంకలా నెలకెత్తేకన్న అయిదారు బోట్లు గుండలు పడ్డాయి. నవ్వేపోయే వాటి రాకపోకలకు అడుకూ 'చిన్నంలో తప్పకం రోడ్డు బాగుచేయమని సిద్ధి కూలీలకుం నెట్టే మొరుతుంటే సరిగవలసి చిన్ని అండ్రి మూడురోజుల్లాడు కన్న పెంకవరకు పంకిలేకాడేదు.

రోడ్డు రిసెరు పూర్తి అయిందో, లేదో! వాన ఎప్పుడో నాడో ఏమో! అకలి వచ్చుడు లేరుతుందో ఏమో! చిన్ని పిట్టబుడిసిలా తాగినమనిసిలా పూనకం ముషిలా తూలపోతూ పరిచిలా పరిచిలా వుంది.

చిరుముగల పిన్న అయిస్తూ వుంది. అకలి పంకలు కాలస్తూ వుంది.

మోచేత చెట్టు, చెంబెట్టు చురుచివరకు తలుచుకుంటుంటే, రలకాయ నగలకొట్టుకో బుద్ధి పుట్టేస్తూన్నాయి. చెట్టులకుంటే అగిలరు లేరు ఏడుపు పుట్టేస్తూ వుంది.

సిద్ధి సిద్ధి కన్నుళ్ళు, అంతా చిలవయిన కన్నులు లాగా కురిగి పోయిలేక వాన నువ్వుగా నువ్వుగా తుంపరగా పడలేక పగిలియుంది. అంతకుముందు, ఆరాత్రి కురిసిన వాన చెట్టు కన్నుల మీదినడి, చిరువులు తిను, ముప్పుమీద గుండెలెరి, రాళ్ళమీదనుండి పులుల పగిల, నెండుదిలెల మూలుగుతూ పోతూవుంది.

కృత్రికాన్న గోయలు పోయి కలి దూరం నుండు నిలకలలాడుతూ వస్తూవుంది. చిన్ని తారేచెట్టు మొదట అనానంతంగా చూచి, అంతలో అనకితో చూచి, అలాగే చింతించింది. తార నిలకలలాడుతూ చిగిలకు పచ్చే నెలకి అత్యాశుల్లుంటుంది.

చుగు ముందుకువేసిందో. తార గుండు బరువుతో నిండుచెండు ప్రస్త్రీ లాగా నూటిగా రూపంగా చెమ్మరిగా వస్తూ వుంది. తార చిగిలకు నచ్చేనెలకి చిన్ని పూనకం ముషిలా ముందుకు పరుగెత్తుంది.

చిన్నిని డ్రైవరు చూచి 'నోయ్' అని అరిచాడు. నోనరుచూచి 'లేయ్' అని అరిచాడు. తారకి నడన్ డ్రైవ్ నేకాయ: అరువులు. తార ఆగింది. లేరుచులడుతూ ఆగింది. తార వుంది. చిన్ని వుంది. తారనుండు చిన్ని. అంగుళపు దూరపు పంజంధం, ఏమో పోగుని నంగనాచిత తంపండుకొని గోళ్ళు గిల్లుకుంటూ నెల

ఒడింది లారి. కేబిన్ లోంచి నాలుగు కళ్ళు పిగిటం చూసేవరకు చిన్నికి విశ్వాసంగా ఆకలితం. నెలవెలలాడిపోయింది. 'నెలవెల నువ్వు, నెవ్వ మనుకున్నావా యెండి' (డ్రైవరు.

'యూవే నువ్ ఇచ్చేదిగక మమ్ముల్ని జంపుదామనుకోన్నావా, యెట్టా?'

వోనరు.

'లేయ్ లేయ్.'

(డ్రైవరు నెట్టాడు.

'పోయే నోయ్.'

వోనరు లోకాడు.

చిన్ని నువ్వు చింతచెట్టు మొదట్లో పడింది. నీత చింతచెట్టు! మునుపటి చెట్టు! రాళ్ళుంటా చింతచెట్టు! అల చెట్టు పక్కెట్టుకుంది. కన్నంలో ఉన్న కూతుర్నుచూచి అలి చిన్నురు నెంచినట్టు చింతచెట్టు పీటిబోట్లు రాళ్ళుంది.

రోడ్డు కడిగి తుడిచినట్లుంది. చెమ్మ అరుతూ వుంది. రోడ్డు ప్రక్క సిద్ధి చెట్టు మెదుపుకు అకలు అలుములు రాగిలాగా చలి నిలిచి మట్టి పేరుకొని బురద బురదగా వుంది. ఆ ప్రక్క ఇసుకనెందినా నీటి జాలా సోగిపోగా ఏర్పడ్డ గీతలు బక్క వాడి ప్రక్కకు ముకుల ఎత్తువల్లాల్లాగా కనబడుతున్నాయి.

అక్క తమ్ముడు నచ్చేసరికి చిన్ని కళ్ళల్లో నీళ్ళు కనబడటంలేదు. నీళ్ళు ఎండమావులయ్యాయి. ఎండాకాలం గరుపుబావుల్లో నీళ్ళులాగా అయిపోయాయి.

'ఏం దిల్బుండా?'

నెట్టుంటా మురికి ఎందుకుంటి అన్నిట్టుగా చూచింది అక్క.

చిన్ని మాట్లాడలేదు.

'నోయ్! మాట్లాడవేదే? ఇన్నానా యిచ్చేదా?'

చిన్ని ఉదులు చెప్పలేదు.

అక్క ఎగాదిగా ముఖంలోకి చూచింది. చెల్లి ముఖం మరీ పండుకొంది

'అప్ప! అప్ప!'

చిన్ని భుజం పట్టుకుని కుదిపాడు తమ్ముడు. వాడి చేతివేళ్ళు లేత జెంక కాదుల్లా, నవనలూపితున్నాయి.

అక్కా తమ్ముళ్ళు జల్లులు అరుదులు పడ్డాయి. అలలకు చూసలేదు. తల లోంచి చెంబెలలోంచి నీళ్ళు జారుతున్నాయి. తమ్ముడు నెలకి నోణుకుతున్నాడు.

'మమ్ము మూలుగుతా వుంది. నెవ్వు నెవ్వు అని అడుగితావుంది. దాయా— దా బోదాం!'

అమ్మ అనేమాల పనేకరికి చిన్నికి నలుకుపుట్టింది. నిండు నెలల్లో మంచం మీంచి రేపదెని అమ్మను తలుచుకుంటుంటే ఏడుపు పస్తూ వుంది. తనకా తండ్రిలేదు. అమ్మాకూ లేదు. తనా లెగగ గల్లు. అమ్మ తిరుగలేదు. లేవలేదు. తనే నయం. తనకంటే అమ్మ కనాకన్నం. చిన్ని అమ్మకన్నం చూళ్ళేదు. చూచి ఏడుపు భరించ లేదు. ఏడిచే నోపికలేదు. గుండెలో తడి అయింది. కళ్ళు ఎండి పోయాయి. తలమీది నీటిబోట్లు చెంపలమీదగా జారి సెదాల్లోకి పోయి మాయమయింది. రెండు చేతులులో జత్తు పైకి ఎగబోయికుని అక్కచెప్ప, తమ్ముడి చెప్ప మార్చిమార్చి చూచింది చిన్ని.

అక్కచి వదేళ్ళు! అక్క అమ్మకు చేదోడు వాదోడు. అమ్మలేనశేక పోతే అమ్మ పనులన్నీ అక్క చేయటం తమళ్ళే మొదలయింది. చెల్లికి తమ్ముడికి నీళ్ళు

మీ సరుకులను

మా సంతరిక్షణకు ఒప్పగించండి

సిజిటి తగు నమర్దతతో పనిచేయుచు, మీ సరుకులను
ఫ్రాముగా మరియు శీఘ్రముగా మీ సౌకర్యము
ననుసరించి గమ్య స్థానమునకు చేర్చగలరు.
ఇది నిపుణులయిన తమ ఉద్యోగులచే జాగ్రతతో
నిర్వహించబడుచున్న సంస్థ. ఇందులోని ప్రతి
ఒక్కరు తన పనిలో సుశిక్షితుడైన నిపుణుడు.

కమర్షియల్ గూడ్స్ ట్రాన్స్ పోర్ట్స్ (Regd)

హెడ్ క్వార్టర్స్ :

కొత్తపేట, పి. బి. నెం. 89.

గుంటూరు.

ఫోన్ : 20560

అడ్మినిస్ట్రేటివ్ ఆఫీసు :

107, తంబుళెట్టి వీధి,

మద్రాసు - 1.

ఫోన్ నెం : 24485 & 25748

.. సీట్ ప్రాంతాలు ..

మాంట్ రోడ్ :

11-బి, అత్తివట్టాన్ వీధి.

ఫోన్ : 88594

గిండి :

ఇండస్ట్రియల్ ఎస్టేట్ ఎదురుగా

ఫోన్ : 801069

బుకింగ్ ఆఫీసు :

(మద్రాసు-1)

304, తంబుళెట్టి వీధి.

ఫోన్ : 22648

అంబత్తూర్ :

ఇండస్ట్రియల్ ఎస్టేట్.

రెలివరి స్కెన్ :

122, తంబుళెట్టి వీధి.

వార్టాక్స్ రోడ్ :

15, వెంకటాయర్ వీధి, మద్రాసు-3.

మరియు ప్రాంతాలు :

తిరుచి, బెంగుళూరు, ఆంధ్రప్రదేశ్ యందంతటా గలవు.

అమ్మడు పూర్తిగా అమ్మపేరిక. కనుముక్కు లేరులో అమ్మపిల్లనిట్లు అమ్మలాగా పుంటాడు. అమ్మ కళ్ళలో ప్రేమలాగా తమ్ముడి చేయి చిన్ని భుజం మీద వుంది. చిన్ని ఎందుకయినా ఏడేస్తే తమ్ముడు చూశ్లేడు. చిన్ని చిన్ని చేతులు లోతు చూస్తాడు.

అమ్మ ఎంతగా లేవలేకపోయినా, ఎడల్లేక పోయినా, మీరా రాడుకొండే నేచేస్తాలో అని అన్ని సమయా దేనుకొనేది. తనకు ఏం కష్టం కలిగినా అమ్మ సహించదు. సమకట్టినా నిలబడలేకపోతుంది.

అమ్మకు తనం ఎంతో గురి! ఎక్కడికయినా పోవాలనుకొంటే, 'పోయేదా?' అని అడిగి 'పో' అంటే వెళ్ళుతుంది. 'ఒడ్డు' అంటే మామేస్తుంది.

చిన్నప్పుడు చిన్ని చిన్నదిగా ఉన్నప్పుడు అమ్మబై టికి సాయ పాతకుండు తొల్లింది కావాలని పోదోతుం ంననుమిగిపోయినట్లు ఉద్యోగంలో ఉన్న చిన్ని గగ్గోతల్లి పోయింది. బై టికి పోకోతూ అగి వెనుదిరిగి పోయి ఏమయిందోనని కననాయులుబుట్టి చెప్పి చూచి ఏమీరాలేదని, మళ్ళీ బై టికి పోకోయింది. ఈసారి మునుపటికంటే పెద్దగా ప్రాణాంతకంగా ఏడ్చింది చిన్ని. పురుగో పురుగో అయి పుంటుందని ఎంతగా వెలకినా ఏమీ కనబడలేదు.

అమ్మ ఉద్యోగ దగ్గరుంటే ఏడుపుమాని, వెళుతుంటే ఏడుపుండు. అంత పిల్లభయపడిందని అమె అక్కణ్ణుంది కదలేదు. అప్పుడే సాయంసంతరి వచ్చిన నాన్న వాకిట్లో ఉన్నదేమిటో కర్రలో కదిపేతేతని అని చూస్తే, ఏమీ! ఆరాత్రి నాన పామును గంపి ఇంటికి వచ్చాడు.

నానబామూ కాపువారి అమ్మ గగ్గోతల్లి పోయింది. చంద్రుడు తనకు పని చేపించు ఏడ్చింది. తనతల్లి, తననా బ్రతికిందిందని వండు నింపింది. ఆ రోజునుండి చిన్ని వద్ద స్తనని అమ్మవేయటం నూనుకొంది.

నాన పడటంలేదు. అకాంతంలేనివ్వలేదు. రోడ్డు చెమ్మ అక్కడక్కడ బరి, చూడెరాసిన తామపాకులాగా ఎరువల్లాలలో తడిపాడిగా మెరుస్తూ వుంది. ఈడుగులగి నన్నగా నక్కతెముకల్లో చొరబడటానికి సిద్ధమవుతూ వుంది. కదిలిన చెట్టుమీదంచి నీటిబొట్టు కన్నీటి బొట్టులాగా డండుండి నడు తున్నాయి.

స్కూలునుంచి వడేళ్ళ అమ్మాయి వస్తూవుంది. తలలో పూలు నిల్చు జాకెట్టు! నిల్చుండా! అవసరం లేకపోయినా సరికిగి! చెండు జడయ! జడయ చెర్చిల్లల్లాగా ఎగురుతున్నాయి.

జడల్లాగా, చేతులు, చేతుల్లాగా కాళ్ళు, కాళ్ళలాగా నడక ఉత్సాహంగా వుంది. తం ఉత్సాహంగా వుంది. కళ్ళు ఉత్సాహంగా వున్నాయి. ఒళ్ళంతా ఉత్సాహపు చెల్లులాగా వుంది. కడుపులో అన్నవోళం నిండా కూడు ఉత్సాహంలో జీర్ణ మవుతూ వుంది.

అమ్మాయికి అక్క వయస్సు. అ అమ్మాయిని అక్కనే మార్చిమార్చి చూసింది. కల, ఒళ్ళు, కాళ్ళు, చేతులు బట్టలు, పూలు పుస్తకాలు—పుస్తకాలు, పుస్తకాలు చూచిచూచిచూచి అపురుషుని ఏడ్చింది.

‘యేంజే? యేంజే?’

అక్క అడిగింది.

‘యేంబప్ప యేంబప్ప?’

తమ్ముడడిగాడు.

‘యూ రే!’

అక్క అమ్మడు మళ్ళీ మామూ డలేదు. ఒకరిముఖం ఒకరు చూచుకుంటూ నిలబడ్డారు. చిన్ని కళ్ళు తుడుచుకొంది.

బిడ్డనుంచి బన్నునవ్వింది. రంగసాను కూతురు దిగింది. కొడుకుకు జ్వరం వస్తే బిడ్డ వాళ్ళుటలేకు తీసుకుపోయి కారంలోజలంబడి వెలిగివచ్చింది. పిల్లవాణ్ణి తీసుకు పోవున్న బన్నురోగి అది జ్వరం కడివోయి, అంతవేలకి వెలువశ్లేదు. అ భయం బన్నుటలేలో కారంలోజలంబడి కారంలోజలా అల్లవాడు ఉన్నచోట ఉండక పొన్నుటలో అరణ్యం చెమ్మంటే నిద్రపోయి వాస్తవ్యులందరూ చెప్పి చెప్పి, కలహాప్రకటన, వెళ్ళకపోతే బయటికి నడచాలెమో అనిపించినప్పుడు కన్నుటలే నుంచి బై డటనడి ఆరోగ్యంగా కన్ను కొడుకుకు అనారోగ్యం ఎక్కడ ఉందో నెడుకుతూ దిగింది.

బన్నుదిగిన కూతుర్నిచూచి రంగసామి వచ్చాడు. నడుతూ చెప్పాడు. కూతురు కొడుకు అంటిమీద రంగసాలే తన ప్రాణం తీసుకునే అల్లణ్ణి కళ్ళలో నెట్టుకుని వచ్చాడు. రంగసామి నడచిపోలేదు. గుండెలో కడివచ్చాడు. తొల్లి వచ్చాడు.

పైను రోడ్డుమీద పిల్లలు ఆనందంగా పుంటే అక్క అమ్మణ్ణి నడి పిండుకుపోయింది. నాన్న పాముని ఎగతేసి ఎగతేసి పంపుతున్నారు. చిన్నిచూచింది. అ పాము నానకు తడిసి ముద్దయి ఉద్విషించింది. జీతగాళ్ళకి ఏల్లెసిల్లంక అది కంటికిపెయిని ధ్వగ్గం.

అ చిన్నిన పాముని కాళ్ళలోకట్టి చంపారు. కర్రలతో బాడి చంపారు. దగ్గరకు పోకుండా దూరందూరంగా ఉండి చంపారు. చిన్నిందని తెలిసింతర్వాక ఎగతేసి ఎగతేసి చంపారు.

పిల్లలు ఎగిరించే ఎగరటం! ఒకటే గోల! అటునుంచి ఇటునుంచి పిల్లలూ చెల్లునరో సరుగెత్తుకుంటూ పోతున్నారు. ‘యేంబంబే యేంబంబే ఎగిరినాడే చూస్తున్నారు.’

ఎవరు చెప్పారో ఎందుకెట్టెలు చెప్పారు. ఎవరు తెచ్చారో అగ్గిపెట్టి చెప్పారు. ఎవరు ముట్టించారో మంటబెట్టారు. చిన్నిన పాముకి కనకంస్పృశం చేస్తున్నారు భావిపారు.

చిన్ని చింతపెట్టు మొదట్లో కూర్చుని చూస్తూ వుంది. అక్కడ కాకి పోతున్న పాము! ఇక్కడ నేలకు కరుచుకుపోయిన కప్ప! కాలుతున్న పాముకాగ నేడయి మిట్టలు దాటి పైకి పోతూ వుంది. కప్ప గుడిసెయి చూస్తూ నేల కింబరుటరు పోయింది. కప్ప—పాము కరవమంకో కన్నవోళం—పిడకమంకో పాము క్లోషం—అమ్మలనే పామెల చిన్నికి గుర్తుకు వచ్చింది.

అక్క అమ్మడు వెళ్ళి భావిపారులో కలిసిపోయారు. ఇక అక్కడపిల్లలు కూడా అల్లరి వుంది. ఒకటే రిడ్! ధ్వని!!

చిన్నికే లేవబుద్ధిపెట్టలేదు. కంబలుట్టకలేదు. కాళ్ళు ఆరబాపి చింత చెల్లుకు పూర్తిగా అనుకుని చేరిగింబడింది. కళ్ళలో పాముకాగ నాపురుగిమ్మింది. చప్పకనిపించటంలేదు. తాళి కుంబుతూ వుంది.

ఏదాదికిరగి కుంబుతూ బాది ఇక్కడ అ చెల్లు దగ్గరవుంచి తనెట్టు దగ్గరకు సరుగెత్తుతూ పిల్లలు అడుపొయిన్నారు. ఎవరో ఏం అబలని తిట్టారు గాని పిల్లలు అది నూనలేదు.

కూరం నుంచి సవే లారీ తీగ ఇక్కడికి రాకపోతే ముంచే చిన్ని అయితే అబలపోయి, చెల్లుముకుట్టుకుని బయటికిరగి కుంబుతూ, చిన్ని గుండెకలదని, చిన్ని కైర్వనంతులాలని ఉత్సాహపరచారు.

చిన్ని పరుగెత్తుకుంటూ పోయింది. చెట్టును తాకింది. వెనుదిరిగి పరుగెత్తుకుంటూ వస్తూవుంది. లారీ ఎంతదూరం వచ్చిందో చూసుకోలేదు.

పిల్లలు అరిచి గగ్గోలెత్తి పోతున్నారు. లారీవచ్చేసిందని అరిచారో, చిన్ని లారీకంటే ముందుగా తిరిగి వచ్చిందని అరిచారో, అది భయమో సంతోషమో చిన్నికి తెలియదు. పెద్ద అరపు వింది. అంతే! నుల్లి ఏమీ విసలేదు.

చిన్ని కళ్ళువిప్పి చూచేసరికి గొల్లమంటున్న ఇల్లు పిళ్ళబ్బంగా అయింది. అమ్మనీ నాన్ననీ చూచేసరికి చిన్నికి ఏడుపు వచ్చింది. తన వాపుదన్ను బ్రతికి ఎట్లు రక్తం బాగా పోయినట్లు. పని, పనిపోయిందనుకు, ఎందుకో, సంతోషించింది చిన్ని.

చిన్నికి మెలకువ వచ్చిందాకా నోసరు అక్కడే ఉన్నాం. ప్లీజ్ వచ్చింతర్వాత బండెడు బరువు దిందికట్లయి, గట్టిగా నిట్టూర్చి, లారీ తోలింతు కొని వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ రోజు నుంచి నాలుగు నెలలు, నెలకు పందెరూపాయిలు ఆరు నెలలు చిప్పికి పంచి ఆహారం, సెట్లపరిశరంగా నోసరు తనంతటతనే నిర్ణయించుకొని ఇచ్చాడు.

ఆ రోజుల్లో చిన్ని సులభమంచలో స్వర్ణసుఖాలు అనుభవించింది. నిద్ర కోస్తే ఎవరో ఒకరు పరిచిర్య చేశారు. తన మంచిదెడ్డలు సూచారు. తన తిన్న తర్వాత తిన్నారు.

తనవల్ల నెలకు వంద! అమ్మనాన్నలు సంపాదించలేనంత డబ్బు. ఈ డబ్బు చిన్ని టిఫిన్ టిఫిన్ కొట్టుమిట్టాడుతుంటే కలిగే చీకటి మెలుతురు కలయకకు ప్రతినిధి! ఈ డబ్బు శవ సమాధిపై పుట్టిన గడ్డిపూవు! ఈ డబ్బు సున్ని రక్తం మట్టిలో కలిస్తే ఆ మట్టికి కట్టిన విలువ! ఈ డబ్బు ఉన్నవాడి జెన్నత్యాన్ని, లేనివాడి ఆల్బత్యాన్ని ఎత్తిచూపే జెండ!

ఈ డబ్బు లేకపోయినా బిడ్డను ప్రేమించే తల్లిదండ్రులు, ఈ డబ్బుతో ఇంకా బాగా ప్రేమించారు. ఈ డబ్బు అనందమే కలిగింది. ఈ డబ్బు సంపాదించింది తనను, దీంతో తల్లిదండ్రులకు తనంతో ఉపహారం చేసినట్లు, రుణం పర్చుకొన్నట్లు చిన్ని భావించింది. తృప్తి పొందింది.

బుస్స తినటమంటే, చిన్ని బుస్సలో, వరి మెలుకుల్లో వప్పువారు సన్నకు తాగటం! అది తాము తినేకూడదో అతి వాంఛనీయమైన అవకాశం! అంతకు మించి తినటానికే నమూనా కూడు పుంటుందని తెలియదు. (బెడ్డు గుడ్డు బుస్సతో సమానుని తెలియదు. (బెడ్డు బట్టరు, బెడ్డు జాను నాలుకకు నాశాకుతనం కలిగిస్తాయని తెలియదు. లారీ వోసరు బస్సునుంచి తెచ్చి ఇచ్చే ఆహారం వల్ల తనంత అమాయకురారో చిన్ని తెలుసుకొన్నామనకొంది.

(బెడ్డు గుడ్డు తింటుంటే నాలుకంలా పూసిన ఉద్యానవనంగా వింత వింత రుచులు రంగురంగుల పూతల నోరంతా నికసించాయి. (బెడ్డు బట్టరు తింటుంటే ఇసుపపై ఉండే మూడవేయి రాసినట్లుగా, బుర్రవోరాలు బూరి నట్లుగా, అయిన ప్రూట్ చేతిలోంచి జారిపోయినట్లుగా ఒళ్ళంతా మెత్తగా దూదిలాగా అయిపోయినట్లు గమనించింది. (బెడ్డు జాము తింటుంటే పులపూ, తీసి, మెత్తగా గట్టిగా తగిలించుకుంటూ గొంతంతా వండ్లారాలు పోయింది.

(దాక్షిణ్య తొల్ల ఎటువంటి సంగితే, ఎంత పొడ్డు బావిలో నెలకు రాయి, కనిపిస్తూ పోయినట్లు, గొంతుతోంటే పేగుల్లోంచి కడుపు రోరోపలికి దిగి పోయిందాకా చల్లగా జారిపోయింది. బల్తాయో, కమలాపంకో, నారింజో, తోనతోక్కా పరిచి, గింజలు పని ముత్యాలుమాత్రమే వోట్లో వేసుకొంటే వోరంలా ఊటజాని అయిపోయి, గొంతంతా ఎముకాచిన కమ్మని రుచి! అదే

పండు తొల్ల తీసి గింజలు తీసి ముక్కవోట్లో వేసుకుంటే మిగడే! నమితే పనిలేదు. కొరికే పనిలేదు. పంటితో పనిలేదు. నాలుక వేడికి కరిగి గొంతులో దిగిపోవటమే! అరటిపండ్, పచ్చరటిపండ్, పక్కెరకేళో, రస్తాలో తింటుంటే యుగాల ఆకలి మాయమయి పోతుంది.

జిలేబీ వోట్లో వేసుకొంటే నోరంతా నీరు అయిపోయి తీసి! మైసూర్ పాక్ వసులుతుంటే (నతివస్తు సరమార్థం దర్శించి ఆపులింత! లడ్డు తింటుంటే స్వర్గం పునాదులు కూలి పడ్డట్లు అమృతం! బూండి వోట్లో వేసుకొంటే వరనాడుల్లోంచి తృప్తి!

మనుషు బిస్కట్లు తినటం నంటకి బలమైన పరిశ్రమ. ఆ మధ్య బిస్కట్లు వోట్లో వేసుకుంటే ఏమయిందో తెలియక దిక్కులు చూచింది చిన్ని. తీసి బిస్కట్లు, డబ్బు బిస్కట్లు, పగరు బిస్కట్లు, కారం బిస్కట్లు — ఒక టేమిటి, మనిషి దేవుణ్ణా ప్రద్రుమలు బిస్కట్లుల్లో ఇమిడ్చినట్లు గుర్తించింది చిన్ని.

తను తినగా మిగిలిన నాటిని ఇంట్లో అందరూ తినేవాళ్ళు. నిజానికి చిన్ని కుటుంబంలో ఇటువంటి తిండి తినకలగటం, అలా ఆరైల్లు తినటం — అద్భుతం!

ఇంకోలా జరిగితే ఏమయ్యేది అన్న ప్రశ్న అలావుంచి, రోజూ కనీసం కూడయినా ఉండిన చనకు, ఇంతమంచి ఆహారం దొరికేలా ఇలా జరగటంవల్ల మేరే కలిగింది.

(ప్రతిరోజు చిన్ని గొడ్డుమీద లారికోసం ఎదురు చూస్తూ నింబడి, లారీ వస్తంటే ఎగిరి గంతులువేసి. లారీ లోంచి వోసరో, (బై వరో ఇచ్చిన ఆహార పదార్థాలు తీసుకొని ఇంటికిపోయే చిన్నికి లారీ అధ్యక్షులలా, వోసరు దేవుణ్ణా, లారీ రాక అమ్మనాన్న అదరణతా గోసరించి అనందం కలుగుతూ వచ్చింది.

ఆరైల్లు అయిపోయి, సుదుటి బెబ్బ సయమయి, మాసిపోయిం తర్వాత లారీవచ్చినా పళ్ళు రాలేదు. వోసరు వచ్చినా మిశాయిలు ఇవ్వలేదు. లారీఅసి 'బాగుంటా?' అని వెళ్ళిపోతే దిగులుపుట్టి ప్రతిసారి ఏడ్చింది. (క్రమక్రమంగా లారీ అవటం కూడా మానేశారు.

(బెడ్డు తిన్న వోటిలో గొడ్డుగారం తినాలన్నా, పళ్ళరసం రాగినగొంతుతో పట్టిపులుసుగాని పుట్టట్లుగాని రాగాలన్నా, స్ప్రీటిల తిన్న నాలుకతో పప్పు చారు కూడు తినాలన్నా మొదట్లో వాంతి వచ్చినట్లుంది. ఆకలి దేవుడిచ్చిన పరం. (క్రమంగా ఆకలిముందు వాంతి పరాయించి. చిన్ని మళ్ళీ మునుపటి తిండికి అలవాటు పడింది. కానీ ఎప్పుడయినా, ఈ మధ్య తిన్న తిండి దొరికిత బాగుండునన్న ఆ పాడనూపుతూ వుంది.

లారీ అగటుంకోసం ఆరైల్లు నుంచి, ప్రతిరోజూ నిరీక్షించి, చిన్ని నిరాశ పొందింది. ఆ మధ్య లారీ వోసరు ఎందుకు అంతగా తినబెట్టాడు? ఈ మధ్య ఎందుకు మానేశాడు? అన్న ప్రశ్నలకు సమాధానం తన సామర్థ్యం కొద్దీ అపొందింది. అంటు దొరిక లేదు.

పని, ఏం చేస్తే మళ్ళీ లలా తినే అవకాశం వస్తుందా అని ఆలోచించింది. ఆరైల్లు ఆ చిన్ని బుర్రలో తిరిగిన ఒకేఒక్క ప్రశ్న! ఏం చేయాలి?

రాత్రి ఆకలికి కడుపు కాలిపోతుంటే, చలికి ఒళ్ళు పగిలిపోతుంటే, వానికి ఇల్లు అడుగుతుంటే, అమ్మ మూలుగుతుంటే, నాన్న దగ్గర లేకపోతే, ఉప్పువుండి, అరైల్లు ప్రశ్నకు జవాబు లేతబుర్ర ఆహారంతో సూర్యుణ్ణా పుట్టింది.

రాతంతా చిన్ని నిద్రకు దూరంగా ఉంది. చెల్లెళ్ళారలం కోసం సూర్యుడు కంటే తొందరపడింది. మనకమిత్రులతో నిద్ర లేచింది. పదిసార్లు అయినా రోడ్డు మీదికి నచ్చి చూచి ఇంటికి పొయింది. చివరికి రోడ్డు ప్రక్క చింత చెట్టు క్రింద తొమ్మిది గంటలయింది చూర్చింది.

సూర్యుడింకా ముసుగులన్న గుర్రుపెట్ట నిద్రపాతున్నాడు. చిరికి ముసగర దీనుకుపోయి, వెలుపలికి రాకుండా ఇంట్లో కొండకొమ్మున తారట్లాడు తున్న మబ్బు రికూటింగ్ ఆసీసరులాగా మేఘాలను పోగేసుకొని ముందుకు వచ్చింది. గాలికి కాల్గొచ్చి, మేఘం పెడలుబట్టి వెల్లుకు వస్తూ వుంది. ఉన్నట్టుండి వాన మొదలయింది. వాన చిరుకులు గురిచూచి వదిలిన బుల్లెట్టులాగా పడుతున్నాయి.

చిన్ని కూర్చున్న చోటునుంచి లేవలేదు. ఏలువలు చినుకులు ఒంటల్లోకి చొచ్చుకుపోయేట్లు పడుతున్నా, లేవలేదు. రోడ్డుమీద అడుక్కొంటున్న పిల్లలు ఇళ్ళకు పరుగెత్తారు. కుడి పల్లెలో వాన సోరు తప్ప జనం అలికిడి లేదు. ఎడం పల్లెలో వానజోరు మరి ఎక్కువగా వుంది. రోడ్డు కనుచూపు మేర దాదా ఎదారిగా వుంది. ఎక్కడా మనిషి జాడలేదు.

ఎక్కడ చూచినా వాన! కొండమీద పొలంమీద ఇల్లమీద చెట్ల మీద రోడ్డుమీద ఎక్కడ చూచినా వాన! వాన విశ్వసత్యమై కురుస్తూ వుంది. ఆకాశం వానను కంటుంటే నేం కలిసి కనుచూపు వుంది. ఈ పల్లె, ఈ వాన చిన్నికిరోడ్!

రీటి బొట్టుపడ, ఆకులు బరువై, రోమ్మలు బరువై, తంలు ఎండా కొన్న చెట్లు బిడనాడి ధైర్యం లాగా కనిబడు తున్నాయి. వానను తడిసి కుదించు కొని, ముసగర దీనుకుపోయిన గడ్డిపాని ఆకంయిన కడుపులాగా వుంది.

చిన్ని రోడ్డుమీద తెరిసార జామీ వుంది. టూర్యుస్ ఇరుయించిన సూర్యుని ముప్పై తొలిన చూచేసరికి దిన్న ఆనందానికి సప్తసగ్గాలు లేకుండా పోయాయి. అదే లారీ! ఆ లారీ తనకి ఏడు బాగా సరిపడుం. అది కనిబడు టంటే ఒంటలో ప్రతిరక్తం చిందునూ వెలుపలికి ఉరుకుతూ వుంది. ముందుకు దూకుతూ వుంది.

ఆ లారీ,—వీసరు మంచితనంలా సాగివస్తూవుండే అమ్మ ప్రేమలాగా కనబడుతూ వుంది. దేవుడి దయలాగా ఎదుటికి వస్తూ వుంది. బ్రెడ్డులా, వండులా, అడ్డులా, లిస్కట్టులా కడుపునింపేతిండిలా లారీ కలిగి వస్తూ వుంది.

చిన్ని లేచి నిలబడింది. లారీ క్షణక్షణానికి చేరువవుతూ వుంది. ఘడియ ఘడియకూ లాగ పెరుగుతూ వుంది. రక్తం ఉబికి నడుచూ వుంది. ఆకలి తీరిపోతున్నట్లుగా వుంది.

లారీ నిండుగా బరువుతో వస్తూవుంది. వాన ఏలువలాగా పడుతూ వుంది. ఆకాశం నుంచి భూమి మీదికి మనకసార జారింది. పల్లె నట్టునగలు విశృంభంగా వుంది. మనిషి అలికిడి లేదు.

లారీ దగ్గరగా వచ్చింది. చిన్ని రోడ్డుమీదికి పరుగెత్తింది. అంతదాకా చిన్నిని డ్రైవరు చూడలేదు. అప్పుడే చూశాడు. నవ్వుతున్న చిన్నిని చూశాడు. నవ్వుతున్న చిన్నిని చూచి గుర్తుపట్టి ఏడుముఖం పెట్టాడు డ్రైవరు.

వోసరు నోట్లో ఉప్పుమట్ట చిన్నిని, నవ్వుతున్న చిన్నిని, లారీ ముందున్న చిన్నిని, చూచి, జారి క్రిందపడిపోయింది.

చిన్ని నవ్వుతూ వుంది. ఆ నవ్వుతో నవ్వులేదు. ఏడుపుంది. ఆకులుంది. జాభాపులిది.—ఆ నవ్వుతో కళలేదు. కాంతిలేదు. ఆ నవ్వు సర్వకాదు. ఆ నవ్వుతో

దిగులుంది. దుఃఖముంది. ధైర్యముంది. ప్రార్థనవుంది. బ్రతిమాలుకుంటుంది ప్రాధేయపడట ముంది.

రోజూ డ్రైవరు నవ్వులం రివాజ! ఇప్పుడునవ్వులేదు. ఎప్పుడూ నవ్వుకు బదులు నవ్వులం వోసరుకు ఆచారం! ఇప్పుడునవ్వులేదు. చిన్ని ముఖం నవ్వుతూనే వుంది! ఇప్పుడునవ్వులేదు.

డ్రైవరు చేతులు పనికాయి. కాళ్ళు పనికాయి. లారీ నిండుగా కప్టికూర్చు వుంది. వాన పడుతూ వుంది. రోడ్డు జారుతూ వుంది. బ్రేక్ చేశాడు డ్రైవరు. లారీ ఆగలేదు. బ్రేక్ పట్టేదు. లారీ ఆగే నూవనే లేదు. చూస్తున్నాడు.

ఎదురుగా దగ్గరగా చిన్ని. అందమైన చిన్ని. తెలివైన చిన్ని. నాపురన్న బ్రతికిన చిన్ని! తన కిష్టమయిన చిన్ని.

నోసరు గుండెలు విరివిలలాడు తున్నాయి. సరాలు తెగుతున్నాయి. కాళ్ళూ చేతులు స్పృహనం తప్పుతున్నాయి.

డ్రైవరు కాళ్ళు చేతులు బుద్ధి ఒప్పు చురుకుగా పని చేశాయి. స్టీరింగ్ ఒడుపుగా తిప్పాడు. లారీ ప్రక్కకు తిరిగింది. ఆగలేదు.

చిన్ని చూచింది. అమృతంలాంటి లారీ. అమృతంలాంటి లారీ తప్పించుకు పొతుంటే భరించలేక పోయింది. లారీ ఎటుతిరిగిందో చిన్ని అటు తిరిగింది. ఎటు పోయిందో అటుపోయింది. ఎదురుగా అడ్డుంగా నిలబడింది.

‘సెన్సా!’

అరిచాడు డ్రైవరు. లారీ స్టీరింగ్ మళ్ళీ తిప్పాడు. లారీ రోడ్డుక్కింది. బలంగా వోసికొచ్చి బ్రేక్ లొక్కాడు. కరీకర్ మంటూ ముసలవాడి గొణుగుడు లాగా లారీ ఆగుతూ వుంది. చిన్ని కనబడ లేదు.

చిన్ని చూస్తూ వుంది. ఎదులు లారీ! కరీకర్ మని ధ్వని. నుదుటికి దెబ్బ! మునుపు తగిలిన చోట మళ్ళీ దెబ్బ!

చిన్ని పడుతున్నాను కాబోలు అనుకొంది. రోడ్డుమీద పడింది. మునుపు రోడ్డు ప్రక్కకు పడింది. ఇప్పుడు రోడ్డు మధ్య పడింది. మునుపు లారీకి ప్రక్కగా పడింది. ఇప్పుడు లారీకి ఎదులు పడింది. లారీ ఆగలేదు. స్పృహ తప్పుతుందనికొంది. ఆపుంది.

పెట్టుకు ఏమో తగిలింది. అమ్మచేయో, నాన్న చేయో అనుకోనవచ్చు చిన్ని. పుస్తావస్తే ఎదులు అమ్మో, నాన్నో ఉండవచ్చుననుకోనవచ్చు చిన్ని. ఆకంయిన కడుపుమీద అమ్మ చేతో రాస్తూ వుంది అనుకోనవచ్చు.

చిన్నికి ఇక ఇప్పుడేం తెలియదు. లారీ వుంది. రోడ్డు వుంది. దానిమీద చిన్ని వుంది. లారీకి బ్రేక్ పడి ఆగింది. ఆగుతూ సాగింది. సాగి ఆగిపోయింది.

ముందు ఏక్రం తన క్రింద రాయిపడ్డట్లు అయితే ఎక్కిదిగింది. లారీ ఆగగానే అటు వోసరు, ఇటు డ్రైవరు లారీలోంచి క్రిందికి దూకారు.

ఆ మట్టు ప్రక్కల చిన్నిలేదు. ఎటుపోయిందో కనబట్టేదు. లారీ క్రింద నుంచి రక్తం నర్సంసీటిలో కలిసి ఎరగా రోడ్డు ప్రక్క నీటి జాలులోకి పోతూ వుంది.

రోడ్డు మధ్య లారీ పక్రం క్రిందపడ, పొట్టునగలి, రక్తం అన్ని ప్రక్కలకు విమ్మి, కాళ్ళు చేతులు నేలకు ఇంకరుచుకుపోయి అప్పచ్చిలాగా అతుక్కు పోయివున్న గోండుగన్న, పెద్దగోండుగన్న, అరిచేది, ఎగిచేది, చూచేది, ఆలోచించేది, ఏదేదీ, నవ్వేది, కడుపు కలి అల్లాడేది, ప్రేగులు తునిగి, ఆకలికి దూరంగా పోయింది.

వార్తా ప్రసార సౌకర్యాలు -

ప్రజాస్వామ్య పద్ధతి

శ్రీ చంచల్ సర్కార్

బ్రిష్టుడు ప్రపంచంలోనే, భారతదేశంలోనేను ఒక గమనించదగిన వ్యయం చేపరం అవుతున్నది అని వినుచు, ప్రజాస్వామ్యధర్మంవ్యాప్తికిరాని సంపాదన చేసుకోగలుగుటాడటం దానికి అంక్షణాన్ని సంపాదన చేసినట్లు ఉండలేక విషయంరాదు. కొన్ని కొన్ని సందర్భాలలో కూర్చున్నప్పుడేగా, కూర్చున్నప్పుడేగా, అప్రజాస్వామ్య ధర్మంయొక్క ఉత్తమ లక్షణాలు వెల్లడిచెయ్యై సోతున్నట్లు చిట్టచివరికి ఉంటాయి. అయినంటి సందర్భాలు అట్లు మై వస్తున్నా, మేలు బీతంవంటి అలా, ఒక్కసారి గేరిపోకూర్చును. శ్రీ శ్రీవివాసశాస్త్రి సంపరణంచేసి రోజులవంటి చూస్తాను. ఆయన ఏ ప్రజాస్వామ్యంపై వెప్పోదో అది సంపూర్ణముగా లోకానికి, విశ్వానికిమైన లక్షణం గలిగినది అయిన ప్రజాస్వామ్యం.

ఆ రోజులలో భారతదేశంలో రాజకీయ ఘోషాలు, ఉద్యమాలు భద్ర ప్రజల ముట్టూ రుగుతు ఉండేవి. సుహృద్భాగంధిమే వానిలో చిన్న పోలనలను వినుకూర్చు. అప్పుడు దేశంలో శ్రీవివాసశాస్త్రిలు అట్టేచుండి లేకపోయినా, ఆయన పంటవారు, ఆయావంటి భారీమనుష్యులు, ప్రయోజనపడిగల వారు, వాళ్ళు, పొల్లపోకుండాకూర్చు ఉంటారు, ప్రతిభావంతులు-సర్కిలో అన్నట్లు-ప్రజాశ్రేయమే ఉత్తమమైన లక్ష్యంగా నమ్మినవాళ్ళు-ఇతరులు కూడా ఉండేవాళ్ళు.

ఆ సుహృదులను, సుహృద్ద్రులు భారతదేశంలో ఒకరిని ఒకరు తెలుసుకుని వ్యవహరిస్తూ ఉండేవారు. బ్రిటిష్వారిలో కూడా వారి వ్యవహారం ఉండేవద్దే ఉండేది. భారతం వారందరూ ఒకే భాషను, ఒకే రకమైన సదాచరణలను పుయోగం చేసుకునేవారు. ఆ రోజులలో భారతదేశంలో ప్రజాస్వామ్యం పరిమితమై ఉండేది. అపరిమితమై ఉండేదిగాదు. అటువంటి పరిస్థితిలో బ్రిటిష్వారికి కూడా స్పష్టమైన, సంక్లష్టమైన సమాచార ప్రసార సౌలభ్య పద్ధతులు అనుసరించేసామాయి. సాంకేతిక విజ్ఞానంపెరిగి రాజకీయ వ్యవహార పద్ధతులు విస్తృతమై ఆ పరిస్థితిని అంతటిని చూర్చివేచాయి.

వార్తా ప్రసార సౌకర్యము, సాంకేతికవిజ్ఞానముయొక్క అభివృద్ధి, దానికి ఈ ప్రసారంలోగల సంబంధము ఇది అన్న కలిపి రాజకీయపు పరివరాంసుపూర్తిగా చూర్చివేచాయి. అవిదార సదాచరణలోవుండే వ్యక్తులను గురించిన అవగాహన లేక వారియొక్క ప్రతిష్ఠలు ఈ సౌలభ్యంలోపాటు మార్పుచెందుతూ వచ్చాయి. అదే విధంగా సమస్యలు, సంఘటనలయొక్క ముగింపు ఊహామ్రతంగా ఉండక దానికూర్చా వేరైన యదార్థసత్యము సుకుకూర్చుకోగలిగాము. ఉదాహరణకు పెరిలిజర్ రాకముందు కార్లర్ లెవెనువేంటి మహామినిషి జాతీయరంగాన్ని గురించి రచించగా ప్రాయగటగాడు-

“యధార్థ పరివరం వారా పెద్దదిగావుంది. చలాక్కిష్టంగా వుండి. అందేట్లుగా లేదు. ఆ పరిస్థితిలో ముఖముని పరివరం కుదరదర్థం కష్టం. ఇంతటి చూర్చా మ్రితూక్తిమైన వ్యవహార విశేషంలో, అందులోనివైవిధ్యంలో, అనేక రకాలైన కూడికలు, తీసివేతలులో నేగేందుకు తగిన ఉపకరణాలు పరికరాలు మనకు లేవు. ఈపరిస్థితిలోనే, ఈ అపరిణంలోనే మనం పనిచేయవలసి వుంది. దానిని గురించి మనం ఏదో చేయడానికి పూనుకునేమందు దాన్ని అంతటిని సంబంధించిన అక్షిప్తమైన వ్యవస్థను లేక ప్రతిరూపాన్ని మనం పునర్నిర్మించుకోవలసి ఉంటుంది.”

పెరిలిజను, ఇంకా ఇతరులైన ప్రసార సౌధవాల పచ్చిక దానిలో అతి క్లిష్టమైన సమస్యలను గురించి నిరక్షంగా అవగాహన చేసుకోడానికిపున్న విజమైన కష్టం పూర్తిగా సయించిన అనలేము. సామూహికమైన ప్రసారసౌకర్యాల మూలంగా ఆరే పూరం వ్యవస్థితమైపున్న పూనోహనాలుగాని, ఇష్టయిష్టాలుగానీ వంటుంటు అవి మారిపోతాయని చెప్పడం కష్టం. ఈ ప్రసార సౌకర్యాల క్లిష్ట సమస్యలను తక్కువచేసి చూపవచ్చు. ఏదాకారభావాని సృష్టి చేస్తున్నట్లు కనిపించవచ్చు. ఆ సౌకర్యాలు రాజకీయాలలోను, అర్థికరంగంలోనూ స్వప్రయోజన సాధనమే లక్ష్యమైన అక్తులకు ఉపయోగపడవచ్చు. ఆదివరకే వ్యవస్థితమైపున్న పరిస్థితులను అట్లానే నిలిపేయనూవచ్చు. జాగిత గా సవివర్య

కంగా ఆలోచన చేయగల శక్తిని, అలవాటును అది తగ్గించవచ్చు. సాందర్యభావనలో అభిరుచిని మందగింపజేయనూవచ్చు. సాంస్కృతిక ప్రమాణాలను దిగజార్చనూవచ్చు. కష్టపడి సాధించుకున్న సమాజ సంబంధమైన ప్రయోజనాలను-ముఖ్యంగా విద్యారంగంలో- ఈ సాకర్యాలు రహితం అయ్యేట్లు చేయవచ్చు. అనగా ప్రజలు ప్రజాస్వామ్యంలో నిమగ్నమై మనసారా సనిచాను పద్ధతి పూర్తిగా అడ్డు తగలవచ్చు.

ఇది అన్నీ కూడా అధునాతక ప్రసార సాకర్యాలయొక్క ప్రతికూల లక్షణాలు. ఈ సాకర్యాలలో ఎంతటి స్వతంత్ర లక్షణం ఇమిడి ఉన్నదో అంతటి అస్వయం భోరణీ ఇమిడివుంది. రాజకీయమైన ధైర్య సాధనలో, విద్యావ్యాప్తిలో, ప్రజాస్వామ్యధర్మంలో, సమీకరణమైన అలోచనాపద్ధతిని అలవరచుకొనడంలో సాంస్కృతికము, సామాజికము అయిన అభివృద్ధి సాధన విషయంలో ప్రజల యొక్క మంచికి ఉపయోగపడగలసామర్థ్యం కూడా ఈ ప్రసార సాకర్యాలకు ఉంది.

ఇవాల మనం ప్రజాస్వామ్యాన్ని గురించి మోహ్యమవుతున్నాం. ఈ ప్రజాస్వామ్య రాజకీయ జీవన పద్ధతినికూ ఒక్క పెరిమిట్ యొక్క ముద్ర ఎంతగా ఉన్నదో గుర్తించి ఎవరికదానికి ప్రయోగ్యమో. ఈ ముద్ర సారజనునివారి మనస్థితిగా వలరువాలి పడలేదు. ఈ ముద్రవల్ల ప్రజాస్వామికపత్తులలో చివరావాసం యొక్క నిమగ్నత అవర్యాప్తంగా పెరిగిపోతున్నది. ప్రజాస్వామ్య ధర్మంలోని భోరణులను, సహస్యలను నారి ముంచుకు చెప్పి పెడుతున్నది. నాయకులలో ప్రజలకు, స్వతంత్ర్యార్థమైన పరిచయాన్ని కల్పన చేస్తున్నది. సారూనిలో స్వతంత్రంగా ఆలోచించే శక్తిని పెంచి రాజకీయత్వాలయొక్క ప్రభావాన్ని అతినివారి తగ్గిస్తున్నది. పెరిమిట్ నాడకంవల్ల నోటూ అనేకాలలో గాక పోతున్నట్టో అలోచించి నోటు చేయగలుగుతున్నాడు. ఇప్పుడు నోటరును సుభ్యపెట్టడం అంత తేలికగా సాగే పనివారు. ఇప్పుడు మనం ఒక ప్రశ్న పోసుకోవలసివుంది. మన ప్రజాస్వామ్య పద్ధతిలో మనం రేడియోను, పెరిమిట్ ను ఈ రకమైన పుస్తక కరమైన మార్పును తీసుకొనిరావడానికి ఎటుగా ఉపయోగిస్తున్నామా అన్నదే ఆ ప్రశ్న.

ఇటీవల జరిగిన యుద్ధంలో రేడియో ప్రభావాన్ని గురించి కొంత తెలుసుకోగలిగాము. రాజకీయంగా జాతి అంతటి దగ్గరకు వెళ్లి, అ జాతిని సమైక్యంపెట్టితే శక్తిగా రూపొందింది దానికి ఈ రేడియో ఉపకరణం కాగలదని, కాస్త తొక్కుగా గ్రహించగలిగాము. పెరిమిట్ ఇంతకుంటే అద్భుతాలను సాధిస్తుంది. రాజకీయరంగంలో జరిగే కుట్రలు, సంఘటనలను, ఆ రాజకీయాలలో మనలే వ్యక్తులను, ఆ రాజకీయాలలో ఉండే నాటకీయతను, దృశ్యాన్ని, సాన్నిహిత్యాన్ని ఈ పెరిమిట్ ప్రదర్శిస్తుంది.

2

ప్రపంచంలో ప్రతిరకమైన ప్రభుత్వమూ తన్ను తాను ప్రజాస్వామ్యంగానే చెప్పుకుంటున్నది. ప్రజాస్వామ్యానికి జహా రూపాలు ఏర్పడ్డాయి. ప్రతిఒక్క ప్రజాస్వామ్యధర్మరూపానికిన్నీ కొన్ని కొన్ని గళమైనా, జాగ సాతుకుపోయిన ధర్మాలు చక్కటాలు ఏర్పడ్డాయి. వానిని గురించి రాజకీయ శాస్త్రజ్ఞులు విశ్లేషణ చేస్తూ అధ్యయనం చేస్తున్నారట. వీలుకోసం, సంక్షిప్తంగా వివరించి చెప్పడంకోసం ఈ ప్రజాస్వామ్యపద్ధతిని రెండు విధాలుగా విభజించి ఒక దానిని నిమగ్న ప్రజాస్వామ్యమని, రెండవ దానిని జనవాక్య ప్రజాస్వామ్యమని అనుకుందాం.

నిమగ్న ప్రజాస్వామ్యంలో ఏదైనా ఏమంటే సారజను లో ప్రతి ఒక్కరి మట్టనా శక్తిని, నిర్ణయశక్తిని పెంచి అతనికి ఎంతో చేసుకోగల సామర్థ్యం నికల్పనగా అద్దేట్లు చేయడం; ఈ రకమైన ప్రజాస్వామ్యంయొక్క రాజ్యాంగవిషయకమైన రూపం పార్లమెంటరీ పద్ధతి ప్రభుత్వంగా ఉంటుంది. ఈ రకమైన ప్రజాస్వామ్యంలో ఎంత ఇదిగా నిమగ్నం కుదిరిననూ ఉంటుందో అంత ఇదిగా పార్లమెంటుయొక్క శక్తి ఉధృహదీప అధికం అవుతూ ఉంటాయి. రాష్ట్ర శాసనసభలు, అన్ని రకాలయిన స్థానిక ప్రభుత్వ సంస్థలు దీర్ఘకాలిక నెలుగొందుతాయి. నిమగ్న ప్రజాస్వామ్యంలో ఎన్నికలు చాలా ప్రధానమైనవి. అదేవిధంగా ఆ ఎన్నికలకు సంబంధించిన రాజకీయ పద్ధతులయొక్క కార్యకలాపాలు కూడా ప్రధానమైనవి. అయితే అట్టి రాజకీయ జీవనం యొక్క ప్రధాన కార్యకలాపాలు అనేకం. ఈ రాజకీయజీవనం చూడటంలో కూడి, ప్రభుత్వ కార్యనిర్వహణ విభాగం ఏర్పడతాయిచేసేముందు చిను నూటను పాటించేట్లు చూసుకోవడం ఈ పద్ధతిలో ఉంటుంది. బ్రిటిష్ టెట్రోసార్ నాయకులలో ఒకరైన లె. హెచ్. ఎస్. క్రాస్మన్ ఈ నిమగ్న రాజకీయాన్ని సమర్థంగా ధైర్యంకలిగిఉంటునంటేదనిస్తూ, నిండు ప్రాణంతో రోజోటిపాడేటటువంటిదనిస్తూ, వార ప్రతివార సంకులమయి నటులంటేదనిస్తూ, తన్ను తన్ను సంచిత్యాలలో వికారమే నటువంటి దనిస్తూ, కనిపిస్తున్న పద్ధతులను అనుసరించే ప్రభుత్వాలకు అంకుశంవంటిదనిస్తూ వర్ణించారు.

జనవాక్య ప్రాణితమైన ప్రజాస్వామ్యానికి అధ్యక్ష పద్ధతి ప్రభుత్వం రాజ్యాంగ రూపం. అక్కడ ప్రభుత్వం అతినిలంగా ఉంటుంది. మనుల జరిగేట్లు మూస్తూవుంటుంది. జరుగు ప్రదంగా నిరసించబడిన ఎన్నికలలో జహుజనులయొక్క మద్దతులో అనకు కానంసిన అధికారాన్ని చెబుట్టుకుంటూ ఉంటుంది. ఈ జనవాక్య ప్రాణిత ప్రజాస్వామ్యంలో బలమైన ప్రభుత్వం పార్లమెంటు తలమీదుగా నడచుకు విజ్ఞప్తులు చేసి తాను చేసే నిర్ణయాలకు ప్రజలయొక్క అమోదాన్ని సొందుతూ ఉంటుంది. ఇటువంటిచోట పార్లమెంటు సంవాదివ్యవస్థ

మాత్రంగా ఉండిపోతుంది. అనేక రూపాలు కలిగిన ప్రజాస్వామ్య పద్ధతులలో మనం భారతదేశంలో పార్లమెంటరీ పద్ధతి ప్రజాస్వామ్యాన్ని ఎప్పుడుకూడా ఉంచుకున్నాము. ఈ మన ప్రజాస్వామ్యం నిమగ్న ప్రజాస్వామ్యం అవుతూ, కూడా అంటే అది కేరే నిషేధం.

పెద్ద పెద్ద దేశాలు - ఫెడరల్ సర్కూలర్ లో ఉన్నవి, ముఖ్యంగా వెసుకబిచ్చు దేశాలై, అలాటి అంతుల రేమిలో అవిద్యతో బాధపడుతూ ఉన్నప్పుడు అక్కడ నిజమైన నిమగ్న ప్రజాస్వామ్యం ఉంటుందా అన్నవిషయం అనుమానితమేనని చెప్పక తప్పదు. రాజకీయపైతన్యం బాగా ఉండి, ప్రసారసౌకర్యాలు కూడా అభివృద్ధి చెందినపుడు దేశంలో కూడా ప్రజాస్వామ్యం నుంచి ప్రజలు అధికంగా స్పృహకృతులవుతూ ఉండటం చాలా దేశాలలో అందరికీ కలిగిస్తున్నది. అప్పుడే వంతెనమంది రాజకీయ శాస్త్రజ్ఞులు ఈ నిమగ్న ప్రజాస్వామ్యం అనివార్యంగా జనవాక్యానుసారిత ప్రజాస్వామ్యం దిక్కుకు వంగిపోకతప్పదని అంటూఉన్నారు. ఇక నిమగ్నతను ఏనువూ నిలుపుకోవాలి అంటే దానిని సామూహిక ప్రసార సౌకర్యాల ద్వారానే నిలుపుకోవలసి ఉంటుందని అంటున్నారు. సోషలిస్టు ప్రజాస్వామ్యంలో ప్రసార సౌకర్యాల వినియోగం గురించి, దాని వలన వెచ్చుకోవడం గుణసౌకర్యాలను గురించి చర్చించి పరిశీలన చేస్తాను. ఇంతకీ ఇప్పుడు జనవాక్యపద్ధతి ప్రజాస్వామ్యం దిక్కుకు మనస్సులు పంతున్నాయి అంటే అందుకు తగిన ఒకవిధమైన కారణం కూడా అక్కడ ఏర్పడి కనిపిస్తోంది. ప్రభుత్వాలయొక్క సమూహ భిన్నత అవంతంగా పెరుగుతూ, క్లిష్టం అవుతూ, ఇంకా పెరుగుతూ ఉంటున్నాయి. ఇవి ఇట్లా సాగుతూ వుండగా సాంకేతిక విజ్ఞానం ప్రబలి మూలపుని చరిత్రలో ప్రథమ సద్యయం జననిమగ్నతను, ఆసాధారణతను సంపదించుకు సాధ్యమయ్యేట్లు చేసింది. వాట రోదిన పద్ధతిలో ప్రజాస్వామ్యంలో ప్రసార సౌకర్యాల పాత ఒకవిధంగా ఉండాలి. ఆ సౌకర్యాలు ప్రజలలో నిమగ్నతను పెంచి, నిర్ణయాలు జరిగే సందర్భంలో వారియొక్క భాగస్వామ్యాన్ని, లేక ప్రాతినిధ్యాన్ని ఎక్కువగా పెంపొందించగలగా, ఉండాలి. ఆ ప్రజలు జీవించే సరిసరాలలో వారి జీవితాలయొక్క ధర్మంలో గుణంలో మార్పును తెచ్చే నిర్ణయాలు జరిగేటప్పుడు ఈ నిమగ్నత ఎక్కువగా ఉండితాలి. అందుకు ప్రసార సౌకర్యాలు ఉపకరణ వాహకాలుకాగలవి.

ఇక్కడ ప్రశ్న ఇదే. ప్రజలు పట్టించుకోవడం ఎక్కువ అవుతున్నా? అగుతున్నా? ప్రజలు ఎక్కువగా ప్రధానం కావాలి అంటే ఆ ప్రజలు రాము పూరి భాగస్వాములై పని చేయగలగ్గా, ఆ ప్రజల సంప్రదింపు లభించ కాగలట్లు పద్ధతి ఉండాలి. ఆ పద్ధతిలో ప్రజలు మనుగడ సాగిస్తూ ఉండాలి. నిమగ్నత, సంప్రదింపులు అన్నవి; ప్రసార సౌకర్యపద్ధతి; ప్రజాస్వామ్య ధర్మంలో అవిభాజ్యమైన అవయవాలుగా ఉంటున్నవని ఆ ప్రజ

లకు స్పష్టంగా తెలియాలి. బాగా పెంపొందిన ప్రజాస్వామ్యంలో ఎక్కువ సమాచారం తెలియడం, ఎక్కువ చర్చలు జరగడం విధిగా అవసరం. సమస్యలను గురించిన అవగాహన అప్పుడే ఎక్కువగా కలుగుతుంది. ప్రసార సౌకర్యం అజనమైనదిన్నీ ఖండముకానిదిన్నీ అయిఉండాలి. అది రెండు అంతుల పద్ధతిగా ప్రసరిస్తాలి. ఇటువంటి అదన ప్రధాన పద్ధతిని గురించి పని చేయాలి అంటే సాంకేతిక విజ్ఞానంలోనేమి, తత్సంబంధ పరికర విశేషాలలోనేమి ప్రాతిపదిక వ్యవస్థ కనీసమైన స్థాయిలోనే ఉండవలసి ఉంటుంది.

ఇప్పుడు ప్రసారం చేయబడుతున్న విషయం ఏదీవున్నదో అది గుణకంపై ఉత్తమమైనదై ఉండాలి. ఇది చాలా ముఖ్యం. అల్బాకానివక్ష్తంలో ఫ్రాంకో రాయల్ రైట్ అన్నట్లు తెలివిజను కంటికి స్వర్ణనితానల చూడరిగా పరిణామం చెందుతుంది. ఈ గుణ సంపన్నత ఉన్నది చేకవించవక్ష్తంలో ఆ తెలివిజన్ అల్పిష్ట ప్రయోజన విద్వేషాల్లారంగా పరిణమించి అక్కడ రాజకీయాలు విశాస పదర్పణల నూదిగా పరిణమింపజేయబడి, ఉదాహరణ రైట్ ప్రేక్షకజనంలో విసుకలిజనంయొక్క లెక్కల ఆరాగా తేలి, ఆ జనాన్ని ప్రేతవాగ్విరాసంలో బుజ్జగించే పద్ధతిలోకి దిగజారిపోతుంది. ప్రజాస్వామ్యంలో జనముదాయంయొక్క సమగ్నత ఎక్కువ కావాలి అని మనసారా కోరుకొంటున్న వారికి ఈ ప్రసార సౌకర్యం అప్పుది మందిని చుట్టేసరచే సాధనమూత్రమే కావాలి. అటువంటినారు ఆ ప్రసారసౌకర్యాలలోనే అల్పిష్ట ప్రయోజన పద్ధతిని నిరసిస్తూ అసలైన కార్యకారీప్రయోజనంయొక్క అవగాహన చెందుతూ పని చేయాలి. ఎందు చేతనగా ఆ కార్యకారీ ప్రయోజకులయొక్క సామర్థ్యంవీధనే ప్రజాస్వామ్యంయొక్క ఓజస్సు, శక్తి అధారపడి ఉంటాయి.

కొన్ని కొన్ని దేశాలలో తెలివిజన్ ను సమాజాయత్త అను సాధించడానికి శక్తివంతమైన ఉపకరణంగా భావించడం జరుగుతోంది. సమాజాయత్త అనగా, ఆ సమాజంయొక్క పద్ధతులను నేర్చి, ఆ సమాజంలో పనిచేసే సభ్యుడుగా రూపు కల్పడం అవుతూ. ఇంకొకదెం రోతుకుపోతే రేడియో, అంత కంటే ఎక్కువగా తెలివిజను అనేకమైన పద్ధతులకు, స్థితులకు, సంస్థలకు తగినవిధమైన ప్రవర్తనను అధ్యాపనం చేసే ఉపాధ్యాయునిస్థానంలో ఎక్కువ ఎక్కువగా చేరవచ్చు. ఈ సాధన లా వ్యక్తికి లేన సన్నిహితానుభవానికి అతితమైన సమాచారాన్ని అందించగలవు. ఇతరమైన ప్రసార సౌకర్యాలు అందించ లేనటువంటి అనేక విషయాలను ఈ సాధన విశేషాలు-జన వాగరి కరయొక్క నిరధ రూపాలను తీసుకొని-ప్రదర్శించగలవు. సమాజా లాత, పద్ధతియొక్క నివిధాతైన సంస్థలు నిర్వహించే పనులకు పరోక్ష సౌకర్యాలు, పరోక్ష ఉపాధ్యయాలూ కాగలవు. ఇక్కడ మనం చిన్న సిల్లలను గురించే మాట్లాడడంలేదు. విచారించ దమూలేదు. విద్యావంతులైన, విద్యావంతులుకాని, వయోజను అను పెద్ద మనుషులను గురించే అలోచిస్తున్నాం. ఒక ప్రజా

స్వస్య సమాజంలో నారంతా కూడా యథావయోజనవ్యాసక్తులైన సభ్యులుగా రూపొందేందుకు సహాయపడితే - దేని ముందే చెప్పినట్లు, టెలివిజన్ ప్రస్తుదంటే - అది ఈ సాధనాలలో ఒక్కటి మాత్రమే. శిబిరము, యువజనుల్లో, పెద్దవారిని కూడా సమాజా యర్థం చేసే సాధనవిశేషాలు ఇంకా అనేకం ఉన్నాయి. పాఠశాల విద్యుత్తుల అయ్యేట్లు వారికి ప్రార్థనము, సహాయము ఇచ్చే ప్రసారసాధనవిశేషాలు, ఉపకరణాలూ ఇంకా చాలా ఉన్నాయి.

3

'సమాజాయర్థం' అనే మాట మన ఆలోచనల్లో చేరి పోయింది గాబట్టి, సోషలిస్టు ప్రపంచంలో ఈ ప్రసార సౌకర్యాల పెద్దది దీనిధంగా పనిచేసేది కొంత చెప్పుతారు. సోషలిస్టు పద్ధతిలో ప్రసారసౌకర్యపద్ధతి చాలా ప్రధానమైతే దానిని భావించి ఉద్ధరించేది. ఉదాహరణకు తెలిస్తే - సోవియట్ ప్రభుత్వం బల సంతము, బుద్ధిగింపు పెద్దలయొక్క సామ్యస్థితివీధి అధారపడి పున్నదని అన్నాడు. ప్రసార సౌకర్యాల పుష్కలంగా ఉన్నప్పుడే బుద్ధిగింపు, ఉద్యారా బుద్ధిగింపు సాధించడం తేలిక అవుతుంది. ఇది అప్రధానమయిన పేరులం అవలంబేత రష్యన్ ప్రసార సౌకర్యాలన్నీ కూడా బుద్ధ్యాన్నిపాల్గొని ఆసనంలోనూ, వ్యవస్థ లోనూ, సౌరభ్యంలోనూ ఉంటాయి. ప్రభుత్వానికి కూడా ఆ సాధనాలమూ దీని విధమైన అధికారమున్నారేదు.

తెలిస్తే, స్టాలిన్ లు ఇప్పుడూ కూడా ప్రతికలను గురించి రేడియోయను గురించి, ఇంకా ఇతర విధాలైన సామూహిక ప్రసార సాధనాలనూ గురించి నూత్నాడిఉన్నారు. అవి పార్టీ పేటల్లో, పరికరాలని, పార్టీకి, జనముదాయానికి మధ్య ఒక అనుబంధపు పత్రం ఉపయోగించి భావించారు. తెలిస్తే ఇట్లా అన్నాడు. 'ప్రతిక పుస్తకంలే అది సమస్త ప్రసార సాధనమున్నూ, సమష్టి అందో శనా శాసనరణమున్నూ మాత్రమేగాదు. అది సమస్త వ్యవస్థాపక శక్తి కలిగిన సాధనం'. ఈ ప్రతికలను గురించే స్టాలిన్ "ప్రతికం ద్వారానే ప్రభుత్వం నెరిదిసము, ప్రతిగంటా కార్మికవర్గంలో తనయొక్క పరిణామలో నూత్నాడుతూ ఉంటుంది. పార్టీకి ఎక్కడికి మధ్య చాల్చివెన్న అనుబంధాలను వేయడానికి ఇంకా కంటే సమృద్ధిగా కలిగిన సాధనం ఇంకాటి ప్రకృతిలోకే లేదు" అన్నాడు.

తెలిస్తే పై మాటలు చెప్పక చాటి రేడియో సౌకర్యాల ఇంకా బాగా అభివృద్ధి చెందలేదు. అయితే అయిన మంచి దూర దృష్టికంపాడు. 1918 లో సోవియట్ రేడియో డైరెక్టర్ కు ఒక ఉత్తరం వ్రాస్తూ, "రాగితాలని ప్రతిక ఆవధులులేని ప్రతిక నీవు తలచెట్లావు. అది చాలా గొప్ప విశేషం" అని ఉద్బుధించాడు. స్టాలిన్ పై మాటలు చెప్పేనాటికి టెలివిజన్ ఇంకా రాలేదు. పచ్చినా అది ప్రతి ఇంటిలోనూ అవసరమైన దినుసు కాలేదు. కాబట్టి ఇక్కడ ప్రతికలు అన్నా, ప్రతిక అన్నా మనం ప్రసారసౌకర్యపద్ధతి అనే అర్థం చెప్పుకోవలసి ఉంటుంది. నేను ఇక్కడ చెప్పవలనుకున్నది ఇది: సోషలిస్టు పద్ధతిలో అవి

గనాని, ప్రజలతో ప్రసారము అత్యంతమూ ప్రధాన విషయంగా భావించబడుతున్నాయి.

సోషలిస్టు పద్ధతిలోనూ, ప్రసారమైన ఇచ్చాక్తితో పని చేసే సమాజాల్లోనూ, సమాచార, ప్రసార పద్ధతిని గురించిన దృష్టి, ఒక్కటిగానే ఉంటుంది. అయితే కొన్ని మౌలిక మైన తేడాలు కూడా ఉన్నాయి. సోషలిస్టుపద్ధతిలో సమాజ అక్షయతకు అయెయెన్న ప్రాయశః ఉంటుంది. ప్రసార సౌకర్యం అక్షయతలో బహుళకర్తా సాధనం పెద్దదిగా పెట్టుకొనబడుతుంది. సోషలిస్టుపద్ధతిలో అభిప్రాయస్పీకరణ సోషలిస్టు, సమాచారయొక్క అకలేని ప్రసారకా సాధనం ఇక్కడ ఉంటుంది. వార్తలను కూడా పెద్దది, వానిని ఎంపికచేసి సమాచార, ప్రాసెస్, అత్యంతమైన ఆ వార్తలను ప్రసారం చేయడము, ఇది సోషలిస్టుపద్ధతిలో అత్యంతమూ ప్రాధాన్యం కలిగిఉంటాయి. సోషలిస్టు పద్ధతిలో వార్త అన్నది చాలా అల్ప విషయం; వార్త అన్నదానిని గురించిన భావన, వార్త అంటే ఏమిటన్న దానిని గురించిన ఆలోచన అక్కడ ఆ సమాజ పెద్దతల్లై అధికం ఉంటాయి. సోషలిస్టు సిద్ధాంతం ఏమంటుంది అంటే, స్వేచ్ఛాసమాజాలుగలదేశాలలో ఒక సంఘటన జరిగిందంటే దానిలో అసక్తి అర్జణాన్ని, ఉదాహరణ గుడాన్ని మాత్రమే గ్రహించడం జరుగుతుంది అని అంటుంది. సోషలిస్టు పద్ధతిలో - సంఘటనల ముగ్ధంకాదు. సమాజపు పెద్దతలు వార్తలగా భావించబడతాయి. అకే ప్రసారకా యోగ్యతగా పరిగణించబడతాయి. ఈ సమాజ పెద్దతలచాలా ప్రాసెస్ ఇచ్చి వ్యవహరిస్తూ పుండడంలో వార్తతో కొత్త బంధుబాధ, భృతిగిరి వార్తలను సంపాదన చేయడాన్ని ప్రాసెస్ ప్రాసెస్ లో ఉంటుంది.

ప్రవాచనప్రయాన్ని వార్తల్లోనే నిర్వహించి తక్కువ చేసింది అనుకోవచ్చు. వార్త అన్నది ఆ ప్రవాచనప్రయాన్ని అనుసరించి పోవాలన్నదానిని సమాచారమాత్రం ఉండదు. ఆ అభిప్రాయాన్ని మలన, మాత్రమే అనినది అని చాటి అట్లు ప్రాధాన్యం ఇవ్వబడుతుంది.

సోషలిస్టుపద్ధతిలో ప్రసారసౌకర్యం అన్నదానిని అదుపు లోంచి నిదిగొట్టిపెట్టాలంటే అది అనుయొక్క అలోచనలను, బాధలను ఎదురుచూడే అర్థం మాత్రంగా మారిపోతుంది అని అనుకోవడం ఉంది. అయితే సోలియోక్టు అయిపు పట్టి కలి లేకపు బాధలను అనినది అనుబంధం అనుకోవచ్చు. సమాజక మైన వ్యవస్థలు ఉన్నాయి అంటే ఆ సమాజం ఏ అక్షయత సాధించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నదో ఆ అక్షయత సాధనకు వాని కల్గి ఉండడానికంటే అప్పు అలోచనపద్ధతిపై పని చేయడం జరుగుతుంది. ఈ మాత్రాన్ని ఏనుకున్న ప్రసార సాధనం ఉండరాని అనుబంధంలేనిట్లుంటే ఒక విషయం చెబుతుంది. సోషలిస్టు సమాచారయొక్క ప్రసారకా ఆ సమాజయొక్క ఉపయోగం జరుగడం ఉధంగా వ్యవస్థీకరింప

వలసి ఉంటుంది. అంతేగాక ఆ సమాజం పెట్టుకున్న లక్ష్యాల సాధనకు ఇది ప్రోద్బలంగా ఉంది. అది కూడా పెట్టుకున్నట్లు తెలుస్తుంది. సోవియట్ సమాజంలో ప్రజల భరణను పార్టీ పని చేస్తుంది. పార్టీయే విలువలను ఎన్నుతుంది. లక్ష్యాలను నిర్ణయిస్తుంది.

సోషలిస్టు పద్ధతికిన్ని, స్వతంత్రవాదపద్ధతికిన్ని ఇంకో తేడా ఉంది. అది వస్తునిష్ఠతను గురించి ఉన్న భావనకు సంబంధించింది. సోషలిస్టు ఆలోచనలో - ఈ వస్తునిష్ఠత అన్నది స్వతంత్ర సమాజాల్లో లక్ష్యం ఉండి గొప్పస్థుల సమాజనిర్మాణాన్ని వ్యవస్థను బలపరుస్తూ ఉంటుంది - అని. స్వతంత్రవాదులు అనబడే వస్తునిష్ఠత అనే భావనకు సోషలిస్టుల భౌతికవాదం అన్న భావన ఎదురుగా ఉంటారు. ఉంది, వస్తునిష్ఠమైన యదార్థాన్ని, యదార్థస్థితిలో చూడగలిగి అంటే అది గతితార్కిక భౌతికవాదం వల్లేనే సాధ్యం కాగలదంటారు. సోషలిస్టు పద్ధతిలో స్వేచ్ఛ అన్నది రెండు ధ్రువాలు కలిగిన భావన. అది అచ్చుల బాధ్యతతో, సమాజ లక్ష్యాలతో చేతులు కలుపుకు సాకా ఉంటుంది.

ఒక విశేషం ఉంది. సందేహం ఈ రెండు పద్ధతులలోని వేరులను గురించి వ్యాఖ్యానంచేస్తూ ఇలా అన్నాడు: "ప్రతికా స్వాతంత్ర్యం అన్నది రెండు ధ్రువాలు కలిగిన భావనగా మనం గ్రహించగలిగినట్లయితే, అందులో స్వేచ్ఛ, బాధ్యత వేరు వేరుకు ఉన్నాయి. గ్రహించగలిగితే అప్పుడు మనకు ప్రతికా స్వాతంత్ర్యం గురించి సోవియట్ల భావనకు, సాధారణ ప్రజాస్వామ్యాలలోని భావనకు పున్న తేడా ఇట్టే కనబడలేదు. అమెరికాలోనూ, బ్రిటన్ లోనూ దీనిని అభివ్యక్తి స్వాతంత్ర్యం అంటున్నారు. ఇది ఆచారం లేని హక్కు. దానికి మూర్తిలేదు. ఆ హక్కు ఇచ్చట ప్రాణ ప్రదంగా సరిగిరించబడుతూ ఉంది. ఆ హక్కును నివియోగం చెయ్యడంలో సాధారణంగా అన్యాయసంబంధమైన ఆలోచనలు వీటి పరిమితులను విధించవు. స్వచ్ఛతకు అవకాశం మాత్రమే, అనగా బాధ్యతలేకపోవడం అప్పుడు వంటిది ఉండి, ఇతర స్వాతంత్ర్యాలను సరిమితం చేయడము, లేక అదే అభివ్యక్తి స్వాతంత్ర్యం గురించి ఇతరులు వినియోగించే ఉక్తిని సరిమితం చెయ్యడమూ జరుగుతూ ఉంటుంది. సోవియట్ల వ్యూహంలో ఇట్లా కాదు. అచ్చుల స్వేచ్ఛను వినియోగం చెయ్యటం, సంభవం అయ్యే ఫలితాలు ముఖ్యం. స్వేచ్ఛ బాధ్యతకం." సోషలిస్టు సిద్ధాంతం కూడా స్వేచ్ఛ సమాజ పద్ధతులను నిమగ్న చేశారు. సమాచారం అన్న దానిని స్వేచ్ఛగా సంపాదనచేసుకునే రీతి లేకుండా దేయబడినప్పుడు అభివ్యక్తి స్వాతంత్ర్యం అర్థంలేనిది అవుతున్నదని, స్వేచ్ఛ సమాజ పద్ధతిలో సమాచారాన్ని అంది పుష్కలంగా సాధించే స్వేచ్ఛ సమకార్యబడటంలేదని వారి వాదం.

ఈ పర్య భారతదేశానికి ఒక ప్రయోజనాన్ని చేకూర్చవచ్చు. విందులేతనం లేని ఈ రెండు రకాల ప్రసాద పద్ధతుల అనుభవాలనుంచి మనం ప్రయోజనకరమైన దానిని గ్రహించగలిగి స్థితితో ఉన్నాము. పాశ్చాత్యదేశాలలో, ఉదాహరణకు

ఇప్పుడు అభివ్యక్తి విషయంలో విభిన్నమైన స్వేచ్ఛనుండి బాధ్యతకుగా భావన కలుగుతున్నది. ప్రాచీనము, ఇంకా స్వేచ్ఛవాదులైన మరికొందరు కూడా అభివ్యక్తి స్వతంత్ర్యం గురించి అదే పెద్ద విషయం అయినట్లు చెప్పడం మూనినేశారు. వారు ఇప్పుడు సరళదారనావపద్ధతులను అవలంబిస్తూ, స్వేచ్ఛకు బాధ్యతకు సమన్వయం కల్పన చేస్తున్నారు. అయితే భారతదేశంలో పున్న మన సమాచార ప్రసార స్వాతంత్ర్యం అంటే ఏమిటో వివరించే భావనను కలిగి ఉండటం అవసరం. ఈ విషయంలో మన ప్రజాస్వామ్య అదర్శాలను బట్టి, సరళదారనావపద్ధతి మనం ఆ భావనను గురించి సంకల్పం చేయవలసి ఉంటుంది. సామాజిక ప్రయోజనంతో కూడిన స్వేచ్ఛ, సామాజికనిబంధనతో కూడిన స్వేచ్ఛ ఈ రెండూ కూడా వలె ఉత్తమమైన లక్ష్యాలు. అయితే అవి ఏనాడూ లాగా మాత్రమే సాధించే ప్రయోజనం ఏమీ ఉండదు. కొండలు దగ్గరే ఉన్నట్లు అది లాభం ఉండదు. సామాజిక ప్రయోజనము, సామాజికనిబంధన, సామాజికబాధ్యత ఇవి అన్ని గొప్ప భావనలే. అయితే ఆ భావనలలోని సామాజిక బాధ్యతలు, దీర్ఘకాలిక, ప్రభుత్వారాధనాకరణాలు, ఇతర సామాజిక సమస్యలు నిర్మలమై నిర్మలమయ్యే లాభంలేదు. ఆ భావనల యొక్క సామాజిక నిర్మాణాలైన ప్రజా సంస్థలు, వ్యవస్థలు ముందుగా వేరే నిర్మించబడాలి ఉంటుంది. ఈ రోజున మనం ఎదుర్కొంటున్న పెద్ద సమస్య ఇదే. ప్రజాస్వామ్యభారతదేశంలో ప్రసార సౌకర్య కర్తవ్యాన్ని గురించి పరిశీలన చేయాలంటే దీన్ని తేల్చుకోవలసివుంది. స్వాతంత్ర్యం, ప్రజాస్వామ్యం, దౌరతీయత లేకుండా ఉండటము, ప్రసార సౌకర్యాల ఇవన్నీ ముఖ్యమైన విషయాలు. ఇటువంటి సమాచారము ఒక్కసారి గమక ఏనాడూ తో నూటలనూటలలో ముంచి ఎత్తివేయాలంటే ఇది వాటికి వోయిపోయింది అనేది నిజం.

భారతదేశం అలవికంమైన దేశం. మిక్కిలి దూరాలు కలిగిన దేశం. ఒకానొక ముక్కలంగా పున్న దేశం. ఇచ్చట మాటికి 70 మందికి ఇంకా సరైన విద్యగంభం లేదు. ప్రసార సౌకర్యాలు బాగా అభివృద్ధి చెందలేదు. దేశం ఎంతో వెనుకబడివుంది. రేపి అధికంగా వుంది. ఈ దేశానికి సంబంధించి ఒక్క విషయం మాత్రం స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నది. ఇచ్చట ఒక్క అభివ్యక్తి స్వాతంత్ర్యంనే పెట్టించుకొని స్వవహారణం అనాస్తానికంగా ఉంటుంది. సమాజలక్ష్యాల ప్రకారం ఇంక పెద్ద సమాజాన్ని సంజాలించుకొని రావాలి అన్నా, సమాజత్యక్తు భార్యలో అభివృద్ధిని సాధించుకుంటూ రావాలన్నా, ఇచ్చట సరిపాలన సాగించే నిర్వహణసామర్థ్యం - అధిక జనాభాకలిగిన వెనుకబాటుగావున్న సమాజాల్లో ప్రయోగించబడి, సరిపాలన చేసే సమాజ పద్ధతులను పరిశీలన చేయవలసి ఉంటుంది.

ఇప్పుడు ఈ మనకాలంలో మనం ఎదుర్కొంటున్న ప్రధాన దాడులను సమన్వయం చేసి వాన్ని ఈవిధంగా వేస్తున్నా. ఆర్థిక

సంబంధమైన అన్యాయానికి స్థానం లేకుండా, ఏ ప్రాతిపదికస్థితం త్యాలులేకపోతే మిన్నీ మానవమూత్రుడుకాకుండా పోతాడో అటువంటి ప్రాతిపదికపాకులకు అభావం కలుగకుండా సమానత్వ లక్షణం కలిగిన సోషలిష్టు సమాజాన్ని స్థాపించడం ఎట్లాగ అన్నదే ఆ ప్రశ్న. పాశ్చాత్య ప్రపంచంలో స్కాండినేవియా దేశాల లోని సోషలిష్టు దేశాల పరిస్థితులు భారతదేశంలో గాని, లేక ఇండోనేసియాలోగానీ పని చేయవు. చైనా, ఉత్తర కొరియా, ఉత్తర వియత్నాంలలో అనుసరింప బడుతున్న సోషలిష్టు పద్ధతులు ఉన్నాయి అంటే అవి పూర్తిగా ఉద్దేశ పూర్వకంగా ఒక పద్ధతిలో నడిపింపబడుతున్న పద్ధతులై ప్రసార సౌకర్య పద్ధతివీద గట్టి అదుపుపెడుటూపున్నవైపుంటూ, మనం ఏ సమాజాన్ని అశించి తదుముకుంటూ అయినా ముందుకు నడుస్తున్నామో, ఆ సమాజపద్ధతికి పద్ధతులు ఎంతమాత్రమూ తగినవిగా కనిపించవు. క్లుప్తంగా ఇది ఇప్పుడు మనం ఎదుర్కొంటున్న సమస్య. బాధ్యత అంటూ లేకుండా చెల్లుబడిఅయ్యే నిశ్చంఖలమైన స్వేచ్ఛ మనకు పనికిరాదు. ఆ పద్ధతి మనదగ్గర నని చెప్పుదు. మన విషయంలో ఆ పద్ధతిలో ఇంకో కష్టం కూడా ఉంది. ఇప్పుడు ఆ రకమైన స్వేచ్ఛ, ప్రస్తుతంఉండివున్న అసమానత్వాలకు ఉపోద్బలకంగా పని చేస్తూవుంది. ఇంకో విధంగా అర్థమైన విచక్షణలేని సమానత్వ భారణి కూడా భారతదేశంపటి రేపిలో నిండిన దేశాలలో వై నాశికపద్ధతులకు, ద్వేషాలకు, ప్రతిభా సంపత్తియొక్క అస్యన్ధతకు దారి తీయగల ప్రమాదం ఉంది.

సోషలిష్టు పద్ధతికి స్వేచ్ఛావాదపద్ధతికి ఒకటి అంటే ఒక దానికి పడక, ఒకటి అంటే ఒకటి మత్సరంలో పని చేస్తూవున్న సందర్భంలో ఆ రెండు పద్ధతులయొక్క ప్రసార సౌకర్య పద్ధతులు ఆ మాతృర్యాన్ని పోషిస్తూ, అది బిర్ర బిగు ముకుపోయేట్లు చెస్తూ వుంటాయి. వార్తల ఎన్నికకూడా అదో రకమైన స్యయంచోదనపద్ధతిలో జరిగిపోతూ ఉంటుంది. ఉదాహరణం చెబుతాను. ఫిన్లెండు బ్రాడ్ కాస్టింగ్ కంపెనీవారు ఒక నివేదికను ప్రకటించారు. అందులో ఈ విషయంవుంది. ప్రపంచంలోపుండే జనాభాలో అయిదవ వంతు జనాభా మాత్రమే పారిశ్రామికంగా అభివృద్ధి చెందిన పాశ్చాత్య దేశాల్లో నివాసం కొని వుంటున్నది. అయినప్పటికీ ఫిన్లెండులో రేడియోలలో ప్రసారంచేసే వార్తలు ఆ కొన్ని దేశాలనుంచే వస్తాయి. ఆ వార్తలు కూడా ఇంతో అంతో అధికంగా, ఎక్కువ భాగం ఆ దేశాలలో సంఘటనలను గురించే చెబుతూ ఉంటాయి. ఈ విషయాలను తెలిపి ఆ నివేదిక ఇట్లా అంటున్నది: "ఇట్లా మనకు తెలిసే ప్రపంచం పూర్తిగా పెట్టుబడిదారీ దేశాలు కట్టే ప్రపంచం". ఫిన్లెండు అస ప్రక్కనవున్న పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచానికివెందని, పెట్టుబడిదారీరాజ్యంకాని సోనియల్ యూనియన్ లో అతిసన్నిహిత మైన సంబంధాలు కలిగివున్నా అక్కడ ఇట్లా జరుగుతోంది. ఇక్కడ మనం గ్రహించవలసిన విషయం ఒక్కటే. సోషలిష్టు దేశాలలో అనుసరించే ప్రసారసాధనాల పద్ధతులను పరిశీలించి

అందువల్ల ప్రయోజనాన్ని సొందవచ్చు. అదేవిధంగా స్వేచ్ఛా పద్ధతినమాజాల్లోవున్న ప్రసారసౌకర్యపద్ధతులను గురించి పరిశీలించి కూడా అంతే లాభం సొందవచ్చు. మనముటుకుమనం సుతూక మైన ప్రసార పద్ధతులను నిర్మాణం చేసుకోవలసి ఉంటుంది. భారతదేశం ప్రజాస్వామ్య దేశం గనుక చర్చలకు, సమాచార ప్రసారానికి ఎంతో నీలువుంటుంది. నవఉదారవాదులు అభివ్యక్తి స్వాతంత్ర్యాన్ని గురించి చెబుతున్న దానిని మనం అంగీకరించ వచ్చు. అభివ్యక్తిస్వాతంత్ర్యం ఒక్కటే పరమంకాదు. ఆ స్వాతంత్ర్యాన్ని బాధ్యతతో వినియోగం చెయ్యాలి. ఇది వారు చెబుతున్నారు. ఏది ఏమయినా సోషలిష్టు ప్రజాస్వామ్యంలోనూ, స్వేచ్ఛా పద్ధతి ప్రజాస్వామ్యంలోనూ కూడా సమాచార ప్రసార పద్ధతి అతిముఖ్య మైన స్థానాన్ని సొందివున్నది. ఇది స్పష్టంగా రెండున్నానేవుంది. ఈ విషయాన్ని గట్టిగా అర్థం చేసుకున్నప్పుడే అందునుండి కొన్ని ముఖ్య విషయాలు అవిచ్ఛిన్నం వెందుతాయి.

(1) సమాచార ప్రసారానికి అక్కడ తగిన ఆంతరంగ వ్యవస్థ (Infra Structure) ఉండాలి. ఇప్పుడు ప్రపంచంలో ఉప గ్రహాల ద్వారా ప్రసారాలు, ఎలక్ట్రానిక్ సౌకర్యాల ద్వారా ప్రసారాలు జరుగుతున్నాయి. పత్రికలు, సంపరంగులపెలివిజన్లు వున్నాయి. వీని ముందు పూర్వపుపద్ధతులన్నీ టగడుడుపు అయిపోతున్నాయి. అయితే ఇక్కడ మనం 20 వ శతాబ్దంలో 19 వ శతాబ్దంనాటి ప్రసారసౌకర్య నిశ్శేలలో కాలం గడుపుతున్నాము. ఇది మన సమస్య. దీనిని చెప్పడం అవసరం. దిక్పరాజ్యసన్నితి రాలాకు నిద్రా వైజ్ఞానిక మండలి నిర్దేశించిన దాని ప్రకారం ప్రతి రెండు నుండి 100 పత్రికల సంచికలు, 500 రేడియోలు ఉండాలి. కానీ మనకు వెయ్యినుండి 13 సంచికలు, 23 రేడియోలకు మించి లేవు.

ఎలక్ట్రానిక్ ప్రసార సౌకర్యాలను, ఇంకా ఇతరమైన ప్రసార సౌకర్యాలను రాజ్యమే సమకూర్చవలసి ఉంటుంది. అయితే ఈ సౌకర్యాలమీద పెత్తనం, ఖామందుగిరి రాజ్యం చేతుల్లోనే ఉండాలిగానీ ప్రభుత్వం చేతుల్లోకాదు.

హక్కులు ఏవిధంగా ఉంటాయో బాధ్యతలు కూడా అదేవిధంగా ఉండాలి. ప్రసార సౌకర్యాలను ఉపయోగించే విషయంలో బాధ్యతతో కూడిన పర్యవేక్షణనంటిది జరిపేందుకు ప్రత్యేక సంస్థలు ఉండటం అవసరం.

4

ప్రసార సౌకర్య వ్యవస్థ బాగా విస్తరించి, బాగా పాతుకు పోయిన దేశాలవంక అట్లా ఒకసారి చూస్తే చాలు, ఆ ప్రసార వ్యవస్థలను ప్రజాస్వామ్యంయొక్క లక్షణం మీరిపోయినట్లు స్పష్టంగా కన్పిస్తుంది. మనం ఉంటున్న కాలమా సాంకేతిక విజ్ఞానం విస్తృతస్థాయిలో పెరిగిపోతూ ఉన్నటువంటికాలం. ఈ విస్తృతస్థితి సత్వరమైన సమాజపరివర్తనలను వాంఛిస్తుంది. సమాజంలో అనేక నర్కాలమధ్య పరస్పరంగా అంటూవున్న సంబంధాలను ఈ విస్తృతం మార్చివేస్తుంది. ప్రసార సౌకర్యాలలో వస్తున్న

మార్కులే ఈ సంబంధాలను చాలావరకు నిర్ణయిస్తున్నాయి. పరిపాలించడము, అభివృద్ధి చెందడము, నిలుబడిపోగొండడము అన్నవి చాలా జటలమైన విషయాలు అయిపోతున్నాయి. సమాజంలో బహువర్గాలకు అక్కర్లు ఏమిటో (కమ్యూనిస్టుల అభిప్రాయం) అందరినీ అర్థమవుతున్నాయి. ఇందువల్ల ఒక అనివార్యత సంప్రదించడావచ్చు. నిర్ణయనిర్ణాయకులకు ప్రజలకు మధ్య భూతాలు ఏర్పడవచ్చు. ఇందువల నిర్ణయాలు జరగడం అంటూ జరుగుతున్నప్పుడు వానిపై తమ ప్రభావం పెట్టే, చెమకొనడంలో ప్రజల శక్తి తగ్గిపోవచ్చు. మరి నిర్ణయాలు అన్నిటి వారి నీతి తాలమీద గట్టి ముద్రవేయగలవై ఉంటాయికదా!

అమెరికా, జపాను, బ్రిటన్, ఫ్రాన్సు, క్యూబావంటి దేశాలలో రాజకీయాలు లేదనియోచుకూర్చు ఉన్నట్లు గాత్రేపు. కేరీయో వచ్చిన దగ్గరనుంచి అవి ఎంతో పరివర్తనం చెందాయి. పెరి విజన్ వచ్చిన తర్వాత ఆ మార్పు ఇంకా ఎక్కువ అయి కనిపిస్తున్నది. ఇప్పుడు భారతదేశాన్ని గురించి ఈమాట అనగలమా? నా అభిప్రాయంలో—అనలేము. ఈ ప్రసార సౌకర్యాలు మన దేశంలో ఎటువంటి విశేషమైన మార్పులను తీసుకొని రావడానికిగాని ఉపయోగించబడటంలేదు. ఇది నిజంగా దయనీయమైన విషయం. కేరీయో, పెరివిజన్లవంటి ప్రసార సాధనాలు

నిమగ్న ప్రజాస్వామ్యాన్ని ఎక్కువ చేస్తాయి. అన్ని విషయాలనూ ప్రజలు ఖద్దున విరేట్లు, ఖద్దున దర్శించేట్లు చేస్తాయి. అంతే గాక బాధ్యతగల స్థానంలోవున్న వారిని నిలవేసి అన్నింటినిగురించి అడగగల శక్తిని అవి ప్రజలకు ప్రసాదిస్తాయి.

ప్రసారసౌకర్యాలయొక్క రాజకీయ సంబంధమైన వరికామాలా ఈవిధంగా ఉంటాయి గనుకనే, ప్రజలలో రాజకీయమైన ఎరుక పెరిగేందుకు వానిని ఉపయోగించడం ముఖ్యమైన విషయం అవుతున్నది. ఆ ఎరుకను పెంపొందించే బాధ్యతను మనం వహించవలసివుంది. పార్లమెంటు మొదలైనటువంటి ప్రజాస్వామిక సంస్థలను, స్వవస్థలను గురించి ప్రజలయొక్క ఎరుక పెరిగేట్లు చేయవలసివుంది. అందుచేతనే పార్లమెంటు విషయాలు బయటికి తెలియనివోట్లు వానిని ప్రసారం చేయడానికి, పెరివిజన్లలో చూపడానికి ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. ప్రజాస్వామ్యస్వస్థలో చాలా పెద్ద విషయం ఎన్నికలు. ఆ ఎన్నికలు ప్రజలను విద్యావంతులను చేస్తాయి. అటువంటి ఎన్నికల సందర్భంలో ప్రసారసౌకర్యాలు వినియోగం కావడంలేదు. అది నిజంగా ఆశ్చర్యమే కల్గిస్తుంది. పార్లమెంటులో ప్రవృత్తరాం సమయం ఉన్నదంటే, దాని పరిమితులు దానికి

ఓం శత శత శత !

— సుఖ జీవిత సేవ —

“ సిద్ధ బాష ధ మహిమ ”

సిద్ధం సాటిలేని మహిమకు ఒక తార్కాణము

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య గారి

“మేల్ మాయల్ మందు”

(Regd.)

దీర్ఘకాల చర్మరోగములకు చక్కని నివారణ

నోరలగు, ఎర్రలగు పొడలు, దద్దులు, పొట్టు, గజ (చర్మ సంబంధము) పొడలుగల నోట్లలో తిమ్మిర్లు, నూదితో పొడిచివస్తున్న నొప్పి లేకుండుట నిప్పువడి బొట్టలు గలిగిన తెలియకుండుట దుర్లభ సత్యం. అయిదుములందు వ్యాపించి, గత్తముతో కలిసి పుట్టు కలుగజేయుట, (నరముల సంబంధము) చేతి వేళ్ళ ముడుచుకొనుట, బొట్టలు లేమట, ముక్కుబంధములు పొడమునందు పల్లపుపుండు ఏర్పడుట, కాలు చేతులు (వేళ్ళ తగ్గుట, ముక్కు పొట్టవడుట చూచుటకు విసుగు పుట్టించు రణములు (ఆస్థ సంబంధము) వీటికి శత్రువు నివారణ.

1 మండలం (40 పాకెట్లు) నూనె, లేహ్యము రు. 12/- తపాల ఖర్చు రు. 3-50

8 పాకెట్లు శ్రీ పరమాత్మ తైలం రు. 6/- తపాల ఖర్చు రు. 2/-

పూర్తి నివారణములకు వ్రాయండి :

సిద్ధ డాక్టర్ K. T. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య & సన్యు,

5/22, మేల్ మాయల్ P. O. (N. A. Dt.)

మొన్నా ప్రజలకు ఆ సమయం ఎన్నో విషయాలను కరవ గలుగుతుంది. పార్లమెంటులో ముఖ్యమైన సమస్యలపై చర్చలు జరిగి, నిర్ణయాలు జరుగుతున్నప్పుడు, ఆ చర్చలు, ఆ సమావేశాల ప్రజలకు ప్రజల ఎదురుకొని ఉండటం అన్నది గూడా చాలా ముఖ్యమైన విషయం. పార్లమెంటుయొక్క చర్చలను ప్రసారం చేయడమూ, టెలివిజన్ ద్వారా చూడమూ జరిగినప్పుడు, భారత ప్రజాస్వామ్యంలో చెప్పుకోదగిన మార్పు పథిగా వస్తుంది. అందులో నాకు ఎటువంటి లనుమానములేదు. ఎన్నికల సమయంలో గమక రాజకీయపక్షాల రేడియోను ఉపయోగించుకోగల అనుకూల అంటూ కల్పించబడిన పక్షంలో దేశంలో వోటర్లు తమ వోట్లను ఎంతో జాగ్రత్తగా, ఎంతో తెలిసి ఉపయోగించగలగారు. అలా, టెలివిజన్ వలన ఎటువంటి చెరుపుగాని జరగదు సరిగదా, అందువల్ల ప్రజాస్వామ్య పద్ధతిలో అధికమైన విశ్వాసం కలిగి, బలపడుతుంది.

5

స్థానికలకన్నా రేడియో, టెలివిజన్లు ప్రయోజనకరమైన ప్రసారసాధనాలనడంలో సందేహం ఏమీలేదు. ప్రజాస్వామ్యంలో ఎదురయ్యే లేమి, పట్టణాలలస్వచ్ఛత, అనేక రకాల దురభిమానాలు మొదలైన సమస్యలను రేడియో, టెలివిజన్లు ప్రజలముందు అత్యంతము శక్తివంతంగావుంది, వానియొక్క నిరూపణ ఎంతో గాఢంగా వారియందు పుంపగలవు. బ్రిటన్ లో ఒక్క విషయం రుజువయింది. సామాన్యపు వోటర్ల విషయం గురించి; మేధావుల విషయంకాదు—సర్వేలు జరపగా, ఆ వోటరు తాము ప్రతికలలో చదివినదానియందుకన్నా, టెలివిజన్ లో చూసిన దానియందు ఎక్కువ సత్యయంవుంది వ్యవహరిస్తారని నిరూపణమైంది. అమెరికాలో పట్టణాలలోపుండే అకించులు గూడా అది తర ప్రజలకన్నా రెండింతల కాలాన్ని టెలివిజన్లు చూస్తూ గడుపుతారు. తక్కువ ఆదాయాలుగల ప్రజల ఏ యితరమైన ప్రసార సాధనంలోకన్నా, టెలివిజన్ లోనే ఎక్కువ విశ్వాసం వుంది పని చేసుకుంటారు. అమెరికాలో గూడా టెలివిజన్ ను పలాయనవాద సాధనంగా విమర్శించేవాళ్ళు ఉన్నారు. కాని ఆ అమెరికాలో దౌర్జన్య చర్యల నివారణ సమస్యలను గురించి పరిశీలన జరిపిస్తున్న జాతీయ నివారణసంఘం—ఆ టెలివిజన్ అలి ప్రజలపైన ప్రసార సాధనమని, ప్రజలకు తమ పరిసరాల ఏమిటో అత్యంత వాస్తవికంగా చూపించి, వానిని గురించిన విషయమైన అభిప్రాయాలు ఏర్పడానికి కారణం అవుతున్నదని అభిప్రాయపడింది.

వోటింగ్ సాక్కును నిస్తరించినందువల్ల, లేక వోటు అర్హత వయస్సును తగ్గించినందువల్ల, ప్రజాస్వామ్యం పరుగెత్తుకుంటూ రాదు. ప్రసార సౌకర్యాలు ప్రజలలో ప్రజాస్వామ్యాన్ని గురించిన నిరూపణ పెంచుతాయి. అందువల్ల, ప్రజాస్వామ్యంలో సమానత్వం ప్రవృద్ధం అవుతుంది. శీనివాసశాస్త్రి ఖచ్చితంగా అన్నాడు. ప్రజలయొక్క పునాదిలేని ప్రజాస్వామ్యం ఎప్పుడూ బలహీనంగానే ఉంటుంది—అని. ఆ కాలంలో లిబరల్ పార్టీ ఈ ప్రజలలో

రాజకీయవిద్యయొక్క అవశ్యకతనిషయం ఎప్పుడూ పట్టించుకున్నది.

కాలం గడుస్తూవున్నకొద్దీ, పరిశోధనలు అని సాగుతున్న కొద్దీ, ప్రసార సాధనాల విషయం గురించిన అభిప్రాయాలలో గూడా మార్పు వస్తున్నది. ఒకప్పుడు—ఈ ప్రసార సాధనాల కన్నా శక్తివంతమైన సాధన విశేషాలు వేరే ఏమీ లేవన్నంత భావన ఒకటి వుంటూ ఉండేది. ఆ ప్రసార సాధన విశేషాలను పెట్టుకొని ప్రజలను ఎట్లా పడితే అట్లా, తిప్పవచ్చునని, ఎట్లా సడితే అట్లా, అడించవచ్చునని అనుకుంటూ వుండేవారు. అటువంటి సందర్భాన్ని పురస్కరించుకొని ఏడకట్టుమాటలు గూడా వుట్టిఉన్నాయి. “తంత్రం చెయ్యడం”, “వాడుకొనిడం”, “వంచగల్గడం” మొదలైనటువంటి పడికట్టు అని. కాని ఇప్పుడు అది అంత లేలిక అయిన సుక్కుకునూటినిషయం కాదని, అక్కడ గూడా చాలా విషయాలు పున్నాయని తెలిసిపోయింది. ఒక ప్రసారాన్ని నింటున్న వ్యక్తిగాని, లేక ఒక టెలివిజన్ ప్రసారాన్ని దర్శిస్తున్న వ్యక్తిగాని వున్నారంటే, వారికి ఆ సాధన విశేషానికి మధ్య ఒకవిధమైన సంబంధం ఏర్పడుతున్నది. ఆ ప్రేక్షకుడుగాని, లేక ఆ ప్రసారగాని ఆ దృశ్యాన్ని, ఆ ప్రసారాన్ని వడపోయగల శక్తి కలిగి వుంటున్నాడని ఇప్పుడు చెలస్తూవుంది. ఆ వడపోతలో అతని గతానుభవాలు, అతని వర్తమానఅనుభవాలు, భవిష్యత్తును గురించిన అతని అభిప్రాయాలు, అలోచనలు, ఆకాంక్షలు అన్నీ సంపలసం చెంది వుంటున్నాయి. ఇది శిల్పావున్నదని, ఆ ప్రసార సౌకర్యం ప్రభావపు బలమి తగ్గిందని అనకోరాదు. పలుకుబడి అన్నది ఒక విషయం. దృష్టిలో మార్పు అన్నది ఇంకో విషయం.

ప్రజాస్వామ్యంలో ప్రసార సౌకర్యం ప్రయోజనాలు ఎన్ని అయినా ఉన్నాయి. అవి ఎన్ని మేళ్ళనైనా చేకూరుస్తాయి. ప్రసార సౌకర్యంలో విమిత్తం లేకుండా, ఇప్పుడు ప్రజాస్వామ్యంలో సారభూతమైన విషయాల విషయంలో, ఆ ప్రజాస్వామ్యాన్ని మాంసలం చేయగల విషయాల విషయంలో, పెద్ద అభ్యున్నతిని, ప్రగతిని సాధించడం ఆసాధ్యమైన విషయం అని తేలిపోతున్నది. అయితే ఈ సాధన విశేషాలను సక్రమంగాను, వివేకంకలిగి ఉపయోగం చేస్తూ ఉండాలి. ఆ ప్రసార సాధనాలు గారడీ క్రూరల నంటివి కాదు. లేమిని రోలి, సమాజాన్ని మార్చి, సమానత్వాన్ని అట్లా, స్థాపించవేయగల సులభదండాలుగా వానిని గురించి భావించవలెనుకాదు. అవి అజ్ఞానపు చికటిని అదిమి, సమాజపరివర్తన అన్న దీశాన్ని పెట్టే యంత్రాలు మూతమే. అవి—ప్రజలయొక్క స్వాతంత్ర్యాన్ని రక్షిస్తూ, ఆ స్వాతంత్ర్యానికి ఎక్కువ అర్హాన్ని, ప్రయోజనకరమైన విస్తృతిని చేకూరుస్తూ, బహుజనకల్యాణానికి మార్గాలను సరిదిద్దే ఉపకరణవిశేషాలు మూతమే.

6

భారతదేశంవంటి దేశంలో ప్రసార సౌకర్యాలు (టెలివిజన్లు గూడా చేరుస్తున్నాను) రాజ్యపు గుత్త హక్కుతో ఉన్నాయి.

8

సూతన సాంకేతిక విజ్ఞానంవల్ల రాజ్యాంగవ్యవహారాలలో ప్రజలు అధికంగా, ఎక్కువ ప్రయోజనకరంగా వినిగ్గులు కాగల పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి. నిజమే. ఈ సూతన సాంకేతిక విజ్ఞానం ప్రజలకు కొత్త అవసరాలు, రద్దయ్యా నిమగ్నతను మరింత ముఖ్యమైన విస్తృతము చేసింది. రాజ్యాంగంయొక్క గంపలు, స్వవస్థలు ఇప్పుడు ప్రజలలోపున్న సంఘాలలో సంస్థలలో ఏకంతరము సంప్రదిస్తూ ఉండవచ్చు. అందుకు తగిన పరికరాలు ఉన్నాయి. ఆ ఉపకరణాలను ఎట్లా వినియోగించాలి; ఎంత మేరకు వినియోగించాలి—అన్నదే ప్రశ్న.

నిమగ్నత, ఏరుక అధికంకారాలి అంటే, ప్రజల, ప్రసార సాధనాలమీద ప్రజల మదింపు, ప్రజల పర్యవేక్షణ వుండే పద్ధతులను రూపొందించుకోవాలి. ఆ ఉపకరణాలు రాజ్యాంగంలోపున్న, లేక ప్రైవేటు వ్యక్తుల అధీనంలోవున్నా, ఇది అవసరమే. ప్రభుత్వ సంబంధి సమాచారం కూడా ప్రజలకు ఎక్కువ అందుబాటులో ఉండాలి. అది రహస్యం—ప్రజాస్వామ్యం కంటాన్ని నాలిమి వేయ గలదు. ఇప్పటికి రెండు శతాబ్దాలుగా స్టేట్స్ రోరహస్యం పని అంటూ లేని పద్ధతిమీద స్వవహారం సమస్తున్నది. ఫరానా, ఫరానా సమాచారాను బయట పెట్టరాదు అని శాసనరూపంలో చెప్పబడి వుంటే తప్ప, ప్రభుత్వసంబంధి స్వవహారప్రతాపే అక్కడ రహస్యాలకావు. అసగా అక్కడ రాజ్యస్వవహారప్రతాపం రహస్య పరికరణం అంటూ ఉండదు. ఏ పేరున్నా, ఏ పత్రాన్నైనా సరే కావాని అడగవచ్చు. చూడవచ్చు. దాన్ని ఇంజనూ, ఇంజనూ డము అన్నది—అందుకు సంబంధించిన అధికారియొద్దను లేక అతని పై అధికారులయొద్దను ఉంటుంది. ఒక పత్రాన్ని ఇంజనూ దానికి నిరాకరించినప్పుడు—అందుకు నిరాకరించవలసి వచ్చింది—అధికారులు సహజంగా చెప్పుకోవాలి. ఆ చెప్పే కారణాలు అందుకు సంబంధించిన శాసనంలోని అంశాలకు సరిపోయినట్లు ఉండాలి. ఏ పత్రాలు, విషయాలు బయట పెట్టరాదో, అందుకు సంబంధించి ఒక జాబితావుంది. అయినా అది పన్నునివేర అసంకంకంవుంది. ఒక స్వక్తి ఒక పత్రాన్ని చూడాలని కోరినప్పుడు, అందులో తనకు న్యాయ సంబంధమైన అసక్తి అంటూ వున్నదని నిరూపణ చేసుకోవలసిన పని అచ్చయలేదు.

బ్రిటన్ లో ఇట్లా గాక గుప్పిచాలా ఎక్కువ. పురస్కారంను ఈ రహస్యభావనాన్ని తగ్గిస్తే, ప్రజలకు ఎంతో మేలు చేయడం సాధ్యం అవుతుంది అన్నది. “ఆ రహస్య గోపన పద్ధతి సంప్రదించుపద్ధతిని దుర్వినియోగం చేస్తున్నది” అని నూదా ఆ పుల్ హన్ సంఘం వ్రాసింది.

భారతదేశం సంగతిచూస్తే ప్రపంచంలో ఇక్కడే ఎక్కువ మంది విద్యాగంధంలేనివాళ్ళు ఉన్నారు. ప్రపంచంలో అధ్యక్ష పంతుల సంఖ్య 80 కోట్లు. వారిలో 30 కోట్లమంది మన భారత దేశంలోనే వున్నారు. ఇక మన విద్యా పద్ధతి వున్నదంటే, అక్కడ

1969 నాటి లెక్కల ప్రకారం పాఠశాలల్లో చేరిన పిల్లల్లో 100 కి 63 మంది ఐదోతరగతి చేరేలోపలే బడులు మానేస్తున్నారు. విద్యాగంధంలేని వారిని, ఇట్లా పాఠశాలల్లో చేరి, వాస్తవము వైవా సూర్తికాకుండా చదువులు మానుకున్నవారిని రాజకీయంగా సామాజికంగా వైతన్యపంతులుగాను, నిరుకగలవారినిగాను చేయడం ఒక్క ఎలక్ట్రానిక్ ప్రసారసాధనాలవలన తప్ప, ఇంకో విధంగా ఎట్లా సాధ్యం అవుతుంది?

భారతదేశంలో వోటర్ల సంఖ్య చాలా ఎక్కువ. మనది చాలా పెద్ద ప్రజాస్వామ్యం. 2000 సంవత్సరం వచ్చేనాటికి ఈ సంఖ్య ఇంకా పెరిగిపోతుంది. మనం వున్న వారికి అయినా ఎన్నికలసమయంలో రేడియో ద్వారా రాజకీయంగా తెలియదగు విషయాలను అన్వేషించి అందజేయడం ఇంకా సరిగ్గా ప్రారంభం చేయనేలేదు. 1970 లో మన విజ్ఞవిద్యాలయాలలో చదువుకుంటున్న వారి సంఖ్య 31 లక్షలుగావుంది. ఈ రకమైన రద్దీ, పరిశోధనలో సంక్షోభం వంటి వానివలన, ఇక విద్యా ప్రమాణాలను పెంచాలంటే విద్యార్థులతో సంబంధం నిల్పుకోవాలి అంటే, అందుకు రేడియోలు, టెలివిజన్లుతప్ప నేరే గత్యంతరమే ఉన్నట్లు కన్పించదు. ఇప్పుడు మన పాఠశాలల్లోగాని, విశ్వవిద్యాలయాలలో ఈరకమైన ప్రసారం ఎట్లావున్నదీ చూస్తే, ఇంకా అసలు మనం ప్రారంభ చేసినట్లే కన్పించదు.

9

ప్రసారసౌకర్యంయొక్క ప్రామాణ్యతను గురించిగాని, లేక సంస్కృతికి దానివలన అభివృద్ధి ఉన్నతినీ గురించిగాని ఏమీ చెప్పాలన్నా, ఆ ప్రసారసౌకర్యంయొక్క ఆర్థిక పరిస్థితులను గురించి గూడా ఆలోచించవలసి వుంటుంది. ఎలక్ట్రానిక్ ప్రసార సౌకర్యాలను నెలకొల్పడానికి చాలా ఖర్చవుతుంది. పత్రికలను సాంకేతికమైన పునాదులమీద నిర్మాలన్నా అంతే. అయితే ఈ ప్రసార సౌకర్యాలు లేకుండా విద్యలేదు. వైతన్యంలేదు. ఎరుకరాదు. ఇవి లేకుండా ప్రజాస్వామ్యంలేదు. కాబట్టి ఇచ్చట ప్రసార సౌకర్యాలను గురించి, ప్రజాస్వామ్యసౌకర్యకలాపాలమీద పెట్టుబడులు విషయం ఎట్లాగో, అట్లాగే ఆలోచించాలి. ఇక్కడ వస్తుంపుంటుంది. 1974కి బ్రిటిష్ బ్రాడ్ బాస్టింగ్ కంపెనీకి వచ్చిన లోటు 90 కోట్ల రూపాయలవారా ఉంది. ఈ ప్రసార సౌకర్యాలకు సంబంధించిన అయస్కర్యస్వవహారంలో ఇంకో విచిత్రం వుంది. ఇచ్చట సాధుపుషులకు అంటూ, స్వయంకర్తావానికి అంటూ దిగినప్పుడు ముందు ప్రాగములకు దెబ్బ తగులుతుంది. సాంస్కృతిక ప్రమాణాలకు దెబ్బ తగులుతుంది. సాంకేతిక విషయాంశు గురించి ఖర్చు తగ్గించే ఎత్తేమీ ఉండదు. పర్ హ్యా కార్లటన్—గ్రీన్ ఒక ప్రపంచంలో బి. బి. సి. వంటి సంస్థలకు కావలసిన ఖర్చుల పద్ధతి ప్రభుత్వానికి ఎప్పుడూ అర్థం కాలేదన్నారు. మరి ఈ సౌకర్యానికి దెబ్బ కూర్చేది ఉద్యోగివర్గము, రాజకీయ నాయకత్వమునూ కదా! ప్రసార సౌకర్యాల విషయంలో సాంకేతిక

విభాగానికి సంబంధించి వ్యయకర్తనానికి ఎడమ ఉండదు. ఎడమ ఈ కర్తనం తీవ్రత అంతా ప్రాగముల భాగంమీదనే పడుతుంది. ఒకసారి అటువంటి కర్తనం జరిగిందంటే దానిని పునరుద్ధరించడం అన్నది శిశుషాణంగాతయాలే పూరుతుంటుంది.

భారతదేశంలో ప్రసార సాకారాల పరిస్థితిని గురించి చూచినట్లయితే, కొన్ని కొన్ని విషయాలు స్పష్టంగా గోచరిస్తాయి. అభివృద్ధి, ఇతర ప్రసారాలకున్న మార్గాలు పరిమితంగా వున్నాయి. ఈ ప్రసారమార్గాలకు విధులను వేరాయించడంలో గూడా పరియైన సూత్రాలు అనుసరించబడలేదు. సంస్కృతికి సంబంధించిన విషయాలలోగాని, లేక సాంస్కృతిక సంబంధమైన ఎరుకకు ప్రజలకు ప్రసార విశేషాలేలే, పెరిమిట్ ద్వారా కల్పించడంలోగాని దేశం ఎటువంటి వైశిష్ట్యం సాధించలేని విధంగా ఆ సూత్రాలు ఉంటున్నాయి.

తైలెస్సు సేజులవల్ల, రేడియో ప్రసారాలవల్ల ఏర్పడిన అదాయాన్ని, ప్రస్తుతం అనుసరిస్తున్న మూలప్రతిష్ఠించి అలిండియా రేడియోకు జమకట్టారు. సమాచారము—ప్రసార శాఖానికి 1971—72 లో మొత్తం బడ్జెట్లో కేటాయించబడిన మొత్తం అత్యల్పమై వుంది. ఈ మొత్తంలోనే అలిండియా రేడియోకు, పెట్టుబడి ఖర్చులకు—అన్ని సర్కబాట్లు చేసుకోవాలి, పరియైన దృష్టి లేకపోవడము, సమర్థమైన నాయకత్వం లేకపోవడము, అర్థిక వ్యవహారాలను సంబాళించుకునే విషయంలో తగిన చక్కత లేకపోవడమువల్ల అలిండియా రేడియో భారత సాంస్కృతిక వైశిష్ట్య సాధనకుగాని, తన ప్రసారం ద్వారా ప్రజలలో జాతీయమైన చైతన్యాన్ని కల్పించడానికిగాని, శక్తివంతమైన ఉపకరణంగా రూపుకల్ప లేక పోతున్నది.

ఇక్కడ ఒక ఉదాహరణం చెబుదామి. డి. సి. తారాశంకర జెనర్లి బెంగల్ సాహిత్యరంగంలో చాలా గొప్పవారిలో ఒకరు. ఆయన ఒక పుస్తకం వ్రాశారు. “నా సాహిత్య జీవితము”—అని. అందులో ఆయన 1930 లలో తాను ఏర్పాటుచేసిన పత్రిక ఒక సమస్యను గురించి వివరించారు. కలకత్తాలో స్థిరపడి, రచయితగా ఉండటమా? లేక తమ బీర్ ధూమ్ జిల్లా మేయి జీవితం గడపడమా? అన్న సమస్య అప్పుడు ఆయనకు వచ్చిందని. ఆయన, ఆయన భార్య అలోచించారు. తాము ఇద్దరూ; సలుగులా పిల్లలు—కలకత్తాలో బ్రతకాలి అంటే, వారికి నెలకు కనీసం వంద రూపాయలు కావాలి. చిన్న కథలు వ్రాస్తే ప్రచురించారు పదిహేను రూపాయలు ఇచ్చేవాళ్ళు. సవల అయితే సంపత్తురంపేద 150 రూపాయలు వచ్చేవి. అలిండియా రేడియో ఒక ప్రసారానికి సవి రూపాయలు ఇచ్చేది. అప్పుడే ఇక్కా రేడియో కొత్తగా పెట్టారు. ఆ రేడియో 30—35 రూపాయలు ఇస్తామనేది. అయితే రైలు ఖర్చులు పెట్టుకోవాలి. అది పోనీ ఏ పన్నెండు రూపాయలతో మిగలేని.

ఒకసారి తారాశంకర్ జాబు కుమార్తెకు పెట్ట జబ్బు చేసింది. ఆయనకు ప్రచురణ కర్తలనుంచి, ప్రతికల నెలపాద

కుంటుంది. తారాశంకర్ మొత్తం ఇరవయ్యో ఇరవై రూపాయలతో వుంది. అప్పుడు తాను పడిన బాధను, పొందిన అజ్ఞానాన్ని అయిన ఒక గ్రంథంలో వ్రాశారు.

ఇప్పుడు ప్రత్యేకంగానే రేలు పెరిగింది. ఆ దామాషాను రెక్కపడితే, ఇచ్చాల్సి ప్రచురణ సంపాదకులుగాని, ప్రచురణకర్తలు గాని, పెట్ట గొట్ట సంస్థ అయిన అలిండియా రేడియోగాని ఏమైనా గొప్పగా చెల్లించామో! దేశంలో సంస్కృతిని, సాహిత్యాన్ని, చర్చలన్నీ ప్రసార సాధనలు ఇట్లా వినియోగం చేసుకోవడంవల్ల, దీర్ఘకాలంనాటి సంభవించిన నివర్తనమాలను గురించి అలోచించవలసివుంది. తారాశంకర్ జెనర్లి ఇట్లా వ్రాశారు: “ఇవ్వక, నాకు అదృష్టంవంటి ఉబ్బు దొరికింది. దా. అలిండియా నుండినే చేశాడు. జమినా (శిల్ప అయిన జమిని రాయ్) ఉబ్బు రక్షించాడు. అయితే ఈ అదృష్టం యువ రచయితలకు వలసవందికి అర్హులైతే; ఈ రోజునా లేదు. వారి అంతః శక్తులు, సంపదలు చిక్కిపోతూ ఉండవచ్చు”.

భారతదేశంలో ప్రభుత్వంలోవున్న ప్రైవేటురంగంలోవున్న ప్రచురణ, ప్రచురణ సాధనంపై ఇంతకన్నా గొప్ప నిమగ్న పను ఉంటుంది!

10

స్వేచ్ఛాకోడిమూలాలు కొన్నింటిలో రేడియోలు, టెలివిజన్లు ఉబ్బుచేసినవరకాలుగా ఉపయోగపడుతున్నాయి. టెలివిజన్ ద్వారా అయితే ఇప్పుడు అధ్యర్ ప్రైవేటు అదాయం తాగ పెలుగుతోంది. వాస్తవికంగా, ఈ అధ్యర్ ప్రైవేటు అదాయం చాలాగా వుంటూ, ప్రసారసాధనకాలు పూర్తిగా తైలెస్సు రుసుములనాటికే ఉంటున్నాయి. ఇందుకు ప్రత్యక్షమైన ఉదాహరణలు బ్రిటిష్ బాక్ కాస్టింగ్ కార్పొరేషన్; జపాన్ బాక్ కాస్టింగ్ కార్పొరేషన్లు. వీని వార్షిక అదాయం తైలెస్సు రుసుములలో 210 కోట్లు రూపాయలదాకా ఉంటున్నది. ప్రైవేటుపద్ధతి మార్తలను అనుసరిస్తున్న దేశాలు—ఉదాహరణకు అస్ట్రేలియా వంటివి—కొన్ని ఉన్నాయి. కాని భారతదేశంలో అంతా అది ఏమిటో అయోమయంగా ఉంటుంది. తైలెస్సు రుసుముల వల్ల పచ్చి అదాయాన్నిగాని, లేక వ్యాపార ప్రకటనలను ప్రసారం చేయడంవల్ల పచ్చి అదాయాన్నిగాని అలిండియా రేడియోకు జమకట్టారు. 1970—71 లో ఈ అదాయం రు. 3.16 కోట్లుగా ఉంది. 1971—72 లో ఆ అదాయం రు. 7.50 కోట్లు, తగలదని అందినా. శివ పునదేంలో ప్రభుత్వ శాఖలో, ఒక శా. అందినట్ల అది ఆ ప్రభుత్వం చేసే గ్రంటులమీద—ప్రభుత్వం వుండనివ్వందే. ఆ గ్రంటులకు, అక్కడి అవసరాలకు వినియోగం సంబంధం వుండదు. ఆ ప్రసార సాధనవిశేషం ప్రాధికారం, పలుకులది, లేక ప్రాముఖ్యం అక్కడ బృష్టిలోకివచ్చి. 1971—72 లో 16 కోట్లు 50 లక్షల రూపాయలు మంజూరు చేశారు.

ఆత్మలహరి

(నేను)

కీ. శే. పింగళి లక్ష్మీకాంతం

గిర్వపు నూరులెల గురుకారుణికత్వ మొకండుగాక, మో
పూర్వులు సూరనాదుల తపోబల సంపదకల్పి, సాహితీ
ధూర్వహుడన్న పేరునకు తోడు మహాకవి యన్నకీర్తి యాం
భోర్వి లభించె నిక్కమిది యోగ్యతలేని యశమ్ము మోసితిన్

ఏదో చదివితీ కొంచెం
బేదో వ్రాసితిని కొంచె మి యల్పంబే
ఏదో పుణ్యవశంబున
మేదిని రాణించె నార్య మిత్రుల కృపచేన్...

ఈ తెలుగు భారతీ వి
భ్యాతికి నున్నతికి ప్రథమ కారణ భూతుల్
మా తిక్కన సూరన్నల
గౌతమ గోత్రజుడ ననుచు గర్వింతు మదిన్

అహమికయె కాని, నేనా
మహనీయుల గోత్రమునకు మచ్చయె యైతిన్
ఇహపరకారణ పంకే
రుహభవజాయా కటాక్ష రుచి దూరుడనై

విద్యల విడి పత్రికలకు
రద్దలకును బోవనేను, వ్రాసిన కొంచెం
బుచ్చొత్తి చూచుకొనియెడి
ముచ్చట సాధారణముగ పొడమదు నాకున్

సాగరిక వృత్తి యెడలిన
వాగర్థంబుల ప్రయోగ నైఖరి యెరుగన్

అంభోపత్తిక - పరీధాని నాకు సంవత్సరాది పంచిక

తూగును సౌందరసందం

బీ గరువపుఁబ్రతినకెందు దృష్టాంతంబై

అగ్గిహ పరితప్తు లనూ

యాగ్నిస్తులు విసరునట్టి యస్త్రంబులకున్

నా గ్గిహబలమో, దైవా

నుగ్గిహమో యడ్డుపడి నసున్ గాపాడన్

నా చే నుపకృతులయి, నా

కే చెరువును గోరు మిత్తులెందరా నాకన్

చీ, చీ, కృతస్మృతాసుము

సైచుటకున్ శక్తిలేక స్వాంతం బెరియున్

సత్యము పల్కెద, నుపకృతి

నిత్యము స్మరియించుకొందు, నేనై మరలన్

ప్రత్యుపకృతి నొనరింపగ

నత్యంతము కోరుకొందు నా ఋణ మీగన్

మొందర సరస వదార్థపు

సందర్శన మిచ్చునాకు స్వర్గ సుఖిబున్

మందతయును, నై చ్యమ్మును

డెందమ్మును గలచి వై చెడిన్ హేయములె

ఖండిత వాదిని నోటన్

దండింతు నధర్మమును కృధాభరితుడనై

మొండి తనమ్మును గండా

గొండితన మ్మనిన వెగటు గొల్పెడి మదికిన్

త్వరపడి మాట యొసంగెద

వెరవేల్చెడు దన్క చాల నెంజలి పడుదున్

సారపాటున మది మరపున

దురితమ్మునరించి యెంతో దుఃఖింతు మదిన్

అధికారము మన్నించెద

నధికారిని గుణముబట్టి నారాధింతున్

అధముడగునేని యాతని

పథమునకున్ దొలగి నిలుతు పామునకు బలెన్

పీరిచిన పలుకని దేవున
కలిగెద ప్రియురాలు ప్రియున కలిగిన రీతిన్
విలుగెత్తి దేవు చెవి బడ
పిలువగలేనైతి వన్న విజ్ఞతలేమిన్.

అలసియు డస్పియు పాణిం
బులుతావులు తప్పి మూర్ఖ మున్నెడిగనుకన్
పలుకడు దేవుండనియెడు
పలుకులు రుజువయ్యె నాకు ప్రతి కార్యమునన్.

గడపితిని కొనియేండ్లు చీకటి మయములు
బ్రుడ్డి వెన్నెలయైన నెరుంగకుండ
సత్యమొక్కటి అత్మ విశ్వాస మొకటి
కను వెలుంగయి నాకు మార్గము చూపె.

సత్యసంధత యిహపర సాధనముగ
బ్రతికె మా తండ్రి వేంకటరత్న మంత్రీ
అదియె మిగిలెను నాకు పితౌర్జితముగ
వ్యర్థపుచ్చక దాని కాపాడు కొంటి.

దూరస్థులు ననుగని, గం
భీరుడు దుర్లభుడటంచు బెగ్గిల, చెంతన్
చేరిన వా రనుకొందురు
కూరిమి చవిజూచి గంగిగోపు నటంచున్.

ఘనుడనియు నల్పుడనియున్
మనమున నరమరలు లేక మన్నింతును నె
మ్మన మిచ్చినవానిని; నా
తనయులతో పాటా శిష్యతతి ప్రేమింతున్.

పాత్రాపాత్రిత లెరుగక
ఆత్రీముతో చేర్చుకొందు నక్కున నంతః
శత్రువులై, హృత్కోశ ల
విత్రీములై నపుడు తెలిసి వేడురు గొందున్.

నచ్చిన పని యేదైనన్
పాచ్చెము లేకుండ బేతు పూజ్యతకెక్కన్
నచ్చని పని చేపట్టను
మెచ్చులకున్ ధనములకు భ్రమించి యొకప్పున్.

ఇచ్చుటయే గాని యొడుచే
పుచ్చుకొనెడి పేద తలపు పుట్టదు నాకున్
ఉచ్చై ర్థనులకు నెక్కుడు
వెచ్చించెద ధనము వ్యయనివేచన లేనిన్.

నాపైని లేని నిందలు
మోపి ముదంపడెడు పుణ్యపురుషుల పట్లన్
కోపంబడవంజాలక
కాసింపగ నల్క కదిపి శాంతి పఠింతున్

మానృతము పల్కి మైత్రీ
హానిని గలిగించుకొందు, అన్యుల మనమున్
తానొప్పించెడి సత్యము
మానంగావలయునన్న మర్మ మెరిగియున్

సీతమైనను ప్రియమైనను
మితముగ స్మితపూర్వకముగ మృదువుగ సత్ ప
మ్మితముగ సంభాషించెడి
మతిమంతుల దలచుకొని నమస్సులొనర్తున్.

మోయగ జాలని భారము
మోయుచు నాశిల్లి తూలిపోయెడు నపుడున్
చేయరాత కోస మించుక
సాయమ్మును గోరి యెరుగ న్యజనం బెవరిన్.

ధర్మములు రెండు నాకు నీ తనవునందు
ఋతము పల్కుట కృతము స్మరించుకొనుట
సత్య దూరులతో చెల్లి నల్పలేను
మేలు మరచిన వాని క్షమింప లేను.

గురులకు దేవునకుం గా
కొరులకు చేమొడ్చి యెరుగ నుద్యోగమునన్
పరువడము దారి బోవక
పరువును ప్రాభవము చెల్లు బడి సాగింతున్

చేయునప్పటి యాస్థ చేసిన యనంత
రమున నుండదు నాకు కార్యమ్ము పట్ల
దివ్య రేమను కొన్న నుపేక్ష దక్క
మంచి చెడ్డల చర్చ పాటించి విసరు.

వగ బూన వెరతు, నాపై
వగ బూనిన వానితోడ పల్కుగ వెరతున్
వగనాడు చేతఁ జిక్కిన
మొగమోటమి వలన నణచి పుచ్చగ వెరతున్.

భావంబున కోరుదు భ
వ్యావేశుడనైన నమయమందున నా యీ
జీవుడు నిర్జర తటినీ
ప్రీతితుడయి భానుమండలము చొరబారన్.

అవధాన పరత నీశ
స్తన మొనరించుచునే యాత్ర సాగింతు, పుర
ర్భవ బాధ తొలగ నంత
పువవాగ్నిని చిత్తకల్మషములు వ్రేల్తున్.

చేయని పాపముల వలె
చేయని పుణ్యములుకూడ చేకురు నాకున్
ఈ యుగము, కల్గ నిజముల
వ్యాయావ్యాసుముల నరయు నట్టిది గామిన్.

సంతోష విషాదములు
స్వాంతమున నించుకైన నణవగ బాలన్
భ్రాంతుని వలె బాలుని వలె
వంతగ నుప్పొంగి కుంగి వేసట పడుదున్!

కామగవి చెంత కల్పవృక్షము నీడ
స్వేచ్ఛగా నంచరించు నన్నేని యొక్క
పండు కోరను పుడిసెడు పాలువేడ
ఆకలియు దప్పియును గల్గి నప్పుడైన.

విరతము వాంఛింతును సౌ
దర నందము చెట్టబట్టి నడయాడెడి సీ
దరకృతి యొండు రచింపగ
తరమా యీ వయసునందు తాదృశరచనల్.

వేదాధ్యాయన పవిత్రుని
పాదములకు నతి యొనర్తు పతిజీవితయై
సాదు తనమ్మున మెలగెడి
యైదువ సౌభాగ్యలక్ష్మి నారాధింతున్

లొకికుడటంచు మంచి వివేకియంచు
తంత్రభేదకుడంచు స్వతంత్రుడంచు
నిక్క మెరుగక నన్ను వర్ణించు చుండు
నన్ను బోలిన పట్టిచాందనుడు లేడు

అడుగులు తడబడు నే పని
దొడరెడు నవుడైన శిరము దూర్చితినేనిన్
మెడ యుత్తరించుకొని పో
యెడు నదనుననైన నిర్వహించెద దానిన్.

సంక్రమించెను జనకుని సత్యగుణము
జనని రాజనమును నాకు జన్మవలన
ఉభయగుణ సమభాగ సంయోజితాత్మ
ప్రకృతి చోదిత నిత్యవర్తనము నాది

ఆటలలో మాటలలో
నోటమి వాటిల్లి నప్పు డొకించుక యా
రాటము చెందక నెదిరికి
నోటమి గల్గినను జాలినొందెద మిగులన్.

రమణీయమైన యర్థము
కమనీయమ్యునిన తైలిగల కావ్యము భా
వము వివరించెడి పట్టున
కమలానను రాణికిన్ ముఖాముఖినిలుతున్

ఋణమీగుట విద్యావిత
రణ మొనరించుటయు నన్ను బ్రహ్మానందో
ల్బణ చిత్తుని గావించెడి
అణుమాత్ర పరోవకృతియు నట్లే చేయున్.

మెరమెచ్చు మాటలన్ నన్
మురిపించి యనేక లాభములు పొందిన యా
పురుషులె నను నవ్వెదరట
వరేంగితమ్మెరుగనట్టి పాదవి ననుచున్

విచ్చల విడిగా ఋణముల
తెచ్చితి నడిగించు కొనక తీర్చితి విజ్ఞానం
బిచ్చిన గురునకు కావ్యం
బిచ్చి కృతార్థుడనైతి నీ పుట్టువునన్.

చిత్రకవిత - నిరోష్ఠ్య సాహిత్యము

శ్రీ శ్రీరంగాచార్య

ఆంధ్రసాహిత్య మతి నిస్తృతి గలది—దీనియందు పలువిధములైన రచనలు— వివిధ పద్ధతులలో బయలుదేరినవి. ఆంధ్ర భాషాక్షణికులు ఆశు—మధుర — చిత్ర—విస్తరము అని చతుర్విధములుగా తెనుగు కవితా విభాగ మొనర్చినారు. చతుర్విధ కవితలలోని చిత్రకవితలో నిరోష్ఠ్య విభాగము గలదు—కావున ముందుగా చతుర్విధ కవితల గూర్చి తెలిసికొనుట అవసరము.

సాత్త్విక వెంకటరమణకవి తన లక్షణదీపికలో చతుర్విధ కవితల గూర్చి తెల్పినాడు!— చిత్రకవితకు ఆతని నిర్ణయము తెల్పి— మిగతావానిని సంక్షిప్తముగా తెల్పుదును.

‘చిత్రకవిత్యంబునది పాదగోపనంబును— పద్యభూకంబును— పాదభ్రమకంబును— నామగోపనంబును— అనులోమ విరోమగతి పద్యంబులు — కంద గీత గర్భిత వృత్తంబులును— కందద్యయ గర్భిత సుణిగణనికరంబును— కౌంచపద గర్భిత కంద ద్యయంబును ఓష్ఠ్య నిరోష్ఠ్య, సంకర జిహ్వ అపల జిహ్వ వృత్తంబులును కంకణ సర్వభ్రద కవి కల్పిత కల్పవల్లిరి నివి యాదిగా గల్గు బహువిధ సమత్కారంబులం చిత్రంబులు రచియించుటం జేసిన నిది చిత్రకవిత్యము. (సంక్షిప్తము.)

చిత్రకవిత యీ రచనలు గలదని వెంకటరమణకవి యభిప్రాయము. ఇర మిగిలిన— ఆశు— మధుర — విస్తరముల గూర్చి తెలిసి కొందము.

ఆశు కవిత:— అడిగిన వెంటనే త్వరితగతిలో వెప్పుకవి త్యము. ఇందలి భేదములే— అష్టావధాన— శతావధాన — సహ స్రావధానములు— ఘటితాశతగ్రంథకల్పనలు.

మధురకవిత:— దేశికవితా భేదములైన— పదములు— దగడలు— యుక్తగానములు మొదలైనవి.

విస్తరకవిత:— పురాణ ప్రబంధాది రచనలు.

చిత్రకవిత:— అక్షర శబ్ద చిత్రములతో కూడిన కవిత. ఇదిలోనే గర్వ— బంధ— కవిత్య ప్రాధీమ్యము చాపుదురు.¹

ఈ చతుర్విధ కవితల ప్రస్తావన తెనుగులో ప్రపథ మముగా నన్నయగారి భారతము (ఆదిపర్వ కృత్యాది)న గలదు. ఆశు కవితకు మూడుగా ‘మృదు’— అని దానితో చెప్పబడినది.

(దీనికి పాతాంతరము గలదు.) నన్నయభట్టు తర్వాత శ్రీనాథుడు— వెన్నెలకంటి అప్పయ్య— సింగళి సూరన— గణపవరపు వేంకటకవి— మొదలైనవారు— చతుర్విధ కవితా ప్రస్తావన చేసిరి. అల్లసాని పెద్దన— ‘చతుర్విధ కవితామతల్లిక—’ అని తెల్పికొనినాడు.

చిత్రకవితకు సంస్కృత వాఙ్మయమే మూలమని చెప్ప వచ్చును. కావ్యదర్శము— కావ్య ప్రకాశము—సాహిత్య దర్శనము,— సాహిత్య రత్నాకరము— ప్రతాపరూద్రీయము, మొదలైన సంస్కృత రచనలలో చిత్రకవితా నిషయములు మిక్కిలిగా ప్రపంచిం బడినవి. ఐనను చిత్ర కవితా కావ్యమును లభన కావ్యముగా సంస్కృత లాక్షణికులే నిర్దాశించిరి. ప్రతాపరూద్రీయ కర్త త్రివిధ కావ్యమాల తెల్పుచు— “స్వంగ్యస్యాస్ఫుటత్వేఽథమం కావ్య మితి గీయతే”— యనినాడు. సంస్కృత లాక్షణికులు చిత్రకవి తను శబ్దాలంకార ప్రకరణమున చేర్చి వివరించినారు. కావ్యా దర్శ — సాహిత్య రత్నాకర— ప్రతాపరూద్రీయాది గ్రంథముల లోను, మాఘ—భారవి—రచనలలోను, ఏకాక రి— నిరోష్ఠ్యము— పాదభ్రమకము— మొదలైన అక్షర చిత్రములతోసాటు— బంధకవితయు చెప్పబడినది. ఇంకను — యమకరత్నాకరము నంటి చిత్రకవితా పధానములగా గ్రంథములే గలవు.² తెనుగున నన్నయగారు చతుర్విధ కవితా ప్రస్తావన చేసిరేగాని—దానిని ప్రయోగింపలేదు.³ మనకు తెలిసినంతవరకు చిత్రకవితలోని బంధ గర్వ కవితలను కృతిలో ప్రపథమముగా తెల్పినకవి నన్నె యోదాడు. తన కుమార సంభవ కావ్యమున 1.2 వ ఆశ్వాసములో ఈ పద్యములు గలవు.⁴

1. ఉదాహరణ వాఙ్మయ చరిత్ర—నిడుదవోలు వెంకటరావు గారు. (పుట: 15.1968 ముద్రణ.)
2. వివరములు—నిశేషములకు— చూ. తెలుగు ఛందోవికా సము— కోవెల సంపత్కృమార.
3. నిశేషములకు చూ. తెలుగు భాషలో ఛందోరీతులు— రాహుళి ద్వారసామిశర్మగారు (378, 379 పుటలు)
4. చిత్ర కవిత్య వాగ్విభవజ్యంభితునిగా—ఎరన్నను జక్కన స్తుతించుటలోని అంతర్యమేమో?
5. కుమార సంభవ కీతిక—వావిళ్ల ప్రచురణము.

ఇక లక్షణ గ్రంథములలో మొట్ట మొదట విస్తకోట పెద్దన తన కావ్యాలంకారచూడుణిలో తెల్పెను. ఈ విధముగా ఆంధ్రమైన చిత్రకవిత-16 వ శతాబ్దమున విస్తరించి, 17 వ శతాబ్దమున ప్రాబల్యము నంది-పశస్తిగాంచినది.

అప్పకవి సమకాలినుడైన గణపవరపు వేంకటకవి-ప్రబంధ రాజ వేంకటేశ్వర నిజయ విలాసము-చిత్ర కవితా సర్వస్వము గదా? ఇట్లే-ప్రబంధ రాజ శిరోభూషణ ప్రకృష్ట బలరామ చరిత్ర 'ప్రబంధ సంబంధ నిబంధన గ్రంథము' అను చిత్ర కవితా గ్రంథములు బయలుదేరినవి.

చిత్రకవితను-శబ్దార్థ రచిత కవిత-బంధ కవిత-గర్భకవిత-అని మూడు విధములుగా చెప్పవచ్చును. వేంకటకవి తన ప్రబంధరాజమునందు 808 పద్యములలో ఎన్ని విధములుగా చిత్ర కవితా ప్రతిభను విచిత్రముగ వివరించినాడో చూచిన ఆతని ప్రతిభతో-పాండిత్య ప్రకర్షయు పరిస్ఫులము లగును. ఒక పద్యము పేరే యింత పెద్దగా గలదు-దానియందు ఆ వృత్తము లన్నియు నుండును. అది సీస పద్యము-దాని పేరిది.

'బహువిధ చిత్ర కంకణ బంధ ద్విగుణిత సీస చరణ చతుష్టయ గర్భిత ద్విపద కందద్యయ సమవృత్త చోదర యుగళాటవేలది. తేటగీతి మదనవిలసిత తురంగ వృత్త బహువిధతాళ వృత్తాక్షర, ధవళ-శోభన-గానాత్మిక-గానజంపె-త్రిపురార్, చంద్రిక-సువ్యం - లాలవదేలామంజరి-సంజాత హింధిమ తాళవృత్త మణిగణ నికర తురగవల్లన రగదో దాహరణ-సంబుద్ధి కళికోత్కళికారాహరి రాగ దళ ముఖారి రాగాట దాళదళ-కాంభోజి రాగ రూపక తాళదళ-కాంభోది రాగ సమవద-కన్నడ రాగ సాంగత్య కొరవంజిదళ-రేవగుప్తి రాగ సమవద-సావేరి రాగైక తాళదళ-బిలహరి రాగాటతాళ సమవద-పుష్పమాలికా బంధ గోమూర్తికాబంధ శార్దూలబంధ మైదాడశదళపద్మ బంధ పాదుకాబంధ నవరంగబంధ ఖడ్గబంధ గుచ్ఛబంధ ఘ్రతబంధ-వాసుర బంధ-గదాబంధ-చక్రబంధ-శకట బంధ-నాగబంధ-రథబంధ-వీణాబంధ-శంఖబంధ-మృదంగ బంధ-పాద భ్రమకబంధ-పాదార్థ భ్రమక వింశతి బంధభేద-కందానమ్మవ్ శ్లోకాంతర్గత చతుర్బ్రుచనవ రంగ సర్వతోభద్రాందోళికా బంధ యుక్తానులోమ వితోమకంద భాషాశ్లేషకంద కందాటవేలది గర్భితాంత్య తేటగీతియుక్త చోషషి భేద చిత్రసీసము (808 పద్యము)

ఇది యీ పద్యము పేరు. కవి వ్రాయుటకు ఎంత ప్రయత్నం నెనోగాని-పద్యముపేరే మనకు శ్రమను కల్గించును. చిత్ర కవితయందలి పద్యార్థములు క్లిష్టములుగా నుండి పాఠకునకు నిఘంటువులను నిరంతర ముపయోగించు వని కల్పించును. కావుననే వేంకటకవి కొన్ని పద్యములకు అర్థములు ప్రమాణములు గానా యిచ్చినాడు.

ఈ కవి వ్రాసిన బంధ-గర్భ కవిత పద్యములకు లక్షణము కన్పించదు. దేనికైనను లక్షణమున్నదా! లక్ష్యము బయలుదేరునది. అప్పకవి కొన్ని గర్భిత వృత్తాలను వ్రాసినను-ఒక్క చతుర్విధ కందమునకు దప్ప దేనికిని లక్షణము కన్పించదు. మరి ఆరువది నాలుగు పద్యముల గర్భితములుగా చేసి చెప్పిన వేంకటకవికి లక్షణ మెక్కడిది? ఏతావతా-వారివారి పాండితీప్రాగల్భ్యముల ననుసరించి గర్భ కవిత వ్రాయవచ్చునేమో? అని భావన చేయు సవకాశము కలదు.

చిత్ర కవితలో సన్నగొక-సభంగాభంగ శ్లేష-ద్యుర్ధి, త్రుర్ధి-చతురర్ధి-అనేకార్థ కావ్యములు కూడా కలవుకదా?*

నేడు మనచే నిట్టి రచనలు సర్కుసు స్థిల్లుగా భావించబడు చున్నను ఆ నాడు వీనికి ఎంత ఆదరము గౌరవము! కవికి ఎంత కీర్తి ప్రతిష్ఠలుండెడివో ఊహింపవచ్చును. కావుననే

'ఆశు కవిత్రయంబు లల్లితనే సరా

చిత్రము ప్రబంధముల్ సేయవలదె'- అని ముద్దు సళని ముద్దుగా తెల్సినది.

ఇక చిత్ర కవితలో చేరిన నిరోష్ణ్యము-దాని నియములు-నిరోష్ణ్య రచనలక్రమనికాసముల నరయుదము.

నిరోష్ణ్య రచనా సంప్రదాయము

ఓష్ణ్యమనగా పెదవి. వర్ణసహస్రాయముతో పెదవుల సాయమున ఉచ్చరింపబడు వర్ణములు-ఓష్ణ్యములు. పవర్ణాక్షరములైన ప-ఫ-బ-భ-మ-య-ఈ యొద్దక్షరములను ఉచ్చరించునపుడు రెండు పెదవులు తొకదాని కొకటి తగులును. ఇవియేగాక అంతస్థములలోగల 'వ' యను అక్షరము పూర్తిగా పెదవులకు తగలకపోయినను వానితో కొద్ది సంయోగము కలది కావున నిదియును ఓష్ణ్యవర్ణమే! కొందరి మతము ననుసరించి ఉ-ఊ-ఁ-ఓ-ఔ-అను నీ యొద్దక్షరములు కూడా ఓష్ణ్యములే. వీనిని ఉచ్చరించుటకును పెదవుల సాయ మవసరమగుదా!

నిరోష్ణ్యములు-అనగా ఓష్ణ్యములుకాని యక్షరములు. అ-ఆ-ఇ-ఈ-ఎ-ఏ-ఐ-అను నల్పై యుచ్చులు. వీనితో

6. వీనిని గూర్చిన నివరములకు 'తెలుగు భాషలో చందోరీతులు' (378 పుట) చూడవచ్చును.

7. కథాధ్యయ కావ్యములు- ప్రికాల శిష్యాచార్యులగారు (చారిత్ర-1958 జూన్).

8. ద్యుర్ధి-త్రుర్ధి కావ్యములు: ఈ. వీ. వేం. రాఘవాచార్యులుగారు. వీనిలో అనేకార్థ కావ్యముల గూర్చియు గలదు. పరిషత్ పత్రిక 23 సం. 5 సం. 24 సం. 1 సం; భావ సం.1935)

9. దండి-దశకుమార చరిత్రలో ఈ యక్షంములు రెని నిరోష్ణ్య రచన చేసెను. ముందు ప్రకరణమున-ఈ విషయము గలదు.

కూడుకొనిన హల్లులు, కవరాది వంశమాక్షరము (అను స్పృహ రహితములుగా); ఇవియేగాక రి—రి—ళి—ళి లు గ్రాంథిక వ్యవహారము నందు నిరోష్ఠ్యములే. ఇట్లే అచ్చులతో గల ఋ—ఋ—ౠ—ౠ లును ఓష్ఠ్యములుగావు. వీనికి ఇకార ధ్వని నియతము. కావుననే లాక్షణికులు ఋ—ఇ—రి లకు యునిని గూర్చిరి. (ఋ—రు—ఉ—అయినచో ఓష్ఠ్యము లగును).

ఇట్టి పద్ధతితో లక్షరముల సన్నింటిని విభాగించుకొని ఒక్క పద్యమును వ్రాయుటయే కష్టమైనప్పుడు ఒక కావ్యమునే వ్రాయుట యనునది ఉపాతీతవిషయ మనవచ్చునుగదా! కల్పి న్నిది సామవంటి యీ నిరోష్ఠ్య రచనను ప్రభువుముగా మచ్చు నకు చూపిన కవి—నాచన సోమనాథుడు—ఉత్తర హరివంశములో

చని దని కాంచెనంత ఋషి సంహతి సారసకేసరాంతరా
పన సరసాళి సంగె దట వందనశాఖి చలత్తరంగ గాం
చన సరసి జల్లార్త యతి సంచిత సైకత లింగె గంగ నం
జనగిరి గాఢ గంధగజసంగత శృంగ రథాంగ సత్తతీన్
(1-106)

నిరోష్ఠ్య లక్షణ యుక్తముగా సోముడు వ్రాసిన యీ పద్యము నకు లక్షణ మెక్కడిదో? తెలియదు. సాహిత్య రససాక్షులకు పూర్వముగల సాహిత్య పరిశోధన చేసినచో ఎచ్చటనైన లక్షణము అక్కరపడునుమో?

సోముని యీ రచనను చూచియే కావచ్చు—విస్త్రుకోట పెద్దన—కావ్యాలంకార చూడామణి¹⁰లో నిరోష్ఠ్య లక్షణము నిట్లు వ్రాసెను.

పంచమ వర్గాక్షరములు
వంచించి హితోచితార్థవంతంబులు గా
వించిన కబ్బము వీనుల
కంచితమై యది నిరోష్ఠ్యమన నొప్పారున్ (6-44)

దీనికి లక్ష్యముగా

చాళుక్య క్షీణనాథు నూర్జిత యశస్సంకాంతిచే దూలు లో
కాలోకాదీర దనర్పు చీరటులు కైలాసోల్లసద్దీధితుల్
సాలం దెల్లని చాయలం దనరు—నాశాదంతలంతంతకున్
గాతాకారత ముజ్జగించు ననుమం గాంకింతు రత్నక్కులన్ (6-45)

పెద్దన దీనిని నిరోష్ఠ్యమనునను ఓష్ఠ్య వర్ణములుగా పరిగణింపబడు ఉ—ఉ— మొదలైన అక్షరములు గలవు. సోముని పద్యము ప్రకారముగా చూచినచో పెద్దన యీ పద్యము లక్షణ విరుద్ధమగును. పెద్దన పద్ధతి యిట్లుండగా రామరాజ భూషణుడు మూర్తికవి సరసభూపాలీయ నాచూతరమైన “కావ్యాలంకార సంగ్రహము”¹¹లో ద్వితీయ పంచమాశ్వాసముల చివరలయందు ఓష్ఠ్య, ఓష్ఠ్య—నిరోష్ఠ్య సంకరములుగా రెండు పద్యములు వ్రాసెను. ఆ పద్యములు

ఓష్ఠ్యము—భూమి సుమనోహరద్రుమ
భూమా!.....(2-175)

సంకరము:—భూనాథోత్తమ జంభభంజన హరీ భోగాభి
రామక్రియా—(5-89)

వీనిలో మొదటి కంద పద్యము పూర్తిగా ఓష్ఠ్య వర్ణములతో నుండవలెను, కాని ‘మరద్రుమ’ అనునప్పుడు ‘ర’ యనునది నిరోష్ఠ్యక్షరము. ఇక ఓష్ఠ్య నిరోష్ఠ్య సంకరమైన రెండవ పద్యము (ఓష్ఠ్య నిరోష్ఠ్య సంకరమనగా ఒక ఓష్ఠ్యక్షరము—వెంటనే ఒక నిరోష్ఠ్యమగు అక్షరము గల రచన) ‘జంభ భంజన’ అను నప్పుడు భ, భ, యను రెండును ఓష్ఠ్యక్షరములే. ఇది లక్షణ భంగముగదా?

పై పద్యములను

మరద్రుమ అనుటకు మరద్రుమ. (రు—ఓష్ఠ్యము)

“జంభ భంజన—” జంభ జంభన’ (జంభుని స్తంభింఛ చేసినపాదని యర్థము)

అని సవరించినచో కవి హృదయము వ్యక్తమగును¹². ఈ విధముగా ముద్రణమగుట పొరపాటే. మూర్తికవి సోముని పద్ధతినే అనుకరించినట్లు వ్యక్తమగుచున్నది. ఈ ఉభయాల రద్దాక ప్రముఖ లాక్షణికుడు — చిత్రకవి పెద్దన లక్షణసారసంగ్రహము నందు నిరోష్ఠ్యమును గూర్చి యిటు తెల్పెను.

లక్షణము:—కలయ నో జో లుకార వకారములును

నల వ వర్గంబు మాని మిగిలిన లిప్తులు

నమర పద్యంబు రచింప నది నిరోష్ఠ్య

మనుచు బల్కిరి సత్కవు లనిలతనయ—(3-131)

దీనికి లక్ష్యము:—తనరంగనేర దలంచెద

ఘన దశరథనందన హితకార్యసక్తిన్

ఘన రసనిధి దాటిన నీ

కనదతిరయ పరిత తీక్షణ కర తనయ హితా!

(3-132)

(ఆంధ్ర సాహిత్య పరిషత్ ప్రచురణ — 1961—పుట—115)

పెద్దన యీ లక్షణము లక్ష్యము సరిగా గలవు. తనకు ముందు ఇంత చక్కగా నిరోష్ఠ్యమునకు నియమము దాని ననుస

10. కావ్యాలంకార చూడామణి—వేదంవారి ప్రచురణ 1964

11. కావ్యాలంకార సంగ్రహము—సన్నిధానంవారి వివరణము

12. సన్నిధానంవారి వివరణలో సవరణలేదు. వ్రాత ప్రతుల సాతము సరిగా గలదు. గ్రంథముద్రణమున ప్రత్యక్షర సరిశీలన ఎంత అవసరమో! ఇట్టి చోట్ల తెలియును. ఈ పద్యమల ప్రసంగ సకాత్తు నా దృష్టికి తెచ్చి లిఖిత ప్రతుల చూపి సాతము తొనరిగిన ఆచార్య శ్రీ నిడుదవోలు వెంకటరావుగారికి కృతజ్ఞుడను. పాఠ పద్ధతి ఎన్ని సవరణతో చేయబడిన కావ్యాలంకార సంగ్రహము గలదు.

రించి లాక్షణిక రచన మున్ను లాక్షణికాగ్రసరుడగు అప్పకవి చిత్రకవితుని 'తెలివి మీర వాని వచియింతు' (4-5,49)-నని నిర్దేశ్యమునకు లక్ష్య లక్షణములను—

పావన పాపాభావా

మూవాయను నాటు లిపులు మరి పద్యముతో

భావింప దొరలకుండిన

భూవలయుమున నిర్దేశ్య మున నొప్పారున్—(4-552)

అని లక్షణము చెప్పి—లక్ష్యముగా

నరహర్యక్ష దయాకర

కరిరక్షణ చక్రవాంత కాంచనచేత

గిరుడతురంగ జనార్దన

ఇర దైత్య నికృంతన వారి కంజదళాన్ (4-552)

లూ పద్యమును వ్రాసెను. బాగుగానే ఉన్నది. కాని లక్షణమున అచ్చుల విషయములేదు. లక్ష్యమున రు, తు అను అక్షరములు గలవు. ఇవి ఓష్ఠ్యములుగదా! అప్పకవి తనకు పూర్వము లైన గ్రంథములను ఎట్లు పరిశీలించెనో! ఇక అప్పకవికి దాదాపు సమకాలీనుడైన గణపవరపు వేంకటకవి ప్రబంధరాజ వేంకటేశ్వర విజయ విలాసమున సోష్ఠ్య భుజంగ ప్రయాతమును—

వయోముగ్ధిభా భవ్య భాభాగ్ని భావా

వయోభావయుగ్గోపమా విభావ్యా

భయో గ్యోపమా కుంభిపా పాపభీమా

వయో గోప నాగ్యమ నాగ్యమ భూమి!—

అని వ్రాసెను. ఇది పూర్తిగా ఓష్ఠ్యక్షర మయము—లక్షణయుతము. నిర్దేశ్య రచనా నియమములు—వాని లక్ష్య లక్షణములను పరిశీలన చేసినచో లాక్షణికులు వారి వారి యిష్టానుసారముగానే వ్యవహరించినారని భావింప వీలగుచున్నది. అందుకే అప్పకవి—లక్షణ విషయముతో చెప్పిన

ఒకదాని కంటె మరి వే

రొకటి విశేషంబు జెప్పుచుండు కతమునన్

నకల గ్రంథములను జదు

వక తెలియునె లక్షణ ప్రపంచంబెల్లన్ (1-6)

అను పద్యమును మనము చేసికొనలయును.

నిర్దేశ్య విషయమున లాక్షణికుల పద్ధతులను గమనించి తిమి. ఇక సంస్కృతాంధ్రములలో గల నిర్దేశ్య రచనా భాగ గ్రంథముల పరిశీలించుము.

సారస్వతమునందు ఏ రచనయైనను—తమకు ముందుగల కావ్యములలో వెళ్ళి, స్వము గలిగి సూతనమైన పద్ధతితో ఏ ఒక్క పద్యమున్ను—దాని ననుసరించి ఒక కావ్యమే వ్రాయుట మరి పాటి. ఇది ముఖ్యముగా ఆంధ్రసాహిత్యములో రెండవ ముగ పద్యమును జూచి ద్వ్యరి, కావ్య రచన చేయుటయు, అచ్చ తెనుగు పద్యమును జూచి కావ్యమునే అచ్చ తెనుగుతో వ్రాయుటయు. అట్లే

నిర్వచనము, మాలికాకవిత్వము దండక సాహిత్యము మొదలగు నవి జయలుదేరినవి. 'అచ్చ తెనుగు బద్దె మొకటైనను.....' అను సాన్నికంటి తెలగప్ప పద్యమే ప్రమాణము. దీని ననుసరించియే యాతడు యయాతి చరిత్రను వ్రాసినాడుగదా.¹³ నిర్దేశ్య గ్రంథకర్తలు కూడా యిట్లే వ్రాసిరి కావున తెనుగులో నిర్దేశ్య రచనాభాగములు గల గ్రంథముల చూతము:

సింహాసనద్వారాంతిక:—కథాకావ్యనిర్దేశ్యులైన కొరవి గోపరాజు దీనిలో ఒక నిర్దేశ్యదండకమును ముక్తపద్యగద్యముగా వ్రాసెను. ఇది ఏడవ బొమ్మ కథలో కృష్ణస్తుతి సందర్భమున గలదు. మచ్చునకందుండి కొన్ని కొన్ని భాగములు—

'జయ కృష్ణ జయకృష్ణ! కృష్ణ! స్థిరాస్థందనస్థాన నానాదినధ్యాన నానాసితానేక సేనా రజోనిక రథ్యాతి రథ్యాశి సన్నాహ సన్నద్ధ రాజన్య జన్యాగతాన్య సాధ్యశ్య దృశ్యాంగ హృష్య జ్వరాసంధ సంధాన యంత్రాది యత్నక్షయాదాయు.... దుష్టహిత భేదనాకాల సంజాత రాగాభ్య నేతాంత కంసారి హింసా కళాదక్ష! దక్షక్రియానాశ నాకారి కాశాకరేశాది గర్జదగ్ధాశీశ శస్త్రీ సహస్రీ జయశ్రీ రణాసార నిస్సారిలాకారి నీరంధ్ర తేజోలసచ్చక్ర..... కాంతి చృటాకాంతసంధానితాలిల! నీలా అసచ్చారిణీ

గీత నీరాజ సంవారిణీ రాజరాజాగ్రణీ!¹⁴ (4-24)

నంద నందన విలాసము:—ముద్రితము. లక్షణపరిణయ మను నామాంతరముగల యీ కృతి కర్త ముడుంబ లక్ష్మణాచార్యులు¹⁵. ఈయన నల్లగొండ జిల్లాలోని జేతవోలు సంస్థాన కవి. ఈ గ్రంథములో నిర్దేశ్య గణసమ దండకమును వ్రాసి నాడు. అందుండి కొంత:

జయ జయ జలరాశి కన్యా స్తనాగిస్తలీ న్యస్త కన్కూరికా చిహ్నితోరస్తలా! కుండలాంకృతాదర్శగండస్థలా!....

రాజిత్రశీయశోదాయకా శ్మత్రుసంపద్రత్రాయ

కా రాధికా నాయకా నీరతానిందితారోధికాంబీధరా!

కంజరాగాధరా! రక్తేశ్విధరా!.... (4-101)

సారంగ శైల మాహాత్మ్యము:—ఈ గ్రంథ సుముద్రితము—కవి స్వహస్త లిఖిత ప్రతి నానద గలదు. గోనర్కనం వెంకట

13. తెలగప్ప—సింగరాచార్యులు—దీనిలో ప్రవధముగా అచ్చ తెనుగు కావ్య రచన చేసిన దేవదను విషయము పరిశోధించ వలసి యున్నది.

14. సింహాసనద్వారాంతిక:—ఆంధ్ర సాహిత్య పరిషత్తుడ (1960, పుటలు 139-140)

15. ముడుంబ లక్ష్మణాచార్యులు—నంద నందన విలాసము అను నా న్యసము ('భారతి' 1967 జులై).

విద్యుచ్ఛక్తి,
ఎప్పుడు, ఎక్కడ,
ఎవరికి కావలసినా
బి. హెచ్.ఇ.ఎల్.

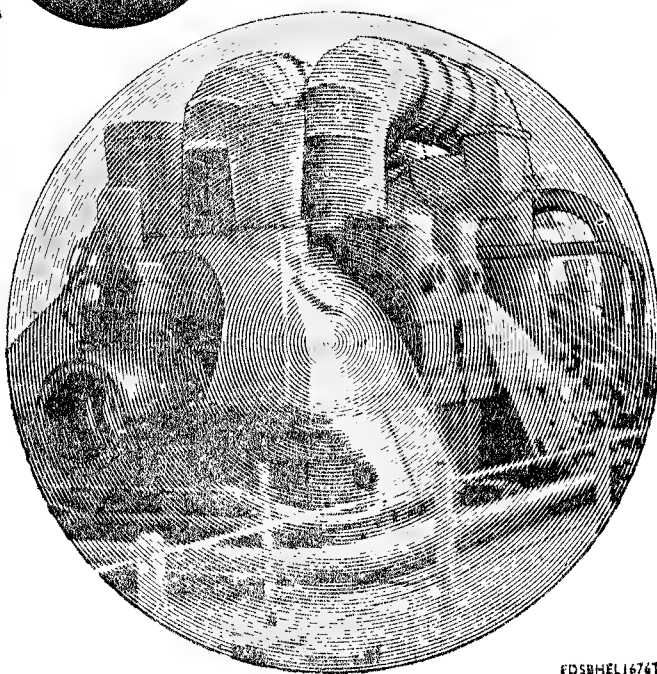
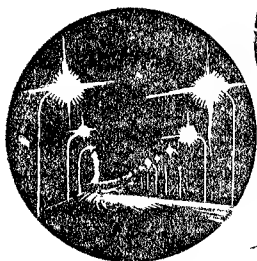
జీవితము అహర్నిశలు నిర్విరామముగా
మన చుట్టూ పరిభ్రమిస్తుంది. గృహములు,
అనువృత్తులు, రహదారులు, కర్మాగారములు, పంట
పొలములు — అన్నింటికీ విద్యుచ్ఛక్తి జీవనాడి.
బి. హెచ్.ఇ.ఎల్., హైదరాబాదు జాతీయ
జీవనములో ఒక ముఖ్య భాగము. వారు
విద్యుత్తుత్పాదనకు కావలసిన టర్బైన్లను
తయారుచేసి, విద్యుచ్ఛక్తి సరఫరాను అభివృద్ధి
చేస్తున్నారు.

60,000 మరియు 110,000 కిలోవాట్ల
థర్బైన్ల విద్యుచ్ఛక్తిని ఉత్పత్తిచేయు టర్బైన్ల సెట్లను
బి. హెచ్.ఇ.ఎల్., హైదరాబాదువారు తయారు
చేస్తున్నారు. అవి, అంధ్రప్రదేశ్, బిహార్, ఢిల్లీ,
హర్యానా, పంజాబ్, తమిళనాడు, ఉత్తరప్రదేశ్...
అలాగే థర్బైన్ల విద్యుచ్ఛక్తి కేంద్రములకు సరఫరా
చేయబడినవి... ఇంకా చేయబడుచున్నవి.

ఇంతేకాక... ఎల్ జిఎస్ మరియు మినమమ్ అయిల్
సర్క్యూట్ బ్రేకర్లు కూడ బి. హెచ్.ఇ.ఎల్. వారు
తయారుచేస్తున్నారు.

వివిధ రకముల పరిశ్రమలకు అనుగుణ్యముగ
కావలసిన టర్బైన్లు మరియు సెంట్రీఫ్యూగల్
కంప్రెస్సర్లు బి. హెచ్.ఇ.ఎల్., హైదరాబాదువారు
తమ ఉత్పత్తిశీటలో చేర్చినారు.

మీరు రోజుకు 20 గంటలు మాత్రమే జీవించ గలరా?

**భారత్ హెవీ
ఎలెక్ట్రికల్స్ లిమిటెడ్**

(ఒక భారత ప్రభుత్వ సంస్థ)

రామచంద్రపురం, హైదరాబాద్-52

రిజిస్టర్డ్ అఫీసు: 5, పార్లమెంటు బిలి, న్యూ ఢిల్లీ

FDSBHLE167478

సరసిహారాచారి¹⁶ అను కవి దీని కర్త. దీనిలో ఒక నిరంశ్చయ దండకము—గుహాడు శ్రీరాముని స్తుతియు సందర్భముతో గలదు.

దండకములను నిరంశ్చయముగా వ్రాసినవారు వీరు—ఇక భగదలు—ద్విపదలు వ్రాసినవారు గలరు.

గణపవరపు వేంకటకవి:—తన (పబంధరాజము నందు—‘అమంబిత రచన చతుర్దశ యమకాన్త్య నియమ భరణ గరిష్ఠ నిరంశ్చయ విరాజిత రగడ రాజము—’నా వ్రాసెను. 32 చరణములు గల దీని నుండి కొన్ని భాగములు—

కలికి కలికితనాన నానది గట్టి గట్టిగ నంటి నంటిని
కలికి కలికచ నిన్న నిన్నన గాక గాకడ కంటిగంటిని.....
నిచ్చ నిచ్చన నయ్య నయ్యడ నెన్న నెన్నడ రేక రేకగ
నచ్చి నచ్చిన కాని కాని గయాళి యాళిది సాక సాగగ....
నాటి, నాటిలకాళి కాళిది నాగ నాగకి కాన కాననె
వీతి వీతిలకాన కాన జనించ నించదె నాగనాగనె
లలన లలనల తతిని తతినిల లాగి లాగి గడించి డించగ
ననల ననలన గతిగ గతిగన నాచెనాచెయిగట్టు గట్టుగ
ననిచె ననిచెననంగనంగజయంత యంతట జిట్టజిట్టుగ
యింతి యింతియె యేనయేనల నించ నిండగ నేననేనన
కాంత కాంత తతాళి తాళిచె గల కలసి కలసిరి తానతానన

కంకంటి సరసిహారాచారి:—కంకంటి పాపరాజునకు సాదర పుత్రుడైన యీ సరసిహారాచారి—తన విష్ణు మాయా విలాసమును¹⁷ యక్షగానకావ్యములో నిరంశ్చయ ముక్తపదగ్రస్త ద్విపదను వ్రాసెను—

ఇందిరా తటిదలంకృత దేహ కంద
కంద కంద దళాసి రక్షక్రియానంద
నంద కాదిక పాధనచ్చటా చ్చంద
చందశ్శిరస్థాన సంక్రాంతి చరణ
రణ రంగ నిహతారి రాత్రించరగణ
గణనియ దాక్షిణ్య ఘన ధైర్య సత్య
సత్యాది నీల కచాకేళి కృత్య
కృత్యనీకానేక కీర్తి నా సదయ
సదయ రంజన నిరంజన కథా సదన....
కారణకార్యాది కారణ కృష్ణ
కృష్ణ జలాశయాహిత శాఖ కృష్ణ
కృష్ణ రి హరణ.....(5 ఆశ్వాసము)

ఇట్లే—తమ గ్రంథములలో ఒకటి రెండు నిరంశ్చయ పద్యములు వ్రాసిన కవులు గలరు.

కంకంటి పాపరాజు—ఉత్తర రామాయణము 5—233

హరిభట్ట—సరసిహార పురాణము 1—116

కూచినుంచి తిమ్మన—అచ్చ తెనుగు రామాయణము—2 ఆశ్వా
చిత్రకవి సంగరార్జును—బిల్వశీయము—2 అ. వివర—
(సోష, శ్రీ—నిరంశ్చయ కందకము)

మరింగంటి వెంకట సరసిహారాచారి—తాలాంకనందనీ
పరిణయము¹⁸ (అము) (3 అ. వివర)

అయ్యనకోట పార్థసారధి—సత్య విజయము

కణాదము పెద్దన—ముకుంద విలాసము 3—295

మూడభూసి వెంకటాచార్యులు—భరతాభ్యుదయము 1—91

ఇట్లే మరికొందరు కవులును నిరంశ్చయ పద్యములు వ్రాసెరి.

తెనుగునకు సంస్కృత భాషా సంపర్కము వీడరానిది గదా! తెనుగు నిరంశ్చయముగా పూర్తి కావ్యములను వ్రాసిన వారిని తెలిసికొనుటకు ముందు సంస్కృతములోని నిరంశ్చయ రచనల గణనింతము:—

సంస్కృతమునందు 'వాతా ప్రాచీనమునుండియే చిత్ర—గర్భ—కవితలు గలవు. కాని తెనుగంత వ్యాప్తిలోకి రాలేదు. సంస్కృతమునందును—మచ్చునకు నిరంశ్చయమును వ్రాసినవారే గాక— నిరంశ్చయ గ్రంథములు కూడా వ్రాసినవారు గలరు. అంతే గాదు—శాసనములందును—సంస్కృత నిరంశ్చయము గలదు—తెలుగు గాణ మందలి మహాబాహ్నగరం జిల్లా బూదపూరు శాసనములో అసమగ్ర శ్లోక మొకటి (నిరంశ్చయము) గలదు.

కేదారాతత శిలి శాలజనతా చేతస్పదానంద కృ

త్తారా గౌర నిరంతి వీరజ రజ స్తంవార....లః

నైజా...సతీల సాగర సదాహంకార శంకాకుల¹⁹...

ఇక రచనలలో

దశ కుమార చరిత్ర:—దండిమహాకవి—దీనిలో సప్తమో చాప్తసమున నిరంశ్చయ రచన చేసెను. అట్లు నిరంశ్చయముగా వ్రాయుటకును సందర్భము చక్కగా కుదిరినది. ఆ సందర్భమిది. మంత్రగుప్తునకు ఒక రాజకన్యాసంసర్గమున పెదవులు దింతక్రతములై ఒకదాని కొకటి చేర్చునట్లు లేవు. అట్టి

16. చూ. నా వ్యాసము. గోవర్ధనం వెంకట సరసిహారాచారి కృతులు (పరిషత్ పత్రిక—సం. 57. సం. 1.3—కలక—చైత్ర—నైశాఖ—శానణ—భాద్రపదములు)

17. 1968 లో ఈ గ్రంథము ముద్రణమైనది. కొన్ని పయోగాల నిందుండి శ. ర. గ్రహించెను. చూ. విష్ణు మాయా విలాసము—విమర్శ—విడుదలలో వారి వ్యాసము ('ఆంధ్ర' అగస్టు, 1940)

పితాపురంనుండి 1940 లో—మధునాపంతులవారు—'ఆంధ్ర' పత్రిక నడిపెడివారు.

18. తాలాంకనందనీ పరిణయము—ఒక పరిశీలన. నా వ్యాసము (భారతి 1967 సెప్టెంబరు).

19. తెలుంగాణ శాసనములు 1 భా. శాసన సంఖ్య 21 పు. 55—61; 1935 ముద్రణ). లక్షకణ రాయ పరిశోధక మండలి—హైదరాబాదు.

సమయమునందు రాజవాహనునకు—తన వృత్తాంతమును వివరింప వలసి వచ్చినది. అందుకే కవి—‘సకల కరకమలేన కించిత్రంపుతా ననః లలితవల్లభా రభస దస్తక్షత వ్యసన విప్రలాభరమణి ద్విరోష్ఠ్యవర్ణ మాత్మచరిత మాచవత్తే—’ అని తెల్పి—తరువాత ఆ వృత్తాంతమును ఇట్లు చెప్పించినాడు.

“రాజాధిరాజనందన సగరంధగతస్య తే గతిం జ్ఞాస్యన్న హంచగతిః—కదాచిత్కృత్తింగాన్ కళింగనగరస్య నాత్మాసన్న సంస్థిత జనదాహస్థాన సంసక్తస్య కన్యవిత్కాంతార ధరణి రజస్వస్తీర్ణ సరస కిసలయ సంస్థరే తతే నివజ్య నిద్రాలీఢ దృష్టి రశయసి— (161. పు.)

అధి కదాచిదాయాసిత జాయా రహిత చేతసి లాలసాతి

లంఘనగ్నాన ఘన కేసరే రాజదరణ్య స్థలీ లలాటలీలాయిత

తిలకే లలితానంగ రాజాంగీకృత నిర్మిద్ర కాంచన

చృతే—దక్షిణ దహనసారధి రయాహృత—సహకార సంచల

కలికే కాలాంజకంధ రాగ రక్త రక్తాధరా రతిరణాగ సన్నాహ శాలినీ కన్య కాన్తఃకరణ సంకాన్త రాగలింగితలజ్జే

ఇట్లు చాలా పెద్దగా గలదు. తెనుగు చేసిన వాద్యవును నిరోష్ఠ్యముగా ఈ సందర్భమును వ్రాయలేదు.

నిరోష్ఠ్య రామాయణము:—1330 ప్రాంతమునందున్న తెనుగు దేశపు సంస్కృత కవి—సంస్కృతములో నిరోష్ఠ్య రామాయణమును వ్రాసినట్లు—తెనుగున ప్రపథమ నిరోష్ఠ్య రామాయణమైన దశరథ రాజనందన చరిత్ర కృతికర్తయగు శతఘంటా వధాన మరింగంటి సింగరాచార్యులు ఇట్లు తెల్పును.

మును రామాయణము స్మిరోష్ఠ్యముగ నింపుల్ మీర కాకత్తె వుల్లన దా సంస్కృతభాష జేసె నని నాలాగున్ చెవుల్ నిండగా

వినుటేగాని—ధర్మిత్తై నిజముగా విక్షింపలేదట్టి దే

తెనుగుం జేసెద భూమిపై గవిజనాధ్యక్షుల్రుశంసినగన్

(1—32)

సింగరాచార్యులేగాక ప్రతాపచరిత్ర సిద్ధేశ్వరచరిత్రములును ఈ విషయమును తెల్పినవి. కాని గ్రంథము నేటికీ అలభ్యము. మల్లన వ్రాసిన యితర కృతులు ఉదారరాఘవము²⁰ అవ్యయ సంగమ నిఘంటువు²¹ గలవు. చతుర్వాషి కవితా సీతామహాంక అని మల్లనకు బిరుదుమున్నట్లు అ. సం. నిఘంటువు గద్య తెల్పుచున్నది. అప్పకవి శాకల్య మల్లన లక్షణ గ్రంథమును రచించి ముల్లు (1—4) తెల్పినాడు. కాని యీతనిది నిఘంటువుగదా! మరి యప్పకవి వ్రాతకు ఆధారము?

శాకల్య మల్లన నిరోష్ఠ్య రామాయణము లభింపక పోవుట సంస్కృతాంధ్ర సారస్వతాలకు మిక్కిలి టోటు²².

వారణాసి ధర్మసూరి సాహిత్య రత్నాకరములోను—మాఘ—భారవి—రచనలలోను నిరోష్ఠ్య రచన గలదు.

సంస్కృతములో నిరోష్ఠ్య సాహిత్యమును గూర్చి పరిశోధించిన యింకను విశేషములు బయల్పడ గలవు.

120 సం. పూర్వము కవి కంఠీరవ కృష్ణమాచార్యులు జటా (పోలు అస్థానకవి సంస్కృత నిరోష్ఠ్య రామాయణమును వ్రాసినట్లు విజ్ఞాన సర్వస్వము. (4 భా. 1179 పుటలో) గలదు.

సంస్కృత నిరోష్ఠ్య సాహిత్యమును తెలిసికొంటిమి. ఇక తెనుగులోని నిరోష్ఠ్య రచనల వర్గాలోకించుదము.

అంధ్ర సారస్వమున 16 వ. శతాబ్దమునుండియే నిరోష్ఠ్య కావ్య రచన జరిగినట్లు భావించవచ్చును. గోలకొండ సామ్రాజ్య పరిపాలకుడైన మల్లిభరాం కాళము (1550—80) లో నున్న మరింగంటి సింగరాచార్యుల వారు— నిరోష్ఠ్య కావ్య రచనకు శ్రీకారమును చుట్టి యీ ప్రక్రియకు స్థాపకుడై—ఆచార్యత్వము వహించినాడు. శతఘంటావధాన శారదా ప్రభు వివరణ భిరుదాభి రాముడైన యీతని నిరోష్ఠ్య కృతులు రెండు—1. దశరథరాజ నందన చరిత్ర. 2. శుద్ధాంధ్ర నిరోష్ఠ్య సీతాకల్యాణము.²³ ఈయన బహుగ్రంథ నిర్మాతయే²⁴యైనను ఈ రెండు రచనలు మాత్రమే లభ్యమైనవి. వానిలో—

దశరథ రాజనందన చరిత్ర:— అయిదాశ్వాసములు గల యీ కృతి గద్యసదృశములతో నున్నది. కృత్యాది—కృత్యంత ములయందు దప్ప—అంతటను నిరోష్ఠ్యమే. విన్నకోట పెద్దన ననుసరించి ఈయనకూడా ఉ. ఊ. బ. ఓ. ఔ. అతో కూడిన యక్షరములను— నిరోష్ఠ్యములుగా భావించి— వానిని ధారాళముగా వాడినాడు. ఈ గ్రంథమున ఒక నాగబంధము (5—308) ఒక ఖడ్గ బంధము (5—309) లును గలవు. సింగరాచార్యులు దీనిలోను సీతాకల్యాణములోను తన వంశవారావర్ణన చేసెను; ప్రపథమ కృతియైన దీనిలో తన నిరోష్ఠ్య నియమమును తెల్పలేదు—కాని సీతాకల్యాణమున—

20. ఉదార రాఘవము—‘విశ్వబోధినిటిప్పణి’తో గోపాల నారాయణ కంపెనీ (బొంబాయి)వారు 1891 లో ముద్రించిరి. 18 సర్గల యీ కావ్యము 9 సర్గాలు అభించగా 5 సర్గాలు ముద్రించిరి.)

21. అవ్యయ సంగమ నిఘంటువు:—Catalogue of Sanskrit Manuscripts T. M. S. S. Library-Kavyas Vol. XX. 29: ఇంకను విశేషములకు ‘History of the Reddi Kingdom’s—MallamPalli SomasekharaSarma (Page 490—491, 1948 Edi.)

22. మల్లనను గూర్చి— సంస్కృత కవి జీవితములు (I. భా. పు. 159, 1950. ము.) మల్లాదివారు; దశరథరాజనందన చరిత్ర (ప్రీతిక—56—59 పుటలు; సుపరిష్కృత ముద్రణ 1970 అం. ప్ర. సాహిత్య వికాసమో—హైదరాబాదు.)

23. శుద్ధాంధ్ర నిరోష్ఠ్య కావ్యముల గూర్చిన విషయములో—కు.వి.సీ. కల్యాణమును గూర్చి గలదు.

24. శుద్ధాంధ్ర నిరోష్ఠ్య సీతాకల్యాణ కృత్యాదిలో తానేయే వయస్సున ఏయే గ్రంథమును వ్రాసినది తెల్పినాడు—

అరయ క గ చ జ ట డ త ద నా య ల స ప
ర ద్వయమె కాని యొండక్షరములు సారపు
మరియు నొత్వోత్సములు కొమ్ము మాముడియును
పలవదాసిర—సురభాష నిలువరాదు— (1-39)

అని వ్రాసికొనినాడు—

ప్రపథనముగా నీ గ్రంథము 1917 వ సంవత్సరమున
ముద్రణమైనది. 1970 సంవత్సరమున ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య
వికాసమిహారు— నా పరిష్కరణ— విపులసీతా యుక్తముగా
ప్రకటించి25— సాహితీలోక కృతజ్ఞతా పాత్రులైనారు.

ఈ గ్రంథము నుండి ఒక పద్య ముదాహరింతును—

కరకాల్పిస్తుదిగంతశాఖయయి నిర్మాతాహతాగరయ్యె
హరినాగేంద్రదకరాతిచండశతధారాశ్లేషశిషి శే
ఖర గండస్థలియై ఘనాఘనతటిదగ్గర్జాతిరేకస్థితిన్
ధరయెల్లం జడి నిండసాగె జనవింతాకారగస్సానియై

సింగరాచార్యులు రెండునూ రామకథాపరములైన నిరోష్ఠ్య రచనలనే చేసెను. వీని తర్వాత వచ్చిన నిరోష్ఠ్య రచన కూడా రామకథా పరమైనదే— అది—

2. నిరోష్ఠ్య జానకీకల్యాణము:—అనుబదితముగా26 మున్న
యీ రచన నాల్కాశ్వాసముల పరిమితి గలది. సిడుపర్తి బసువప్ప
దీనిని రచించి అరివీరగండాంకిత బసువప్పసాల తనూజుడైన పంట
చింతభూపతి (1650 ప్రాం)కి అంకితమొసంగెను. దీనికి
అవతారికలేదు.

నతుర్కాశ్వాస గద్య యిట్లున్నది.

ఇది శ్రీ దక్షిణామూర్తి ప్రాసాదసమాసాదిత సరస
సాహిత్యానుపర్తి సిడుపర్తి బసువప్పాచార్య సత్పుత్ర
బసువప్పకవి ప్రణీతంబయిన సీతాకల్యాణ చరిత్రంబను
నిరోష్ఠ్యకథాప్రబంధంబు వండు చతుర్కాశ్వాసము.

తెనుగు సాహిత్యమునందు ప్రసిద్ధులైన సిడుపర్తి (శైవ)
కవులకు —ఈతనికి ఎట్టి సంబంధము లేదు. వారేమో జంగ
ములు బసువప్పాచార్య27యని యుండుటవలన యాయన విశ్వ
బ్రాహ్మణుడు—బసువప్ప యీ రచన తర్వాత—

2. నిరోష్ఠ్య జానకీకల్యాణము:—నుప్రసిద్ధముగా శివరామా
భ్యుదయ గ్రంథకర్తయైన సోదూరి పెదరామకవి సోదరుడగు
రామకవి యీ గ్రంథమును వ్రాసినట్లు శివరామాభ్యుదయకర్తతో
కృతిభర్త యిట్లువెనట—

నీ తమ్ము డనము డందె నిరోష్ఠ్య జానకీ
కల్యాణకృతి రామకవి వరుండు—ఇదియే ఆధారము—

గ్రంథ సులభము.

4 శేషము తిరుమలాచార్యులను కవి ఒక నిరోష్ఠ్య ప్రబంధ
మును వ్రాసినట్లు—అంబరీసాస్థానములోని—

రూఢిదలిర్చ నిరోష్ఠ్య ప్రబంధంబు

నిచ్చినారలు వెంకటేశ్వరునకు— అనే పద్యము
ద్వారా తెలియుచున్నది. ఇదియును అలభ్యము.

5. నిరోష్ఠ్యదశరథరాజనందన చరిత్ర:— సింగరాచార్యుల
రచనకువలెనే తన రచనకును పేరుపెట్టి ద్వాదశాశ్వాసపరిమితముగా
—ఈ కృతి నిర్మించిన కవి—సురవరపు కేశవయ్య. ఈయన మహా
బాబునగర్ జిల్లాలోని—అత్తూకూరు సంస్థానమునకు చెందిన
వాడు. (సుమారు 200 సంవత్సరముల క్రిందివాడు). ఈ గ్రంథ
ముతో మరింగంటి సింగరాచార్యులను నిరోష్ఠ్య కవితకు గురుస్థాని
యునిగా పేర్కొని వర్ణించెను.28 ఈ విధముగా కొన్ని రచనలు విలివి
నవి. నామానూత్రావశేషితములుగా ఈ క్రింది రచనలు. రామకవి
నిరోష్ఠ్యజానకీకల్యాణముతోపాటు—శేషం తిరుమలాచార్యుల ప్రబంధ
మును—దిట్ట కవి విశ్వనాథకవి29 హరిశ్చంద్ర చరిత్రము కాల గద్య
మున కలిసిపోయినవి.

6. నిరోష్ఠ్య నలచరిత్ర : ధరాత్మజా పరిణయమర
ద్వ్యర్థి కావ్యమును, బ్రహ్మార్ద్రదీయమును—వ్రాసిన క్రొత్తలంక
వృత్త్యంజయకవి యీ గ్రంథకర్త. ఇది అయినాశ్వాసాల ప్రబం
ధము30. చక్కని రచన ముచ్చన కొక పద్యము:

అల్లలితాంగి చందల కటాక్ష నివాత శరాళి నేయగా
గల్గరియైన చిత్తజుని గాసి దలంకితి ద్రాసరితి—సం
ధిల్లంగ గీరసంతతికి దీనత గాంచిలి రాక రాక శే
జల్లని తల్లిడిల్లితిని జల్లని గారికి సంచరించితిన్

ఈ పద్యముగా తత్సమ భాషామయములైన నిరోష్ఠ్య కావ్య రచన
వికాసమంది మరియొక క్రొత్త బాటలో ప్రవేశించి అచ్చాంధ్ర
ముతో—నిరోష్ఠ్యముగను నిరోష్ఠ్య ద్వ్యర్థిగాను బయలుదేరినది.
అట్టి రచనలను చూతము.

అచ్చ తెనుగులో ఒక్క పద్యము వ్రాయుటయే కష్టము.
అట్టి అచ్చ తెనుగుతోబాటు నిరోష్ఠ్య గ్రంథమును సిద్ధ మొన
ర్చుట ఎంత శ్రమావహమైన విషయమో! ఊహించవచ్చును.
అట్టి వానిలో మొదటిది.

25. మరింగంటి సింగరాచార్యులను గూర్చిన సంపూర్ణ
చివరములు —దశరథరాజనందనచరిత్ర కీతికలో గలవు.

26. తంజావూరి పుస్తకశాల—గ్రంథసంఖ్య 169;
38-39. పుటలు.

27. బసవనానునిర్వచనము—శ్రీ సిడుదవోలు వెంకటరావు
గారు. ఆంధ్రప్రతిక—సారస్వతానుబంధము. (8.6.1923)

28. ఈ గ్రంథమును గూర్చి తెలిసిన మిత్రులు—నాగలింగ
శివయోగిగారికి కృతజ్ఞతలు.

29. ఆంధ్రకవి తరంగిణి - (12 సం. 156 పుట—
1958 ము.)

30. ఆంధ్ర కవుల చరిత్ర—(235 పుట. 1949 ము)

1. శుద్ధాంధ్ర నిరోష్ఠ్య సీతా కల్యాణము' 31. దశరథ రాజనందన చరిత్ర వ్రాసి అంతలో తృప్తి నందక—సింగరాచార్యులవారు—శుద్ధాంధ్రములో నిరోష్ఠ్య సీతా కల్యాణమును వ్రాసిరి. వింశత వర్ష ప్రాయమున దీనిని రచించినట్లు కవి తెల్పును. ఇది 300 పద్యములతోనున్న మూడశ్వాసాల కావ్యము. కృత్యాదియందు కవి కృతినర్మాణమును గూర్చి—

తెనుగున కొన్ని కావ్యములు తెల్లముగా రచియింపజచ్చు బే
ర్కొనగ నిరోష్ఠ్య కావ్యములుగొన్ని యొనర్చగ వచ్చు గాక చ
క్కున నివి రెండు చందములు గ్రచ్చర గూరిచి నర్చుచేత నె
వ్వనికి రచింప శక్యును వాంఛ యొనర్చితి దానిసేయగన్
(1-27)

తొలుతటి నుకపులు ఘనులై
యిల వాంధ్ర నిరోష్ఠ్య కావ్య మేలా చేయం
దలచురొ నాకుం బ్రసిద్ధము
గలుగగన్ వొనరింపకొరకు గావలె నరయన్
(1-29)

అని—యిట్లే మరికొన్ని పద్యములలో తెల్పును. నిరోష్ఠ్య రియమ పద్యములు వెనుకప్రకరణములో వివరించితినీ. పాన్ని కంటి తెలగన్న యాయాళి చరిత్రయే మొట్ట మొదటి అచ్చ తెనుగు రచన యని సాహిత్య లోకాధిపాయము. కాని—సింగరాచార్యులే మొదట అట్టి రచన చేసినవాడు. రాజాదరములేక—నరాంకితము గాక ఈయన కృతి వ్యాప్తికి రాలేదు.

యాయాళి పర్వితలోను—సింగరాచార్యుల యీ కృతి లోను రెండు పద్యము లోకే రీతిగా గలవు. వానిని ఎవరు చూచి ఎవరి దానిలో వ్రాసికొనిరో! ఆ పద్యాదు లివి.

క. 'మున్నెన్నరు నుడువని యీ—
.....'

ఉ. అచ్చ తెనుగు బద్దే మొకటైనను గబ్బములోన నుండినన్

మొదటి పద్యములో—సింగరాచార్యులు 'అచ్చతెనుగు నిరోష్ఠ్య....' అని వ్రాయగా తెలగన్న 'తెనుగుం గబ్బం—' అనివాడు. ఇదే భేదము. యాయాళిచరిత్రలోని యీ పద్యములు తెలగన్న నేనా? సింగరాచార్యుల అగ్రజుడు—'ముగురు రాజులచేత మెప్పులు గొన్న'— అప్పలాచార్యులవారు—తెలగన్న కృతిని అమీనఃఖానున కంకిత మిచ్చించెను. ఆ సందర్భములో—అచార్యులవారు చెప్పినవే యీ పద్యములు. (సింగరాచార్యుల కృతిలోనివి చెప్పవచ్చును). అంతే కాని కవులందరివలెనే—తెలగన్న వీనిని చెప్పలేదు. కాకల్య మల్లన సంస్కృత నిరోష్ఠ్య రాసాయణమును వ్రాసినట్లు తెల్పిన సింగరాచార్యులు—మొదటి అచ్చ తెనుగు రచన తెలగన్నదే యైనచో ఎందుకు తెల్పుడు? సమకాలీన పుర్రు యడ్డు తగిలిన దీ యిరువు రిలో ఎవరికో! ఇంకను పరిశోధన చేయవలెను. శుద్ధాంధ్ర నిరోష్ఠ్య సీతా కల్యాణ రచన బాగుగా నున్నది. అందుండి ఒక పద్య ముదాహరింతును.

జిగి చన్గట్టు సీయాడం దీరయిన లే చెక్కిళ్ళ చక్కి న్నిగ
న్నిగ లీనంగ గడారికంటి సిరిదాల్ నిండంగ గై చిన్నియల్
తెగల్లె నల్లెనలాని చక్కగ జికిల్ సేయన్ నణాసిగ్గెదన్
దగలన్ రావెలజేరి కాళ్ళ కడ చెంతన్ సాగిలన్ నాతి దాన్
(2-63)

2. అచ్చాంధ్ర నిరోష్ఠ్య నిర్వచన హరిశ్చంద్ర సరోపాఖ్యానము ? సింగరాచార్యుల రచన తర్వాత మరికొన్ని నియమములతో ఈ రచన బయలుదేరినది. అచ్చ తెనుగు రచనలో గండర గండ విగా ఖ్యాతి గాంచిన తంగెడ గంగన దీనిని రచించెను. చిట్టి ఎల్లనార్యు డీతని తండ్రి. ఈ గంగనది గొప్ప కృషి. నిరోష్ఠ్యము, అచ్చ తెనుగు, నిర్వచనము—వీనితో హరిశ్చంద్ర—నల కథా ద్వయ సమ్మేళన మొనరించుట. 1898 నాటికే జీర్ణముగా నున్న తాళపత్ర ప్రతి నుద్దరించి ప్రాతః స్మరణీయులు పూండ్ల రామకృష్ణయ్యగారు. తమ 'అమృదిత గ్రంథ చింతామణి' (సం. 11 సం. 10; అక్టోబర్ 1898 ద్వారా సాహితీసూర్యలోక భాగ్య మును కలుగజేసిరి. గంగన రచన తర్వాత బృహస్పతియములతో బయలు దేరిన రెండవ రచన—

3. శుద్ధాంధ్ర నిరోష్ఠ్య నిర్వచన కుశచరిత్రః
మచ్చ వెంకట కవి (1856-1903) దీనిని వ్రాసెను. 1876 లో కృతి రచన ముగింపబడినను 1893 లో పూండ్ల వారి సీతికతో ముద్రింపబడినది. నాడిది ముద్రణ కాగానే—పెద్దల ప్రశంసలనందినది. అట్టి నారలలో మండపాక పార్వతీశ్వరశాస్త్రి గారు—దుర్గా సుబ్రహ్మణ్యశర్మగారు గలరు.

మచ్చరము లేదు కంఠతలో నుచ్చలేదు
మచ్చయిన లేదు నుతికి సామ్యుచ్చలేదు
మచ్చయిన మెచ్చనగు పుట్టు మచ్చగాన

మచ్చ వెంకట కవి నామ మచ్చమయ్యో— అని అచ్చ తెనుగులో (2-2-1894 వ బొబ్బిలినుండి మండపాకవారు) వ్రాసిరి. దర్బావారి పద్యములు—నిరోష్ఠ్యముగా అచ్చ తెనుగులో నుండుట గమనింపదగిన విషయము. కృతి యట్టిదే గదా.

ఈ మచ్చ వెంకటకవికి పద్మాకిండి రాజావారి కళాశాలలో కళాప్రసూర్ణులైన చిలుకూరి వారాయణరావుగారు, గిడుగు సీతాపతిగారు మరియు తాపే ధర్మారావుగారు శిష్యులు—32. ఈయన రచన చేతను— అబ్బ ప్రతిష్ఠలైన అంతేవాసులలోను—సాహితీ లోక పరిచితుడు.

4. శుద్ధాంధ్ర నిరోష్ఠ్య నిర్వచన నైషధముః
గద్య తిక్కనయైన కందుకూరు వీరేశలింగముగారి రచన (1883) నిర్వచన కుశ చరిత్రకన్న యిది మొదటి ముద్రింపబడి వ్యాప్తి చెందినది. ఈ కృతిని ప్రశంసించుచు కోక్కండవారు—

31. మొదట యిది 'ప్రబంధ కల్పనల్లి' యను పత్రికలో ప్రచురింపబడి తర్వాత 1910లో గుంటూరునందు గుంటుపల్లి సోమయ్యగారిచే గ్రంథముగా ముద్రింపబడినది. ప్రస్తుత మో గ్రంథ మలభ్యము.

32. మచ్చ వెంకటకవినిగూర్చి—ఆంధ్రరచయితలు (143-147 పుటలు—1950 ముద్రణ)

అచ్చ తెనుగు గబ్బ మలవరించుట కూచి
మంచి తిమ్మనయును—మంచి తెలగ
వయును లింగనయును నయమున స్వేయభా
షాభిమాన మాన్యలని నుతింతు—అని తమ

బిల్వేశ్వరీయమున వ్రాసిరి. పంతులు గారి రచనానంతరము —

5. అచ్చాంధ్ర నిరోష్య నిర్వచన హరిశ్చంద్ర చరిత్ర :

—బయలు దేరినది—శతాధిక గ్రంథకర్తలు—కవి సార్వ
భౌములు, అస్థాన కవులైన—శ్రీపాద కృష్ణమూర్తిశాస్త్రిగారి
యీ రచన—1938లో ముద్రణమైన—ఆనాడు మద్రాసు రాష్ట్ర
మునకుతాత్కాలిక గవర్నరుగా నున్న కూర్మా వెంకటరెడ్డివాయుడు
గారికి అంకితమీయ బడినది. దీని తర్వాత—

6. అచ్చాంధ్ర నిర్గద్య నిరోష్య సారంగధర చరిత్ర :

—1898లో ముద్రణమైన దీనిని—దేవులపల్లి సర
సింహశాస్త్రి గారు వ్రాసిరి. మూఢాశ్వాసములలో 265 పద్య
ములుగల యీగ్రంథమునకు—కాశీభట్ట బ్రహ్మయ శాస్త్రి
గారు—పీఠిక వ్రాసిరి. కాని వారప్పుడు ప్రభుత్వోద్యోగులు గలన
'K. B' అని మూత్రమే పేరుందిరి. పీఠిక యందు— అనేక
అమూల్య విషయాలలో శుద్ధాంధ్ర భాషాదర్శ గలదు.

7. అచ్చాంధ్ర నిరోష్య నిర్గద్య కేకయరాజనందన చరిత్ర :

—వరంగల్లు వాస్తవ్యులైన శ్రీమాన్ రంయా లక్ష్మీనర
సింహాచార్యులవారు—దీనినే గాక— అచ్చాంధ్రములో కుద్వాక్యష్ట
విలాసమును వ్రాసిరి—(ము).

వీరి కవితలో చిత్రకవిత హెచ్చు. క్రీ. శ. 1884-
1960 వీరి జీవిత కాలము.

8. అచ్చాంధ్ర నిరోష్య నిర్వచన హరిశ్చంద్ర చరిత్ర
(ము-1915).

9. అచ్చాంధ్ర నిరోష్య నిర్గద్య దాశరథీ చరిత్ర—

(1927) అబ్బరాజు పానుమంతరాయ శర్మ పాకయాజిగారు
దీనిని వ్రాసిరి. ప్రసిద్ధములు.

10. నిర్మల నిరోష్య దాశరథీ శతకము—పేరయ సూరి
గారు.

11. నిరోష్య దశరథ తనయ శతకము (ము. 1917)
వేదుల నారాయణ కవి.

ఈ విధముగా—సంస్కృతాంధ్ర సారస్వతములో కమముగా
బయలు దేరిన నిరోష్య-అచ్చాంధ్ర నిరోష్య రచనలను—రచనలు
గల భాగముల గూర్చి నా పరిశీలన కందినంతవరకు సాహితీ లోకమున
కందించుచున్నాను. ఇంకను—ఎక్కడో డెక్కో అణగి—మణగి
ఎన్ని కృతులు గలవో!!

చిత్ర కవితలో చేరిన యీ నిరోష్య రచనల గూర్చి పరిశో
ధించినాడు— మన సారస్వతోద్యమము దివ్య—నవ్య—కావ్య పుష
కవితా పరిమళమునే పాతక లోక హృదయములను నింపగలదు
నేటి మన పద్ధతి—ముఖ్యముగా సాహితీకముగా సంప్రదాయ
రహితమగుచున్నది. కాని సంప్రదాయ తిరస్కృత రచనకు మనుగడ
ఎంతకాలము! ప్రాచీన కావ్యములయందును అందలి కవితా కళ
యందును—అభినివేశము తగ్గినది. వ్యాసంగము లేకపొవుచున్నది.
ఇట్టి స్థితిలో—ఇట్టి నిరోష్య రచనలను 'నర్మనుషీట్లు'గా
భావింపగలము. కాని వారి యపరిమిత మేధాశక్తిని తలచినచో
మనకే ఆశ్చర్యము కలుగును.

సాహిత్యమునందు—సమగ్ర వాఙ్మయ చరిత్రకు—నిరోష్య
కావ్య వికాసమును గూర్చిన పరిశ్రమ యవసరము. అన్నిటిని
స్యానవరచినచో మన పూర్వ సాహితీ—సంస్కృతులనే మనము పెన్న
రించిన వారమగుదుముగదా!

33. ఈకవిని—కృతులను గూర్చి తెల్పిన—మిత్రులు
డా: మద్రాసుగారు, (రీడర్—తెనుగువిభాగము, స్నాతకోత్తర విద్యా
కేంద్రము. (P. G. center) ఓరుగల్లు.

అనలతోరణం

శ్రీ మోదిరాజు రంగారావు

ఈ

గారిలో అణువణువులో

సోనార్ బంగ్లా స్వరారకం

ఈ

భూమిలో అణువణువునా

అమర్ బంగ్లా శక్తి నాదం

శరీరంలో ప్రవహించే

రక్తధునీ తతులవలె

మహానదులు ఉపనదులూ

అయినా ప్రజ దరిద్ర శవ్వల

స్వేచ్ఛావాయువులను

గదిలో బంధింపగోరే

స్వాతంత్ర్యాకాంక్షలను

చీకటిలో దాచగోరే

ఎవరు వీరు?

విషకీలాకాలాహులు

సమరభావ రూపితులు

ఏకదేశ సోదరులారా?

కాలాపివిహారంలో

కుటిలనీతి కరాళగతికి

ప్రాణా లరచేతుల్లో

బంధించి భయంతో

పరుగెత్తేవారెవరు?

పరిశుష్కిత రూపులు

కాదు కాదు అన్నార్తులు

మరెవరీ శోకమూర్తులు

కాదు కాదు సంగ్గంధులు

అంతకంటే భిక్షువులు

ధనమానం కొల్లబోయి
మిగిలి ఒకేఒక ప్రాణం
విగిరివిగిరిపోయే పక్షులు
సేనుదాటి ఆకులవలె.

వేవేల సూర్యులు వెలిగి
ఆకసాన ఆరినట్లు,
కోటికోటి చంద్రులు వెలిగి
ఒక్కనూరు మాసినట్లు,
మానవ మహాశోకం
పిండుకట్టిన స్థలం.

అబ్బా అనుండివచ్చే
సంస్కారం భగ్నమై
నియంతృత్వ భావనతో
జ్వలించే శ్మశానంలో
పోరాడే వెలుగులతో
పాలునోక తారాడేను
భుగ్గుభావ లిసిత ఉణం.

ఈ శ్మశానవాటికలో
చూడేనూ పచ్చదనం?
అవు నీ మంటలే చివరకు
ఇచ్చేను మహోత్సాహం

దుర్గాహా ననుసరించి సాగే
దుష్ప్రియా పర్యవసానం
ఏ భుజిపీఠం పహిస్తుంది?
నీ ఋజులోకం బింబిస్తుంది?

ఉదయకాలపు నీడలు
సాయంవేళల నీడలు
ఎదురెదురై కరిమిక్కిరి
నిశ్చయి సందిరివలె.

గుట్టకొకడు పుట్టకొకడు
పరిజాపితినిధులూ,
సాధారణ పరిజలూ,

కిటికీనుండి తొంగిచూచి
వెలుగు వెనక్కుపోతూంది,
నాల్కపై మాయమై ఊహలు
విదలో ఎగసేను వేదనతో.
గాలి చదువుతూంది గొంతెత్తి,
ప్రతిసారీ ఘోషిస్తూంది నింతగా.

జరిగే విషాద ఘటనలు
అంతా చరిత్రలోని భాగమే.

వివరికీ అర్థం కాన్పట్టు
అంతా భద్రమే సంతారు.
నిలవిన్నూం దీ ఖండం
విరచుకవడిన సముద్రం,

ఇది ఒకనాటిది కాదు
అంతమెరుగ దెవుడో ?

నక్కలూ సింహాలూ పులులూ
వచ్చివేరాయి జనవదాల్లోకి
అనమానంకాదు, నిశ్చయంగానే
తరుముతున్నాయి ప్రజల నడపుల్లోకి.
చెట్లు కొండలు సైతం
ఈటిల భూకుటులయ్యాయి.
ఇదికాదు మానవులేలే రాజ్యం
ఇక్కడ సమాధిపొందింది సంస్కారం.

ప్రతి నిమిషం ఇక్కడ
చీకటిలోతిరిగే అగ్నిగోళం
ధ్వని-నిశ్శబ్దం-ధ్వని
పొగసూటిగా ధ్వని నమనరించి.
వత్తికాదు ఆరిపోవడానికి ప్రాణం
అందునా బ్రతుకుపై వింతెంతో ఆశతో.

హిమశిలవలె బిగిసింది రాత్రి
కత్తులవలె నిలచినవి ఊహలు.

వీరీబ్రతుకు పరమార్థమంతా
యుద్ధమే నన్నట్లుంది మాస్తే తీరు.

సాధారణ మానవు డతడు
వెనుక మహా జన నందోహం.
చూపులు ప్రసరిస్తున్నాయి
దిక్కులలోకి బాకులవలె.

విశ్వబ్దం వ్రాలింది బరువుగా
విశ్వలంగా విరిచిందేదురుగా.
విశ్వబ్దం తెగిపోతూంది
ఎక్కడో దక్కడో స్పెల్స్ లుగా,
బూట్లు చప్పుడుకూ.
బుల్లెట్లు భ్రమలకూ.

పక్షు లరుస్తున్నాయి
వీదో పసిగట్టినట్లు.
కదలికలేదు, ప్రాణమూంది
ఊహలేదు, మతిఉంది.

అందరూ రాళ్ళేనా ?
కాకపోతే యంత్రాలా ?

శరీరమూ రాయే !
ఊహా రాయే !

వీ అనుభూతి ఉప్పట్లు లేదు
ఒక్కరాక్షసం తప్ప సైవికులకు.

మెరపులు ! పిడుగులు !

మొగిళ్ళు ఎక్కడ ?

లేదు మొగిలు

అది మృగతృష్ణ.

చెట్లపై నిలుకడ విరుగని

పక్షు లరుస్తూనే ఉప్పవి

అతడు పలుకలేదు

సక్కుకు తిరిగాడు

కళ్ళనుండి రెండుచుక్కలు

రాళ్ళు స్పందించాయి అగ్నితో.

భూమి లావా అయింది

ఆకాశం అరుణిమ పహించింది.

అతే దేవరు ?

విప్లవమూర్తి.

నెత్తు మడుగులో

విరిసిన అగ్ని పద్మం:

నరరూప విశేషాలు

వెంటాడేను మనుషులను:

రక్కోభావ కృత్యాలను

భయపెట్టేను మనసులను:

విపుడో ఒకనాడు కావలసింది

అయిందిప్పటి కపుడే మొదలు.

ఒక మహామతం పేరిట

వీడకలల పరంపరతో.

నిదురపోతున్నారంతా

రాత్రి సరస్సులో చుక్కలవలె

మోగింది మెషిన్ గన్

శాంత పద్మ పత్రాలపై:

బరువుగా కదలేక్షణం

అందుకుందొక్కమారువేగం.

వచ్చాడు ముజీబ్ బయటికి

ఊయెలలూగాయి కళ్ళముందు

సై నికులూ, రై ఫిల్మా మెషిన్ గన్ లూ

సడచాడు మౌనంగా దీపంవలె.

తుపానుముందు ఘడియవలె

అంతటా స్తంభించింది వాతావరణం

కత్తివలె నిలచినరాత్రి

నెత్తు చుక్కవలెఉంది క్షణం.

అతని కళ్ళనుండి కపోతాలు

శ్రీణాలు శ్రీణులుగా తీర్చిసాగి

సై నికుల శిరస్త్రిణాలపై

ఆయుధాల చివరలపై

అగి ఎగసినవి సై కి.

అతడు మారాడు
ఆకు వచ్చని పిట్టగా
బంధించారాతని
మనీ పూసిన అద్దాల గదిలో.
కన్పించదు బయటి ప్రపంచం
ఆఖరికి నీడైనా వడని ప్రదేశం.

నత్తులు వణుకుతున్నాయి
వివరీతపు గారికి
ప్రతిక్షణమూ
ముని వ్రేళ్లపై నిలచి.

నిశ్శబ్దపు సెలయేళ్ళు ప్రవహించాయి
అబద్ధాల కుతంత్రాలిల్లుకున్నాయి.
స్వేచ్ఛాభావన అణగేనా?
స్వాతంత్ర్యాలమారేనా?

*

*

*

పిచ్చెక్కినట్లు వీచే తుపానులో
ఒడ్డు కోసి పొంగి పొరలే నదిలో
వయనిందే వేళ నావ
జారిపోయాడు నావికుడు.

చీకటిలో దీపశిఖ
అడవిలో సరస్సు
దైన్యంలో వసంతం
ఆతడే వంగనేత.

ప్రాణాలు బిగవట్టుకొని
సాగేరు ప్రయాణికులు.
నాయకుడు తిరిగి వస్తాడని
తుపాను శమిస్తుందని
నది పొంగు తగ్గేనని
ఆశతో అహరహమూ!
దేనికైనా ఉద్ధృతి ఎంతసేపు?
దానికి వ్యతిరేకం తప్పదాపై న.

దిక్కులేడుస్తున్నాయి చుండుతో
ప్రజలెదుర చూస్తున్నారతనికై
వివబడుతూనే ఉంది స్వరం
లోలోన క్రూరగా ప్రబోధ తరంగం.

కవబడుతూంది ముఖబింబం
సాంధ్యవేళ గగనవలయం.
ఇంతటి బీభత్సంలానూ
భవిష్యత్తు రేఖా శిల్పమై.

వాచా సాధావతాలు
ఎగ సీ నందుకో నాతని
ఊహా జలధరాలు
తరలేను చుట్టుకో నాతని.

నిలచింది
అతనిపేరు-విస్మయం
వెలిసింది
అతని ఊరు-స్వాతంత్ర్యం

తురుష్కులు - సంస్కృత సేవ

శ్రీ వై. గోపాలరెడ్డి

సంస్కృతమున అనల్ప కల్పనా విలసితములగు గ్రంథముల రచించి అజరామరముగు యశఃకాయమున ప్రకాశించు విద్యుత్ప్రభువులు, కవితల్లజులనేకులు గలరు. అందు శ్రీహర్షుడు, భోజరాజు, పెదకోమటి నేమారెడ్డి, సర్వజ్ఞ సింగభూపాలుడు, బాణుడు, భానుడు, కాలిదాసు మున్నగు మహానుభావుల కావ్య కళా సౌందర్యములచే భావుక తోకము పరవశమగుచున్నది.

సంస్కృత సరస్వతీ కళ్యాణ మండపమునకు అలంకారములు దిద్దిన వాఙ్మయ శిల్పులలో తురుష్కులకును పరిగణనీయమైన స్థానము కలదు. వారి గొడుగు నీడలలో సంస్కృత వాఙ్మయ సరస్వతి నవనవోన్మేషమును పొందినది. తురుష్కులు సంస్కృతభాషకు చేసిన సేవ నొకింత పరికించుటయే ఈ వ్యాస ముఖ్యోద్దేశ్యము.

తురుష్కులు సంస్కృతమును పలువిధములుగా వ్యాప్తిలోనికి తెచ్చిరి. హిందూ సంస్కృతవిద్వాంసులను సాదూషాలు పోషించి వారిచే పలుకావ్యముల రచింపజేసిరి. కొందరు సంస్కృత కావ్యములను అరబ్బీ, పారశీక భాషలలోనికి అనువదించజేసిరి. మరికొందరు సంస్కృతమున న్యతంత్ర కావ్యముల రచించి వారి కా భాషలోనున్న వైరుష్యమును, సాహితీజగత్తులో సంస్కృతమున కున్న విలువను వెలువరించిరి.

తురుష్కు పాదుషాల సంస్థానము లందుండి వారిచే పారి తోషకములందుకొని అమూల్య గ్రంథముల రచించిన పౌండవ కవి శేఖరులలో భానుకరుడు, అగ్బరీయ కాలిదాసు, జగన్నాథ పండితరాయలు, అమృతదత్తుడు, పుండరీక విశలుడు, హరినారాయణ మ్మిశుడు, పంశీధరమ్మిశుడు, చతర్భుజుడు, లక్ష్మీవతి ప్రముఖులు.

భానుకరుడు:

భానుకరునకు మరియొక నామము భానుదత్తుడు. తండ్రి గణపతి—'గణపతి పుత్ర భానుకరస్య'. ఆతని కాలము క్రీ. శ. పదునారవ శతాబ్ది ప్రారంభము. విజయ నగర రాజులలో గణ నీయుడుగని శ్రీకృష్ణ దేవరాయలు, రీవాను పరిపాలించిన వీర భానుడు, నిజాంషా, సూరూపశఖిఖానుజేయైన షర్షా, భాను కరుని పోషించినట్లు ఆధారము లున్నవి. జె. బి. చౌదరి భాను కరుని గురించి ఈ క్రింది విధముగా చెప్పితి.

"Bhanukara was liberally patronised both by the Hindu and Moslem rulers of his time. He adorned the courts of Krishnadevaraya of Vijaya-nagar, Virabhanu of Rewa, Shersha and Nizam Shah. Therefore, he seems to have been wandering from place to place, from one court to the other, although we have no means of knowing the exact period of his stay in each...."

His verses on the Nizam Shah are of paramount interest establishing as they do a good relationship between the poet and his patron. This shows that Mohammadan patronage for Sanskrit learning was not lacking in India in the sixteenth century A. D. (Prachyavani Research Series, VOL. 8, pp. 10 & 21)

భానుకరుడు రచించిన గ్రంథములు

కావ్యదీపిక	} ఇవి ముద్రితములు
గీత గౌరీశ	
రస సుంజరి	
రస తరంగిణి	
కుమార భార్గవీయము	} ఇవి అముద్రితములు
అలంకార తిలకము	
శృంగార దీపిక	

అగ్బరీయ కాలిదాసు :

ఇతని అసలు పేరు గోవిందభట్టు. ఈతని రచనలలో 'రామచంద్ర యశః ప్రశస్తి' మాత్రమే చాళికినది. రీవాను పరి పాలించుచుండిన రామచంద్రుని గురించి వ్రాసిన గ్రంథమిది. ఇతడు మొగలుపాదుషాయైన అగ్బరునకు సమకాలికుడు. దీనిని బట్టి అగ్బరీయ కాలిదాసు క్రీ. శ. పదునారవ శతాబ్ది తృతీ యార్ధమున సుందెనని తెలియుచున్నది. జె. బి. చౌదరి ఈ కవిని గురించి ఇట్లు చెప్పిరి.

"Akbariya—Kalidasa is indeed a great Sanskrit Poet. His verses are inspiring and really enjoyable. Almost every verse has some figure of speech or other in it, such as the Metaphor including Malapropism, Utpreksha, Atisayokti, Slesha and so on and where in his composition, is there any looseness. The

style of Akbariya-Kalidasa reminds one of the excellent styles of his illustrious predecessors whose name he shares-though at a much later period. One is apt to think that his name Akbariya-Kalidasa is really a pen-name so designed as to please Akbar as well as to suit his own capacity as a supposed rival of the best poet of Hindu India." (Prachyavani Research Series, Vol 8, p. 45.)

జగన్నాథ పండితరాయలు:

పండితరాయలు ఆంధ్రుడు. వేంగినాటి బ్రాహ్మణుడు. తండ్రి పేరు పేరుభట్టు. తల్లి లక్ష్మీదేవి. కోనసీమలోని ముంగండ గ్రామ మితాని జన్మస్థానము. చిన్నతనముననే ఇతడు సకల విద్యల నేర్చెను. పండితరాయలు కాశీకిరాయి అప్పట శేష వీరేశ్వరునికి శిష్యుడై వ్యాకరణ విషయము నేర్చెను. ఈ కవి శిఖానుజ్ఞ కాలము గురించి జె. బి. చౌదరి ఇట్లు చెప్పిరి.

"Most probably our poet came to the court of Delhi when Jahangir was the ruler. Internal evidence shows that Jagannatha Panditaraja enjoyed the full confidence and liberal patronage of Shahjahan. If 'Jagat' of the work 'Jagadabharana' may be taken to refer to Dara Shikoh as some Mss. show, Jagannatha Panditaraja may be supposed to have continued to enjoy the patronage of the Mughal Raja till the murder of the eldest son of Shahjahan (1659-60). Therefore our poet appears to have enjoyed the patronage of the two Mughal emperors and one Mughal prince. It is only likely that Jagannatha was born in the second half of the sixteenth century and continued to contribute to Sanskrit literature till the murder of the unfortunate Mughal prince Dara Shikoh as court poet of Delhi." (Ibid pp 51 ff).

భారతీయ అలంకార శాస్త్ర శిఖరారోహణము చేసిన గౌరవము తెలుగు వారికి దక్కించిన ప్రజ్ఞాశాలి జగన్నాథపండిత రాయలు.

జగన్నాథుని - నానాశాస్త్రపారంగతుడు, వజ్ఞస్వముడు, అష్టభాషాకవిత్వక్షుడు అని 'సంగ్రామసార' గ్రంథకర్త కొని యాడినాడు.

జగన్నాథ విరచితముగ 'అసఫ విలాసము' నలన షాజహాను ఈ కవి పుంగవునికి 'పండిత రాజ' బిరుదము లిచ్చి సత్కరించి నటుల తెలియుచున్నది. షాజహాను కుమారుడైన ధరాషుకో పండిత రాయల శిష్యుడై శాస్త్రములను దర్శనములను అభ్యసించెను.

జగన్నాథ పండితరాయలు రచించిన గ్రంథములు:—

గ్రంథములు విషయము

1. అమృతలహరి యమునాస్తుతి 11 శ్లో.
2. కరుణాసారి విష్ణుస్తుతి 43 శ్లో.

3. గంగాలహరి గంగాస్తుతి 52 శ్లో.
4. లక్ష్మీలహరి లక్ష్మీస్తుతి 41 శ్లో.
5. సుధాలహరి సూర్యస్తుతి 30 శ్లో.
6. జగదాభరణము పాదుషాస్తుతి ?
7. ప్రాణాభరణము ప్రాణనారాయణ ప్రశంస 53 శ్లో.
8. ఆనంద విలాసము అనందభాను ప్రశంస ?
9. భామినీ విలాసము ముక్తక కావ్యము 376 శ్లో.
10. చిత్ర విరామాంస అలంకారశాస్త్రము ఖండనము
11. రస గంగాధరము అలంకారశాస్త్రము
12. మనోరమాకుచమర్దనము వ్యాకరణము
13. యమునావర్ణనము చంద్రాగ్రంథము

పండిత రాయల కృతులలో 'రసగంగాధరము' సర్వోత్తమము. అలంకార శాస్త్రజగత్తులో నిది, ధ్వన్యలోకమునలె, కావ్య ప్రకాశమునలె ప్రామాణిక గ్రంథము. వ్యాకరణమున పతంజలి భాష్యమునలె, వేదాంతమున శంకర భాష్యమునలె, సాహిత్యమున రసగంగాధరము, పండిత భాష్యమై ప్రశస్తి కనినది.

పుండరీక విశలుడు :

ఇతడు పదునారవ శతాబ్ది మందున్న కవి. అందవల్లిని రాజధానిగా పరిపాలించుచుండిన బురహనుఖాను, కచ్చప వంశము నకు చెందిన మాధవసేనుడు, పుండరీక విశలు నాదరించిరి. ఇతడు సంగీతశాస్త్రమందు దిట్ట. ఇతడు రచించిన గ్రంథము లలో 'రసమంజరి' మూత్రము లభ్యము. ఆగ్గురు పాదుషాకు పుండరీక విశలుడు బహుస్థియమైన కవి యని జె. బి. చౌదరి యభిప్రాయము.

హరినారాయణ మిత్రుడు :

ఇతనిచే విరచితమైన రెండు శ్లోకములు 'పద్యవేణి' గ్రంథ మందు కానవచ్చుచున్నవి. ఆ శ్లోకములలో విశలు మొగలు పాదుషా యైన షాజహానును స్తుతించినాడు. దీనినిబట్టి హరినారాయణ మిత్రుడు పదునేడవ శతాబ్దిపు ద్వితీయ భాగమునందు పరిపాలించిన షాజహానుచే పోషింపబడిన కవులలో నొకడై యుండ నచ్చునని సాహితీపరుల ఊహ. ఇంతకుమించి ఈ కవిశ్వరుని జీవితమును గురించిగాని, వ్రాసిన గ్రంథముల గురించిగాని ఏమియు తెలియుటలేదు.

వంశీధర మిత్రుడు :

'పద్యామృత తరంగిణి' యం దీతడు రచించిన శ్లోక మొక టున్నది. ఇంతకుమించి ఈతని గ్రంథము లేమియు లభ్యము కాలేదు. షాజహాను సతీమణి ఈతనిని ప్రేమాభిమానములతో పోషించెనట.

చతుర్భుజుడు :

ఇతడు ఔరంగజేబు మేనమామయైన నయిస్థానము నాస్థానకవి. చతుర్భుజుడు రచించిన గ్రంథము 'ధనకల్పదుమము'.

ఇది అమృతము. ఇందు ఇరువది ఐదు అధ్యాయములు, వేయి శ్లోకములు గలవు. దీనిని క్రీ. శ. 1689 లో రచించెను.

లక్ష్మీవతి :

లక్ష్మీవతి క్రీ. శ. 1721 లో 'అబ్దుల్లా చరిత్ర' అను గ్రంథమును రచించెను. ఇతడు అబ్దుల్లా ఆస్థానకవి. ఈ అబ్దుల్లా, భారంగజేబు కుమారుడైన నుహమ్మదు షాకు మంత్రి.

లక్ష్మీవతి న్యాయ, జ్యోతిష, తంత్రశాస్త్రములందు అద్వితీయమైన ప్రతిభ గల కవి. భాగవతము, భగవద్గీత, ఖురానుల నుండి ఎన్నియో విషయముల నీకవి స్వీకరించి తన గ్రంథము నందు పొందుపరచినాడు. లక్ష్మీవతికి ఆరబ్బి, సారశీక భాషలందు అద్వితీయమైన వైదుష్య మున్నదనుట కాధారము తను రచించిన 'అబ్దుల్లా చరిత్ర'లో ఆరబ్బి, సారశీక పదములు తెక్కకు మిక్కుటముగ నుండటయే.

అమృతదత్తుడు :

అమృతదత్తునితో రచించబడిన కొన్ని శ్లోకములు, శ్రీధర దాసుని 'సదుక్తి కల్పామృతము' నందును, జల్లుబాని 'సూక్తి ముక్తావళి' యందును కలవు. క్రీ. శ. నదిరెండవ శతాబ్దమందు పరిపాలించిన సుబాబద్దీనుచే నీతడు సోషింపబడియెను.

తురుష్కులు హైందవపండితుల నాదరించి వారిచే సంస్కృతములో గ్రంథముల రచింపజేయుటయేగాక, వారు నెలు సంస్కృత గ్రంథములను ఇతర భాషలలోనికి అనువదించజేసి, సంస్కృత భాష కేసలేని సేవ చేసినారు. ఇందు మధ్యయుగమందు వంగ దేశమును పాలించిన తురుష్కు పాదుషాలు ప్రథములు.

మహాభారతమును మొట్ట మొదట వంగభాషలోని కనున దింపజేసిన ఘనత పటేరుషా (1282-1325)కు దక్కినది. రామాయణమును వంగభాషలోనికి కృత్తిశ్వరుడు అనువదించెను. ఈ కవిశిఖావాణి వజీరుషా (సాఫుల్ నుండేనో లేక కంపనారాయణుని ఆదేశానుసారము అనువాదము చేసినో ఓకింత నోక్కి చెప్పుటకు ఆధారములు లేవు. కృత్తిశ్వరుడు, వజీరుషా, కంపనారాయణుల ఆదరాభిమానములతో రామాయణానువాదముచేసియుండ వచ్చునని నా ఊహ.

మాలాధరబాసు, హుస్సేనుషా పాదుషా ప్రోత్సాహముతో బాగవత పురాణమును సంగభాషలోనికి తర్జుమా చేసెను. హుస్సేనుషా సైన్యాధిపతియైన సారగలుఖాను పనువున కవీంద్ర సరమేశ్వరుడు మహాభారతమును ప్రస్తావన వరకు అనువదించెను. సారగలుఖాను తనయుడైన ముబిఖాను, శ్రీభరనంది చేత మహాభారతము నందలి అశ్వమేధపర్వమును అనువదించ జేసెను.

మొగలు వంశ స్థాపకుడైన బాబరునకు ఖగోళ శాస్త్ర ముం దభిలాష మెండు. ఇతడు సంస్కృత పండితుల పోషించి వారిచే ఖగోళ శాస్త్ర సంబంధమైన గ్రంథముల సారశీక, ఆరబ్బి భాషలలోనికి అనువదించజేసినాడని సాహితీపరుల అభిప్రాయము. బాబరు

సమర్థుండునందు ఖగోళ శాస్త్ర పరిశోధన కేంద్ర మొకదానిని కూడ నిర్మించెను.

బాబరు నునుమడైన అగ్బరు సంస్కృతమునకు చేసిన సేవ ఆపారము. 'తారికీ బదౌని' (Tarik -Badauni) గ్రంథకర్తయైన అబ్దుల్లాఖాదరును, నజీరుషాను మహాభారతమును, ఆరబ్బి సారశీక భాషలలోనికి అనువదించ ఆదేశించెను. ఈ మహాభారతము వాదమునకు 'రాజంనమా' (Razm-Namah) అను నామకరణము చేసెను. ఈ గ్రంథముయొక్క వ్రాత ప్రతికి 40,000 పాములు అగ్బరు వెచ్చించెనట. దీనికి పరిచయ వాక్యములు అగ్బరు ఆస్థాన కవులలో నగ్గగ్గబ్బుడైన అబుల్ ఫజల్ వ్రాసెను. దీని ప్రతులు అగ్బరు తన సామంతరాజులకు పంచిపెట్టినట్లు ఆధారములున్నవి. (Gladwin: Ain-i-Akbari; p. 85).

అగ్బరు ఆదేశానుసారముగ అబ్దులుఖాదరీ రామాయణమును కూడ అనువదించెను. ఈ పనిని క్రీ. శ. 1585 లో ప్రారంభించి క్రీ. శ. 1589 లో ముగించెను. (Elliot & Dowson: The History of India as told by Her own Historians; Vol. 5, pp. 537-538).

అబ్దులు ఖాదరీ, ఫెక్స్సెజి, హజి ఇబ్రహీం ఏర్ హింది మరె యొక ఇస్లాము మత మవలంబించిన వాక్కిణాత్మకవివుంగవుడు అధర్వ వేదమును అనువదించి (Lowe: Muntakhabul-Tawarik, Vol. II, p. 216).

మవులానా షా మహమ్మదు షాహాబాది, సంస్కృత మందున్న 'కాశ్మీర దేశ చరిత్ర'ను పారశీకములోనికి తర్జుమా చేసెను. ఈ విధముగనే కల్లుణ విరచితమైన 'రాజ తరంగిణి'ని మౌలానా ఇమాముద్దీను అనువదించెను. (Elliot & Dowson; op. cit, p. 478; Asiatic Researches, XV, p. 2).

నూస్రుల్లా ముస్తఫా, 'హరివంశము'ను పారశీకములోనికి అనువదించెను. మౌలానా హుస్సేయూ నిసాయిజ్ 'సంతతంత్రము'ను 'కలిలా దామనా' (Kalilah Damanah) అను పేరుతో అనువదించెను. దీనినే మరికొంత సులభస్థలిలో 'అయార్ దానిష్' (Ayar-Danish) అను పేరుతో అనువదించిరి.

అబ్దులు ఖాదరీ 'సింహాసన ద్యోతింశిక'ను 'శింగాసన భట్టీనా' అను పేరుతో అనువదించిరి. (Elliot & Dowson, op. cit, p. 513). (అగ్బరు ఆస్థానమందున్న మరియొక కవియైన ఫ్లెజి 'లితావతి' యను గ్రంథమును అనువదించినట్లు ఆధారములున్నవి.

ఇంతవరకు తురుష్కు పాదుషాలు సోషించిన సంస్కృత పండితులు, వారి రచనల గురించి, వారి ఆదేశానుసారమునె అనువదించజేయబడిన పలుసంస్కృత గ్రంథముల గురించి ప్రస్తావించితిమి. ప్రస్తుతము తురుష్కు పాదుషాలు, వారి సామంతులెవరూ నను స్వతంత్రముగ సంస్కృత గ్రంథముల రచించినారేమో ఓకింత పరిశీలనము.

అబ్దురు రహీం సనాట్ ఖాన్ ఖానన్ తురుష్కు సంస్కృత కవి శ్రేణులలో సుత్తమోత్తముడు. (క్రీ. శ. 1557 లో లాహోరు నం దితుడు జన్మించెను. బైరాంఖానుప్రతుడు. బైరాంఖాను, హుమ యూను, అగ్బరు పాదుషాల రాజ్య పరిపాలనలలో గణుతి కెక్కిన మహామనీసి. ఇతని తనయుడైన అబ్దురు రహీంను అగ్బరు తన తనయునిగా ఆదరించి సత్కరించెను. అబ్దురు రహీం సంస్కృత, హిందీ భాషలం దద్వితీయమైన ప్రజ్ఞాశాలి. ఇతడు రచించిన గ్రంథ ములలో ముఖ్యమైనవి 'రహీం కావ్యము' 'ఫేటకే తుకము'. 'మదన శతకము'. పైన పేర్కొన్న మూడు గ్రంథములు హిందీ, సంస్కృత భాష సమ్మిశ్రమములు. హిందీ, సంస్కృత భాషల సుసయోగించి మొట్టమొదటిసారిగా గ్రంథ రచన నలిపిన కవి 'సారంగధర వద్వతి' రచించిన సారంగధరాడు. (క్రీ. శ. 1360.)

అబ్దురు రహీం సంస్కృత గ్రంథముల రచించు టదేమి గాక పెక్కు హైందవ సంస్కృత పండితుల ప్రేమా దరములతో పోషించెనని జె. బి. చౌదరి అభిప్రాయము.

"He was a patron of Ganga, Prasiddha, Man-dara, sant, Lakshminarayana, Bana and many other Hindu poets. They have all acknowledged sincere and heart felt gratitude to him. Rahim is reputed to have made a present of 35 lakhs of rupees to Ganga for composing a chaopai. Kava composed the Jahingir-chandrika as an aid for the coaching of Alak Baha-dur, son of Abdur Rahim. Even the Barve Ramayana of Tulasidas is said to be an outcome of Rami's inspiration imported to Goswami Tulasidasa" (Khan Khanan and Sanskrit Learning, Calcutta 1954, p. 7).

శ్రీ కృష్ణ దైవజ్ఞుడు జాతకవరత్నద్వారణ' మను గ్రంథ మును రచించెను. ఇది అబ్దురు రహీంయొక్క జాతకమును తెలుపు గ్రంథము.

రూ దకవి 'సనాట్ ఖాన్ ఖానన్ చరిత్ర', 'జహంగీరు చరిత్ర' 'కీర్తి సముల్లాసము', 'దానసాహ చరిత్ర' మొదలగు గ్రంథముల రచించెను. 'సనాట్ ఖాన్ ఖానన్ చరిత్ర' అబ్దురు రహీంపై రచించి నది. 'కీర్తి సముల్లాసము' జహంగీరుపాదుషా కుమారుడైన ఖుర్రమును గూర్చిన ప్రశంస. 'దాన సాహ చరిత్ర' అగ్బరు తన యుద్దైన దానసాహాని ప్రశంస. ఈ గ్రంథముల రచించుటలో చూడకన్యదేవత్యమును గురించి జె. బి. చౌదరి ఇట్లు చెప్పిరి.

"The purpose of the composition of the works has been clearly stated by the poet (Rudrakavi) in the first verse of the fourth ulasa of the Khan -Khanan-Charita herein he asks for the royal patronage of the Muslim rulers or his local chief (Pratapa Shah)"

షాజహాను ప్రధనుకుమారుడైన ధరామకో, సంస్కృత భాషయందు అద్వితీయమైన నైరున్యమున్నవాడు. ఇతడు జగ న్నాథ పండిత రాయల ప్రియతమ శిష్యుడు. ఇతడు పెక్కు హిందూ సంస్కృత పండితుల సహాయముతో ఉపనిషత్తులను పారశీకభాషలోనికి అనువదించెను. ఈ అనువాద గ్రంథమునకు 'సిరుత్ అగ్బరు' (Sirr-ul-Akbar or the Great Secret) అని పేరు పెట్టెను. 'యోగవాశిష్ఠ' మను సంస్కృత గ్రంథ మును కూడ నితడు అనువదించెను. (క్రీ. శ. 1654 లో ధరా మకో 'సముద్ర సంగమ' మను ఒక ఉద్గ్రంథమును రచించెను. సంస్కృత భాషపై గల అసారప్రేమ మూలముగ నితడు తన వ్రతపు టుంగరముపై ఇతరమైన విలునైన పస్తువులపై 'వభు' అను పదమును చెక్కించుకొనియే నని కొందరి సాహిత్య ప్రియుల అభిప్రాయము (Sarkar, Aurangzeb, Vol. I, p. 271, Quanungo; Dhara Shukoh, Vol. I, ch. VI).

సంస్కృతాను, సంస్కృత భాషయందు అపారమైన అభిని వేశము గలవాడు. ధరామకోకు మేనమాను. ఇతనిచే రచింపబడిన కొన్ని శ్లోకములు చతుర్ముఖ విరచితమైన 'రస కల్పద్రు మము'లో నున్నవి. ఇంతకుమించి ఈతని గ్రంథము లేవియు దొరక లేదు.

భారతీయ చక్రవర్తులైన హిందూ ప్రభువులు భారతీయ తత్త్వమును, హైందవ జీవిత రీతిని ప్రబలింబించు సంస్కృత భాషా సాహిత్య పోషణము చేయుట సముచితము. విధి. కాని అన్యదేశీయులైన మహమ్మదీయులు సంస్కృత భాషను పోషించుట, కవుల సుద్ధరించుట, సాహిత్య సేవ కావించుట ప్రశంసా పాతము. అంతమాత్రమేగాక, తురుష్కు పాదుషాలు రాజ్య బాధ్యతల నడుమ తలమున్మలగుచును, సంస్కృత మభ్యసించి, తన్ను ప్రితులై, కావ్యరచనచేయుట గమనార్హము. అత్యంత స్తుత్యము.

శ్రీ అరవిందుల యోగసాధన ప్రగతి

శ్రీ కమలాకర వేంకటరావు

పూర్వయోగం పేరిటి అపూర్వ నవ్యయోగ ప్రవర్తకులు శ్రీ అరవిందులు.¹ పూర్వయోగ మార్గములన్నీ నేర్వేరు రీతులలో పరతత్వమును చేరుటకు మాత్రమే ప్రాధాన్య మిచ్చాయి. ఒకన మరణ రూప సంసార బంధమునుండి విముక్తిపొందే ఉపాయ మున దేశించడమే వాటి పరమ లక్ష్యం. వాటి దృష్టిలో, జీవితం అజ్ఞాన మూలకమూ దుఃఖభూయిష్టమూ గనుక, పరిత్యజించబడుట కుద్దిష్టమైనది మాత్రమే. అంతకుమించిన పరమార్థం జీవితాని కున్నట్లు అవి అంగీకరించవు. శ్రీ అరవిందు లట్లుగాక జీవితమున కొక పరమార్థం కలదని చాటి, అతిమానస దివ్య విజ్ఞానావతరణ ముచే అద్దాని దివ్య పరివర్తనము సాధించవలసి యుండుటే ఆ పరమార్థమని నిరూపించుటచేతనే వారి నవ్యయోగ మార్గము అపూర్వమై విలసిల్లినది.

జీవితమును దివ్య పరివర్తన మొందించడమంటే, జీవితోప కరణములైన మనఃప్రాణదేహములను దివ్య పరివర్తన మొందించడ మన్నమాట. మనఃప్రాణదేహముల ప్రవృత్తి ప్రస్తుతము అజ్ఞాన మూలకముగా నున్నమాట నిజమే. కాని, ఎల్లకాలానికి అది అటులే కొనసాగుతూ ఉండడం ప్రకృతి లక్ష్యమూ, ప్రకృతిని వెనుకవుండి నడిపే ఈశ్వర లక్యమూ కాదు. జీవితమునూ, ఈ సృష్టివికాసక్రమమునూ ప్రకృతి కొనసాగించే ఒక మహాయోగంగా శ్రీ అరవిందులు దర్శించారు. సచ్చిదానంద పరతత్వ స్థాయిలోనుండి జడస్థితిలోని కవతరించి తిరిగి క్రమేణా ఆ పరతత్వస్థాయిలోనికి ఆరోహింప సుత్యహించే బృహత్సీలా విశేష మిది. జడమున ప్రాణ విలసనమూ, ప్రాణమున మనో విలసనమూ క్రమవికాసమూ నొందుతూ వచ్చి సృష్టిలో మానవా ర్థావమైనది యీ ఆరోహణక్రమంలోనే. కాని, ఇది ఇంతటితో ఆగిపోనేరదనీ, అతిమానస విజ్ఞాన విలసనముగల అతి మానస దివ్య మానవావిర్భావము సైతము పుద్గిస్తే జరగవలసి యున్నదనీ శ్రీ అరవిందులు తమ దివ్య దర్శనానుభవ సాక్షాత్కార ముతో వక్కాణించి, ఆ శుభ పరిణామమును సన్నిహితం చేయ్య దానికే యీ నవ్య యోగ మార్గమును కనుకొని అనుష్ఠించి, అద్దానికి ప్రవర్తకులై విలసిల్లారు.

మనస్సు అజ్ఞాన కలితమేకాని అతిమానస మట్లు కాదు. అది దివ్య విజ్ఞాన శోభితము. అభేద దృష్టి దాని సహజ లక్షణము. అట్టి అతిమానసము మానవునిలోనికి అవతరించినపుడు,

అతడు సాక్షాత్తుగ దివ్య మానవుడుగానే పరివర్తనము చెందక తప్పదు. మనః ప్రాణ దేహముల నుండి విడివడి వాటి కలితమై విలసిల్లు పరతత్వముతో సాలోక్య, సామీప్య, సాధర్మ్య, సాయుజ్యముల ననుభవించువరకే ఇతర యోగములు లక్ష్యముగా నిడుకొని ప్రవర్తించినవిగాని, ఆ పరతత్వ దివ్య విజ్ఞానావతరణము ద్వారా మనః ప్రాణ దేహముల పరివర్తనమును లక్షించి యుండలేదు. అట్టిది సాధ్య నిషయముగ నవి యెన్నడును భావించి యుండకపోవుటే దీనికి ముఖ్య కారణమని చెప్పక తప్పదు. మనః ప్రాణ దేహము లెప్పటికీ అజ్ఞాన స్థాయిలోనివేననీ, జ్ఞానస్థాయి వాటి కెప్పటికీ సైదేననీ, జీవపురుషుడు వాటి నత్రికమించి జ్ఞానస్థాయిలోనికి సైకి పోవలసినదే తప్ప, ఆ జ్ఞానస్థాయి కిందికి దిగడం జరగనేరదనీ వాటి నిశ్చయం.

విశ్వసృష్టి, విధానమునే ఒక మహాయోగ ప్రణాళికగా దర్శించిన శ్రీ అరవిందులు మనస్సునకూ అతిమానస విజ్ఞానమునకూ మధ్య శాశ్వతమైన అడ్డుగోడ ఉన్నట్లు భావించి మిన్న కుండలేకపోయినారు. ఈ అడ్డుగోడను క్రమముగా విచ్ఛిన్నముచేయుటే ప్రకృతి కొనసాగించు నీ మహాయోగలక్ష్యముగా వారికి సాక్షాత్కరించినది. ఈ లక్ష్య సాధనలో మానవుడే అమెకు ఉపకరణము. సామాన్య సరణిలో లక్షలకొలది సంవత్సరాల పరిశ్రమతో ప్రకృతి సాధించు వికాసమును మానవుడు లక్ష్య మెరిగి చేయు, తన యోగసాధనచే అల్పకాలములోనే సాధించగలడు. కాని యింత కాలమునూ ఈ యోగ సాధన ఆరోహణ విధానమున మనః ప్రాణ దేహముల నత్రికమించి పరతత్వమును చూరగోనుటకే ఉపయోగపడుతూ వచ్చినదేకాని, ఆ పరతత్వ జ్ఞానమును క్రింది కవతరింపజేసి, మనః ప్రాణ దేహముల దివ్య పరివర్తనము సాధించి ఇలపైని మానవ జీవితమును దివ్యము గావించుటకు వినియోక్తమై యుండలేదు. శ్రీ అరవిందు లీ అపూర్వ లక్ష్యముతో నవ్యయోగమును ప్రపంచించుటచేతనే యిది అపూర్వమై విరాజిల్లుచున్నది.

1. శ్రీ అరవిందుల జన్మకు నాలుగు సంవత్సరాలముందు యోగ సాధనయం దొక విచిత్ర మంధా త్రాక్కి అపర విశ్వామిత్రునివోలే దీపించిన మరొక మహపురుషుని రైవం కుంభ కోణంలో ఉద్భవించజేసింది. — మార్చర్ 5, 52, 52

జీవితము, జీవితోపకరణములైన మనః ప్రాణ దేహముల దివ్య పరివర్తనము గాంచవలె నన్నప్పుడు, యోగసాధన ఈ అన్నింటినీ తనలో సంతర్పితము చేసుకోగలదై యుండవలెను. గాని, ఏదో ఒక పరమితక్షేత్రములో మాత్రమే ప్రవర్తిల్లునది కానేరదు. జీవితమునంతనూ అట్లు అంతర్పితము చేసుకొన జాలక, సైపెచ్చు కడకు పరిహరించు లక్ష్యముతోనే మనః ప్రాణ దేహములకు చెందిన ఏదో ఒక శక్తి విశేషమును మాత్రము పూతగా గొని ప్రవర్తిల్లినందుననే ఇతర యోగము లన్నియు మహనీయసిద్ధి ప్రదములేయై ననూ పాక్షికములే యైనవి. శ్రీ అరవిందులు కనుగొన్న యోగపద్ధతి అట్లుగాక మనః ప్రాణ దేహముల నిసర్గ శక్తులన్నిటిని విశుద్ధిపూర్వకముగా దివ్య పరివర్తనకు వాటిని యోగ్య మొనర్చి తద్వారా జీవితమునంతనూ దివ్యమొనర్చబూనినందుచేతనే పూర్ణ యోగమును అస్వర్థ నామమును గడించుకొన్నది. భక్తి, జ్ఞాన, కర్మ యోగములయు తంత్రసాధనలయు అద్భుత సమన్వయ మిచట మనకు సుప్రత్యక్షము.

జీవితమునంతనూ అంతర్పితము చేసికొనుట వలననే కాదు, సరతత్వమును అద్దాని విభిన్నస్వరూపములతోనూ లక్షించి ఉపాసించుటవలన కూడా ఈ యోగము పూర్ణ యోగ మైనది. సగుణమును కాదని నిర్గుణమును, నిర్గుణమును కాదని సగుణమును ఆరాధించుట దీని లక్ష్యముకాదు. సగుణ నిర్గుణముల కతీతమై నెలయుచునే ఈ ఉభయమును తానేయై విరాజిల్లు తత్వము దాని యారాధ్యము. ఏకమయ్యా అనేకమై ఒకమహాయోగశీలను నడుపుచున్న తత్వ మది. సర్వాతీతమయ్యనూ వ్యప్తి, సమప్తి రూపములలో సర్వమునూ తానేయై తాను గాక ఇతరములేని అద్యయ స్వరూపము. వేర్వేరు అంతస్తులలో బహుభంగులలో నడచు విశ్వవ్యాపారమెల్ల దాని వ్యాపారమే. ఇది గుర్తించి, అహంకారమును విడనాడి, సరమాత్మునికే ఆత్మ సమర్పణ మొనర్చుకొని, ఆతనితో సాయుజ్యము భజించి, ఆతని యిచ్ఛానుసారముగ విశ్వములో, ఈ పుష్టిజీవనములో, ఆతని శక్తి కేంద్రముగ వ్యవహరించుటను నేర్చుకొనుటయే మానవుడు చేయవలసియున్న పని. అందులకు బాటలువేసి చూపు ప్రత్యేక కార్యము నిమిత్తమై పరమేశ్వరునిచే ప్రత్యక్షముగా పంపబడిన మహావ్యక్తియే శ్రీ అరవిందులు.

దెబ్బది యేనిమిది సంవత్సరాల జీవిత కాలంలో ఆయన సాధించిన అత్యంత విశిష్ట మహాకార్యమునంతనూ సింహావలోసం చేసి చూచినప్పుడు, ఆయన నిజముగా భగవంతునిచే ప్రత్యేక ముగా పంపబడిన మహనీయుడేయని మనం నిశ్చయించుకో కుండా ఉండలేము. భగవంతుడు ఎప్పుడెప్పుడు ఏన రెవరిని ఏ యే పనుల నిమిత్తం సంపుత్రా ఉంటాడో మనం చెప్పుకో లేము. అలా సంపదదే వారంతా భగవదంశాస్వరూపులనగనే మనం పరిగణించక తప్పదు. వారిని అనేకులు సాక్షాత్తుగా భగవదవతారులుగనే కూడ ఆరాధిస్తూ వుండవచ్చు. సలాని మహనీయుడు భగవదవతారమూ, భగవదంశము అనే వ్యర్థ

మిమాంసలోనికి మనం దిగరాదు. తత్వతః ప్రతి మానవుడూ కూడ భగవదవతారమేయైన స్థితిలో ఈ మిమాంసతో మన లను మనం కలవర పరచుకోగల అనుచితం. భగవత్ప్రీతి, మైన ఒక్కొక్క మహాకార్యమునకు ఒక్కొక్క మహత్మ డవత రించాడని వినములమై చేతులు జోడించి నమస్కరించడమే మనం చేయవలసిన పని.

ఏలనంటే గత శతాబ్దిలో భారతదేశమున, వివిధ భగవద్విభూతి విశేషములతో జన్మించిన యితర మహా పురుషుల మాట అలా వుంచి ఆధ్యాత్మిక యోగ సాధనా క్షేత్రంలో తాము నిర్వర్తించిన మహాకార్యముల అసదృశ వైశిష్ట్యముచే లోకోత్తర ముగ నెన్నబడక తప్పని మహావ్యక్తు లిరువు రుద్భవించారు—ఒకరు శ్రీరామకృష్ణులు, రెండవవారు శ్రీ అరవిందులు. శ్రీరామకృష్ణ అవతారం చాలించునదికి శ్రీ అరవిందులు పదునాలుగేండ్ల వయస్సులో ఇంగ్లండులో విద్యాభ్యాసం చేస్తున్నారు. భగవత్సాక్షాత్కారమును పొందు సుపాయములుగా శాస్త్రములందు వివరించ బడిన వివిధ సాధన ప్రక్రియల నన్నిటిని తా ననన్వేషించి అన్నింటి లోనూ అత్యశ్చర్యకరంగా అత్యల్ప కాలములోనే ఆ యా లక్ష్య సిద్ధులను సాధించి చూపి, అన్ని భగవంతుని చేరు మార్గములే యని నిరూపించి, సర్వ మత సామరస్యమును చాటి, నిర్వకల్ప సమాధి యనబడునది సైతమూ సాధ్యమేయని తెలుపుటకు తాను ప్రత్యక్ష నిదర్శనమై తన వలెనే కారణజన్మదై జన్మించిన శ్రీ వివేకానందుని ద్వారమున యావత్ప్రపంచములోనూ మహత్తరమైన ఆధ్యాత్మికోన్నేషమునకు కారణభూతులైన దివ్య పురుషులు శ్రీరామకృష్ణులు. కాని, ఆ పని ఆయనచేత అట్లు చేయున్నప్పు కాలంలోనే భగవద్విలాసం సులౌక ముత్కార్యమును కూడా సంకల్పించి, శ్రీ అరవిందుల జన్మరూపంతో దానికి అంకురార్పణ గావించింది.

ఆధునిక విజ్ఞాన నాగరికతా సంస్కర్తలేని వల్లెటూరి సనాతన సాంప్రదాయక వాతావరణంలో శ్రీరామకృష్ణుని జన్మించ జేసిన భగవద్దీలయే శ్రీ అరవిందుని సనాతన సాంప్రదాయపు పాడయే గిట్టుని పాశ్చాత్యనాగరికతా వ్యామోహపరుని కుమారునిగా పుట్టించి, ఆ బాలుని విద్యాభ్యాసంలోకూడా ఈ సనాతన సాంప్రదాయపు సాక్కు సోకకుండునట్లు ఇంగ్లండులోనే విద్యాభ్యాసం సైతం జరిగేటట్లు చేసింది. కాని అపూర్వమైన ఒక ప్రత్యేక యోగ పంథాను లోకమున ప్రవర్తించ చేయ దానికై అవతరించిన వానిని ఈ విజాతీయవాతావరణం ఎంత కాలం నిరోధించి ఉంచగలదు? నిరోధించలేకపోవడం అట్లుం డగా, ఆతడు మునుందు నిర్వర్తించవలసియున్న మహాకార్యానికి ఈ పాశ్చాత్య విజ్ఞాన సముపార్జనం ఒక విధమైన పుష్టిని చేకూర్చు లానికే ఉపయోగపడింది. తా నొక మహాకార్యం సాధించడానికై జన్మించినట్లు పదునాలుగేండ్ల వయస్సులోనే సుహృద్ ప్రేరణ ఒకటి ఆయనలోంచి బయలుదేరింది.

మొట్ట మొదటగా ఇది దేశభక్తి రూపంలో బయలుదేరిన ప్రేరణ. మాతృదేశంనుండి ఆరువేల మైళ్ళ దూరంలోకి

విసరివేయబడినా అయినలోకి యీ ప్రేరణ రానే వచ్చింది. దేశం ఆయనకు నదులూ, కొండలు, అడవులు, పల్లెలు, పట్టణాలుగా మాత్రమే గోచరించలేదు. సాక్షాత్తు మాతృమూర్తిగా అది ఆయనకు సాదగట్టింది. దేశమాతను శృంఖలాబంధముక్తం చేయాలనే తనాతనా పుట్టింది. కత్తులతో, తుపాకులతో యీ పని సాధించబడదని కూడా ఆయన గ్రహించారు. క్షాత్ర లేజన్సు కంటే బ్రహ్మలేజన్సు దీనికి అవసరమని ఆ అల్ప వయస్సు లోనే ఆయనకు స్ఫురించింది. సనాతన ధర్మ వాతావరణానికి బహుదూరంగా విద్యాభ్యాసం చేస్తున్న ఆ బాలునితో యీ పనాతన ధర్మ కునము మెట్లు మొగ్గ తొడిగి వికసించ నారంభించినదో ఆశ్చర్యకరమే. పదునెనిమిదేండ్ల వయస్సు వచ్చుసరికి యీ భావం తనతో బాగా బలపడినదని తన భార్యయైన శ్రీమతి మణాలిదేవికి తాను వ్రాసిన ఒక ముఖ్యమైన లేఖలో ఆయన స్వయంగా చెప్పుకున్నారు. ఐ. ఏ. ఎస్. పరీక్షలో అదివరకే ఉత్తీర్ణుడైనా దానికి పరిపూర్తి ఘటించుచోనే అశ్వారోహణ పరీక్షకు వెళ్ళడం బుద్ధిపూర్వకంగా మానివేసి, బ్రిటిషుప్రభుత్వం కింద సివిల్ సర్వీస్ ఉద్యోగానికి అనర్హతను అయిన కావాలని గడించుకొన్నది యీ కారణం వలననే అనుటకు సందేహం లేదు.

లండన్ లో ఇండియన్ మజ్లీస్ అనే యువక సంఘమున సభ్యుడయి ఆ జాలకీశోరం చేస్తూ వచ్చిన గర్జనలు చెవిని పడగా (బ్రిటిషు ప్రభుత్వం అంతకుముందే ఒక 'బ్లాకు మార్కు' ఆయనపై వేసి వుంచింది. బరోడా మహారాజు ఆవ్వనంపై బరోడా సంస్థానం సర్వీసులో పని చేయడానికి ఆయన అంగీకరించి, ఇరువదియొక్క సంవత్సరాల వయస్సులో బొంబాయి పోరుబందరు రేవునందు స్టీమరు దిగి భారతభూమిపై అడుగు పెట్టగానే అపురూపమైన మహాశాంతి ఒకటి తనలోనికి పైనుంచి దిగివచ్చినట్లుగా ఆయనకు అనుభూతమయింది. ఇది నిశ్చయంగా ఆసాధారణమైన ఆధ్యాత్మికానుభూతి లక్షణం. యోగ సాధన అంటూ అప్పటివరకూ ఆయన ఏదీ ప్రారంభించక పోయినా కలిగిన అనుభూతి ఇది. తాను అనుకోకుండానే దానంతట అది జాగ్రదవస్థలో కలిగిన అనుభూతి. తరువాత కొన్ని నెలల వరకూ కూడా అది ఆయనలో నెలకొని వుండడం గమనించదగినది.

(శ్రీరామకృష్ణ పరమహంసకు వది, సదకొండేండ్ల వయస్సులో ఆకాశమున నల్లని మబ్బుల ముందర ఎగిరే తెల్లని కొంగల బారును చూడడంతోటే మొట్ట మొదటి భావ సమాధి కలిగింది. శ్రీ అరవిందుని బాల్య దశలో ఇట్టి అనుభూతు లింకేమైన కలిగినవో లేదో తెలియదు. కాని, భారతభూమిపై అడుగిడగానే ఆయనకు కలిగిన యీ అనుభూతి అప్పటికే ఆయన లోని ఆధ్యాత్మిక సరివక్తరను తెలియజేస్తుంది. తరువాత కొన్ని సంవత్సరాలకు ఒకసారి కాశ్మీరు రాజధానియైన శ్రీనగరంలో శ్రీ శంకరాచార్య పర్యత మనబడే దానిపై నడుస్తూ వుండగా మహాక రకమైన అనుభూతి ఇదేవిధంగా ఆయనకు కలిగింది. పైవా, క్రిందా మట్టు అంతటా అంతటానే ఒక చాన్యా

కాశం మధ్య తానున్నట్లుగా అనుభవ మది. జాగ్రదవస్థలో కనులు తెరిచి చూస్తూ వుండగానే కలిగిన అనుభవం. ఇది ఎందుకు కలిగినదో ఆయనకే తెలియదు. అనుకోకుండానే ఇట్టి అనుభవం కలిగడం ఆయనకే ఆశ్చర్యం గొలిపింది. కాని, దానిని గురించి తరువాత ఆయన పెద్దగా ఏమీ అలోచించలేదు. (శ్రీ రామకృష్ణుని వలెనే, ఆధ్యాత్మికానుభూతు లాయనకు సహజ ప్రాప్తము అనుట కిది నిదర్శనములు.

(శ్రీ అరవిందులు ఇంగ్లండునుండి భారతదేశానికి చేరుకున్న సంవత్సరమే (శ్రీ వినోకానందులు షికాగోలో ఆఖిల మత మహాసభా వేదికపై భారత సనాతన ధర్మ సందేశమును వినిపిస్తూ వేదాంతకేసరియై గల్గివిన సంవత్సరం. (శ్రీ రామకృష్ణ, వినోకానందుల జీవిత సందేశముల ప్రభావం (శ్రీ అరవిందులపై విస్తారంగా ప్రసరించింది. దానికితోడు, భారత సంస్కృతి విజ్ఞానము నంతనూ ఆపోశనంపట్టి, విద్యా వ్యాసంగమును ఆయన ప్రారంభించారు. ఏ పని తలపెట్టినా అందు అనన్వేషక గ్రనిష్ట ఆయన సహజ లక్షణం. సునిశితమైన బుద్ధి బలమే కాక, సుగంభీరమైన హృదయ భావావేశం, మహోన్నతమైన బోధ సూక్తి కలిగినవాడు కావడంచేత ఆయనకు యీ వ్యాసంగ మొక మహోల్లాసమై వెల్లివిరిసింది. భారతదేశానికి రాకముందూ, వచ్చినతరువాతా కూడా మహోత్సాహంతో భావనా విజ్ఞు పర్వతంతో ఆయన ఎడనెడ రచిస్తూ వచ్చిన కనితా రచనలలో ఆయనలో తేజోరిల్పతూ వుండిన ఆసాధారణ ప్రతిభా విశేషమునకు నిదర్శనాలు. భారత సనాతన ధర్మపు పరమ గంభీర మహనీయ స్యూరూపం ఇప్పుడాయనకు బాగుగా సాదగట్టినది. కాని, దేశోద్ధరణముకోసమై బ్రహ్మలేజోబలం సంపాదించవలెనన్న గొప్ప నాటి కోర్కె యింకా తీరని కోర్కెగానే ఉండిపోయింది. అది సాధించడంకోసమే ఆయన 1904 లో ముప్పది రెండేండ్ల వయస్సున యోగసాధనను ప్రారంభించారు.

దీనికిముందు మూడేండ్ల క్రిందటే ముణాలిదేవితో ఆయనకు నివాహమయింది. కాని ఆయనలో ఆమె కొవ్వరం వేసినది అత్యల్పకాలం. దీర్ఘకాలం పుట్టింటనే గడవలసిన పరిస్థితు లామెకు ఏర్పడ్డాయి. తీవ్రమైన మార్పు లీ సమయమున శ్రీ అరవిందునిలో రావడం మొదలు పెట్టాయి. తొలి దేశ ప్రజానీకం దుర్బర దారిద్ర్యంలో దొప్పదోగుతూ వుండగా సాంసారిక సుఖ భోగాలతో తెలియాడుటయం దాయనలో ఆసక్తి బొత్తిగా హరించిపోయింది. సామాన్యనివలెనే భావిస్తూ, అవసరమైనంత మేరకే తన కొరకు ఖర్చు పెట్టుకుంటూ, తక్కిన తన ఆర్జనమంతా దేశ ప్రజాక్షేమం కోసమై వినియోగించవలెనన్న తనాతనా బయలుదేరింది. అవసరమునుమించి ఇన్నాళ్ళూ తన సుఖాలకై ఖర్చు పెట్టుతున్నదంతా గీతలో భగవానుడు చెప్పినట్లు దొంగతనంగా స్ఫురించి, ఆ వెనుకటి జీవన పద్ధతిపై రోత పుట్టగా, ఇకముం దట్లు జరగరాదని నిశ్చయించుకొన్నాడు. దేశమాత అస్వతంత్రావస్థ తలచుకొన్న కొలదీ ఆయనకు పిచ్చి

అమృతాంజన్ గ్రిప్ మిక్చర్

పాప అరోగ్యానికి,
సంతోషానికి దివ్యమృతం.

అజీర్ణం, వాయువు,
కలతనిద్ర, వాంతులు,
విరేచనాలవంటి భావలు
వెంటనే తగ్గిపోతాయి.
ఆకలి, జీర్ణశక్తి బాగా
ఉంటాయి.
పాపాయి ఆరోగ్యం
భాగుపడుతుంది.

FDX AG 1660 TEL A

అమృతాంజన్
లిమిటెడ్

అనోలియమ్

కోల్డ్ రబ్

జలుబులని, దగ్గులని నివారించే మరొక అమృతమైన శక్తి.

జలుబులేస్తే రొమ్ములో కఠం చేరుతుంటుంది.
గొంతుక, ముక్కు పూతువుపోతాయి.
అనోలియమ్ బాగా తోతుక బొచ్చుకుపోయి గుణం
ఇవ్వగలదు. అరు శక్తివంశమయిన బొవదాలుకం
అనోలియమ్ జలుబు, దగ్గు, దొంపబారం—వీటిని
చచ్చన, చచ్చగా తగ్గిస్తుంది.
ముక్కు, గొంతుక, రొమ్ము—వీటిమీదా, వీటిచుట్టూ
అనోలియమ్ మర్చన చెయ్యండి,
బావమటుమాయమవుతుంది.
అనోలియమ్ వెంటాడా వరసమయినదే!

అప్పుడు సీసాలలో కూడా వాడుకుంటే!

ఇది అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ వారి కయింపే అమృతం ఉంటుంది!

యెత్తుతున్నట్లుయింది. తల్లిరొమ్ముపై ఎవడైనా ఎక్కి కూర్చుండి ఆమె రక్తసానం చేస్తుంటే కుమారుడేమి చెయ్యాలి! విభిన్నంగా మృచ్ఛాస్థములు భుజిస్తూ భార్యతో భాగం లనుభవించగలడా? తన భార్యకు వ్రాసిన ఉత్తరంలో ఈ ప్రశ్ననే వేసి ఆయన తన హృదయావేదనను వెల్లడించుకున్నారు.

దేశం కోసమై బ్రహ్మతేజోబలం సంపాదించవలెననే తపాతపా ఆయనలో మరొక తీవ్రత్వం కూడా మేల్కొలిపింది. భగవంతుని సాక్షాత్కారం పొందవలెననేదే ఆ ఉత్సాహం. ఇదొక ఉన్నాదమై ఆయన నావహించగా దక్షిణేశ్వరంలో శ్రీరామ కృష్ణ నివసే అందుకొరకై తీవ్రసాధనలో నిమగ్నులైనారు. శ్రీరామకృష్ణ నివసే శ్రీ అరవిందుని సాధన కూడా స్వయం ప్రేరేతమూ స్వోపదిష్టమూ వనేది ఇచట మనం గమనించవలసి వున్నది. వివిధ సాధన ప్రక్రియలలో శ్రీ రామకృష్ణ నికి గురువులుగా చెప్పబడేవారంతా నిమిత్తమాత్రులని పూర్వ సంప్రదాయమును గౌరవించే నిమిత్తం అట్టి వారిని ఆయన గురువులుగా స్వీకరించారని విజ్ఞు లొక మెరిగినదే. తన సాధనల కాలంలో తనలోనుంచే ఒక యతీశ్వరుడు త్రిశూలధారియై వెలికివచ్చి వివిధ సాధన ప్రక్రియలన్నీ తనకు బోధిస్తూవుండేవాడని, వాటినే తరువాత బ్రాహ్మణి, తోతాపురి మొదలైనవారు తనకు బోధించడం జరిగిందని శ్రీ రామకృష్ణలే కాలాంతరమున తన శిష్యులతో వక్కాణించి వున్నారు.

శ్రీ అరవిందులకు కూడా, యోగ సాధనకు ప్రేరణలన్నీ ఆయనలోపలనుండియే వచ్చాయి. ఆయన తనకు తానే గురువు. ప్రాణాయామ ప్రక్రియను మాత్రం నర్మదాతీరవాసియు సుప్రసిద్ధ బ్రహ్మసంతుల శిష్యుడమనగు దేవధర్ అను ఇంజనీరు వద్ద తెలుసుకొని అభ్యాసం మొదలుపెట్టారు. ఉదయం మూడు గంటలు, సాయంకాలం రెండు మూడు గంటలు సాధన చేస్తూవుండేవారు. ప్రాణాయామంవలన శరీరారోగ్యమూ, శక్తి పుద్ధి పొందినవని, మేధాశక్తి ఇనుమడించినదని ఆయన కాలాంతరమున తెలియజేశారు. పూర్వం కవితా రచన రెండు వందల పంక్తులు చెయ్యడానికి నెలరోజులు పట్టగా, ప్రాణాయామాభ్యాస ఫలితంగా ఇప్పుడు ఒక్క అరగంటలోనే ఏకధాటిగా చేయగల శక్తి అలవడింది. మనస్సులోనే రచననంతా పూర్తిచేసి పిమ్మట కాగితంపై పెట్టడానికి కూర్చోగా క్రమం తప్పకుండా అంతా వడిగా వ్రాయగల ధారణాశక్తి కూడా పెరిగింది. కాని, ఇంతకుమించి ఆధ్యాత్మికంగా కలిగిన ప్రయోజనమేమీ లేదని ఆయన గ్రహించిన తరువాత కాలక్రమాన దానిని తమ సాధనలో నుంచి తొలగించి వేసుకొన్నారు.

ఉపనిషత్తులు, గీత—ఇవే ఆయనకు సాధనలో ఉత్సాహం పూరిస్తూ వచ్చిన గ్రంథాలు. అంతర్ బోధ స్ఫూర్తుల కారణంగానూ, శర ప్రయోగమును బోలిన ఏకాగ్రతానిష్ఠ మూలమునను ఈ సాధన అతి వేగంగా, సద్యః ఫలదాయకమవుతూ కొనసాగింది. సహజన ధర్మ మహత్వం సుప్రత్యక్షంగా అంతరంగమున భాసించింది. భగవంతుని ఇచ్చుకు అర్పణ చేసుకునే వేర్లు ఆయనకు

నకు మొదట్లోనే అలవడింది. యోగ సాధనను ఆయన ప్రారంభించినది దేశోద్ధరణ కోసమైన బ్రహ్మతేజస్సంపాదన నిమిత్తమనేది మనం మరచిపోరాదు. తనకు తాను ముక్తి సాధించుకొనే లక్ష్య మాయనను ఎన్నడూ అకర్షించలేదు. పైపెచ్చు, ఆ ధోరణిపట్ల ఆయన పూర్తిగా విముఖుడు. కావుననే, యోగ సాధన కార్యవరణకు ప్రతిబంధక మగుటకు బదులు ఉత్తేజకం కావాలని ఆశించి, ఆ లక్ష్యంతోనే ఆయన యోగసాధన కొనసాగించారు.

యోగసాధన ప్రారంభించిన రెండు సంవత్సరములకే, దేశ రాజకీయములలో ప్రత్యక్షంగా పాల్గొనవలసిన అవసర మాయనకు ఏర్పడింది. భగవంతుని చేతిలో యంత్రప్రాయంగా ఈ కనులు నిర్వహించడం ఆయనకు కుదిరింది. తనకు స్వతంత్రతేచ్చ అంటూ ఏమీ లేదు. అంతా భగవదీచ్ఛయే. భగవదీచ్ఛానుసారం పని చెయ్యడం మాత్రమే తన వంతు. భగవంతుని చేతిలో తాను యంత్రమునై పోతినప్పు యీ పరమ రహస్యమును ఆయన ఒక్క తన భార్యకు మాత్రమే ఒక ఉత్తరంలో తెలియజేసి, దానిని పరమ గోప్యంగా ఉంచవలసినదని కోరారు. భర్తకు భార్య శక్తియనీ, భర్త ఆశయాలతో ఆమె ఏకీభవించి సహధర్మిచారిణియై ప్రాత్రు హిస్తూవుంటే అతని శక్తి ఇనుమడించగలదని ఆయన ఆశయం. ఈ కోర్కెతోనే ఆయన భార్యకు అనేక విధములుగా బోధించి, ఆమెను తన మార్గంలో ప్రవేశపెట్టుకొని తనవెంట నడిపించుకొని పోవాలని ఎంతగానో అభిలషించారు. కాని, దైవ నిర్ణయం వేరయింది. దైవాదేశానుసారంగా ఆయన రాజకీయరంగమునే వీడి మరొక మహత్కార్య సాధనకై పురుచ్చేరి చేరుకొనవలసి రావడం, భర్తను చేరుకొనడానికి అనుమతిని పొంది 1918 లో పురుచ్చేరికి వయనం కట్టి ఆమె సిద్ధమైన తరుణంలో ఛోవ్వా యెంజా జ్వరంవలన ఆమె మరణించడం సంభవించినది. అది ఒక ప్రత్యేక గాథ.

కలకత్తాలో జాతీయ కళాశాల పదవి సంగీకరించి, 'సందే మాతరం', 'యుగాంతర' పత్రికలకు వ్యాసాలు వ్రాస్తూ, భారత జాతీయ కాంగ్రెసులోని మితవాద ధోరణులకు వ్యతిరేకంగా తీవ్ర జాతీయ వాద నాయకులలో ముఖ్యులై జాతీయవాద శక్తులను కూడగట్టి మహాసంరంభమున మునిగివున్న సందర్భమున కూడా శ్రీ అరవిందుల యోగ సాధన సాగుతూనే వచ్చింది. సూరతు కాంగ్రెసు విచ్ఛిత్తి అనంతరం ఆయన కార్యభారం మరింత పెరిగింది. ఇంతలో సాధనయం దొకవిధమైన స్తబ్ధత్వం ఏర్పడగా, తన పశ్చిమ భారత పర్యటన సందర్భంలో బరోడా వగర మున విష్ణు భాస్కర లేలే అను మహారాష్ట్ర యోగిలో సంప్రతించారు. లేలే సలహాలు శ్రీ అరవిందుల ఆధ్యాత్మిక సాధనలో క్రొత్త అనుభవాలకు దారి తీశాయి.

ధ్యానమునకు కూర్చున్నప్పుడు, దేనిని గురించియు ధ్యానించక, మనస్సును నిశ్చలపరచి భాళిగా వుంచి, మనస్సులోకి ఏది వచ్చినా బయటికి త్రోసివేయవలసినదని సలహా యిచ్చాడు, లేలే. ఈ పని శ్రీ అరవిందులు అవలీలగా సాధించడం ఆయనకు

ఆశ్చర్యం కలుగజేసింది. కాని, యీ సాధన పర్యవసానంగా శ్రీ అరవిందులకు అక్షర పరబ్రహ్మ సాక్షాత్కారమయింది. అందుకని ప్రకాంతి హృదయంలో విడుదలైంది. ప్రపంచంలోని వస్తువులన్నీ తెరమిడి వట్టి బొమ్మలుగా కనిపించసాగాయి. ఇది అద్వైత వేదాంతానుభవం. నిష్క్రియత్వానికి దారితీసే యీ అనుభవం అరవిందులు వాంఛించినదికాదు. లేలే యోగి పూహించినదియు కాదు. అంతట, ఈ చిక్కులోనుంచి బయటపడే నిమిత్తం అంతర్యామియైన యాశ్చర్యనకు సాధన యావత్తూ సమర్పించుకొని ఆయన ఆదేశం చూడవలసినదిగా లేలే మరల ఉపదేశించాడు. శ్రీ అరవిందు లక్ష్మే యోనర్చి ఇక తరువాత తన సమస్త సాధనలకు ఆ అంతర్యామినే గురువుగా వేకొన్నాడు. లేలే ఉపదేశం వలన, బహిరంగ సభలందు మనస్సుతో పని లేకుండా మనస్సు కఠినమైన స్థాయిలోంచి ప్రసంగించడం కూడా ఆయనకు కుదిరింది. బొంబాయి, పూనా, నాసిక్, అమరావతి మొదలైన నగరాలలో పర్యటన సందర్భాన ఆయన ఉపన్యాసములన్నీ ఈ స్థాయిలోనుంచే జరిగాయి.

లేలే యోగితో శ్రీ అరవిందుల సాంగత్యం ఎంతోకాలం సాగలేదు. రెండు మూడు నెలలకే అది ముగియవలసి వచ్చింది. ఏలనంటే, విప్లవకారులకు యోగ శిక్షణ ఇచ్చే విషయమున సంప్రతింతుటకై లేలేను కలకత్తాకు ఆహ్వానించమనినప్పుడు, ఇది భగవదాదేశంగా కనిపించడం లేదని అరవిందుడు ఈశ్వర శక్తికి గాక అనురశక్తికి పశుడైనట్లు కనిపిస్తున్నదని, అట్టి సందర్భంలో ఆయన యోగ సాధన విషయమున తానిక బాధ్యత వహించజాలనని, లేలే చెప్పేయడంతో అతని కొ బాధ్యతను తప్పించివేసి, తన అంతర్యామిపై తాను ఆధారపడటకై శ్రీ అరవిందు లిటుపై నిశ్చయించుకొన్నాడు. విప్లవకారులకు యోగ శిక్షణ నిప్పించే ఉద్దేశం తరువాత విరమించుకోబడింది. పిమ్మట కొలది కాలానికే, ఆరిపురు బాంబు కేసు సందర్భమున శ్రీ అరవిందులు అరెస్టును సుమారు రొక్క పంచత్తర కాలం ఆరిపురు జైలులులో గడవవలసి రావడంతో ఆయన సాధన మరొక కొత్త భూమిక వధిరోహించింది.

ఈ అరెస్టుకు నెల రోజుల క్రితమే ఏకాంతవాసమునకు పోవలసినదిగా శ్రీ అరవిందులకు అంతర్యామినుండి ఆదేశం వచ్చింది. కాని, అది ఆయన అంతగా పట్టించుకొనలేదు. ఆ ఆదేశోల్లంఘన ఫలితమే ఈ అరెస్టు కావచ్చు. ఏమైనప్పటికీ, జలాత్కారముగ విశాంతి విచ్చి సాధనలో ఆయనను మరొక మెట్టు పైకి ఎక్కించాలని దైవం సంకల్పించింది. అదియే సర్వమునూ వాసుదేవ మయంగా చూచే దివ్య సాక్షాత్కారం. తన సాధన ప్రగతిని భగవంతుని చేతులలోనికి అర్పించుకొన్నవాడుకావడంచేత తోటి శ్రేణిల మధ్య రద్దీలో రోజులు గడవవలసినవచ్చినా కూడా అది ఆయన యోగసాధనకు అంతరాయం కాలేదు. జైలులో కలిగిన సాక్షాత్కారాన్ని ఆయన తన విడుదల అనంతరం ఉత్తరపరా ఉపన్యాసంలో విశదంగా వివరించారు. పరమాణులు మొదలు క్రొత్తగా పుట్టిన నక్షత్రం వరకూ, ప్రపంచము జీవకణం లగాయత

నూతనంగా జన్మించిన మానవ శిశువు వరకూ సమస్తమూ కృష్ణమయంగా దర్శనమయింది. నిర్గుణ నిరాకార అక్షర పురుషుడు, సగుణ సాకార క్షర పురుషుడే కాక, ఉభయులకూ అతి తుడై నెలయు పురుషోత్తమ సాక్షాత్కార మది.

ఎత్తయిన జైలు గోడలు తనను బందీ చేస్తున్నట్లుగా ఇప్పుడాయనకు కనిపించలేదు. వాసుదేవుడే తనను చుట్టుకొని పున్నట్లుగా కనిపించింది. జైలుగది ఎదుటనున్న చెట్టుక్రింద నడుస్తున్నప్పుడు, అది చెట్టుగా కనిపించలేదు. వాసుదేవుడే అచట నిలువబడి తనకు నీడ నిస్తున్నట్లు గుండొంది. జైలు కటకటాలు కటకటాలుగా గాక, వాసుదేవుడే తనను కాపాడడానికి కావలి ఉన్నట్లుగా గోచరించాయి. పడుకోడానికి, కప్పుకోడానికి తనకు ఇవ్వబడిన ముతకకంబళ్లలో వాసుదేవుని కరస్పర్శను ఆయన అనుభవించారు. జైలులోని చోరులను, హంతకులను, వంచకులను చూచినప్పుడు, ఆ తమోమయాత్ములు, కళంకిత శరీరాలలో కూడా వాసుదేవుడే కనిపించాడు. ఆయన సంశయములన్నీ పటా పంచలైపోయాయి. తన నిర్బంధం భగవత్కార్యమునకు అంతరాయముగా భావించుటచే ఆయన విశ్వాసం మొదట్లో చలించింది. కాని మూడు రోజుల అనంతరం 'వేచి చూడు' అనే వాణి ఆయనకు వినిపించింది. ఆ వేచి చూచినదానిఫలితమే యీ దివ్య సాక్షాత్కారం.

సామాన్య సాధకులైతే ఈ సాక్షాత్కారంతోనే తమ జన్మ సాఫల్యం సిద్ధించినదని, ఇక సాధించవలసినది లేదని అనుకొని పుండేవారు. శ్రీ అరవిందుల సాధన ఆయన చేతులలో లేదు. ఆయన సర్వసమర్పణం చేసుకొన్న భగవంతుని చేతులలో ఉన్నది. భగవంతు డాయనకు వేరొక పని నిర్దేశించి ఉంచాడు. ఈ 'వాసుదేవస్పర్శ' మనే సాక్షాత్కారం ఆ మహాత్కార్య సాధన కొక సోపానం వంటిది మాత్రమే. రోకాని కొక నూతన లక్ష్యాన్ని, నూతన సాధనాప్రణాళికనూ ప్రకటించి ఆచరణ పూర్వకముగ మార్గ దర్శకుడై ఆయన నెలయవలసి పున్నది. దానికి బిజారోపణం కూడా ఈ కారాగారవాస కాలంలోనే జరిగింది. ఏలనంటే ఏ అతిమానస విజ్ఞానం పుచ్చి జీవనంలోనికి అవతరించనున్నదని ఆయన మున్ముందు ప్రవచించనున్నారో దాని రూపురేఖలు కొంతవర కాయనకు ఇవటనే గోచరించాయి. అప్పటికి ఆరు సంవత్సరాల క్రితం మహాసమాధి నొందిన వివేకానందస్వామివాణి కొన్ని రోజులపాటు వరుసగా తనకు వినిపిస్తూ, ఈ అతిమానస మును గురించిన నిర్దేశం చేస్తూ వచ్చినదనీ, ఆయన సన్నిధి తనకు స్పష్టంగా స్ఫురిస్తూ వచ్చినదనీ, ఆయన కాళాంతరంలో వివరించారు. ఆ అతిమానస విజ్ఞానమునకు తాను 'షెట్టి'న Supermind అనే పేరు వివేకానందులు స్వయంగా ఉపయోగించకపోయినా దాని లక్షణం ఇది, ఇది అంటూ నిర్దేశించడం జరిగిందనీ, తాను చెప్పవలసినదంతా చెప్పడం పూర్తి అయిన పిమ్మట ఆ వాణి ఇక వినిపించడ ముగిసాయినదనీ శ్రీ అరవిందులు తెలియజేశారు.

జైలునుండి విడుదలైన పిమ్మట ఒక సంవత్సరంపాటు ఆయన ఇంకా రజకీయక్షేత్రంలోనే ఉంటూ 'కర్మయోగ' అనే ఇంగ్లీషు పత్రికనూ, 'ధర్మ' అనే బెంగాలీ పత్రికనూ నడుపుతూ వచ్చినా, అందరి వాతల స్వరూపం పూర్తిగా మారిపోయి పినూత్తుమైన అధ్యాత్మిక లెజన్సును వెరజమ్ముకొన్నది. రాజకీయాలనుండి ఆయన విరమించుకున్న నూచిన ప్రవృత్తిగా 'దేశీయులకు బహిరంగ లెఖ' అను దానిలో ఆరు నెలల ముందుగానే కనిపించి, స్వరాజ్యసమరం కొనసాగించగల వాడుకుడు భగవద్గిర్దిష్టుడై రాగలడనీ, నేషనలిస్టు పార్టీ అట్టి నాయకుని రాక కొరకై వేల ఉండాలని అందులో ఆయన హెచ్చరించారు. ఆ భగవద్గిర్దిష్టుడు తాను కాదని ఆయనకు ప్రవృత్తిగా తెలిసి పోయింది. తనకు వేరే పనిని భగవంతుడు నిర్దేశించాడు. పరిస్థితి కట్టుండగా, అరెస్టుకు భయపడి ఆయన దేశంనుంచి పారిపోయి రనుకోడం ఎంత అవినీకం! భగవంతుని చేతిలో ఆయన ఉపకరణం. యంత్రప్రాయంగా అడింబడినట్లు తాను అడవలసిన వాడు మూతమే.

కాపున భగవద్గిర్దిష్టానుసారంగానే 1910 లో ఆయన కార్యస్థానం పుదుచ్చేరికి మారింది. రాజకీయాలు పూర్తిగా వదిలి వేశారు. ఇప్పుడు ఆయన కార్యం అలీపూరు జైలులో తనకు సూచితమైన అతిమానసవిజ్ఞానావతరణమును గురించిన సందేశమును చాటి, తత్సాధనకు అవసరమైన పూర్ణయోగ స్వరూపమును తీర్చి దిద్దడమే. అసహాయశూరుడై ఇక ఆయన ఆ కార్యక్రమంలో నిమగ్నులైనారు. పుదుచ్చేరి చేరిన తరువాత మొదటి నాలుగు సంవత్సరాలూ పూర్ణయోగ సాధన ననుష్ఠిస్తూ దానికి రూపు రేఖలు దిద్దడంలోనే గడిపారు. ఇంతలో పాల్ రిచర్డ్, మీరా రిచర్డ్ వంతుల పరిచయమై, వారి ఆర్థిక సహకారంతో 'ఆర్య' అనే కాలికమాన పత్రికను ప్రచురించ యేర్పాటు జరగడం సంచలించింది. అది 1914 వ సంవత్సరం. 'ఆర్య' పత్రికా ప్రారంభానంతరం కొంతకాలానికి ప్రథమ ప్రపంచ సంక్రమం సంప్రదింపుకాగా, ఫ్రెంచి ప్రభుత్వపు అదేశమున రిచర్డ్ దంపతులు ప్రాన్సుకు వెడలిపోవలసి వచ్చింది. కానీ 'ఆర్య' ప్రచురణ మాత్రం అగిపోలేదు. శ్రీ అరవిందులే అందరి వ్యాసములన్నీ తానే రచిస్తూ ఆరున్నర సంవత్సరాలు దానిని అచిచ్చిన్నంగా నడిపి, ఒక్క రోగా విషయముననేకాక ఇంకా పెక్కు విద్యా విషయములపై క్రొత్త వెలుగులను ప్రసరింపజేస్తూ సరమాశ్చర్యకరమైన వాఙ్మయ సృష్టి విధాతయై విరాజిల్లినారు.

అచ్చులో ఆరువది నాలుగు పేజీలను నింపగల వివిధ వ్యాస రాజములను ప్రతినెలా పత్రికకు అందించడానికై ఆయన ఎంత మూతమూ శ్రమపడలే దన్నది ఇంకా మనం గమనించవలసి వున్నది. కాగితముపై కలము పెట్టుటయే తడవుగా లేక టైప్ రైటర్ పై వేళ్లు వేయుట తడవుగా వాక్యములు వాటంతటవియే దొర్లుకుంటూ వచ్చేసే. అని పైనుంచి ఎవరో వ్రాయించినవిగాని తాను వ్రాసినవి కావు. క్రొత్తగా అలోచించి వ్రాయవలసిన పని ఆయనకు ఏమీ లేదు. వాగ్రూపం ధరించవలసిన

విషయ దర్శనమంతా ఆయనకు అంతకు పూర్వమే యోగసాధనానుభూతుల సందర్భంలో అయింది. అవి యోగ దృష్టిలో, దివ్యానుభూతులను పురస్కరించుకొని వ్రాసిన వ్రాతలుగాని బుద్ధితో ఉపాకల్పనచేసి వ్రాసినవి కావు. మొదట బుద్ధియై దర్శించి పిమ్మట మనీషిగా అదర్శనములను ఆయన వివరించారు. కానీ, ఆయన మనీషిలో కూడా భావప్రతీకలలో కూడిన కవితా వైభవమే వెల్లి విరుస్తూ వుంటుంది.

1920 లో మీరా రిచర్డ్ ప్రాన్సునుంచి పుదుచ్చేరికి తిరిగివచ్చి శ్రీ అరవిందునికి సహకారిణిగా అచటనే నిలిచిపోవడంతో ఆయన సాధన చరిత్రయందు నూతనాధ్యాయం ప్రారంభమయింది. చిన్ననాటినుండియే గొప్ప అధ్యాత్మికానుభూతులను పొందుతూ వచ్చిన జీవిత మామెది. శ్రీ అరవిందుల నామ చూడక మునుపే దివ్యస్వప్నములం దాయన తనకు గోచరించి సాధన మార్గముల తన కుపదేశిస్తున్నట్లు మెకు అనుభూతమవుతూ వచ్చింది. పుదుచ్చేరిలో శ్రీ అరవిందులను చూచుటతోడనే అమె తన అంతరంగిక గురువును పోల్చుకున్నది. ఆయన జీవిత సందేశ వ్యాప్తికి ఆయన శక్తిగా కార్యక్రమియై విలసిల్లుటకు భగవద్గిర్దిష్టురాలు ఈమెయే అని తరువాత చరిత్ర రుజువు చేసింది. ఏలయన, అమె రాసంతవరకూ అచట అశ్రమమని చెప్పుకోదగినదియే లేదు. తగిన జీవన సౌకర్యములు సైతం శ్రీ అరవిందులకు అమెరియుండలేదు. ఈమె వచ్చుటయే తడవుగా అవి అస్తియు ఒక గూర్పులు కామె శ్రద్ధ సహించింది. అమెరకాలంలో అశ్రమ వ్యవస్థ కూడ అమె అసాధారణ ప్రజ్ఞా విశేషములచేత పెంపొందినదే.

అన్నిటికంటే ముఖ్యంగా యోగ సాధనలో సైతం అమె ఆయనకు తోడ్పడగల శక్తి సంపన్నురాలయింది. ముఖ్యంగా సాధనలో శిష్యులకు తోడ్పడే ఉపాయం మొదట్లో తనకు కుదరలేదనీ అమె వలసిన తానా మెలకువ నేర్చుకున్నాననీ శ్రీ అరవిందులే ఒక సందర్భంలో వక్కాణించివున్నారు. యోగసాధనలో బయటి సహాయం విష్ణు భాస్కర లేలే తరువాత అమె నుంచయే తాను పొంది నట్టాయన ప్రకటించుకొనటం, యోగసాధనలో అమె అందుకొన్న ఉన్నత స్థాయికి సూచకం. 'మదర్' - 'క్రీమాత' అను పేరు అమెకు రూఢమై పోయింది. శిష్యులేకాదు. శ్రీ అరవిందులామెను గురించి పేర్కొనవలసి వచ్చినా 'మదర్' అనియే పేర్కొనేవారు. ఆయన సాధనలో ఒకానొక సిద్ధి దినముగా సరిగణించబడే 1926 నవంబరు 24 తరువాత ఆయన పూర్తిగా ఏకాంత వాసము లోనికి వెడలిపోయిన తరువాత శిష్యులకూ, ఆయనకూ అనుసంధాన కర్తృ అమెయే. సంవత్సరమునకు మూడు నాలుగు దినములందు మాత్రమే శిష్యులకూ, తదితరులకు దర్శనమిస్తూ తక్కిన రోజుల్లో సాధన విషయమున శిష్యులు వ్రాసిన ఉత్తరాలకు సమాధానములు వ్రాయడంలో రోజుకు ఒక్కొక్కసారి పది గంటలు కూడ వెచ్చించి 1938 వరకూ ఆయన చేసిన రచన పూర్ణయోగ సాధకులకు ఒక పెన్సిడ్లిగా తరువాత రూపొందినది. శ్రీమాతయు, తానును ఒక్కటే అని ఒకానొక లేఖలో ఆయన వక్కాణించడం గమనించదగినది.

సిద్ధిదినంగా ప్రకటించబడిన 1926 నవంబరు 24 ప్రాముఖ్యం ఇంటి వివరించవలసి వున్నది. అతి మానవ చేతనను క్రిందికి గొనెత్తెచ్చుటకదా శ్రీ ఆరవిందుల యోగ సాధనలక్ష్యము. అతిమానసమును సర్వాత్మరింతుకొనవచ్చునేతప్ప దానిని క్రిందికి గొనెత్తెచ్చుట సాధ్యమా అనే సందేహం తోకంలో ఉన్నది. అది సాధ్యమేనని నిశ్చయింపకముందు క్రమ వికాసం ఆ లక్ష్యం పై వున్నత అని శ్రీ ఆరవిందులు వాడుతున్నారు. ఆ ఉపావతరణను సన్నిహితం చెయ్యడానికే తమ పూర్వ యోగసాధన యని కూడా వక్కాణించి వున్నారు. మనోభూమికకు పైన అతిమానస భూమికకు దిగువ, అధ్యాత్మిక భూమికలు కొన్ని ఉన్నవి. వీని నన్నింటినీ దాటిన గాని అతిమానసభూమికకు చేరుకొనజాలము. అతిమానసము (super Mind) నకు క్రింది మెట్టులోనిదే, అధిమానస (Overmind) మను భూమిక. అజ్ఞానరహితమగు తేజో భూమికయే అయినా అతిమానస సత్యతేజః ప్రపూర్ణత్వమిం దుండదు— అవిభాజ్యమైన అతిమానససత్యతేజము నిది స్వీకరించి వివిధ రూపములలో దాని విభజనను కొనసాగిస్తుంది. శ్రీ ఆరవిందుల సాధన ఫలితంగా ఈ అధిమానసం క్రిందికి అవతరించిన సమయే పైన చెప్పిన నవంబరు 24. అధిమానసపు అవతరణంవల్లనే అతిమానసావతరణం సునిశ్చయముగా వర్ణించబడుచున్నది.

శ్రీ మాతారవిందుల దివ్య పర్యవేక్షణలో ఆశ్రమం కొత్త నిర్మాతని ఒక మహాసంస్థగా పెన్సిల్వేనియా నారంభించినది. బాల బాలికలకు అపూర్వ రీతిలో ఆత్మావబోధక విద్యా శిక్షణ నొసగుటకై అంతర్జాతీయ విద్యా శిక్షణ కేంద్ర మొకటికూడా 1947 లో ప్రారంభించబడింది. ఇంతలో భావి క్రమ భారమునంతనూ శ్రీమాతకే వదిలి శ్రీ ఆరవిందులు 1950 లో శరీర యాత్ర చాలించారు. కాని, కానరాకుండా ఆయన ప్రేరణ స్రవోధములు ఈ దివ్య లక్ష్య సాధనకు ఉండనే ఉన్నాయి. కదవిన కర్రవది యొక్క సంవత్సరంలోనూ ఆశ్రమ వ్యవస్థ మరింత వైవిధ్యంతో

కూడిన కార్యకలాపాలతో విస్తరిస్తోంది. దైవమునకు శ్రీమాతకు—సర్వార్పణగా సకల కార్యములూ అహంతా విహీనముగ నిర్వర్తించ బడడమే ఇంటి కావచ్చే ప్రవృత్తి లక్షణం. ప్రపంచం లోని సకలసంస్కృతులను ప్రతిబింబిస్తూ, సకల దేశాల వారూ అన్యోన్యం అత్యయభావంతో జీవించుటకు వీలిచ్చే 'అరో విత్' అను అంతర్జాతీయ సగర మొకటి వుదుచ్చేరికి ఆరుమైళ్ళ దూరాన సముద్రతీరంలోనే శ్రీమాత పర్యవేక్షణ క్రింద అత్యాధునిక సకలవిధ సదుపాయసమృద్ధితోను త్వరితగతినీ నిర్మాణ మవుతూ వున్నది. 1972 శ్రీ ఆరవిందుల శత వార్షికోత్సవ సంవత్సరముగుటచే ఆయన సందేశ వ్యాప్తికై అనేక కార్యక్రమాలు విస్తృతంగా తలపెట్టబడి కొనసాగించబడుతున్నాయి.

మాతృ దేశోద్ధరణాభివేళంతో ప్రారంభమైన శ్రీ ఆరవిందుల సాధన యీ రీతిగా విశ్వ మానవ దివ్య ప్రగతి సాధన రూపమై విస్తరించింది. దీని కేంద్ర స్థానం భారతమే అయినా సరిధిలో సకల ప్రపంచమూ అందర్నూతం. ప్రాకృత్తిమముత అయిన సమైక్య లక్ష్మ్యానికి సూచకంగానే శ్రీ మాతారవింద యుగళ మూర్తి కల్గున దైన నిర్దిష్టమైనదా అనిపిస్తుంది. ప్రాచీన భారతీయ మహర్షుల అధ్యాత్మిక దివ్యానుభవ సంపత్తియే శ్రీ ఆరవిందుల సాధనకు పునాదియైన మాట నిజం. కాని, ఆ పునాది పైననే ఒక వినూత్న మహద్భుత సాధ నిర్మాణం ఆయన చేశారు. పుద్గిస్తే దివ్య మానవ జాతి విలసిల్లవలెననే లక్ష్యంతో కొనసాగించబడుచున్న యీ పూర్వ యోగ మొక వినూత్న పంథా యని చెప్పక తప్పదు. అతిమానస జ్యోతిః శక్తి చైతన్యములు నేలపైకి ధారావాహికముగా ప్రవహించెననియు, అతిమానసావతరణము తద్య మనియు ఈ మహాసంఘటన 1956 ఫిబ్రవరి 29 న జరిగిననియు శ్రీమాత వెల్లడించిరి. సర్వమునూ దైవేచ్ఛకు వదిలి సమర్పణభావంతో కృషి చేయడమే పూర్వ యోగుల లక్ష్యం కూడా. ముందు రాబోయే కృతయుగ మిట్టి దివ్య మానవులకే స్వాగతం పలుకుతుందేమో ఎవరు చెప్పగలరు?

చక్రదర్శనం

శ్రీ ఇంద్రగంటి భానుమూర్తి

చక్రం:

బండి, బస్, ట్రైన్, ప్లేన్ చక్రం—

గిరగిర, జరజర, గిర-గిర, జర-జర

బండిదాటి, బస్, ట్రైన్ దాటి, ప్లేన్ దాటి

ఆగకుండా పరిగెడుతూ,

అంతకంతకీ వేగంతో పరిగెడుతూ,

అశ్వవేగంతో, వాయువేగంతో,

శబ్దవేగంతో, మనోవేగవేగంతో పరిగెడుతూ,

చక్రం—

దూరంగా, దూరదూరంగా, సుదూరంగా,

చెట్లూ, చేమలూ, పుట్టలూ గుట్టలూ అన్నీ

వచ్చగా, వచ్చవచ్చగా ఒకే ఒక్క ఆకువచ్చగా,

వెనక్కి వెనక్కి జరిగి చెరిగి పోతూవుంటే,

ముందు ముందుకి దూసుకొంటూ పోతూ చక్రం—

అరణ్యాలు,

అరణ్యాల మధ్య లీలగా చెట్లచామిన అడవి మనుషులు,

మైదానాలు,

పొలాలు, వచ్చవివట్లు, పీటిగట్లు,

బర్రెల్, గొర్రెల్, గొల్లల్, గోవులు,

గొల్లల చేతుల్లో పిల్లంగోవులు,

పిల్లంగోవుల్లో వినిపించని పల్లిగీతాలు—

నగరాలు,

ఉత్తంగ పౌధసృజాలు, విద్యుత్కేముదులు,

మనుషులు, మనుషులు, పాదావిడి, రద్దీ

రోడ్లమీదా, గుండెలమీదా, యంత్రాలమీదా—

ఎక్కడో పాలేమరల్లో బిక్కుబిక్కుమంటూ

బెంగగా నిల్చిపోయి! నిశ్శబ్దం—

'విధి' చేతుల్లో గిరుస తిరిగే అందమైన కాగితం పువ్వులు (ఇవి)

విడారులు,

ఎడారుల్లో బిడారులు, గుడారాలు

ఆకాశాన్ని, ఇసుకని విడదీస్తూ

సరిహద్దు గీతల్లా సాగుతూ నన్నగా ఒంటెల జోరలు—

వెనక్కి, వెనక్కి జరిగిపోతూవుంటే

ముందు ముందుకి దూసుకుంటూ పోతూ చక్కం

పొరవ్వు, మొహంబదారో, సుమేరియన్, ఈజిప్షియన్

నాగరికతలు, గుప్తస్వర్ణయుగం, గాంధార

శిల్పం, గోపురాలు, కోటలు, మాణిక్యకీరీటాలు,

వజ్రసౌందర్యాలు, మహానగరాలు పగిలిపోయిన

అద్దాలై, అద్దాల ముక్కలై కూలిపోయి,

భూమికింద మూసుకుపోయి,

వెనక్కి వెనక్కి జరిగి చెరిగిపోతూ వుంటే

ముందు ముందుకి దూసుకుంటూ పోతూ చక్కం—

గిర గిర జర జర

గిర గిర జర జర

విరంతరం దీని గమనం

నిత్య సత్యం దీని గమనం

తెల్లని పగళ్ళూ, నల్లని రాత్రిళ్ళూ, నాళ్ళూ, విళ్ళూ

ఈ చక్కపు జాడలు, ఈ చక్కపు నీడలు—

వసంతహాసం, వర్షా మానం,

మంచుజీరా, వెన్నెల చారా

ఈ చక్కపు సన్నని గీతలు—

ఈ చక్కం ఎన్నడూ అగదు—

ఈ చక్కం ఎన్నడూ వెనక్కి సాగదు—

కాని,

అంభోవత్సరిక - పరీధాని నామ సంవత్సరాది సంచిక

ఒక మహాత్ముని ఊపిరి అగిపోయి

ప్రపంచపు నానా విచిత్ర స్వర సంకుల సంగీతమూ

చుట్టుకున్న నిలిచిపోయినప్పుడూ,

శిశువాన్నీ వసంతాన్నీ కలిపే కాంతి తంతువు కనిపించనప్పుడూ,

విశ్వ సంస్పందనం ఎక్కడో లయతప్పినప్పుడూ,

చక్కరిం హఠాత్తుగా అగిపోయినట్టు నిపిస్తుంది—

తక్కున నిలిచిపోయినట్టు కనిపిస్తుంది—

* * *

అనంతానంత భావదీప్తి దీన్ని చుట్టుకొని,

అనంత ప్రాణికోటి ప్రాణశక్తి దీన్ని అంటుకొని,

వలయ, వలయ, వలయ చలనంలో,

లయతప్పని గమనంలో,

మునుముందుకు సాగుతూనే ఉంటుంది—

ప్రస్ఫురత్ భావవలయ జాలం సృజించి,

మానవ చెతన్య ప్రసంగం కదిలించి,

నిరంతర సంకుబ్ధ భావ సంఘర్షణల్లోంచి

ప్రపంచాలు తీర్చి, ప్రపంచాలు కూల్చి

తాను మనిషిని వెంటాడుతూ, తనను మనిషి వెళ్ళంటుతూంటే

ముందుకు మునుముందుకు సాగుతూనే ఉంటుంది—

ప్రణయం, ప్రళయం—మహావలయం !

డబ్బు, జబ్బు—కన్నీటి మబ్బు !

స్వార్థం, వర్హం—అదృశ్య పరమార్థం !

మంచి, చెడు—చెడుగుడు !

సమత్వం, అసమత్వం—అంతస్తత్వం ??

పూర్ణలిజం, కేపిటలిజం, కమ్యూనిజం, క్యూనలిజం,

సోషలిజం, ఇజం, ఇజం, ఇజమ్

ఇది సత్వర్ణ రోచిర్విచిత్ర చక్కరిం, నిర్వక్రిం—

గిరగిర, జరజర, గిరగిర, జరజర,

అగకుండా, వెనక్కి చూడకుండా

ముందుకు మునుముందుకు సాగుతూనే ఉంటుంది—

* * *

గతం ఎంత గొప్పది కాని చివరికి చీకట్లోకే వెళుతుంది—

చిన్నదైనా పెద్దదైనా తెలుగు ఎప్పుడూ

రేపటి బాటవిడచే వాలుతుంది—

విచారించకు,

ఈ చక్రివార్షంలో మళ్ళా, మళ్ళా

క్రాంతిగొత్త ఉదయం తగులుతుంది తప్పదు—

విచారించకు,

ఏ నిశాత భావ హేతి హతికో

తమస్సు తెగివడు చోటికే

ఈ చక్రిం చేరుతుంది తప్పదు—

ఆంధ్రవాఙ్మయంలో చరిత్రాత్మక నవల

శ్రీ పి. గణపతి శాస్త్రి

ఆంధ్ర వాఙ్మయంలో చరిత్రాత్మక నవల అనగానే ఇంచు మించుగా వీరేశలింగం యుగంలోనూ, ఆటూసిమ్మట వెలువడిన 'నిమలాదేవి', 'రాణి సంయుక్త' వంటి చారిత్రక నవలలు కొన్ని జ్ఞాపకం వస్తాయి. నిజానికి వీరేశలింగయుగంలోనే మన నవలారచన కంకురార్పణ జరిగింది. అదే సమయంలో మన చరిత్రాత్మక నవల రచన కూడా ప్రారంభమయింది. విజ్ఞానచంద్రికా గ్రంథమండలివంటి సంస్థలు కొన్ని బహుమతులందించి, ఇటువంటి నవలల రచన కెంతయినా ప్రోత్సాహం కలిగించాయి. అని మన జాతీయ పునరుజ్జీవనంకోసం జహూమార్గాలలో గట్టి పునాదుల నిర్మాణం లాభించిన రోజులు.

'నవలా' అన్న అచ్చ తెనుగుపదంలోనిచే 'నవల'వ అన్న పేరు జరుగుచుదేరిందని కొందరు ఊహిస్తున్నారుగాని, అది సరికాదు. 'నవల్' అన్న ఆంగ్లభాషపదంలోనిచే నవల అన్న పూట పుట్టింది. అంతేకాదు. ఆ రోజుల్లో ఆంగ్ల నవల మన నవల ప్రాచుర్యవాని కెంతో వేయూత ఇచ్చింది. అనేక విధాల సాంఘిక చరిత్రాత్మక నవలల రచనల కెంతో ప్రోద్బలం కలిగింది. సర్ వాల్టర్ స్కాట్, డిక్సన్ మొదలయిన సుప్రసిద్ధాంగ్ల రచయితల చారిత్రక నవలలు కొన్ని మన చరిత్రాత్మక నవల రచనలమీద కొద్దిగానో, గొప్పగానో ముద్ర వేశాయి. అంతేకాదు. పాశ్చాత్య నవలకారులలో విఖ్యాతులు అలెగ్జాండర్ డ్యూమాస్ వంటి వారి చరిత్రాత్మక నవలల రచన దొరటి ప్రభావం కూడా మన చారిత్రక నవలమీద పడిందని అంగీకరించాలి.

సంస్కృత వాఙ్మయంలో కాదంబరి, దశ కుమారచరిత్ర మొదలయినవి కొంతవరకు నవలల వంటినే. కాని ఈ గ్రంథాల ప్రభావం మన చరిత్రాత్మక నవలమీద చాలా స్వల్పము.

చరిత్రాత్మక నవల నిర్వచనం

చరిత్రాత్మక నవల అంటే చరిత్ర కెక్కిన ఆ యా వ్యక్తులను గురించి, ఆ యా సంఘటనలను గురించి, ఆ యా దేశ కాల చరిత్రల ననుసరించి చేసిన రచన అని కొంత స్థూలంగా నిర్ణయించవచ్చును. నవలకారులందరూ తమ తమ గ్రహీత అనుభూతుల పునాదులమీద కొన్ని కల్పనలతో వాస్తవం

మేళవించిన పిమ్మటే రచనలు కొనసాగిస్తారు. నిజమే. అంత మాత్రంచేత అవి చరిత్రాత్మక నవలలు కాజాలవు. ఇది చరిత్ర, ఇది సహనకాలీనత అని నిర్ణయించడానికి ఖచ్చితమయిన సరి హద్దు లేవి లేవు. కాని ఇంచుమించుగా ఒక అర్థ శతాబ్ది కాల మయినా గడిస్తేనేగాని అది చరిత్ర కాదాలదని కొంత స్థూల దృష్టితో నిర్ణయించుకోవచ్చును. అంతేగాని గతించిన తరానికి గాని, అంతకుముందు కాలానికిగాని సంబంధించిన రచన అయి నంతమాత్రాన, అది చరిత్రాత్మక నవల అనిపించుకోవడంలేదు. మొత్తంమీద: బాగా చరిత్ర కెక్కిన కాలానికి సంబంధించిన రచన చారిత్రక నవల అవుతున్నది.

వంగనవలాను వాదాలు

పాశ్చాత్య నవలా వాఙ్మయం మన చరిత్ర నవల ప్రాచుర్య వానికి బాగా దోహదం కలిగించినా, ఆ రోజుల్లో వంగ నవలాను వాదాలు కూడా మన చరిత్రాత్మక నవలమీద గట్టి ముద్ర వేశాయి. ఈ సందర్భంలో ఆంధ్ర ప్రచారిణీ గ్రంథమాలతో బాటు వెంకట పార్వతీశ్వర కవుల నిర్వచన ముఖ్యంగా పేర్కొ నాలి. ఈ కవు లిరువురు ఈ గ్రంథమాలతో సుప్రసిద్ధ వంగ నవలానువాదాలేకాక, స్వతంత్ర చరిత్రాత్మక నవలలు కూడా కొన్ని వెలయించారు. ఇవి ఆ రోజుల్లో పాఠక లోకంలో కొం (గొత్త అభిరుచి, సందలనము రేకెత్తించాయి. వీరి వంగ నవలాను వాదాలలో ఆనందమతము, కపాలకుండల ముఖ్యంగా పేర్కొన దగినవి. స్వతంత్ర చరిత్రాత్మక నవలలో వసుమతీ చసంతము, ప్రమదావనము విస్తరించినవి. చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహాకు కూడా ఈ సందర్భంలో సంస్మరించుకోదగినవారే! ఈయన రచించిన కర్పూరమంజరి, హేమలత మొదలయిన కొన్ని నవలలు ఆనాటి పాఠక లోకాన్ని విశేషంగా ఆకట్టుకున్నాయి. ఇంకా ఆ రోజుల్లో భారతంలో వెలువడిన కావ్యకంఠ గణపతి ముని వ్రార్లు, మొసలి కంటి తిరుమలరావు రచించిన మొగలాయీ దర్బారు, శశాంక నరేంద్రగుప్తుడు, నక్రరేఖ, హేమగిరిదూర్ము మొదలయిన నవ లలు కూడా గుర్తించదగినవే. ఇలాగే నాడు, నేడు చెదురు మదురుగా చరిత్రాత్మక నవలలు కొన్ని వెలువరచించిన రచయి తలు కొందరున్నారు. అయితే మన చారిత్రక నవల లోక విశి

వ్యత చేకూర్చిన వారి రచనల పరిశీలనమే ఈ చిన్న వ్యాసం లక్ష్యము. కనక వారినందరిని ఇక్కడ చేర్చేటట్లుగా పేర్కొనడం లేదు.

శ్రీ విశ్వనాథ

అన్నెన మరీ కొంతకాలం గడిచిన తరువాత తెలుగు చారిత్రిక నవల ఇంకా కొంత పరిపుష్ట స్వరూపంతో ఎన్నదగిన ఉత్తమ స్థితికి చేరుకున్నది. దీనికి కారణభూతులయిన ముగ్గురు చరిత్ర నవలకారుల నిక్కడ పేర్కొనాలి. వీరిలో మొదటివారు శ్రీ విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారు. రెండవవారు శ్రీ నోరి నర సింహశాస్త్రిగారు. మూడవవారు స్వర్గీయులు అడివి బాపిరాజు గారు.

వీరిలో శ్రీ విశ్వనాథ తమ అసంఖ్యాక చారిత్రిక నవల లతో తెలుగు వాఙ్మయాని కొక కొంగొత్త నవలల సంపత్తి చేకూర్చారు. చారాకాలం క్రితం మీరు భారతంలో ప్రచురించిన 'ఏకవీర' అలనాటి పాతక లోకాన్ని ఒక విస్తృతన రసానుభూతితో ఓరూత లూగించింది. అంతేకాదు. అది నాటికి, నేటికి శ్రీ విశ్వ నాథ రచించిన ఆత్మకథను చరిత్రాత్మక నవలలలో ఎన్నుకో గలిగిన నవలగా నిలిచింది. 'ఏకవీర' ఒకసారి చదివిన వారు ఆ నవల చూడమి మరీచిపోలేరనుకుంటాను. ఆ తరువాత శ్రీ విశ్వ నాథ కండ గలిగిన తేలినుండి తేలికగా తెక్కు పెట్టలేనన్ని చారిత్రిక నవల లెన్నో వెలసడాయి. ఆ నవల లన్నింటిని గురించి వివరించడానికింతా పెద్ద వ్యాసం వ్రాయవలసి వస్తుంది. అందు చేత ఆ నవలలలో కొన్ని ముఖ్యమయిన వర్గాలను గురించి ధోరణులను గురించి మాత్రమే నే నిక్కడ పేర్కొనగలను.

శ్రీ విశ్వనాథ చరిత్రాత్మక నవలలలో కొన్ని ప్రాచీనార్యా నీనాంధ్ర చరిత్ర ఘట్టాలకు సంబంధించినవి. మరీకొన్ని బౌద్ధ యుగానికి చెందినవి. ఇటీవల రచించిన ఇంకా కొన్ని నవలలు, ఆ యా భారతీయ చరిత్ర ఘట్టాలకు, నేపాల దేశ చరిత్రకు సంబంధించినవి. బద్దన్న సేనాని, వీరవల్లడు, ధర్మచక్రము, బ్రహ్మరహసిని, సంతేనకరణి, దిండుకింద పోకనెక్క మొదలయినవి వీరు రచించిన అసంఖ్యాక చరిత్ర నవలలలో కొన్ని మాత్రమే. నిజానికి శ్రీ విశ్వనాథ రచించిన నవల లన్నింటిలోనూ చరిత్రాత్మక నవలల సంఖ్య రవంత ఎక్కువ. కనక వీరిని ప్రధానంగా చరిత్ర నవలకారులనడమే నముచితము.

ఇంతేకాదు. ఈయన రచించిన 'వేయి పడగలు' గడిచిపోయిన మన సాంఘిక వ్యవస్థ వైభవం మహనీయమని, మహోజ్వలమని వేవోళ్ల అభివర్ణిస్తుంది. నిజానికిది అన్ని విధాల సాంఘికమే అయినా, అవలంబించిన దృక్పథాన్నిబట్టి, ధోరణినిబట్టి చూస్తే ఈ నవల ఎన్నదగిన చరిత్రాత్మక నవల అనడమే న్యాయమేమో!

సనాతన ధార్మిక దృక్పథము

విశ్వనాథవారిది ముఖ్యంగా సాంప్రదాయకమయిన సనాతన ధార్మిక దృక్పథము. ఇది వీరి చారిత్రిక నవల లన్నింటిలోనూ ఉ

న్నదిగానో, గొప్పగానో కొట్టవచ్చినట్లు తొంగి చూస్తూనే ఉంటుంది. ఇటువంటి ధర్మోద్ధరణం కోసమే ఈయన దీక్షా కంకణం ధరించినట్లు స్ఫురింప జేయుస్తుంది వీరి నవలల రచనా ధోరణి. అయితే శ్రీ విశ్వనాథ సాంప్రదాయక ధార్మికదృష్టి నిజంగా సాంప్రదాయకమేనా? అచ్చమయిన హైందవ ధార్మిక దృక్పథమేనా? అన్న ప్రశ్న బయలుదేరుతున్నది.

మన భారతీయ ధార్మిక దృష్టి సువిశాలమయినది. సువి స్పష్టమయినది. ఒక్కొక్కప్పు డిది మిక్కిలి అగాధమై అనేక విధాల జటిలంగా పరిణమిస్తున్నది. దీనికిని మాత్రమే కొంత బద్దలని నిర్ణయించడం దుస్సాధ్యము. మన మహా భారతంలో నుండి ఇటువంటి ధార్మిక జటిలతపై ఎన్నయినా ఉదాహరణ లియ్యవచ్చును. కనకనే ధర్మ స్వరూపం మిక్కిలి గహనమని, ధర్మసూక్ష్మం దురవగాహమని మహాభారతం మాటి మాటికి హెచ్చరిస్తున్నది. ఈ ధర్మ జటిలత నిరూపించడమే ఆ మహా సంహిత లక్ష్యమన్నా అది అత్యుక్తి కాజాలదు!

ఇదే సందర్భంలో రవీంద్రునితో విశ్వనాథవారిని పరిపోల్చి పరిశీలించినప్పుడు, ఆ విశ్వకవి 'గోదా' అన్న నవలలో సువిశాల మయిన భారతీయ ధార్మిక దృక్పథం దృఢింపజేస్తున్నాడని మన కిట్టే స్ఫురిస్తుంది.

ఈ దృష్టితో పరిశీలిస్తే విశ్వనాథవారు మన సనాతన ధార్మిక దృక్పథం తలస్పర్చిగా అవగాహన చేసుకోలేదని, ఈ విష యంలో ఆయన ధోరణి, కొంత కుంటుపడిందని, దానితోబాటు కొంత సంకుచితత్వం కూడా దాని కేర్పడిందని నిర్ణయించాలి.

ఇంతేకాదు. మరీ ఇటీవల రచించిన వీరి చరిత్రాత్మక నవ లలో ఆ యా దేశ కాలాల పరిస్థితులే కనిపించవు. పురాణ వైర గ్రంథమాల అన్న శీర్షికతో వెలువడిన చరిత్రాత్మక నవలలలో ఈలోపం మరింత ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. ఆ యా గత కాలాలకు సంబంధించిన కథలమట్టు, గాథలమట్టు అల్లిన నవల లయినందువల్లనే ఈ రచనల నన్నింటిని చారిత్రిక నవలలని పరీకరించాలి. అంతేగాని నిజాని కివి చరిత్రాత్మక రచనలూ కానేకావు. ఈ నవలలలో కొన్ని చిత్ర చిత్రమయిన కాశీ మణిలి కథల లాగా సాగిపోతాయి. ఇవి విశేషంగా సామాన్య పాఠకుల నాకర్షించు దాని కిదే ప్రధాన కారణమనుకుంటాను. బౌద్ధ ధర్మాన్ని గురించి కూడా విశ్వనాథ వారికి లోతయిన అవగాహనకాని, అత్యీయ, మయిన సానుభూతిగాని ఉన్నట్లు కనబడదు. దిండుకింద పోక చెక్కవంటి నవలలు చదువుతూంటే కొంత బౌద్ధ ధర్మ విద్యేషం కూడా విస్తృతంగా బయటపడుతుంది. ఈయన రచించిన ఇటీవలి పురాణ వైర గ్రంథమాలలోని కొన్ని చరిత్రాత్మక నవలలు మరీ దిగజారిపోతున్నట్లు కనిపిస్తాయి. వీటిలో కొన్ని చదవడం ప్రారం భిస్తే చిట్టా వివరిచాకా వెట్టడమే గగనమయిపోతుంది. అయితే విశ్వనాథవారు రచించిన చారిత్రిక నవలలో అక్కడక్కడ కొన్ని అమూల్య రత్నాలున్నాయన్న సంగతి మాత్రం మనం గుర్తుంచుకోవాలి.

శ్రీ నోరి నరసింహ శాస్త్రి

ఇక మన ప్రముఖ చరిత్రాత్మక నవలా రచయితలలో రెండవవారు శ్రీ నోరి నరసింహ శాస్త్రిగారు. వీరు రచించిన నారాయణభట్టు, రుద్రమదేవి, కవి సార్వభౌముడు, మల్లారెడ్డి, కవి ధ్యయము, ధూర్జటి అన్న నవల లాగు చరిత్రాత్మకాలే! అంటే కాదు. ఇవి ప్రత్యేకించి ఆంధ్రుల చరిత్ర అధారంగా మలిచినవి. శ్రీ నరసింహ శాస్త్రి ఈ నవలల కాలాలకు సంబంధించిన చరిత్ర లోతుగా పరిశీలించినవారు. అయితే శ్రీ విశ్వనాథలాగే ఈయన కూడా సాంప్రదాయికమయిన ధార్మిక దృష్టి అవలంబించినవారే. కాని ఈయన నవల లన్నిటిలోను చరిత్రాత్మకమయిన వాస్తవికత బాగా విస్ఫుర్వంగా గోచరిస్తుంది. శ్రీ నోరివారి కాకతీయ చరిత్రాత్మక మయిన 'రుద్రమదేవి', ఈయన రచించిన మిగిలిన నవల లన్నింటి కన్న ఎక్కువగా విమర్శకుల మన్నన లందుకున్నది.

శ్రీ విశ్వనాథవారి చారిత్రక నవలలతోబాటు, శ్రీ నరసింహ శాస్త్రిగారి నవలలన్ని మన పురాతన సంప్రదాయాచారాలు, చరిత్ర, సంస్కృతి మొదలయినవన్నీ మహనీయాలని ధ్వనింప జేసేవే! అయితే స్వాతంత్ర్యానికిముందు, ఆపైన మన దృష్టి ఎక్కువగా చరిత్రలో మన ప్రాచీనమయినదంతా మహనీయమే అని, అటు పాశ్చాత్య భావ ధోరణి, ఆధునిక సంస్కార వైఖరి లోపభూయిష్టాలే అని భావించే ఆవేశంతో కొనసాగింది. ఈ నవలా రచయిత లిద్దరిలోను ఈ ఆవేశముగ్ధ విస్ఫుర్వముగా కని పిస్తుంది. వీరి చారిత్రక నవలలలో కూడా ఇదే ధోరణి మాటి మాటికి ప్రతి ధ్వనిస్తూంటుంది. ఇందువల్ల అచ్చమయిన చారి త్రక వాస్తవికత వీరి నవలలలో కొంతవరకు కొరవడింది.

అడివి బాపిరాజు

ఇక మన ప్రముఖ చరిత్ర నవలాకారులలో స్వర్ణయులు అడివి బాపిరాజుగారు కూడా ప్రధానంగా పరిగణనీయులై. ఈయన రచించిన నవల లన్నింటిలోను సామిందు, అడివి శాంతిశ్రీ, గోస గన్నారెడ్డి ఎన్నుకోదగిన చరిత్రాత్మక నవలలు. ఈ రచనలలో మొదటివి రెండు ప్రాచీనాంధ్ర చరిత్ర ఆధారంగా మలిచినవి. ఇక మూడవది మన చరిత్రలో కొంతవరకు రెడ్డి యుగానికి సంబంధించినది. బాపిరాజుగారు ముఖ్యంగా చిత్రకారులు. ఆపైన కథకులు. వీరిది ప్రధానంగా రసమయి దృష్టి. ఇందు వల్ల ఈయన నవలలలో ఇవే గుణాలు నిస్పృహంగా ప్రతిబింబి స్తాయి. అంతేగాని ఏవేవో ఆవేశాలుగాని, అభినివేశాలుగాని ప్రధాన భూమికలు స్వీకరించవు. ఆయా పర్థులలో, పుట్టులలో వ్యక్తులు కొందరు పూర్తిగా స్పష్టిక జగత్తులోనుండి వెలు వడినట్లు భాసిల్లారు. ఈయన నవలలలో భావ దౌర్బల్యం sentimentality పాలెక్కువ. కనకనే ఈయన చరిత్రాత్మక నవలలు మనమీద బలమయిన గట్టి ముద్ర వెయ్యవు. అయినా

మన చారిత్రాత్మక నవలల రచనా పరిణతిలో బాపిరాజుగారి నవలల కొక ప్రత్యేక వ్యక్తిత్వ మున్నది. స్థానమున్నది.

వీరేశలింగ యుగంలో మన చరిత్రాత్మక నవల కంకురా ర్పణ ఇరిగిందని అనుకున్నాము. చిలకమర్తి వారి నవలలలోగాని, వెంకట సార్వత్రిశ్వర కవుల నవలలలోగాని మన చరిత్రాత్మక నవల పూర్తిగా రూపుదిద్దుకోలేదు. కథా కథనంలోగాని, అయా సాత్రల వ్యక్తిత్వాలలోగాని తగినంత సజీవత, పరిపుష్టి కనిపించవు. ఇవి చారిత్రక నవలల కొక విధమయిన ప్రారంభాలు మాత్రమే.

ఇక ఆ తరువాత బయలుదేరిన శ్రీ విశ్వనాథ, శ్రీ నరసింహ శాస్త్రి, బాపిరాజు మన చరిత్ర నవలకు మరికొంత బలిమి, పరి పుష్టి చేకూర్చారు. వీరేశలింగయుగంలోకన్న మన చారిత్రక నవలకు మరికొంత ఉత్తమ స్థితి, పరిపుష్టి, గౌరవము కలిగి చారు. సాత్రులలోను, విమర్శకులలోను ఇంకా ఎక్కువ ఆసక్తి తోతయిన పరిశీలన రేకెత్తించారు.

అయితే మనకున్న చరిత్రాధారాలు నాలా తక్కువ. ఆ అధారాలలోనయినా కొన్ని నేటివరకు వివాదాస్పదాలే. టటువంటి పరిస్థితులలో నేటి కాలపు ఆవేశాలతో, అభినివేశాలతో చారి త్రక నవలా రచన సముచితంకాదు. నిజానికి మన కిప్పుడు అందు బాటులోవున్న చరిత్రాధారాలమీద నవలా రచన చాలా క్లిష్ట మయిన వ్యవహారము.

అచ్చమయిన చరిత్రాత్మక నవల రచించాలనుకుంటే, ఆధునిక కాలపు ఆవేశాభినివేశాలు దూర దూరంగా నెట్టి వెయ్యాలి. ఆపైన ఆ యా పురాతనకాలాల ఆచార వ్యవహారాలు, సాంఘికార్థికాది పరిస్థితులు ఆ మూలాగ్రింగా అవగాహన చేసుకో వాలి. అన్నింటికన్న ముఖ్యంగా సజీవ చారిత్రక వ్యక్తులతోబాటు వారి యదార్థ నేష భాషలు, పరిస్థితులు, పరిసరాలు వాస్తవి కంగా చిత్రించాలి.

రచయితలకందరికి ఏవేవో బలిష్ఠమయిన అదర్శాలు, అభినివేశాలు, ఆశయాలు ఉండి తీరతాయి. చారిత్రక నవలా రచయిత లెవరయినా అచ్చమయిన భారత జాతీయతా దృష్టి అవలంబించవచ్చును. మరికొందరు సూక్ష్మిష్టు పంథామీద సాగి సోవచ్చును. ఇంకా కొందరు కేవలం సాంప్రదాయికమయిన సనాతన ధార్మిక దృష్టితోనే చరిత్ర నవలా రచన కుద్రకవించవచ్చును. మరికొందరు కేవలం చారిత్రక దృక్పథంకాని, ఇంకా వేర్వేరు దృక్పథాలుగాని స్వీకరించవచ్చును.

ఏ దృష్టి అవలంబించినా, ఆ యా అదర్శాలు, సిద్ధాంతాలు నల్ల వెయ్యడం మాత్రమే, నట్టి తుక్కు ప్రచారం మాత్రమే చరిత్రాత్మక నవల లక్ష్యం కాదనుకుంటాను. టటువంటి ప్రచారం మాత్రమే పరమ లక్ష్యమయినప్పుడు ప్రత్యేకించి నవల ప్రాయడం దేనికి? ఆ యా అదర్శాలమీద సిద్ధాంతాలమీద పని కట్టుకుని బరుమయిన గ్రంథాలు వ్రాసి, బహుళ ప్రచారం కొనసాగించ వచ్చునుగాదా! అలాగే కేవలం వాస్తవిక చరిత్ర కథనమే చరిత్రా త్మక నవల లక్ష్యం కాదనుకుంటాను. మన చరిత్రమీద అయా

నుప్రసన్న చరిత్రకారులు ప్రచురించిన గొప్ప గొప్ప గ్రంథాలున్నాయి గదా! అటువంటప్పుడు ప్రత్యేకించి చారిత్రిక నవల వాయడం దేనికి?

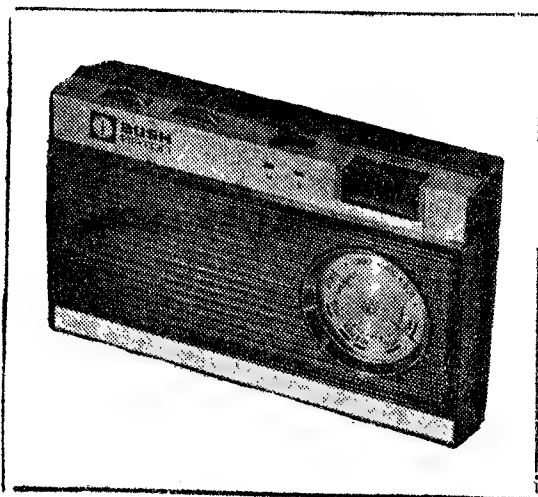
అయితే అప్పుడున్న చరిత్రాత్మక నవల లక్ష్యమేమిట జిజ్ఞాస పోటునుంచినప్పుడు. ఎక్కడ ఏ మాత్రము, అరలుగాని అడ్డు గోడలుగాని లేని సువిశాలమయిన గభిర మానవతా దృక్పథమే మనస్సివిద, మనుగడమీద ఆత్మీయమయిన ఆర్థిక కారు బ్యూమే చరిత్రాత్మక నవల లక్ష్యమని నే ననుకుంటాను. దీనితో బాటు ఆ యా చరిత్ర ఘట్టాల, వ్యక్తుల విశిష్టత (Significance) వ్యక్తీకరణం కూడా చరిత్ర నవల ప్రధాన లక్ష్యమే. ప్రపంచ సాహిత్యంలోను, భారతీయ సాహిత్యంలోను కొన్ని గొప్ప నవలలు పరిశీలించినప్పుడు మనకీ భావమే స్ఫురిస్తున్నది.

ఇటువంటి నవలలు రచించిన మహనీయులు ఏవో గొప్ప ఆదర్శాలు, అభినివేశాలు ఉన్నవారే. అంతమాత్రంవేత నారెవ్వరూ ఆ యా ఆదర్శాల సిద్ధాంతాల పరిధిలో పరిమితంయిపోయి నట్టు, సంకుచితంయిపోయినట్టు కనిపించరు. వారి నవలలలో ప్రతి సంఘటనమీద, ప్రతి వ్యక్తిమీద మన కెంతో ఆత్మీయత, ఆర్థిక మయిన సానుభూతి నిర్బడతాయి. ఆ మహనీయ నవలా రచయితలు విశాల దీనిలాకాశంలా అపధు లేమాత్రములేనివారని మన క్షణంలో గౌరవం కలుగుతుంది.

టాల్ స్టాయి రచించిన వార్ అండ్ పీస్ (War and peace) ప్రపంచంలో నవల లన్నింటికన్న గొప్ప నవల అని 'టెన్ నోవల్స్ అండ్ దెయిర్ ఆథర్స్' (Ten novels and their authors) అన్న పది గొప్ప నవలల పరిశీలన గ్రంథంలో సోమర్ సెట్ మాన్ విశేషంగా ప్రశంసిస్తాడు. అది టాల్ స్టాయి జన్మించడానికి రెండేళ్ల క్రితం నెపోలియన్ రష్యామీద జరిపిన జైత్రయాత్ర పూర్వ రంగంలో రూపొందించిన గొప్ప చరిత్రాత్మక నవల.

దానిలో ఆ మహా రచయిత లెక్క లేనంత మంది సంపూర్ణ నజీవ వ్యక్తులతో, సంఘటనలతో జీవ వైతన్యంతో తొణకిసలాడుతున్న ఒక విస్తూతన ప్రపంచమే వుజిస్తాడు. ఇటువంటి నిశాల దృష్టితో గొప్ప నవలలు రచించగలిగిన మహనీయులు చాలా అరుదుగా జన్మిస్తారు. ఆ నవల సమగ్రదృష్టితో విస్తృత విశ్వజనినత సాక్షాత్కరిస్తుంది. కనకనే దాని కంతటి అపూర్వగౌరవం కలిగింది.

ఇదే సందర్భంలో తన నవలల పరిశీలనలో సోమర్ సెట్ మాన్ చెప్పిన ఇంకొక మూల కూడా ముఖ్యంగా గుర్తుంచుకోవాలి. నవల లెవ్వరయినా ఆనందం (Pleasure) కోసమే చదువుతా రంటాడు ఆ సుప్రసిద్ధ నవలా రచయిత. అది చాలా వరకు యధార్థమని నా సమ్మతి. పట్టయిన గనపడ్డట్లా లతో, ఒగురున్న కథా కథన వైచిత్ర్యంతో, వేర్వేరు వ్యక్తి స్వభావ చిత్రణల నైపుణ్యంతో, ఆత్మీయమయిన ఆర్థిక మానవతతో చవు

బుష్ వ్యాటన్

రూ. 165/-

సి జ మై న పో స్ట్ బుల్ ట్రాన్సిష్టర్

రెండు బ్యాండ్ ఈ అతిశక్తివంతమైన ట్రాన్సిష్టర్ ఖరీదు నమ్మలేనంత తక్కువ—రూ. 165/-

ఫోన్ - 76489

బుష్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు

స్థానిక వమ్మలు అదనం

నారాయణ్ రేడియో స్టోర్స్

విజయా టాకీస్ వద్ద

విజయవాడ - 2.

లూరించే చరిత్రాత్మక నవలలే సహృదయ పాఠకుల నేక్కువగా ఆకట్టుకుంటాయనుకుంటాను. అంతేగాని ఆ యా ఆదర్శాల సిద్ధాంతాలు, రాద్ధాంతాలు, చర్చలు వాదోపవాదాలు వారి నాక ర్పించవు.

వీరేశలింగయ్యగారితోనే కొంతవరకు రూపు దిద్దుకున్న మన తెనుగు చారిత్రిక నవల శ్రీ. విశ్వనాథ, శ్రీ. నోరి సరసింహ శాస్త్రి, బాపిరాజువంటి ప్రముఖుల రచనలతో సురింతగా పరి పుష్టమై, సర్వాంగ సుందరమై విస్తృత స్వరూపంతో పాక్షాత్కరించింది. నేటి తెనుగు వాఙ్మయంలో ఏకపీఠవంటి ఎన్నుకోదగిన ఉత్తమ చరిత్రాత్మక నవలలు కొన్ని నెలువడ్డాయి. అయితే ప్రపంచ ప్రసిద్ధులయిన చరిత్రాత్మక నవలాకారుల రచనలతో సరిపోల్చి చూసినప్పుడు మన చారిత్రిక నవల స్థాయి ఇంకా పెంపొందవలసి ఉన్నదని నా కనిపిస్తున్నది.

తెనుగు నవల కీనాడు నూరేళ్లు నిండాయి. మన చరిత్రాత్మక నవల కూడా ఇదేవిధంగా ఇంచుమించుగా నూరేళ్లు పుట్టిన నాటి పండుగ జరుపుకుంటున్నది. ఈనాడు నవలల రచయిత్రులు, రచయితలు చాలా ఎక్కువ మంది కనిపిస్తున్నారు. ఎవెస్కో వారివంటి ప్రముఖ ప్రచురణకర్తలు వీరి నవల లెక్కువగా పాఠకుల కందిస్తున్నారు. కవితకన్న, కథానికకన్న, రూపకం కన్న ఈనాడు నవల విశేషంగా పాఠకుల నాకర్పిస్తున్నది. మన పాఠాపత్రికలు, మాస పత్రికలు నవలల ప్రచురణల కెంతో దోహదం కలిగిస్తున్నాయి. ఇది సహజమయిన సాహిత్య సరిణామమే. ఆపైన మన ఆంధ్ర చరిత్ర సంపత్తి, భారతీయ చరిత్ర పాఠ్యము అపారమయినవి. అయినా మన యువ రచయితలలో చారిత్రిక నవలాకారులంతగా కానరావడంలేదు. దీని కేమి కార

ణమో తెలియదు. ఇకముందయినా యువ రచయితల దృష్టి మన జాతీయ చరిత్రవైపు మరలగలదని, మున్నుండు మరింత గొప్ప చారిత్రిక నవల లుదయించగలవని ఆశిద్దాము.

ఇదే సందర్భంలో కల్లణ కవి రచించిన కాశ్మీర చరిత్ర కావ్యం రాజతరంగిణి వైఖరి ఒకసారి గుర్తు చేసుకోవడం చాలా ముఖ్యమనుకుంటాను. ఆ మహాకవి ఆ సంస్కృత చరిత్ర కావ్యంలో చిరస్మరణీయులయిన కాశ్మీర రాజన్యుల రాణుల ఆదర్శ పూర్ణ సచ్చరిత్రలు, కథలు, గాథలు ఎంతో గౌరవంతో, భక్తి ప్రపత్తులతో అభినర్ణించి, అనేక విధాల వినుతిస్తాడు. కాని వెనువెంటనే వారి దుర్గుణాలు, దుశ్చర్యలు, అమానుష కృత్యాలు గట్టిగా ఉట్టంకించి నోరారా దుయ్యబట్టడాని కేమాత్రము వెనుదియ్యడు. కల్లణ కవి క్రీస్తుశకం వస్త్రాండవ తతాబ్ది పూర్వార్థంలో కాశ్మీరం పరిపాలిస్తున్న విజయసింహుని మహానూత్యుడు చంపక ప్రభువు కుమారుడు. అయినా పురాతన కాశ్మీర చరిత్ర కథనంలో ఆ మహాకవి వాణి ఏ మాత్రము చెక్కు చెదరక, నిష్పక్షపాతమయిన న్యాయ వైఖరితో సాగిపోతుంది—న్యాయాధిపతివలె.

రాగద్వేషవివర్జితమై న్యాయాధిపతివలె గత చరిత్ర యథార్థంగా అభినర్ణించి వాణితో విలసిల్లుతున్న కవి ఒక్కడే ధన్యుడని కల్లణ కవి రాజతరంగిణి ప్రారంభంలోనే తన వైఖరి విస్తృతంగా వ్యక్తీకరిస్తాడు.

ఆ మహాకవి అదే సూక్తి ఇక్కడ ఉదాహరిస్తున్నాను.

“శ్లాఘ్యున నిష్ట గుణవాన్
రాగద్వేష వివర్జితా
భూతార్థ కథనే యస్య
స్మై యాం సీవ సరస్వతి.”

—రాజ తరంగిణి, ప్రథమ తరంగము.

పిచ్చిగీతలు

శ్రీమతి ఆర్. వసుంధర

1

నేను ఎప్పుడూ ఏకాకినే.

అనుబంధాలనే నాకులేవు. అన్ని బంధాలూ సాంఘిక మైనవేనని నా నమ్మకం. అంతకుమించిన విలువ దేనికిలేదు.

నిజంగా నాకు రోడు పరమేశ్వరు చొక్కడే. అతడే నిజం. నా పేరు పరమేశ్వరావు.

పరమేశ్వరం, ఏంపేరు! ఉత్పిచ్చి పాత కాలపు పేరు అనే వాడు కామరాజు చిన్నప్పుడు. నాకు నా కోపం వచ్చేది. నా పేరులో ఎంత గొప్ప అర్థంఉన్నదో నాడికి తెలియదు. వాడిపేరు ఏం గొప్పగా ఏర్పింది గనుక అనుకునేవాణ్ణి కోపంగా.

నేనెరిగిన పేర్లన్నిటలోనూ నాపేరు తర్వాత నా కిష్టమైన పేరు చైతన్యసింధుది.

ఈ ముచ్చె _ ఏళ్ళలో నూ ముగ్గురిజీవితాలు దూరమవుతు మళ్ళీ చక్కరపుతూ నివ్వివిధాలుగా మారినా చిత్రంగా సెనవేసుకు జొయిచై. అందువలననేమో నూ ముగ్గురి జీవితాలకూ ఏదో అవినాశావసంబంధం ఏర్పడిపోయింది.

ప్రపంచంలో కనిపించని నిజాన్ని కనుక్కోవాలనేది చిన్న తనంనుండి కూడా నా ఆరాటం, అన్వేషణ. ఆ ప్రయత్నంలో భాగమై ఉన్నా నాకు ఆత్మీయుడైన నాడు చైతన్య. అందరూ అతణ్ణి 'ప్రభూ' అని పిలిచేవాళ్ళు. నేను మాత్రం 'చైతన్య' అనే వాణ్ణి. అలా పిలవడం నాకో తృప్తి, గర్వాన్ని కలిగించేది. న న్నుడికించి డానికే అన్నట్లు తర్వాత కామరాజు కూడా అతణ్ణి 'చైతన్య' అని పిలవడం ప్రారంభించాడు. అది నాకు చాల ఉడుకుమోతనం తెప్పించేది. చైతన్య క ఒక్కడికే స్వేహితుడు కావాలనీ, మిగతా వాళ్ళను ఒక్కసెట్టుగూడదనీ, ముఖ్యంగా కామరాజును చేరనివ్వ గూడదనీ అనుకునేవాణ్ణి. చైతన్య మాత్రం అందరితోనూ సమానమైన ఉద్రాహంతో మెసలేవాడు.

ఎప్పుడో చిన్నతనంలో నన్ను నూ అత్తచేతికి ఒప్పగిస్తూ ఎకవో నమ్మ గట్టిగా తొగలించుకున్నట్లు, కట్టెలు కొచ్చినట్లు, చిన్న గుర్తు నాతో ఏక్కడో. 'మీ అమ్మ దేవత. మీ నాన్న ఉత్తముడు'

అన్నారు బంధువులైనవాళ్ళు, ఎప్పుడైనా నూ యింటికి వచ్చి నప్పుడు. కాని వాళ్ళు నాకు గుర్తులేరు.

నేనెరిగినప్పటి నుండి నేను తిరువతిలో నూ అత్త చక్కరే పెరిగాను. అక్కడ హైస్కూల్లో మేము ముగ్గురం కలుసు కున్నాం. దగ్గర్లో ఉన్న పల్లెలో కామరాజువాళ్ళకు భూమ్య లున్నై. ఇంటి దగ్గర్నుండి కానంపిసంక డబ్బు తెచ్చుకుని ఒక గదిలో ఉంటూ నూ క్లాసులో చదివేవాడు. చైతన్య చదువుకోసం రాళ్ళమ్మ వాళ్ళ స్వగ్రామమైన ముంగిల్ పట్టునుంచి వచ్చేసి తిరువతిలో కాపురం పెట్టింది.

నేను చూ క్లాసులో చదువులో ఎప్పుడూ ఫస్ట్ రాంక్ లో ఉండేవాణ్ణి. చైతన్య పదోస్థానం దగ్గర్లో ఉండేవాడు. అయినా అతని మరుకుదనం కలననేమో చాలమంది పిల్లలు అతని చుట్టూ చేరేవారు. చదువులూ సామాన్యంగా ఉండే కామరాజు కూడా అప్పుడప్పుడు వాళ్ళింటి కొచ్చేవాడు చైతన్య కోసం.

'ప్రపంచంలో పెద్దవాళ్ళు చాలమంది. ఉంటారు. వాళ్ళను దగ్గరకు చేరనివ్వకూడదు' 'వాని గట్టుపమీదికి వెళ్ళేవు. తోటి పిల్లలు ఆమాషాకే తోసేస్తారు.' 'ఎవర్నీ నమ్మరానికాలం'— నూ అత్త రోజూ నా చెవిలో ఇల్లుకట్టుకుబోధించే బోధనల సారాంశం యిది. ఆమె మాటలు ఎన్నప్పుడు ఏదీటిపాడుగోం అనుకునేవాణ్ణి. ఆమెమీద ద్వేషం పుట్టుకొచ్చేది. కానీ నేను చిన్నవాణ్ణి. నూ క్లాసంతటిలోకీ చిన్నవాణ్ణి. సన్నగా, పీలగా తెల్లగా పాలిపోయి నట్లుండి తరచూ జ్వరం వడుతూ ఉండేవాణ్ణి. నేను బలహీన. గ్లాని నాకు తెలుసు. అందువలన అత్తంటే ఎంతకోపం ఉన్నా, అత్యనంతక్షణార్థం ఆవిడ మాటలు మనసులో మెదుల్తూనే ఉండేవి ఎప్పుడూ. నద్దసుకుంటూనే ఆమె మాటల్ని పొల్లు పొకుండా ఆచరించేవాణ్ణి. నమ్మేవాణ్ణి. వాని గట్టునేకాదు, ఎక్కడా ఎవర్నీ నమ్మలేదు నేను.

నూ క్లాసులో అందరూ నాకంటే పెద్దవాళ్ళు. బల సంతులు. కామరాజు అందరికంటే బలంగా దృఢంగా ఉండేవాడు. మంచి ధైర్యశాలి. కాని మంచివాడుమాత్రంకాదు. నేను స్కూలుకు వెళ్తుంటే 'ఒరే సరమం, నా పుస్తకాలు కూడా మోసుకు రాదా' అని నా చేతిలో పెట్టేవాడు, దోవలో కనపడగానే. 'నేను ఎందుకు

మొయ్యాయి? మొయ్యాయి? అంధామని నాకు మనస్సులో ఉండేది. కాని అలా అంటే ఏమిచేస్తాడోనని భయపడి, మాట్లాడకుండా వాడి పుస్తకాలు రోజూ మోసేవాణ్ణి. వాడంటే లోపల కోపం. అట్లాగే నా వాడుముందుగా ఉండేవాడు. నేను అటలజోలికి పోయేవాణ్ణి కాదు. స్కూల్లో చదువుతున్న రోజుల్లోగాని తర్వాత గాని నేను నిజంగా స్నేహభావంతో దగ్గరకు రానిచ్చింది చైతన్యము, మాత్రమే.

2

చదువులయ్యాక నేను రెవెన్యూ డిపార్ట్మెంట్ లో చేరాను. చైతన్య పారెస్ట్ రేంజర్ గా చేరాడు. ఆ డిపార్ట్మెంట్ లోని అవినీతి, అంచగొండితనాలకు దూరంగా ఉండాలని ప్రయత్నించాడు. కాని అతని పద్ధతి వలన అతని క్రింది ఉద్యోగస్థులకు మామూళ్ళ దొరక్క నష్టం కలిగింది. అది సహించలేక, ఒకరోజు రాత్రివూట ఒక గార్డు బాగా తాగి అతణ్ణి పాదవదానికి కత్తి తీసుకువచ్చాడు. తర్వాత చైతన్య ఆ శాఖలోనే రిసెర్చి విభాగానికి మార్చించు కున్నాడు. పై రాబడిలేని ఆ ఉద్యోగం కావాలనే వాళ్ళుండరు గనుక అందులోనే ఉండిపోయాడు. తాను లంచం పట్టాడు గనుక, పట్టే వాళ్ళను హీనంగా తలవటం అతని పద్ధతికాదు. వాళ్ళలోనూ సరదాగా స్నేహభావంతోనే ఉండేవాడు. 'నాకు జీవితాన్ని గురించిన దృక్పథంమంటూ ఏమీలేదు. చేయవలసిన పనిని మనసుకు తోచి నట్లు స్వక్రమంగా న్యాయంగా చేసుకు పోవడం, ఉన్నదానిలో తృప్తి పడటం, అందినంతవరకూ ఆనందంగా జీవితాన్ని అనుభవించడం - ఇదే నాకు తెలిసింది' అనేవాడు. ప్రవర్తనలో మా యిద్దరిదీ ఒక్కటే పంథా. కాని లోకాన్ని చూచే దృష్టిలో ఇద్దరికీ తేడా ఉన్నది. యం. యస్సీలో క్లాసురాక, సొంత పూట్లోనే హైస్కూలు టీచరుగా చేరాడు కామరాజు.

తరువాత చైతన్య పెళ్లిలో కలుసుకున్నాం ముగ్గురం. డబ్బు ఎక్కువలేకపోయినా, మంచి కుటుంబానికి చెందిన చక్కని పిల్ల శ్రీ అక్కిని వరించి చేసుకున్నాడు చైతన్య.

కామరాజుకు అప్పటికే పెళ్లయింది. చదువు కుంటున్నప్పుడు తోటి విద్యార్థిని అయిన ఒక అమ్మాయిని పెళ్లిచేసుకుందా మనుకున్నాడు. కొంత సేమకథ నడిచాక తల్లిదండ్రులు ఏర్పాటు చేసిన, అందమూ, డబ్బూ కూడా తెచ్చిన పిల్లను చేసుకున్నాడు నేను అందరికంటే ఆలస్యంగా పెళ్లి చేసుకున్నాను. అతతన కూతురు నిర్మలను నేను చేసుకోవడం నిశ్చయమై పోయినట్లే భావించేది. నా యిష్టానిస్థితితో ప్రమేయం లేకుండానే నాచేత తాను తలపెట్టిన పనులు చేయించగల శక్తి ఉండేది అమెకు మొదలుపెట్టింది. ఆమె అనుకున్న పనులు నేను చేస్తున్న కొద్దీ ఆమెమీద అసహ్యం పెరిగిపోయేది నాలో. అధ్యాత్మ అచ్చెమ్మ బుచ్చెమ్మ కబుర్లు తప్ప మరేం మాట్లాడలేని నిర్మలతో, పెళ్లయినా, నా కేవిధమైన అనుబంధమూ ఏర్పడలేదు. కాని పెళ్లి చేసుకున్నందుకు నిర్మలనూ మా ఇద్దరు కొడుకులనూ భరించవలసిన బాధ్యతను అంగీకరించాను. బాధ్యతల్నుండి పారిపోవడం నా స్వభావంకాదు.

ఈ విధంగా మా మా జీవితాల్లో స్థిరపడిపోయిన వాళ్ళం, ఇన్ని సంవత్సరాల తర్వాత మళ్ళీ ఈ చిత్తూరిలో తలుస్తామన్నాం. నాకు చిత్తూరికి బ్రాన్సుఫరయిన కొద్దికాలానికే చైతన్య డి. ఎస్. ఓ. ఠాంక్ లో ఒక రిసెర్చి పాజెక్టులో చిత్తూరికి వచ్చాడు.

నేను వూరి కో పెడగా దూరంగా ఉండే ఇంటి ఉంటున్నాను, ప్రశాంతంగా ఉంటుందని. ఇంటికి ఎదురుగా కొద్దిదూరంలో పెద్దకొండ-ఎత్తుగా, ముందాగా, నీలాకాశంలో అర్ధంకాని ఆకారాన్ని గీస్తూ. ఆ కొండపైన అవతలి ప్రక్కన సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరగిడి గుడి కూడా ఉన్నది. అది మా వైపుకు కనిపించదు. ఇటు వైపు కనిపించేది, మా యింటి కెదురుగా చిన్న మంగుళూరు పెంకుల ఇల్లు. దానివెనుక నుండి ప్రారంభమై కొండపాదం వరకూ ఏవో కట్టడాలు. కాలంతో నల్లబడి, విశీర్ణమవుతున్న ముస్లిం సాంప్రదాయం కట్టడాలు. ఏవో పురాతన శిథిలాల్లాగా, జీవితానికి సంకేతం లాగా నిలిచిఉన్న ఆ కొండ క్రింద యీ శిథిలాలు ఎంతో అందంగా కనిపించేవి. తర్వాత అవి గత శతాబ్దికి చెందిన తెల్లదొరల సమాధులని తెలిసింది. 'ఛీ, సమాధులా!' అని ఏవగించుకున్నా, ఆ దృశ్యమంతలో అవీ భాగంగా నిలిచిపోయాయి.

తీరిక చిక్కినప్పుడంతా ఆ దృశ్యాన్ని చూస్తూ దాని అర్థాన్ని వెతకటం అలవాటై పోయింది నాకు. ఉషాకాలంలో, మిడిసిపడే ఎండలో, వాన ముసురులో, మబ్బులో - ఎన్నో విధాలుగా ఆ కొండని చూచాను. ఒక్కోసారి ఒక్కోరకంగా దర్శనమిచ్చింది అది. కొండదగ్గరగా, కొండప్రక్కనే, కొండలో కలిసి జీవించడం ఒక అరవూసుయిన అనుభవం.

అప్పుడప్పుడు చైతన్య మా యింటికివచ్చేవాడు. ఇద్దరం కలిసి కొండపైకి వెళ్లేవాళ్ళం. ఒక్కోసారి ఏదైనా చర్చించుకునే వాళ్ళం. ఒక్కోసారి వూరికే, మాట్లాడకుండా, వెళ్లి కూర్చుని తిరిగి వచ్చేవాళ్ళం. ఆకాశానికి కొండలకీ ప్రకృతికీ చెందిన ఏదో ప్రశాంతత మా మనసుల్లో, శరీరాల్లో, చల్లగా నిండిపోయేది. ఈ విధంగా మేము పాలుపంచుకున్న అనుభవాలు నా కెంతో విలువైనవి. చైతన్యకు ఇతర స్నేహితులుండేవారు. అతను యీ అనుభవానికెంతో విలువనిచ్చేవాడో ఆ స్నేహితులతోడి లోకాభిరామాయణానికి, పేకాటకూ, రాజకీయ చర్చలకూ, సీనియరులకు కూడా అంతవిలువనిస్తున్నట్లు కనిపించేవాడు. క్షణికమైన ఈ జీవితానికి విలువలేదు నా దృష్టిలో. ఈ జీవితానికి పరిమితంకానిదీ, దానికి సంబంధించనిదీ అయిన 'నిజాన్ని' కనుక్కోవాలని నా ప్రయత్నం. దేవు డను, జీవాత్మ అను, లేక వూరికే జీవితం అనో, కారణం అనో ఏమైనా అను-ఏ కారణం వలన మనకు ఈ జీవితం కలిగిందో, ఆ కారణం వలననే మనం దాన్ని నిండుగా ఆనందంలో అనుభవించవలసిన అవసరం కూడా కలిగిందని నా నమ్మకం. జీవితాన్నుంచి దూరంగా పోవటం సరియైన పద్ధతి కాదు, అంటాడు చైతన్య. కాని అతను పైకి ఎలా చెప్పినా, అనుకున్నా, జీవితపు లోతుల్ని తరచినూచి ఆ నిజాన్ని కనుక్కోవలసిన అవసరం అతనికి తీవ్రంగా ఉన్నదని నాకు తెలుసు.

ఇక్కడికి దగ్గర్లోనే ఉన్న తన స్వగ్రామంలో పాస్తూలు పొద్దున్నరుగా ఉంటున్న కామరాజు ఏ పని మీదనో చిత్తూరికి వచ్చినప్పుడు మమ్మల్ని పంకరించకుండా వెళ్ళేవాడుకాదు. మా ఇద్దరి కంటే ఎంతో అధికమైనందున ఏదో ఉన్నత స్థానంలో ఉండవలసిన తాను, దురదృష్టం వలన మా కంటే ఉద్యోగరీత్యా తక్కువ స్థాయిలో ఉండవలసివచ్చినందుకు అతని బాధ, కుళ్ళూ అతని మాటల్లో తొంగి చూచేవి. ఒక్క సాయంత్రం చైతన్యతో కలిసినప్పటికీ మాతో కొండమీదకు వచ్చేవాడు. మా ఏకాంతంలోనికి అతను జొరబడడం నాకు సహించరానిదిగా ఉండేది. ఏదీ అర్థం కాకుండానే అన్నీ తెలిసినట్లు మాట్లాడడం, ప్రతి విషయంలోనూ వితండవాదం చెయ్యడం, అతని అహంభావం—అన్నీ ఇదివరకు ఇంటర్ చదివేరోజుల్లో ఎలా ఉండేవో ఇప్పుడూ అలానే ఉన్నాయి. అప్పుడూ కొండరోడ్డున సాయంత్రాలు పీకారుగా వెళ్తున్నప్పుడు యిలాగే ప్రతిదాంట్లో కలగజేసుకునేవాడు. అప్పుడు మేము చిన్న విషయాల్ని గొప్ప సమస్యలాగా చర్చించుకునే రోజులు. అనాటి వాదనల్లో కొన్ని నాకు గుర్తున్నవి. ఇంకా. ఒకనాడు ఏదో విషయం మీద మాట్లాడుతూ 'మనం తిండినికే బ్రతుకున్నామా? బ్రతుకానికి తింటున్నామా?' అన్నాను. తిండి అవసరం బ్రతుకడం వరకే అన్న ఉద్దేశంతో అన్నాను కాని ప్రశ్నగా అడగలేదు. ఇంతలోనే కామరాజు కలగజేసుకుని పెద్ద తెలివైనవాడి పోజుపెట్టి బ్రతుకులో తిండి యిచ్చినంత తృప్తి మరేదీ యివ్వనప్పుడు తన దానికి బ్రతుకుతున్నానంటే అప్పేమిటి? తనదంతో తృప్తి లేనట్లు వేషాలు వేస్తూ బ్రతుకానికి తింటున్నాం అనే నాళ్ళను చూస్తే నాకు గిట్టదు' అన్నాడు. కావాలని నన్నుద్దేశించే అడుగు వాడని నాకు తెలుసు. 'పుష్టంగా అందరికీ తెలుస్తుండే విషయాన్ని కాదని వాదించినంతమాత్రాన పెద్ద సైంటిస్టువు కాబోవులే' అన్నాను. 'పుట్టి బుద్ధెరిగినపుల్నుంచీ ఎవరో చెప్పినమాటల్ని నమ్మి సొంత ఆలోచన ఎరగని పెద్దలు మన చెవుల్లో మూరిపోస్తే దాన్ని నీవు గొప్ప విషయంగా నమ్ముతున్నావు. ప్రతిదాన్ని ప్రశ్నించే శాస్త్రజ్ఞుణ్ణి నేను!' అన్నాడు కామరాజు. అతను సైన్సుగ్రూపు నేను ఫిలాసఫీ గ్రూపు తీసుకువున్నట్లుంచి తను పెద్ద శాస్త్రజ్ఞుడై పోయినట్లు వితండవాదాలు చేస్తూ, పోజులు పెటడం జాస్తి చేశాడు కామరాజు. అతని మాటల్లో నాకు లెక్కేమిటన్నట్లు చైతన్య అభిప్రాయం కోసం చూశాను. ప్రతికే సాధించవలసిందీ ఉన్నది, తనదంతో తృప్తి ఉన్నది. ఆ రెండింటో ఏదో ఒకటి ఎన్నుకోవాలని ఎక్కడున్నదీ' అన్నాడు పెద్ద అమాయకుడిలాగా చైతన్య. ఒకటి విలువైందిగా ఎన్నుకోవాల్సిన అవసరం లేనట్లు, అన్నీ అందరూ కావలసినట్లు 'మాట్లాడడం' అతని ప్రత్యేకత. కామరాజు నడిమధ్యన దూరకుంటే నా మాటల్ని సులువుగా అంగీకరించి ఉండేవాడని నాకు తెలుసు.

మేం ముగ్గురం కలిసివెళ్ళే కామరాజు లోకాభిరామాయణం తప్ప మరే అనుభవమూ ఉండదు. కామరాజుకు వాదనల్లో అసక్తి గాని, ఏ విషయాన్నైనా తరచి చూడగలగ్గిగాని లేదు.

అందువలన తనలోతుకు మించిన దేమైనా వినబడితే 'ఏం గొల నాయనలారా, ఇహ ఆపండి' అని కేకలేస్తాడు. నీజానికి అతను మాతో కలిసి రావలసిన అవసరం లేదు. అసలెందుకు వస్తాడనేది నాకు అర్థమౌతాదు. మా దగ్గర అతనెప్పుడూ పెరవాడే.

ఇప్పుడదీ లేదు గాని, చదువుకునే రోజుల్లో ఇలా ఒక్కొక్కటి వచ్చినప్పుడు కామరాజు పాటలు పాడేవాడు. అతనికి ఒక రకం పాటలు పాడటం బాగానే వచ్చును. సరదాగా పెద్దగా పాడేవాడు. చైతన్యకు పాటలో కరిగిపోయే గుణం ఉన్నది. నాకు పాటలో అర్థం ముఖ్యం. ఆ పాటను విని ఆనందిస్తున్న 'నేను' ఎప్పుడూ మరుగుకుపోదు. అదికూడా మా చర్చలకు కారణమయ్యేది అప్పుడు.

'సరస్వతీదేవి దేవీలో అంత ప్రముఖంగా పీఠ ఎందుకున్నది? సంగీతం యొక్క స్థానాన్ని నిరూపించడానికే' అన్నాడు చైతన్య ఒకసారి.

'అవే వాగ్దేవి గనుక. సంగీతం కూడా సాహిత్యం లాగా వాక్కులాగా అందని దాన్ని చూపేది గనుక' అన్నాను నేను.

'సాహిత్యానికి సంగీతంతో సమానమైన స్థానం ఎక్కడున్నది! మాట పరిమితమైనది. పరిమితమైన దానిద్వారా ఎవరి మితమైనదాన్ని ఎలా చూడగలం? సంగీతం అట్లాకాదు. మాటకు అర్థానికి అతీతమైన పథంలో మనస్సుని అందుకొని రాత్నెళ్ళే శక్తి దానికున్నది. అది సాహిత్యం కంటే గొప్పది అన్నాడు' చైతన్య.

'దానికి శాశ్వతత్యంలేదు. విస్తృతమే దాని ప్రభావం. అర్థం అనేది మనసులో ఏర్పడితే మరి వెరిగిపోదు. అందువలన సాహిత్యమే గొప్పది' అన్నాను.

చైతన్య నేనూ ఏ వాదనలోనూ ఏకీభవించకుండానే ఒక ర్వాకరు అర్థం చేసుకోగలం.

3

ఒక మొగ్గు పుడుతుంది. ఒక పువ్వు పూస్తుంది. మరోటి వాడి దాటిపోతుంది. అన్ని వసులూ ఎంతో సామాన్యంగా జరిగి పోతాయి. మనిషి జీవితంలోనూ అంతే. ఆ సంఘటనలకు వరసర సంబంధాన్ని ఆరోపించేదీ, అర్థం కల్పించుకునేదీ మనస్సు. జరిగేవి మాత్రం ఏ ఆర్పాటం లేకుండా జరిగిపోతూనే ఉంటాయి.

'..... ఇదేమాదిరిగా ఉత్తరాన్ని పద్నాలుగు కార్కుల మీదవ్రాసి నీకు తెలిసిన వాళ్ళు పద్నాలుగురికీ వారంరోజుల్లోగా పంపాలి. ఇది తప్పినచో నెలరోజులలోపుగా నీవు సర్వనాశనమై పోతావు' కామరాజు సంతకంలో చైతన్యకు వచ్చింది ఉత్తరం. కూతురి పెళ్ళి మధ్యలో ఉన్నాడు చైతన్య, చైతన్యకు భార్య బిడ్డలమీద మమకారం జాస్తి. ఆ పిల్లకు అనుకోకుండా గొప్ప సంబంధం కలిసినప్పటికీ యీ పెళ్ళి జరుగుతున్నది. చాలా సంతోషంగా ఉత్సాహంగా ఉన్నాడు చైతన్య. ఆ ఉత్సాహాన్ని నాకు చూపించి సవిగ్ 'నాకు ఇటువంటివాటిలో నమ్మకంలేదు' అంటూ చింపేశాడు.

పెండ్లికి రాకపోగా, శుభాకాంక్షల్లైనా పంపకపోగా, పె్నగా ఇటువంటి ఉత్తరం పంపడం కామరాజు స్వభావానికి తగినట్లుగానే

ఉన్నది. అనుకున్నాను. కామరాజు కూతురికి ఇంతకుముందే పెళ్లి చేశాడు. డబ్బు బాగా ఇచ్చిపెట్టి సునంగా చేశాడు. కాని అతని అల్లుడు సామాన్యుడైన సరుడు. చైతన్య క్లుప్తంగా పెళ్లి చేస్తున్నాడు. ఇతని అల్లుడు అందంలో బుద్ధిలో డబ్బులో ఉద్యోగంలో మిన్నగా ఉన్నాడు.

పెళ్లి వారందరూ చైతన్య వ్యక్తమై న ముంగిల్ పట్టు వెళ్ళిపోయారు. తిరుపతికి వదిమ్మేళ్ళ దూరంలో చిత్తూరు రోడ్డులో ఉండే విన్నపల్లె అది. దేవుడి కొండ ముంగిట్లో ఉండే చిన్న పల్లెపట్టు. పల్లెను కొండల చదును కోనలో నీటి వారిన పది మిద్దెలూ పదిపూరిళ్ళూ, వాటి మట్టూ కొద్దిపాటి సంబంధములూ కలిసి ఏర్పడింది ఆ వూరు. చుట్టూ పదు మైళ్ళలో పున్న మరో పల్లెగాని జనసంచారం గాని ఏదీ ఉండదు. అది నిజంగా వూరుకాదు. చైతన్యను ప్రపంచడానికి ఏర్పడ్డ ప్రకృతి మాత గర్భం.

ఆందరూ కలిసి పూరిబయలుగా వాళ్ళ సూమిడితోటలో వనభోజనం ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. పులిహోర, దద్దోజనం, గారెలు, మిఠాయిలు, పండ్లూ, తమలపాకులకట్టలూ, కంబళ్ళూ తీసుకుని వెళ్ళారు. మధ్యాహ్నం భోజనాలయ్యాక చేతులు కడుక్కోడానికి అక్కడే కరెంట్ మిషన్ వేసివున్న బావినిళ్ళు తీసుకు రావడానికి చైతన్య భార్య, కొడుకూ, అల్లుడూ వెళ్ళారు. తొట్టిలో నీళ్ళు ముంచిన శిలక్ష్మి కరెంట్ పాకుతో వెలికికే వేసింది. ప్రక్కనేఉన్న కొడుకూ అల్లుడూ ఆమెను లోగటోయి వాళ్ళూ విద్యుద్దాతానికి గురి అయ్యారు. కేక విన్న చైతన్య ఒక్క సరుగున వెళ్ళాడు. భార్య, కొడుకూ, అల్లుడూ అతని కళ్ళముందర విల విలా తన్నుకొంటున్నారు. మరో ఆలోచన లేకుండా భుజంమీద టవలు తీసి ముందున్న శిలక్ష్మి మట్టూ వేసి బలం కొద్దిలాగాడు. వాళ్ళు ముగ్గురూ ఇవతల పడిపోయారు. అదే వూపులో చైతన్య ప్రక్కనేఉన్న ప్రమాదకరమైన కరెంటున్నంజంమీద నడిపోయాడు. ఏ ప్రకృతిమాత అతనికి జీవశక్తి నిచ్చి గోకంరో ఆడుకోడానికి పంపిందో, అదే తల్లిలో తీవ్రమైన పోయింది అతని ప్రాణశక్తి.

ఆ పెళ్లిలో అతన్నే చూడడమే ఆఖరు చూపునాకు. చైతన్య లేడనే విషయం నా మనసుకు అందటంలేదు. నా యింటి ఎదురుగా ఉండే కొండను చూస్తాను. 'ఆకాశంలోని నల్లమబ్బులు నా జులెన్ పట్టు, భూవనభోగతరాలు నిండిన రూపంగల సరసునిపైజ్జే నేను యీ కొండమీద నిలుచున్నట్లు ఉన్నది' అన్నాడు చైతన్య ఒకసారి. ఆ కొండమీద ఆకాశం క్రింద సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరుడి గుడి గంటల ప్రాతంలో అర్చకుల సుంక తీవ్రతను జలం లో నా ప్రక్కనే చైతన్య లేకుండా ఎలా ఉంటాడు! అయోమయంలో పడిపోయింది నా మనసు. నా ఆలోచన, తర్కం, అన్వేషణ ఏమై పోయాయి? పుట్టినవాళ్ళు చావడం సహజం. ఎవరునా లేకున్నా యీ విశాల కాల సమాహారం కదిలిపోతూనే ఉంటుందని తెలుసు. కానీ..... ఈ ప్రపంచాన్ని మాయ అని, అస్తి అనుబంధాలూ సాంఘిక బంధాలు

మాత్రమేనని నిశ్చయించుకోగల నా మనసు లాగా చైతన్య విషయంలో యిలా చిక్కుబడి పోయిందే! నేను స్వేచ్ఛాతులం. నిజాన్ని గురించిన అన్వేషణలో భాగసు లం. అంతే. అంతకుమించిన ఆర్థత అతని ఎడల వాకెప్పుడూ తోచనేలేదు. అతను సంవత్సరాలు తరబడి కనిపించకపోయినా నాకు అదొక రోటుగా కనిపించలేదు. చిరకాలానికి అతను కనిపించినప్పుడు గొప్ప ఆనందమేమి కలగలేదు, కానీ... ఇప్పుడు.....

మన మిత్రుడు చైతన్యపథు చాలమందివాడు. కాని ముందు చూపు కలవాడు మాత్రంకాదు. ఇంకో పదేళ్ళపాటు ఉద్యోగం చేసి కొడుకుల్ని చదివించుకుని పైకి తేగలసన్న నమ్మకంతో కుటుంబం కోసం అతను ఏమి నిలవ చెయ్యలేదు. అతని కుటుంబానికి సహాయం చెయ్యాలన్న ఉద్దేశంతో చైతన్యపథు కుటుంబం సంక్షేమనిధి అనే పేరుతో ఒకసది ప్రారంభిస్తున్నాము. దాని గ్లానూ ఒకకమిటీ ఏర్పాటుంది. మిత్రులందరూ తోచినవిధంగా ఆ కుటుంబమునకు సహాయపడవలసిందిగా అర్థిస్తున్నాము.

కామరాజు మిత్రులందరికీ వ్రాశాడు. అతను అయిదు సందలు వేశాడు నిధికి.

చైతన్య ఆత్మగౌరవం కల మనిషి. వ్యాయంగా తనకు లభించిన దానితో సర్దుకు పోయి తృప్తిపడటం అతని స్వభావం. డబ్బు ఎక్కువగా కావాలని, అదే మనిషి మనుగడకు ముఖ్యమైనదని, అది ఉన్న కొద్దీ ఎక్కువ సుఖంగా బ్రతకొచ్చునని అతను ఎప్పుడూ అనుకోలేదు. అతను తన కుటుంబాన్ని ప్రేమించాడు. వాళ్ళ సుఖంగా ఉండాలనే అనుకున్నాడు. భాగ్యలారహితంగా అతను ఎప్పుడూ ప్రవర్తించలేదు. ముంగిల్ పట్టులో అతనికి ఇల్లున్నది. కొద్దిగా తోటా, భూమి ఉన్నది. అతని ప్రావిడెంటు ఫండు కొద్దిగావస్తుంది. అతని కుటుంబానికి తిండికి రోటుండదు. వాళ్ళ యిప్పుడున్న స్థాయిలో జీవించలేక పోనచ్చును. అతని కొడుకులు పెద్ద చదువులు చదువుకోలేక పోనచ్చును. అయినా చైతన్య జీవితాన్నే అబద్ధం చేస్తూ పోషనచేస్తూఉన్నది యీ నిధి.కొంత నెనులుబాటుకోసంఅతని కుటుంబంఇతరులధయాధర్మాల్ని స్వీకరించడంఅతనికి దుఃఖం కలిగించదా? ఇతరుల డబ్బు ఒక్క పైసాకూడా ముట్టుకునే మనిషి కాదతను. ఆ నిధి సంగతి తలచుకున్నకొద్దీ నారో ఉద్రేకం పొంగుకొచ్చింది. చైతన్యమీద గెలుపొందడానికి కామరాజు ప్రయత్నమూ యిది!

..... నేను అదే ఉత్తరం పథులుగురికి పంపాను. వాళ్ళు చావాలని వంపలేదు. వూరికే పంపాను. అది చదివి అతనిష్టప్రకారం చేసుకుంటాడు. అది చదివి అతను చిన్నానని భయపడ్డాడా? నన్నే మైనా అన్నాడా? మధ్యన నీ బాధ ఏమిటి?

నీ ఆదర్శాలూ, పట్టి మాటలూ అతని కొడుకులకు చదువులు చెప్పిస్తాయా? మనిషి బ్రతకటానికి కావలసింది మాటలు కాదు, డబ్బు. డబ్బుయివ్వాలి వస్తుందంటే ఆందరూ తలొక ఆదర్శమూ పల్లిస్తారు, తప్పించుకోడానికి. ఈ దేశమే దొంగ నవ్యాసుల దేశమయ్యా. అది మన జాతిగుణం. చిన్ని నా బొజ్జకు శ్రీరామ

రక్త అంటూ కడుపునిండా కోవలసినవన్నీ మెక్కి కూర్చుని అవతలి వాళ్ళకి అవన్నీ అక్కుర్లేదని మిథ్య అనీ బోధించే రకం.

‘ఆయనే పుంటే మంగతెండుకన్నుల్లు ఆ చైతన్య పుంటే అతని కుటుంబానికి ఒకరు సాయపడాల్సిన పనేముంటుంది! అతను లే డనికదా చెయ్యాల్సి వస్తున్నది! ఒక మంచపని చెయ్యాలంటే అడ్డుపుల్లలు వేసేవాళ్ళు కొల్లలుగా ఉంటారు.

‘నీవు డబ్బు యివ్వకపోతే మానెగానీ వెళ్ళు స్వీమీ, సీకో నమస్కారం. మేము అన్నం తిని బ్రతికే సామాన్యం. సామాన్యం గానే బ్రతుకుతాం.....’ అన్నాడు కామరాజు.

అక్కణ్ణుంచి మారు నూట్లాడకుండా వచ్చేశాను. నా మనస్సు ఆనేశంలో ఆవేదనతో ఉడికిపోతున్నది. అతని ఆరోపణ లకి నా దగ్గర సమాధానం లేదా? ఇందులోని నిజం చెప్పగల వారెవరు? రెండువైపులా పదును గలిగి నిట్టెన్నా సరుక్కుపోగల మనసులాంటిదేనా నిజం కూడా? చైతన్య అలా ఒప్పుకోడు. ‘నాకు తెలుసు’ అంటాడు. ‘నాక్కావలసినదంతా నాకు తెలుసు.’ ‘నాకు సందేహాలు లేవు’ అనేవాడు ఎన్నోసార్లు. ఇప్పుడతనికి అన్నీ ఇంకా నిక్కువగా తెలిసుండాలి. కాని అతనికి తెలిసిందేమిటో నాకెలా తెలుస్తుంది!

కొన్నిసార్లు విషమ పరిస్థితుల్లో శరీరాన్ని విడిచి రూప రహితమైన ఆత్మలు సాతరూపాన్ని ధరించి మనుష్యులతో మాట్లాడినట్లు చెబుతారు. ఒక ప్రాణి యీ దేహంలోనే వశించి పోకుండా ఏమైనా మిగిలుతే... ఈ పరిస్థితుల్లో చైతన్య నాకు ఎందుకు కనబడదు? అలాగ చైతన్య స్వయంగా వచ్చి “సరమం, మనిషంటే భౌతిక విషయాలకు బద్దమై కనిపించే వేది మాత్రమే కాదు. ఈ కనిపించేది శాశ్వతమైంది కాదు. ఒకే పరిస్థితుల్లో ఉన్నా ఒక మనిషికి ఇంకో మనిషికి తేడా ఉంటుంది. అది అతని ‘నిజం.’ అతనిపైన గుణాలకు మూలం. అతని జీవాత్మ. అది ఉన్నది ... నేను ఆత్మాభిమానం కలవాణ్ణి. నా భార్యాబిడ్డలూ మరొకరి దయాభిక్షతో పైకి రావాలని నేను అనుకోను. అది నాకు ఇష్టం ఉండదు. వాళ్ళు నా వాళ్ళ... ‘నా’ వాళ్ళ... నన్ను సరిగ్గా తెలుసుకున్నవాడిని నువ్వే.... మనిద్దరం ఒకటి....” అని చెప్పాలి. ఎందుకు చెప్పడు? అతనికోసం నేనుపడే ఆవేదన అతనికి తెలియదూ! అతను నాకు అత్యీయుడు. నేను తీవ్రంగా వాంఛిస్తే అతను నాకు కనిపించి తిరుతాడు. నాకు తెలుసు!

కమనీయమైన రంగులలా

PHONE 7467

కం-చి

ధర్మవరం

బెంగుళూరు

బెనారస్

పట్టుబారలకు

లక్ష్మీజనరల్ సర్వీసు హిసెంటురాడ్డు

రిష్టాలక్ష్మీపతి శాస్త్రి కొగ్గెసిఆఫీసురాడ్డు

రేలు శారెస్ మర్చంట్ గవర్నరుపట విజయవాడ్-2

మనసును కేంద్రీకరించి తీవ్రంగా ఆలోచింపజేసిన భావనూ కళ్ళ మూసుకు కూర్చున్నాను. ఎంతసేపు కూర్చున్నా అతను కనిపించ లేదు. అలసట కలిగింది. పడక్కుర్చీలో కళ్ళ మూసుకు పడుకొని నిద్రపోయాను.

4

నిద్రనుండి లేచేసరికి ఉదయం నుండి నేనువడిన అనేకన తాలూకు ఛాయకూడా లేకుండా మనసు లేటపడింది.

కళ్ళ తెరవగానే ఎదురుగా కిటికీలోంచి కనిపిస్తున్న దృశ్యం అసాధారణంగా ఉన్నది. కిటికీలోంచి ఎర్రటి వెలుతురు కళ్ళను తాకుతున్నది. ఎరుపు. బయటంతా అసహజమైన ఎరుపు. ఏమిటి సంగతి? ఇంత ఎరుపు ఎక్కణ్ణుంచి వస్తున్నది? అనుకుంటూ లేచి కిటికీ దగ్గరకు వెళ్ళాను. ఎదురింటి మంగుళూరు పెంకులు యీ స్వచ్ఛమైన ఎరుపును యీనుతున్నది. నేను రోజూ ఎన్నోసార్లు ఆ యింటిని చూస్తునే వుంటాను. కాని అది యిటువంటి కాంతితో ఎప్పుడూ కనిపించలేదు. ప్రవచనాన్ని ఏదో 'స్వచ్ఛత' ఆవరించింది. ఎదురుగా ఎత్తుగా అకాశావ్వంబుతున్న కొండలోని పెద్దగుండ్లు నేటికనిగా విడివిడిగా ప్రత్యేకమైన వ్యక్తిత్వాలతో దర్శన మిస్తున్నాయి. వాటి మధ్యనుండే గడ్డి తుప్పలు ఎప్పుడూ లేనంత వచ్చగా కూర్చుని ఉన్నాయి. దూరాన ఉన్న రకరకాల చెట్లన్నీ ఎంతో తేల్చిన వచ్చడనాలతో నాటి నాటి ప్రత్యేకమైన రూపాల్ని స్ఫుటంగా లోపింపజేస్తూ చాల మందరంగా ఉన్నాయి.

చీకట్లో అవి లేచేవు. వెలుగులో, ఎండలో, అది ఒక పెద్ద కొండ. అవి చెట్లు. ఇప్పుడు నాటి సచ్చదనాల్లోనూ, రూపాల్లోనూ ఉండే భేదాలన్నీస్ఫుటమైనాయి—ఈవెలుగు లేమిటో!

ఈ ప్రపంచంలోకి యింత సచ్చదనం, యింత తేటదనం ఎలా వచ్చాయి? చీకట్లలోనికి జారిపోబోతున్న సూర్యుడు మరణాసన్నాసమయంలోని చావుతెలివలాంటి నిశితమైన చూపుతో ఇంతవరకూ తాను లక్ష్యంలేకుండా చూచిన ప్రపంచపు నిజస్వరూపాన్ని చూస్తున్నట్లున్నాడు. ఎంత సౌందర్యం! ఎంత ఆనందం!

మెరుపూ ఎండాలేని యీ ప్రపంచం తపస్సుమాధిలో వున్న యోగి లాగా ఉన్నది. సూర్యుని తీక్షణమైన కాంతి లోపించడంతో అన్ని వస్తువులూ నాటి సొంతమైన నిర్మలమైన కాంతిని నీనుతూ ప్రకాశిస్తున్నాయి. సూర్యుని కాంతికి నీడ ఉంటుంది. ఈ వెలుగులో నీడలేదు. ఇది నిజం!

ఆలోచిస్తున్న నాడిని ఎందుకో ప్రక్కకు తిరిగాను. వాకిట్లో నిలబడి ఉన్నాడు ఎవరో అతను. మారూ పలుకూ లేకుండా, ఏభావం

లేకుండా నిలుచుని ఉన్నాడు. అతని చొక్కా పిరుగులోంచి పచ్చగా మెరిసే ఒళ్ళు కనిపిస్తున్నది. ఆకలితో ఉన్నట్లు కనబడుతున్నాడు. అతను సవ్యడం లేదుగాని అతని మొహంలో ఏదో చిరునవ్వు కనిపిస్తూ చూచేవాళ్ళకు సద్భావం కలిగిస్తున్నది. అతను స్వేచ్ఛా ప్లా తుడుగా కనిపిస్తున్నాడు.

అతన్ని ఇంతకుముందు ఎక్కడో చూచానన్నభావం మెదుల్తున్నది గాని సరిగ్గా గుర్తులోకి రావటంలేదు.

'ఎవరండీ మీరు?' అడిగాను.

'సన్న మీ రెరుగుదురు. మరచిపోయావేమో. మీరు నాకు బాగా తెలుసు' అన్నాడు సవ్యకుండా సవ్యతూ.

నాకు జ్ఞాపకం రాలేదు. ఆలోచించినవొద్దీ అసలతాజ్ఞీ ఎరగననీ తోచింది.

'క్షమించండి. మీ పేరు?' అన్నాను దగ్గరగా వెళ్ళి.

అతను నూట్లాడకుండా చిన్నగా నడిచిన కాగితం ఒకటి తీసి నా చేతి కిచ్చాడు. అది చేతిలోకి తినుకున్నాను. ఏదో పనిమూల పచ్చినట్లున్నాడు. రికమెండేషన్ తెలుసు కాబోయి. 'కూర్చోండి' అంటూ అతనికి కుర్చీ చూపించి నేనూ పడక్కుర్చీలో కూర్చున్నాను.

తనను లోపలికి రాలేదు. కూర్చోలేదు. తలెత్తి అతని కోసం చూచాను. వాకిట్లో లేదు. ఇంతలోనే ఏమైపోయాడా అనుకుంటూ కిటికీలోంచి రోడ్డు మీదికి రెండు దిక్కులా చూచాను. ఎక్కడా కనిపించ లేదు. ఏమైపోయాడు? అనుకున్నాను

అకస్మాత్తుగా అతనెవరో నాలో తోచింది. అతను చైతన్యం. అవును. సందేహంలేదు. ఆ సవ్య ... అతను చైతన్య! నా కోసం వచ్చాడు. నాకు చెప్పాలని వచ్చాడు. ఆ లోకం నుంచీ నాకు నిజం తెలపాలని వచ్చాడు! అవును, రాకుండా ఎట్లా ఉంటాడు? నిజమైన స్నేహితుడు. అతడే నిజం! నా ప్రీతిమైన కోరికను కాదనలేదు. తన ఉనికిని, తన నిజాన్ని నిరూపించుకోవడానికి వచ్చాడు. వస్తాడని నాకూ తెలుసు! ఆ కాగితంలో నా కేదో సందేశంఉన్నది.

కాగితం మడతలు విప్పి చూచాను. నా కళ్ళు నేనే సమ్మలేక పోయాను. కాగితం నిండా పిచ్చిగీతలు! చిన్నపిల్లలు ఓపిగ్గా కూర్చుని పేజీనిండా వ్రాసే గీతలూ, సున్నాలూ! ఆలోచన లేని ఆ పిల్లలకి మాత్రమే నిజంగా కనిపించే గీతలూ, సున్నాలూ!

ఈ పిచ్చిగీతల్ని నా కిష్టదానికే వచ్చాడా చైతన్య?

అర్థం లేకపోవడమే అర్థమూ యీ ప్రపంచానికి?

అర్థం లేనిది కనిపిస్తుందా?

ఎవరు నాక్కనిపించింది?

...

నిజం నాకు తెలియలేదు ఇప్పటికీ.

ఉ హ లో ఉ గా వి

“ సాంధ్య శ్రీ ”

అనుపమ విశిష్ట

అరవి జ్యోతిలా—

ఇచ్చలు తీర్చే ఉత్సవంలా—

సూత్రవత్సరం ఉత్సాహంగా—వస్తుందని

ఉత్సేగంతో ఊహించేసిన నేను

ఈ ఉగాదికి ఏమివ్రాయను...?

సగానికి సగం తీయని—అబద్ధాలు

సగంపై గా శ్లేషార్థాలు...తప్ప

ప్రస్తుత స్థితిని ప్రస్తుతినూ వరామర్శిస్తే

ప్రబంధకవుల లేఖనీ ప్రక్యాణాలు

ప్రతిముక్త ప్రతిష్ఠలు

ప్రబంధ బంధ ప్రహేళిక //

ప్రబంధ ప్రమదల విరహోపలములు

ప్రబంధాలు

ప్రతిబంధాలు...;

ప్రకృతిని సందనంగా

సుందరంగా—

అంతకంటే—అందంగా...

పరిచయం చెయ్యబోతే

సగటుమనిషి తన సంగతేమిటంటూ

ముక్కుమీద వెలుతో మూతి ముడుస్తాడు...

ఏమైనా వ్రాయక తప్పదు...

లేకపోతే లోకం కనువిప్పదు...

ప్రబంధ పరిచయం;

వలపు జిహ్వుకుపు జరాభిగవు

మందార సుమాల నారి మ్రోమున్నోన్నాడు

అంధగ్రీవత్రీక - వరీధాని నామ సంవత్సరాది సంచిక

కందలించిన వలపు కంధా వాటంలో
పందడించిన తొలివేళు విందులో

చెలి సందోహంలో
సందె జాములో
చెలి గోము మోములో
అందంగా—అనందంగా...!

గండుకోయిల దండు
వనరసాల నవకోమల వల్లచాలను—చిడుముతున్నది
క్లితక గీతకలను ఆలపిస్తున్నది...
గరువ తుమ్మెద పిండు
వలపునుమాల కొరదేనెలు జాణి
శృంగార ఝంకార స్వరాలు పలికిస్తున్నది
కాంతా విచికలవు వలపు విచికల అళిరిస్తున్నది
మాత్తు వధువుకు
సిగ్గు బరువుతో—వేదధువు...
కొమరు తీవ ముద్దుపూవు
కొవలుసాగ—డోల లూగ
మధుర మకరంద ఝరుల
వ్రేచుర పరిమళ లవారుల
అకాంతము లెల్ల నిండెను...
భాస్వన్నవ నవమంజరి
మంజరి మహనీయ
సుధా మాధుర్య సౌందర్య
వమ్మోడము లొలికెను
ప్రకృతి పురికించెను
యమునా ప్రవంతి సరిగెను ;
రేకు రేకుగ మొగ్గవిప్పెను...
జానికి—విగ్గు కప్పెను—;
అడువి పిలిచింది—
అనని, ఓయని పలికింది...
జగవికి...పునాది
జగవికి...గూర్చింది...

నగటు మానవ సంధితము :

నగటు మనిషి—

నగటు జీవితంలో సాగిలబడుతున్నాడు

మదనుడు వేయదోయేబాణం ఆపివేశాడు...

తంద పరిమృజుడై

కంబళించని వలపు కంఠావాటంలో

వాడి వత్తలైన ఉమ్మెత్తల్లో

ఉన్నారు మంటున్నాడు...

గండుకోయిల దండు...

కుటజముల కోసం...

కనలిన కేసలయాలకోసం...పోతున్నది

సామాన్యని జీవిత మింతేనన్నది...

గరున తుమ్మెద సిండు...

సాలిపోయిన పూలమీద

తల బరువుతో—తలపు బరువుతో రోదీస్తున్నది

అది నగటుమనిషి జీవిత సారమన్నది...

కాంత లేదు...

కౌగిలి—లేదు...

పుట పుటలో కదులుతున్నది

వలపు మధువు ఎద కాలుస్తున్నది

వనిత వలపుజీవితానికి ప్రశ్నగా నిలుస్తున్నది...

శౌంజాలగానం బదులు—

కాలంలో—

భవిష్యద్గగనం, విరిగినచప్పుడు వినవస్తున్నది

అవనీతల మవతల ప్రక్క హఠాత్గర్జనం వినబడుతున్నది...

సామాన్యడు...

తుత్తులో...

క్షత జగత్తులో

నిరంతర నిరీక్షణలో

స్వర్గాల మార్గాలు—

స్వప్నాల దుర్గాలు—

వెదుకుతున్నాడు...

ఊ హ లో— తప

ఊపిరిలో—శాంతిలేదు...

ఆంధ్రప్రదేశ్ - పరీధాని నామ సంవత్సరాది సంచిక

నిర్మలమృదుఃఖ బాష్పములలో తప్ప
ఆర్ద్రత అంతు చిక్కడం లేదు...
ఆశల వెచ్చని పాసుమోద...
స్వప్నాల పుష్పాలు తప్ప...
ఆవేదన మిగిల్చిన...
సులివెచ్చని బాష్పాలు తప్ప
ఆశించిందిలేదు... అంతకన్న మరేదీరాదు...
కత్తిరాదరకు తెగిన... కంఠంలో గీతం

నిశ్శబ్ద సంగీతం
సామాన్యని మతం...

శ్రీ మతంలో

సగటుమనిషి అభిమతంలో...
ఏటానచ్చే... ఉగాది పేరేమిటి...?
దాని నిర్వచనం ఏమిటి...?
సగటుమనిషి నిర్వచనం ఇది...

“(సబంధంలోని ప్రతిదీ ఒక అమోఘావస్థ

పిలుస్తూ - మెరుస్తూ వచ్చే ప్రతిఉగాది - ఒక ఆశావేళ.”

“ఆంధ్రసాహిత్యంలో శ్రీ తిరుపతి వేంకటకవుల యుగం”

శ్రీ చెళ్లపిళ్ల దుర్గేశ్వర శాస్త్రి

ప్రే శీర్షికతో విరోధిత్వన్నామ సంవత్సర ఆంధ్రప్రతిక ఉగాది సంచికలో శ్రీ నిడుదవోలు వేంకటరావుగారిచే నొక వ్యాసము ప్రకటించబడింది. ఇదిగాక 1971 ఏప్రిల్ నెల భారతీ ప్రతికలో

“తిరుపతి వేంకట కవులు—సరస్వతీ ప్రతిక”

అను శీర్షికతో వేరొక వ్యాసం గూడా ప్రకటించబడింది. ఇవి రెండున్న వారిచే సేకరింపబడిన మరికొన్ని వ్యాసాలున్న కల్పి ఒక పుస్తకంగా నేను నా పత్రికేషను ద్వారా ప్రకటిస్తే బాగుంటుందని కొందరి నితరుల సలహాపై శ్రీ రావుగారు నా అంగీకారాన్ని జాబు ద్వారా కోరియున్నారు.

దీనిపై ఆ ప్రతికల సంచికలు సంపాదించి చూపిస్తేగదా వాట్లాల్లో కొన్ని పాఠపాట్లు ఉన్నట్లు నా బుద్ధికి తోచి వాట్లు విషయంలో కొన్ని అధారాలు గ్రంథస్థం అయిన వాట్లను సరిశీలించాను. నా ఉపాధి పరిఅయినదే అని తోచింది. ఇది చారిత్రక విషయం గనుక వాట్లను ఆంధ్ర ప్రజల సమక్షంలో ఉంచుట అవసరమని యెంచి యీ వ్యాస రూపేణ తోకానికి సమర్పిస్తున్నాను.

శ్రీ వేంకటరావుగారు తిరుపతి వేంకట కవుల “నానా రాజ సందర్శనం” లోని “ఏనుగు నెక్కినాము ధరణీంధ్రులు మొక్కగ నిక్కినాము” అన్న పద్యాన్ని యెత్తుకుని “అది సర్వే సర్వత్ర చూప దాంధ్ర దేశానికి వర్తింపదు” అని వ్రాస్తూనే, విజయ నగర సంస్థాన ప్రసక్తి తెచ్చి ఆ సంస్థానంలో సేరి కాశీనాథశాస్త్రిగారికి వాదంతో జవాబు చెప్పలేక ఓడిపోయినట్లుగా ఆనంద్రింప జేశారు. ఈలా ఆనంద్రింప జేయడానికి కారణం “సాహిత్య వాఙ్మయ చరిత్రకారు తెప్పుడును సత్యముగా ప్రవర్తిల్లిన సంగతులకే ప్రామాణ్యము నివ్వడముగా” వారు పేర్కొన్నారు.

వీరి సరిహద్దనలో వెంకటశాస్త్రిగారు “కథలు గాథలు” ద్వితీయ భాగములో “ఏనుగు నెక్కినాము” అన్న పద్యానికి న్యాఖ్యాన ప్రాయంగా వ్రాసిన పంక్తులు ఆ పద్యభావం యావదాంధ్ర దేశా

నికి ఎందుకు వర్తింపదో స్పష్టంగా తెలుపుతూవున్నా గమనింప బడకుండానే సత్యంగా ప్రవర్తిల్లిన సంగతులకు అపార్థ సృష్టి చేయడం వంటిదిగా పరిణమించింది. ఆనాటి విజయ నగరసంస్థాన ప్రభుత్వం శౌందర్యాచార ప్రసక్తులు చెళ్లపిళ్లవారి వాక్యాలతోనే వర్ణించిన వేంకటరావుగారు పై పద్య భావ సమస్యను విషయంలో గూడా చెళ్లపిళ్లవారి వాక్యాలే ఉదాహరించి వ్యాస రచన చేస్తే బాగుండేది. అలా చేయకపోవడంవల్ల ఆ యీ విషయం పైవరికానూనికీన్నీ శ్రీ రావుగారి నిర్బుణ్ణ, పృథుయాన్ని శంకించడాని కిన్నీ అవకాశం కల్గిస్తోంది. కాబట్టి ఆ వాక్యాలేవో—కథలు, గాథలు ద్వితీయ భాగం 520, 521, 522 పుటలనుండి ఉదాహరిస్తాను.

“అట్టి శత్రు మధ్యంలో ఆ గ్రంథాన్ని (శ్రీనివాస నిలాసా న్నున్న మాట) రాజసభలో వినిపించాలి. గజాదోహదాది సన్మానాలు అసలు సంస్కృత గ్రంథం రచించిన కృష్ణమాచార్యులుగారితో పాటుగా పొందాలి. అద్వైతులంటే ఆ సంస్థానాలో, అందులో అత్యుక్తారిలో బొత్తిగా గౌరవంలేదు.....ఏదో శబ్దాన్ని గూర్చిగాని అర్థాన్ని గూర్చిగాని మనం అబద్ధమాడితే వచ్చే చో నేముంటుంది? యిది ధనమా? ధాన్యమా! దీనివల్ల ఎవరి కే మనకారం జరుగుతుంది? అనుకోకూడదు.....శబ్దార్థాలనగా పార్యతీ సరమేత్వరూలే. వాట్లను గూర్చి అపచారం చేయడమంటే! వారినిగూర్చి అపచారం చేయడమే అని తెలుసుకోవాలి. అజ్ఞాన కృతమైతే తప్ప యీ అపచారం బుద్ధి కృతమైతే బొత్తిగా క్షంతవ్యం గాదు..... దీన్ని లేశమూ కూడా ఉల్లంఘించకుండానే అత్యుక్తారి వారి గ్రంథంలో ప్రతిపక్కులు చేసిన ఆక్షేపణలలో వకటి కూడా మిగలకుండా సమర్థించి ఏనుగు నెక్కడం తటస్థించింది. కనకనే దాన్ని పెద్ద గౌరవంగా భావించి మేము—“ఏనుగు నెక్కినాము” అని వ్రాసుకోవలసి వచ్చింది.....

అల్లాటప్ప యెక్కడాలు తిరుపతిశాస్త్రి జీవితకాలంలో వక మాటున్నా, పిమ్మట యింకో మాటున్ను జరిగి ఉన్నాయి. వాట్లను ఎక్కడా జీవిత చరిత్రతో మేము స్పృశింపనే లేదు.”

పై పంక్తులవల్ల, ఆ పద్యభావం అదితర సంస్కృతాలకు పండుకు సంబంధించిన తలుస్తూ పుండగా అందుకు భిన్నంగా విజయనగరానికి దాన్ని సంబంధించిన కౌశీనాథశాస్త్రిగారికి ఓడి నట్లు, ప్రాయశః "సత్యంగా (సవర్తిల్లిన సంగతులకు" అపారాధాన్ని కల్పించే చరిత్ర రచనగా భావించక తప్పదు.

వెంకటశాస్త్రిగారి జీవితకాలంలోనే వేరొకరు శ్రీపాదవారు గూడా యీ ప్రసక్తి వారి సవాదల్లో ప్రాసియుండగా దానిపై కథలు, గాథలు త్రవ్వియభాగంలోని 101 వ పుటలో వా రేలా ప్రాసియున్నారో పరిశీలించండి?

"అయితే శ్రీ విజయనగరం మహారాజావారి సభలో శ్రీ శాస్త్రిల్లా (కౌశీనాథ) గారికిన్ని మాకున్న వ్యాకరణశాస్త్రంలో వాదం నవ్వి నట్లున్న మమ్మల్ని ఆయన ఓడబుచ్చినట్లున్నా అక్షే పకులు (శ్రీపాదవారు) ప్రాసినట్లు జ్ఞాపకం. "సుధ్యుతాస్య" అనే స్థలంలో శాస్త్రార్థం శ్రీ మహారాజావారి ఆజ్ఞానుసారంగా శ్రీ అనంద గణపతి తర్క వ్యాకరణాలలో వాదించుకుంటే విని గెల్చు వాడులు నిర్ణయించే తక్కి పుస్తక విద్యనూదాజ) కొంత వరకు జరిగింది. యింకా జరిగితే ఆయన మమ్మల్ని నెట్టేవాడేమో కాని ఒకటి, రెండు, మూడు పల్లిటిలలో శ్రీ మహారాజావారు వెలవిచ్చారుకదా? "వారి కవిత్రయం విన్నాము. వారు కేవల కవుల! విద్యకృతుల! తెలుసుకోవడానికి దీన్ని కూడా కొంచెం ఆడగ మన్నాం. అడిగారు. చాలు" అని ఆపుచేసి మళ్లా వారు స్వయంగా "శృపుచ్చ మననామిత్యో" అన్నచోట "శేష పుచ్చ లాంగూ రేపు చున" అని అలుక్కు యెందుకు రాలేదు? (దీన్ని బట్టి మహారాజావారి శాస్త్ర ప్రవేశం నిజ్జాలు గురితినెదరుగాక) అని ప్రశ్నించారు. అది సంజ్ఞా విషయకమేనో గ్రంథం చూచికాని నిర్ధారించి మనం చేయడానికి తగ్గంత జ్ఞాపకం లేదన్నాము. దానిలో శ్రీవారు "బస్" అని సెలవిచ్చి ఆపు చేసి సభ కూడా జప చేస్తుంటే ప్రయాణానికి రైలుకు దయ చేశారు."

పై పంక్తులవల్ల వాదం ఎక్కడ యేవిధంగా పంపి ఎవరూ జరిగిందో? ఏ రీతిగా ఆగిందో? అందులో గెల్చు వాడుల ప్రసక్తులు ఏవిధంగా లేవో? తెలుస్తూండగా—కొముది మొదటి పూత పూర్వపక్కానికి జవాబు చెప్పలేకపోయారని రాయడం వల్ల ఆ వ్రాత గీరికి పాణినీయ ప్రవేశం బొత్తిగా లేదన్నట్లు బుజువు చెప్పింది. ఈ విషయాన్ని అంధప్రతిక నిరోధిస్తున్న ఉగాది సంచికలోని 65 వ పుటలో వెంకటరావుగారు అనుభంగ ప్రచురించిన వ్యాసంలో రెండు దశలుగా ప్రయోగించబడిన "మోక్షసంతాపం" అను చద ప్రయోగం కూడా బలపరుస్తోంది.

పై విధంగా జరిగిన విషయాన్ని మరికొంత అదనంగా పెంచి—అంతే

"ఎందరి జానెనేని వరియిందను మా కదితా కుమారి క స్తంభుకు దేవముత్ తిరుగుబట్టెను సౌఖ్యము లేకపోయే నా నంద నృపాల! నీదు సుగుణంబులు జెప్పిన నాలకించి వెం టుందల యూరె గావున దబాలునఁ దీని బరిగిహించుమా?

అన్న పద్యం దాకా పెంచి "ఇంతమందికి చూసిన తర్వాతనా మా రాజావారివద్దకు తీసుకుని వచ్చారు?" అని కూడా అక్షేపించా రనిస్తే, అంతతో ఆ సమావేశం ముగిసిందనీ మళ్ళీ యేస్తుడూ విజయనగరంలో అడుగు పెట్టనేలేదనీ వ్రాశారు.

ఇందుమీందు సతి అక్కరాస్యడన్ను అవాచివ్వగలిగే పై అక్షేపణ యెంత నిస్పృహమో! వేరే వివరింప నక్కరలేదుగదా? ఆ అక్షేపణ వెంకటరావుగారి దృష్టిలో సమంజసమైనదే అయితే తమ తమ గ్రంథాలలో స్వయంవరాల్ని ఎర్పించిన ప్రతికపిశ్వరుని కిన్నీ ఎర్పింపవలసే మన్నుంది. స్వయంవరాలలో కన్యకలు కొంతమందిని చూచాకనేకదా వారికి సచ్చిన్నవార్ని వరించడం? అక్కడక్కడల్లా యదేవిధంగా ప్రశ్నించే యెడల అట్టి కవి త్యలు దానిన సూర్య కవులంతా పై అక్షేపణకు అర్హులే కావలసివస్తుంది. గొట్టి పై అక్షేపణకు విలువ నివ్వడం అనవసరం. సరికదా! అట్టి అక్షేపణ జరగడమే సంభవిస్తే వెం. శా. గారచే తగ్గ జవాబు పొందకుండా ఉంటారనే నూట కూడా నమ్మడానికి వీలేదు.

ప్రశ్న—ఏం? యెందుకు పిత్రేదు?

జవాబు—దర్మితాకాలంలో కౌశీనాథశాస్త్రిగారు తి||వెం|| కవుల నిద్రర్క పశ్యాభిషేక రాటకాన్ని నిమగ్నిస్తా అందు యీలాటి చొప్పుదంటు కంకలు రొప్పిచేసి - తగిన జవాబు పొంది నిన్నీ మళ్ళీ యేమీ వ్రాయలేకపోవడంచేత!

ప్రశ్న—గీ మాటలకు ఆధార మేమేనావుండా?

జవాబు—అ! ఉంది! తి. వెం. కవుల వాత్యాలలోనే ఉదాహరిస్తాను. పరిశీలించండి. 1908వ సం. రం. లో కౌశీ నాథశాస్త్రిగారి పూర్వకాకుంతలాన్ని పేనుర్కిస్తో తి. వెం. కవు లీ విధంగా వ్రాశారు.

"ఇప్పుటికి 5 సంవత్సరములకుండు బూర్వమున మాచే రచించుకొనిన ఎడ్వర్డు ఎల్కాభిషేకముపై బ్ర. శ్రీ. శేరి కౌశీనాథవిద్యత్కవీంద్రులవారు తమకుఁ దోచిన గీరిని విమ ర్శనమున న్నిహస్తముతో వ్రాసి శ్రీ వింవరపు జనానందరూ గారి నప్పిచి కంపిరి. అది చూచి "పెద్ద పండితులను వాడుక చెందిన వీ రింతమాత్రమును బరిశీలించక యనందర్పపు వ్రాత వ్రాసిరిగదా?" అని చింతించి. వీరు కష్ట పడి శాస్త్ర రుల నిభ్యసించినను లక్ష్యజ్ఞానము కొంతగాకున్నఁ గొంతైన సంపాదించినవారు కారు" అని స్మరిపరచుకొని. దోచిన సమాధానములను వ్రాసి మంజవాణలో బయిరించితిమి. ఎద నడి ముహూర్తాధ్యాయులవారు మమ్ముఁ గరుణించియో! నిర సిందియో! లేక ఇదివరలో జేసిన సనియే తప్పు—ఇది మరింత తప్పుగా మండుననియో! మేమెంత దురుసుగా. వ్రాసి ననుఁ నేలకెని యత్తుతర మీయరైరి." కనుకనే పై అక్షేపణ ప్రసక్తి జరిగియుండదనిస్తే—దానికి విలువ నివ్వ నక్కరలేదనీ—నా నిశ్చయము.

ప్రశ్న—అలా అయితే ఆ యెద్దర్న పట్టాభిషేక నాటక విమర్శలోనుంచి కూడా ఒక శంక చూపించి దాని ఖండనాన్ని ఉదాహరిస్తే బాగుంటుందేమో?

జవాబు—అలాగే!

(శంక)

“శిరసావహింతు ననుట యాంధ్ర విభక్త్యంతముగాదు”

(సమాధానము)

ఈ శంక మరియు శోచనీయము. ఇది యాంధ్ర విభక్త్యంతము కాదని శంకింపఁ గూడదు. తెలుగులో శిరసావహింతుననునది యేకపదముగా వాడుటచే నంతముం దాంధ్ర మేల లేదో తెలియరాకున్నయది. శంక యెటున్నను “శిరసా” అనునది తెలుగులో వెట్టు నిలిచినదని యభిప్రాయము కావచ్చును. అయ్యా! తమరూ కేవల సంస్కృతమే నడుపుటచే శో. -ఆంధ్ర భాషాయందుం కావ్య మయోమయ విభూషణమో, గీర్వాణ రణ్య సంచారి విద్యస్మత్తేభ శృంఖలమో-అన్నట్లు తమ కీయాంధ్రము చిరకాల మభ్యసించినమీదగాని కొరకబడదు. ఈ యాంధ్రము నకు దీక్షోత్త ప్రదర్శకములేకాని నిరివిగ బోధించు వ్యాకరణము లింకను బుట్టలేదు. కావునఁ బూర్వ మహాకవు లనగా నప్పకవి మొదలగు లాక్షణికాగణ్యు లంగీకరించిన వారి స్పష్ట యోగములే శరణములు. ఈ ప్రయోగము ననేకులు మహాకవులు వాడియున్నారు. గ్రంథ విస్తరభీతిచే నొక్కటి మాత్ర మిచ్చెదము. తక్కినవి శ్రద్ధ గలిగి చూచుకొన్నచో నాంధ్ర భాషాపరిజ్ఞానము కలిగిన పిమ్మటఁ దమకే గోచరింపఁగలవు. విజయ విలాస సీతీకలో—

మ. “కలిగెగా తన సమ్ముఖం బనియు నత్కారస్ముఖాజ్ఞేయ నా తల నందే శిరసావహింతరనియున్.....

అను పద్యమును జూచుకొనుడు.”

ప్రశ్న—అసలీ కాశినాథశాస్త్రిగారు పాణిగ్రహితా ప్రబంధ సీతీకలో “కాశినాథ బుధవేత నిధాన పురా వివాద ముల్ సెంచకు డాగహించకుండు పెప్పెపెయందురు మే మెదు ల్కొనన్” అన్న పద్యంలో వ్రాయబడ్డ విద్యత్కవులు కారు గదా?

జవాబు— అవును. వారే! ఆదికాలంలో కృతిమాహ్య నాన్ని సృష్టించి తి. వెం. కవులు విజయనగరం రాజధానికి కారకులైనవారు. అనంద గజపతి మహారాజులుంగారికి గురువు లైన ఆస్థాన విద్వాంసులు కూడాను.

ప్రశ్న—అయితే ఆ యాహ్యనానికి పూర్వం తి. వెం. కవులు విజయనగర సంస్థానాన్ని చూడనేలేదన్నమాట?

జవాబు—లేదు. విశాఖపట్టణందాకా వచ్చిన్నీ చూడడానికి వెళ్లలేదు. ఈ వెళ్లకపోవడం అక్కడి పండితులకు భయ పడేసని కొందరి యూహ.

ప్రశ్న—అయితే కొందరి ఊహంటున్నావు. ఆ వక్తంలో అభిమానించేవారు కూడా కొందఱు పండితు లా నగరంలో ఉన్నా

రన్నమాటేగదా? అయితే తి. వెం. కవులు వెళ్లడానికి యెందుకు పండ్లేపించారో?

జవాబు—ఎందుకా? విజయనగరంలో మహారాజావారి దర్శనంకావడం మహాకవ్వం అని ఎవరో చెప్పినందువల్లనే—

ప్రశ్న—అయితే ఆ కృతిమాహ్యనంలో సంతకం ఎవ రిది?

జవాబు—తాతారాయుడు శాస్త్రిలుగారిది. వెళ్లి ఆ ఉత్తరం వారికి చూపిస్తే వారు ఆశ్చర్యపోయి ఇది నాచేవాటా కాదు. ఇదిగో నా దస్తూరి చూడండి అని సంతకంచేసి చూపించారు.

ప్రశ్న—అయితే ఆవిధంగా కాశినాథశాస్త్రిగారే సంతకంచేసి పంపించారనడానికి ధృష్టాంతమేమిటి?

జవాబు—అప్పటి ఆ నగరంలోని పండితలోకంలో ఏర్పడివున్న పరిస్థితుల నాధారం చేసుకొని రాయడుశాస్త్రిల నా రూపించిన వ్యక్తి దరిమిలా కాశినాథ శాస్త్రిగారు కావడమేగాని వేరే ధృష్టాంతం యేమీలేదు.

ప్రశ్న—ఈయన కవిత్యం కూడా చెప్పగలరా?

జవాబు—చెప్పగలరు. అవధానమున్ను చేయగలదని చెప్పడం వుంది. ఇటీవల పూర్వ శాకుంతల మనే నాటకం తెలుగులో వ్రాయడం జరిగింది. అది తి. వెం. కవులచే విమర్శింపబడి కామేశ్వరి పత్రికలో ప్రచురింపబడింది. దానితోపాటే ఎద్దర్న పట్టాభిషేక విమర్శన ఖండనమున్ను ప్రకటింపబడింది. ఈ గ్రంథ విషయంలోనే—కథలు—గాధలు మూడో భాగం 1-01 పుటలో— శాస్త్రవాద ప్రసక్తిలో వేంకట శాస్త్రిగారిలా వ్రాశారు.

“సర్వదా కవిత్యంలోనే కృషిచేసి శాస్త్రభగ్గుత్వాన్ని సంపాదించుకున్న సుమ్మును దానిలోనే పఠన పాఠనాలు జరుపుతూ వ్యాఖ్యానాలు వ్రాస్తూ శాస్త్రార్థాలుచేస్తూ ప్రసిద్ధిచెందిన శ్రీకాశినాథశాస్త్రిగారుగాని వేరొకరుగాని పేర్కొనదతారవ్వం దుకు సర్వభూ అంగీకరిస్తారు. కాని, మాకున్ను మాకున్ను అట్టి ప్రసక్తి సంఘటించలేదు భగవంతుడు. కనిత్యవిషయం లోనే లక్ష్యలక్షణాలతో సంబంధించినచర్చ సమకూర్చాడు. కొంత చర్చ జరిగింది. ఏదో అయింది. అది గ్రంథరూపంగా అచ్చుపడేవుంది. యిప్పుడు కూడా ఆ రికార్డు నా వద్ద జాగ్రత్తలో వుంది.”

ప్రశ్న—ఆ గ్రంథంవేరే ఎద్దర్న పట్టాభిషేక విమర్శన ఖండనముతో గూడిన పూర్వశాకుంతల విమర్శన మన్నమాట? సరే! ఆ గ్రంథం సంగతి ఆలావుంది సుప్రసిద్ధిచెందిన విషయాలుకు పుండే ఆధార లేమిటో చూపించగలవా? లేక పుక్కుటి పురాణమా?

జవాబు— చూపించ గలం. పుక్కిటి పురాణం కాదు. వేంకటరావుగారు వారి కట్టుకథలోని విషయాలు వారి తండ్రి

గాల్సిన సుందరం పంతులుగారివల్లా, అదిభట్ట నారాయణదాసు గారివల్లా తెలుసుకున్నానని వ్రాసినవ్రాత పుక్కిటి పురాణం అయితే కావచ్చు— ఎందుకంటారా? వెంకటశాస్త్రిగారి జీవితకాలంలో సై విషయాలు ముఖ్యంగా అడిగి తెలుసుకొనే అవకాశం బోలెడంతవున్నా నేంకటరావుగారు ఆ విధంగా నేయక వెం. శా. శతావధానిగారు స్వయంగా వ్రాసుకొన్న వారి జీవిత చరిత్రకు భిన్నంగా వ్రాశారు కనక వారిది పుక్కిటి పురాణం అయితే కావచ్చు. (నారాయణదాసుగారి మరణానంతరం కూడా సుమారు 4 ఏండ్లు వెం. శా. జీవించియే యున్నారు). నాకా విధంగా చెప్పాల్సిన అవసరం లేదు. జాతక చర్యనుండి పద్మాభి ఉదాహరిస్తున్నాను. పరిశీలించండి.

గీ. భమణ నయ్యసహాయు దర్శనము జేసి
విభుని సెలవాయెనని తను పేర ననటి
పండితులు బూటకమును బన్ని వ్రాసి
నటి, యుత్తరమును జూపి యిట్లు అనిరి

గీ. ఈ మహారాజు దర్శన మేరికేసి
ముగుట దుర్భు మనియెంచి అత్తనెప్పుడు

నిటకు రాజాడ మెవ్వరో యిట్టి యుత్త
రమును వ్రాసిరి వేగేగ రండటంచు”

ఉ. రాయడు శాస్త్రివ్రా అని భరమ్ముగ దీన నెపంగుటన్ దగన్
బోయి తదియ సన్నిధికి బొచ్చమొకింతయులేక యుత్తరం
బాయనకిచ్చి మీదయిన యాజ్ఞ కు బద్దులమై మిమున్గడున్
రోయుచు వచ్చినారమన రోజును నాతడు మాకు నిట్లు నెన్

గీ. ఇది యొకడు బూటకము వన్ని యిట్లు వ్రాసె
నంతియేకాని యేనేడ? నవనిపాలు
జేడ? నీ యుత్తర మదేడ? నిదుగో నాదా
లిసిని జూడు: డటం చాత్మ లిసిని జూపి

నీ. గత పత్తరము మీరు కదలి నిశాఖఫట్రణ మేగుదెంచి యట
బహుదినము

అవధాన కారణ మగు వాస మొనరించి పదపడి యిప్పురవరమురాక
నెనుక కేగుటజేసి నిద్యజ్ఞులు కొంద రది తమ భయమున
నంచు నెంచ

మరికొంద రవ్వారి కరిపక్షము వహించి మీ విశేషములు
పేర్చిని గణించి

శుభ ప్రద మైన ఉగాది శుభాకాంక్షలు
అంధ్ర ప్రదేశ్ నందలి కర్షక లోకమునకంతట అందజేస్తూ, వారికి నూతన “పరిధాని”
సంవత్సరమున శుభ సంపదలు

శు ఫ ల

20 : 20 : 2

15 : 15 : 15

18 : 18 : 9

మరియు ట్రాంబే యూరియా

యితోధికంగా ఉపయోగించుటద్వారా కలుగవలెనని అకాంక్షించుచున్నాము.

ఈ క్రొత్త సంవత్సరం మీ పంటల్లో శుఫల వాడగలమని భృతప్రతిజ్ఞ చేయండి!

ది ఫ్టిలైజర్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్

(భారత ప్రభుత్వ యాజమాన్య సంస్థ)

5.10.173, ఫతే మైదాన్ రోడ్, హైదరాబాద్-4 (ఏ.పి.)

గీ. రిదియో కారణమంచు నే నెంత దీని
కింతయేల? తనతన నృప్తికర్త
మీకుబొడకట్టు నాతని వాకు గట్ట
గలరు మీర లతండును గవితనల్లు

కం. అవధాన మొనర్చెద నాకవనిన్ సామెవ్వరంచు సతయస్సా ద్య
కృనిధమున వి అవీగు నొక విషయమే మీకు నిట్టి గర్వమడ
చుటల్.

గీ. ఏది యెటులైన మీరిట కేగుదెంచు
టన్నదాదులకెల్ల మోదావహమ్ము
దైవ వశమున మీకిటం దగిన లాభ
మిచ్చెనేని నిమిత్తంబ నగుదునేను.

కం. అని యా బుధవర్షుడు వల్లెను నాతండు దొంగిగఁ
కృత్రిమ మిదియే
ల్లను “గాళివాధ” నామంబున దగు పండితునిదనియఁ బోల్చె
సతః దొంగన్.

ప్రశ్న—ఇంక చాలును. ఇంతకీ అప్పట్లో రాజనన్యా
సాదికం తి. వెం. కవులకు జరిగినట్లేనా?

జవాబు—అహ! జరక్కేం? రాజదర్శనం కావడానికే
నువ్వారు రెండు మాసాలకాలం పట్టింది. ఆ కాలంలో ఆ నగ
రంలో కొంతమంది వీర్ని ప్రశంసించి అవధానాలు చేయించి
బంగారు బిరుదులతో సత్కరించారు. ఆ విషయం వనవర్తి
సంస్థానంలో చెప్పిన—సీ. గళమున బిరుదులు గైసేసె నమల పూ
ర్వద్యుల విజయనగర పురములు— అన్న పద్యంలో ఉంటు
రించారు. ఏమైనా రాజదర్శనం చేసికొనిగాని ఆ పూరు వదలిపెట్ట
డానికి తి. వెం. కవుల కిష్టంలేదు— రాజదర్శనమే కాకపోతే కవి
త్వాన్నే వదలుకుంటామని (అతాపి దర్శనం నోచే త్కవితా
యై నమోనమః) గట్టి శపథం చేశారు. చివరకు దర్శనం జరి
గింది. సన్మానమున్న జరిగింది. ఆ సందర్భం యీ పద్యంలో
వుంది వివరించి.

గీ. సరస పండిత మండలీ సహితం దగుచు
సతండు తనమీది పద్యము లన్నియు విని
సంతసించి శాస్త్రంపుఁ బ్రసక్తియుఁ గని
కవుల కిట్లనె నాద్రుతి చక్రకలింప.

కం. రామావతార మెద నెంతే మోదముచెంది మీకు నిచ్చెగదా? యీ
హేమంపు బిరుదు తియ్యది సామాన్యముగాదు మెచ్చఁ జను
మీ శక్తిన్.

కం. అని ప్రతి పత్తరమును రండని ఆనతియిచ్చి మారులారు
తానగి మ
వృత్తం చేసె నట్టిరేనిం గనబోల దతండు మునుడు కళలందెల్లన్.

ప్రశ్న—ఇంకేం. విస్తృతంగా అరటివండు వొల్లి చేతిలో
పెట్టినట్లు విషయం చరిత్రలో వ్రాయబడే వుంది. దానిలోని
కొన్ని సూత్రప్రాయ విషయాలకు వ్యాసావళిలో వివరణలున్న
కనిపిస్తోనే ఉన్నాయి— అయితే ఆ ఎద్దర్న పట్టాభిషేకము

“నేటి సంపూర్ణ కృతులలో కావచ్చుటలేదు” అని వ్రాస్తా
రేమిటి?

జవాబు— కానరాకేం! వేంకటేశాన్ని పష్టపూర్తి
కమిటివారు 1936 లో సంపూర్ణ గ్రంథావళిలో ముద్రిం
చారు.

ప్రశ్న—అలాగా? అది వేంకటరావుగారు చూడలేదు
కాబోలును. మరైతే తూర్పు గోదావరి— విశాఖ మండలాల
సంస్థానాలకు—అందులోనూ 1. విజయనగరం 2. గోడేవారి (విశాఖ
పట్టణం) సంస్థానములకు వొక్కమాటేగాని మళ్ళీ మళ్ళీ తి. వెం.
కవులు వెళ్లలేదనీ, అసలు తునిదాటి ఆస్థానికి వెళ్లే భాగ్యం
వారికి పట్టలేదనీ, బొబ్బిలికి వెళ్లకుండానే— ఒకవేళ వెడితే
అక్కడ ఉద్బంధులైన—అభినవాంధ్ర కనితా పితామహులు, మహా
మేధావులు—మహాకవులూ వున్నందున— గౌరవ సత్కారాలు
జరగవని చెప్పి— ఆ సంస్థాన ప్రభువు శ్రేణివలసలి రంగారావు
గారు వీరిని విశాఖపట్టణం నువ్వారుకు రప్పించి చెరి ఒక
నూట పదార్లు ఇచ్చి సత్కరించారనీ, యీ సన్నివేశం 1896 లో
జరిగిందనీ వ్రాశారే రావుగారు? యీ విషయాల మాటేమిటి?

జవాబు—ఇవన్నీ రావుగారు సప్రమాణంగా వ్రాసినవి
కావు. ముందు విజయనగరం ఆనంద గజపతి కాలంలో వొక
నూట వెళ్ళిన సంగతి యిప్పుడు తెలుసుకున్నదేగదా? ఆ పిదప
మళ్ళీ మరుచటి సంవత్సరం వెళ్ళాలన్నైతే బయలుదేరడం జరి
గింది. కాని మధ్య మకాం కాచినాడలో కొన్ని సభలు జరుగుతూ
వచ్చి రెండునెలలపాటు ఆనందంగా కాలక్షేపం జరిగిపోవడం
వల్ల ఆ ప్రయాణం కొనదాకా జరగలేదు. ఈ విషయం జాతక
చర్య 99 వ పుటలో చూస్తే తెలుస్తుంది.

ఆ తర్వాత మళ్ళీ శార్యరి (1900) నామ సం. రం. లో
పాలేరు జమీందారువారి గృహంలో జరిగిన వివాహానికి వెళ్ళి
తిరిగివస్తో—కం. “విజ దేశంబున కేగుదు గజపతిగరంబున
సభను గావించియు బై విజయనగరముం గని” అని వ్రాసి
ఉండడంవల్ల రెండోనూటు విజయనగరం రావడం జరిగింది.
కాని అప్పటికే ఆనంద గజపతి గతించినందున ఆస్థాన సంద
ర్శనం జరిగినట్లులేదు. ఆ తర్వాత 1929 సం. రం. లో బొబ్బిలి
నుంచి తిరిగివస్తో (కాళియాత్ర 63 పుట చూ.) కళాశాలా నిధ్య
ర్థుల కోరికపై విజయనగరం వచ్చారు. ఈవిధంగా మొత్తం
ముమ్మారు వెళ్ళడం జరిగింది.

ఇహ విశాఖపట్టణం గోడే గజపతిరావుగారి విషయ
మంటారా? నానారాజసందర్శనంలోని ‘సంగర శక్తిలేదు’ అన్న
పద్యంవల్ల పురిటిలోనే నంది కొట్టినట్లు అవగతమవుతూనే
వుంది.

ప్రశ్న—అవును—ఇంక బొబ్బిలి విషయం వుంది.

జవాబు—దీని విషయంలో 1896 లో విశాఖపట్ట
ణంలో తి. వెం. కవు లిద్దరికిన్ని చెరివొక నూటపదహార్లు
ఇచ్చి పంపేరని వ్రాయడానికిగల ఉపసత్తి యేమిటో వ్రామాణి

కంగా రావుగారు సూచించలేదు. అక్కడి పండితులకు భయపడి వెళ్ళలేదనే మాట విశ్వాసార్హంకాదు. అలా పండితులకు భయపడే స్వభావం తి. వెం. కవులకు వుండేయడం యిన్ని రాజసంస్థానాలను వారు చూడడమే తటస్థంపడుగదా? అదీగాక ఆ కాలంలో నూటపదహార్ల సన్మానం అంటే చాలా గొప్ప విషయంగా భావించేవారు. అట్టి సత్కారాన్ని అవిధంగా వారి వల్ల సాందిపుండిన్నీ చరిత్రలో ఆ విషయం వ్రాయకుండా వుంటారా? పాలతేరు వివాహానికి వెళ్ళినపుడు అక్కడి అవధావంతో ఎవరో కోరగా ఒక సీసపద్యమున్ను—
 (“శతావధాన సారము 69 పుటనుండి”) బొబ్బిలిరాజుగారు”

సీ. పోషించుచున్నాడు బుధవర్గములు జాతి
 నంత ద్రవ్యము విచ్చి యనుదినంబు
 ఆర్జించినాడు ద్రవ్యంబు లక్షలకు ల
 క్షలా స్వీయమైన రాజ్యమును పెంచి
 కట్టించినాడు చక్కని రీతి గోపాల
 దేవుని కొప్పుగు దేవళంబు
 కావించినాడు నౌకా మార్గమున అండ
 నున కేగి రాణి దర్శన సుకృతము

గీ. ఏలుచున్నాడు బొబ్బిలి నేలఁ గలండు
 ప్రాచుచున్నాడు ప్రజలను బోవగలండు
 ఇచ్చుచున్నాడు కవులకు నీయగలండు
 దవ్య గుణపాళి శ్రీరంగరాయమౌళి.

ఆ వివాహ పర్వన ప్రసక్తిలో నొక ఉత్పలమాలయున్ను
 (“నానారాజసందర్శనం 99 వ పుటనుండి”)

ఉ. బెబ్బులిఁ బోలువాడహితభీముండు సోముండు రాజమానితుం
 డబ్బురమైన మేటి ధన మార్జున చేసినవాడు నేడుకన్
 బొబ్బిలి నేలువాడు పరిపాసిత భృత్యుండు వచ్చెఁ బెండ్లి కై
 నిబ్బరమైన పేర్మి ధరణీపరిణేత సిరంగరా మౌగిన్.

అప్పటి బొబ్బిలి రాజావార్ని గూర్చి చెప్పినట్లు పై శతావధాన సార— నానారాజ సందర్శనముల వల్ల తెలుస్తోంది—ఈ ప్రసక్తి కిన్ని వెంకటరావుగారు వ్రాసిన సన్నివేశానికిన్ని సంబంధంలేదు. దర్శిలా వారి పాత్రుని పట్టాభిషేక మహోత్సవానికి 1927 ఆహ్వానింపవడి వెళ్ళినప్పుడు చెప్పిన వద్యాలలోనైనా పై విషయం జరిగే వుంటే స్మరించకుండా ఉంటారా? యీ పద్యం చూడండి!

మ. ఎలమిన్ దిర్భుతవేంకటేశ్వరులచే నెందున్ దెలుంగున్ ధరా
 స్థలి రాజుల్ ప్రతివారు చూడబడుటల్ దత్తద్యశంబుల్ నభ
 స్థలి రిక్కుల్ బెల్ వెల్ల బొబ్బిలికి దద్యాగ్యంబు లే దన్న య
 న్నలుపున్ నీ పరిపాలనంబు దొలచెన్ నన్నీపు రస్పించుటన్

దీనిబట్టి అంతకుముం దెప్పుడున్న ఆ సంస్థానంహో వీరికి ప్రసక్తి లేనట్లే, ధ్రువపడుతుందిగదా?

ప్రశ్న—అందుకని 1896 లో జరిగిందని వెంకటరావు గారు వ్రాసిన సన్నివేశం జరుగలేదంటావు—సరే! ఆ తదాత్

మరి 37 ఏండ్లకు 1933 సం. రం. లో వేంకటశాస్త్రిగారు బొబ్బిలి యుద్ధ నాటకాన్ని రచించి వారి పాత్రులకు అంకితం చేశా రంటున్నారే? మరి దాని మాటేనుటి?

జవాబు—వెంకటశాస్త్రిగారు రచించింది బొబ్బిలియుద్ధ నాటకంకాదు. బొబ్బిలి పట్టాభిషేకమనే ప్రబంధం—దీని రచన 1927—28 సం. రాలలో జరిగిందిగాని 1933 లో కాదు. 1929 సం. రం. లో దీని కృతినమర్చణ బొబ్బిలి సంస్థానంలోనే జరిగింది. కాబట్టి పట్టాభిషేక (1927) మహోత్సవాని కొకమాటు—కృతి సమర్పణ (1929) మహోత్సవాని కొకమాటు వెరళి రెండుమార్లు వెం. శా. గారు బొబ్బిలి వెళ్ళడం జరిగింది. వెంకటరావుగా రీ సందర్భంలో రాసిన “అప్పుడైనా వారు బొబ్బిలి రాలేదు” అనే వాక్యాలు పూర్తిగా ప్రమాద పతితాలు.

ప్రశ్న—కనుక 1891 సం. రం. మొదలుకొని 1920 సం. రం. వరకు జరిసిన దేశాటనంలో తి. వెం. కవులు నిజయ నగరం రెండుసార్లున్న విశాఖపట్టణం గొడవారి సంస్థానానికి వొకసారిన్ని వెళ్ళడం జరిగినట్లున్ను—బొబ్బిలి పితాపురాలకు వెళ్ళనట్లున్ను తేలింది.

జవాబు—అవును. 1896 లో బొబ్బిలిరాజావారు విశాఖ పట్టణంవచ్చి సత్కరించారని వెంకటరావుగారు వ్రాసినదానికి గల ఆధారమేమిటో వారు వ్రాస్తే దాని విషయంలో ఆలోచిద్దాము. పితాపురం ఎందుకు వెళ్ళలేదో గీరతం సమగ్రంగా తెలుపుతుంది. అందులో ఆ యీ విషయాన్ని వ్యంగ్యంగాను వాచ్యంగానున్ను తెల్పేవి కొన్ని వద్యాలు వున్నాయి. చూచుకోండి—అవి అన్నీ ఇక్కడ రాయాలంటే తేలే విషయంకాదు. వెంకటరామకృష్ణ కవులతో గల వివాదమే తి. వెం. కవులకు పితాపురాస్థానంలో ప్రవేశం కంగక సోపానానికి కారణం అనేమాట నమ్మదగ్గదికాదు. ఆ మాటకువస్తే వెం. రా. కవుల ప్రవేశానికిముందే ఆ యాస్థాన సందర్శనం చేసియుండవచ్చునుగదా? అలా కూడా జరిగియుండ లేదు. ఇందుకు రాజకీయంగా ఆలోచిస్తే ఆ రాజావారికి ప్రతి కమలైన అప్పటి జమీందార్లతో అతిసన్నిహితమైన సార స్వత సంబంధం—తి. వెం. కవులకు వుండడమే ముఖ్యపాత్రువుగా సేర్వోనవలసి వుంటుంది. అదిన్నీగాక గీరతంలోని—

ఉ. రేడు సరావరోక్తుల నెరింగి నివారణ సేయడేని నూ
 రేడును రేడె తన్ననుసరించిన శ్రీఫల మిచ్చుచుండు—నే
 రేడును రేడె అయ్యది భరించు ద్విజప్రకరమునెల్లఁ బూ
 రేడును రేడె అయ్యది చరించెడి సత్పదమందు సాండుగన్”

ఇత్యాది పద్యములున్ను “పిండిబొమ్మ” వగైరా పద్యములున్ను ఇందుకు తార్కాణములు—ఈ విషయం ఇతా వుంచుదాం.

వెంకట రామకృష్ణ కవులు రాసిన “శతస్మి” పాండవశ్వ మేధముమీది విమర్శగాని పాండవ రాజసూయముమీద రాసింది కాదు. పై శతస్మిని ఖండిస్తే తి. వెం. కవులు రచించిన “పాశు పతము” మీద “సరాస్థ పాశుపతమును” వెంకట రామకృష్ణ కవులు వ్రాయగా దాన్ని తి. వెం. కవులు “పురశ్చరణము” అనే గ్రంథం

వాసి ఖండించారు. ఇది వేంకటరావుగారు వ్రాయని పేషయం. ఇవి చారిత్రక విషయాలు గనుక వేంకటరావుగారి రాతలోని పొరపాట్లు సూచించాను.

(పత్రిక—నిర్వాహమాటంగా సూచించకలసిందే! అయితే "1920"లో తిరుపతి శాస్త్రీగారి జ్ఞాపకార్థం విశాఖపట్నం హిందూ పతన మందిరంలో నెలకొల్పిన వాయాచిత్రాన్ని అమ్మరించడానికి వేంకటశాస్త్రీగారి నాన్ననిస్తే తునిదాటి ఆ పైకి వెళ్లే భాగ్యం మాకు కలగలేదు" అని జవాబివ్వడం ఏంటి సంటావా?

జవాబు—నిల్లా అంటాను? నిజం కాదనే అంటాను. అదే కాదు. ఇప్పుడు జీవించివున్న తిరుపతిశాస్త్రీగారి కుమారుడు వేంకటాచార్యగారు "కాళీ సహస్రనామ" అభ్యం కాలేదని చెప్పిన సంగతిని—పోలవరం సంస్థాన ప్రభువు తి. శా. గారికి కాకినాడలో స్థిరముగా నివసించుటకు నోక వసతిని గూడ నివ్వరని తెల్పినట్లు 1971 ఏప్రిల్ నెల భారతీ పత్రిక 34 పుటలో వ్రాసిన విషయమున్న నిజం కావనే అంటాను.

(పత్రిక—ఎందుచేత?

జవాబు—కాళీసహస్రనామ అచ్చెన్న ప్రతి సూర్య సుందరం చేతనున్న—తిరుపతిశాస్త్రీగారు యావత్ జీవితముగా అదే యింటిలోనే ఉండడందేతనున్న ఇది నిజాలు కావుగదా? ఇలా వేంకటశాస్త్రీగారు కథలు—గాథలు తృతీయభాగం 243 వ పుటలో వ్రాసి ప్రచురించిన

"తూర్పుదేశ ప్రయాణం పెట్టుకుని తాత్కాలికపాపం వింజరాస్తుంచి బయలుదేరి మొదటి మకాం వాకినాడకు వచ్చి తి. శా. ని కమ్మని నూమోలాలుగా పిలిచాను. జమిందారుగారు నెలవిస్తులో యివ్వలో యితడు వారిని అడక్కుండానే యీలా జవాబిచ్చాడు—"నేను సభాపాటికి వస్తాను. నిపు సర్వ సంసిద్ధం చేసి తంత్రి నివ్వవలసింది". అనేటప్పటికి నాకు కొంచెం భారంగా తోచి సువస్తుతో అనుకున్నాను. యేమనంటే—"సరే! నేను అసహాయంగా సభ నిర్వహించలేకపోతే ఆరాగే తంత్రినిచ్చి సభవేళకు రప్పించుకుంటానులే!" యీలా అనుకుని తిమ్మక్క సోయానికి పూ సినతండ్రి కొడుకు విన వేంకటశాస్త్రీని వెంట పెట్టుకుని ప్రయాణం సాగించి అనకాపల్లి మొదలుకొని మిందరా పరకున్న అనధానాలు చేశాను."

పై వాక్యాలవల్ల తునిదాటి వెళ్లినట్లు స్పష్టపడుతున్నందున వేంకటరావుగారి రాతలు సరి కావు.

(పత్రిక—1920 లో తిరుపతిశాస్త్రీగారి సుంజారం తరం కూడా వేంకటశాస్త్రీగారి రెన్నమా తునిదాటి కాలేదు అని వేంకటరావుగారి వాక్యాల మాటేమిటి?

జవాబు—ఇది మరి పొరపాటు వాక్యాలు. 1927 లో బొబ్బిలికి వెళ్ళడం అక్కడ

"క—జనపతివల్ల మేల్కొనని పాలువు లర్థ, నవ్రాస రూప్యముతో కనకమయము కంకణ యుగమును సత్కృతిగాంచె"

రావడమున్ను—చిట్ట, 1929 లో వెళ్ళినప్పుడు—బొబ్బిలి పట్టాభిషేక ప్రబంధ కృతి సముద్రులు సూచిస్తానంతరం—

గి. వేయిస్తే మూడు నెలలు పదియే సుగులు, నేలు బొడువం భూపాలశేఖరుండు

గౌరవ మొనర్చి యేటేలు కనికే నూలు, తర్లు సంతించు"

వార్షిక వరస గౌరవం సాందించుము జరిగి వున్నాయి.

పత్రిక—ఇంతే! ఇంకా ఏమేమీ వున్నాయి?

జవాబు—ఇది చాలనేమిటి? యింతా వికమదేవవర్మ (బయ్యూరు సంస్థానం) మహారాజాకారు నేయన్నాట సదవర్గంలో (1935) లో విశాఖపట్నంలో సమ్మానందరు—“నీ కమ వెళ్ళ పిళ్ళ” అప్పుడు కానినదే! యీలా చిత్ర ప్రదంగా “తునిదాటి వెళ్ళలేదనడం” నిజ మెరిగి వ్రాసిన వ్రాత యేలా అవుతుందో తెలిసివ్వండి?

(పత్రిక అప్పుడు—మరి సాహిత్యం మహారాజావారి పెద చర్చలేదు తెలివని నెల్లయ్యమ్మారావుగారే?

జవాబు—పై మహారాజావారి నెల్లయ్యమ్మారావుగారు సరిచెల్లకాని పెద్దతల్లికారు. నెల్లయ్యమ్మారావుగారి యింటి పేరు చిత్తకారు. చెలకానివారు కాదు.

(పత్రిక—అంటే సరి బంధువులు కావు వివ్వారావుగారే? తిరుపతి వెంకటకవుల్ని చాగ అడవించేవారట! వారిపై వ్రాసిన పద్యం—“సమీక్ష”లో ఉదాహరించలేదుట నిజమే?

జవాబు—రి. వెం. కవుల్ని చాగ అడవించే వివ్వారావుగారి యింటిపేరు 'ఘనంబి'వారు కాని రావువారు కాదు. వీరు కిర్లం పూ? బయ్యారావు. వీరు గొప్ప కుమారసెట్టలు. ఇంత అందగాళ్ళ యెక్కడా మాడబోమంటూ చానావాజుసంధర్భంకో చాలా గొప్పగా పిలిచి పేర్లించారు. ఆ సందర్భంలోనే వేంకటరావుగారు రుద్రా వారింప “శ్రీ సందానం” అన్న కర్తవ్యం ఏకీకీతము. అసట్టంలో అంతకన్న తమిళరమైన పద్యాల గంక ఉన్నాయి. పరిశీలించండి! సమీక్ష ప్రంథంలో ప్రతి రసవత్తరమైన పద్యమున్ను ఉదాహరించడం సాధ్యమయిందా?

(పత్రిక—సరే! 1971 ఏప్రిల్ నెల భారతీ పత్రికలో రి. వెం. కవులు భర్తలన్న పోలవర సంస్థానాధిపతివ్వ ప్రవేశం వడం మామేమిటి? అది నిజమే?

జవాబు—నిజంకాదు. కాలవచ్చి వున్నవారు తిరుపతి శాస్త్రీగారు మాత్రమే. వేంకటశాస్త్రీగారి మహారాజావరను స్థిరనివాసం చేయలేదు. అది కాలకి చేసానివని.

మ. సరవాధుర్ల పయమంచి మిత్రులయి యువ్వంగని చత్తన్విధిన్ సర్వవారు బొసరించునట్టి పని కాదెగారు"

అని చామేవరం గురికంలో కూడా వ్రాసుకున్నారు. జీవిత పర్వితలో పైటం—“ఆ కృష్ణారాయనియొక్క పోక్కులుండెరి భువనుగా జలజిత పడంబు పైటాని” అనే వ్రాశారు. ఆ యీ సందర్భంలో

"దివాకరాన్నమయము"తో గూడా కొంత వ్రాయబడివుంది. మామ కోండి!

బందరు హిందూ హైస్కూలులో ఉపాధ్యాయులుగా 13 సం. లు పనిచేసినను, ఆ కాలం యావత్తు సర్వస్వతంత్రంగానే సదవినట్లు, విషయజ్ఞులైన శిష్యులు చెప్పుకుంటారు.

(పత్నీ—తిరుపతి వేంకట కవుల గ్రంథములు వెలుగు లోనికి రావడానికి సోలవర సంస్థానాధిపతులు నడిపే "సదస్వతీ పత్రిక" ఒక్కటియే కారణమా?

జవాబు—దేశాటన రీత్యా అప్పటికే కీర్తిమంతులైన తి.వెం. కవుల ఆంధ్రకృతులలో కొన్నిన్నీ, స్వతంత్ర రచనలలో కొన్నిన్నీ సదస్వతీ పత్రికపం, వెలుగులోకి వచ్చినప్పటికీ—సర్వ జనాకర్షణీయమైన వారి కవితారసోల్లసాక్షియున్న, దానితోపాటు బందరు ఖైరవ (పెన్నున్న గూడా సేర్వోపసరియింబుంది. ఇది వారికి స్వంత పెన్నుననే గ్రంథాలు ముద్రించుకోవడానికి ఉపయోగించింది. సదస్వతీపత్రిక 1912 లో నిలిచిపోయింది. ఖైరవ పెన్నుతో సంబంధం 1916 లో నడిలిపోయింది. కావున నీలు చూసినా ఒక పుష్కరాలంపాటు మాత్రం యీ రెండూ కూడా కారణాలనే నిర్ణయించవలసి వుంటుంది.

(పత్నీ—ఇహ వ్యావహారిక భాషలో వ్రాసిన "పల్లెటూళ్ళ పట్టుదలలు" అనే ప్రహసనం వుంది—ఇది వెంకట శాస్త్రిగారిలో గలనీ తిరుపతిశాస్త్రిగారు రచించినదేనా?

జవాబు—కాదు. "ఆంధ్ర భాషా సభాటికీ. స్మాతములు తెంపకుం డాంధ్రభూరులార?" అని వ్రాసిన తిరుపతి శాస్త్రిగారి గ్రాంధిక భాషానాదానికి పరోక్ష ఖండనరూపంలో అపవాదగా నుండుటకై వెంకటరావుగా రావిధంగా వ్రాసి వుంటారు గాని ఆ ప్రహసనం కేవలమూ వేంకటశాస్త్రిగారు వ్రాసింది మాత్రమే. తిరుపతి శాస్త్రిగారు ఆమరణాంతమూ గ్రాంధిక భాషావాదులేగాని గ్రామ్యభాషా రచయితలుకారు.

పల్లెటూళ్ళ పట్టుదలలు

కాకినాడ తాలూకా ఇంజరం గ్రామంలో జరిగిన యితి వృత్తము. దాని రచననాటికే వెం. శా. గారి నివాసం ఇంజరం. అందలి "బంధువిరోధి" పాత వేంకటశాస్త్రిగారిదే. తక్కిన పాత్రల నిజనామధేయాలూ తృతీయతైన పెద్దలు నేటికీ చెప్పేవారున్నారు. జాతక చర్యలో పై ప్రహసన విషయంలో యీ వ్రాశారు.

గీ. పైని దిన బంధువులు వృధా వైరమూని
యితర శాఖీయులగు వారి కెగ్గొనరగ
గడుగుటయు వ్యాయసుయ్యదిగాని వారి
నితరు వారిచే గదితచే హితము గలసి"

పై వద్యంలోని కవితయే ఆ ప్రహసనము. ఇది వారి నియమానుసారం ఉభయకర్తృకంగా వ్రాచి కృతమైనది. అంతేగాని

ఆ రచనలో తి. శా. గారికి సంబంధంలేదు. ఇదేగాక బందరులో ఉద్యోగంచేసే కాలంలో "హ్నాలు పిల్లల ప్రహసనము"—"అసా భాసము" అనే రెండు చిన్న ప్రహసనములు కూడా వ్యావహారిక భాషలోనే వెం. శా. గారు రచించారు. ఆ రచనలతో గూడా తి. శా. గారికి ప్రమేయంలేదు.

(పత్నీ—బాగుందయ్యా! కొత్త విషయం చెప్పేవు! దీనివల్ల వీరి గ్రామ్య భాషా రచన గిడుగువారి వాదాని కిటివలిది కాదని కూడా తెలిసింది. అయితే "గిడుగా? సిడుగా?" అన్న వ్యాసం 1937 లో రాసిన దర్మిలానే వెంకటశాస్త్రిగారు చాలా వ్యాసాలు వ్యావహారికంలో వ్రాశారంటారే—దాని సంగతేమిటి?

జవాబు—అదీ సారసాటే. 1903 సం. రం. లో పల్లెటూళ్ళ పట్టుదలలు వ్రాసిన సదన వ్రాసిన హ్నాలుపిల్లల ప్రహసనము వగైరాకు తరువాత బహుకాలానికి వెం. శా. గారు 1934 లో "కాశీయాత్ర" అను దీర్ఘ వ్యాసాన్ని వ్రాసి కృష్ణాపత్రికలో ప్రచురించారు. దానిపై భాషాలోకంలో ఒక పెద్ద సంచలనం కలిగింది. అప్పట్లో—తాము పై వ్యావహారికభాషను ఉపయోగించడంలో గల తొలిత్యాన్ని "కవిత్వమంటే యేమిటి?" అనే వ్యాసంలో వివరిస్తే, వారి యుద్దేశ్యాన్ని యుక్తియుక్తంగా వివరించారు. తదాదర్భ వారు వ్యావహారికాన్నే వచనాలలో వాడుతూ "విక్రమ చెళ్ళపిళ్ళ" "షష్టిపూర్తి" లోనైన గ్రంథాలు వ్రాస్తూ వచ్చారు. కాని "గిడుగా! సిడుగా!" అనే వ్యాస రచన చేసిన తర్వాత మాత్రం కాదు.

(పత్నీ—తిరుపతి శాస్త్రిగారి సురణానంతరం రాజమహేంద్రవరంలో గిడుగువారు చేయించారని వ్రాసే సభలో సంతలుగారు తి. వెం. కవుల "దోసమటుం చెఱిగియును" అన్న మీసాల పద్యంలోని "గెల్చిరేని" అను క్రియా పద ప్రయోగం తప్పని చూసింది వెం. శా. గారిచేత తమ సాండిత్యానికి తోసార్లందుకున్నట్లు వెంకటరావుగారు వ్రాస్తే, ఆ సభానంతరమున సుజీకొన్ని దినము లకే చెళ్ళపిళ్ళవారు కృష్ణా పత్రికలో—గిడుగా! సిడుగా!—అన్నవ్యాసం రాశారని (వాస్తా? దీని మాటేమిటి?

జవాబు—"గిడుగా! సిడుగా!" అన్న వ్యాసం 1937 లో వ్రాశారు. తిరుపతిశాస్త్రిగారు 1920 లో గదా చనిపోయింది? ఓం ప్రథమంగా కృష్ణాపత్రికలో వెం. శా. గారు వ్రాసిన గ్రామ్య భాషా పదన వ్యాసం 1934 లో ప్రచురింపబడింది. వారు చెప్పే సమాచారం నిప్పుడు జరిగిందో మనం తెలుసుకోవాలంటే—పై సంవత్సరాల వ్యత్యాసాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని వెం. శా. గారు కథలు—గాథలు ద్విలియభాగం 376 వ పుటలో వ్రాసిన—

"సుమారు ముప్పై యేళ్ళకు పూర్వం వీరు (గిడుగువారు) బందరు దయచేసినప్పుడు నన్ను కలుసుకుని కొంచెం ప్రయోగాల నిషయమైన ప్రస్తావన చేశారు. ఏవో నాలుగు మాటలు నాకు తోచినవి వ్యతిరేకంగానే మాట్లాడినట్లు జ్ఞాపకం. . . . ఇటీవల మా తిరుపతిశాస్త్రిగారు వారున్న కలుసుకున్నారుగాని

నే చెప్పుకున్న కలుసుకోనేలేదు” అనే వాక్యాలు చదువుకుంటే వేంకటరావుగారు వ్రాసిన సభా సందర్భం జరుగలేదనే నిష్పక్షంగా తేలుతుంది. ఇక మీసాల పద్యంలోని “గెల్తురేని” అనే క్రియా పద ప్రయోగాన్ని గూర్చి సరిశీలిస్తే అది యిప్పటి ప్రతులలో “గెల్తురేని” అని ముద్రింపబడి కనుపిస్తున్నందున వేంకట రావుగారి కల్పన నిజమేమోనని కొందరు ఆనుమానపడడాని కైతే అవకాశం లేకపోలేదు గాని దాని విషయంలో గూడా— కథలు—గాథలు—దృశీయ భాగంలో 298 వ పుటలో వివిధంగా వాశాలో చూడండి?

“యిక మధ్యమపురుషార్థమున గెల్తురేని. . . . అనే దాన్ని గూర్చి వ్రాస్తాను. సామాన్యలకు యిక్కడపున్న విశేషం బోధపడ దనే ఉద్దేశంతో వారి వారికి వంపే సందర్భన వ్యస్తకాలలో “గెల్తురేని” అని దిద్దియే సంపిస్తున్నాను. . . . యిక అక్కడ పున్న విశేషమేమిటంటే? వినండి! గౌరవార్థకమైన భవచ్చ బ్ధార్థకమైన మీరు అనే కర్తకు సంస్కృతంలోవలెనే ప్రధమ పురుషమును ప్రయోగించుట యుక్తమని పాఖ్యతంలో—“మీర లుండెరనెడి కారణముననె” అనేచోట వ్రాసి వున్నాను. అట్లే యిక్కడ గూడ మేము తలలు పొదములనద్ద పుంచి మ్రొక్క దగువారు మాకెంతో గౌరవింపడగ్గారుగా ఉండాలనే మాటకు వస్తుకోని వారుండరు గనుక ఆ గౌరవాన్ని తెలిపే నిమిత్తం అక్కడపున్న “మీ” అనేది భవచ్చబ్ధార్థకమంటే సరిపోతుంది. ఇంతవరకు విచారించి ప్రయోగించిందో కాదో గాని ఆక్షేపకులు (శిష్యావారు) వాడుకొన్న “చ. అని మొన మీరలంది రనిసంత” అనే ప్రయోగం కూడా యీ మార్గంచేలే పాధించవలసి ఉంటుంది. కాదు కూడదు దిద్దుకుంటాము మేము అని విమర్శకు లనే ఎడల వారితోపాటు మేమున్న దిద్దుకొందుము. పట్టు పటాంగం పస్తే సూత్రం దిద్దనక్కరలేదని పైపన్య చూపి ఉన్నాను”

పైవాక్యాలవల్ల—గిడుగువారు—గెల్తురేని అప్పు ప్రయోగ మనడమున్ను అక్కడి వండితులు చెప్పలేక పోవడమున్ను అసంగ తమే అని నిర్ధారణ అవుతూనేవుందికదా? అంతేగాని ఆ క్రియ యేవిధంగా ప్రయోగించాలో తెలియనంతటి అపండితులు తి. వెం. కవుల లనుకోవడంకంటే అమాయకత్వం వేరే పుండ దనుకుం టాను. ఎవరి గ్రంథాలలోని పదప్రయోగాల్ని నునం విమర్శింప దలచుకొన్నామో అనాటికి ఆప్రులుపున్న వారి గ్రంథాలన్నీ బాగా పరిశీలించిగాని అందుకు పూనుకోగూడదు. మధ్యకాలంలో యథా ర్థంగా జరిగిన విషయాలైతే నునకు పరిగ్రహ్యలే. కాని ఆవిధంగా కూడా యీ వ్యాకరణ దోష విషయ ప్రసంగం జరిగియుండలే దన్నట్లు “గిడుగా! పిడుగా” వ్యాసంలోని వెం. శా. గారి వాక్యాలే పాక్ష్యమిస్తున్నాయి. పైవిధంగా వెంకట రావుగారు వ్రాసి గిడుగువారి పాండిత్య ప్రకర్తను ఒక విధంగా కించపరచడమే జరిగిందిగాని యే విధమైన ప్రయోజ వాన్ని సాధించలేదుగదా? గిడుగువారి పాండిత్యాన్ని వెంకటశాస్త్రి

గారు ప్రశంసించేమోట నిజం. కాని వారి వాదానికి అంగీకరించి మాత్రం కాదు. గిడుగువారు చూపించే పదాలలో చాలా భాగం వెం. శా. గారు పూర్వకవి ప్రయోగాలు చూపించి సమర్థించేనే! ఏ స్వల్పమో గ్రామ్యా లున్నాయన్నంత మాత్రంచేత కవియొక్క కవిత్వమంతా అదేవిధంగా ఉండాలనే వాదాన్ని మాత్రం ఎన్నడూ వారు సమర్థించి యుండలేదు.

వెంకటశాస్త్రిగారిచే వ్రాయబడిన జాతక చర్య—శబ్దపరి చర్య—అనే గ్రంథాలున్ను, పీట, కనుబంధంగా వుండే నానారాజ సందర్భన శతాపదాసారములున్ను, కథలు—గాథలు వ్యాసాపరి యున్ను తి. వెం. కవుల సమగ్ర సారస్వత జీవిత వైభవాన్ని యదార్థ స్థాయిలో తెలిపేవిగా ప్రకటికృతమై యుండగా ఏదేవో పుక్కిటి పురాణాల నాధారం చేసుకుని చరిత్రలో సంగతపడని విషయాలు యధార్థ విషయాలుగా చిత్రించడంలో వెంకటరావుగారు చేసిన కృషి చూస్తే పిరు తిరుపతి వెంకట కవుల గ్రంథాలన్నీ పరిశీలించని పరిస్థితిలోనే “తిరుపతి కవుల సాహిత్య సమీక్ష” గ్రంథంమీద కొన్ని సవరణలు ఉపపాదించే ప్రయత్న పరోక్ష విమర్శా స్వరూపాలలో లోకాన్ని సందిగ్ధావస్థలో పెడుతున్నారనీ తి. వెం. కవుల లోకోత్తర ప్రజ్ఞా పితృదేవుని ఆకాశా నికి ఎత్తులోనే వారి జీవిత చరిత్ర రచనకు భిన్నత్వాన్ని అపా దిస్తున్నారనీ వెల్లడి అవుతోంది.

చూడండి—లబ్ధ ప్రతిమలైన హరికథా పితామహుల! శ్రీ మదజ్ఞానాధిభట్ట, నారాయణదాసుగార్ని శృంగభంగ ప్రసక్తిలో సుదాహరించి—తమ తండ్రిగారున్న—నారాయణదాసుగారున్న ఆ విషయం తమకు చెప్పినట్లుగా వెంకటరావుగారు వ్రాశారు.

శ్రీ నారాయణదాసుగారు ఏ ప్రసక్తిలో ఎక్కడ ఎండుకు వీరి కీ శృంగభంగ విషయం చెప్పవలసి వచ్చిందో మాత్రం ఉదాహ రించలేదు. వ్యాకరణశాస్త్రంలో కూడా విద్యస్థులున్న నారాయణ దాసుగారు కౌముదిలోని మొదటి సూత్ర పూర్వకానికి తి. వెం కవుల జవాబు చెప్పలేక పోయారని చెప్పినట్లు, రాయుడంపల్ల ఆ నారాయణదాసుగారికిన్నీ కౌముదిలో మొదటి సూత్ర మేదో— సరిగ్గా ప్రకరణంలోని మొదటి సూత్రమేదో—తెలియదన్నంతవరకు వెంకటరావుగారు వారి పాణినీయ ప్రవేశాన్ని చరిత్రలో స్థాపించి నట్లు అవుతోంది—అదిన్నిగత పీరి కీ విషయంలో ఏదో అను మానం కలిగితేనేగదా వార్ని ప్రశ్నించవలసి వస్తుంది? వారు అలా చెప్పేరే అనుకుందాం.

“జీవితం కవే ప్రవృత్తం”

అనికదా ఆభియుక్తై. అట్టి విధంగా అప్పటికింకా జీవించే పున్న వెంకటశాస్త్రిగారే అడిగి నిజ సందర్భం వేంకటరావుగారు తెలుసుకోవచ్చునగదా? నారాయణదాసుగారు 1944 సం. 80. లో జీవయాత్ర చాలించారు. వెంకటశాస్త్రిగారు 1950 సం. 40. లో జీవ సాయుజ్య మలంకరించారు. 1944 లోనే పరమపదించిన

నారాయణదాసుగారు నేర్పేర్లు విషయం—వివాద? కాదా? అని తేల్చుకోవడానికి మధ్య దిగ్గిర దిగ్గిర అరేంద్ర కార్యకర్త కూడా వుంది. అట్టే సందర్భంలో—ఏమంటే శాస్త్రీగారు! మోరూ “వివాదం నేర్పేవాడు” అని పురిటాపడంగా వ్రాశారే? వివాదంపై అంటే మోరూ జరిగిన “స్వగృహం” మామూలు? అని అడిగితే వేం ఒరిగివున్నది? వెంకటశాస్త్రీగారే ప్యయంగా చెప్పివుంటారుదా? అనలు బకరూ చెప్పడం ఎందుకు? అంటూ ప్యయం 1939 సం. రం. లో ఆంధ్ర వారపత్రికలో బుక్కే విజయ వ్యాసగారో పుట్టి రమై పుండనేవుంటే. అంటే అది. మోరూ కదే పై సందర్భం కదిలి పుంబుందంటారా? ఆలా కలిగిపడేవా వెం. శా. గారి ద్వారా రేపు కోవడానికి అభ్యంతరంలేదా?

వెంకటశాస్త్రీగారు పై విధానంలో దేని ఆకలింకరక పాట దాన్నిబట్టి నేను వారి వ్యాధివాన్ని సందర్శించాననిపిస్తుంది.

ప్రశ్న—అంతేమిటి? గారి సరిహద్దుశాస్త్రీగారి వ్యాధి వారో ఏదో కొంచెం భేదం ఉండవచ్చు అదేమిటి?

జవాబు—సరిహద్దుతరువ్వు ఏదో రేపు విరివిల్లు పుండకుండా ఉండవు. నా సదిహెడలో వారి సరిహద్దుశాస్త్రీగారి వ్యాధివారో వెం. శా. గారి వ్యవస్థలం (మి. కదిలుండా! మిమమమ! పుటా నవ గ్రామం నీ వారూ—కా. బారక గట్ట 148 పుట) కదిలం అయివుండగా యావం అని వ్రాయడ మున్ను—అత్మకారు వివాద సందర్భంలో వ్రాసిన “గుణాయ” “దేవతల ధర్మవర్తులు” అప్పు రెండు సదములున్ను రెడవరి వెంకట కవులవిగానే సరిహద్దుమున్ను—వివరమున్ను వేరేవిన్ను భేదాలు గోచరించడంలేదు. “గుణాయ” సరము తి. వెం. కవులు దేవభాగవతంలో వాడినది—దాన్ని అత్మకారి సందేతులు అప్పు ఎగా భారతంలో “దేవతల ధర్మవర్తులు” అనే సది ప్రయోగాన్ను చూసి తప్పువాదని తి. వెం. కవులు సమర్థించుకున్నారు—ఇది విషయం—మిగిలినవి అన్నీ వారి బేసతి సర్వత్రకు అనుబంధంగానే ఉన్నాయి.

వెంకటశాస్త్రీగారే రేపాని కట్టుకదలు (ప్రెస్ 71 భార తిలో—హంసరపు సంస్థానాధిపతిలో ఒక పిచ్చులు చేసుకున్నారో, ఉగాది సందడిలో విషయమగుండా వాడినారాదని బొమ్మలి అనలు వెళ్లేలేదు (ఇత్యాది) యెన్నో అసందర్భ విషయాలు చరిత్ర చెప్పించాయి కృషి చెప్పిన్నారు—ర. లోకాధ్యక్షుని పాతకం గుర్తించాల్సిందే.

ప్రశ్న—ఎందుకు గుర్తించదు? అప్పుకుండా గుర్తిస్తుంది. నరక విషయాలు అను సది చరిత్రలో అమంజిలరామే తి. వెం. కవులు వ్రాసుకున్నవానికన్న ప్రామాణ్యం అంటూ రోకలలో వేరే ముంబుంద? కాబట్టి యే రేపథంగా వ్రాసిన రోతులు దాన్ని అంగీకరించబోరు—సరే! అలా విషయం అయివుంది—అయితే గ్రంథ వింతామిలో బుద్ధి సర్వత్రోప అవకాశం ప్రయోగము అంటూ వెంకటశాస్త్రీగారు బుధావంశంపై శబ్దం మామూలు?

జవాబు—ఏది? “కృష్ణారాయడు” అన్నదాని మామేనా? అని తప్పు కాదని వారే వ్రాశారే?

ప్రశ్న—అదికాదయ్యా! “వైరి సదుచుడవు” అన్న శబ్దం మామ. ఇది తమేనా?

జవాబు—అప్పుకాదు. నడుచు శబ్దం ఉభయలింగం గనుక పుంలింగం వివక్షకై “చు” ప్రత్యయం చేర్చవచ్చురలేదని వెంకట శాస్త్రీగారు వ్రాశారు. అంతేగాని సహజంగా లింగ వివక్షతలో ఏదో నిభక్తి సత్యయూదులు రావనే విషేధం శాస్త్రీ తీర్మా వారు చూపించలేదు. కనక “సదుచుడు” అనే శబ్దం తప్పుశబ్దం కాదన్న అనంతాద్రిబట్టి దాన్ని కూడా వాడుకోవచ్చునని గ్రహించాలి.

ప్రశ్న—అలా అయితే “బడి పిల్లడు”. శబ్దం మామేమిటి? ఇదిన్ను పై సదుచు శబ్దం సంబంధం—బిడ్డ శబ్దాన్ని పోలిన శబ్ద మన—పిల్ల + వాడు—పిల్లడు కావడాని పిల్లడు కాదనీ—కని ప్రయోగాలు రేపనీ—కనక తప్పని వ్రాశారే? అంతేనా?

జవాబు—ఇదిన్నీ అప్పుకాదు. బిడ్డ శబ్దాన్ని పోలినది కను కన బిడ్డ—బిడ్డడు అయినట్లు—పిల్ల—పిల్లడు—అని అవుతుంది—పిల్ల + వాడు అని నిడదీసి యిక్కడ తప్పుబట్ట వకారలోపం చేయూ త్విక ప్రుక్తి సంతమాత్రమున్ను సహృదయ సమ్మతం కాదు. ఇట్టే మరెండు, గొల్లడు, బండడు, లోనైన సదలున్ను చూచుకో వాలి. పిల్లడు ప్రయోగాలు లక్కరలేదు. అవి ప్రయోగాలున్ను కావు.

ప్రశ్న—మఱి “బంట్లాతు” పదం మామో?

జవాబు—అదిన్నీ అప్రయోగంకాదు—బంటు + టాతు— బంటు టాతు—ఉత్ప రోపంలో బంట్లాతు—అని అవుతుంది. రోక స్వపహారంలోని బంట్లాతు అనే రూపానికి పర్యాయరూపంగా బంట్లాతు శబ్దాన్ని పరిగ్రహించుకోవడంలో ఆక్షేపణ లేదు. పిల్లకు కవి ప్రయోగా లక్కరలేదు. వ్యవహారాన్నిబట్టి అర్థం చేసు కోవచ్చునే. “జిరి ధాత్యర్థ మనుగ్రహింప గదనే సిరేజి ప్లేక్షణా!” అన్న శ్రీనాథ సహాకవి ప్రయోగంలోని జిరిధాత్యర్థానికి పూర్వకవి ప్రయోగం కావాలంటే దొరుకుతుండా దొరకదు—దొరక నవసరం కాదా లేదు. అదిపైగాక 1901 సం. రం. లో అచ్చెన బుద్ధ సర్వత్రపై 1903 సం. రం. లో పై ప్రయోగాది విమర్శ జరి గించి. అందు అయిదు దోషాలు వారు చూచినారు. అందులో ఒకటి యతథంగం. ఇది తరువాతి ముద్రణలో సవరణ అయింది. మిగిలినవి నాలుగున్ను యథాతథంగానే కవులు అట్టేవుంచి గ్రంథాన్ని ముద్రిస్తో వచ్చారంటే! అవి దోషాలు కానే కానవి గ్రంథకర్తలు భాసించినట్లు విప్పుమేగదా? ఆ నాలుగింటిలోనూ ఒకటి తప్పు కాదని వెంకటశాస్త్రీగారున్ను వప్పుకుంటున్నారు. మిగిలినమూడున్ను వివిధంగా తప్పులుకావో వెంకటశాస్త్రీగారు గుర్తించలేకపోయినా భాషావేత్తలంతా గుర్తిస్తారనిడంలో నాకు సందేహం లేదు.

ప్రశ్న—పై వివరణవల్ల తప్పుక గుర్తిస్తారు. అయితే తి. వెం. కవులు “రెండు బాసలకు మేమే కింకరుల” మంటూ

నవాల్ చేశారుగదా? వారు రచించిన సంస్కృత రచనలు ఏమేమి వున్నవో! అందు ముద్రితము లేన్నో అముద్రితము లేన్నో! ఆ రచనల పూర్వాపరము తెట్టివో తెలియాలివుంది. కాళీ సహస్రనామ—వారి ప్రాథమిక రచన అని వెంకటరావుగారు అంటున్నారు—మీరేమంటారు?

జవాబు—కాదు. వారి ప్రాథమిక రచన—కాళికాదిస్తోత్రమాల—(1889). ఇది ముమ్మారు ముద్రింపబడింది. రెండవది—దాటు రత్నాకరమ్ (1890). ఇది అముద్రితము. మూడవది—శృంగార శృంగాటకమ్ (1891). ఇది వీధి రూపకము—అముద్రితమే గాక ప్రస్తుతం నామ మూలాపకేషమున్ను—నాలుగోది. కాళీ సహస్రనామ (1892). ఇది బందరు భైరవ ప్రస్థులో ముద్రితమే—అయిదవది శుకరంభానందాదమ్ (1893). ఇదిన్నీ ముద్రితమే—ఆరవది మూలస్తానేశ్వర స్తుతి శతకమ్—(1894). ఇది ముద్రితమేగదా? ఇంక వెంకటశాస్త్రిగారు వృద్ధావృద్ధశలో ఓన్నమశ్శివాయ స్తోత్రాన్ని రచించారు. ఇది మదరాసులో ముద్రితమైనట్టిదే—పిమ్మట శ్రీపాదవారితో వివాద జరిగే కాలంలో కృమావణమ్—అనుగ్రంథం వ్రాయబడ్డది—ఇది ఎనిమిదో రచన—ఇప్పటి కింకా ముద్రింపబడియుండలేదు—కాలానుకూలత లేక అదినుండిన్నీ సంస్కృత గ్రంథాలు పసి పూర్వీకమైన సంఘంవారు ముద్రింపలేక పోయారు—పై గ్రంథ రచనల (ఆరింటి) వివరాలన్నీ జాతక చర్యలో వున్నట్టివే. చూచుకోక వెంకటరావుగారు కాళీ సహస్రనామికి అగతాంబూలం యిచ్చారు.

ప్రశ్న—కర్నూర మంజరీ సట్టకము (అనంపూర్ణం) తి. వెం. కవుల తొలి నాటక రచనయే అంటారా?

జవాబు—కాదు. వారి తొలి నాటకము పండితరాజమే—ఇది పోలవర సంస్థాన ప్రవేశమునకు ముందే రచింపబడింది. వారి అనువాదములన్నీ ఇందుమించు సరస్వతీ సత్రికకు ఉద్దేశింపబడినవే. అగుటచే నిద్యాభ్యాస కాలంలోనే రచించిన పై నాటకమునకు తరువాతివేగాని ముందటివి కాజాలవు—పై సట్టక ప్రస్తావనలోని “ఆ మహాకవి రచించిన—బాల రామాయణము—బాల భారతము—కర్నూర మంజరి, విద్యసాలభంజిక—అను నాల్గిమి నీ తిరుపతి వేంకటేశ్వరులే తెలిగించిరి” అన్న వాక్యములను బట్టి చూచినా—అన్నింటినీ తెనిగించాలన్న ఉద్దేశ్యంతో “తెలిగించిరి” అనే భూతకాలిక క్రియా ప్రయోగం చేశారేగాని బాలరామాయణం మిసహాయించి వేరేమిన్ని పై గ్రంథాలు తెలిగించినట్లు లేదు. ఉంటే—బాల రామాయణ ప్రస్తావనలో గూడ సూచించే వారేకదా? ఆ యీ సట్టకమున్ను—అనంపూర్ణ నాటకాలలోదే—

ఇదిన్నీగాక వీరి రచనలు కొన్ని మాతృకలు జాగ్రత్త పెట్టి బడనందున నశించిపోయినట్లుగా యీ దిగువ పంక్తులు సాక్ష్యం యిస్తున్నాయి.

“బందరులా నాటక కంపెనీల కోరికనుబట్టి శాకుంతలం వగైరా కొన్ని పదన నాటకాలున్ను వాసుదేవమననం (సంస్కృతం) తెలిగించడం వగైరాలున్ను మావద్ద మాతృకలు ఉంచుకోకపోవడం చేత ప్రకటించలేకపోయాము. . . . ఆ యీ కంపెనీలకు వాసి

అవును—
శాలోఫెన్
బాధానివారిణి మాత్రము
తలనొప్పి, పూ, పంటి నొప్పి,
ఒళ్లనొప్పిలని
వెంటనే పోగొడాయి

శాలోఫెన్ లోని ఔషధాలు దాక్షిణ్య సిపార్సు చేసినవే!

శాలోఫెన్ ఉన్నచోట భాధ ఉండదు

ఇది అమృతాంజన్ రిమిడిక్ వారి
తయారించే అని గుర్తు ఉంచుకోండి.

యిచ్చిన బాపతు మా రచనలో ఒక్క శుకరంభా సంవాద శ్లోకాలు తప్ప తక్కినవి లన్నీ అంతరించినట్టే—అవన్నీ పుండే యడల ఒక సంపుటానికి తక్కువ ఉండవు” (కథలు—గాథలు 3 వ సంపుటం 234 పేజీనుండి) పై వాక్యాలనుబట్టి కొన్ని గ్రంథాలు పోయి పట్టు తెలుస్తోందిగదా?

ప్రశ్న—అవును. సాంఘిక నాటకాల ప్రసక్తిలో “సువర్ణ పాత్ర కము” అనే సంస్కార ప్రకరణాన్ని ఉదాహరించి—వెంకటరావుగారు

“ఇంతవరకు తిరువతి వేంకట కవులను గూర్చిన యే ఏమి ర్యక గ్రంథములయందుగాని వ్యాసములయందుగాని దీని ప్రసక్తి కనుపట్టదు. దీనిని గూర్చి తొలుత నేనే లోకమునకు వెల్లడించి నాను” అని వ్రాశారాగదా? యీ అగ్ర తాంబూలం వీరికివచ్చునా?

జవాబు—ఇప్పుడానికి వీల్లేదు. కథలు-గాథలు 3 వ సంపుటం 249 వ పేజీలో వేంకటశాస్త్రిగారే స్వయంగా “యింకా సువర్ణ పాత్రకం అంటూ నకటి (ప్రకరణం) ప్రారంభించి సరస్వతిలో రెండంకాలదాకా ప్రచురించాడు. . . . ఆ రెండంకాలూ చాలా బాగానే ఉంటాయి. షష్టిపూర్తి ముద్రణంలో అది చేర్చలేదు. అసంపూర్తి స్థితిలోనేపుస్తక వ్యవస్థనిజయాన్ని మాత్రం చేర్చారు” అని వ్రాస్తే ఆ విషయం లోకానికి వెం. శా. గారే ఓంప్రద మంగా తెలియజేసినప్పటికీ ఆ సందర్భం గమనించక వెంకటరావు గారు తామే వెల్లడించామంటూ వ్రాయడంలో అర్థం లేదు.

ప్రశ్న—ఇహ “తనిటి రొట్టె” విషయం కొంచెం తెలియ జెప్పండి?

జవాబు—ఇది ప్రహసనం. అని వెంకటరావుగారు రన్నారు. కాని ప్రహసనంకాదు—గద్య రచనల విషయంలో చేయబడిన గద్యవద్యాత్మిక విమర్శ. అదిలో నిది యొక చిన్న పుస్తకంగా ముద్రింపబడిందిగాని దరిమిల కాలంలో షష్టి పూర్తి సన్మాన సంఘంవారు దానిలోని గద్య భాగాన్ని పదలివేసి పద్య భాగాన్ని మాత్రం “కలగూరగంప”లో చేర్చి ముద్రించారు.

నీది యెట్లున్నా వేంకటరావుగారు చాలా గ్రంథాలు అప్పుయి పుస్తకాలుగా పరిశీలించకుండా వ్రాత కుప్రకమించారనితోస్తోంది. అందు ప్రధానంగా తిరువతి కవుల సాహిత్య సమీక్ష పై విమర్శగా 1966—సెప్టెంబరు—అక్టోబరు నెలల భారతీ పత్రికలో కొన్ని అసంగత విషయాలు వ్రాసినట్లు నాకు నా మిత్రులు కొందరు

తెల్పినారు. గాని ఆ పత్రికలు నాకు లభింపక సవీవరంగా ఆ వివ ర్థను నేను చూడలేకపోయాను. కాని దాని స్థూల రూపాన్ని యీ వ్యాసాలలో కొంత గ్రహించాను. నోరి నరసింహశాస్త్రిగారు వారి నిజయనగర సంస్థాన రచనా ప్రసక్తిలో—

“విజయ నగర సభలో కవులను వ్యాకరణ మహా భాష్య ములో సరిక్ష చేయించగా వారు, నిలువలేకపోయిరిని యొకరు వ్రాసినది నిజము తెలిసి వ్రాసినదిగా లోనదు”

అంటూ వ్రాసిన వ్రాత గూడా 1966 సెప్టెంబరు— అక్టోబరు నెలల భారతీ పత్రికలలో ప్రచురింపబడ్డ శృంగ భంగ ప్రస్తావనకు సంబంధించినదే అయి ఉంటుందనే నే ననుకుం టాను. పుక్కిటి పురాణ కల్పన ఆధారంగా గాక—సప్రమాణంగా వేంకటరావుగారు వ్రాస్తే సంతోషమే—ఇట్టి అభూత కల్పనలు చేసే విమర్శకులు భావి కాలంలో తప్పకుండా ఉంటారనే ఆనా మానవల్లనే కాబోలును—వెంకట శాస్త్రిగారు జాతక చర్య 190 వ పుటలో—

కం. ఇందలి సూత్రములకు వృ
త్తిం దెలియంగోరువారు తేకువ నల రా
ట్రుందర్శనమ్ము జదివిన
సందేహ నివృత్తి గొంత జరుగగ వచ్చున్

గీ. పుక్కిటి పురాణ కల్పనముల నొసర్చు
వారుగాక యెల్లెడలను వాస్తవ ప్ర
చారము పచించు శిష్యులు సారమతులు
గలరు వారలు సందర్శములు వచింతు

కం. అని యెంచి కడుంగడు కల్గి
వృత్తి నియతి నిది కూర్చబడియె”

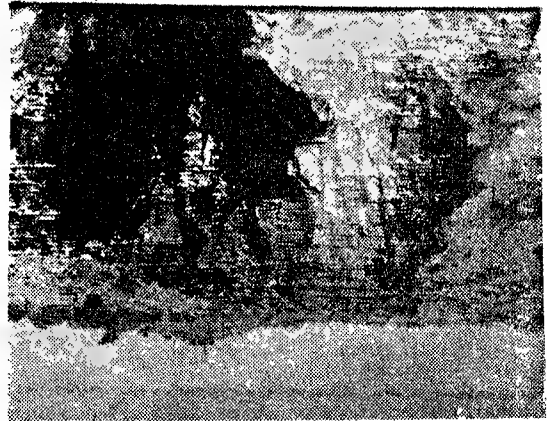
అని లోకమునకు వెల్లడి చేసుకున్నారు. వారి అనుమానం సరిగ్గా నిజమేనన్నట్లు వారు స్వయంగా విపులీకరించిన విషయాలను గూడా పెడదారి బట్టించి వేంకటరావుగారు యథార్థంగా జరిగిన విషయా లకు ప్రామాణ్యం యివ్వడం పేరుతో అంధ్ర సారస్వత చరి త్రలో అద్వితీయ స్థానాన్ని అధిష్టించి శాశ్వతరైపోయిన తిరువతి వేంకట కవుల కీర్తికి కళంకు నాపాదించే అభూత కల్పనలతో విమర్శలు వ్రాయబూనడం ఆంధ్రుల దురదృష్టమేమో? లోకమే పరిశీలించాలి.—నమో మహద్భ్యుః

బేతలచెర్ల త్రవ్వకాలు రాతియుగపు సస్కృతి

డా. కొండపేట భిష్ణారెడ్డి ★ డా. మల్లాది లీలాకృష్ణమూర్తి

బ్రిటీషుల పూనావిశ్వవిద్యాలయపు పురాతత్వ విభాగము, ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయపు ఆంధ్రపాలజీ విభాగములు కలసి కర్నూలు జిల్లా థోన్ తాలూకాయందుల బేతలచెర్ల గ్రామ పరిసర ప్రాంతాల యందుగల కొన్ని గుహలలో త్రవ్వకాలు జరిపిరి. త్రవ్వకాలను గూర్చి అందు లభ్యమైన విశేషాల గూర్చి వివరించటానికిముందు ఆంధ్రప్రదేశ్మందు రాతియుగపు మానవ సంస్కృతులను గూర్చి క్లుప్తంగా తెలుసుకొనుట అవసరం. ఆంధ్రప్రదేశ్మందు కృష్టి పరకు జరిపిన పరిశోధనలవల్ల రాతియుగపు మానవ సాంకేతిక, సాంస్కృతిక కాభివృద్ధిని కొన్ని దశలుగా విభజించ వీలైనది. వాటిని పూర్వ, మధ్య, చిరమ లేక అంత్య రాతియుగాలుగా (Early, Middle and Late Stone Ages) గుర్తించారు. పైయుగాలలో రాతిపనిముట్లు తయారు చేసేవిధానంలోనూ, పరికరాల పరికరాల వాడకంలోనూ కొంత అభివృద్ధిని చూడవగును. (Technological and Typological development). పై మార్పులను బట్టియే రాతియుగపు మానవ సంస్కృతులను వివిధ దశలుగా గుర్తించటం జరుగుతుంది. ఆంధ్ర ప్రదేశ్మందే కాక భారతదేశమంతటా లభ్యమైన ఆధారాలకూడా రాతియుగపు మానవ సాంస్కృతిక పురోభివృద్ధిలో పైదశలనే సూచిస్తున్నవి.

రెండు సంవత్సరాలక్రితం చిత్తూరుజిల్లా, రేణిగుంట సమీపంలో రాళ్ళకాలువ నదియొడ్డున, ప్రస్తుతం ఒంగోలు జిల్లాయందుల ఎర్రగోడపాలెం ప్రాంతంలో చెరువువాగు వద్దను ఒకే సాంకేతిక (Technological) విధానాన్ని సూచించే బ్లేడ్ల (Blades)² పరిశ్రమ కనబడింది. ఇందు బ్లేడ్లు వాటిపై చేసిన చిరుకత్తులు (Pen knives) మొనలు (Points), ఉలిలంచుమొనలు (Chisel edged tools or Burins) గోకుడు రాళ్ళు (Scrapers), బాణపు మొనలు (Arrow heads) మొదలగు పరికరాలు (Tools) కలవు. ఈ బ్లేడ్ల పరిశ్రమ భారతదేశమందు కొంగ్రొత్తగా కనుగొనబడిందని చెప్పటం నిర్వివాదం. వివిధ అంశాల పరిశీలన తర్వాత ఈ పరిశ్రమ ఇదివరకు తెల్లిన దశలలో దేనికి చెందదని, మధ్యరాతియుగం (Middle Stone Age), అంత్య రాతియుగపు (Late Stone Age),

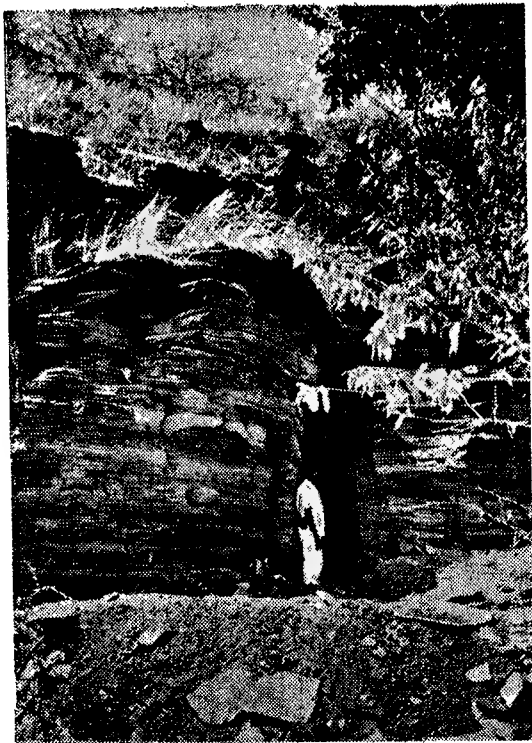

విలసరము గవి

మధ్యకాలమునకు సంబంధించిన సంస్కృతిగా భావించబడింది. అనగా ఈ సంస్కృతి ఐరోపా (Europe) ఖండంలోను, సశ్చిమ ఆసియాలోను ఉత్తర ప్రాచీన రాతియుగపు సంస్కృతి (Upper Palaeolithic Culture) కాలమునకు చెందినదిగా తోస్తున్నది. ఇది పాశ్చాత్యసమయంలో పై సంస్కృతినాటి మానవ సమాజపు సాంకేతిక, నైతిక (Technological & spiritual) భిన్నత్యాన్ని చాటుతున్నది. రాతి పరికరాలతోపాటు జంతువుల ఎముకలతో అయుధాలను చేసేవారు. వారి అద్వితీయ కళా నైపుణ్యంవారు నివసించిన గుహల గోడలపై పను, పైకప్పునను వేసిన వర్ణచిత్రాలద్వారా తెలుస్తున్నది. వా రాకాలపు ఒంటు జాలాన్ని, వాటిని వేటాడే విధానాలను, మతసంబంధమైన జీవిత విధానాలను చూపుతూవేసిన వర్ణచిత్రాలు ఎన్నో బయల్పడి నవి. అత్యంత ముఖ్య విషయం ఏమంటే పై సాంస్కృతిక కాలానికి చెందిన మానవుడు (Home sapien) నేటి మానవునకు

1. బేతలచెర్ల గ్రామము గుంటూరు— గుంతకల్ రైలు మార్గంలో, నంద్యాల— ద్రోణాచలం రైలు స్టేషన్ల మధ్యన కలదు.

2. సమాంతరమైన అంచులుండి, వెడల్పునకు రెట్టింపుకన్న ఎక్కువ పొడవుగల రాతి చెప్పలకు బ్లేడ్లని పరిభాష.

కొట్టల పొలిమేర గవి

(Homo sapien sapien) సమీప పూర్వకుడు (direct ancestor) అని తెల్పు ఆధారాలు బయల్పడటం. ఈ సంస్కృతి సుమారు క్రీ. పూ. 40,000 నుంచి క్రీ. పూ. 10,000 వరకు వర్ధిల్లిందని C 14 కాల నిర్ణయ పద్ధతి (Carbon 14 dating method) ద్వారా తెలుస్తున్నది.

శేణిగుంట, ఎర్రగొండపాలెం ప్రాంతాలలో కనుగొనబడ్డ బ్లెడ్ పరిశ్రమ పాశ్చాత్య ఖండాల్లో పైన వివరించిన ఉత్తర ప్రాచీన రాతి యుగపు సంస్కృతియందు రాతి పరిశ్రమను పూత్రమే పోలివున్నది. సంపూర్ణ సాంకేతిక, నైతికవికాసాలను తెల్పు ఆధారాలకై జరుపుతున్న అన్వేషణలో భాగంగా తవ్వకాలు కొన్ని గుహలలో మొదలు పెట్టినాము.

బేతంచర్ల పరిసర ప్రాంతాలు సున్నపురాతికి సుప్రసిద్ధం. సున్నపురాతి కొండలలో అనేకమైన గుహలు కలవు. నిరుగుట్టలలో—మిట్ట పల్లాలలో అడ్చుదిడ్డంగా వ్యాపించిన చిన్న చిన్న లోయలలో విస్తరించిన నిటారైన సున్నపురాతి ప్రదేశాలలో ఈ గుహలు నెలకొనివున్నాయి. పై వాటిలో బిల్లసర్గము, పవ్యానులగవి, ఎర్రజారిగిబ్బిగవి అను స్థానిక వ్యవహారం గల గుహలు వైశాల్యమునందు ప్రాముఖ్యం పొందుతున్నవి. బిల్లసర్గముందు క్రీ. శ. 1884 సం. లో రాబర్టు బ్రూన్ ఫూల్ అతని కుమారుడు హెన్రీ తవ్వకాలు జరిపారు. కొన్ని ఎముకల పనిముట్లు లభ్యమైనట్లున్నా అవి ఇంగ్లాండునకు తీసుకపోతున్నప్పుడు

మ్యూమార్గమున పోయినట్లున్న (lost in transition) తెల్పు నారు. కావున వాటికి సంబంధించిన విశేష లేదా మనకు తెలియవు.

ఈ ప్రాంతమందున్న గుహలను రెండు శ్రేణులుగా విభజించ నిలగును. మొదటి శ్రేణియందలి గుహలకు విశాలమైన ప్రవేశ ద్వారాలు కలవు. రెండవ శ్రేణియందు గుహలకు ప్రవేశద్వారంనుంచియే ఇరుకైన మార్గాలు కలవు. మొదటి శ్రేణి గుహలలో లోపలికిపోవుకొంది వైశాల్యము తగ్గుటయే కాక పోను పోను చాలా ఇరుకైన మార్గాలను కనబడుతుంది. వీటి యందు లోపలికి పోవుటకు కొన్ని వందల మీటర్ల వరకు సాధ్యమవుతుందని తెలుస్తున్నది. కాగా రెండవ శ్రేణి గుహలలో ఇరుకు మార్గాలే ఒక గదిని పోలు విశాల ప్రదేశానికి దారి తీస్తున్నాయి.

ప్రస్తుతం తవ్వకం జరుపుతున్న గుహలను బిల్లసర్గము, పెద్దపావురాళ్ల బద్దె గవి, ముచ్చుట్ల చింతమానుగవి, మరియు కొట్టల పొలిమేరగవి అని స్థానికులు పిలుస్తారు. మొదటి రెండు గుహలు మొదటి శ్రేణికి, చివరి రెండు గుహలు రెండవ శ్రేణికి చెందినవి. బిల్లసర్గము లేక బిల్లేగము అ పరిసరాలలో కనబడు గుహలకన్న చాలా పెద్దది. ఈ గవి బేతంచర్లకు తూర్పుదిశను సుమారు 5 కి. మీ. దూరమున నున్నది. వర్షంవల్ల కొండలపై నుండి ప్రవహించే నీరు ఒక కొండగుట్ట ద్వారా సారంగాన్ని ఏర్పరచుకొని ప్రవహించి ఉండవచ్చు. ఈ సారంగానికి ఇరువైపుల కూడా గుహలు కలవు. వాటిలో కొన్ని చాలా లోపలికి చొచ్చుకొని పోతున్నట్లు తెలుస్తున్నది. ప్రస్తుతం పరిశీలనలోవున్న గుహ నేల మట్టానికి (Bed of the stream) 2 మీ. ఎత్తులో నున్నది. ఈ కాలవలో ప్రస్తుతం నీరు ప్రవహించకపోయినను ఒకప్పుడు చాలా ఎత్తులో ప్రవహించి రాను రాను నీటి కోతవల్ల ప్రస్తుతపు మట్టం ఏర్పడినట్లు తెలుస్తున్నది. ఎందుకనగా తవ్వకాలలో బయల్పడిన మట్టి కొంత ఇసుకను కలిగియుండటంవల్లను, కొన్ని నత్త గుల్లల (Water Snails or Mollescan shells)

పెద్దపావురాళ్ల బద్దె గవి

ఎముకలతో చేసిన పనిముట్లు

అవశేషాలు బయల్పడటంవల్లను పై విషయం తెలుస్తున్నది. ఇకపోతే పెద్ద పాపులాళ్ళబద్దెగని జేతంచెర్లకు తూర్పున సుమారు 3 కి. మీ. దూరాన వున్నది. 25 మీ. ఎత్తునఉండి అత్యంతవిశాల ప్రవేశద్వారముకల్గి లోనికి హయినకొలది ప్రవేశద్వారము ఇరుకుగా మారుతుంది. ప్రవేశ ద్వారానికి ఎడమవైపున మరియొక ఇరుకు మార్గం ఒక గదిని కలియుచున్నది. ముచ్చట్టుచింతమానుగని జేతంచెర్లకు ఆగ్నేయదిశలో సుమారు 6 కి. మీ.దూరాన ఉంది. ఈ గుహ నేలముట్టానికి సుమారు 20 మీ. ఎత్తులో వున్నది. ఇప్పటి మూడు ఇరుక్కైన మార్గాలు (2 మీ, 5 మీ, 8 మీ పొడవు కలిగి) లోపల ఒక గదియందు కలుస్తాయి. కొట్టాపాలిమేరగని జేతంచెర్లకు తూర్పు దిశలో సుమారు 7 కి. మీ. దూరమందున్నది. ఇప్పటి ప్రవేశమార్గము కొన్నిచోట్ల సుమారు 45 సెంటిమీటర్లు వెడల్పు కలదు. ఈ మార్గం దాదాపు 20మీ. పొడవు కలిగి లోపలికి సోపుకొలది ఇరువైపుల రెండు గదులకు దారి తీస్తుంది. ఈ గదులను చేరటం అత్యంత ప్రయాసతో కూడిన శ్రమ అని మార్గంయొక్క పొడవు, వెడల్పులనుబట్టి తెలిసికోవచ్చు.

పై గుహలయందు జరిపిన త్రవ్వకాలవల్ల, అందరి మట్టిని (deposition) మూడు పొరలుగా (layers) విభజించవచ్చు. మొదటి పొర (layer. 1) సుమారు 1 నుంచి 30 సెం. మీ. లోతువరకు కనబడుతుంది. ఈ పొరలో నల్లటి గోధుమవర్ణంకలమట్టి (black-brown silt), సున్నపురాలి వలకలు కనబడుతాయి. పైభాగాన కొంత లోతువరకు గబ్బిలాల పెంట (Bat dung) కలిసి ఉంటుంది. ఇందుమించు రాలి పని ముట్లు (stone tools), ఎముకల పనిముట్లు (Bone tools), కోసిన ఎముకలు (cut bones) లభ్యమగుచున్నవి.

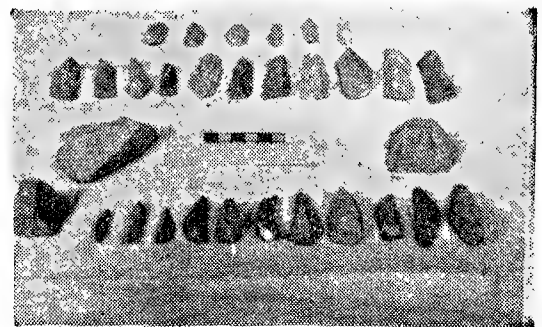
రెండవ పొర మొదటి శ్రేణి గుహలలో 100నుంచి 200 సెం. మీ. వరకును, రెండవ శ్రేణి గుహలలో సుమారు 50 సెం. మీ. నుంచి 100 సెం. మీ. వరకు మందము కలిగి వున్నది. ఈ మట్టి ఎరుపు రంగు కలిగి (Red cave earth) ఉంది. ఈ పొరయందు సున్నపురాలివలకలు కొంతవరకు తక్కు.

వగా కనబడుతున్నవి. ఇందు బ్లేడ్ల పరిశ్రమకు చెందిన రాలి పనిముట్లుకాక ఎముకలతో చేసిన, పరికరాలు కూడా లభిస్తున్నవి. ఈ పొరను 'Blade-Burin industry horizon' అన సచ్చును.

మూడవ పొరయందు కొంతవరకు సాడిగ్ మారిన రాయి (Weathered Bed Rock) ఉంది. తర్వాత రాయి కనబడుతుంది. రాలిపాడిని 'Red Mare' అని అంటారు. ఈ మట్టి కంకరను పోలి ఉంది. త్రవ్వకానికి చాలా కఠినంగా ఉంటుంది.

పై మూడు పొరలలోకన్న మధ్య-పొరయందు బ్లేడ్లు పెద్దలు మూలములు (Cores), కొన్ని జంతువుల అవశేషములు, ఎముకల పనిముట్లు, హెచ్చుగా కనబడుతున్నవి. రెండవ పొరకిందిభాగాన మూడవ పొర పైభాగాన పనిముట్లుపై కంకర అతికిపోయి ఉండటం (Lime in crustation) గమనించదగినది. ఎముకలను గుర్తించటం గూడా కొంతవరకు కష్టంగా తోస్తుంది. కాని పై రెండు శ్రేణుల గుహలయందు దొక భేదం గమనించదగినదివుంది. మొదటి శ్రేణి గుహలందు నాటి మానవుడు హెచ్చుగా రాలిపరికరాలను తయారు చేసుకొనేవాడు. అచ్చట మూలములు పెద్దలు చిన్నచిన్న పెద్దలు కొన్ని బ్లేడ్లు కనబడటంవల్ల ఈ గుహలను రాలి పనిముట్ల కర్మాగార ప్రాంతాలు (factory sites) అని పిలువవచ్చు. కొన్ని కోసిన ఎముకలు (cut bones), ఇతరత్రా లభించినప్పటికీ ఎముకలతోచేసిన ఆయుధాలు స్వల్పంగా లభిస్తున్నవి. రెండవ శ్రేణి గుహలందు వివిధ జంతువుల అవశేషాలు అధికసంఖ్యలో లభ్యమగుటకాక, ఎముకలతో చేసిన ఆయుధాలు అత్యధికంగా లభిస్తున్నవి. ఇప్పటి రాలి పని ముట్లసంఖ్య అత్యల్పమని చెప్పకతప్పదు.

త్రవ్వకాలలో లభించిన అవశేషాలు ప్రస్తుతం పరిశీలనలో ఉన్నందున పూర్తి వివరాలు సేర్పొనడం వీలుకాదు. కాని రాలి పరిశ్రమయందు హెచ్చుగా గోకుడురాళ్లు (Scrapers) బ్లేడ్లు ఉలిమొనలు (Burins), సాధారణపు మొనలు, బొణపు మొనలు (Arrow heads) కనబడుతున్నవి. ఇకపోతే ఎముకలను నిడివికి నీర్చి (Split longitudinally) ముక్కలలో గోకుడు

రాలి పనిముట్లు

పనిముట్లు, బరమాలు (perforators), ఉలి అంచుమొనలు, బాణపు మొనలు, సూది మొనలను (Needles) పోలిన నన్నని మొనలు, సన్నని గరిటెలను (Spoon like) పోలు పరికరాలు, ఈటెలకు వాడే రిక్కలు (Barbs for harpoons) తయారు చేసేవారని తెలుస్తున్నది. పై పరికరాలతో రాలితోచేసిన బాణారేకాక ఎముకలతో చేసిన బాణపుమొనలు, ఈటెలను జంతువులను వేటాడటానికి ఉపయోగించి ఉండవచ్చు. గోకుడు పనిముట్లతో జంతువులనుంచి బహుశా చర్మమును చేరు చేసిడి వారేమో అని వ్రాహించవచ్చు. కొన్ని ఎముకల మొనలు ముఖ్యంగా బరమాలు, ఉలి అంచులు, సూది మొనలు బహుశా సూటి మానవుడు చర్మపుడును తయారు చేసికొనుటలో ఉపయోగించి ఉండవచ్చు. కొన్ని చిన్న గరిటెలను పోలు పరికరాలు ఎముకలనుంచి పప్పును (Marrow) తీయటాని కుపయోగించి ఉండవచ్చు. రాలి బ్లేడ్లు మాంసాన్ని కోయటానికేకాక కంద మూలాలను కోయటానికి కూడా ఉపయోగపడి ఉండవచ్చు. పై పరికరాలన్ని వేటపై ఆధారపడిన జీవనవిధానాన్ని (Hunting Economy) సాచుగా సూచించి నప్పటికి కందమూలాల ద్వారా శాకాహారాన్ని కూడా భుజించేవారని కూడా వ్రాహించవచ్చు. బహుశా వారు వేటాడిన జంతువులను తాము నివసించే గుహలకు తెచ్చి భుజించేవారని తెలియు చున్నది. కొన్ని ఎముకలు కాలి ఉండటాన్నిబట్టి వారు అట్టి జంతువులను కాల్చి తినేవారేమో?

పై జంతువుల అవశేషాలు కొంత పరిశీలన సిమ్మట దుప్పుల్లు, రేళ్లు, అడవిపండ్లు, ఏడు పండ్లు, కారెనుబోతులు,

గుర్రాలు మొదలైన జంతువులకు చెందినట్లు భారత ప్రభుత్వపు భూగర్భశాఖకు చెందిన డా. కే. యస్. ప్రసాదుగారు అభిప్రాయ పడ్డారు. వీటిలో కొన్ని జంతువులు స్ట్రీప్టాసిన్ చివరదశ (Upper Pleistocene) కు చెందినట్లు భావించటం జరిగింది. ఇంతకు నునుపు నివసించిన సాంస్కృతికాధారాలు ఐరోపా, పశ్చిమఆసియా ఖండాల్లోని ఉత్తరప్రాదీపరాలియుగపు ఆధారాల పోలికలనుబట్టి కూడా బేతంచెర్ల గుహల సంస్కృతి రమారమి క్రీ. పూ. 20,000 నుంచి క్రీ. పూ. 10,000 కాలమందు వర్ధిల్లి ఉండవచ్చుననుట విస్పందేహం. కొన్ని కాలిన ఎముకలు Burnt Bones, సత్త గుల్లల అవశేషాలను బట్టి C 14 ప్రమాణపు పద్ధతిలో కాలనిర్ణయం చేయవలగును. అట్టి పరిక్ష బహుశా పైకాలాన్నే నిర్ధారణ చేయవచ్చు.

ఒక్క మాటలో బేతంచెర్ల పరిసర ప్రాంతాలందు మూడు స్ట్రీప్టాసిన్ చివరదశలో రాలియుగమునందు అత్యంతం ఉన్నతమైన సంస్కృతి నిలసిల్లింది. వేటాడి జంతు మాంసాన్ని సంపాదించే విధానాన్నేకాక శాకాహారసముపార్జనపై ఆధారపడిన జీవన విధానాన్నికూడా (Hunting and food Collecting) పై సంస్కృతిని వ్యక్తీకరిస్తున్నది. భారతదేశమందు రాలియుగంలో ఈ దశ వర్ధిల్లలేదను అభిప్రాయం వాలామంది పురాతత్వశాస్త్రజ్ఞులకు కలదు. పై త్రవ్వకాలవల్ల అట్టి అభిప్రాయాన్ని మార్చుకొనుటయేకాక భారతదేశమందు రాలియుగపు సంస్కృతులకు ఒక కొత్త నిర్వచన మీయవలసిన దశ ఆసన్నమైనదని తెల్పుట అతిశయోక్తికాదు.

* ప రీ ధా వి !!

శ్రీ వి. సంపత్కుమారాచార్య

కావ్యానిలో

కొత్త అలలు చెలరేగుతాంటే

ప్రేమ నాటికి స్వగతం చెప్తూ పక్కకు తప్పుకుంటున్నాయి!.....

నేడు నన్నలో కలిసిపోతోంది.....

రేపటి కలలు పండుకపోయినా

రేపు నేడే పోతోంది!.....

జీవితం పరుగెత్తి పోతూంటే

ఆ నరుగు పందెంలో

ఓడిపోతాన్న కొద్దీ...పడుతగా...లేస్తూ

అపభవాలు గాతాటి చిప్పలని చెక్కేస్తున్నా

దేకుతగా...సాగిపోతున్నాడు మానవుడు!!...

నిరాశ వారాశితో ఈదులాడుతున్నా

ప్రేమరాన్ని అందుకుందామన్న ఆశతో

సాగిపోయే పరీధావి జీవనయానంలో

ఎదురయ్యే మరో నవ్వోళ్ళోలం "పరీధావి"

పరితాపాలను పోగొట్టి

పరిశ్రాంతిని కలిగిస్తే!...

పరితో వ్యాప్తంగా

పురోభివృద్ధినిస్తే!!

* (పరిత: భావతీరి పరీధావి-అభ్యుదయ పథికుడు పరీధావి)

విప్లవము: సాహిత్యము

శ్రీ ఆర్. ఎన్. సుదర్శనం

తిరుగుబాటుకి విప్లవానికి లేదా ఉన్నది. తిరుగుబాటు పరిమితమైనది. పరిస్థితులు గుర్తురమై విషమించడంవల్ల ఆ పరిస్థితుల్ని అందుకు కారణబూతమైన వ్యవస్థనీ ఏదోవిధంగా మెంబునే అంతమొందించే ప్రయత్నం తిరుగుబాటులో ఉనికిస్తుంది. విప్లవం అలాకాదు. అది నిర్దిష్టమైన కొత్త నిలువల్ని సూతన వ్యవస్థనీ అన్వేషించి స్థాపించే ప్రయత్నం చేస్తుంది. పాతవిలువల్ని త్రోసికొనే 'తిరుగుబాటు' కొత్త విలువల్ని రూపొందించుకొనే విప్లవ ప్రయత్నంలేన, కొత్త వ్యవస్థని సాధించినపుడే 'విప్లవం' అవుతుంది. నిక్కల్ బరీ, శ్రీరామకలంలో కొంతకాలం క్రితం జరిగినది తిరుగుబాటు. దేశంలోని కర్షక, శ్రామిక పర్గలవంటి పీడత ప్రజానికం మార్క్సిస్టుచిర్యసం మూలాధారంగా కొత్త సామాజిక వ్యవస్థని రూపొందించుకోవడానికి చేస్తున్న ప్రయత్నం నేటి విప్లవం. విప్లవ శక్తులు నేటి రాజకీయరంగంలో ఏకముఖంగా లేవు. సంస్కరించరంగా మూస్తే, నేటి సమాజంలో అవార వ్యవహారాల్లో, మనుష్యుల సంబంధాల్లో, జీవిత వైఖరివంటి విషయాల్లో, విప్లవ విభేదాలు ఉన్నాయి. పరగ విభేదాలులేని ఆర్థిక వ్యవస్థని సాధించడంలో పై విభేదాలు నశించి క్రమబద్ధం అవుతాయని, నశించని వాటిని ప్రయత్నపూర్వకంగా నిర్మూలించడం లేక సమాజ వ్యవస్థకు అవి భంగకరం కాకుండా జాగ్రత్త తీసుకోవడం కర్షకుని మార్క్సిస్ట్ విప్లవంలో సమ్యక్ముఖ వాళ్ళందరి ఆందనం. కాని ప్రజాస్వామ్య పద్ధతుల ద్వారా విప్లవాన్ని బహుముఖంగా సాధించడంలో, పర్గరహితమైన ఆర్థిక వ్యవస్థ, సాంస్కృతికమైన భావ విప్లవము, క్రమపరిణామంలో, కొంత అలవ్యమైనా, రెండూ ఇంచుమించు ఒకేసారి సిద్ధిస్తాయని ఒక సక్తం విశ్వసిస్తున్నది. ఇందులో జాప్యమే కాదు, విప్లవానికి మొదటికే మోసం పట్టే ప్రభు ఉన్నది కాబట్టి, వీలైనన్ని చోట్లా తిరుగుబాట్లు చేపట్టి, ప్రజాస్వామ్యాన్ని కూలద్రోయడం ద్వారానే కర్షక శ్రామికపర్గల నియంతృత్వ స్థాపనమూ, రాజకీయ ఆర్థిక వ్యవస్థలని చేతిక్రించుకోవడమూ స్రధను కర్షకుమరి, తర్వాత సంస్కరించరంగా వచ్చే విప్లవం సులువుగా ప్రవేశ పెట్టవచ్చునని కొన్నిసార్లు విశ్వాసం. వీరితో తీవ్రవాదులు రాజకీయ పక్షాలుగా వ్యవహరించడంమూ, ఎక్కడికక్కడ విప్లవ

యోధులుగా (గెరిల్లాలు) వ్యక్తిగత సాహసంతో వ్యవస్థని నాశనం చేయబూనుకొని, ప్రజల్లో నైత్యాన్ని శ్రమగతిని రేకెత్తించడానికి అది ఒక్కటే మార్గమనీ విశ్వసిస్తున్నారు. ఇది స్థూలంగా దేశంలో నెలకొనివున్న సామాజిక విప్లవ వాతావరణం. మానవుని మనుగడలో, ప్రపంచ చరిత్రలో, తిరుగుబాట్లు, విప్లవాల్లా కొత్తగా నేడు వచ్చినవి కావు. 'విప్లవము' లేకపోతే చరిత్రే లేదు. విప్లవము మానవత్వంయొక్క చైతన్య దీప్తికి సతాక. ఒక గుంపు మరియు గుంపుమీదా (అర్బులు—దావిమలు), ఒక మతం మరియు మతంమీదా (ఇస్లాం—హైందవ), ఒక జాతి మరొక జాతిమీదా (ఆంగ్లేయులు—భారతీయులు) చేసిన ఆక్రమణలూ, తత్ఫలితంగా ఏర్పడిన రాజకీయ ఆర్థిక సాంస్కృతిక పరిణామాలూ అప్పకుండా విప్లవం కోవకు చెందినవే. కాని వీటికి ప్రాదేశికమైన పరిమితి ఉన్నది. ఒకే జాతిలో ఒక మతం మరొక మతం మీద (కాథలిక్కులు—ప్రోటెస్టంట్లు—పూర్వికలు) లేక ఆస్తికతమీద నాస్తికత లేవదీసిన మత విప్లవాలూ, వివిధ దేశాల్లో రాజమీద ప్రజలు సాధించిన రాజకీయ విప్లవాల్లా జాతీయమైనవి. స్థూలంగా మూస్తే నేటివరకూ ప్రపంచ పరివ్యాప్తంగా మానవ సమాజంలో జరిగిన విప్లవాలు రెండని చెప్పవచ్చు—ఒకటి మత విప్లవం, రెండు రాజకీయ విప్లవం. అటువంటి ప్రపంచ పరివ్యాప్తమైన మూడో విప్లవం ఈ శతాబ్దిలో ఆర్థిక వ్యవస్థపరంగా జరుగుతున్నది. మార్క్సిస్ట్ దృక్పథంరీత్యా మొదటి రెండు ప్రపంచ విప్లవాల్ని కూడా ఆర్థిక వ్యవస్థపరంగానే వ్యాఖ్యానించవచ్చు, కాని ఆ విప్లవాలు సాధించిన నిర్దిష్ట ప్రయోజనాలు, మౌలిక సూత్రాలు సవ్యంగా అర్థం చేసుకున్నట్లయితే ఆ విప్లవాల స్వరూపం ఏమిటో బోధపడుతుంది. మతం సాధించిన విప్లవంలో అస్తికత లేక నాస్తికత మౌలికమైన విలువగా వుంటూ, దాన్ని అధారం చేసుకున్న ధర్మసూత్రాలు సమాజంలో ఏలుబడి సాగించాయి. రాజకీయ విప్లవంలో వ్యక్తి స్వామ్యం మౌలికమైన విలువగా మెజారిటీ సూత్రం ప్రధానధర్మంగా ఏర్పడింది. నేటి మార్క్సిస్ట్ విప్లవంలో సునిశ్చయింక్కు శ్రామికశక్తి మౌలిక

మైన విలువ, ప్రతి మనిషి తన శ్రామిక శక్తిని సమిష్టి సంక్షేమానికి దత్తం చేయడం ప్రధాన ధర్మం. ఇక్కడ ఉదయించే ప్రశ్న: మార్క్సిస్ట్ విప్లవం, అంటే ఆర్థిక వ్యవస్థా విప్లవం ప్రపంచ చరిత్రలో చివరి విప్లవమా? మార్క్సిస్టులు చివరి విప్లవమే అంటారు. ఉత్పత్తి సాధనాలు ఉమ్మడి సాత్తు కావడం ద్వారా ఆర్థికంగా వర్గ రహిత సమాజం ఏర్పడితే, తర్వాత రాజ్య వ్యవస్థ (State) అదృశ్యమై మానవుడు స్వచ్ఛంద జీవిగా వసుధైక కుటుంబం ఏర్పడుతుందనే సిద్ధాంతాన్ని చరిత్రాంతాన్ని మార్క్స్ చెప్పాడంటారు. కాని ఆ మధ్యకాలంలో అవసరమూ అనివార్యమూ అయ్యే సాంస్కృతిక విప్లవాల తీరుతెన్నులని మార్క్స్ సూచించినట్లు లేదు. అలా నిర్దిష్టంగా సూచించడం కూడా నిజంగా అసాధ్యమే. మార్క్స్ సూచించలేదు కాబట్టి వర్గ రహిత సమాజం వెంబడి అవ్యవహితంగా స్వచ్ఛంద సమాజమూ సిద్ధిస్తుందని భావించడం సమంజసం కాదు. అందువల్ల నేటి కమ్యూనిస్టు దేశాల్లో సాంస్కృతిక విప్లవాల తప్పనిసరి అయ్యాయి. ఈ విప్లవాల విషయంలో మార్క్స్ దర్శనానికి సందర్భోచితంగా అధికారంలోవున్నవారు వ్యాఖ్యానంచేసి వాటిని సాగిస్తున్నారు. ఇక్కడ మార్క్స్ దర్శనానికి ఉన్న పరిమితులేమిటో మనం గ్రహించవచ్చు. మార్క్స్ మతస్థులుగాని మేధావులు మార్క్సిస్ట్ విప్లవం చరిత్రలో తుది విప్లవం అనే మాటని సులువుగా ఆమోదించలేరు. ఇది వివాదాంశం.

ఒక విప్లవం సాధించే విలువలు, తద్వారా ఏర్పడే వ్యవస్థ ఒక నైతిక దృక్పథాన్ని సృష్టిస్తాయి. ఆ విలువలు తర్వాతవచ్చే విప్లవంలో కొంతవరకు 'రియాక్షనరీ' పాత్ర వహించడం సహజమే. మత వ్యవస్థ తాలూకు విలువలు, రాజకీయ విప్లవ సమయంలో చాలవరకు 'రాజ' అధికారాన్ని సమర్థిస్తూ ప్రజల ఉద్యమానికి అవరోధం కలిగించాయి. ఆదర్శానికి వ్యవస్థ కూగల తేడాను గమనించాలి. మతానికి కూడా ఆదర్శం సర్వమానవ సౌభ్రాత్రమే, కాని మత వ్యవస్థ, మతాధికారులు ఆచరణలో భిన్నంగా ప్రవర్తించారు. ప్రజాస్వామ్య విప్లవం వచ్చినప్పుడు వాళ్లు రాజ అధికారాన్నే సమర్థించారు. అలాగే ప్రజాస్వామ్య వ్యవస్థలో ఎన్నికలూ, మెజారిటీలూ, పెట్టుబడిదారులకూ, ఆస్తి పరులకూ ఉపయోగిస్తూ, విప్లవానికి అవరోధం కావడంచూస్తూనే ఉన్నాయి. ఇది కారణంగానే ప్రజాస్వామ్య పద్ధతుల ద్వారా శ్రామిక విప్లవం సాధ్యంకాదేమోననే సందేహం కొన్ని పక్కాల్లో ఏర్పడింది. కాని సామాజిక చైతన్యం ఏ ధోరణిలో నడుస్తున్నదో, ఇటీవల వచ్చిన రాజకీయ పరిణామాలు ఎటువంటివో గమనించినవారికి యీ సందేహం నిరాధారంగా తోస్తుంది. అలాగే భవిష్యత్తులో శ్రామిక విప్లవానంతర సమాజంలో, 'వ్యక్తి తన శ్రామిక శక్తిని సమాజ సంక్షేమానికి దత్తం చేయాలి' అనే మౌలిక సూత్రం నివిధంగా తర్వాతి విప్లవానికి అవరోధం అవుతుందో లేక తోడ్పడుతుందో చెప్పడం కష్టం. దీన్నిబట్టి చూస్తే ప్రపంచ చరిత్రలో

మార్క్సిస్ట్ దర్శనం ఆధారంగా ఏర్పడుతున్న నేటి విప్లవం తొలి విప్లవమూ కాదు, తుది విప్లవమూ కాదు. అది అన్వేషించే విలువలూ, ప్రవచించే ధర్మసూత్రాలూ కాలానుగత మైనవి. కాలాంతాన్ని చరిత్ర పరిసమాప్తిని సూచిస్తాయనుకోవడం భ్రమ అవుతుంది.

ప్రపంచ విప్లవాల తీరును మానవుని, వారసత్వాన్నీ పరిశీలించి చూస్తే మరొక విషయం కూడా బోధ పడుతుంది. ఏ విప్లవమూ గతంలో మానవాళి సాధించిన విలువల్ని ధర్మసూత్రాలని సమూలంగా తుడిచి పెట్టలేదు. ఒకనాటి విలువలూ, ధర్మ సూత్రాలూ యుగ ధర్మంగా ప్రాభవాన్ని కోల్పోయినా, వాటికి ఎన్నో మార్పులూ చేర్పులూ సంభవించినా, వ్యక్తుల్లో సమాజంలో అవి సజీవంగానే ఉన్నాయి. మరొక విషయం ఏమిటంటే ప్రతి విప్లవమూ మనిషియొక్క బాధ్యతని గురుతరం చేస్తూ రావడం. భగవంతుడు లేడు అనే విప్లవం ఏ సిద్ధాంతపరంగా వచ్చినా— బౌద్ధం రూపంలోనో, బౌతికవాదంగానో, హేతువాదంగానో— అది మనిషికి వ్యక్తిగతంగా ధార్మిక భారాన్ని ఎక్కువ చేసిందే తప్ప తక్కువ చేయలేదు. భగవంతుని స్థానాన్ని సంఘమో పదార్థశాస్త్రమో అంతరాత్మో ఏదో ఒకటి ఆక్రమించక తప్పదు. అలాగే ప్రజాస్వామ్యంలో రాజ అధికారాన్ని ప్రధానమంత్రి లేక ప్రెసిడెంటు వహిస్తాడు. ప్రతి విప్లవం తర్వాత జననిమిద రాజ్యవ్యవస్థ అధికారం కూడా పెరుగుతూనే వస్తున్నది. శ్రామిక విప్లవానంతరం పెట్టుబడిదారు లేకపోయినా ఫాక్టరీ మానేజరు ఉంటాడు. వర్గ రహిత సమాజంలో వ్యక్తినిమిద రాజ్యవ్యవస్థ చేసే ఆజవాంబుషి మరింత ఎక్కువ అవుతుందిగాని తగ్గదు. అయితే రాజ్యవ్యవస్థ అదృశ్యం కావడం ఎప్పుడు? మానవుడు స్వచ్ఛంద జీవి అయేదెలాగ? ఎంత కాలంలో?

ఆ గమ్యం సాధించేందుకే మార్క్సిస్ట్ విప్లవ వాయుకులు సాంస్కృతిక విప్లవం అవసరమంటూ, వ్యక్తుల్లో మిగిలివున్న పూర్వవాసనల్ని తుడిచి పెట్టేందుకు కమ్యూనిస్టు దేశాల్లో ప్రయత్నిస్తున్నారు. స్థానినిష్ఠ రష్యాలో జరిగింది. మావో చైనాలో జరుగుతున్నది! శ్రామిక విప్లవానికి మౌలికమైన, 'శ్రామిక శక్తి— సమాజము' అనే విలువలతో సంబంధంలేని వ్యక్తిగత మైన విలువల్ని వాసనల్ని ప్రజల్లో అంత మొందించే ప్రయత్నం ఇది. రాజ్యవ్యవస్థ అధికార బలంతో, మనో వైజ్ఞానికశాస్త్ర సహాయంతో ప్రతివ్యక్తి మనసుని క్షాళనంచేసి దిద్దేందుకు ప్రయత్నిస్తుంది. ఈ క్షాళనక్రియ ఎప్పుడు పూర్తి అవుతుంది అంటే సమాధానం— ప్రపంచ మంతటా శ్రామిక విప్లవం నెలకొని స్థిరం కావాలి. అప్పుడు సై చెప్పిన సాంస్కృతిక క్షాళనం పూర్తి చేయడం సాధ్యమౌతుంది. అటుపైన వ్యక్తి పూర్తిగా సామాజికుడు కావడంతో రాజ్యవ్యవస్థ అవసరమై అదృశ్యమై పోతుంది.

మార్క్సిస్టులు యిచ్చే పై సమాధానాలకు వెనుక ఒక తాత్విక దృక్పథం ఉన్నది. ఆ దృక్పథంతో అందరూ అంగీకరించక పోవచ్చు. ఈ తాత్విక దృక్పథం మనిషి నైజాన్ని గురించి ఒక సిద్ధాంతం చేస్తున్నది. మనిషి సామాజికాడు, మనిషిలో సామాజిక చైతన్యం తప్ప మరేమీ లేదు అని ఆ సిద్ధాంతం. అందువల్ల సమాజాన్ని శ్రామికుల విప్లవం మార్చినప్పుడు, ప్రతివ్యక్తినైజమూ ఆ విప్లవానికి మౌలికమైన నిలువల్ని ఆధారం చేసుకొని రూపొందుతుంది. అలా రూపొందక తప్పదు. ఆ పరిణామం పూర్తయినప్పుడు చరిత్ర అంతమౌతుంది, భూతల స్వర్గం సిద్ధిస్తుంది. ఈ విషయంలో పాత విలువల వాసనలు గిలిచిన సిద్ధాంతాలు ఉన్నవాళ్ళ దృక్పథం భిన్నంగా ఉంటుంది—ఒకటి, ప్రతి వ్యక్తిలో అత్య ఉన్నది లేదా ప్రతి వ్యక్తికి ఏకాంతం ఉన్నది, అది సామాజిక చైతన్యానికి భిన్నమై పది. రెండు, ప్రతి వ్యక్తి నిర్దిష్టాడు. అతని వ్యక్తిత్వం స్వయంప్రతిభతో స్వేచ్ఛగా వికసనంజేసుకోవడానికి అతనికి హక్కు ఉన్నది. ఆ విషయంలో అతను సమాజంమీద లిరుగుబాటు చేయగలడు. అతను వ్యక్తిగా సమాజంలో చేరాడే తప్ప సమాజం అతణ్ణి సృష్టించ లేదు. ఇటువంటి తాత్విక దృక్పథాల భావవాదం (idealism) నుండి లేదా మతంనుంచి వచ్చాయి. మార్క్సిస్ట్ దృక్పథం శాస్త్రీయ భౌతికవాదం నుంచి వచ్చింది. ఈ భౌతిక వాదం ప్రకారం పదార్థం మనసుకి అతీతమై ఆధారభూతమై పట్టింది. పదార్థం నిష్కలి పొందుతూ మానవ సమాజం ఏర్పడి, ఉత్పత్తి సాధనాలు అధారంగా గతితార్కిక పద్ధతిని (dialectical) పరిణామాలు చెందుతూ వచ్చింది. దాని పరిణామానై పరగరహిత సమతా విలసిల్ల సమాజం. ఇక్కడ చరిత్ర ఒక ప్రధానాంశం, చరిత్ర గల అనివార్యం అని సిద్ధాంతం. పోనీ ఈ సిద్ధాంతం ప్రకారమేఅయినా శ్రామిక విప్లవానంతర సమాజంలో మానవుడు గత చరిత్ర అంతటికీ వారసుడు కాడా? క్షాళనం ఎందుకు? అని ప్రశ్నిస్తే, వారసుడై నప్పుడు అతనిలో పాత వాసనలు అతణ్ణి కొత్త సమాజానికి పనికిరాకుండా చేస్తాయి కాబట్టి అంతమేర ఆ వాసనల్ని క్షాళనంచేసి తీరాలి అని మార్క్సిస్టుల సమాధానం.

అలా మనిషి మనస్సుని చాకలి బట్టలుతికి ఇస్తే చేసి నట్లుగా చెయ్యడంలో ఎంత బాధ, ఎంత కష్టం ఉన్నది! మరి భూతంస్వర్గం, లిరుగులేని నసుధైక సమాజం కావాలంటే వూరికే వస్తుందా? ఇక్కడ మరొక ఆసక్తికరమైన విషయాన్ని గుర్తించాలి. ఈ సిద్ధాంతం ప్రకారమే చరిత్ర తాలూకు స్వభావాన్ని అంటే ఇటీవల జరిగిన చరిత్ర స్వరూపాన్ని కూడా నేటి సమాజానికి అనుగుణంగా ఎప్పటికప్పుడు మార్చుకుంటూ పోవాలి. మార్పు కోవడమే కాదు, అలా మారిన చరిత్రను సామాజికుల మనస్సుల్లో అలాగే ముద్రిస్తూపోవాలి. వాళ్ళు తదనుగుణంగా భావించాలి, నడుచుకోవాలి. ఈ పద్ధతి ప్రకారమే స్టాలిన్, రష్యన్ జరిగిన కమ్యూనిస్టు విప్లవ చరిత్రను బ్రాట్స్కీ పగైరాల భాయలు

లేకుండా సంస్కరించాడు. కృశ్చేన్ స్టాలిన్ చేసిన 'తప్పుల్ని నిరసించి చరిత్రని తిరుగ వ్రాయించాడు. కృశ్చేన్ తరువాత మళ్ళీ చరిత్ర నేటి పాలకుల అభిప్రాయానుసారంగా సంస్కరింపబడింది. ఇక్కడ చరిత్ర అనేది ఇంకా పూర్తి కాకపోవడంవల్ల సవరిస్తూ ఉండవలసిన విషయమనిపిస్తే, దానికి ప్రకృతంలో స్వతహా అస్తిత్వమూ, స్వరూపమూ లేదనీ, అటువంటి నిర్దిష్ట స్వరూపం—చరిత్ర ముగిసినప్పుడే లభిస్తుందనీ, అంతటితో సవరింపులు కూడా ముగుస్తాయనీ వాళ్ళ వాదం. అంతదాకా సమకాలీన సమాజానికి (అంటే అధికార పర్గానికి) అనుగుణంగా గడచిన చరిత్రను దిద్దుకుంటూ పోవలసిందే.

కమ్యూనిస్ట్ దేశాల్లో రాజ్య వ్యవస్థను నడుపుతున్న నియంతలు సమాజంలోని వ్యక్తులమీద నెరపుతున్న మానసిక నియంత్రణం ఎంతవరకు సమర్థనీయం అనే ప్రశ్న మనలాంటి వాళ్ళలో ఉద్భవిస్తుంది. ఏ విప్లవంకానీ మనిషికి న్యాయంజరగాలి అనే ధ్యేయంతోనే బయల్పడుతుంది. కమ్యూనిస్టు దేశాల్లో నేడు యీ 'న్యాయం' జరుగుతోందా? ఇక్కడ 'న్యాయం' అనే భావాన్ని గూర్చి కొంత జిజ్ఞాస చెయ్యాలి. మతం స్థాపించిన విలువల దృష్ట్యా నిర్వచింపబడిన ఆదర్శ మానవత్వం, సాధారణవ్యక్తి అందుకోలేని అంతరిక్షాన ఉండటంవల్లే మానవుడికి న్యాయం జరగలేదు. మనిషిని కొలిచే కొలబద్ధ మారవలసి వచ్చింది. న్యాయం భగనతునివల్ల, రాజ్యవల్ల జరగనప్పుడు అది తోడి మానవుని వలననే జరుగవలెననే మానవతా దృక్పథం ఏర్పడింది. ప్రజాస్వామ్య విప్లవంలో మానవునికి 'మానవుడే' కొలబద్ధ. కాని ఆర్థిక వ్యవస్థవల్ల జరుగుతున్న దురన్యాయం మూలంగా ఆర్థిక సమానత్వాన్ని కూడా సాధించడానికి మార్క్సిస్ట్ విప్లవాన్ని ఆశ్రయించాడు మానవుడు. ఇంతదాకా ఆర్థిక వ్యవస్థా విప్లవం నడిచిన తీరుచూస్తే, మొదట్లో అది రష్యన్, చైనా వంటి దేశాల్లో రావడం ద్వారా, మార్క్స్ పథకం ప్రకారం, పూహించిన అంచనాల మేరకు జరగలేదు. పైగా అది అసతికాలంలోనే ప్రపంచ వ్యాప్తం కావడానికి పోసిజం, రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం అడ్డువచ్చాయి. యుద్ధం కూడా విప్లవ వ్యాప్తికి ఒక సాధనమే అని భావిస్తే, అటుబాంబు మూలంగా యుద్ధ స్వరూపమే మారి పోయి అది విషిద్ధం అయి కూర్చుంది. అందువల్ల యుద్ధంద్వారా యితర దేశాల్లో విప్లవం చెచ్చే ఆశ లడుగంటింది. మార్క్సు అంచనాలకు భిన్నంగా అతి పారిశ్రామిక దేశాలైన అమెరికా వంటి దేశాల్లో విప్లవం నచ్చే అవకాశాలు మరి తక్కువై పోయాయి. ఇలా ప్రపంచ చరిత్రగతి గడచిన ముప్పై ఏళ్ళలో మాటిగా ఉండకపోగా, పరిస్థితి మరింత క్లిష్టమై పోతూవచ్చి, శ్రామిక విప్లవం ప్రపంచమంతటా ఎప్పుడు పూర్తి అవుతుందో ఇదమితంగా చెప్పలేనిస్థితి నేడు ఏర్పడిపోయింది. ప్రపంచ వ్యాప్తంగా విప్లవం పూర్తి అయితేగాని రాజ్య వ్యవస్థ యొక్క సర్వాధికారం సన్నగిల్లే అవకాశం ఏర్పడదు. ఇది యిలా ఉండగా, శ్రామిక విప్లవం సాధించి నియంతృత్వాన్ని ఏర్పరచిన పురోగామి

దేశాలు రష్య, చెనాలు చూస్తే పదస్థుల సహకరించేందుకు బదులు తీవ్రంగా నిరోధించి ఇద్దరి మధ్యా పచ్చగడ్డి వేస్తే భగ్గున మండే స్థితిలో ఉన్నాయి. ప్రపంచవ్యాప్తంగా శామిక విప్లవం పూర్తి కావడం ఎప్పుడో ఒకప్పుడు, ఎలాగో ఒకలాగి తప్పమేనని మనం అందరం విశ్వసించినా, దానికి ఒక కాల పరిమితి అంటూ కనిపించకపోతున్నది. అది పూర్తయ్యేదాకా మనిషి కమ్యూనిస్టు దేశాల్లో, రాజ్యవ్యవస్థ 'నిహా' లో వుంటూ, అది ఆదేశించిన ప్రకారంగా తన వ్యక్తిచైతన్యాన్ని సామాజిక చైతన్యంగా ఎప్పటికప్పుడు రూపొందించుకుంటూ వుండవలసిందే అని సిద్ధాంతీకరించి, అలా చేస్తూ వుండడం కొత్త రకం బానిసత్వంకాక మనిషి అనుభవిస్తున్న స్వాతంత్ర్యమా? మనిషికి జరుగుతున్నది దురన్యాయంకాక న్యాయమా? సామాజిక చైతన్యమూ, సామాజిక నీతి అనేది నేటి కమ్యూనిస్టు దేశాల్లో క్షణం క్షణం మారుతూ అనిభూతంగా ఉండటంవల్ల అది ఎంత మొరకుగా, కరకుగా, ఇనుపపట్రంగా వ్యక్తుల్ని సరిపెట్టుతున్నదో వాళ్ళ జీవితాల్ని నాశనం చేస్తున్నదో అక్కడి పరిస్థితుల్ని అవగాహన చేసుకునే ప్రజలు తీసుకుంటేగాని మనకు బోధపడదు. గతంలో భగవంతుడు లేక రాజు కారణంగా కొన్ని ధర్మసూత్రాలూ, విశ్వాసాలూ కారణంగా మనిషి దురన్యాయానికి గురి అయితే, నేడు భగవంతుడు—రాజ్యవ్యవస్థ—ఆర్థిక వ్యవస్థ మూడూ ఏకమైన నిరంకుశాధికారం, చరిత్ర గమ్యం పేరిట మనిషిని వ్యక్తిగా భూషు మాపుతున్నది.

మానవుని మానవత్వానికి నిర్వచనం ఏమిటి? ఆధ్యాత్మిక ఆదర్శాలూ, విశ్వాసాలూ వానప్పుడు, రాజు చేసిన చట్టాలు వానప్పుడు, దాన్ని అన్వేషిస్తూ సమానత్వాన్ని ఆనందంగా బ్రతికే అవకాశాన్ని సాధించదలచుకొని, మార్క్సి దర్శనంమీద విశ్వాసం పెట్టుకొని మనిషి చేస్తున్న ప్రయత్నానికి సర్వసానం ఏమిటి? నమ సామాజిక స్వవస్థ అనే గమ్యం ఇంకా చేరుకోలేదు. మనిషి వ్యక్తిగా తన జీవితకాలంలో దాన్ని చేరుకునే ఆశ కనిపించనప్పుడు తన భవిష్యత్తుకు బలి కావలసిందేనా? అక్కాన్ని నిన్నరించకుండా, నేటి బ్రతుకుని బానిసత్వానికి బలి పెట్టకుండా గమ్యం నైపు పయనించే మార్గమేలేదా? ఈ సమస్యకు సమాధానాన్ని ఆలోచించవలసిన బాధ్యత అందరిమీదా ఉన్నది. ఇక్కడ నేటి కమ్యూనిస్టు దేశాలనుంచి మనం నేర్చుకోవలసినది ఏమీ కనిపించదు. అక్కడి యదార్థ పరిస్థితులని సరిగా అవగాహన చేసుకోవలసిన అవసరమే కనిపిస్తున్నది.

కమ్యూనిస్టు దేశాలలో 'వ్యాయానికి' నిటువంటి కొలబద్ధా లేకపోవడాన్ని ప్రస్తావించాను. అలా ఎందుకు లేదంటే కారణం చరిత్ర గతి అనిభూతంగా వుండి ఎప్పటికప్పుడు దాని స్వరూపం కమ్యూనిస్టు దేశాల్లో అధికారవర్గంతోపాటు మారుతున్నది కాబట్టి. అటువంటి స్థితి సిద్ధాంత రీత్యా సుదృఢవిధంగా మనదేశంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీకి కూడా పట్టింది. ఉద్యమం

మానవుని బాధ ...

కుష్టు రోగము

కుష్టుము భయంకరమైన వ్యాధి యని చాలాకాలముగా ప్రపంచ మెరిగినది. ఏదేమి సంబంధ అనుభవమువల్లనే అంటువ్యాధి అనవచ్చును. అది మెల్లిగా ప్రబలుచున్నది. మంచి యోచనతో చక్కని అపుషధముల వల్ల వాటిని నివారించవచ్చును.

ఈ వ్యాధియొక్క మొదటి అనవాల గేహమందు ముఖ్యముగా చెవులపై ఏర్పడును. చిన్నచిన్న కురుపులు లేక పొడలు, ఇవి ముక్కు నందును, మోచేతియందును తొడలలోను ఏర్పడును. పిదప దేహ మంతయు నెల్లొక్కొనును. కురుపులు పెద్ద వుండుగా మారును. కుష్టుము నరములను కూడా పీడించును. అందువల్ల నరములు ఆ వ్యాధికి తోడ్పాటున శక్తిని పోగొట్టుకొనును. పొడుపు బాధ కూడ ఏర్పడవచ్చును.

చర్మ సంబంధము:— దేహముపై ఎల్లరిని వర్ణముగల పొడలు, దమ్ములు ఏర్పడుట, పొడుపు, బాధ, గజ్జి మొదలైనవి. నరముల సంబంధము:— పొడలుగల నోట్లలో తిమిరు కలుగుట, దుర్గోసీరు, సర్వ అవయవములందు వ్యాపించి రక్తమునందు కలిసి మత్తు కలుగజేయును. మూత్రితో పాడిచినను బాధ కనబడకుండుట, చేతి వేలు ముడుచుకొనుట, ముక్కు, బంధనములు మొదలైనవి. అస్తి సంబంధము:— పొడమునందు వల్లపు వుండు ఏర్పడుట, కాళ్ళు, చేతులు, వ్రేళ్ళు తగ్గుట, భూచువారికి వినుగు జెందునట్లు, మరికొన్ని బాధలు యుండును.

కుష్టుమునకు అనేక అపుషధములు తయారు చేయడమైనది. ఇంకను తయారు చేయుటకు ప్రయత్నపడుచున్నాము. పూర్వమువనే హిందూదేశమున మౌత్తము సిద్ధ ఆయుర్వేద భాగమున కుష్టు రోగమునకు అపుషధము కనిపెట్టబడి జయము నొసంగుచు వచ్చుచున్నది. విట్టల్ మా యొక్క 'మేల్ మాయిల్ మందు' విక్రీతి శిష్టమైన మూలికలు వగైరాతో సిద్ధ ఆయుర్వేద భాగము ననుసరించి మా యొక్క 'మేల్ మాయిల్ మందు' తయారు చేయబడుచున్నది. ఈ కఠిన వ్యాధివల్ల బాధపడు మానవులు మా 'మేల్ మాయిల్ మందు'ను సేవించి బాగుపడి భవగోళికవకు పౌత్రులగుదురు గాక.

సిద్ధ డాక్టర్ కే.టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య గారి

మేల్ మాయిల్ మందు

ప్రపంచంలో ప్రఖ్యాతిగాంచిన మేహ, కుష్టు రోగ నివారిణి

వివరములకు ప్రాయం:

కే.టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య అండ్ సన్సు,

5/22, మేల్ మాయిల్ (వయా) కాట్రాడి (N. A. Dt.)

నడవడంలో ఏ సమయంలో ఎలా తప్పు జరిగిందో వివరిస్తూ జరిగిందో చరిత్రగతి అవగాహన ద్వారా (అంటే గడచిన ముప్పై ఏళ్లలో సంభవించిన జయాపజయాల ద్వారా) ఎప్పటి కప్పుడు నిర్ణయించుకోబూనడంవలన నివరకు యీ దేశంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీకి చరిత్రే లేకుండాపోయే పరిస్థితి ఏర్పడింది. ఉదాహరణకు 1948 ప్రాంతాల్లో తెలంగాణలో ఉద్యమాన్ని కమ్యూనిస్టు పార్టీ నందుకు మిరమింపజేసింది? అని తెలంగాణా యువకులు నేడు ప్రశ్నిస్తున్నారు. దానికి ఎన్ని యుక్తులు చెప్పినా, సిద్ధాంత రీత్యా 'మేము చరిత్రతోక పట్టుకుని నడవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాము' అనే సమాధానమే నిగ్గు తేలుతున్నది. అంటే యీ దేశంలో సోషలిస్టు విప్లవం తేనడంలో 25 ఏళ్లుగా అన్ని రాజకీయపక్షాలూ సమంగానే విఫలమయ్యాయి అన్న భావం యువకుల్లో నేడు వ్యాపించి నిర్ధారితమైపోయింది. ఈ ధోరణి ఏదైనా 1965 నుంచి ప్రస్ఫుటమౌతూ వచ్చింది. ఆంధ్రదేశంలోనేకాదు, దేశం నలు మూలలా విప్లవాకాంక్ష, రాజకీయ పార్టీలపట్ల అవిశ్వాసం ముమ్మరంగా పెరిగింది. యువకుల్లోని అసంతృప్తి నక్సలైట్ ఉద్యమంగా పెల్లుబికింది.

నక్సలైట్, శ్రీకాకుళంవంటి ప్రాంతాల్లో జరిగిన తిరుగుబాట్లు ఆదర్శంగా భావించి ఆ తిరుగుబాట్లని దేశంలో వ్యాపింపజేసి 'విప్లవం'గా రూపొందించాలనే ఉద్యమం నక్సలైట్ ఉద్యమం. కాని ఇతర ప్రాంతాల్లో శ్రీకాకుళం ప్రాంతంలో సంఘటితమైన ఆర్థిక సామాజిక సరిస్థితులు లేకపోవడంతో, ఈ ఉద్యమం వైయక్తికమైన 'టెర్రరిస్ట్' ఉద్యమంగానే భాసింది. ఈ ఉద్యమంలో పాల్గొన్న యువకులందరూ ఒక వర్గంనుంచి వచ్చినవారు కారు. వీళ్లని భిన్న మనస్తత్వాలు, ధనికవర్గంనుంచి వచ్చిన యువకులు జీవితం 'బోర్'గా ఉండటంవల్ల సాహస క్రియల్లో జీవితాన్ని కొత్తగా అనుభవించే ఉద్దేశంతో ఉద్యమంలో ప్రవేశించినవారు. ఏ ఆదర్శమైనానరే ప్రాణాల్ని బలిపెట్టే సాహసం చేస్తేగాని అది సిద్ధించదనే విశ్వాసంతో ముందుకు వచ్చిన ఆదర్శవాదులు కొందరు. 'ఈ సమాజం ఈ వ్యవస్థ నాకుగిట్టదు. నాకు జీవనోపాధి చూపించని ఈ సంఘంతో సంబంధంలేదు. నేను ఏ అడ్డంకులూ భయాలూ లేక్కచెయ్యను, అనే తెగింపుతో లేక స్వేచ్ఛా నిరూపణకోసం వచ్చినవారు కొంత మంది. వీళ్లందర్నీ 'నిహిలిస్టు'లు (Nihilists) అనడంలో ఏమాత్రం పొరపాటులేదు. వీళ్లను ఉపయోగించుకున్నవాళ్లు మార్క్సిస్టుపార్టీలోని త్రివవాదులు.

ఇక్కడ 'నిహిలిజం'ను గురించి కొంత చెప్పాలి. 1860 ప్రాంతాల రష్యాలో జార్ నిరంకుశ ప్రభుత్వంమీద సాగిన టెర్రరిస్ట్ చర్యల్లో పాల్గొన్న విద్యార్థుల మనస్తత్వానికి యీ పదం వర్తిస్తుంది. "గతాన్ని నిర్మూలించడమే భవిష్యత్తుని సృష్టించడం", అంటాడు హెర్బెర్ట్. (The annihilation of

the past in the procreation of the future.) "ఈ వ్యవస్థతో నాకు ఏమీ సంబంధంలేదు" అంటాడు పిసెరెవ్. (I am a stranger to the order of existing things. I have nothing to do with it.) వీళ్లందరూ యువక టెర్రరిస్టులు. సర్వాన్నీ నిరాకరించడమే దృఢ విశ్వాసంగా రూపొందింది. (Their personal solution consists of endowing their negation with the intransigence and passion of faith). నిర్మూలించాలనే ఉద్దేశం అది సృజనాత్మకమైన ఉద్దేశమే" అంటాడు బకూనిన్, మరొక టెర్రరిస్ట్. కర్షకుల తిరుగుబాటులో నాయకత్వం వహించిన దొంగలనాయకుణ్ణి బకూనిన్ మెచ్చుకున్నాడు. కారణం వాళ్లు ఏ సిద్ధాంతం కోసమో, విలువ కోసమో కాకుండా కేవలం మానవ స్వేచ్ఛ కోసమే సోరాడటం అతణ్ణి ముగ్ధుణ్ణి చేసిందట. 'రృంభా'మారుతమూ జీవితమూ కావాలి. మరో ప్రపంచం అంటే బంధించే ధర్మాలులేని స్వచ్ఛందమైన ప్రపంచం కావాలి' అన్నాడు బకూనిన్. (The tempest and life, that is what we need. A new world, without laws, and consequently free) ఆనాటి యీ టెర్రరిస్టుల కుర్రకారు (adolescent) మన స్తత్వమే విద్యావంతులైన మన యువక నక్సలైట్లలో ప్రతిఫలించిందని నేరుగా చెప్పనక్కర్లేదు. వీళ్లకు సిద్ధాంతాలూ సామాజిక అవగాహనా అక్కర్లేదు. నిరాకరించడమే నిర్మూలించడమే లక్ష్యం. (శ్రీకాకుళంలో నిహితులైన తిరుగుబాటు నాయకులు వీళ్లని ఆకర్షించిన కారణం—సిద్ధాంతాలూ విలువలూ కావు. ఆ తిరుగుబాటులో ద్వేతకమైన స్వచ్ఛంద మానవత్వం ఒక్కటే. తిరుగుబాటులో మెరసిన చైతన్యదీప్తి వీళ్ల కళ్లని మిరుమిట్టు గొల్పింది.

కాని స్వచ్ఛందమైన మానవత్వమూ, హద్దులులేని సమాజమూ సాధ్యమా? ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం అన్వేషించేముందు తెలుగు సాహిత్యంలో, ముఖ్యంగా నవన కవిత్వంలో 1965 లో వచ్చిన దిగంబర కవులను గూర్చి ప్రస్తావించాలి. వీరి తొలి సంపుటిలో (1965 మే) సమకాలీన సమాజంపట్ల జగుప్స, దానితోపాటు స్వచ్ఛందమైన మానవత్వాన్ని (దిగంబర మానవుణ్ణి) దర్శించాలనే తపన వ్యక్తమయ్యాయి. ఇవి సెక్స్ ఇమేజరీ ద్వారా సమాజాన్ని చిత్రించే ఖండికల్లో వ్యక్తం కావడం గమనించదగింది. "నగరం నడి రోడ్డుమీద నాగరకత బొడ్డుమీద నగ్నంగా నిలబడ్డా, నునిషీ...నునిషీ...నునిషీ...ఎలుగెత్తి పిలుస్తున్నా" (మహాస్వప్న). రెండవ సంపుటిలో (1966 డిసెంబర్) మార్క్సిస్ట్ దృక్పథంవైపు మొగ్గు చూపుతున్నట్లు ప్రకటించారు. "ఈ భూగోళం పై దారిద్ర్యం, ఆకలి అలముకుస్తున్నంతవరకు మార్క్సిస్ట్ దృక్పథాన్ని సవాల్ చేసే అధికారం ఎవరికీలేదు. అయితే వ్యక్తి స్వేచ్ఛ జనబాహుళ్యానికి అడ్డుకారాదు. కాని నియమాని నిరంకుశత్వంతో సిద్ధాంతాల వక్ర భాష్యంతో మనిషిని కీలుబొమ్మగా, యంత్రపు విడిభాగంగా తయారుచేసే నియంతృత్వానికి అది

మార్గం కాదా" (అమృతం). ఈ రెండవ సంపుటిలో వీరికవిత్వ రీతి పరిణాతికి వచ్చింది. ప్రాథమికంగా కాని మూడవ సంపుటి (1968 జూన్) నాటికి చాల ఖండికల్లో చవకబారు చూడగా, కవితాగుణంలేని పదనమూ కనిపిస్తుంది. "దేశం ఒక తేద్యేగా తయారై కంపు గొడుతుంటే, దాని క్కారణా లేమిటో ఏమాత్రం చూడకుండా పేడ పురుగుకన్నా పీనంగా బతికేస్తున్న ఆంధ్రుడు ఇప్పటికైనా తన ముండమోపి బతుకుని గురించి తెలుసుకోవడం అవసరం" (అమృతం). మొదటి రెండు సంపుటల కవిత్వంతో దేశంలో ఏదో మానసిక విప్లవం వచ్చేస్తుందని నమ్మి, అలా జరక్కపోవడంతో వీళ్ళు పొందిన నైరాశ్యం మూడవ సంపుటిలో బజారు తిట్లకు లంకించుకోవడంగా వ్యక్తమై నట్లు తోస్తుంది. అటుపైన వీళ్ళు 'దిగంబరత్వాన్ని' వదలి 1970 లో విప్లవ కవులుగా ప్రకటించుకున్నారు. "మహోన్నతమైన సోషలిస్టు మానవతావాద వైఖరిని అవలంబించి మార్క్సిస్టు సోషలిజంను శాస్త్రంగానేకాక శస్త్రంగా కూడా ఆమోదిస్తూ రాజకీయ మహోద్యమానికి చేదోడు వాదోడు కావాలి" (జ్వాలాముఖి: తరుణ: డిసెంబర్ 1971) అని నిశ్చయించుకున్నారు! అంతటితో వీళ్ళలో నీతికలు కూడా బయలు దేరినవి. అది విషయాంతరం. కాని దిగంబర కవులు విప్లవ కవులుగా మారడంలో 'నిహిజం' నుంచి మార్క్సిజంలోకి నిజంగా పరివర్తన చెందారా? అనే విషయం పరిశీలించదగింది. విప్లవ కవులు ప్రచురించిన గేయాలు కేవలం నక్సలైట్ ఉద్యమాన్ని పొగడి ప్రోత్సహించేవిగానే ఉన్నాయి. ఈ దృష్టితో చూస్తే వీళ్ళ మార్క్సిస్ట్ అవగాహనని గూర్చి సందేహం వెలిబుచ్చవలసి వస్తున్నది.

1965-70 సంవత్సరాలలో దేశంలోని రాజకీయ పరిస్థితి దృష్ట్యానూ, యువత పొందిన నిర్వేదం దృష్ట్యానూ సమాజంలో పెల్లుబికిన నిహిల్స్టు మనస్తత్వం యొక్క వ్యవస్థల మైన సాహిత్యాభివ్యక్తి దిగంబర కవిత్వం. అందుకే అది స్మరణీయమైన సృష్టిగా నిలుస్తుంది. చిత్రమేమంటే దానిలోని కవిత్వ లక్షణం విప్లవ కవులుగా మారిన దిగంబరల గేయాల్లో నేడు మూతం కనిపించడంలేదు.

ఇంతవరకూ వచ్చిన విప్లవ కవిత్వంలో మార్క్సిస్ట్ అవగాహన భాయలు కనిపించవు. ఈ కవిత్వం కేకలతో అరుపులతో ప్రజల్లో హింసాప్రవృత్తిని తిరుగుబాటుభావాన్ని రెచ్చగొట్టే ధోరణిలో ఉంటూ, నిజమైన రాజకీయ సంచలనానికి ప్రత్యామ్నాయంగా మూతనే చలామణీ అవుతూ వున్నదా? అనే సందేహం కూడా కలుగుతున్నది. ఆమధ్య హైకోర్టువారూ అటువంటి తీర్పు ఇచ్చి విప్లవకవుల వల్ల నేటి వ్యవస్థకు

వాటిల్లే ప్రమాదం ఏమీ లేదంటూ నాళ్ళని విడిచిపెట్టినట్లున్నారు! నేటి సామాజిక నైతన్యదీప్త దృష్టి చూస్తే వీళ్ళ విప్లవ కవిత్వం దాన్ని పతిలించినదానికి బదులు గతాన్ని నెమరు వేసుకుంటూ (నడచిన నక్సలైట్ పీరగాధలు పాడుతూ) ఉన్నట్టే తోస్తుంది. రాత్రి వేగదానికి ఇంకా వ్యవధి వుండగా, మెరసిన ఒక మెరుపుని పగలుగా భ్రమించి అనుక్షణమూ అటువంటి మెరుపు కోసమే, ఆ మెరుపు అలాగే నిలిచిపోవడం కోసమే తపనపడే ఆరోచనాశాస్త్రి గుర్తు తెస్తున్నారు వీళ్ళు. మార్క్సిస్ట్ అవగాహనతో వీళ్ళు నేటి సామాజిక నైతన్య స్వరూపాన్ని బహుముఖంగా సమగ్రంగా దర్శిస్తున్నట్లు దాఖలా కనిపించదు. పైగా ఇప్పటికే శామిక విప్లవ నియంతృత్వ మేదో కాస్త వీళ్ళకి చేజిక్కినట్లు, సాంస్కృతిక విప్లవం సాధించడానికి, కమ్యూనిస్టు దేశాల్లో రచయితల్ని మేధావుల్ని అనుశాసించున్న రీతిగా, యొక్కడ వీళ్ళ విప్లవ సాహిత్యం ఎలా వుండాలి అన్న విషయమై నిర్వచించే అధికారం తమకొక్కరికే వున్న రీతిగా అవామికతో వ్యవహరిస్తున్నారు. దేశంలో మార్క్సిస్ట్ అవగాహన వున్న కమ్యూనిస్టు పార్టీలు మూతం ఈ సాహసానికి పూనుకోలేదు.

"There is no question that literature is least of subject to the mechanical adjustment and levelling to the rule of the majority over the minority There is no question either, that in this field greater scope must definitely be allowed for personal initiative, individual inclination, thought and fantasy, form and content." అన్న Lenin మాటల్ని ఉద రించి కె. వి. రమణారెడ్డి సంస్కృతి-సాహిత్యం అనే వ్యాసంలో (సృజన ఫిబ్రవరి 1971)

"సంప్రదాయ నిరసన ధోరణి అతిశయించినప్పుడు సంస్కృతిని మొత్తంగానే నిరాకరించే ప్రమాదం" ఉన్నదని హెచ్చరిస్తూ "తెనెగోని మావోగాని సాహిత్యాన్ని ఇతర ఉద్యమ రూపాలనూ ఒకేగాట కట్టివేయలేదు" అని హితవు చెప్పినా దాన్ని వీళ్ళ గమనించినట్లులేదు. జ్వాలాముఖి "నేకువ" (డిసెంబర్ 1971లో) తెలుగు సాహిత్య చరిత్రని పరామర్శించిన ధోరణి చూస్తే తెలుస్తుంది. అందులో నిహిల్స్టుల లక్షణమైన స్వేచ్ఛర్ (rationalized egoism) ఒకటే కనిపిస్తున్నది. "నక్సలైట్ కార్యకర్తల నింతవరకు సరైంది? దానిలో విప్లవ నిర్ణాయక శక్తి వుందా? అనేది నిర్ణయించాల్సింది ప్రజలు, రాజకీయవక్తలు" (జ్వాలాముఖి: తరుణ : డిసెంబర్ 1971) అంటూనే, నక్సలైట్ల స్తుతిగీతాలలో హోరెల్లిస్తూ సంప్రస్థి చెందుతున్న వీళ్ళు, 'నిహిజం' నుంచి మార్క్సిజంకి పరివర్తన చెందారంటే అది లబ్ధం లేనిమాట! 1860 నాటి రష్యన్ నిహిల్స్టులు కూడా యిలానే ప్రవర్తించారట! "They believed in nothing but reason and self-interest. But instead of scepticism they chose the apostolate and became

socialists. Therein lies their basic contradiction.' (The Rebel - Albert Camus). రష్యన్ నిహిస్త్వం నిజమైన ట్రెడరెస్ట్రైజే, పీఠ, సాహిత్య ట్రెడరెస్ట్రైజే. అంతే తేడా.

తెలుగుదేశంలో కథలు వ్రాస్తున్న కొందరు రచయితల్లో వీడిత వర్గ చైతన్యాన్ని గూర్చిన అవగాహన చక్కగా వ్రాస్తుంటు మోతూనే వున్నది. అందులో కొన్ని రచనలు ఉత్తమ సాహిత్య పరిణానకు అర్హమైనవి కూడా వుంటున్నాయి. కాని వీళ్ళకి విప్లవ రచయితలు అనే తేలికే లేదు. కొలకలూరి ఇనాక్ జనవరి 72 భారతిలో 'పమరించిన 'తలలేనోడు' అనే కథ ఇందుకు ఒక ఉదాహరణ. ఇక్కడ చెప్పవలసింది ఏమిటంటే రచయిత సామాజిక చైతన్యదీప్తికి దూరం కాకుండా సాహిత్యాన్ని సృష్టిస్తున్నప్పుడు, నిష్కవోన్ముఖమైనవి కళాత్మకమైనవి రచనలు తప్పక వస్తాయి. అంతేగాని విప్లవ రచయిత అనే భిరుడు తగిలించుకున్నందు వల్ల సాహిత్యాభివృద్ధి జరగదు. సతే తోటి రచయితలకు యిలా వ్రాయాలి అని చెప్పడం అనుకూలించడం ఎక్కడా సహ్యమైన విషయంకాదు. ఏ వ్యవస్థలో అయినా లెనిన్ చెప్పినట్లు రచయితకు కొంత స్వాతంత్ర్యం అవసరం. కమ్యూనిస్టు దేశాల్లో కూడా సాంస్కృతిక విప్లవాన్ని నడిపే భారం వీ లక్ష్మ రచయితల ముక్కా అప్పగించటం అరుదు. లోడి రచయితలను అనుకూలించే అధికారం వీ రచయితల ముక్కా చెందితే నేనుకు "పెత్తనం యిచ్చిన" సామెతవతూ అవుతుంది.

విప్లవానికి సాహిత్యానికి గల సంబంధాన్ని గూర్చి అలోచిస్తే, విప్లవం నూతన సామాజిక సృష్టి అయినట్లుగానే సాహిత్యం కొత్త నిలువల్ని దర్శించి జీవితానికి వాటిని అన్వయించే భావనాత్మక సృష్టి. విప్లవానికి దారితీసే నిలువల్ని సృష్టించి నూతనక విప్లవం తెచ్చి నూతనవాని ప్రభావితం చేసిన రచయితలు నీళ్ళు, హెగెల్, కార్ల్ మార్క్స్ వంటి, చార్లెస్ కులు. వీరితో కార్ల్ మార్క్స్ నేటి ప్రపంచవిప్లవానికి మూలపురుషుడయ్యాడు. విప్లవం మొదట 'మానవుల' మనసుల్లో వుట్టి తర్వాత భూమి మీద (అంటే సామాజిక వ్యవస్థగా) రూపం దిద్దుకుంటుంది. అంటే మార్క్స్ భౌతిక వాదానికి విప్రతిపత్తి ఏమీలేదు. కవుల కంటే మేధావుల ధర్మవారే మౌలికంగా విప్లవానికి కారణం అయ్యాయి అని తోస్తుంది. కవులకు అశక్తిని అపాదించూ 'Poets are the unacknowledged legislators of the world' అన్న షేక్స్ పిర్ యోమాంటి సిస్ట్ అన్న విషయం మనం మరచి పోకూడదు. షేక్స్ పిర్ సాస్తికతను గూర్చి పుస్తకం వ్రాసినా, అతని కవిత్వానికి మౌలికమైన ప్రేరణ గుడ్విన్, రూసో వంటి మేధావుల్నించి వచ్చిందని విన్నవించరాదు. అంటే కేవలం ధర్మ

నాలకు లేని గుణం ఒకటి కవిత్వం, కథ, నవల వంటి ప్రక్రియలకు ఉంది. అది సామాజిక చైతన్యాన్ని ఎప్పటికప్పుడు దాన్ని సంక్లిష్ట స్వరూపంలో అనుభూతిపరంగా ప్రతిబింబించడం. ఇటువంటి ప్రక్రియ నేడు తెలుగు కథానికలో నవలలో జరుగుతున్నట్లుగా కవిత్వంలో జరగడంలేదు. 'తిరగబడు' 'కొట్టు' 'చంపు' 'మార్చి' అంటూ కేకలు పెట్టడం కవిత్వంకాదు. నేడికలమీద రాజకీయ ప్రచారానికి ఈ గేయాల్లా, కవితల్లా ఉపయోగిస్తే ఉపయోగించవచ్చునుగాని, నీటికి సాహిత్య ప్రతిపత్తిని అపాదించడం సాధ్యంకాదు. సాహిత్య ప్రతిపత్తి ప్రచారంవల్ల రాదు. 'మా కొద్ది తెల్ల దొరతనమూ' 'నడకు నడకు కదుర, నడకవే కదురా!' 'కొల్లాయి గట్టితేనేమీ' సాహిత్యంగా నిలవలేదు. అందు వల్ల విప్లవ సాహిత్యం అంటే కొత్త దృష్టిని కల్పించే సృజనాత్మక రచన; సాత కొత్తలకి వంతెన, భావనిగూర్చి మనస్సును ఉమ్మడించే స్వప్నం, సమాజంలో నూతన సంబంధాల కిచ్చే నిర్వచనం. యుద్ధంలో సాల్తేక (battle-cry) కీ, యుద్ధ పోరాట పాగడ్ల లకీ సాహిత్య ప్రతిపత్తి ఎప్పటికీ రాదు!

రష్యన్ నిహిస్త్ పిసారెవ్ అన్నాడు: "నేను రష్యన్ డాఫెత్ (చిత్రకారుడు) కావడానికంటే రష్యన్ షూకాడుల్ని కావడానికే యిష్టపడతాను" (I would rather be a Russian shoe-maker than a Russian Raphael). ఈ మాటనే సాహిత్యపరంగా అన్వయిస్తే విప్లవానికి సృజనాత్మక రచయిత కంటే ప్రచార ప్రతికా రచయితే ఎక్కువగా ఉపయోగిస్తాడనే భావం తోస్తుంది. విప్లవానికి సాహిత్య ప్రయోజనాన్ని నిర్ణయించే పద్ధతి యిదికాదు! సృజనాత్మక రచనా, ప్రచారప్రతికారనా రెండూ సమాజానికి అవసరమే. ఆ యూ రచనలమధ్య విభేదమూ అనివార్యమే! ఆ విభేదాన్ని ఈ 'ఆత్మయొక పరిస్థితి'లో విన్నవించమని నాదించేవాళ్ళు సృజనాత్మక సాహిత్యానికి, తద్వారా సామాజిక విప్లవంయొక్క మూల తత్వానికి బద్ధ విదోధులు!

నవల జీవితాన్ని గూర్చిన భావనాత్మక చిత్రాలని సృష్టిస్తుంది. యదార్థ సంఘటనలని ఏర్పి కూర్చడంలో కొత్త దృక్పథాన్ని కల్పిస్తుంది. మానవునిలోని నృజనాత్మక శక్తికి అభివ్యక్తి కల్పిస్తుంది. నవల కల్పించే నివోదం, ఆనందం, సత కునిలోని సృజనాత్మక ప్రవృత్తియైన భావనకు కలిగే స్పందన రూపంలో ఉంటుంది. సద్యః రాజకీయ ప్రయోజనాన్ని ఆశించే వాళ్ళు ఆ నివోదాన్ని, ఆనందాన్ని నిరసించి, సాతకుని అతోప నల్ని తమ కార్యక్రమానికి అనుకూలంగా మల్లించే నవలలే కావా అంటారు. ఇది సమర్థనీయంకాదు. జీవితాన్ని సమగ్రంగా, ఎన్నో రీతుల్లో, బహుముఖాలుగా చోసిలితోపట్టి అన్వేషించాతనే మనస్సి

కోరికని నవలలు తీరుస్తాయి. ఇది మనిషిలో పరిపూర్ణవాదం కాదు! మనిషి జీవితాన్ని పరిపూర్ణం చేసుకోవాలనుకోడు. ఎన్ని అవకాశాలున్నా జీవితాన్ని జాగ్రత్తగానే చూస్తాడు. స్వీయ జీవితానుభవంలో దీపిల్లా మెరిసే విడితూతలో ఉద్దేశాలూ తప్ప జీవిత స్వరూపం ఏమిటో, అసలు దానికి ఒక రూపం ఉన్నదేదో అతనికి అవగతంకాదు. జీవితాన్ని తన మనస్సుమందు నిలిపి, తనివితీరా దాని వంపులూ సాంపులూ చూచుకొమ్మని అవకాశం కల్పించేది నవల మాత్రమే. ఇది దాని విశిష్ట ప్రయోజనం. అందుకే నవల అంటే అందరికీ అనక్తి. విజానికి జీవితానికి విశిష్ట స్వరూపం ఏమీలేదు. ఆ స్వరూపం ఉన్నదనే భ్రమలో దాన్ని నిరంతరం ఆన్వేషించడం మానవుని పుణనాత్మక ప్రవృత్తి. అతని వైతన్యం. అదే నవలలో వ్యక్తమౌతూ నవల ద్వారా పరితృప్తి సాధిస్తూ ఉంటుంది. అర్థతలేని యాదాత్మ్యానికి అకృతి కల్పించడంలో, సాతని కొత్తగా పునర్జన్మించడంలో నవలసాధించే ప్రయోజనమూ, నిష్పనం సాధించే ప్రయోజనమూ ఒకటే!

మార్క్స్ ని సుతప్రవక్తగా దైవంగా కాకుండా, ఒక మహామనిషిగా మేధావిగా పరిగణిస్తే ఆయన సిద్ధాంతంతో

భేదించడం అప్పుకాదు. మానవత్వం (మనిషి వైతన్యం) పూర్తిగా సామాజికమనే మార్క్సిస్ట్ సిద్ధాంతం దృష్ట్యా నేటి కమ్యూనిస్టు రాజ్యాల్లో, జరుగుతున్న వైజ్ఞానిక నియంత్రణమూ, సాంస్కృతిక విప్లవాలూ మనిషి మనస్సుని ఎలా చిత్రీకరిస్తున్నవో యిదివరకే ప్రస్తావించాను. అలాగే మానవత్వం ఏ హద్దులాలేని వైయక్తిక స్వచ్ఛందతతో అవిచ్ఛింబబడాలనే నిహిల్స్ట్ ఆకాంక్షను కూడా పేర్కొన్నాను. మానవ వైతన్యానికి సమాజమూ—వ్యక్తి రెండూ రెండు ఒడ్డుల్లాంటివి. ఈరెండింటి మధ్యా అది ప్రవహిస్తూ తద్వారానే నిత్య సూతసంగ ఉంటుంది. వ్యక్తిలోని తిరుగుబాటు ప్రవృత్తి—సమాజం అంతవరకూ ఎరగని దాన్ని దర్శించి దానికోసం చేయిజూచే పుణనాత్మక శక్తి—సామాజిక వ్యవస్థలో ఎప్పుడూ ఘర్షణ పడుతూనే వచ్చింది. అటువంటి ఘర్షణకు అవకాశం లేకుండా చేసి వైయక్తిక స్వేచ్ఛను సమాజ శక్తి పూర్తిగా అణిచివేసినప్పుడు వ్యక్తి సరిగిపోతాడు—అనేదనకా గురియై జీవచ్ఛవమైన యంత్రపు బొమ్మగా మారిపోతాడు. అయితే అటువంటి సమస్యలూ బాధలూ చరిత్రాంతంలో వుండవని మార్క్సిస్టుల సమాధానం. అప్పుడు అస్పృహదృష్టాలూ సమసిస్తాయట!

ESTD. 1964

Phone : 77016

SUNDARAM ELECTRICALS

GANDHINAGAR : Opp. Taluk Office

VIJAYAWADA - 3.

**Dealers in All Kinds of
Electrical Goods**

**Customer's Satisfaction is
Our Motto**

("Communism in so far as it is real appropriation of the human essence by man and for man,...it is the real end of the quarrel between man and nature, between man and man, between essence and existence, between externalization and the affirmation of self, between liberty and necessity, between the individual and the species. It solves the mystery of history and is aware of having solved it."). ఇలాంటిదేని ముఖం స్వర్గంలో ఉన్నదని మురిపించే ఒకనాటి మత వ్యవస్థకూ, ఈనాడు కమ్యూనిస్టు రాజ్యాలలో దుర్లభమైపోయిన నైయక్తిక స్వేచ్ఛ చరిత్రాంతంలో అందరికీ లభిస్తుందని ముది పించే మార్క్సిస్ట్ మతానికి ఏమిటి భేదం? "భేదం ఉన్నది. ఇది శాస్త్రీయమైన, భౌతిక ప్రపంచంలో కాలంలో సాధ్యమైన

గమ్యం" అని వాళ్ళు వాదించినా, కనుకూపు నేర కాల గమనంలో అది లేకపోవడంవల్ల నేడు జీవింపజున్న మనందరికీ అది దుర్లభమే! అలా అనగానే "రేపటి మనిషికోసం సువ్య యివ్వాల త్యాగం చెయ్యి" అంటారు. ఇక్కడ 'నేనూ—నమాజం' అనే ద్వంద్వం తలెత్తు తుంది మళ్ళీ, వాదం సవరాపుత్రమౌతుంది. వ్యక్తి స్వేచ్ఛకూ విప్లవ గతికీ కలిగే ఘర్షణలో ఎప్పటికప్పుడు సమన్వయాన్ని సాధిస్తూ పోవడమే సృజనాత్మకమైన మానవత్వ ప్రగతి అవు తుంది. అందులో విప్లవం నేరు పెట్టుకున్న రాజ్య వ్యవస్థ వ్యక్తిని నరికి వేస్తున్న పద్ధతికి వ్యతిరేకం జరగాలి. అప్పుడే మార్క్సిజం నెజమైన మానవతావాదంగా రూపొంది, చరిత్రాంత స్వప్నంలో కాకుండా జీవితయాదార్థ్యంలో మానవుణ్ణి సార్థకుణ్ణి చేస్తుంది, మానవునికి న్యాయం జరుగుతుంది.

మనస్సులో మహాదయం

శ్రీ మిరియాల రామకృష్ణ

ఈవేళ మనస్సులో మహాదయమయింది

అకాలవార్ధకాన్ని వెనక్కు తిరిగి విసిరివేశాం

వయస్సంగని వయస్సుని ఈ మనస్సులో చూశాం

సార్థకంగా వేకువ ముస్తాబు జరుగుతోంది.

విశిఖిమీద నిన్న రాత్రొంతా నిశ్శబ్దయుద్ధంచేసి

మెత్తని చివుళ్ళ వెలుగుజెండా తెత్తిన ఆశలు

చిత్త స్వాతంత్ర్యాన్ని పెత్తనంతో ప్రకటిస్తున్నాయి

చివుళ్ళ జెండాలు వెనక చిరుగాలి స్పృహశీలంలా సందడిస్తోంది

ధర్మంలో విజయరేఖల మర్మం దాగుండని

ధైర్యంలో వివేకం తన జీవితాన్ని దాచుకుందని

ఈ ప్రభాతంలో ప్రసవం పాడుకుంటోంది

ఈ పాటకి ప్రతిమనీషి ఒక వివరం

ఈ గీతికి ప్రతికవిత ఒక పల్లవి.

మొన్న దౌర్జన్యాల దున్నపోతులు ఆశయాల్ని కమ్మినేశాయి

ఆశయాలు హాస్పిటల్లో చికిత్సపొంది ఇన్ని మెతుకులు తిన్నట్లు

మనస్సులోకి చిరునవ్వులతో అడుగుపెడుతున్నాయి

పగ ఎరగని పగళ్ళవచ్చి కుశల ప్రశ్నలు అడుగుతున్నాయి

మమించే సుమనస్సులువచ్చి సుహృదం బహుకరిస్తున్నాయి

సౌజన్యం మూర్ఖపోయిందన్న వార్త అబద్ధమని

అన్ని దేశాల రేడియోలూ పత్రికలూ తాజాగా ప్రకటించాయి

హాస్పిటల్ ముఖద్వారంవిగాద శాంతిగీతం రాయించారు.

ఈతిబాధలు కరకుగోళ్ళతో ఏటవాలుగా దిగుతూ నిన్న

అమృతాల్పకాలం పెంపుడు పడుల్ని తన్నుకుపోయాయి

జనావళి ఆకోశతిమిరంగో నేటి వేకువ కొత్తరెక్కలాడించింది

పక్షిగళాల్లోంచి అక్షతకాలం అభయం పలికింది

అంధోపత్రిక - పరీధాని సామ సేవత్యరాది సంచిక

వెల్లిపోయిన కాంతిరథాలవేగం రాబోయే వెలుగువాహనాల
గమనానికి మనశ్చక్రాన్ని నిర్మిస్తుందని చరిత్ర చెప్పింది
కాలానికి నాశంలేదని గణితం వాకొంది
ఏయస్సుని వాడుకోవడం కర్తవ్యమని జీవితం బోధించింది.

వాస్తవాలు కురిపించిన తుపాకిగుళ్ళ బారినిపడి
తాతముత్తాతలు రాసిన అనుభవాల సవాళ్ళని
ప్రభాతం కాంతి పుస్తకంలో కెక్కిస్తున్నది.
ప్రతిప్రభాతం వెనకాల ఒక చీకటిగుయ్యారం కరిగిఉంటుంది
ప్రతి ఉషస్సులో వెనకటి గాథలు వేలాడుతూ ఉంటాయి.
హత్యలతో దోపిడీలతో బలాత్కారరతులతో భయంకరాగ్నిదుర్మతులతో
మానవత్వంమీదపడి మైలపరిచిన శత్రువులది నిన్న రాత్రి
వాళ్ళ సచ్చినెత్తురులో మహాత్యాగవీరుల కవోష్లరుధిరం కలిసి
ప్రతిప్రభాత కృత్యాది పర్లనలోనూ ప్రవహిస్తున్నది.

జీవితాలకి అన్యాయాన్ని అంటుకడతాయి కొన్ని వ్యవస్థలు
అన్యాయాన్ని చూసి ఊరుకోలేకనే నరుడు పురూరుడుగా మారతాడు
వ్యవస్థల హస్తాల్ని ఖండించడానికి
ప్రతివీరుణ్ణి ఒక కత్తిగా చేసుకుంటున్న ఉద్యోగం
ఏరీని కిసలయాలతో మెరిసే చెట్టులా కనిపిస్తుంది
ప్రతిజాతి చరిత్రలో అదే ఒక మహోత్సవం
ప్రతిఉత్సవానికి ఒక ఉజ్వల చరిత్ర ఉంటుంది
వీండలో వానలో గాలిలో చెల్లువడ్డ వ్యథలన్నీ తీరి
చివరికొక ప్రభాతంలో కిసలయిస్తూ
శ్రీ మన్నారాయణుడిలా సహస్రనామాలతో అభయమిస్తూ
సమస్తజన సమస్యలందుకుంటూ
సరుంగా వత్రిపుష్పఫలాల నందిస్తాయి
జగన్మోహరుల్ని తమ సన్నిధిలో చూపిస్తాయి.

సంఖ్యా సంచయాలు

డా. విశ్వనాథ అరుణాచలం

1. ఉపోద్ఘాతము

అనాదీనుండి మానవుడు గణించడం అలవాటు చేసి, కొన్నాడు. "ఎన్ని?" అన్న ప్రశ్నకు సమాధానంగా పూర్ణాంకాలు సృష్టించుకొన్నాడు. "ఎంత?" అన్న ప్రశ్నకు సమాధానంగా భిన్నాలను సృజించుకొన్నాడు. జహుశః, మనుజుని నేతి వ్రేళ్లు, పది; మొట్టమొదట తాను లెక్కించేందుకు చేడివేళ్లను ఉపయోగించాడు కాబట్టి మనకు 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, అనే పదిసంఖ్యలు ఏర్పడ్డాయి. జనుకోవటం అసమంజసంకాదు.

మనం తరచూ గణితంలో ఉపయోగించే సంఖ్యల్ని అవి అవతరించిన కాలక్రమాన్నిబట్టి ఐదు సంచయాలగా నిశ్చయిస్తాము. మొదటిది, చాల నులువైనది. ధన పూర్ణాంక సంచయము— 1, 2, 3, 4,.....లు. రెండవది కొంత పైస్థాయికి చేరింది: శూన్యసహితమైన ధన, ఋణ పూర్ణాంకాల సంచయము,..... -4, -3, -2, -1, 0, 1, 2, 3,..... మూడవది అకరణీయ సంఖ్యా (Rational Numbers) సంచయము (మొదటిది, రెండవది ఇందు అంతర్గతాలు): $\frac{1}{2}$, -1, 0, 3, $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{19}$...మొదలైనవి. వాల్గవది వాస్తవ (Real)

సంఖ్యా సంచయము. మొదటి మూడుసంచయాలు వాల్గవ సంచయంలో ఉప సమితులు. కరణీయ (Irrational) సంఖ్యలు, ఉదాహరణకు $\sqrt{-1}$, $3+2\sqrt{-1}$ లాంటివి ఈ సంచయంలోనివే. ఐదవది చాల సార్వత్రికమైన సంఖ్యా సంచయము. పైన పేర్కొన్న సంచయాలన్నీ ఐదవ సంచయంలోని అంత

ర్భాగాలే. అంతేకాదు $\sqrt{2}$, e , π , $\sqrt{5}$ లాంటి కల్పిత సంఖ్యలు, సంకీర్ణ సంఖ్యలు ఉంటాయి ఈ ఐదవ సంచయంలో.

2. వాస్తవ సంఖ్యలు

మొదటి సంచయంలోనే ధనపూర్ణాంకాల్ని మనం చిన్న తనంలోనే చేర్చుకొంటాము. ప్రపంచంలో అన్ని దేశాలవారు ఏటిని 1, 2, 3, 4,.....అని వ్రాస్తారు. ఈవిధంగా ధన పూర్ణాంకాల్ని వ్రాయడం భారతదేశం గణిత శాస్త్రానికి ఇచ్చిన విలువైన కానుకలో ఒక్కటి. గణిత చరిత్రను పరిశీలిస్తే ఒక్కొక్క కాలంలో ఒక్కొక్క నాగరకత ఒక్కొక్క విధంగా ఈ సంఖ్యల్ని రూపొందించినది తెలుస్తుంది.

ఈజిప్టు:	I	II	III	IIII	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	XIII	XIV	XV	XVI
మయన్మరు	—	÷	≡	≡≡	≡≡≡	≡≡≡≡	≡≡≡≡≡	≡≡≡≡≡≡	≡≡≡≡≡≡≡	≡≡≡≡≡≡≡≡	≡≡≡≡≡≡≡≡≡	≡≡≡≡≡≡≡≡≡≡
గ్రీకులు	A	B	Γ	Δ	E	F	Z	H	Θ	I	ΙΑ	ΙΒ	ΙΓ	ΙΔ	ΙΕ	ΙϚ
రోమన్లు	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	XIII	XIV	XV	XVI
ఫారతీయులు	𐎠𐎡𐎴	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
చైనీయులు	00000	00010	000011	000100	000101	000110	000111	010000	010001	010100	010101	011000	011001	011100	011101	100000

సంఖ్యల్ని సూచించేందుకు ఉపయోగించే సంకేతాలు వేర్వేరు చేసవచ్చుటకీ ఆ సంకేతాల వెనుక భావం మూత్రం సర్వత్రా ఒక్కటే. ప్రాక్తనమానవుడు తన నిత్యానందాలకు ఏవో కొన్ని పూర్ణాంకాలు మూత్రం నాడేవాడు. నాగరకత పెరిగినకొద్దీ, అవసరాలు అధికమైనాయి. అందువల్ల అందరి నాల్గో మానవుడు కొత్త కొత్త సంఖ్యాసంకేతాలని అవిష్కరిస్తూ వస్తున్నాడు. ప్రాథమికమైన పూర్ణాంకాల్ని ఒక్కగా ప్రాయటం అలవరచు కోవమునుగనే గ్రీకులు పూర్ణాంకాల్లో అనుగుణన (Induction) భావాన్ని ప్రవేశపెట్టి అసంతరాణి (Infinity) ని పూహించకలిగి నారు. ఇది అతిప్రశంసనీయమైన నిషయం. 'భౌతికమైన ప్రకృతి పరిమితమైనది. దివ్యము పరిమితమైనది.' అనే వేదాంత చింతనల్ని సమూలంగా పడవై పింది ఈ అసంతరాణి భావన. ఈ అసంతరాణి భావన సాహసోపేతమైన ఒక వైపు గణిత వికాసానికి దోహదమిస్తూ మరోవైపు విరోధాభాసాల్ని కల్పించింది.

ఈనాడు మనకు అరిస్టాజంగానూ, సాధారణంగానూ ఆగు పించే యుగపూర్ణాంకాలు మొదట అమోదయోగ్యలయ్యేందుకు ఎంతో కాలం పట్టింది. ఒక సంవత్సరంలో ఉత్పత్తిగత 0° కంటే 10° తక్కువ అనే భావనను సులభంగా తెలుసుకోవారు ఈ నాటి వారు. భారతదేశంలో చ. యుగ పూర్ణాంకాల్ని చాల శతాబ్దాలక్రితం అమోదించారుకానీ పాశ్చాత్యులు మాత్రం (క్రీ. శ. 1540 లో గిరోలామో కార్డానో (Girolamo Cardano) రచించిన Ars Magna వెలువడిన తరువాతనే బహు కొద్దారు.

గణిత చరిత్ర చిత్రాల్లో ఒకటి; భిన్నాలు లేదా అకరణీయ సంఖ్యలు [ఒక సంఖ్యను అన, హరములు పూర్ణాంక ములుగా ఉండే భిన్నంలో సూచించకలిగితే ఆ సంఖ్యను అకరణీయ సంఖ్య అంటాము. ఉదా॥ $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$, 8, 2 లు అకరణీయాలు.

$\sqrt{\frac{2}{3}}$, $\sqrt{\frac{3}{4}}$, π , e మొదలైనవి అకరణీయాలు.] ఋణ పూర్ణాంకాలకంటే ముందుగా గణిత శాస్త్రంలో ప్రవేశించినాయి. పాశ్చాత్య దేశాలలో కరణీయ సంఖ్యలు ఏలా ప్రవేశించాయో కొంత పరిశీలిద్దాము. క్రీ. పూ. ఆరవ శతాబ్దంలో ఉండిన సుప్రసిద్ధ మేధావంతుడు పైథాగోరస్ పూర్ణాంకాలకు, భిన్నాంకాలకు రెంటికీ సరిపడని కొత్త సంఖ్యను మొట్టమొదట ఎదుర్కొన్నాడు. ఒక యూనిట్ పొడవు, ఒక యూనిట్ వెడల్పు చతురస్రమునకుగల వికర్ణం పొడవు $\sqrt{2}$ అన్న సంఖ్యను, రెండు పూర్ణాంకములు $\frac{p}{q}$ ల ద్వారా $\frac{p}{q}$ అని సూచించలేమని తెలుసుకొన్న గ్రీకులు చాల తిక్కుక పడ్డారు. సంఖ్యలన్నీ అకరణీయాలుగానే ఉండవలెనని గాఢంగా విశ్వసించిన నాటి గ్రీకులకు $\sqrt{2}$ సంఖ్య దిగ్భ్రాంతిని కలిగించడం సహజమే. ఈ చిక్కును తొలగించేందుకు, సంఖ్యల్ని పొడవుల ద్వారా సూచిస్తే బావుంటుందని ఆలోచించి గణిత శాస్త్ర పురోభివృద్ధికి నాంది పలికారు.

$\sqrt{2}$ అనే సంఖ్య నిజస్వరూపాన్ని చక్కగా అర్థం చేసు కొనేందుకు గణితశాస్త్రజ్ఞులకు అనేక శతాబ్దాలు పట్టినవి. ఇప్పుడు విద్యుత్సంప్రేమల ద్వారా ఒక బొత్తామును నొక్కి $\sqrt{2} = 1.4142135623 \dots$ సరిలాన్ని తృటి కాలంలో తే గలుగుతున్నాము. దశాంశభిన్నాల ద్వారా, ఏ సంఖ్య నైనా, దశాంశచిహ్నానికి ఎడమవైపున పరిమిత పూర్ణాంకాలు కుడివైపున అనంతంగా ధన పూర్ణాంకాలు ఉండేటట్లు సూచించకలిగితే ఆ సంఖ్య సహజ సంఖ్య అవుతుందని మనం ఇప్పుడు తెలుసుకొన్నాము. ఉదాహరణకు

$$\begin{aligned} 2 &= 2.000000 \dots \\ 10/3 &= 3.33333 \dots \\ -5/2 &= -2.500000 \dots \\ 1/7 &= 0.142857 \ 142857 \ 142857 \dots \\ \sqrt{2} &= 1.414213 \ 5623 \dots \\ \pi &= 3.1415926535 \dots \end{aligned}$$

అన్ని వాస్తవ సంఖ్యలే. ఇందు చివరి రెండు సంఖ్యల్ని వివహించేస్తే తక్కిన వాటిల్లో దశాంశ తిలకానికి కుడివైపున ఏర్పడే అంకెల సరళిలో ఒక పేషం ఉన్నది. ఒకటో, పెక్కో అంకెలు పునరా పుత్రము లొత్తాయి. ఇట్లాంటి లక్షణంకల వాస్తవ సంఖ్యలు అకరణీయాలు. చివరి రెండు సంఖ్యల్లో ($\sqrt{2}$, π) ఈ లక్షణం కన్పడుతుంది. ఎంతదూరం వ్రాసినప్పటికీ ఏ అంకె కా అంకె స్వతంత్రంగా ఏర్పడుతోంది. ఒక క్రమం కలిగి పునరాపుత్రం కావటం లేదు. ఈలాంటివే కరణీయ సంఖ్యలు.

ఇంతవరకు చర్చించిన సంఖ్యలన్నీ దశాంశములు. అంటే 10 ప్రాతిపదికగా నిర్మించబడినవి. ప్రాతిపదిక పడే ఎందుకు ఉండవలెనని ప్రశ్నించిన ఫలితంగా మనకు నేటి కంప్యూటర్లలో ఉపయోగపడుతూవుండే ద్వంద్వాంశ (Binary సంఖ్యలు మూడు వందల ఏళ్ల క్రితమే పుట్టినాయి. మనకు వచ్చిన సంఖ్యను ప్రాతిపదికగా తీసుకొని కొత్త కొత్త సంఖ్యా సంవయాల్ని సృష్టించ వచ్చు.

3. సంకీర్ణ సంఖ్యలు

ఒక ధన సంఖ్యనైనా, ఋణ సంఖ్యనైనా నర్గించితే ధన సంఖ్య ఏర్పడుతుంది. కాబట్టి ధన సంఖ్యకు నర్గములం కనుక్కొంటే ఆ వర్గములం ధన సంఖ్యగానో, ఋణ సంఖ్యగానో ఉండవలె. అయితే ఋణసంఖ్యకు వర్గములం ఏలా ఉంటుంది? ఈ ప్రశ్నకు సమాధానంగా, కల్పిత (Imaginary) సంఖ్య తల్పన్నమైనాయి. $\sqrt{-1}$ ఒక కల్పిత సంఖ్య. ఈ సంఖ్యను ఏలా నిర్వచించవలె? ఏసంఖ్యను నర్గించితే ఫలితము—1 అవుతుందో ఆ సంఖ్యను $\sqrt{-1}$ అందాము. పైన పేర్కొన్నట్లు ఈ సంఖ్య ధనము కాదు, ఋణముకాదు. అందువల్లే దీన్ని కల్పిత సంఖ్య అన్నారు. క్రీ. శ. 1702 లో జర్మనీదేశంలో ఉండిన గణిత

శాస్త్రజ్ఞుడు, తాత్త్వికుడు అయిన లైబ్నిట్స్ ఈ సంఖ్యల్ని గురించి వ్రాస్తూ "అద్భుతములైన, కల్పిత సంఖ్యలు భగవంతుని సృష్టి. 'అస్తి', 'వాస్తవిక' సదుపాదము ఉన్న ఒకానొక దశను ఈ సంఖ్యలు సూచిస్తాయి" అన్నాడు.

నికాసయుగంనుండి ఈ క్రొత్త సంఖ్యల్ని $a+bi$ $\sqrt{-1}$, (a, b లు వాస్తవ సంఖ్యలు) అని వ్రాయటం అలవాటు చేసుకొని గణిత శాస్త్రజ్ఞులు ఎన్నో సమస్యల్ని సాధించినారు. క్రొత్త సిద్ధాంతాల్ని కూడా కనుక్కొన్నారు. $(\cos x + i \sin x)^n = (\cos nx + i \sin nx)$, $i^2 = -1$ అనే సుప్రసిద్ధమైన డిమామోవర్ సిద్ధాంతాన్ని ఉదాహరించవచ్చు. $e^{\pi i} = -1$ అనే సూత్రాన్ని లియోనార్డ్ అయిల్ (క్రీ. శ. 1707—1793) కనుక్కొన్నాడు. అయినప్పటికీ 19 వ శతాబ్దం వరకు ఈ సంకీర్ణ సంఖ్యల్ని గురించి గణితజ్ఞులు పూర్తిగా తెలుసుకోలేదు. కాస్పర్ వెసెల్ (Caspar Wessel) అనే నార్వే దేశస్థుడు ఈ సంఖ్యల్ని జ్యామితియంగా గుర్తించవచ్చునని చూపిస్తూ తరువాతనే సంకీర్ణ విశ్లేషణ మనే క్రొత్త గణితశాఖ అవిర్భవించింది. తరువాత ఐర్లాండు దేశస్థుడు రిలియం హేవర్ సేమిర్లన్ (క్రీ.శ. 1788—1856) ఈ సంఖ్యలకు సంబంధించిన కొన్ని నిర్వచనాల్ని నిర్వచించినాడు. వీనికి బీజగణితీయ రూపాన్ని కల్పించినాడు. రెండు సాధారణ వాస్తవ సంఖ్యల (కను యుగ్మమే ఒక సంకీర్ణ సంఖ్య అనే వివరణ నుంచే బీజ గణితానికి నేడు అలవడిఉన్న లాఘవత్వం, లాక్షణికత, తార్కిక సంపద చేకూరింది.

దాదాపు అప్పుడే ఈ సంకీర్ణ సంఖ్యలకు భౌతికశాస్త్రంలో ఉపయోగం కనబడ్డది. విద్యుత్ శాస్త్రము, ద్రవగతిశాస్త్రము, వాయువేగశాస్త్రము మొదలైన పెక్కు భౌతిక శాస్త్ర విభాగాల్లో, ఇంజనీరింగ్ శాస్త్ర విభాగాల్లోనూ దీని ప్రాముఖ్యం పెరిగింది.

సంవృద్ధిచిన శతాబ్దంలో గణిత శాస్త్రజ్ఞులు మరికొన్ని క్రొత్త సంఖ్యా సంకేతాల్ని ప్రవేశ పెట్టినారు. వీటిలో మూడింటిని గురించి స్కాట్లాండ్ చరిత్రాత్మకము. అవి

- 1) క్వటర్నియన్లు (Quaternions)
- 2) మాత్రికలు (Matrices)
- 3) అత్యంతసంఖ్యలు (Transfinite Numbers)

4. క్వటర్నియన్లు

హేమిల్టన్ పరిశోధనల్లో ముఖ్యంగా పేర్కొనవలసినవి క్వటర్నియన్లు. రెండు సంకీర్ణ సంఖ్యల గుణన లబ్ధాన్ని జ్యామితియంగా వివరిస్తూ, అవి నిర్వచిత సమతలాన్ని నియమితకోణం ద్వారా పరిభ్రమింపజేస్తే వచ్చే ఫలితంలో సమావించవచ్చుననిగా! అట్లాగే ఈ పరిశీలనను వ్యాపకీకృతం చేస్తే: ఒక త్రివిధమాగా త్మక అవకాశాన్ని పరిభ్రమింపజేస్తే పర్యవసానము రెండు క్రొత్త సంఖ్యల లబ్ధిగా పరిణమించవలె. ఈలాంటి క్రొత్త సంఖ్యలు

ఉన్నాయా? అనే ప్రశ్న చాలకాలం హేమిల్టన్ ను వేధించింది. అట్లాంటి సంఖ్యల్ని హేమిల్టన్ (త్ర్యంశము, Triplet) అన్నాడు. సూమూల సంకీర్ణ సంఖ్యల్ని వెస్సెల్, అర్ గ్యండ్ (ప్రభులు సమతల అవకాశంలో జ్యామితియ బిందువుల ద్వారా సూచించినట్లు, త్ర్యంశాల్ని త్రివిధమాగావకాశంలో బిందువుల ద్వారా సూచించవచ్చు. తన కుటుంబంలోని నారి కందరికీ జాలి, నిసుగు, కలిగే బంతటి విచారవంతుడైనాడు హేమిల్టన్ త్ర్యంశములకు గణిత ప్రక్రియల్ని అనుసంధానించడంలో. సంకలన, వ్యవకలనాలు సహజంగా నిర్వహించవచ్చు, కాని గుణన ప్రక్రియాను నిర్వచించడం అంత సులభంగా స్ఫురించలేదు హేమిల్టన్ కు.

క్రీ. శ. 1843 లో, ఒకనాటి సాయం సమయం తదేక ధ్యాన తత్పరుడై సతిమణితో కలసి వాహ్యునికి పోతుంటే హేమిల్టన్ కు ఈ సంఖ్యల్ని క్రింద సూచించినట్లు గుణించవచ్చునని స్ఫురించింది. దరిదాపులో, సంతన ఉంటే వెంటనే దాని గొడలమీద

$$i^2 = j^2 = k^2 = ijk = -1 \text{ అని వ్రాశాడు. ఎంతో}$$

ఆనందంలో ఇంటికి వచ్చి తనసృష్టియైన క్వటర్నియన్లకు, (ప్రాణంపోశాడు i, j, k లు అతిసంకీర్ణ (Hyper Complex) సంఖ్యలు, తద్వారా రచితమైన $a+bi+ci+kd$ (a, b, c, d లు వాస్తవ సంఖ్యలు) అను క్వటర్నియన్లు అన్నాడు హేమిల్టన్. సూమూల వాస్తవ సంఖ్యలకు, సంకీర్ణ సంఖ్యలకు చెల్లే గుణసస్థిత్యంతరన్యాయము క్వటర్నియన్లకు చెల్లదు.

5. మాత్రికలు

దాదాపు సమకాలికులైన హేమిల్టన్, (టిలీషు గణిత శాస్త్రజ్ఞులు సిల్వెస్టర్ (Sylvester), కేయ్లే (Cayley) ముగ్గురూ కలసి మాత్రికలనే క్రొత్త సంఖ్యా సంకేతాన్ని సృష్టించారు. దీర్ఘ చతురస్రాకారంగా అమర్చిన సంఖ్యల వంక్తులు, శ్రేణులు గల రచనను మాత్రిక అంటారు. గణిత లాఘవం లాక్షణికత బాగా అభివృద్ధి చెందిన ఈ రోజుల్లో మాత్రికను ఈవిధంగా నిర్వచిస్తే చాలమంది ఈసడించుకొంటారు. "ఇది బజారు నిర్వచనం" అని కొందరు ఆగ్రహిస్తారు. మాత్రికను వెక్టరు అవకాశంలో పరివర్తన (జ్యామితీయం అనుకోవచ్చు.) సూచించే గణిత పరికరంగా నిర్వచిస్తారు. ఈ పరికరంలోని సంఖ్యలు ఏ సంవయంలోనిదో స్పష్టంగా చెప్పవలె. ప్రస్తుతానికి మొదటి నిర్వచనం చాలు.

$$\begin{pmatrix} 1 & 6 & 7 \\ 2 & 3 & 1 \end{pmatrix}$$

రెండు వంక్తులు, మూడు శ్రేణులు గల మాత్రిక. దీన్ని 2×3 మాత్రిక అంటారు. కొన్ని అనుకూల పరిస్థితుల్లో, మాత్రికల మధ్య సంకలన, వ్యవకలన గుణన బాగా ప్రక్రియల్ని నిర్వచించవచ్చు. అనేక సందర్భాల్లో మామూలు సంఖ్యా సంక

యానికి మల్లే కనబడి ఈ కొత్త సంఖ్యలు నేడు పెక్కు విజ్ఞాన శాఖల్లో ఉపయోగపడుతూ ఉన్నాయి.

6. అత్యనంత సంఖ్యలు

అత్యనంత సంఖ్యలు చాల కొత్తవి, చిత్రమైనవి. వీటిని ఈ శతాబ్దంలోని సుప్రసిద్ధ గణిత మేధావుల్లో ఒకరైన డేవిడ్ హిల్బర్ట్ (David Hilbert) (క్రి. శ. 1862-1943) ఒక హోటల్ ను సూచించుకొను తద్వారా పవరిస్తాడు. గణిత జ్ఞులు సరదాగా ఈ హోటల్ ను హిల్బర్ట్ హోటల్ అంటారు. ఈ హిల్బర్ట్ హోటల్ టూరిస్ట్ హోటల్ అనుకొందాము ఒక టూరిస్టు, వచ్చి మేనేజర్ కు కలుసుకొని బస చేసేందుకు గది కావాలంటాడు. మామూలుగానే మేనేజరు "మాస్టర్! ఖాళీ గదులు లేవండీ" అంటూనే "అయినా మాస్టర్, ఉండండి" అని 1 వ నంబరు గదిలో ఉండే వ్యక్తిని 2 వ నంబరు గదిలోకి 2 వ నంబరు గదిలో ఉండే వ్యక్తిని 3 వ నంబరు గదిలోకి..... ఈలాగే n-వ గదిలో ఉండే వ్యక్తిని (n+1) గదిలోకి మార మని సమకొనుంటాడు. ఈ విధంగా 1 వ నంబరు గది ఖాళీ ఏర్పడగా వచ్చిన టూరిస్టుకు బస దొరుకుతుంది. ఈలాగా ఎంత మంది టూరిస్టులు వచ్చినా హిల్బర్ట్ హోటల్లో గదులకు కొరత ఉండదు. ఎందుకు? హోటల్లో గదులు అనంత సంఖ్యకంటే ఉన్నాయి.

గెరియో (క్రి. శ. 1564-1642) ఈ విరోధా భాసాన్ని చర్చించాడు. ప్రతిపూర్ణాంకానికి వర్గం ఉంది. అందు వల్ల ఎన్ని పూర్ణాంకాలంటే అన్ని వర్గ సంఖ్య లుండవలె. కానీ పూర్ణాంకాలన్నీ వర్గ సంఖ్యలు కావు. ఇది విరోధా భాసము. ఎందు కంటే 3, 5, 7.....లాంటి పూర్ణాంకాలు వర్గ సంఖ్యలు కావే! గణితశాస్త్రంలో ఎంతలలో, విరోధాభాసాలనుండి అద్భుతమైన గణిత సత్యాలు (కొత్త కొత్త గణిత ప్రపంచాలు) రేపడం ఒకటి. ఇప్పుడు చర్చించిన విరోధాభాసం నుండి జార్జి కాన్టర్ (Georg Cantor 1845-1918) కొత్త సంఖ్య సంవ యాన్ని సృష్టించాడు. అదే అనంతదాతుల అంకగణితము.

జార్జి కాన్టర్ మొట్టమొదట అనంత సమితిని నిర్వచించి నాడు. ఒక సమితిలోని మూలకములు, దాని శుద్ధోపసమితిలోని మూలకాలతో అన్వేక అనురూపత (1-1 Correspondence) కలిగిఉంటే ఆ సమితిని అనంతసమితి అన్నాడు కాన్టర్. పూర్ణాంక సమితి, దానికి ఉపసమితియైన వర్గసంఖ్యల సమితిలో అన్వేక అనురూపత కలిగిఉంది కాబట్టి పూర్ణాంక సమితి అనంత అనంత సమితి. ఇట్లాంటి ఒక అనంతసమితిలోని మూలకాల సంఖ్య N_0 (అల్ఫ్ నాట్ అని చదువ వలెను.) అన్నాడు కాన్టర్. N_0 అత్య నంత సంఖ్యసంచయంలో మొదటిది. వాస్తవ సంఖ్య సమితి లోని సంఖ్యలకు ధన పూర్ణాంక సమితిలోని సంఖ్యలకు అన్వే

కానురూపతలేదని నిరూపించి, తద్వారా వాస్తవ సంఖ్య సమి తిలో ధనపూర్ణాంక సమితికంటే అనంతంగా మూలకాలున్నాయని (ధువపరచి, వాస్తవ సంఖ్యలు N , అల్ఫ్ ఒన్ ఉన్నాయి అన్నాడు కాన్టర్. ఇట్లాగ కొత్త సంఖ్యల్ని సృష్టించి ఇదివరకు ఉన్న సంఖ్యలకు ఈ సంఖ్యలకు మధ్య చెల్లే సూత్రాలను ప్రక్రి యలను నిర్వచించినాడు. ఈ సంఖ్యసంచయంలో మనకు విభ్రాంతిని కలిగించే ఫలితాలు కొన్ని ఉన్నాయి.

$$N_0 + 1 = N_0 \quad , \quad N_0 - 1 = N_0, \quad N_0 + N_0 = N_0$$

7. ఉపసంహారము:

ఈ అత్యనంతసంఖ్యలకు భౌతిక శాస్త్రాల్లో ఇంకా ప్రయోజనం కనబడలేదు. కాని గణితవర్చలలో, తద్వారా వేదాంత భావనలలో ఎంతో పరివర్తన తెచ్చినవి ఈ కొత్త సంఖ్యలు. ఈ సంఖ్యల్ని తలచుకొన్నప్పుడు మన బృహదారణ్యకోపనిషత్ వాక్యము

ఓన్ పూర్ణమదః పూర్ణమిదం పూర్ణ త్పూర్ణముదచ్చతే"
పూర్ణస్య పూర్ణమదాయ పూర్ణమేవా వశిష్యతే"

జ్ఞాపకాని కొస్తుంది.

గణిత తత్త్వంలో ప్రముఖపాత్రను వహిస్తున్న అవిచ్ఛిన్న తత్త్వ స్వీకృతము (Continuum Hypothesis) కూడా కాన్టర్ కల్పనయే. ఈ స్వీకృతం అత్యనంత సంఖ్య సంబం ధము. ఒక సమితిలోని మూలసంఖ్య N_0 అయితే ఆ సమితిని గణనసమితి (Denumerable set) అందాము. ఒక గణన సమితి నుండి మనం అన్ని ఉపసమితుల్ని ఏర్పరచి, ఈ ఉప సమితులే మూలకాలుగా ఉండే ఇంకోసమితిని కల్గిస్తే, ఈ సమితి లోని మూలకాలు N , ఉంటాయి. ఈ సమితి గణన సమితి కాదు. అందువల దీనిని అగణన (Non-denumerable) సమితి అని పేర్కొంటారు. N_0 కంటే పెద్దదై, N , కంటే చిన్నదైన అత్యనంత సంఖ్య ఉన్నదా? ఈ ప్రశ్నకు సమాధానంగా అట్లాంటి సంఖ్య లేదు అని తిసుకోవడమే అవిచ్ఛిన్నతత్త్వస్వీకృ తము. ఈ స్వీకృత్యాన్ని ప్రతి సమితికి అన్వయించ చేసేందుకు వ్యాపకీకృత అవిచ్ఛిన్నతత్త్వస్వీకృతము (Generalised Continuum Hypothesis) ఏర్పడింది.

గోడల్ (Godel), పాల్ కొహెన్ (Paul Cohen), ఆల్ ఫ్రెడ్ టార్స్కి (Alfred Tarski), రోబిన్సన్ (Rowbottom) ప్రభువులు ఈ సంఖ్యల్ని గురించి ఇంకా కొత్త కొత్త సత్యాలు బయల్పరుస్తున్నారు.

“కథా సాహిత్యంలో న్యూ వేవ్”

శ్రీ కొడవంటి లీలామోహనరావు

కొం గడుస్తున్న కొద్దీ రాజకీయాలు మారుతుంటాయి. సాంఘిక మర్యాదలు మారుతుంటాయి. శాస్త్ర విజ్ఞానం పెరుగు తుంది. అంతవరకూ సమీప సిద్ధాంతం కాదని క్రొత్త సిద్ధాంతం వుడుతుంది. సాంఘిక జీవనం సాహిత్యంపై ప్రభావం కలిగి ఉంటు దన్నది నిర్వివాదాంశం. అందుచేత సాంఘికమైన మార్పులలో పాటు సాహిత్యపుదిలువలు కూడా మారినాతాయి. నూతన భావావిష్క రణానికి అదే నాంది. ఒక క్రొత్త భావము పుట్టినపుడల్లా అందులో నాలుకాలు, గేయాలు, కథలు, వ్యాసాలూ అన్నీ భాగం పంచుకుం టాయి.

ఇటీవల కథాసాహిత్యంలో ఒక క్రొత్త పంథా చోటుచేసు కుంది. అదే న్యూ వేవ్. అదే మానవతావాదం. ఈ కథలలో రెండు జవల సీత పెట్టుపాంటు సుబ్బారావును ప్రేమించేయడం ఉండదు. పెట్టిస్సు అమ్మాయితో ఆసీసరుగారు సరిసాడడం ఉండదు. పెక్కును రెచ్చగొట్టే యువతరాన్ని జీవితసమస్యలకు పెడత్రోవను తీసుకు పోవడం ఈ రచయితలకు నచ్చదు. యువకు లలో చోజోరొజుకూ జలవడుతున్న (easy going) మనస్తత్వం వీరిని బాధించింది. యువకరంలో స్వకీర్త్యాన్ని నిర్మించి జీవితసమస్యలను ఎత్తిచూపి, వాటిని ఎదుర్కొనే ధైర్యాన్ని, స్తైర్యాన్ని, ఆ సమస్యలు ఉత్పన్నమవడానికి గల కారణాలను గ్రహించే జ్ఞానాన్ని కలిగజేయడం వారి లక్ష్యం. సాషలిస్టు సమాజ స్థాపన ప్రభుత్వం యొక్క జ్యేయంగా పెట్టుకున్న మనదేశంలో సమాతన ధర్మాలను, కుల వ్యవస్థను, ధనిక స్వామిక వ్యవస్థను బల సరచే రచనలు చేయడం వీ రంగీకరించరు. వాటిపై మానసికమైన తిరుగుబాటుకు పాతకులను సిద్ధం చేయడం వారిది.

ఇంతకు ముందు అప్పుడప్పుడు ఈ జాతి కథలు వచ్చాయి. కాని ఒక యుజ్యంతాగా, ఒక (crusade) రాగా, ఒక మహాకైరలం వచ్చినట్లుగా ఈ మాదిరి రచనలు సాగడం ఇదే మొదలు.

కథారచనకు కావలసిన ప్రేరణ జీవితంలో నుంచే రావాలి. న్యూవేవ్ రచయితలకు జీవితంలో ఎన్నో సమస్యలు కన్పించాయి. ఎందరో అనాథలు, దిగాపడిన తమ్ములు కన్పించారు. ఎంతో బాధ కన్పించింది. ఇదంతా కథా సాహిత్యంలో కనబడదే? కథకులు సమాజానికి దూరంగా వెళ్లి పోతున్నారా? లేక దూరం పట్టిన

న్నారా? కుటుంబరావుగారు అన్నారు: “అధిక సంఖ్యాకులైన ప్రజల జీవితాన్ని శాసించే సాంఘిక శక్తుల ప్రభావాలను అర్థం చేసుకొని చిత్రిస్తూ రాయడం నా కమమైనవని.” న్యూవేవ్ రచయితలు ఆ బాధ్యతను తీసుకున్నారు. ఈ రచయితలకు మనిషి ముఖ్యం. అతని జీవితం ముఖ్యం. మగవాడు అడదాన్ని చేసే శారీరక, మాన సిక దోపిడీని చలంగారు బట్టబయలు చేసినట్లుగానే, ఏరు సంఘం లోని సామాన్యుని ఆరాటానికి అద్దం పట్టుతున్నారు.

సాహిత్యంలో కాలానుగుణంగా క్రొత్త పంథా వస్తూం టుంది. రానివ్వండి. ఇప్పటి క్రొత్త పంథా రేపటికి పాతదవుతుంది. వానిని నిరోధించడానికి మనం ప్రయత్నిస్తే రేపటి పౌరులు మన పిరికితవానికి, సంకుచితత్వానికి నవ్వుకోగలరు. అయితే ఈ క్రొత్త వ్యక్తధంతో ప్రాసిన కథలు జీవితంలోని వాస్తవాన్ని ఎంతమేరకు పతిబింబించగలుగుతున్నాయి అన్నది మనం గమనించాలి. ఆ దృష్టి తోనే మనం ఈ న్యూవేవ్ రచయితల రచనలను పరిశీలించాలి.

జీవితంలో స్వార్థం, దురాశా ఎంత ప్రమాణంలో ఉంటాయో అంత ప్రమాణంలోనూ తెరుగుబాటు ధోరణి ఉంటుం దనేది నీ. రాజారామమోహనరావుగారి ‘వరద’ కథలోని భావం. ఏటికి వరదవచ్చి కట్ట తెగిపోతుంది. ఊళ్లో ఉన్న కొద్దిపాటి సాకలు జల మయమౌతాయి. ఊళ్లో రెండే పెంకుటిక్కు ఎత్తుగా దిబ్బ పైని ఉంటాయి. అందులో వరసించాం ఇంటివద్ద ఆఊరి జనా నికి అశ్రయం దొరుకుతుంది. కాని పిల్లలకు, పెద్దలకు రెండు చోజాలిచ్చి అండలేక గిలగిల్లాడిపోతున్నారు. రెండవ ఇల్లు రంగి య్యది. అతను వ్యాపారి. బియ్యం బస్తాలు మూలుగుతున్నాయి. సమయం వచ్చినప్పుడే దిబ్బ చేసుకోవాలనుకునే రకం. అసలు ధరకు మూడింతలిస్తామన్నా చాందన్నాడు. దానితో యువకు అందరూ వరదలాగా అతని ఇంటిపైకి వచ్చి దొర్లవ్వంగా వారికి కావలసిన రెండు బస్తాలు తీసుకుపోతారు. ఈ కథలో వరద భీభత్వం చాలా చక్కగా రచయిత చిత్రించాడు. ముగింపు మాత్రం అసూజంగా ఉంది.

మతకలహాలు ఎంత భయంకరంగానూ, క్రూరంగానూ ఉంటాయో యం.పినాకి గారి ‘ప్రదీపం’ కథలో తెలుస్తుంది. మాన భంగాలు, హత్యలు, గృహదహాలు మతకలహాలు వెలరేగినప్పుడు జరిగే సామాన్యమైన విషయాలు. అందులో ఒకరికొకరు తీసిపోరు.

మతంలో అంతటి నిష్ఠ ఉందా? అది అంతటి వగ కోరుతుందా? ఆ సమయంలో పూర్వపు మిత్రులు బద్ధశత్రువు లౌతారు. ఆ సమయంలో వాతావరణం ఎంత భీతావహంగా ఉంటుందో ఈ కథలో చక్కగా చిత్రించబడింది.

ఎక్కడైతే బాధ అవధులను మించి ఉంటుందో అదే తిరుగు బాటుకు స్థానమౌతుంది. తోటి మానవుడు దర్మిద్యుడైనా సరే మనిషిలాగ చూడండి. చేతనైన సహాయం చేయడానికి ప్రయత్నించండి. బాధ తెగసాగితే అతనికి వోర్సు సజిస్తుంది. ఈ విషయం ఎన్. ఎన్. ప్రకాశరావుగారి 'సేవర్ టైగర్' కథలో వెల్లడవుతుంది. స్త్రీదర్శి వృత్తిలో శ్రమంతుల అండ నిలిచి బాగా డబ్బు గడించి ప్రస్తుతం విశ్రాంతి జీవితం గడుపుతున్నారు నరసింహంగారు. ఎక్కడైనా తన పలుకుబడితో ఒక ఉద్యోగం ఇప్పించవలసిందని పరిశ్రమపాదరావనే కుర్రవాడు వస్తాడు. వర్షంపడుతుండడం చేతనూ ఆ కుర్రవాడు తన చిన్ననాటి ప్రేమితుని మనవడవ్వడం చేతనూ నరసింహంగారు అతన్ని ఇంట్లో కూర్చోబెడతాడు. తన గొప్పతనం గూర్చి, తన పిల్లల గొప్పతనం గూర్చి ఎంతసేపూ వాగుతాడే కాని ఆ కుర్రవాని ఉద్యోగం గూర్చి మాత్రం కమిట్ కాడు. ఇంతలో వర్షంలో పూర్తిగా తడిసిపోయి ఒక ముసలాడు, ఒక పడుచుపిల్లా వచ్చి తలుపు కొట్టారు. ముసలాడు జ్వరంతో ఉన్నాడు, వర్షం తగ్గే వరకు తోపల కూర్చుంటాం అని బ్రతిమాలుకుండా మనిషి. నరసింహంగారు కనుకుని తలుపు వేసేసుకున్నారు. రేడవారి మీద, వారి దౌర్భాగ్యం మీది తనకున్న జగుప్పనంతా వెళ్ళగక్కుతూ ఆయన కుర్రవాడితో చూట్లాడసాగాడు. వర్షం బోరు ఎక్కువయింది. దానికి గాలి తోడయింది. మళ్ళీ తలుపు బాదారెనో. నరసింహంగారికి చిర్రెత్తుకొచ్చింది. కోపంతో తలుపు తీసేసరికి 'నక్' నుని గాలివానతోపాటు ఆ పడుచుపిల్ల ముసలతని చెయ్యి పట్టుకొని తోపలికి వచ్చి ఒక మూల కూచుంది. నరసింహంగారు వాళ్ళని పొమ్మని, పోలీసులను పిలుస్తానని కోపంతో ఆరుస్తారు. ఆమె చూట్లాడదు. ఆయన పోలీసులను పిలుస్తానని ఫిను దగ్గరకు వెళ్తాడు. వర్షం తగ్గితేగాని తాను వెళ్ళననీ, ముసలాడికి జ్వరం తాబట్టి తాను తోపల కూచుంటానన్నదికాని అంతకంటే ఎక్కువ కోరలేదనీ, రావాలంటే పోలీస్ ఛార్జ్, మిల్లిటరీ ఛార్జ్ పిలిపించుకోమని ఆమె నిష్కర్షగా చెప్పేసింది. నరసింహంగారు చేసేది లేక ఫోను దించేసారు. వెధవలకి చెప్పే అర్థంకాదని గొణుక్కున్నారు.

జీవితంలోని అశాంతి ఇస్కాయల్ గారి 'సిగరెట్' లోని కథావస్తువు. అతని భార్య రెండవకాన్పుస్తుడు పోయింది— నెల క్రిందట. అప్పటినుండి అతనికి నిద్రలేదు. అతనికి సడహారేళ్ళ కూతురు రాణి ఉంది. ఆమె డేనిస్ ను పెళ్ళి చేసుకుందామనుకుంది కాని అతను మరెవరినో మూడోజాల క్రిందట రేపదీసుకు పోయాడు. అప్పటినుండి ఆమెకు నిద్రలేదు. తండ్రికి, కూతురుకు వంటరితనం బాధిస్తోంది. ఒంటరితనం జీవితంలో ఒక బరువు. అది జీవితాన్ని శూన్యంగా చేస్తుంది. ఒంటరితనం ఎడారి లాంటిది. ఆ ఎడారితో ఒయాసిస్ ను చూసుకుంటేనే తప్ప

జీవించడంలో అర్థంలేదు. అతను తన భార్యను మరచిపోలేదు. అతనికూతురు డేనిస్ ను మరచిపోలేదు. పాత జ్ఞాపకాలు అతనికి నిమగ్న, చికాకూ కలిగిస్తున్నాయి. ఈ అస్తిత్వం ముల్లలాగ గుచ్చుకుంటోంది. అతనికే గదిలో ఉండలేక బయటికి వెళ్తాడు— ఒయాసిస్ ను వెదుక్కుంటూ. వెళ్ళేమందు ప్రక్కగదిలో చూసాడు. రాణి సిగరెట్ కాలుస్తోంది. వంటరిగా. కథ అంతా చైతన్యవంతి బాణిలో నడిచింది.

ఈ నాగరికవనంలో అధునాతనంగా ఉన్న ఒక బోర్లింగు మరియు లాడ్జింగు హోటలులో ఒకనాటిరాత్రి అదే చివరిరాత్రిగా గడిసిన ఒక పడుపుకత్తె అనుభవం డి. వెంకట్రామయ్యగారు వ్రాసిన 'మన మల్లి తినేవాళ్ళ' కథావస్తువు. అడదాని కోసం, బుడ్లు కోసం మదించి ఉన్నవాళ్ళ ఆ హోటల్లో దిగుతారు. ఒకరు అన్యాయార్జితంతో మదించిపోయి, తమ విలాసం కోసం నాలుగు డబ్బులు ఖర్చుపెడితే, అవే నాలుగు డబ్బులకోసం పన్నులున్న శరీరాన్ని బాధగా తమ అధీనం చేస్తారు మరొకరు. ఒకగదిలో అంతవరకూ పేకాడుతున్న ముగ్గురు దున్నపోతుల్లాంటి వ్యాపారులు పిల్లకావాలన్నారు. పని కుర్రవాడు రంగడు ఆ హోటల్లో ఒక మూలనున్న గదిలోకి వెళ్ళి చూసాడు. వరహాలు ఒక్కరై ఉంది. ఆమెకు వయస్సు ముదిరింది. పన్నులతో ఒళ్ళు ఉడిగింది. బిడ్డలను పెంచవలసి ఉంది. దున్నపోతుల్లాంటి ఆ ముగ్గురుకీ ఈ ఒక్క చిక్కిన దాన్నివశం చెయ్యడానికి రంగడు సందేహించాడు. కాని బిడ్డలను పోషించాలి, వారనుండి దమ్మిడి లేదు. రెండోజాలనుండి తిండిలేదు అని వరహాలు బ్రతిమాలుకుంది. తన బిడ్డల కోసం సిద్ధమేనంది. రంగడు జాలిపడి ఆమెను వన్నెండోనంబరు గదిలోం పంపాడు. క్రిందకు వచ్చి తిండిలింటూ వరహాలు కోసం కొంత అన్నండాని పెట్టాడు. ఆమెకోసం ఎదురుచూస్తూ నిద్రపోయాడు. ఉదయం లేచి చూస్తే ఇంకెక్కడి వరహాలు?

అడవిలో ఒకమూరుమూల గ్రామంలో సంచాయతి ఎలక్ట్రను జరిపించడానికి వెళ్ళిన నిర్వాహకుల ఆహ్వానం తాడిగిరి పోతరాజు గారి 'ఎర్రబుట్ట'లోని కథావస్తువు. ఈ ప్రజాస్వామ్యం పోలీసురాజ్యం అని రచయిత ఉద్దేశం. రాజులూ, జమీందారులూ పోయినా, వారే ప్రజానాయకులుగా తిరిగి వర్తిల్లుతున్నారు. వీళ్ళంతా పోలీసుల ఎర్రబుట్టను చూసి రాజ్యాలేలుతున్నారు. అంటాడు రచయిత. ట్రాఫిక్ లోని రారీలో ఎన్నికల నిర్వాహకులంతా వండుతుండలో బయలుదేరుతారు. ఎలక్ట్రను ఆఫీసరు, అంతవరకూ ఉపాధ్యాయుడు. ఈ రెండు రోజులకూ ఆఫీసరు. మిగిలిన పోలింగ్ ఆఫీసర్లు చిన్న ఉపాధ్యాయులు. దేశంలో జలుపంటి పసులకు ఉపాధ్యాయులే పనికివస్తారు. వారితోపాటు గోన సంచిలో ఎలక్ట్రన్ సానుగ్ని, రక్షణకు పోలీసులు. త్రోవలో వర్షం పడుతుంది. అందరూ తడిసి ముద్దవుతారు. ఎలాగైతేనే పూరుచేరతారు. బడిలో బన. డబ్బు ఖర్చుచేసినా తిండి దొరికే మార్గం లేదు. ఒక పోలీసు భోజనపు ఏర్పాటుకు ప్రయత్నిస్తానని మామూలు

డ్రెస్ లో పూర్ణికి వెళ్తాడు. పెద్ద మనుషు అనుకునే వాళ్ళందర్నీ తిండిపెట్టుమని బ్రతకాలాడు. కనీసం డబ్బుతీసుకోనైనా పెట్టుమంటాడు. కాని వాళ్ళు ఒప్పుకోరు. పోలీసు ఒకటి గమనించాడు. ఈ పెద్దమనుషులందరికీ లైసెన్సు లేకుండా సారాబట్టిలు ఉన్నాయి. తిరిగివచ్చి మిగతాపోలీసుల నందర్నీ బయలుదేరదీస్తాడు. ఈ సారి యూనిఫాం లో వెళ్ళారు. వీళ్ళను చూసి బట్టిలనుండి మనుషులు పారిపోసాగారు. కొంతమందిని పట్టుకోగా రాజీ కుదిరింది. ఈ రెండు రోజులూ ఎంక్లను పనిమీద వచ్చిన సిబ్బందికి సుష్టుగా భోజనం పెట్టడానికి ఏర్పాటు కుదిరింది. ముమూలు పనిషి సాధించలేని పని నిర్బాట పాధించింది.

ఎన్ని చదువులు చదివినా ఈ చదువులు కామందులకు కంచుకోటను కట్టేవే కాని అన్యాయాన్ని అడ్డగించేవి, అసమాన అను లొంగించేవికావు అనేది సి. ఎస్. రావు గారి 'రాజనీతి' కథ చెబుతుంది. ఆ యేడాది కోతల సమయానికి దాదాపు రెండు వందలమంది కూలీలు రైలు దిగారు. తిన్నగా గ్రామంలోకిపోక స్టేషను దగ్గర చెట్టుక్రింద మకాం పెట్టారు. ఈసారి వాళ్ళకు కొండయ్య అనే కుర్రవాడు నాయకుడు. 'అక్కకి కూలీలు కావల సాస్తే ఆల్టే మసకాడకొస్తారు' అంటాడు. ఆ కుర్రాడు కొద్దిగా చదువుకున్నాడు. బలవంతులు బలహీనుల్ని దోచుకుంటున్నారు, ప్రకృతి సంపద వాళ్ళ సొంతం చేసుకొంటున్నారు అని ఆతని మేష్టారు ఏవేవో చెప్పేవాడు. అప్పటినుండి కొండయ్యకు అలోచన పెరిగింది. ఆ స్టేషను దగ్గర దిగినవాడే కొండయ్య ఒక సంగతి తెలుసుకున్నాడు. కూలీలు దొరక్క అక్కడ ఇబ్బంది పడు తున్నారు. రోజుకి నాలుగు రూపాయలు లేవు. ఆ మర్నాడు మూడు గ్రామాల కామందులు నారాయుడు, సూరన్నా, వరసయ్య వచ్చి వీళ్ళను పనిలోకి చమ్మంటారు. కూలీ మొదట నిర్ణయించమంటాడు కొండయ్య. సుగూడికి మూడు, అడదానికి రెండున్నర ఇస్తామంటారు. అదా మగా లేదా లేకుండా అందరికీ నాలుగు రూపాయలమ్మంటాడు కొండయ్య. వాళ్ళు ఒప్పుకోక వెళ్లిపోతారు. వెళ్ళిపోయి నారాయుడింటో వర్ధించుకుంటారు. నారాయుడి కొడుకు కృష్ణమూర్తి బాగా చదువుకున్నాడు. అతను ఈ పరిస్థితి చక్కజెడతానని బయలుదేరుతాడు. కొండయ్య అడిగినట్లు కూలీ ఇస్తానంటాడు కృష్ణమూర్తి. కూలీలందరూ సంతోషించి పని లోకి పోతారు. మూడు గ్రామాలలోనూ కోతలు పూర్తవుతాయి. ఆ పదిహేనురోజులూ రెండు కిరాణాదుకాణాల్లో వారికి కావలసిన సామాన్లు రోజూ వాడుకునేవారు. అఖరన కృష్ణమూర్తి వారి కూలీ వారికిచ్చిపెస్తాడు. కిరాణాదర్లు చెల్లిద్దామని షావుకార్లు పడుచూస్తాడు కొండయ్య. అతనికళ్ళు బైర్లు కమ్ముతాయి. ప్రతియేడుకన్నా ఈసారి చాలా పెద్ద మొత్తమయింది. అడిగితే ధరలు పెరిగిపోయాయి అన్నారు షావుకార్లు. కొండయ్య ఆ సొమ్ము చెల్లించి మిగిలినది అందరికీ పంచుతాడు. ప్రతియేడాదికన్నా ఈసారి అందరికీ తక్కువవస్తుంది. కొండయ్య కృంగిపోతాడు. షావుకార్లు తాము ఎక్కువ వసూలు చేసిన తేడాను కృష్ణమూర్తికి

ఇచ్చివేస్తారు. అది పదిహేను వందలు. ఆ సొమ్మును కృష్ణమూర్తి కామందులు ముగ్గురికి ఇచ్చి వేస్తాడు. చదువుకున్న కృష్ణమూర్తి షావుకార్లలో లాలూచి అయి కూలీలను మోసగిస్తాడు.

మన ప్రజాస్వామ్యంలో ధనవంతులు సుఖపడడానికే అవకాశ ముంది కాని, పేదలు బ్రతకడానికి అవకాశం లేదు అనేది మరువాడ రాజేశ్వరరావుగారి 'గోడ' కథలోని భావం. ఒక ధనవంతుని మేడ చుట్టూ ఎత్తుగా గోడ ఉంది. గోడ అవతల మురికిపేట ఉంది. ఆ పేటలోని గుడిసెలో ఒక ముసలమ్మ ఒంటరిగా ఉంది. మరి యే పని చేయడానికి శక్తిలేక ఆ గోడపై పిడకలు పెట్టుకొని అవమ్ముకొని రోజులు వెట్టుకొన్నాంది. ఎన్నికలు వచ్చాయి. గోడ నిండా పోస్టర్లు అంటించేసారు. ఆకలిబాధ తెలిసిన ముసలమ్మ పిడకలు పెట్టుకోసాతే కడుపు నింపుకునే మార్గంలేదు. ఆ పోస్టర్లమీద పిడకలు పెట్టింది. అంతలో పార్టీ పర్కర్లనబడే రవుడీలు వచ్చారు. ముసలమ్మ అడ్డుపడితే వెనక్కి తోసేసి, ఆపేడ ముద్దల్ని తీసేసి, తిరిగిపోస్టర్లు అంటించి వెళ్ళిపోయారు. ఎన్ని కలు పూర్తయేవరకూ ముసలమ్మకు తిండిలేదు. ఎన్నికలరోజున శక్తిలేక వదున్న ముసంమ్మను పర్కర్లు పోలింగు బూతు దగ్గరకు తీసుకుపోయారు. కాని ముసలమ్మ వోటు వెయ్యక తిరిగి వచ్చింది. రేపటి నుండి పిడకలు పెట్టుకోవచ్చుకదా అని సంతోషంగా గోడదగ్గరకు వచ్చింది. చూస్తే ఏముంది. ఒక రేడియో కంపెనీ వారు ఆ గోడని అద్దెకు తీసుకుని దానిపై ఎడ్వర్టైజు మెంటు వ్రాస్తున్నారు. ముసలమ్మ వోటికలేక కూలబడిపోయింది.

దైవభక్తి కొన్ని సందర్భాల్లో ఎంత మూర్ఖంగానూ, గ్రుడ్డిగానూ ఉంటుందో, దానివల్ల ఎంతమందికి అన్యాయం జరిగిపోతుందో 'దేవుడు' కథలో మిల్లంపల్లి కృష్ణారావుగారు తెలియ జేస్తారు. బాబాయిగారు పెద్ద భక్తుడుగాను, వేదాంతిగానూ ప్రసిద్ధి. ప్రతి శనివారం వారింటో భజనలు జరుగుతాయి. ఆ రోజు అతని మేనల్లుడు రాఘవకు దేవుడు పూనుతుంటాడు. రాఘవకు తెలివితేటల్లేవు. చదువు అక్కే అంటలేదు. అతని అన్నని అతని మామయ్య దక్కించుకుని అతన్ని తనింటో ఉంచుకుంటాడు. అతనికి చిన్నప్పటినుండి ఇక్తి లావు. అతన్ని వివేకానందు డంతటి వాణ్ణి చేస్తానంటుంటాడు బాబాయి. రాఘవకు మొదట జ్వరం వస్తే దేవుడు పూసాడంటాడు బాబాయి. రాఘవ అమాయకుడు. నిజమేమనుకుంటాడు. అదొక జబ్బు. దేవుడు పూసడంలేదు; ఏమీలేదూ అని రచయిత చెప్పేసరికి రాఘవ కళ్ళు తెరుస్తాడు. బాబాయి రాఘవను చదివించలేదు సరికదా, తన కూతుర్ని కూడా అతనికి ఇవ్వనన్నాడు. తన కొడుకుకి మాత్రం పెద్ద చదువులు చదివించుకున్నాడు. దేవాలయం కోసం చందాలు పుచ్చుకొని తన కూతురు పెళ్ళి చేయడానికి సిద్ధపడ్డాడు. రాఘవ తనకు జరిగిన అన్యాయాన్ని తెలుసుకుని అత్యుపాధ్య చేసుకుంటాడు.

ప్రజలకు ప్రభుత్వం చేసే సహాయం కాగితాల మీదే ఉంటుంది కాని ప్రజలకు చేరదు అనేది రుద్రాభిల్ల సరసింగరావుగారి

'ఉదారులకు ఉద్బోధన'లోని కథానమి. రామచందర్ అనే టి.బి. పేషెంటుకు ఆసుపత్రిలో నీటు దొరకలేదు. నేడవాడు, లిండి తిప్పలూ సరిగాలేవు. నీటు దొరికే నాటికి జబ్బు ముడిచేయించి, వైద్యం రాఖండేదని ఆసుపత్రి నుండి సంపించేసిరు. టి. బి. పేషెంటుకు ప్రభుత్వ సహాయం ఏమైనా ఉంటుందేమోనని తెలుసుకోడానికి అతను అశీసు చుట్టూ తిరిగాడు. కాని ఏవరూ ఆ సహాయం గూర్చి చెప్పలేక పోయారు. ఆ అశీసులో కామేశ్వరి అనే యువతి ఒక అశీసరు. ఆమె ఇతన్ని చూసి జాలెడ ఒక లేటరు వ్రాసింది ఇంగ్లీషులో. అది ఇతనికి సహాయం చేయమని ఉదారులకు ఉద్బోధన. రామచందర్ ఆ ఉత్తరాన్ని ఆసుపత్రిలోనే తన స్నేహితునికి చూపించాడు. అతను దాన్ని తెలుగులోకి అనువదించి కామేశ్వరి పేర పత్రికకు పంపించాడు. కొన్నాళ్ళ తర్వాత కామేశ్వరి తన పేరుతో పత్రికలో వచ్చిన రచన చూసి అశ్చర్య పడింది.

గ్రామాలలో పెద్దమనుషులే ఉన్నా పేద ప్రజాసేవకు మాట్లాడక పూరుకోవలసిందే, ఏదైనా తగువువస్తే పెద్ద మనుషులదే పైచేయి అనేది శ్రీమతి గారి 'తగువు' కథలో నెల్లదవు తుంది. సీతమ్మ చాలా పేదది. మొగుడుపోయి రెండేళ్ళయింది. ఆమెకొడుకు సుబ్బడికి, సూరయ్యగారి కొడుకు రవీందర్ బాబుకి స్నేహం ఉంది. రవీందర్ బాబు కోరితే వాళ్ళ తోటలో సుబ్బడు చెట్టెక్కి తేనెపట్టు తిన్నాడు. కొప్పితేనెటిగలు రవీందర్ బాబును కుట్టాయి. అతను ఏడుస్తూ ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు. సూరయ్యకి కోపం వచ్చి సుబ్బణ్ణి చితగొడరాడు. కొడుకుని చూచి సీతమ్మ గుండెలు బాదుకొంది. ఏడుస్తూ సూరయ్యను తట్టుతొడిగింది. ఇప్పుడు నర్సంబ్ ముందర తగువు. సీతమ్మతో, లచ్చమ్మయ్యకు సంబంధం ఉంది. కాని అతను కూడా పెద్ద మనుషుల్లో కలసి పోయాడు. రవీందర్ బాబు రుజువు ఇవ్వలేదు. ఎవ్వరూ సీతమ్మను మాట్లాడనివ్వడంలేదు. ఆ తల్లికొడుకులమీది నేరాన్ని రుద్దితేయడానికి అందరూ చూస్తున్నారు. దానితో ఆమె నిస్సహాయం వాళ్ళ నందరినీ తిట్టి మీ ఇష్టమొచ్చింది చేయండని నెల్లి పోతుంది. ఆమె ఆ విధంగా సోనడం అనమానంగా తీసుకొని ఆ తల్లికొడుకులు గ్రామం వదిలిపోవాలని పెద్దమనుషులు తీర్మానిస్తారు.

ఉద్యోగుల వలన వారికి కావలసిన సదుపాయం ఏ విధంగా వ్యాపారస్తులచేయించుకుంటారో వగ్గుమునిగారు వ్రాసిన 'తెలిసింగలం' కథలో తెలుస్తుంది. బాబూభాయ్ పటేల్ అనే బిజినెస్ మన్ ఒక తిమింగలం. అతనికి ప్రభుత్వ రహస్యాల కొన్నికవాలి. అని నెల్లిడై పోతే దానివల్ల ప్రభుత్వానికి కొన్నికొట్ట నష్టం. ఆ రహస్యాల

కోసం అతను అనుసరించే పద్ధతులు వేరు. నోట్లతో మనుషుల్ని కొంటాడు. అలా కొనబడని వాళ్ళ దగ్గరకి అందమైన అమ్మాయిలను సంపుతాడు. సీసాలను సంపుతాడు. రావు ఢిల్లీ సెక్రటేరి యుట్లో పెద్ద ఆసీసరు. అతను కొన్ని రహస్యపత్రాలతో హైదరాబాదు పనిమీద వస్తాడు. హోటల్ రంభలో దిగుతాడు. అతని నద్దకు బాబూభాయ్ పటేల్, విమల అనే అమ్మాయిని సంపుతాడు. ఆమె నద్దన పని రావు పనిగడతాడు. అతను విమలతో మాట్లాడుతుండగా రావుగారి కొడుకు సుధాకర్ వస్తాడు. కొడుకుని గదిలో ఉంచి రావు, విమల భోజనానికి వెళ్తారు. కాని సుధాకర్ కూడా బాబూభాయ్ పటేల్ కు రహస్యాల అమ్మవలసిన వాడేనన్న సంగతి రావుకు తెలిదు. సుధాకర్ ఆ పత్రాలకు సోట్లుతీసి జాగ్రత్త పెట్టుకుంటాడు. వాళ్ళ గదికి తిరిగిరాగానే వెళ్ళిపోతాడు. విమల, రావు చేరి త్రాగిస్తుంది. రావు బాతరూములోకి వెళ్ళినప్పుడు ఆమె కూడా ఆ పత్రాలు సోట్లు తీసి బాగ్ లో పెట్టుకుంటుంది. వెళ్ళిపోయేముందు రావును ముద్దు పెట్టుకుంటుంది. ఆ సమయంలో రావు ఆ సోట్ రీలును బాగ్ లో నుండి తప్పుకొన్నాడు. ఆమె వెళ్ళిపోయిన తరువాత ఆ సోట్ రీలును కార్చివేస్తాడు. బాబూభాయ్ పటేల్ సుధాకర్ దగ్గరకు వెళ్ళి అతనిచ్చిన సోట్ రీలును తీసుకుంటాడు. ప్రతిఫలంగా అతనికి కొంత సొమ్ము ఇచ్చి, ఆ రాత్రి గడపడానికి విమలను అతని దగ్గర పదిలేసి వెళ్ళిపోతాడు. ఉద్యోగి ఎంత జాగ్రత్త పడినా వ్యాపారిదే పైచేయి అయింది.

స్త్రీ పురుషుల ప్రేమగూఢలతో తలమునకలుగా ఉన్న కథా సాహిత్యానికి క్రొత్తలోప చూపిస్తున్నా రీ రచయితలు. దోపిడీయొక్క నిశ్చరూపాన్ని వెలుగులోకి తీసుకు వస్తున్నారు. వీరు చెప్పదలచుకున్న విషయాన్ని సూటిగానూ, వాడిగానూ చెప్తారు. అందులో డౌంకతిరుగుడులేదు. సందిగ్ధ రచనలేదు. వారిమాటలు గురి తప్పవు. గుండెలు దూసుకుపోతాయి. ఆలోచన రగులుస్తాయి.

ఈ రచయితలు ఆశావాదులు. వీరి కథలలోని పాత్రలకు జీవితం అంటే వెగటులేదు. కష్టాలంటే భయంలేదు. శ్రమంతుల పట్ల దాస్యంలేదు. బాధను అనుభవిస్తారు. అప్పుసరమొస్తే తిరిగిబడతారు. దేనికైనా వీరికి గుండెబలం ఉంది. మన కథా సాహిత్యంలో ఈ తరహా క్రొత్తది. సాహిత్య దృక్పథంతోనే ఈ రచనలు గమనించండి. నాలుగు కాలాలపాటు నిలవడం నిలవకపోవడం వారింకా చేసే రచనలపై ఆధారపడి ఉంటుంది. వారు చేసే రచనలు ఒకే మూడిరి ముగింపులు, ఒకే మూడిరి భావం కలిగి ఉంటే నిమిషత కలుగుతుంది. నైనిద్యం ఉంటే ఆదరణ ఉంటుంది.

శ్రీ పద్మావతీ పూర్వశాస్త్రీయ (అంధ్రప్రదేశ్) పండితుడు
బ్రహ్మశ్రీ శ్రీమద్విద్యసాగర్ బ్రహ్మశాస్త్రీ షష్ఠాంశం
చివర వర్ణము - శాస్త్రీ - సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రీ షష్ఠాంశం

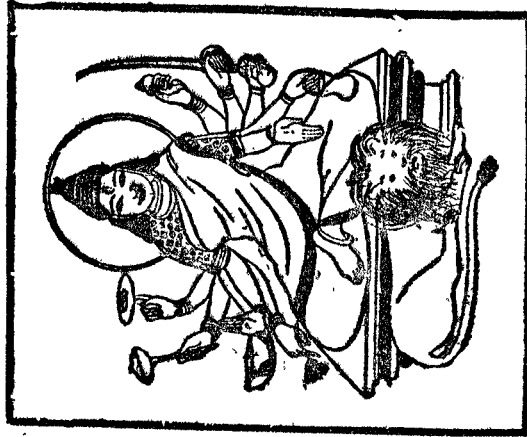
విశ్వేశ్వరే విభిన్నా రూప చంద్రోదయేంద్ర సమో గణపతీ తుష్టిం ప్రహృణాం ప్రహృణాం హే॥

శేదముయ్యాం నాదముయ్యాం పరపదోద్భవం చిదమయ్యాం

మంత్రిమండలి తీర్మానముల ప్రకారముగా నామ విశ్వవిద్యాలయము.

ۛۛۛۛ

ఈ సంవత్సరమున రాజ, మంత్రియు గురుడు. సర్వ సమీ
దాయమగు ౧౬ వీరములలో ౧౧ వీరములు కలది వరింపును.
శ్రీవృద్ధులు నటపాఠము. గోష ప్రాసకుడు, గోష బహుశ్చరయు
బలరాముడు. సప్తపుత్రు సుధీర్ఘముగ నుండును. నాల్గు కుంభములు
వర్షము. పగిలెయందు ఆర్థకారై ప్రవేశము. వత్సరాది లగాయతు
బి. శో శుక్రవార పర్వం. బాగ గణితా పాస్తమున, తదారథ్య జ్యేష్ఠ. బి
శబివారం. ప. యువతీ గణితా పాస్తమున, తదారథ్యవత్సరం వృద్ధ గణితా
పాస్తమున కుంచముండును. పాష బహుశో గురుపరమన
(25-1-1973) తుంగభద్రానది పుష్కర ప్రవేశము.

జేష. శు. ౨ మం. (13-6-1972) లో ఈ క్రింది
శు. (23-6-1972) వరకు శుక్ర వృక్షము. మార్గశిర
బ. గురు (28-12-1972) లో పాప బి. గురువారము
(25-1-1973) వరకు గురు వృక్షము. మార్గ బి. గి. సో
27-2-1973 లో అవతరణ తర్వాత శుక్ర వృక్షము

కర్ణాటక ప్రభుత్వం	2003
కామరాజు నగర పంచాయతీ	2004
మహానగర పంచాయతీ	2004-05
హిజరీ నగర్	1972-73
(ప్రస్తుతము)	25-26

తింధ్రపత్రికాకర్తలయము, మద్రాసు-1.

३
६
४
५
६
७
८
९
०
१
२
३

[illegible]

త థ్యా ద క ము నం దు దే శాం త ర చ క్ర ము

	మేష	వృషభ	మిథున	కర్కట	సింహ	కన్య	తుల	వృశ్చిక	ధను	మకర	కుంభ	మీన
మేనూరు	—3౯	—౪౯	—౫౬	—౫౯	—౫౬	—౪౯	—3౯	—3౦	—౨3	—౨౦	—౨3	—3౦
బెంగులూరు	—3౦	—3౪	—౪౪	—౪౭	—౪౪	—3౪	—3౦	—౨౨	—౧౬	—౧౪	—౧౬	—౨౨
అనంతపురం	—3౦	—3౪	—3౭	—3౯	—3౭	—3౪	—3౦	—౨౬	—౨3	—౨౧	—౨3	—౨౬
బళ్ళారి	—3౭	—౪౦	—౪3	—౪౪	—౪3	—౪౦	—3౭	—3౪	—3౨	—3౧	—3౨	—3౪
కర్నూలు	—౨౬	—౨౭	—౨౪	—౨౯	—౨౪	—౨౭	—౨౬	—౨౪	—౨3	—౨౨	—౨3	—౨౪
హైదరాబాదు	—౨౧	—౨౦	—౧౮	—౧౮	—౧౮	—౨౦	—౨౧	—౨3	—౨౫	—౨౫	—౨౫	—౨3
వరంగలు	—౧౦	—౭	—౪	—3	—౪	—౭	—౧౦	—౧3	—౧౬	—౧౭	—౧౬	—౧3
తిరుపతి	—౧3	—౧౪	—౨౪	—౨౭	—౨౪	—౧౪	—౧3	—౭	—౨	+ ౦	—౨	—౭
నెల్లూరు	—౬	—౧౧	—౧౪	—౧౬	—౧౪	—౧౧	—౬	—౨	+ ౨	+ ౪	+ ౨	—౨
కుంభకోణం	—౧౨	—౨౪	—3౪	—3౮	—3౪	—౨౪	—౧౨	—౦	+ ౯	+ ౧3	+ ౯	—౦
కొంభపురం	—౯	—౧౭	—౨౪	—౨౬	—౨౪	—౧౭	—౯	—౧	+ ౬	+ ౮	+ ౬	—౧
మద్రాస్	—౪	—౧౧	—౧౭	—౨౦	—౧౭	—౧౧	—౪	+ ౪	+ ౧౦	+ ౧౨	+ ౧౦	+ ౪
భద్రాచలం	+ 3	+ ౫	+ ౭	+ ౮	+ ౭	+ ౫	+ 3	+ ౦	—౨	—3	—౨	+ ౦
బందరు	+ ౫	+ ౫	+ ౪	+ ౪	+ ౪	+ ౫	+ ౫	+ ౬	+ ౭	+ ౭	+ ౭	+ ౬
రాజమండ్రి	+ ౧౧	+ ౧3	+ ౧3	+ ౧౪	+ ౧3	+ ౧3	+ ౧౧	+ ౧౦	+ ౯	+ ౯	+ ౯	+ ౧౦
విజయనగరం	+ ౨౪	+ 3౨	+ 3౪	+ 3౬	+ 3౪	+ 3౨	+ ౨౪	+ ౨౪	+ ౨౧	+ ౨౦	+ ౨౧	+ ౨౪
బరహంపురం	+ ౪౨	+ ౪౮	+ ౫3	+ ౫౫	+ ౫3	+ ౪౮	+ ౪౨	+ 3౬	+ 3౧	+ ౨౯	+ 3౧	+ 3౬

మా చ న

విజయవాడనుండి భారతి ప్రభుత్వము వారిచే నిర్ణయింపబడిన వైత్రేధి మాసారంభము (అనగా మేషుడి సాయన మాసారంభము) ల యందు కలుగు దేశాంతర విభుటికలు యీ ప్రచక్రమునందు చూపబడినవి. స్వగ్రామమునకు సమీపమందున్న పట్టణమునకు అభిష్ట మాసాదియందు గల విభుటికలను యీ చక్రముననుసరించి విజయవాడకు పశ్చిమదేశములయందుండువారు యీ సంచారముందలి తిథ్యాదులలో తీసివేయగాను, ప్రాగ్దేశములవారు కలుపగాను స్వస్థానమునకు సూర్యోదయాది తిథ్యాదికాలము లగుచున్నవి. యీ విజయవాడ యామ్యాత్తిర రేఖకు సమీపమందుగల దక్షిణో తర దేశములవారు ఇందు ఆయామాసములలో చూపిన +, - ధనర్చిహ్నులను గురించి సంస్కరించుకొన వలయును - ఇందుచూపిన విభుడి యలు మాసాదియందు చూపబడినవి. మాసమధ్యయందు త్రైరాశికముచే దేశాంతరమును గ్రహించి సంస్కరించినచో సూర్యోదయాది మూలతిథ్యాది కాలములగును. ఇష్ట గ్రామమునకు సూర్యోదయ గంటలు ప్రప్రకారము దేశాంతర విభుటికల కగు నిమిషములను ఈ విజయవాడ కగు సూర్యోదయ గంటలలో ధనర్చిహ్నులకు వ్యతిరేకముగా (అనగా విజయవాడకు పశ్చిమదేశముం దుండువారు కలుపగాను, ప్రాగ్దేశములు తీసివేయగాను) సంస్కరించినయెడల స్థాండర్ టైము ననుసరించి ఇష్ట గ్రామమునకు సూర్యోదయ గంటలగును; ఈ ప్రకారము సూర్యాస్తమయ కాలమును చేయదగను.

ల గ్నాం త కాలముల యందు దేశాంతర చక్రము

	మీన	మేష	వృష	మిథు	కర్కట	సింహ	కన్య	తుల	వృశ్చిక	ధను	మకర	కుంభ
మేనూరు	+19	+22	+24	+23	+20	+17	+13	+10	+8	+9	+11	+15
బెంగులూరు	+14	+17	+19	+18	+16	+13	+10	+7	+5	+6	+8	+11
అనంతపురం	+13	+15	+15	+15	+14	+12	+11	+9	+9	+9	+10	+11
బళ్ళారి	+16	+17	+17	+17	+16	+15	+14	+13	+12	+13	+13	+15
కర్నూలు	+11	+11	+12	+11	+11	+10	+10	+9	+9	+9	+10	+10
హైదరాబాదు	+8	+7	+7	+7	+8	+8	+9	+10	+10	+10	+9	+9
వరంగలు	+8	+2	+1	+1	+2	+4	+5	+6	+7	+6	+5	+4
తిరుపతి	+7	+9	+11	+10	+8	+6	+3	+1	—0	+0	+2	+5
నెల్లూరు	+4	+5	+6	+6	+5	+3	+1	—1	—1	—1	+0	+2
మద్రాస్	+4	+6	+8	+7	+5	+2	—1	—4	—5	—4	—2	+1
కుంభకోణం	+9	+13	+15	+14	+11	+6	+1	—3	—5	—4	—1	+4
కొంభపురం	+6	+9	+10	+10	+7	+4	+1	—2	—3	—3	—0	+3
భద్రాచలం	—2	—3	—3	—3	—2	—1	—0	+1	+1	+1	+0	—1
బందరు	—2	—2	—2	—2	—2	—2	—2	—3	—3	—3	—3	—2
రాజమండ్రి	—5	—5	—5	—5	—5	—5	—4	—4	—4	—4	—4	—4
విజయనగరం	—12	—14	—14	—14	—13	—12	—10	—9	—8	—8	—9	—11
బరహంపురం	—19	—21	—22	—22	—20	—17	—15	—13	—11	—12	—14	—16

ఇందు చూపబడిన లగ్నాంతకాలములు స్థాండర్ టైము ననుసరించి విజయవాడకు లగ్నాంతకాలము లగుచున్నవి. ఇతిర దేశములవారు, ఈ చూపబడినదేశాంతర చక్రము ననుసరించి, ఆయాలగ్నాంత కాలములకు చూపబడిన నిమిషములను, విజయవాడకు పశ్చిమదేశమున నుండువారలు ఆయా కాలములలో కలుపగాను, ప్రాగ్దేశములయం దుండువారు తీసివేయగాను, స్థాండర్ టైముననుసరించి ఇష్టమగు వాయా నగరములకు లగ్నాంత కాలము లగును. తిథులలో ప్రతిమాసము దిగువను ప్రతిరోజున లగ్నాంతకాలములు చూపబడినవి.

చంద్ర గురుడు - చలన

డా. బీవీకృష్ణమూర్తి బహుదాయంపట్ల ప్రభాతపాత్రాధ్యక్షులు
 ఛంద్ర సర్వని బహుదాయం పట్ల ప్రభాత పాత్రాధ్యక్షులు
 డా. భాగ్యలక్ష్మి, గొప్ప వర్ణములు, పద్మసంపద, పటసంపద కల్పము

రాజ మంత్రులు ఒకరగుచో ఫలము

డా. స్వయం రాజాస్థయం ముద్రియస్మిన్నై యదాభివృత్తి
 చోరాగ్ని శస్త్రపాదాభి వీర్యవై భూభుగాదయః||
 డా. వీర భయము, లక్ష్మణయము, రాజశీతి ఎక్కువగా నుండును.

సేనాధీపతి మధుడు - ఫలము

డా. వారాహత వారిధి కదావిచ్చన్తి సన్యాసి ఫలాస్మతాని|
 లోకాన్తరావీశిత రామరాతా వైశ్యాధివత్సే కల చంద్రబన్ధు||
 డా. మేధుములు గాలిచే కొట్టబడుదు. ఒకానొకప్పుడు వర్షించును. సన్యాసులు ఫలములలో కూడి యుండును. జనులు కామవీశితులగుదురు.

చంద్రాధీపతి నూర్పుడు - చలన

డా. సన్యాసీ శస్త్రని విరాచానిన సర్వసన్యాసి
 అతివైఖలం స్త్రీభయం కుమత్య చిణవాది సంభూర్ణం||
 డా. సన్యాసులు స్వగృహముగ ఫలించును. శుభి జాతరు ఎక్కువగుండును. సేనలు, శలవల ముగి సంభూర్ణముగా ఫలించును.

ధాన్యాధీపతి శుక్రడు - ఫలము

డా. అతివృష్టి సంభూర్ణం చ ఫలితా సన్యాజాతయః|
 మానవాని రుణ స్పర్శే శుక్ర ధాన్యాధీపేనతి||
 డా. వర్ణము తెక్కువ. సుభిక్ష్ణము, సన్యప్రతి, ఆరోగ్యము, కలుగును.

అర్హాధీపతి మధుడు - ఫలము

డా. అర్హాధీవాగ్ధే రజనీరథాళుజే వృషి బృర, సన్యాసి బహుసన్యాసః|
 కౌమారపాశుణ్ణజి వేస్త్రజాతికా ప్రభాత శోభాస్త్రీగతేన తాదృశాః||
 డా. వర్ణము, ధరలు, సన్యాసులు, తరమగ నుండును. కానూరు (మతలేద)లకు పోషణలకు జైనుకు శస్త్రజాతులకు వృద్ధిగ నుండును. ఇతర జనుల కల్గుగాదు.

మేఘాధీపతి మధుడు - చలన

డా. మధ్యవృష్టి ర్మందనగ్ధం మేఘా వాయు సమన్వితాః|
 మధ్యదేశే మహాద్వర్గం బుధే మేఘాధీపే నతి||
 డా. వర్ణములు, సన్యాసులు, పాదరథముగ నుండును. మేధుములు వాయువుచే కొట్టబడును. మధ్యదేశములందు వర్ణము తెక్కువ.

రసాధీపతి చంద్రుడు - ఫలము

డా. రసన్యాసిని సోమేతు రసాశ్చ ఫలితా వ్రధా
 అనందో రాజవర్గో వృష్టి రత్నకోక భవేత్||
 డా. రసేనాశుల ఫలించును. ప్రభువర్ణ మనకు అనందము, అధిక వర్ణ ముకు కల్గును.

సీరసాధీపతి నూర్పుడు - చలన

డా. సీరసాధీపతా సూర్య తామ్ర సన్యాసయోగః
 రత్నమహాశక్తి ముహూపం తామ్రతే వృద్ధి రుత్తనూ||
 డా. కాగి మంచించును, నిరతిమాణ్యములు, ముత్యములు పట్టినీర్ధర కల్గి యుండును.

పురోహితాదుల - చలన

డా. క్రూర గూఢం క్రూరం అభగ్రహం అభద
 పురోహితాది సర్వేషం భవేషి సమధ్యవత్||
 డా. పురోహితులు క్రూరులగుచో క్రూర ఫలమును శుభానిచో శుభఫలమును చేతురు.

సా ప స వర్ష రంభః

(15-3-1972 బుధరానె
 రావం వర్షాధీపతి మధుడు - ఫలము

డా. ప్రభాత వాయు ర్మసి మధ్యవృష్టి, ర్మదానావ ప్రార్థత రాజకోశః|
 బుకల్లనాగ్ధే వ్యవరం చ వన్యం శేషం వృద్ధి ర్మిరేకాదా||
 డా. సామాన్య వర్ణము. రోగ ఫలము. యుద్ధ ఫలము. ఉత్తరమగ రాజకోశము కల్గును. అపర(పైలు) పంటలు ప్రాతగాండకు వృద్ధి కలుగును.

పశుపాలకాది నిర్ణయము - ఫలము

అపిష్టజై శ్రీవృషః, పశుపంకః గోష్ఠ ప్రాసకో, గోష్ఠ బిహస్కరాన బంధామః|| సజ
 వృద్ధి సుభిక్ష్ణం చ బహు సన్యాస్త సంపదః సంభూర్ణ త్వు వృద్ధిశ్చ గోపితే పశునామితి|| సువృష్టి
 స్వప్రదేశానం త్వు సన్య సమృద్ధయః మధ్యదేశే మహాద్వర్గం రామేతు ప్రాసకే నదా. గోష్ఠ ప్రాసకే
 ఇత్వర్షః గోష్ఠ బిహస్కర్త ర్మి రదేవ ఫలం||
 డా. శ్రీవృష్ణుడు పశుపంకుడు గావున పశువులకు ఆరోగ్యము. సుభిక్ష్ణము. సన్య వృద్ధి, త్వు
 వృద్ధి కలుగును. బంధముడు వృద్ధిలో కల్గువాడు వృద్ధిపండి విడుమవాడు కనుక సువృష్టి, త్వు
 సన్య సమృద్ధి, సన్య దేశమున మహా వర్ణము కలుగును.

అథ కాది నిర్ణయము - ఫలము

ద్రోణ (నాల్గు కుంపములు) పరిమితం వర్ణం. సాధారణ వర్ణం అక్షక (కుంప) ప్రమాణం
 శో|| పక్షి యోజన విస్తీర్ణం శతయోజన ముప్పుతం, అక్షకన్య ప్రమాణంబు దేవమానేన గణ్యతే|| చిదా
 గము 8 భాగములు సమద్రమలయందు 9 భాగములు పర్వతమలయందు 3 భాగములు భూమి
 యందు వర్షించును. సత్పురాది లగాయతు కైత్ర బృ శుక్రవార (7-4-72) వర్ణంతం బోగం
 పిల్లి చేతిలోను, అది లగాయతు కైత్ర బృ శుక్రవారం (27-6-1972) వర్ణంతం బోగంపడును
 చేతిలోను, అది లగాయతు అవత్యరం బోగం ముసలి చేతిలోను కుంపముండును. పయస్సు పరితం||
 బాల్మము వృష్టి, వివాశలము. యోసము ఉత్తమ వృష్టి. వృద్ధ వాస్తవము సుభిక్ష్ణము. కుంపము
 బోగందాని చేతిలో యుండుటవలన సువృష్టి. సన్య సంపద కల్గును.

మేఘాధీ నిర్ణయము - చలన

కాలానుక మేధుము. దక్షిణదిగి మేఘాశ్చిత్తిః సన్య సమృద్ధి. చతురేషు వృక్షమున సంపద
 నామక మేధుము. వెనుకటి వాతలు. ఆహారానుభవ వాయువు, ఉత్తమ వృష్టి. పవల మనెడి మెరుపు—
 వాయు వీధ. స్ఫులితమనెడి గర్భితం. మంచి వర్ణము. క్షారమగు సముద్రము. వాయువుతో కూడిన

నాన. అనంతరము భూమిని మోయుచుండెను. ప్రజలకు ప్రభువులకు క్షేమము. భూమి-
అంతయు సమస్త ముప్పులతో పండి యుండును.

పర్వ దానాద్రి ప్రమాణములు (వింగోపకములు)

పర్వం గా ధన్యం గది శీతం గా త్రాణం గా ఉష్ణం గా మారుతం & ప్రజాపుష్టి & నా గా రాజవిజృంభణం గా ఉగ్రం & పుణ్యం & పాపం & గ్రా | వ్యాధయః గది ఉపశమనం & అంబరం గా అనాహారం గా మరణాని గా జ్ఞానం గది దేశస్థమే గది దేశ స్వాధ్యక్షం & చరభయం గా గాని అగ్నిభయం గది నా గది మృగపక్షిదం & నా గా కీటకభయం & నా గది మూషక వృ గాని పర్వద్రుతి & నా అం కమః గది లోభం గది మోహం గది మదం గది మత్తుగం & మఘం గా భోగం గది విదంబం గది మనోహరం గా ద్యౌః గా ప్రతిష్ఠా & అపతిష్ఠా గా ద్యౌః & ప్రమాదం గా సర్వత్రాతి & ప్రవృత్తి త్తి & గా ధాతువాదం గది భయం & శౌర్యం గా దుష్ట, విగ్రహం గది జ్ఞా, ప్రతిపాదనం గది సత్యం & అపత్యం & విశ్వానం గది అవిశ్వానం గది దయా గది విదయా గా వ్యాధయః గా (అం) గోమాయువు & నా & కీటకపు & నా & కలభపు & నా & ముకపు & నా & మత్తుజపు & నా & పృథ్వికపు & నా & వ్యాఘ్రపు & నా & (గం) సన్యపు & నా & ఖకపు & నా & పేకపు & నా & కుక్కుటపు & నా & (గ) ఖగపు & నా & గజపు & నా & మహిషపు & నా & మృగపు & నా & రాగపు & నా & అశ్వపు & నా & గజపు & నా & ఉష్ణపు & నా & చంద్రపు & నా & క్షత్రియపు & నా & వైశ్యపు & నా & శూద్రపు & నా & మృచ్చపు & నా & వంశపు & నా & వజ్రపు & నా & వైద్యపు & నా & గోమేధికపు & నా & పుష్కరాగపు & నా & మోక్షపు & నా & పీలపు & నా & వాక్యపు & నా & సూర్యపు & నా & సువర్ణపు & నా & రజతపు & నా & కాంచనపు & నా & లోహపు & నా & త్రపు & నా & సేనపు & నా & (గం) జ్ఞానం గది అజ్ఞానం & కాంచనం గది విష్ణు పుష్కం గది ధార్మికపుష్కం గది అధార్మికపుష్కం గది (గ) విద్యుత్ & శిలాపాతం & గర్భం & పుష్కం గది సమస్తీ & జ్వాలంత గది అంధజపు & నా & గతి & స్వేదజపు & నా & నా గా బుద్ధిదపు & నా & జలాయుజపు & నా & నా & సైవరపు & నా & జాగముపు & నా & (గ) (ప్రేమపు & నా & కాలిపు & నా & కుకుత్తుపు & నా & తిలపు & నా & మాదపు & నా & సర్వపు & నా & హంకపు & నా & అపకపు & నా & గోధూమపు & నా & కోదనపు & నా & సీయం గా పు గం యావనం గా నా & శ్యామాకపు & నా & రాజిమాకపు & నా & సీవరపు & నా & శిధిరాశ్వపు & నా & (గ) అతిపుష్కః & గా అనాపుష్కః & సన్య మూషకపు & నా & శబ్దపు & నా & ఖకపు & నా & స్వద్రక్ భయం గది పరద్రక్ భయం (గ) క్రుత్ & త్రిష్క & వైద్య & విద్రా & అలంబం గా ఉద్యోగం గది కాంతి & ప్రోభం & దంభం & మిత్రభేదం గా ఖం & యజ్ఞపుష్కః & ధంబు & సన్నిహి & గది ఉత్సాహం (ప్రతిపాత్యం గది (గ)).

రవిచార ఫలము - మేష సంక్రమణకాల ఫలము

చైత్ర బి అమా, (20) గు. ౫-౦-౧౫ రేష. రూ-౧౦ చైత్ర ౪-౬-౨౦ చతు ౨౫-3౦ దిన 3-౧౬ మేష రవి ౧2-౪౬
ఫలం! అమావాస్య సన్య నాశనం. గురువారం ధరణి మండును. దేవతి సుప్తస్థి. వైద్రుతి అనాపుష్కః, చతుష్పత్ వజ్రపుం కరస్థము. కర్కట లగ్నము సుభిక్షము. పూర్వాషాఢాది సవకము కుభయం. దినా భాగము ధరంధియు. అనాపుష్కః, అనారోగ్య కాలమున ధరంధియు. రాస్తమునకు రాజు లకు గోవులకు పీడ కల్గును.

ఆర్ద్రా ప్రవేశకాలిన తిథ్యాది ఫలములు

జ్యేష్ఠ బి గం బి. ౨౧-౪౯ చైత్ర ౬-౬-౨౦ పరి ౨౬-౩౦ గుర ౨౧-౪౯ దిన 3-౨-2౯ ఆర్ద్రా గి ర్భి. ౬-౬-౨౯
ఫలము! పాదత సుభిక్షము. బుధవారము సుఖం. స్వాతి ద్యౌః పుష్క. శుభయోగము సుప్తస్థి.

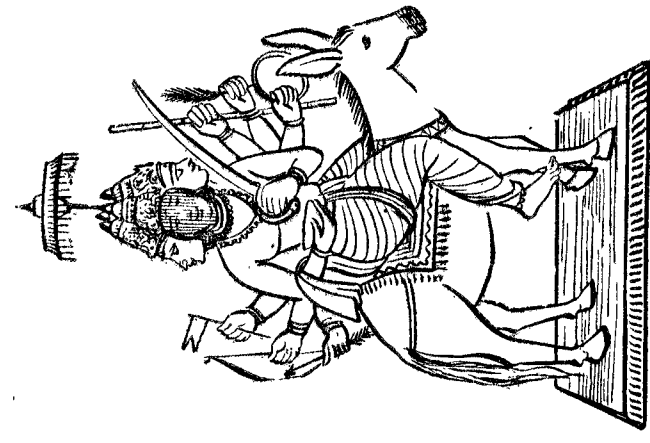
పరికల్పరము ధన దాన్య పుష్క. దివాగ్ర సన్య నాశనము. ఆర్య హయ కాలము మహాధర్మము. స్వాత్వాది పల్లవిరము గావున సుఖాంగ్యములు కల్గును.

మకర సంక్రాంతి పురుష లక్షణము

పిష భు ౯ బి. 33-౨౪ అశ్వి ౧౪-౪ పిష 3-౬౩ పిష ౫-౨౫
భా ౫-౫౮ ఉష ౨ మకర శత్రుత్వం ౭౪౫ రర-౪౫
శా. అమృతం విశాలాక్ష లంబభూ ద్విర్మ వాసః
అమృతావా శ్రుతుర్మక్త పుంకాత్తి పురుషస్త్రియః
శతయోజన మోహిత్యం పిష్టిర్గం ద్యౌధరి స్త్రీతం
ఏవం యోగంహ విజ్ఞేయం సర్వ రాత్రి పురుషాకృతే.

అన్య పురుష స్వ మైన నామగోయం.
కూడాణా మర్షం. అగ్రుణం స్పృసం.
కుభం భవతి. వీరయంగ్మత ధారణం. తద్దా
న్య నాశనం. పీత వస్త్రం. పీత పన్న నాశ
నం. గోరూపన గంధం - చతు హవి ముక్తా
పుష్పం రమికారిష్కం. వజ్రభరణం. యోగ
హవి అయః పాత్రే అపూప భోజనం. అయో
నాశనం స్త్రీలక భయం. అంబాశులం ప్రజా
పీడా కరహానం మహిష నాశనం. దండ
యుధం. యుద్ధం భవతి, నీల పృష్ఠం.
నీలాశ్మ నాశనం. చక్రధారణం. రాజ్యం
కుభం. పశ్చిమదిగ్గానం తద్వైకారిష్కం. వైరా
గినీ చేషి, ప్రజానాం సుఖం. సుహృ భవతి.
ప్రజాపుష్కః.

వక్షసం! ఉక్తస్త్వే తదా పిషే
మలరస్థే దివాకరః |
ప్రజానాం వ్యాధివీద్య
ప్రసాదాం సమరం భవతి!

తిథ్యాది ఫలములు : దశమి (పీత). అదివారం క్షామం. భరణి శూద్ర హవి. సాధ్యనామ యోగం పూర్ణఫలం. 24 వ మహారాత్రం సమహవి. రాత్రి, రాత్రి సంపరిసమారంకు హవి. తైత్తిల, సుప్తస్థి. తుల స్త్రువు సుఖము.

పూర్వా ర్షులు

మేష, మిథున, కర్కట, తులా, ధనుర్మాసేషం యావనాశ యోగే కుంకుమ, హంగు. కాంస్య తైలైరంధ గోధూమ కన్నూర్వాదినాం భూస్వార్యః. దావాన్య హరిక వస్త్ర కర్కార లవణ కులత్త లవంగ పుష్ప సీసాదినాం అత్మర్యః. సువర్ణ రజత కార్వాసముద్గ మరీచి నాగవర్షిదళ భీర జాడపట్టా వికాయన శ్రీగంధ క్రముక శర్కరారేహం సమార్క. పుష్పత కర్కట సింహం కుంభ మీస మాసేషం యావనాశాదినాం సమార్క. భూస్వార్యః. భూస్వార్యః. మహర్షాదినా మత్మర్యః.

మంత్రి గురుడు - ఫలము

జో. జీవేష్వరస్వామి బావానూరి సంగమ ప్రభాతాద్వైతాన్ని అవ్వించాడు. ఫలము సద్గుణ బహుళం. పుష్కరా ప్రజా సేవకులకు ఉపకారం.

రాజ మంత్రులు ఒకరగుచో ఫలము

జో. స్వయం రాజాస్వయం ముద్రియన్మిస్తు జై మదాభవేతి చోరాగ్ని శస్త్రజాధాని వీర్యవై బాధుగాడయి||

జో. వారభము, అభిధయము, రాజభీతి ఎక్కువగా నుండును.

సేనాధిపతి బుధుడు - ఫలము

జో. వరాహరా వారధరా కదావిష్టవై సద్గుణ శరాభిలాని! చోరాస్థిరా వీరీక కామచారా స్త్రైస్సాధివత్ ఫలం చంద్రబస్మ||

జో. మేనుములు గాలిచే కొట్టబడును. ఒకానొకప్పుడు పర్వించును. సన్యులు సమయలో కూడి యుండును. ఆనంది కావీడితులగుదురు.

చర్యాధిపతి సూర్యుడు - ఫలము

జో. సర్వవేగే శస్త్రుని విరాచాదివ సర్వసత్సాని

జో. అతిపుంశం ద్వితిధయం కుభుత్వ పణాది సంహృత్సం||

జో. సన్యుములు స్వప్రభుగా పరించును. అతి జాడలు ఎక్కువగా నుండును. సేనగలు, ఉపసం ముగి సంహృత్సముగా పరించును.

ధాన్యాధిపతి శుక్రుడు - ఫలము

జో. అతివృష్టి స్పృశ్యం చ పరితా సన్యుజాతయః మానానీ రుజ స్పృశ్యే శుక్రే ధాన్యాధిపతి||

జో. వర్షము లెక్కువ నుభిక్తము, సన్యువృద్ధి, అలౌగ్యము, కలుగును.

అర్హాధిపతి బుధుడు - ఫలము

జో. అర్హాధిపాధే రజనీకరాత్మజే వృషి యర, పన్నెని బహునిమన్యుః కామారసాద్భుజి నేస్త్రజాలికా ప్రభాత శోభాన్వితరేవ తాదృశా||

జో. వర్షము, ధరలు, పన్నుములు, తరచుగా నుండును. కామరాలు (మరణేధ)లకు పోషణలకు శక్తి పుంశు ఇస్త్రజాలికలకు వృద్ధిగా నుండును. ఇతర జనం కల్గుగాదు.

మేనూనాధిపతి బుధుడు - ఫలము

జో. మధ్యవృష్టి రృద్రదన్యుం నేనూ వాయు సమన్వితాః మధ్యధేనే మహావర్షం బుధే నేనూనాధిపతి సతి||

జో. వర్షములు, పన్నుములు, సాధారణముగా నుండును. మేనూనూ వాయువృధే కొట్టబడును. మధ్యధేనములందు వర్షము లెక్కును.

రరాధిపతి చంద్రుడు - ఫలము

జో. రుద్రస్థిమిది సోమేతు రసాత్మ సతి||

జో. అపరధే రాజవర్ష, వృష్టి, రత్నధాని భవేతి||

జో. రత్నాతుల కలిగియున్న ప్రభువర్ష మనకు అపరధపు అధిక వర్ష ముకు కల్గును.

సేన సాధిపతి సూర్యుడు - ఫలము

జో. సేనాధిపతౌ సూర్యే కామ వర్షసయోరసి రత్న మాణిక్య ముక్తాహం తాయతే వృద్ధి బుద్ధి సూ||

జో. రాగి, మంజుగంధము, చంద్రమాణిక్యములు, సువర్ణములు పట్టినిధిర కల్గి యుండును.

పురోహితాదుల - ఫలము

జో. క్రూర గ్రూరులం క్రూరం బుధగ్రూరులం బుధం పురోహితాది సర్వేషాం భవేతిక సమబ్ధివన్||

జో. పురోహితాదులు క్రూరులగుచో క్రూర ఫలమును బుధులగుచో ఉభయఫలమును చేతుడు.

సా ప న ప ద్ధ రం భః (15-3-1972 బుధవార)

పాపం వర్షాధిపతి బుధుడు - ఫలము

జో. ప్రభాత వాయు భృని మధ్యవృష్టి, రృద్రావత ప్రాప్తత రాజకూటా బుద్ధివాక్ సన్వరంచ వన్యం శ్రీష చ వృద్ధి ర్నివరణకాచం||

జో. సేనాస్య వర్షము. చోగ భయము. యుద్ధభయము. ఉత్తరమగ రాజకౌషము కల్గును. అపర(వైదు) సంయుక్త ప్రాతగాండకు వృద్ధి కలుగును.

ఎవపాలకాది నిర్ణయము - ఫలము

జో. అపృష్ట శ్రీపుష్ప : పశుపంశః గోష్ఠ ప్రాసక్, గోష్ఠ బహిష్కర్తృక ఇరామణి పశు వృద్ధి మధ్యం చ బూ సన్వర్ష సంపదః సంహృత్త త్పూణ పృథివీ గోపితే పశువాయతే|| మవృష్టి స్పృశ్యదేశాం త్పూణ సన్య సమృద్ధయః మధ్యధేనే మహావర్షం రామేతు ప్రాసక్ సదా. గోష్ఠ ప్రాసక్ ఇత్యర్థః గోష్ఠ బహిష్కర్తృ రక్షి తదేవ శం||

జో. శ్రీపుష్పిడు పశుపంశుడు గావున పశువులకు లభ్యము. మధిక్తము. పశ్య పృద్ధి, త్పూణ కలుగును. ఇరామణుడు వృద్ధిలో కల్గువాడు చొడ్డినండి విడుచువాడు కనుక సువృష్టి, త్పూణ సన్య సమృద్ధి, మధ్య దేశమున మహా వర్షము కలుగును.

అథకాది నిర్ణయము - ఫలము

జో. ద్రోణ (వల్ల కుంచములు) పరిమితం వర్షం. సాధారణ వర్షం అగ్రక (కుంద) ప్రమాణం శో|| పుష్టి యోజన విస్తీర్ణం శతయోజన మున్నతం, అగ్రకన్య ప్రమాణంకు దేవమానేస గణ్యతే|| పిద గము. 8 భాగములు సమృద్ధములందు 9 భాగములు పశ్యతములందు 3 భాగములు భూమి యందు వర్షించును. వర్షాధిపతి లగాయతు వైశ్రవం బృతవం (7-4-72) పర్యంతం బోగం వీర్తి చేతిలోను, అది లగాయతు జ్యేష్ఠ, బృతవం (27-6-1972 : పర్యంతం బోగంపడును చేతిలోను, అది లగాయతు ఆశ్విని, బోగం మునిలి చేతిలోను కుంచముండును. పయస్య చేతిలో బాల్యము పుష్టి, వివాశపము. యోశపము ఉత్తర వృష్టి. వృద్ధ హస్తము మధిక్తము. కుంచము బోగంపాసి చేతిలో యుంచుటవలన మవృష్టి . పశ్య సంపద కల్గును.

మేనూనాది నిర్ణయము - ఫలము

జో. కాలావక మేనుము. రక్షిణిది మేనూనూత్తి : పశ్య సమృద్ధి. పశురేషు పశుమున సంపద వామక మేనుము. వెనుకటి వామం. ఆవహ నాభుక వాయుస్య ఉత్తర వృష్టి. పశం మనెడి మెరుపు— వాయు వీర. స్మృతిమనెడి గర్భితం. మంచి వర్షము. క్షారమనెడి సమృద్ధము. వాయుస్యో కూడిన

పట్టిక, మేతల హాసయోగ: యావనాశాసనా మత్సర్య: ధాన్యాదీనాం సమార్థ: సువర్ణాదీనాం శూన్యాద్య:

చంద్రచారము

చ్యోష, శు. పాత్యమి సోమవారముగాన గోళులకు క్షీర సమృద్ధి. సత్య సృష్టి. క్షేపము. సుఖి క్షము. అశ్వము కల్గును. అశ్వశ శు. వసమి ఖనిరం గాపున తాపమును కలుపును. అశ్వశ శుద్ధ సమి సృష్టితో కూడినదిగాన వాయువీడ. విత్తములు అందుట కష్టము. అశ్వశ కృష్ణ, క్షేపమున గోపాణి దళమితో కూడినదిగాన సత్య సమృద్ధి.

అధికవైశాఖ భాద్రపద పాద మాసములు ౧ జనివారములు. విజృంభణ శాఖ అభ్యయన మాస మాస ములు ౧ అదివారములు. అశ్వశ కార్తిక ఫాల్గున మాసములు ౧ మంగళవారములు వర్షియవి. ౧ అది వారము లగునో దుర్భిక్షము. ౧ మంగళవారములగునో యుద్ధ భయము. ౧ జనివారములగునో దుర్భి క్షము. భూవంశము మే. ఉపద్రవములు వాటిల్లును.

చాంద్రార్షులు

చైత్ర విజృంభణ భాద్రపద పాద ఫాల్గున మాసము యావనాశాసనాం సమార్థ: ధాన్యా దీనాం శూన్యాద్య: సువర్ణాదీనా మత్సర్య:

అధిక వైశాఖ జ్యేష్ఠ మాసయోగ: యావనాశాసనా మత్సర్య: ధాన్యాదీనాం సమార్థ: సువ ర్ణాదీనాం శూన్యాద్య:

అశ్వశ శ్రావణ, కార్తిక మార్గశిర, మాఘ మాసము యావనాశాసనాం శూన్యాద్య: ధాన్యా దీనా మత్సర్య: సువర్ణాదీనాం సమార్థ:

కుజచారఫలము

వక్షత్రచార ఫలము వృష జ్యోతిషాన్నియోగముల యందు చూడవలెను.

మధుచారఫలము

- (1) చైత్ర బి అశ్వుమి. శుక్ర. ఉత్తరాభాద్రావక్షత్రే ప్రాగుడయం.
- (2) జ్యేష్ఠ శు పషి. ఖి. అశ్వా వక్షత్రే పశ్చాదుడయం.
- (3) శ్రావణ శు పషి. మంగళవారతే అశ్వశ వక్షత్రే ప్రాగుడయం.
- (4) అశ్వియుజ శు వి. సోమ. సౌమీ వక్షత్రే పశ్చాదుడయం.
- (5) కార్తిక బి వి. శుక్ర. అమరాధ వక్షత్రే ప్రాగుడయం.
- (6) మాఘ శు. చతు. శుక్ర. శతతార వక్షత్రే పశ్చాదుడయం.
- (7) ఫాల్గున బి వి. మంగ. పూర్వాభాద్రా వక్షత్రే ప్రాగుడయం.

ఫలము:— ఉత్పాతములేనినో బంధ దర్శనము కాదు. వర్షములు అనుభవించినో బుద్ధదర్శన పైన వర్షములు పడవు. వర్షములు అనుభవించునో పక్షింపను. 3, 4, 5, 6, 7 బాగ్భయం. పహివీడ. దుర్భిక్షము. కల్గును. 1-2 శుభవదం.

గురుచారఫలము

శు. సంవత్సరము 1 ధూరాశి. 2 మకరరాశియందు గురు వనామము. 1 ధూరాశి ఫలము:— అందరికు క్షేమము. అశ్వము కల్గును. వృషములు కంపూర్ణముగ ఫలించును. శూమియంతయు అవంధ ముగ మండును. 2 మకరరాశి ఫలము:— చక్కటి వర్షములు. స్థిరవంశగౌరవశక్తికైన నర్హతలకు అనం దము కల్గును. రోగ భార లేకుండును. ప్రశాంతత కల్గును.

శుక్రచారఫలము

శ్యేష్ఠ శు వి. మంగ. మృగశిర్షా వక్షత్రమున ఉత్తర మార్గమున గణిడియందు ప్రాశమ మండ లమున వృషము దిశను అభ్యుపించి ఈ శుద్ధ ద్వాదశి శుక్ర! ఆ వక్షత్రమునందే ఆ పథియందే ఆ వంధలము సనే తూర్పు దిశను ఉదయించెను. ఉత్తర మార్గమున సుఖిక్షము. సుప్రసిద్ధ. గణపతియందు యోగక్షేపము. ప్రభుమండలము కుంభ మధ్యము కల్గును. లంఘనము మంగళ మాహిష కలిందేహిమలకు వీడ కల్గును. మాఘ బి ౧౦ మంగ. భువనా వక్షత్రమున మధ్యము మార్గమున భారద్వా వి ిధియందు ఆరవ మండలమున తూర్పు దిశను లక్ష్మియందేను. సుప్రస మార్గమున జాగర్ధ వి ిధియందు సమ్యములు. ధరిలు మధ్యరకులు నంపిను. ఆరవ మండలము కర్కశ గోష్ఠ భాగములు గోష్ఠులు మొదలగు పద పంచద కల్గును. అమలము భయము కల్గును.

శనిచారఫలము

శు. వత్సరముంతయు వృషభరాశియందు సంవారము. తర్కశిలము:— మంత్రులకు ధాన్యమునకు ధరలకు రాజాను సేవకులకు వీడ కల్గును. అవస్థి, పాంచాల, కోసల, మద్ర దేహిమల కలిష్యము. భృత్తిశా వక్షత్ర సంచారము వలన శ్రైవరలకు, సేనానాయకులకు వీడ. రోహిణి వక్షత్ర సంచారము వలన కోసల, మద్ర, కాశి, పాంచాల దేహిమలకు రథ చోదకులకు అలిష్యము. మృగశిరా వక్షత్ర సంచారము వలన బాలురకు బుద్ధిశక్తులకు యుక్తము చేయు యజమానులకు, యోగ్యులకు, మధ్య దేహిమలకు వీడ. శ్రీధ సంచారము అధిమ ఫలం.

కూర్మచక్రవశమునఫలము

అయోధ్య, మిథిం, చంపా, కంస, పెండ్ల, అంతర్వేది, కన్యాకుబ్జం, ప్రయాగ మొదలగు మధ్య దేశముల కలిష్యము.

చేశారీప్రయోగములు

- 1. చక్రరాడి ప్ర. అవత్యరం వృషతే శనిస్థితి ఫలము:— పంశ, అంశ, కాశీర, కశింగ, గోడ, సీరావ్ర, దేశములకు అశుభ ప్రదం.
- 2. చైత్ర శు శుక్రవార ప్ర. అధిక వైశాఖ బి ౪ మం పర్వం. కుజ ఖగ్య రేఖలో స్థితి ఫలము:— అయోధ్య, లంక మధ్య దేశమున కలిష్యము.
- 3. అధిక వైశాఖ బి ౪ మం ప్ర. జ్యేష్ఠ శుక్ర అవివార పర్వం. కుజ గుర్రోత్సవ మస్తక స్థితి ఫలము:— (2వ యోగము చూడడు)
- 4. భాద్రపద బి ౧౦ సోమవార ప్ర. మాఘ శుక్రమంగ పర్వం ప్రాస్తా గ్రహము శరేర్పకం. ఫలము:— దుర్భిక్షము. గొప్పభయము. స్నేహితులకు విరోధము. అవర్ణము కల్గును.
- 5. భాద్రపద బి ౧౦ సోమవార ప్ర. మాఘ శుక్ర మంగళవారపర్వం వృషభ శనివైక్రం ఫలం:— గుర్రములును, విడుగులను, మనుష్యులను గోళులు మూడువంతు మిగులునట్లు నష్టము సంభవించును.
- 6. మార్గశిర బి ౧౧. ప్ర పాష బి ౩౦ వ్య శనివార ష. వృషభశని వృష్టిక కుజ ఫలము:— దుర్భిక్షం. ప్రభుమరణం. అశలి దస్త్రికలు. యుద్ధ భయం కలుగును.
- 7. మార్గశిర బి ౧౧ గు. ప్ర. పాష బి ౩౦ వ్య శనివార ష. కుజ శనృష్టుమస్తక స్థితి ఫలము:— (2వ యోగము చూడడు)
- 8. ఫాల్గున బి ౧౩ శనివార ప్ర. అవత్యరం కుజ గుర్రోత్సరశాస్థితి ఫలము:— అనావృష్టి. నద్యులు ఎండిపోవును.
- 9. ఫాల్గున బి ౧౩ శనివార ప్ర. అవత్యరం కుజ గుర్రోత్సరశాస్థితి: (2 వ యోగము)

ఇత్యాద్య:

ప్రదుడు. పీల్చు మీసము రహితం 11-33 ద్వారక చంద్రుడు. వివాహాలు మేషము రాగం 1-55

జోడై 1 వంప శని శతతార అన్నప్రశానములు నింహము ప గం 10-20. గర్వాధానములు వివాహము రాగం 11-30 రిఫ చంద్రుడు. నవవధూ ప్రవేశమును మేషము రాగం 1-57.

3 సప్త సోమ ఐదా వివాహములు మీసము రాగం 11-21 అన్న చంద్రుడు.

4 అన్న పు. మంగ. రవతి. వివాహములు మేషము రాగం 1-45 ద్వారక చంద్రుడు.

అ ప్తా థ మా న ము

17 శు. నవ. సోమ. హస్త. అన్నప్రశానములు నింహము ప గం. 9-20

19 ప. బుధ. స్వతి. అన్నప్రశానములు నింహం చోరం ప గం 9-15

29 బ. తది. శని. శత. అన్నప్రశానములు కన్య రాజ పం ప గం 10-12 వశ్య చంద్రుడు.

క్రొ వ ణ మా న ము

అమ్మ 11 శు. విడి. శుక్ర. పూ. ప. గర్వాధానములు మీసము రాగం 8-50 అరిల చంద్రుడు.

దీపికే మేషములన్ని రాగం 11-16 ఉప. వివాహములు మేషము బలీ రాగం 3-34

12 తది. శని. ఉప. అన్నప్రశాన వివాహములు తుల పగం 10-54 ద్వారక చంద్రుడు.

గర్వాధానములు మీసము ముసం రాగం 8-46 వివాహములు మేషము చోర పం రాగం 11-12 వశ్య చంద్రుడు. వివాహములు మేషము బలీ రాగం 3-30.

13 చది అది. హస్త. అన్నప్రశాన వివాహములు కన్య మతా ప గం 9-12 అన్న చంద్రుడు.

గర్వాధానములు మీసము మతా రాగం 8-42 వివాహములు మేషము బలీ రాగం 3-25.

14 పంప. సోమ. శుక్ర. అన్నప్రశాన వివాహములు కన్య పగం 9-8 అన్న చంద్రుడు. మవ వధూ ప్రవేశములు మేషము రాగం 11-4

17 అన్న గురు. అనూ. వివాహ గర్వాధాన నవవధూ ప్రవేశములు మీసము రాగం 8-25 తది రాగము.

18 నవ. శుక్ర. అనూ. అన్నప్రశాన వివాహములు తుల పగం 11-48.

24 పూర్ణి. గు. శత. నవవధూ ప్రవేశములు మేషము రాగం 10-24. నవవధూ ప్రవేశములు మేషము బలీ రాగం 2-42.

25 బ. ప. శుక్ర. శత. నవవధూ ప్రవేశములు మీసము పగం 7-54 ద్వారక చంద్రుడు.

26 విడి. శని. ఉప. వివాహములు మేషము మతా రాగం 2-35

27 తది. అది. ఉప. అన్నప్రశాన నవవధూధానములు కన్య పగం 8-17 కప. వివాహములు మీసము రాగం 2-31

28 చది. సోమ. కేవ. అన్నప్రశాన నవవధూధానములు కన్య పగం 8-13.

31 గస్త. గురు. రోహ. వివాహములు మేషము రాజం రాగం 9-57 పగూ చంద్రుడు.

రా ద్ర వ థ మా న ము

నవ్వం 10 శు. శని. అది. హస్త. అన్నప్రశానములు కన్య ఉ గం 7-23 అన్న చంద్రుడు. తుల మతా ప గం 10-12 రిఫ చంద్రుడు.

అ ది క వై రా థ మా న ము

సిరిక్ 26 శు. శ్రవణ. బుధ. హస్త. మీసంతాన్నప్రశాన ధోరహోదా హల కర్మాదులకు మిథునం చోర పం ప గం 10-36.

30 బ. వి. ఆ అనూ. మీసంతాన్నప్రశాన ధోరహోదా హల కర్మాదులకు మిథునం ప గం 10-20 వశ్య చంద్రుడు.

మ 1 తది సోమ. అనూ. మీసంతాన్నప్రశాన ధోరహోదా హల కర్మాదులకు మిథునం ప గం 10-16 వశ్య చంద్రుడు. నక్షత్ర నింది.

ని ష వై రా థ మా న ము

10 శు. చది మంగ. పూ. నవవధూ ప్రవేశములు కుంభము రాగం. 1-49 మేషము మతాం రాగం 4-57.

18 ప. గురు. అశ్వి. మీసము రహితం రాగం. 2-18 మేషములన్ని తె. గం. 4-49

19 సప్త. శుక్ర. ము. నవవధూ ప్రవేశములు కుంభము రాగం 1-36 వివాహములు మేషము ముసం తె. గం 4-45.

21 నవ. అది. ఉప. వివాహములు మీసము రాగం. 2-10 వశ్య చంద్రుడు. మేషములన్ని తె. గం. 4-31.

23 వివా. మంగ. హస్త. నవవధూ ప్రవేశములు వివాహం రాగం 2-2 వివాహములు మేషము తె. గం. 4-29 వశ్య చంద్రుడు.

24 ద్వారక. బుధ చిత్ర వివాహములు కుంభము చోర పం రాగం 1-16 ఏకార్కము. నవవధూ ప్రవేశములు మేషము చోర పం తె. గం. 4-25

25 శ్రవణ. గు. స్వతి. వివాహములు కుంభము రాగం. 1-11 నవవధూ ప్రవేశములు మేషము ముసం. తె. గం 4-20

27 చతు శని. అనూ. వివాహములు కుంభము మతాం రాగం 1-4 పీల్చుకు వివాహము రహితం రాగం. 1-46

జోడై 1 బ చది గురు శ్రవణ వివాహములు మేషము రాగం. 3-48.

2 వంప శుక్ర చది వివాహములు మీసము రాగం 1-23 వశ్య చంద్రుడు.

3 వశ్య. శని ధని అన్నప్రశాన వివాహములు నింహము ప గం. 12-1 వశ్య చంద్రుడు. వివాహములు కుంభము చోరం రాగం 12-36 అన్న చంద్రుడు. మీసములన్ని రహితం రాగం 1-19 ద్వారక చంద్రుడు. శతరాచ. పప వధూ ప్రవేశములు మేషము మతాం రాగం 3-45.

4 పూ. ఆ శత నవవధూ ప్రవేశములు కుంభము రాగం. 12-28 అన్న చంద్రుడు.

6 నవ మంగ. కేవ. వివాహములు వివాహము మతాం రా. గం. 1-7 అన్న చంద్రుడు.

కేవే వై రా థ మా న ము

13 శు. సప్త. అది ఉప అన్నప్రశానములు నింహము మతాం ప గం. 11-16 అన్న చంద్రుడు.

24 శ్రవణ. శని అనూ. అన్నప్రశానములు నింహము మతాం ప గం 10-52.

29 బ తది గురు శ్రవణ వివాహములు కుంభము రాగం 10-55 ద్వారక చంద్రుడు మీసములన్ని మతాం రాగం 11-37 వివాహములు మేషము మతాం రాగం 2-4

30 చది శుక్ర ధని వివాహ గర్వాధానములు కుంభము మతాం రాగం 10-51 అన్న చంద్రుడు.

పా శ మా స ము

- 1973 సంవత్సరం—జనవరి
 7 తుద్య. తది. ఆది. శ్రవణం అబ్బుప్రశాసమునకు మకరం క నం 8—4 అబ్బుచంద్రుడు.
 8 చవి. సోమ. ధని. అబ్బుప్రశాసమునకు మకరం క నం 8—1 కుంభము మతాం క నం 10—19 అబ్బుచంద్రుడు. మీనమున్న రహితం క నం 11—4 ద్వాదశ చంద్రుడు
 11 వర్త. గురు. ఉభా. అబ్బుప్రశాసమునకు మకరం క నం 7—48
 12 అద్య. శు. రేచ అబ్బుప్రశాసమునకు మకరం చోరపం క నం 7—44
 24 బ. పంచ. బు. హస్త. మీనంకాదులకు మీనము రోగం క నం 9—59

మా ఘ మా స ము

- ఫిబ్రవరి 4 శు. పా. ఆది. శత. గర్భాధానమునకు కన్య రాం 9—42 షష్ఠ చంద్రుడు.
 5 విది. సోమ. శత. అబ్బుప్రశాసనయనాదులకు కుంభం క నం 8—24 అబ్బుచంద్రుడు.
 అబ్బుప్రశాసాదులకు మీనము రాజ పం. క నం 9—11 రేఖచంద్రుడు. పూర్వా. గర్భాధానమునకు కన్య రాం 9—38 షష్ఠ చంద్రుడు.
 9 షష్ఠి. శుక్ర. అశ్వి. అబ్బుప్రశాసనయన వివాహములకు కుంభము మతాం పం నం 8—13
 15 శ్రమో. గురు. పుష్య. అబ్బుప్రశాసాదులకు మేషము క నం 10—57 నవమీ ద్వాదశ కాదులకు తం రా నం 11—49
 16 చతు. శుక్ర. అశ్వి. వాసీకాపారంభాదులకు మకరం జలనక్షరం తె నం 5—22
 17 పూర్తి. తది. మఘ. వివాహమునకు మేషము చోర పం క నం 10—49 తులయున్న రహితం రా నం 11—41
 18 బ. పా. ఆది. పూర్ణ. తులా రహితం రా నం 11—36
 19 విది. సోమ. ఉభ. కన్యా రహితం రా నం 8—42 అబ్బుచంద్రుడు. తులా మతాం రా నం 11—32 రేఖచంద్రుడు.
 21 చవి. బుధ. చిత్ర. అబ్బుప్రశాసాదులకు మీనము పం 8—7 అబ్బుప్రశాసనయన వివాహములకు మేషము క నం 10—34 షష్ఠ చంద్రుడు. వివాహ గర్భాధానములకు కుంభ రా నం 11—25 ద్వాదశ చంద్రుడు. వివాహములకు మకరం జలి తె నం 5—3.

పా ల్ప న మా స ము

- మార్చి 7 శు. తది. బుధ. రేవతి. అబ్బుప్రశాసాదులకు మేషము మతాం పం 9—38 ద్వాదశచంద్రుడు.
 8 చవి. గురు. అశ్వి. అబ్బుప్రశాసాదులకు మీనము రాజపం క నం 7—8
 12 అద్య. సోమ. మృగ. అబ్బుప్రశాసమునకు మీనము క నం. 6—52 మేషము రహితం క నం 9—18
 19 బ. పా. సోమ. ఉభ. అబ్బుప్రశాసమునకు మేషము క నం 8—46 అరింటచంద్రుడు.
 21 తది. బుధ. చిత్ర. అబ్బుప్రశాసమునకు మేషము మతాం క నం 8—43
 22 తది. గురు. స్వాతి. అబ్బుప్రశాసమునకు మేషము క నం 8—38 శ్రీః శ్రీః
 N.B. రాజపంక్తి ప్రాంతవాసులు ఈ చూపిన ముహూర్త గంటలలో 5 నిమిషములను తీసివేసి, విజయనగర ప్రాంతవాసులు 11 నిమిషములను తీసివేసి వార్షిక సుముహూర్త సమయములను, వరంగల్లు ప్రాంతవాసులు 4 నిమిషములను కలిపి, హైదరాబాద్ ప్రాంతవాసులు 6 నిమిషములను కలిపి గణించవచ్చును. ఈ విధముగనే తిరులలో చూపిన అగ్రాంత కాంక్షలను గణించవచ్చును.

అ శ్వి య మా స ము

- 11 చవి. సోమ. చిత్ర అబ్బుప్రశాసమునకు కన్య మతాం క నం 7—19 తులయు రహితం క నం 10—8 అబ్బుచంద్రుడు.
 14 షష్ఠి. గురు. ఆషా. అబ్బుప్రశాసమునకు కన్య క నం 7—6
 అప్ర 9 శు. విది. సోమ. స్వాతి. చోరాహార వివాహములకు తుల నమ పం క నం 8—18 అబ్బుచంద్రుడు. గర్భాధానములకు మేషము సా నం 7—23
 10 తది. పంచ. ఆషా. వివాహములకు సింహము రా నం 3—44
 11 చవి. బుధ. ఆషా. వివాహములకు కర్కాటకము రాజపం రా నం 12—30 సింహము రహితం రా నం 3—40
 12 పంచ. గురు. శ్రేష్ఠ. నవమీనకు కర్కాటకం రా నం 12—26
 14 వర్త. వి. పూర్ణి. గర్భాధానమునకు మేషము మతాం రా నం 7—4
 17 చవి. పంచ. శ్రవ. విజయదశమి గావున నవప్రస్తాభరణ ధారణ రాజ దర్శనాదులకు మకరం క నం 1—26 భిష్మ. వివాహములకు సింహం మతాం రా నం 3—17 షష్ఠ చంద్రుడు.
 18 దశ. బుధ. శత. నవమీనకు సింహము రా నం 3—9
 24 బ. విది. పంచ. రోహి. వివాహములకు సింహము రా నం 2—44 నగ్నహాచంద్రుడు.
 28 నవ. వి. పుష్య. నవమీనకు కర్కాటకము రా నం 11—23 అబ్బుచంద్రుడు.

కా ర్తి క మా స ము

- నవంబరు 8 శు. విది. బుధ. శ్రేష్ఠ. నవమీనకు ప్రవేశమునకు సింహము మతాం రా నం 1—49 కన్యయున్న రహితం రా నం 3—25
 16 దశ. గురు. ఉభా. నవమీనకు ప్రవేశాదులకు కన్య మతాం రా నం 2—56
 17 పిశా. శుక్ర. ఉభా. వివాహములకు కర్కాటకము రా నం 10—5 రేఖ. నవమీనకు ప్రవేశాదులకు కన్య రా నం 2—51
 18 ద్వాద. శని. అశ్వి. వివాహములకు కర్కాటకము రా నం 10—2
 19 శ్రమో. ఆది. అశ్వి. అబ్బుప్రశాసన వివాహములకు మకరము క నం 11—16
 21 బ. పా. పంచ. రోహి. వివాహములకు సింహం చోరపం రా నం 12—59 నగ్నహాచంద్రుడు—
 25 పంచ. వి. పుష్య. నవమీనకు ప్రవేశాదులకు కర్కాటకము రా నం 9—34 అబ్బుచంద్రుడు.
 26 షష్ఠి. ఆది. మఘ. వివాహమునకు కన్య రా నం 2—16 ద్వాదశచంద్రుడు.
 29 నవ. బుధ. ఉభ. వివాహగర్భాధానములకు కర్కాటకము రా నం 9—18 వివాహ నవమీనకు ప్రవేశాదులకు సింహము రా నం 12—28 వివాహ నవమీనకు ప్రవేశాదులకు కన్య చోరపం రా నం 2—4 అబ్బుచంద్రుడు.

మా గ శ ర మా స ము

- డిశం 10 శు. చవి. ఆది. శ్రవ. గర్భాధానములకు కర్కాటకము రా నం 8—35.
 11 పంచ. సోమ. ధని. వివాహములకు మకరము క నం 9—49 అబ్బుచంద్రుడు.
 12 షష్ఠి. పంచ. శత. నవమీనకు ప్రవేశాదులకు కన్య రా నం 1—13 షష్ఠ చంద్రుడు.
 14 అద్య. గురు. ఉభా. వివాహగర్భాధానములకు కర్కాటకం మతాం రా నం 8—19
 15 నవ. శుక్ర. రేచ. నవమీనకు ప్రవేశాదులకు కన్య రా నం 1—1
 16 దశ. శని. అశ్వి. వివాహములకు కుంభం క నం 11—48 వివాహములకు కర్కాటకం రా నం 8—12 సింహమున్న చోరపం రా నం 11—22 హస్తయు
 22 విది. శుక్ర. పుష్య. నవమీనకు ప్రవేశాదులకు కన్య చోర పం రా నం 12—35 తులయు రహితం రా నం 3—25

గడియలు 3. 3/౪ ఘంట ౧ నిమిషములు 3౦

శరణి మహారాష్ట్రములు

వారములు	ఆది	సోమ	మంగళ	బుధ	గురు	శుక్ర	శని
౧	ఉద్యోగ	అమృత	రోగం	విషం	విషం	రోగం	విషం
౨	లాభం	విషం	ఉద్యోగ	అమృత	ఉద్యోగ	జ్వరం	అమృత
౩	విషం	ఉద్యోగ	జ్వరం	శుభం	జ్వరం	అమృత	జ్వరం
౪	అమృత	లాభం	లాభం	ఉద్యోగ	లాభం	కలహం	ఉద్యోగ
౫	శుభం	జ్వరం	అమృత	రోగం	అమృత	లాభం	శుభం
౬	గనం	అమృత	ఉద్యోగ	శుభం	విషం	శుభం	లాభం
౭	అమృత	లాభం	విషం	గనం	కలహం	గనం	గనం
౮	విషం	గనం	లాభం	అమృత	జ్వరం	అమృత	లాభం

రాశి మహారాష్ట్రములు

వారములు	ఆది	సోమ	మంగళ	బుధ	గురు	శుక్ర	శని
౧	శుభం	రోగం	జ్వరం	లాభం	శుభం	అమృత	విషం
౨	అమృత	లాభం	ఉద్యోగ	రోగం	రోగం	జ్వరం	ఉద్యోగ
౩	జ్వరం	ఉద్యోగ	కలహం	విషం	కలహం	కలహం	విషం
౪	రోగం	గనం	లాభం	ఉద్యోగ	లాభం	లాభం	అమృత
౫	కలహం	రోగం	రోగం	శుభం	ఉద్యోగ	శుభం	కలహం
౬	లాభం	అమృత	లాభం	లాభం	జ్వరం	గనం	రోగం
౭	ఉద్యోగ	విషం	ఉద్యోగ	గనం	లాభం	అమృత	అమృత
౮	రోగం	జ్వరం	గనం	లాభం	ఉద్యోగ	విషం	లాభం

ప్రతి	అక్ష	ఉత్త	స్వా	జ్య	ఉమా	శత	రే	కృ
ప్రతి	మ	హ	వి	మూ	శ్రీ	ప్రా	అ	రో
ప్రతి	మ	హ	వి	మూ	శ్రీ	ప్రా	అ	రో

ఇది జ్యోతిషమునైన చక్రము. జ్యోతిషమున రవి, చంద్ర జన్మ నక్షత్రములు ఏక రేఖయందుండిన రోగి జీవించదు.

అనందాది యోగములు

ఆది	సోమ	మంగళ	బుధ	గురు	శుక్ర	శని
౧	అమృత	అక్ష	హ	అనూ	ఉమా	శత
౨	అమృత	అక్ష	హ	అనూ	ఉమా	శత
౩	అమృత	అక్ష	హ	అనూ	ఉమా	శత
౪	అమృత	అక్ష	హ	అనూ	ఉమా	శత
౫	అమృత	అక్ష	హ	అనూ	ఉమా	శత
౬	అమృత	అక్ష	హ	అనూ	ఉమా	శత
౭	అమృత	అక్ష	హ	అనూ	ఉమా	శత
౮	అమృత	అక్ష	హ	అనూ	ఉమా	శత

అనందయోగము ౧౫ దినములలో కార్యసిద్ధి కాలదండయో. ౨౭ దినములలో కార్యసిద్ధి అపశకునం ధూమయో. ౧౫ ది. వరకు పనికాదు. సోమ్యునప్పం దాత్రయో. ౧౫ ది.లో కార్యమును. నీశ కుండలుకనబడును సోమ్యయో. ౧౫ ది.లో కార్యమును. సర్వసౌఖ్యము ధ్యాంక్షయోగము, కార్యహాని. దుఃఖప్రాప్తి ద్వజయోగము ౨౭ ది. లో కార్యసిద్ధి వేశ్యాగమనము శ్రీవత్సయోగము లాభము వజయో. కార్యహానిం చచ్చిన జంతువులు కనిపించును ముద్గరయోగము కలహము దుఃఖశకునము ధాత్రయో. ౨౭ ది. స్త్రీ లాభము కమలదర్శనము మిత్రయో. ౨౭ ది. లో తీర్థదర్శనము పన్నెత్తిలాభము మానసయోగము కార్యలాభము పద్మయోగము ౧౫ దినములలో విశ్వరూపదము లంబయోగము కార్యవిలంబము అపశకునము ఉత్పాతయోగము ద్రవ్యహానిం అవమానం మృత్యుయోగము హాని సర్వదర్శనము కాలయోగము అవమానము వృద్ధి బాహ్యణ దర్శనము సిద్ధయో. ౧౮ ది. లో పని యగును సుహాసిని దర్శనము శుభయోగము ౧౮ దినములలో పని యగును అమృతయోగము కార్యసిద్ధి వస్త్రలాభము ముసలయోగము దుఃఖము గదాయోగము చెరువు కలుగును మాతంగయోగము అశ్వలాభము బాహ్యణదర్శనము రాక్షసయోగము చెడి మిత్రకలహము చరయోగము దుర్వాక్యశివణము సిరయోగము శుభశుభిషిము కలి కనిపించును వర్షమానయోగము శివాదర్శనము ఉత్తము

వారములు	ఆది	సోమ	మంగళ	బుధ	గురు	శుక్ర	శని
౧	అమృత	అక్ష	హ	అనూ	ఉమా	శత	శత
౨	అమృత	అక్ష	హ	అనూ	ఉమా	శత	శత
౩	అమృత	అక్ష	హ	అనూ	ఉమా	శత	శత
౪	అమృత	అక్ష	హ	అనూ	ఉమా	శత	శత
౫	అమృత	అక్ష	హ	అనూ	ఉమా	శత	శత
౬	అమృత	అక్ష	హ	అనూ	ఉమా	శత	శత
౭	అమృత	అక్ష	హ	అనూ	ఉమా	శత	శత
౮	అమృత	అక్ష	హ	అనూ	ఉమా	శత	శత

తారాబలము చూచుననే క్రమము

జన్మనక్షత్రము లగాయతు నిత్యనక్షత్రమువరకు లెక్కపెట్టి 9 చే భాగించగ మిగిలిన కేవల 1 జన్మతార 2 నవతార 3 వివతార 4 క్షిప్తతార 5 ప్రత్యక్షతార 3 సాధనతార 7 వైధనతార 8 మిత్రతార 9 నరమిత్రతార అగుచున్నవి. ఈ తారలలో 2-4-6-8-9 తారలు మంచివి. 1-3-5-7 తారలు దుష్టములు అగును. కృష్ణపక్షంలోను-స్త్రీలకు తారాబలం ముఖ్యము-7 తార. మిక్కిలిదుష్టం.

చంద్రబలము చూచుననే క్రమము

తననక్షత్రాలయతు చంద్రుడున్నరాశి వర్కుణానవయోగ 1-3-6-7-10-11 రామలయందుచంద్రుడుండగా శుభమునవయోగము-మిగతారామలయందు-మంచిదికాదు నిశేషమేమనగా శుక్లపక్షమున 2-5-9 రామలయందు కృష్ణపక్షమున 4-8-12 రామలయందు చంద్రుడుండగ తల్లి కుమారుని రక్షించినట్లు చంద్రుడు మనలకు రక్షించును. శుక్లపక్షములోను పురుషులకు చంద్రబలము ముఖ్యము-

శుభకర్మలయందు విడువదగిన మహాదోషములు : గుప్తతిథి వార సత్కృతి యోగ కరణములు (విష్కం, ఆతిగం, శాలగంపె, వ్యా, వజ్ర, వ్యతి, సరి, వైస్య), దుష్టయోగములు. విష్టి, శివనీ, చతు, వాగ, కింశుర్దుష్కరములు.) సంక్రాంతి, అదానదినములు, పాపాక్రాంతి పాపద్యుష్టములు, అష్టమ కుడాడు, పుష్కమ్రుడు, పాపగ్రహకర్తరి, జన్మలగ్న చంద్రలగ్నములకు అష్టమ లగ్నము, పుష్కమ్రుద్వారముల చంద్రుడు, పగహచంద్రుడు, వేది క్రాంతిలు. గ్రహాణితి సత్కృతిము. వర్ష్యమగ్నమునూర్తములు, తిథిసత్కృతి లగ్న సంగులు, మహాపాలిలు—ఇవి విడువదగినవి.

[illegible]

అ==అమృతయోగము, ని==నిద్రయోగము, అసి==అమృతసిఃయోగము, ఉ==ఉత్పత్తియోగము, ము==మరణయోగము, పతి==పవళారిషయోగము

శిరస్సు - కలహము, ముఖము - బంధుదర్శనము, కనుబొమ్మల
వడుము - రాజానుగ్రహము, పైపెదవి - ధనవ్యయము, క్రిందిపెదవి -
ధనలాభము, ముక్కుచీకర - శోగము, తుడిచెవి - దీర్ఘాయువు, ఎడమ
చేవి - తర్కకలాభము, నేత్రము - శ్రీదు, గడ్డము - రాజదండనము, నోరు -
ధయము, కంఠము - శత్రుహాని, తుడిభుజము - ఆశోగ్యము, ఎడమ
భుజము - స్త్రీసంగమము, తుడిమముండేలు - కీర్తి, ఎడమముండేలు -
శోగము, ప్రసయ్యగ్గము - శోషము, ఉదరుము - ధాన్యలాభము, రొమ్ము,
నాభి - ధనలాభము, ప్రక్కలు - సుఖము, పాదము - ప్రయాణము,
వీపు - శుభము, గోళ్లు - ధనవ్యయము, లింగము - దారిద్ర్యము, జుట్టు
కొన - మృత్యువు. ఈ ప్రదేశములయందు తొండి ప్రాకినను ఫలమిట్లే
యని తెలియవది.

ఒక కాశీ తీర్థినియెడల నుంచిది. గెండు కాపులు తీర్థిని శుభ ఫలము, మోడు కాపులు తీర్థిని రాజ్యలాభము, తీర్థికజ్ఞుని యెడల కష్టము,

వివాహమునకు ముందు చూడవలసిన
పౌరతనములు

౧ నాడికూటము అంత్యనాడి నక్షత్రములు

సద్వ్యాసాదీ నక్షత్రములు :— శ్యేష్ఠ, మాళ, ఉ-ళ, వాస్త, ఆర్ద్ర, భద్ర, శిల, పూర్వా, ఆశ్విని.

మధ్యవాడీ వక్షే త్రిమూలు :—

తీర్పు కట్టినయెడల దైవ్యమును కలుగును. పలుమాటలు కట్టిన, తీర్పున కార్యసిద్ధి యగును. దూరమునుండి తీర్పునేని ఆలప్యముగ కార్యసిద్ధి యగును. సమాపమునుండి తీర్పునేని మేలు గలుగును. ఊరినుండిగాని యింటినుండిగాని బయలు వెడలునపుడు కాకి తీర్పునేని మేలు గలుగును. ఊరిముందరగాని యింటిముందరగాని ప్రవేశించునపుడు కట్టెనేని మేలు గలుగును. కాకి శివునమును గూర్చి మార్గచూపుటను విచారింప నక్కర లేదు. ఊరి ముందరను ఇంటిముందరను మాత్రమే కాకి శివునమునుగూర్చి పరిశీలించవలయును. కాకుల మైథునమును చేయునపుడు రక్తముగల యెఱుగ కనబడినయెడల గిం మాసములలో మరణము గలుగును. తిద్దోప పరిహారము కాంతి చేసికొనవలయును.

ప్రీతి సుడివలస కలుగు శుభాశుభము

పిరుదుమీద సుడియండిన పర గృహమున చాకిరి చేయును. కంఠమునందు సుడియండిన నిస్సంతరాళి, ముఖమునందు సుడియండిన వింత కనును, గడ్డమునందు మీసమునందు భుజములయందును చెవులయందును వెంట్రుకలైతడుండిన స్త్రీ పరగ్రహము లనుభవించును.

३, అనియము గలను. భిన్నవాడీకత కృత్రి, చిత్ర, విశాఖ.
 నక్షత్రము లెనచో శుభ, పదములు

2. గణకూటము	మనుష్యగణ
------------	----------

<p>శ్రీమదాంబామహానిరూపాచార్యుల వ్రాసిన శ్రీమద్భక్తరత్నావళి</p>	<p>శ్రీమద్భక్తరత్నావళి భక్తరత్నావళి</p>
--	--

మనచేయును. గంభీర మిక్కిలి ముఖ్యమైనది. విశాఖ ప్రభుత్వమున భార్యను జగిల ప్రభుత్వ నచో భర్తయొక్క సోదరులకు గలదు.

మీన మేషములను, కర్మల సింహములను, వృద్ధి క పనులను సంధి అరగడియ ప్రజల శివగంధము.

సంవిమ పులకును, దశ శ్రేయకావలకును, పూర్తి మా ప్రతిపక్షులకును, అమావాస్య ప్రతిపక్షులకును సంధి అ గడియమును, బహుశ ౧౪ సంధి మొదటి ౬ వ వంతు గాక తక్కిన భాగములను దుడుములే నవి. వృత్తిపాతి, వైద్యుతి, పరిభు, వృత్తి. ప్ర. వై. ప్ర మహాపాతలను, సంధ్యకాలము, అమావాస్య, తిలకిండ్రి సోదరుడు వీరి సత్త్వములను నై నను గ్రహణకాలమును ననుసరింప కాంతి జేయవలయును.

పై న జెప్పబడిన సత్త్వములను అయాపాదములయందు జననముచో మహాదోషము గాన హానియును, సహారాధనము మొదలగు సంపూర్ణ శాంతి చేయవలయును. చెప్పబడిన పాదములుగాక తక్కిన పాదములను సామాన్యశాంతి చేసికొనుట యుక్తము. సత్త్వము మంచిది తక్కిన తక్కిన తక్కి మొదలగువిధి చెడుగైనను సామాన్యశాంతి చేసికొనవలయును. మరియు మృగశిర ౧ పాల్ విశాఖ ౪ పాల్ అమావాస్య ౩ పాల్ ధనిష్ఠ ౩ పాల్ శతతా ౧ పాల్ ఉత్తరాభాద్రపది ౪ పాల్ ఇంద్రుని సామాన్యశాంతి చేసికొనుట యుక్తము.

అధోముఖ నక్షత్రములు

ధరణి, కృత్తిక, మఘ, విశాఖ, పూర్వాశ్రయం, ఆశ్లేష, మూల—ఇవి వాషీహాస తమాకాదులకు సంధములు.

తిర్యక్ముఖ నక్షత్రములు

ఆర్ద్ర, పున, హస్త, చిత్త, స్వాతి, అనూశ్ల్యం, రేవతులు, కంభప్రతిపక్షులకు సంధములు.

ఊర్ధ్వముఖ నక్షత్రములు

శోభిణి, ఆర్ద్ర, పుష్య, ఉత్తరాశ్రయం, శ్రవణం, ధనిష్ఠ, శతతారము వృక్షలతా సోద హాదులకు సంధములు.

మృత్తివిషయమై చెడునక్షత్రములు మొదలగునవి

౧-౨-౬-౭ ౧౧-౧౨-౧౩-౧౪ ఈ తిథులు; అది మంగళ తులక శినివారములు; కృత్తిక శోభిణి మృగశిర పున మఘ ఉప చిత్ర విశా ఈ సా ధని శత తారా ఉభా అపతి ఈ నక్షత్రములను దోషములు. వీటియందు మృత్తి సంభవించినచో గృహమునకు దోషము. సత్త్వము చెడుగలవచ్చు అధికదోషము సత్త్వము మంచిది మిగిలించి చెడుగలవచ్చు స్వప్నదోషము.

వృషభ చక్రము

గృహలోక గృహప్రవేశముల విషయమై వృషభ కలశవక్రములు గమనింపవలసివి. వృషభ చక్రములకు సూర్యుడున్న సత్త్వము మొదలుకొని ఉల్లంబు దున్న సత్త్వములకు అభిజిత్తును గలిపి లెక్కించి ఈ ఫలము తెలియవలయును.

౩ మృత్యువు	౪ ధైర్యం	౪ పనలాభం	౩ సంపత్తి
౪ దుర్బల	౩ భ్రువణం	౪ ధాన్యం	౩ పశువృద్ధి
౪ కలశ	౪ కలశ	౪ కలశ	౪ కలశ

ఇంద్రజిత్తును కలుపనక్కరలేదు. తక్కినవి వృషభచక్రములవి.

౧ హాని	౪ అభయం	౪ నిరసం	౩ లక్ష్య
౪ ప్రవాసం	౪ ధాన్యం	౪ గర్భస్థానం	౩ అయ్యవృద్ధి

3 యోగి కూటము

అగ్నిశి శతతార లోకములు. ధరణి లోకములు గలములు. కృత్తికా పుష్యలు మేకలు. శోభిణి మృగశిర లు పర్యములు. ఆర్ద్రా మూలలు శివకములు. పునర్వసు ఆశ్లేషము మూలములు. మఘ పుష్య లోకము. ఉత్తర ఉత్తరాభాద్రులు గోవులు. హస్త స్వాతి లోకములు. చిత్త విశాఖలు వైద్యులకు లోకము. అనూశ్ల్యం లోకము. పూర్వాశ్రయం లోకము. పరిపా పూర్వాభాద్రులు సింహములు. ఉపాధిజిత్తులు మంగళము, ఇల్లు యోచించి విశోధి జంతు సత్త్వములు లేని ప్రీతి పునఃపులకు వివాహము చేయవలయును. విశోధ జంతువులు: మక్కలు, తేనె, పాములు మంగళము, సింహజములు, సింద్రము లోకములు, గోవ్యాధులు, గోవులు లోకములు విశోధ జంతువులు.

ఇందు వధావధుల సత్త్వములు రెండును ఒకే గణమునన్నచో అత్యంతానుకులై నుండును. ఒకటి జేవగణములోనిది, రెండవది మనుష్యగణములోనిది అయినచేతల సామాన్యమైన అనురాగముగలవా రగుదురు. ఒకటి రాక్షసుగణము లోనిది, రెండవది మనుష్యగణము లోనిది నను, జేవగణములోని దై నను అనుభవరము.

ఉపయుక్త విషయములు

1. రజస్వల విషయమై నుడుతిథి వారసత్త్వములు. మక పక్షముందు, కృష్ణపక్షముందు పాడ్యమి, చవితి, శవతి, ద్వాదశి, పశురక్షలును, అమావాస్య, అది, మంగళి, శినివారములును. ధరణి, కృత్తిక, ఆర్ద్ర, అశ్లేష, మఘ, పూన, పున, శ్రేష్ఠ, పూర్వాషాఢ, పూర్వాభాద్ర ఈ సత్త్వములును దుష్టములు. వీటియందు ప్రథమ గజస్వలయినచో శాస్త్రోక్తశాంతిజీవీ, తిరుగ మంచికాలముందు రజస్వలయగువరకు గరాభి ధానము నేయింపజనదు. సత్త్వము దుష్టమయినచో హానివిధానముగ శాంతి చేయవలయును. సత్త్వము మంచిది, తక్కినవి చెడుగైనచో సామాన్యశాంతి చేయవలయును. మరియు వృత్తి పాతి, వైద్యుతి, పరిపూర్ణార్యము, సంకాంతి, గ్రహణకాలము, నిద్రాసమయము ఇవి మును ముఖ్యమునవి కావు. మరియు ప్రాతఃకాలమున సౌభాగ్యవతి, పూర్వాభామందు మాత్రము చెయవలసి, మధ్యాహ్నమున పుత్రవతియు, సాయంకాలమున వారిణి, సంధ్యలయందు దుశ్శ్రేష్ఠురాలును, అర్ధరాత్రియందు విషయము, ఉపకాలమున సౌభాగ్య రక్షితయును నగును.

2. జననవిషయమై దుష్టతిథి వార సత్త్వములు

అశ్విని ౧ పాదము, మఘ ౧ పాదము, రేవతి ౪ పాదము ఇవి శివగంధము. ధరణి ౩ పాదము, కృత్తిక ౩ పాదము, పుష్య ౨, ౩ పాదములు, మఘ ౩ పాదము, ఉత్తర ౧ పాదము (కొంది రుత్తిరపాద యందును) హస్త ౩ పాదము, చిత్తి ౧, ౨ పాదములు, పూర్వాషాఢ ౩ పాదము, ఇవి పుగమై వ పితృగంధము ప్రీతి శివులై ఎచో చూర్మిగంధవి.

శోభిణి ౧, ౨ పాదములు తల్లికి, మేనమామలకు, ౩-౪ పాదములు కేవలం మేనమామ కును గంధములు. ఆశ్లేష ౨ పాల్ ధనహాని. ౩ పాల్ తల్లిగంధము. ౪ పాల్ తండ్రిగంధము. ౧ పాల్ దోషముకాదు. మూల ౧ పాల్ తండ్రిగంధము. ౨ పాల్ తల్లిగంధము, ౪ పాల్ దోషము గాను. ౩ పాల్ ధనహాని. అందును మూల ౧ పాదములలో మొదటిసగము మిక్కిలి దోష మయినది. శ్రేష్ఠయొక్క సత్త్వతాద్యంతియును ౧౧ చే భాగింపవలయును. అందేభాగమైనచో అభాగముయొక్క ఫలమును తెలుసుకొనవలయును. ౧ భాల్ మాతా మహిగంధవి అభాల్ మాతా మహిగంధవి ౩ భాల్ మేనమామ గలి ౪ భాల్ తల్లిగలి ౫ భాల్ శివుగలి ౬ భాల్ గోత్రహానిగంధవి ౭ భాల్ ఉభయవంతులగంధవి ౮ భాల్ సోదరు గలి ౯ భాల్ శ్రేష్ఠర గలి ౧౦ భాల్ సర్వహాని

శకం ౧౮౯౮ వైశాఖ మాసమున (1972 మార్చి-ఏప్రిల్)

అయినాంశలు 28°-28'-22" నిరయన రవాది స్ఫుట్ర హములు

ఇండియన్ స్టాండర్డ్ టైము 5-29.4 A-M లకు

శకం ౧౮౯౮ వైశాఖ మాసమున (1972 ఏప్రిల్-మే)

అయినాంశలు 28°-28'-26" నిరయన రవాది స్ఫుట్ర హములు

ఇండియన్ స్టాండర్డ్ టైము 5-29.4 A-M లకు

శ.తే.	సూర్యుడు	చంద్రుడు	కుజుడు	బుధుడు	గురుడు	శుక్రుడు	శని
21	11-7-1	1-23-1	1-2-29	11-22-20	8-12-59	0-21-55	1-8-18
22	11-8-0	2-6-50	1-3-8	11-22-22(శ)	8-13-5	0-22-59	1-8-23
23	11-9-0	2-27-18	1-3-47	11-22-16	8-13-11	0-24-4	1-8-25
24	11-9-59	3-3-25	1-4-27	11-22-8	8-13-17	0-25-8	1-8-33
25	11-10-59	3-16-15	1-5-6	11-21-43	8-13-23	0-26-12	1-8-40
26	11-11-18	3-29-51	1-5-45	11-21-16	8-13-28	0-27-16	1-8-44
27	11-12-57	4-11-15	1-6-24	11-20-58	8-13-34	0-28-19	1-8-50
28	11-13-57	4-23-31	1-7-8	11-20-5	8-13-39	0-29-23	1-8-55
29	11-14-56	5-5-40	1-7-43	11-19-23	8-13-44	1-0-25	1-9-1
30	11-15-55	5-17-43	1-8-22	11-18-37	8-13-48	1-1-28	1-9-6
31	11-16-54	5-29-40	1-9-1	11-17-49	8-13-53	1-2-30	1-9-12
1	11-17-54	6-11-34	1-9-40	11-16-59	8-13-58	1-3-32	1-9-18
2	11-18-53	6-23-25	1-10-19	11-16-9	8-14-2	1-4-33	1-9-24
3	11-19-52	7-5-18	1-10-58	11-15-20	8-14-6	1-5-34	1-9-30
4	11-20-51	7-17-14	1-11-37	11-14-22	8-14-10	1-6-35	1-9-36
5	11-21-50	7-29-15	1-12-16	11-13-47	8-14-13	1-7-35	1-9-42
6	11-22-49	8-11-28	1-12-55	11-13-5	8-14-17	1-8-35	1-9-48
7	11-23-48	8-23-55	1-13-24	11-12-26	8-14-21	1-9-34	1-9-54
8	11-24-47	9-6-43	1-14-13	11-11-52	8-14-24	1-10-33	1-10-0
9	11-25-45	9-19-56	1-14-52	11-11-23	8-14-27	1-11-32	1-10-6
10	11-26-45	10-3-38	1-15-31	11-10-58	8-14-30	1-12-30	1-10-13
11	11-27-44	10-17-49	1-16-10	11-10-39	8-14-33	1-13-27	1-10-19
12	11-28-43	11-2-28	1-16-49	11-10-24	8-14-37	1-14-24	1-10-25
13	11-29-42	11-17-29	1-17-28	11-10-16	8-14-39	1-15-21	1-10-32
14	0-0-40	0-2-45	1-18-7	11-10-12	8-14-39	1-16-17	1-10-39
15	0-1-39	0-18-8	1-18-46	11-10-14	8-14-42	1-17-13	1-10-45
16	0-2-38	1-3-13	1-19-25	11-10-21	8-14-43	1-18-8	1-10-52
17	0-3-37	1-18-4	1-20-4	11-10-33	8-14-45	1-19-2	1-10-59
18	0-4-35	2-2-32	1-20-43	11-10-50	8-14-46	1-19-56	1-11-5
19	0-5-34	2-16-31	1-21-22	11-11-12	8-14-48	1-20-49	1-11-12
20	0-6-32	3-0-2	1-22-0	11-11-38	8-14-49	1-21-42	1-11-19

శకం గర్హార శ్లేష్మ మాసమున (1972 మే - జూన్)

శకం గర్హార అపాథ మాసమున (1972 జూన్ - జూలై)

అయనాంశము 23°-28'-30" నిరయన రవ్యాది స్ఫుట గ్రహములు

అయనాంశము 23°-28'-35" నిరయన రవ్యాది స్ఫుట గ్రహములు

ఇండియన్ స్టాండర్డ్ టైము 5-29.4 A.M. లకు

ఇండియన్ స్టాండర్డ్ టైము 5-29.4 A-M లకు

శక శ్రే. సం	మాచ్యుడు	చంద్రుడు	గుణుడు	నరుడు	కుక్రుడు	శని	శక శ్రే. సం	మాచ్యుడు	చంద్రుడు	గుణుడు	నరుడు	కుక్రుడు	శని
రా-భా-లి	రా-భా-లి	రా-భా-లి	రా-భా-లి	రా-భా-లి	రా-భా-లి	రా-భా-లి	రా-భా-లి	రా-భా-లి	రా-భా-లి	రా-భా-లి	రా-భా-లి	రా-భా-లి	రా-భా-లి
22	1-7-32	4-29-41	2-12-34	0-22-0	8-13-43	2-10-46	1-15-16	22	2-7-12	6-14-5	3-2-18	2-25-38	8-10-20
23	1-8-29	5-11-43	2-13-13	0-23-53	8-13-39	2-10-56	1-15-24	23	2-8-9	7-25-57	3-2-56	2-27-22	8-10-13
24	1-9-27	5-23-39	2-13-51	0-25-49	8-13-34	2-11-5	1-15-32	24	2-9-6	7-7-54	3-3-24	2-29-4	8-10-5
25	1-10-25	6-5-31	2-14-29	0-27-47	8-13-29	2-11-11	1-15-39	25	2-10-3	7-19-56	3-4-18	3-0-43	8-9-57
26	1-11-22	6-17-23	2-15-8	0-29-46	8-13-24	2-11-15	1-15-47	26	2-11-1	8-2-7	3-4-50	3-2-21	8-9-49
27	1-12-20	6-29-17	2-15-46	1-1-48	8-13-18	2-11-16(5)	1-15-55	27	2-11-53	8-14-27	3-5-28	3-3-55	8-9-42
28	1-13-17	7-11-14	2-16-24	1-3-51	8-13-13	2-11-15	1-16-3	28	2-12-55	8-26-58	3-6-6	3-5-23	8-9-34
29	1-14-15	7-23-16	2-17-2	1-5-56	8-13-7	2-11-12	1-16-11	29	2-13-52	9-9-42	3-6-44	3-6-58	8-9-26
30	1-15-12	8-6-24	2-17-41	1-8-2	8-13-1	2-11-5	1-16-18	30	2-14-49	9-22-38	3-7-22	3-8-25	8-9-19
31	1-16-10	8-17-47	2-18-19	1-10-11	8-12-55	2-10-58	1-16-26	31	2-15-46	10-5-43	3-8-0	3-9-51	8-9-11
1	1-17-7	9-0-6	2-18-57	1-12-20	8-12-49	2-10-48	1-16-34	1	2-16-44	10-19-12	3-8-38	3-11-14	8-9-4
2	1-18-5	9-12-41	2-19-35	1-14-30	8-12-43	2-10-35	1-16-42	2	2-17-41	11-2-51	3-9-16	3-12-34	8-8-56
3	1-19-2	9-25-37	2-20-13	1-15-41	8-12-37	2-10-20	1-16-50	3	2-18-38	11-16-43	3-9-54	3-13-52	8-8-49
4	1-20-0	10-8-49	2-20-51	1-18-53	8-12-30	2-10-2	1-16-57	4	2-19-35	0-0-54	3-10-32	3-15-7	8-8-41
5	1-20-57	10-22-21	2-21-29	1-21-5	8-12-24	2-9-42	1-17-5	5	2-20-32	0-15-16	3-11-10	3-16-20	8-8-34
6	1-21-54	11-6-15	2-22-8	1-23-15	8-12-17	2-9-20	1-17-13	6	2-21-30	0-29-47	3-11-48	3-17-30	8-8-26
7	1-22-52	11-21-31	2-22-45	1-25-29	8-12-10	2-8-56	1-17-21	7	2-22-27	1-14-23	3-12-26	3-18-37	8-8-19
8	1-23-49	0-5-8	2-23-24	1-27-40	8-12-3	2-8-29	1-17-29	8	2-23-24	1-29-58	3-13-4	3-19-42	8-8-11
9	1-24-47	0-27-0	2-24-2	1-29-51	8-11-56	2-8-1	1-17-36	9	2-24-21	2-13-25	3-13-42	3-20-43	8-8-5
10	1-25-44	1-5-5	2-24-41	2-2-1	8-11-49	2-7-31	1-17-44	10	2-25-19	2-27-42	3-14-20	3-21-42	8-7-58
11	1-26-41	1-27-0	2-25-19	2-4-9	8-11-42	2-6-59	1-17-52	11	2-26-16	3-11-47	3-14-58	3-22-37	8-7-51
12	1-27-39	2-4-50	2-25-57	2-6-16	8-11-35	2-6-26	1-17-59	12	2-27-13	3-25-18	3-15-86	3-23-30	8-7-44
13	1-28-36	2-19-23	2-26-35	2-8-21	8-11-28	2-5-52	1-18-7	13	2-28-10	4-8-33	3-16-14	3-24-18	8-7-37
14	1-29-33	3-8-32	2-27-13	2-10-25	8-11-20	2-5-16	1-18-15	14	2-29-7	4-21-27	3-16-52	3-25-4	8-7-30
15	2-0-31	3-17-15	2-27-51	2-12-26	8-11-13	2-4-40	1-18-23	15	2-30-5	5-4-2	3-17-29	3-25-46	8-7-24
16	2-1-28	4-0-32	2-28-29	2-14-26	8-11-5	2-3-25	1-18-30	16	3-0-5	5-16-20	3-18-7	3-25-23	8-7-17
17	2-2-25	4-13-25	2-29-7	2-16-24	8-10-53	2-3-25	1-18-38	17	3-1-2	5-28-25	3-18-45	3-25-63	8-7-11
18	2-3-23	4-25-58	2-29-45	2-18-19	8-10-51	2-2-50	1-18-46	18	3-2-56	6-10-22	3-19-23	3-27-27	8-7-5
19	2-4-20	5-8-13	3-0-23	2-20-12	8-10-43	2-2-10	1-18-53	19	3-3-54	6-22-15	3-20-1	3-27-53	8-6-56
20	2-5-17	5-20-17	3-1-2	2-22-8	8-10-35	2-1-33	1-19-1	20	3-4-51	7-4-9	3-20-39	3-28-14	8-6-52
21	2-6-14	6-2-12	3-1-40	2-23-52	8-10-28	2-0-56	1-19-8	21	3-5-48	7-13-7	3-21-17	3-28-31	8-6-47
22								22					

శకం రిఫారా త్రావణమాసమున (1972 జూలై - ఆగస్టు)

అయినాంశలు 23°-28'-41" నిరయన రవ్యాదిస్థుట గ్రహములు

ఇండియన్ స్టాండర్డ్ టైము 5-29.4 A-M లకు

శ. తే.	ఇ. తే.	సూర్యుడు	చంద్రుడు	కుజుడు	బుధుడు	గురుడు	శుక్రుడు	కెవి
శ. తే.	ఇ. తే.	రా-భా-లి	రా-భా-లి	రా-భా-లి	రా-భా-లి	రా-భా-లి	రా-భా-లి	రా-భా-లి
23	౧	౩-6-45	7-28-15	౩-21-55	౩-28-43	౩-6-41	1-28-2	1-22-14
24	౨	౩-7-43	౮-10-24	౩-22-33	౩-29-50	౩-6-35	1-29-30	1-23-0
25	౩	౩-౮-40	౮-23-7	౩-23-11	౩-29-52	౩-6-29	1-29-59	1-23-7
26	౪	౩-9-37	9-5-55	౩-23-49	౩-28-50	౩-6-24	1-29-30	1-23-14
27	౫	౩-10-35	9-18-59	౩-24-27	౩-28-42	౩-6-19	2-0-2	1-23-19
28	౬	౩-11-32	10-2-19	౩-25-5	౩-28-29	౩-6-14	2-0-35	1-23-25
29	౭	౩-12-29	10-15-53	౩-25-43	౩-28-11	౩-6-9	2-1-10	1-23-31
30	౮	౩-13-27	10-29-39	౩-25-21	౩-27-49	౩-6-4	2-1-46	1-23-37
31	౯	౩-14-23	11-13-36	౩-26-59	౩-27-17	౩-6-0	2-2-23	1-23-43
1	౧౦	౩-15-21	11-27-41	౩-27-37	౩-26-50	౩-5-55	2-౩-1	1-23-49
2	౧౧	౩-16-19	0-11-52	౩-28-15	౩-26-14	౩-5-51	2-౩-40	1-23-57
౩	౧౨	౩-17-16	0-26-6	౩-28-53	౩-25-34	౩-5-47	2-4-21	1-24-0
4	౧౩	౩-18-14	1-10-20	౩-29-31	౩-24-౬2	౩-5-43	2-5-౩	1-24-6
5	౧౪	౩-19-11	1-24-33	4-0-9	౩-24-7	౩-5-39	2-5-45	1-24-12
6	౧౫	౩-20-9	2-౮-41	4-0-47	౩-23-21	౩-5-35	2-6-29	1-24-17
7	౧౬	౩-21-6	2-22-42	4-1-25	౩-22-34	౩-5-32	2-7-13	1-24-23
౮	౧౭	౩-22-4	౩-6-33	4-2-౩	౩-21-47	౩-5-29	2-7-53	1-24-28
9	౧౮	౩-23-1	౩-20-11	4-2-41	౩-21-0	౩-5-25	2-౮-45	1-24-33
10	౧౯	౩-23-59	4-౩-33	4-౩-19	౩-20-16	౩-5-22	2-9-32	1-24-38
11	౨౦	౩-24-56	4-16-39	4-౩-57	౩-19-34	౩-5-19	2-10-19	1-24-44
12	౨౧	౩-25-54	4-29-25	4-4-35	౩-18-౬5	౩-5-17	2-11-౮	1-24-49
13	౨౨	౩-26-౬2	5-11-59	4-5-13	౩-18-21	౩-5-15	2-11-57	1-24-54
14	౨౩	౩-27-49	5-24-16	4-5-52	౩-17-53	౩-5-13	2-12-47	1-24-59
15	౨౪	౩-28-47	6-6-21	4-6-30	౩-17-29	౩-5-11	2-13-38	1-25-౩
16	౨౫	౩-29-45	6-18-18	4-7-౮	౩-17-12	౩-5-9	2-14-29	1-25-8
17	౨౬	4-0-42	7-0-11	4-7-46	౩-17-2	౩-5-7	2-15-21	1-25-12
18	౨౭	4-1-40	7-12-4	4-8-24	౩-16-59	౩-5-6	2-16-14	1-25-18
19	౨౮	4-2-38	7-24-౩	4-9-2	౩-17-౩	౩-5-4	2-17-7	1-25-22
20	౨౯	4-౩-35	౮-6-12	4-9-40	౩-17-15	౩-5-౩	2-18-1	1-25-26
21	౩౦	4-4-33	౮-18-35	4-10-18	౩-17-34	౩-5-2	2-18-55	1-25-31
22	౩౧	4-5-31	9-1-18	4-10-56	౩-18-1	౩-5-2	2-19-50	1-25-35

శకం రిఫార భాద్రపదమాసమున (1972 ఆగస్టు - సెప్టెంబరు)

అయినాంశలు 23°-28'-46" నిరయన రవ్యాదిస్థుట గ్రహములు

ఇండియన్ స్టాండర్డ్ టైము 5-29.4 A-M లకు

శ. తే.	ఇ. తే.	సూర్యుడు	చంద్రుడు	కుజుడు	బుధుడు	గురుడు	శుక్రుడు	కెవి
శ. తే.	ఇ. తే.	రా-భా-లి	రా-భా-లి	రా-భా-లి	రా-భా-లి	రా-భా-లి	రా-భా-లి	రా-భా-లి
23	౧	4-6-29	9-14-19	4-11-35	౪-18-35	౪-5-1	2-20-45	1-25-39
24	౨	4-7-26	9-27-42	4-12-13	౪-19-17	౪-5-1	2-21-41	1-25-43
25	౩	4-౮-23	10-11-26	4-12-51	౪-20-7	౪-5-0	2-22-38	1-25-47
26	౪	4-9-22	10-25-27	4-13-29	౪-21-౩	౪-5-1	2-23-35	1-25-51
27	౫	4-10-20	11-9-41	4-14-7	౪-22-7	౪-5-1	2-24-32	1-25-54
28	౬	4-11-18	11-24-4	4-14-46	౪-23-16	౪-5-1	2-25-30	1-25-58
29	౭	4-12-16	0-౮-29	4-15-24	౪-24-32	౪-5-2	2-26-28	1-26-2
30	౮	4-13-14	0-22-52	4-16-2	౪-25-54	౪-5-౩	2-27-28	1-26-6
31	౯	4-14-12	1-7-9	4-16-40	౪-27-21	౪-5-4	2-28-26	1-26-10
1	౧౦	4-15-10	1-21-17	4-17-18	౪-28-53	౪-5-5	2-29-25	1-26-13
2	౧౧	4-16-౮	2-5-15	4-17-57	4-౩0-29	౪-5-6	౩-0-25	1-26-16
౩	౧౨	4-17-6	2-19-2	4-18-35	4-౩2-9	౪-5-౮	౩-1-26	1-26-19
4	౧౩	4-18-4	౩-2-38	4-19-13	4-౩3-5	౪-5-9	౩-2-26	1-26-23
5	౧౪	4-19-౩	౩-16-4	4-19-51	4-౩౪-2	౪-5-11	౩-౩-27	1-26-26
6	౧౫	4-20-1	౩-29-13	4-20-30	4-౩5-18	౪-5-13	౩-4-29	1-26-28
7	౧౬	4-20-59	4-12-20	4-21-౮	4-౩6-10	౪-5-16	౩-5-31	1-26-31
౮	౧౭	4-21-57	4-25-9	4-21-46	4-౩7-10	౪-5-18	౩-6-33	1-26-34
9	౧౮	4-22-56	5-7-45	4-22-25	4-౩8-౩	౪-5-21	౩-7-35	1-26-37
10	౧౯	4-23-54	5-20-10	4-23-౩	4-౩9-57	౪-5-23	౩-౮-38	1-26-39
11	౨౦	4-24-52	6-2-22	4-23-42	4-40-51	౪-5-26	౩-9-41	1-26-41
12	౨౧	4-25-51	6-14-23	4-24-20	4-41-46	౪-5-30	౩-10-44	1-26-44
13	౨౨	4-26-49	6-26-18	4-24-58	4-42-40	౪-5-33	౩-11-47	1-26-46
14	౨౩	4-27-47	7-౮-౮	4-25-37	4-43-34	౪-5-37	౩-12-51	1-26-48
15	౨౪	4-28-45	7-20-0	4-26-15	4-44-28	౪-5-40	౩-13-55	1-26-50
16	౨౫	4-29-44	౮-1-56	4-26-54	4-45-21	౪-5-44	౩-15-0	1-26-52
17	౨౬	5-0-43	౮-14-౩	4-27-32	4-46-14	౪-5-49	౩-16-4	1-26-54
18	౨౭	5-1-42	౮-26-26	4-28-11	5-0-6	౪-5-53	౩-17-9	1-26-55
19	౨౮	5-2-40	9-9-9	4-28-49	5-1-57	౪-5-57	౩-18-14	1-26-57
20	౨౯	5-౩-39	9-22-17	4-29-28	5-౩-47	౪-6-1	౩-19-20	1-26-58
21	౩౦	5-4-37	10-5-52	5-0-6	5-5-36	౪-6-౬	౩-20-25	1-27-0
22	౩౧	5-5-36	10-19-51	5-0-45	5-7-24	౪-6-11	౩-21-31	1-27-1

శకం గౌరవ ఆశ్విన మాసమున. (1972 సెప్టెంబరు-అక్టోబరు)

అయినాంశములు 23°-28'-49" నిరయన రవాది స్పృగహములు

భండియన్ స్టాండ్స్ ప్రము 5-29.4 A-M లకు

శ. తే.	శ. తే.	సూర్యుడు చంద్రుడు	మజుడు	బుధుడు	గురుడు	శుక్రుడు	శని
23	23	5-8-35	11-4-15	5-1-23	8-6-16	3-22-37	1-27-2
24	24	5-7-33	11-13-55	5-2-2	8-6-22	3-23-44	1-27-8
25	25	5-8-32	0-3-45	5-2-40	8-6-27	3-24-50	1-27-4
26	26	5-9-31	0-18-38	5-3-19	8-6-32	3-25-57	1-27-5
27	27	5-10-30	1-3-20	5-3-57	8-6-38	3-27-4	1-27-5
28	28	5-11-29	1-17-50	5-4-36	8-6-44	3-28-11	1-27-6
29	29	5-12-28	2-2-3	5-5-15	9-6-50	3-29-18	1-27-6
30	30	5-13-27	2-15-58	5-5-53	8-6-56	4-0-26	1-27-7
1	1	5-14-26	2-29-35	5-6-32	8-7-3	4-1-34	1-27-7
2	2	5-15-25	3-12-55	5-7-11	8-7-9	4-2-42	1-27-7
3	3	5-16-24	3-23-1	5-7-50	8-7-16	4-3-50	1-27-7
4	4	5-17-23	4-8-55	5-8-28	8-7-23	4-4-58	1-27-7
5	5	5-18-22	4-21-37	5-9-7	8-7-30	4-6-40	1-27-7
6	6	5-19-21	5-4-9	5-9-46	8-7-37	4-7-15	1-27-6
7	7	5-20-20	5-16-31	5-10-25	8-7-44	4-8-24	1-27-6
8	8	5-21-20	5-28-44	5-11-4	8-7-52	4-9-33	1-27-5
9	9	5-22-19	6-10-48	5-11-43	8-7-59	4-10-42	1-27-5
10	10	5-23-18	6-22-45	5-12-21	8-8-7	4-11-52	1-27-4
11	11	5-24-17	7-4-36	5-13-0	8-8-15	4-13-1	1-27-3
12	12	5-25-17	7-16-25	5-13-39	8-8-23	4-14-11	1-27-2
13	13	5-26-16	7-28-14	5-14-18	8-8-31	4-15-0	1-27-1
14	14	5-27-15	8-10-8	5-14-57	8-8-39	4-16-30	1-27-0
15	15	5-28-15	8-22-12	5-15-36	8-8-47	4-17-40	1-26-59
16	16	5-29-15	9-4-30	5-16-15	8-8-56	4-18-51	1-26-57
17	17	6-0-14	9-17-10	5-16-54	8-9-4	4-20-1	1-26-56
18	18	6-1-14	10-0-15	5-17-33	8-9-13	4-21-11	1-26-54
19	19	6-2-13	10-13-43	5-18-12	8-9-22	4-22-22	1-26-52
20	20	6-3-13	10-27-52	5-18-51	8-9-31	4-23-33	1-26-50
21	21	6-4-13	11-12-27	5-19-30	8-9-40	4-24-43	1-26-49
22	22	6-5-12	11-27-13	5-20-9	8-9-50	4-25-54	1-26-47

శకం గౌరవ కార్తీక మాసమున (1972 అక్టోబరు-నవంబరు)

అయినాంశములు 23°-28'-52" నిరయన రవాది స్పృగహములు

భండియన్ స్టాండ్స్ ప్రము 5-29.4 A-M లకు

శ. తే.	శ. తే.	సూర్యుడు చంద్రుడు	మజుడు	బుధుడు	గురుడు	శుక్రుడు	శని
23	23	6-6-12	0-12-27	5-20-48	6-26-20	8-9-59	4-27-5
24	24	6-7-12	0-27-40	5-21-27	6-27-42	8-10-8	4-28-17
25	25	6-8-11	1-12-45	5-22-6	6-29-8	8-10-18	4-29-28
26	26	6-9-11	1-27-31	5-22-46	7-0-23	8-10-28	5-0-39
27	27	6-10-11	2-12-8	5-23-25	7-1-42	8-10-38	5-1-51
28	28	6-11-11	2-26-6	5-24-4	7-3-0	8-10-48	5-3-2
29	29	6-12-11	3-9-45	5-24-43	7-4-16	8-10-58	5-4-14
30	30	6-13-11	3-23-2	5-25-23	7-5-31	8-11-8	5-5-26
31	31	6-14-11	4-5-59	5-26-41	7-6-45	8-11-18	5-6-38
1	1	6-15-11	4-18-40	5-27-21	7-7-56	8-11-28	5-7-50
2	2	6-16-11	5-1-8	5-28-0	7-9-6	8-11-39	5-9-2
3	3	6-17-11	5-13-26	5-28-39	7-10-14	8-11-50	5-10-15
4	4	6-18-11	5-25-36	5-29-19	7-11-20	8-12-0	5-11-27
5	5	6-19-11	6-7-38	5-29-58	7-12-22	8-12-11	5-12-39
6	6	6-20-11	6-19-34	5-29-58	7-13-22	8-12-22	5-13-52
7	7	6-21-12	7-1-27	6-0-38	7-14-19	8-12-33	5-15-5
8	8	6-22-12	7-13-16	6-1-18	7-15-12	8-12-44	5-16-17
9	9	6-23-12	7-25-5	6-1-57	7-16-0	8-12-55	5-17-30
10	10	6-24-13	8-6-55	6-2-36	7-16-45	8-13-6	5-18-43
11	11	6-25-13	8-18-50	6-3-16	7-17-24	8-13-18	5-19-56
12	12	6-26-13	9-0-54	6-3-55	7-17-57	8-13-29	5-21-9
13	13	6-27-14	9-13-11	6-4-35	7-18-24	8-13-49	5-22-22
14	14	6-28-14	9-25-46	6-5-15	7-18-48	8-13-52	5-23-36
15	15	6-29-15	10-8-44	6-5-54	7-18-55	8-14-4	5-24-48
16	16	7-0-15	10-22-10	6-6-34	7-19-58	8-14-16	5-26-1
17	17	7-1-16	11-6-5	6-7-13	7-19-52	8-14-28	5-27-15
18	18	7-2-16	11-20-29	6-7-53	7-19-36	8-14-40	5-28-28
19	19	7-3-17	0-25-20	6-8-33	7-19-10	8-14-52	5-29-42
20	20	7-4-17	0-20-30	6-9-14	7-17-33	8-15-8	5-30-55
21	21	7-5-18	1-5-49	6-9-53	7-15-45	8-15-16	5-32-9

శకం ౧౯౮౯ ర మార్గశిర (అగ్రహాయన) మాసమున (1972 నవంబరు-డిసెంబరు)

అయినాంశలు 23°-28'-56" నిరయన రవాది స్ఫుట గ్రహములు

ఇండియన్ స్టాండర్డ్ టైము 5-29.4 A-M లకు

శ. శే.	ఇ. శే.	సూర్యుడు	చంద్రుడు	కుజుడు	బుధుడు	గురుడు	శుక్రుడు	శని
౧	౨౨	7-6-13	1-21-6	6-10-32	7-15-43	8-15-28	6-3-32	1-24-59
౨	౨౩	7-7-19	2-6-11	6-11-12	7-14-42	8-15-40	6-4-36	1-24-55
౩	౨౪	7-8-20	2-23-55	6-11-52	7-13-28	8-15-53	6-5-50	1-24-50
౪	౨౫	7-9-20	3-5-14	6-12-32	7-12-9	8-16-5	6-7-4	1-24-46
౫	౨౬	7-10-21	3-19-4	6-13-12	7-10-47	8-16-18	6-8-18	1-24-41
౬	౨౭	7-11-22	4-2-28	6-13-52	7-9-25	8-16-30	6-9-31	1-24-36
౭	౨౮	7-12-22	4-15-27	6-14-32	7-7-6	8-16-43	6-10-45	1-24-31
౮	౨౯	7-13-23	4-28-6	6-15-12	7-6-52	8-16-56	6-11-59	1-24-26
౯	౩౦	7-14-24	5-10-29	6-15-52	7-5-45	8-17-4	6-13-14	1-24-22
౧౦	౧	7-15-25	5-22-39	6-16-32	7-4-47	8-17-21	6-14-28	1-24-17
౧౧	౨	7-16-25	6-4-40	6-17-12	7-4-0	8-17-34	6-15-42	1-24-12
౧౨	౩	7-17-27	6-16-35	6-17-52	7-3-25	8-17-47	6-16-56	1-24-7
౧౩	౪	7-18-27	6-28-25	6-18-32	7-3-0	8-18-0	6-18-10	1-24-2
౧౪	౫	7-19-28	7-10-16	6-19-12	7-2-43	8-18-13	6-19-25	1-23-57
౧౫	౬	7-20-29	7-22-6	6-19-52	7-2-45	8-18-26	6-20-39	1-23-52
౧౬	౭	7-21-30	8-3-59	6-20-32	7-2-54	8-18-39	6-21-52	1-23-47
౧౭	౮	7-22-31	8-15-55	6-21-13	7-3-12	8-18-52	6-23-8	1-23-42
౧౮	౯	7-23-32	8-27-57	6-21-53	7-3-38	8-19-6	6-24-22	1-23-37
౧౯	౧౦	7-24-33	9-10-8	6-22-33	7-4-12	8-19-19	6-25-37	1-23-32
౨౦	౧౧	7-25-34	9-22-31	6-23-13	7-4-53	8-19-32	6-26-51	1-23-27
౨౧	౧౨	7-25-35	10-5-9	6-23-54	7-5-40	8-19-45	6-28-6	1-23-22
౨౨	౧౩	7-27-36	10-18-6	6-24-34	7-6-32	8-19-59	6-29-20	1-23-16
౨౩	౧౪	7-28-37	11-1-25	6-25-14	7-7-30	8-20-12	7-0-35	1-23-13
౨౪	౧౫	7-29-38	11-15-9	6-25-55	7-8-31	8-20-26	7-1-49	1-23-8
౨౫	౧౬	8-0-39	11-29-18	6-26-35	7-9-36	8-20-39	7-3-4	1-23-3
౨౬	౧౭	8-1-40	0-13-50	6-27-16	7-10-44	8-20-53	7-4-19	1-22-58
౨౭	౧౮	8-2-41	0-28-43	6-27-56	7-11-55	8-21-7	7-5-33	1-22-53
౨౮	౧౯	8-3-42	1-13-49	6-28-36	7-13-8	8-21-20	7-6-48	1-22-48
౨౯	౨౦	8-4-43	1-28-59	6-29-17	7-14-24	8-21-34	7-8-8	1-22-43
౩౦	౨౧	8-5-45	2-14-4	6-29-57	7-15-42	8-21-48	7-9-17	1-22-39

శకం ౧౯౮౯ ర పౌషమాసమున (1972 డిసెంబరు-1973 జనవరి)

అయినాంశలు 23°-29'-02" నిరయన రవాది స్ఫుట గ్రహములు

ఇండియన్ స్టాండర్డ్ టైము 5-29.4 A-M లకు

శ. శే.	ఇ. శే.	సూర్యుడు	చంద్రుడు	కుజుడు	బుధుడు	గురుడు	శుక్రుడు	శని
౧	౨౨	8-6-45	2-28-53	౭-0-38	7-17-0	8-22-1	7-10-32	1-22-34
౨	౨౩	8-7-47	3-13-21	౭-1-19	7-18-21	8-22-15	7-11-47	1-22-29
౩	౨౪	8-8-48	3-27-23	౭-1-59	7-19-42	8-22-29	7-13-2	1-22-25
౪	౨౫	8-9-49	4-10-58	౭-2-39	7-21-5	8-22-43	7-14-16	1-22-20
౫	౨౬	8-10-50	4-24-6	౭-3-20	7-22-29	8-22-57	7-15-31	1-22-15
౬	౨౭	8-11-51	5-6-51	౭-4-1	7-23-54	8-23-10	7-16-46	1-22-11
౭	౨౮	8-12-52	5-19-16	౭-4-42	7-25-19	8-23-24	7-18-1	1-22-6
౮	౨౯	8-13-54	6-1-25	౭-5-23	7-26-46	8-23-38	7-19-16	1-22-2
౯	౩౦	8-14-55	6-13-24	౭-6-3	7-28-13	8-23-52	7-20-31	1-21-58
౧౦	౧	8-15-56	6-25-35	౭-6-34	7-29-40	8-24-6	7-21-45	1-21-53
౧౧	౨	8-16-57	7-7-4	౭-7-25	8-1-37	8-24-20	7-23-1	1-21-49
౧౨	౩	8-17-58	7-19-54	౭-8-4	8-2-37	8-24-47	7-24-16	1-21-45
౧౩	౪	8-18-59	8-12-45	౭-9-28	8-5-36	8-25-2	7-25-31	1-21-41
౧౪	౫	8-20-1	8-24-52	౭-10-8	8-7-6	8-25-16	7-26-46	1-21-37
౧౫	౬	8-21-2	9-7-8	౭-10-49	8-8-35	8-25-30	7-28-1	1-21-33
౧౬	౭	8-22-3	9-19-35	౭-11-36	8-10-7	8-25-44	7-29-16	1-21-29
౧౭	౮	8-23-4	10-2-13	౭-12-11	8-11-39	8-25-57	8-0-31	1-21-25
౧౮	౯	8-24-5	10-15-5	౭-12-52	8-13-11	8-26-12	8-1-46	1-21-21
౧౯	౧౦	8-25-6	10-28-12	౭-13-33	8-14-43	8-26-26	8-3-1	1-21-17
౨౦	౧౧	8-26-8	11-11-33	౭-14-14	8-16-16	8-26-40	8-5-31	1-21-10
౨౧	౧౨	8-27-9	11-25-15	౭-14-55	8-17-49	8-26-54	8-6-46	1-21-7
౨౨	౧౩	8-28-10	0-9-12	౭-15-37	8-19-23	8-27-6	8-8-1	1-21-3
౨౩	౧౪	8-29-11	0-23-26	౭-16-18	8-21-57	8-27-22	8-9-16	1-21-0
౨౪	౧౫	9-0-12	1-7-55	౭-16-59	8-22-31	8-27-36	8-10-31	1-20-57
౨౫	౧౬	9-1-13	1-22-35	౭-17-40	8-24-6	8-27-50	8-11-46	1-20-54
౨౬	౧౭	9-2-14	2-7-21	౭-18-21	8-25-42	8-28-4	8-13-1	1-20-51
౨౭	౧౮	9-3-15	2-22-5	౭-19-2	8-27-13	8-28-18	8-14-16	1-20-48
౨౮	౧౯	9-4-16	3-6-42	౭-19-44	8-28-55	8-29-32	8-15-31	1-20-45
౨౯	౨౦	9-5-18	3-21-5	౭-20-25	9-0-32	8-29-46	8-16-46	1-20-42

శకం ౧౯౮౪ మాఘమాసమున (1973 జనవరి - ఫిబ్రవరి)

అయినాంశలు 23°-29'-08" నిరయన రవాది స్ఫుట్రహములు

భండియన్ స్టాంషర్డ్ టైము 5-29.4 A-M లకు

శ. శే.	నూర్పుడు	చంద్రుడు	కుజుడు	బుధుడు	గురుడు	శుక్రుడు	శని
శ. శే.	రా.భా-లి	రా.భా-లి	రా.భా-లి	రా.భా-లి	రా.భా-లి	రా.భా-లి	రా.భా-లి
21	9-7-20	4-5-8	7-21-6	9-2-10	8-29-0	8-18-1	1-20-40
22	9-8-21	4-13-47	7-21-47	9-8-48	8-29-14	8-19-16	1-20-35
23	9-9-22	5-2-2	7-22-29	9-5-27	8-29-28	8-20-31	1-20-24
24	9-10-23	5-14-53	7-23-10	9-7-6	8-29-42	8-21-43	1-20-32
25	9-11-24	5-27-24	7-23-52	9-8-47	8-29-56	8-23-1	1-20-30
26	9-12-25	6-9-36	7-24-33	9-10-28	9-0-10	8-24-17	1-20-28
27	9-13-26	6-21-35	7-25-14	9-12-9	9-0-23	8-25-32	1-20-26
28	9-14-27	7-3-28	7-25-53	9-13-51	9-0-37	8-26-47	1-20-24
29	9-15-28	7-15-17	7-26-37	9-15-34	9-0-51	8-28-2	1-20-23
30	9-16-29	7-27-7	7-27-19	9-17-17	9-1-5	8-29-17	1-20-21
31	9-17-30	8-9-8	7-28-0	9-19-1	9-1-19	9-0-32	1-20-19
1	9-18-30	8-21-9	7-28-42	9-20-46	9-1-33	9-1-47	1-20-18
2	9-19-31	8-3-23	7-29-24	9-22-31	9-1-46	9-3-2	1-20-16
3	9-20-32	8-15-58	8-0-5	9-24-17	9-2-0	9-4-17	1-20-15
4	9-21-33	8-27-44	8-0-47	9-26-4	9-2-14	9-5-32	1-20-14
5	9-22-34	8-11-43	8-1-28	9-27-50	9-2-27	9-6-47	1-20-13
6	9-23-35	8-25-1	8-2-11	9-29-38	9-2-41	9-8-2	1-20-12
7	9-24-36	8-38-80	8-3-22	10-1-26	9-2-54	9-9-17	1-20-11
8	9-25-36	8-51-10	8-4-34	10-3-14	9-3-8	9-10-33	1-20-11
9	9-26-37	8-63-59	8-5-45	10-5-3	9-3-22	9-11-48	1-20-10
10	9-27-38	8-16-58	8-6-57	10-6-51	9-3-45	9-13-3	1-20-10
11	9-28-39	8-29-14	8-7-2	10-8-40	9-3-48	9-14-18	1-20-9
12	9-29-39	8-41-47	8-8-7	10-10-28	9-4-2	9-15-33	1-20-9
13	10-0-40	8-54-17	8-9-2	10-12-15	9-4-15	9-16-48	1-20-9
14	10-1-41	8-67-47	8-10-7	10-14-2	9-4-28	9-18-3	1-20-9
15	10-2-41	8-81-15	8-11-8	10-16-9	9-4-42	9-19-18	1-20-9
16	10-3-42	8-94-42	8-12-15	10-18-15	9-4-55	9-20-33	1-20-9
17	10-4-42	8-108-10	8-13-22	10-20-2	9-5-8	9-21-48	1-20-9
18	10-5-43	8-121-38	8-14-29	10-22-8	9-5-21	9-23-3	1-20-10
19	10-6-43	8-135-6	8-15-35	10-24-14	9-5-34	9-24-18	1-20-10

శకం ౧౯౮౪ ఫాల్గుణమాసమున (1973 ఫిబ్రవరి-మార్చి)

అయినాంశలు 23°-29'-12" నిరయన రవాది స్ఫుట్రహములు

భండియన్ స్టాంషర్డ్ టైము 5-29 4A-M లకు

శ. శే.	నూర్పుడు	చంద్రుడు	కుజుడు	బుధుడు	గురుడు	శుక్రుడు	శని
శ. శే.	రా.భా-లి	రా.భా-లి	రా.భా-లి	రా.భా-లి	రా.భా-లి	రా.భా-లి	రా.భా-లి
20	10-7-44	5-9-47	8-11-56	10-24-8	9-5-47	9-25-33	1-20-11
21	10-8-44	5-22-39	8-12-38	10-25-38	9-6-0	9-26-48	1-20-12
22	10-9-45	6-5-11	8-13-20	10-27-4	9-6-13	9-28-3	1-20-13
23	10-10-45	6-17-25	8-14-2	10-28-25	9-6-26	9-29-18	1-20-14
24	10-11-45	6-29-27	8-14-44	10-29-40	9-6-32	10-0-32	1-20-15
25	10-12-45	7-11-20	8-15-26	11-0-49	9-6-51	10-1-47	1-20-16
26	10-13-46	7-23-9	8-16-8	11-1-50	9-7-4	10-3-2	1-20-17
27	10-14-46	8-4-59	8-17-50	11-2-44	9-7-16	10-4-17	1-20-19
28	10-15-47	8-16-57	8-18-14	11-3-80	9-7-29	10-5-32	1-20-21
1	10-16-47	8-29-6	8-19-14	11-4-8	9-7-41	10-6-47	1-20-22
2	10-17-47	9-11-32	8-20-57	11-4-36	9-7-54	10-8-2	1-20-24
3	10-18-47	9-24-15	8-21-38	11-4-55	9-8-6	10-9-17	1-20-26
4	10-19-47	10-7-19	8-22-21	11-5-5	9-8-18	10-10-32	1-20-28
5	10-20-48	10-20-43	8-23-1	11-5-5	9-8-31	10-11-47	1-20-30
6	10-21-48	11-4-25	8-24-46	11-4-57	9-8-43	10-13-2	1-20-32
7	10-22-48	11-18-22	8-25-28	11-4-39	9-8-55	10-14-16	1-20-35
8	10-23-48	12-2-23	8-26-10	11-4-13	9-9-7	10-15-31	1-20-37
9	10-24-48	12-16-40	8-27-52	11-3-39	9-9-19	10-16-46	1-20-39
10	10-25-48	1-0-53	8-28-35	11-2-58	9-9-30	10-18-1	1-20-42
11	10-26-48	1-15-4	8-29-17	11-2-12	9-9-42	10-19-16	1-20-44
12	10-27-48	1-29-11	8-30-59	11-1-21	9-9-54	10-20-30	1-20-48
13	10-28-48	2-13-14	8-31-12	11-0-26	9-10-5	10-21-45	1-20-49
14	10-29-47	2-27-11	8-32-24	10-29-29	9-10-17	10-23-0	1-20-54
15	11-0-47	3-11-2	8-33-6	10-28-32	9-10-28	10-24-15	1-20-57
16	11-1-47	3-24-45	8-34-49	10-27-34	9-10-39	10-25-29	1-21-0
17	11-2-47	4-8-22	8-35-31	10-26-38	9-10-51	10-26-44	1-21-3
18	11-3-46	4-21-47	8-36-14	10-25-46	9-11-2	10-27-59	1-21-7
19	11-4-46	5-4-59	8-37-56	10-24-56	9-11-13	10-29-14	1-21-9
20	11-5-46	5-17-57	8-38-38	10-24-10	9-11-24	11-0-28	1-21-14
21	11-6-46	6-0-36	8-39-21	10-23-31	9-11-34	11-1-43	1-21-18

శంకర్ గౌడ (1972, 73) యువేస్ (జూలై) నెప్యూన్ (ఇండ)
విరయన, X హామలు - ఇండియన్ స్టాండ్ నెమి 5-29.4 A.M. లకు

విరయన రాహుళు
శం. 1894 (1972-73)
బండియన్ స్టాండ్ టైము
5-2.4 A.M. లకు

[illegible]

పంపత్త రమణులు 60

ప్రభున, విభున, కళ్యు, ప్రమోద, ప్రజాపతి,
ఆంధ్రగద, క్షీమత, దాన, యుధ, దాత, ఈశ్వర,
అపవాదాశ, ప్రమోది, విక్రమ, వుష, విజ్ఞాను,
సంభూతున, తారణ, సౌమిన్య, సర్వజీత్, సర్వ
దారి, విరోధి, విక్రమి, తర, నందన, విజయ, జయ,
మయనూర్, మయ్యత్తి, పేరివెంబి, ఎంబి, వికారి,
కార్యి, స్థిప, జుభక్త్, శోభక్త్, కోతి,
విశ్వజను, సరాభు, వైవేగి, కీలక, సోమ్య, సోద
రణ, విరోధిక్త్, పరీధావి, ప్రమాది, జనంద,
రాక్షస, నక, సేంగళ, కాళయక్త్, సిద్ధార్థ, కోడి,
మర్మి, మందుబి, దుర్బోధార్, రక్తక్ష్మి, కోదన,
క్షయ.

అపయవములు అదురుటనులను

శుభ శుభములు

[illegible]

[illegible]

బాపాజీలకు గ్రామపై తిరుగుబాటు గణకూటమును, పైకూర్పు రాకకూటము లేక (ప్రే) టోర్ కూటము, ఛౌ దులకు యోగిపాఠము శుభముగా మంచి 18 గుణములకు పైకూర్పు

చాంద్ర శక: 1894 శ్రీ పరీధావి నామ సంవత్సర చైత్రమాసమునందు నిరయాణ లగ్నాంతి కాలములు - గంటలు - నిమిషములు (విజయవాడకు)

[illegible]

[illegible]

(హం(ద్ర) శక 1894 శ్రీ పద్మావతి నామ సంవత్సర వైశాఖ మాసమునందు నిరయణ లగ్నాంతకాలములు గలతలు - నిమిషములు. (విజయవాడకు)

అం. తే.	శక లేదే	పే	వృ	మి	క్ర	ని	కన్	తుల	పు	ధను	మా	కు	అం. తే.	శక లేదే	పే	వృ	మి	క్ర	ని	కన్	తుల	పు	ధను	మా	కు
14	౧౫	7-37	9-37	11-49	2-1	4-7	6-12	8-21	10-34	12-41	2-33	4-12	5-49	29	-	6-37	8-37	10-49	1-1	3-7	5-11	7-21	9-34	11-41	1-33
15	౧౬	7-38	9-38	11-45	1-57	4-8	6-8	8-17	10-30	12-37	2-29	4-8	5-44	30	౦౦	6-33	8-33	10-45	12-57	3-8	5-8	7-17	9-30	11-37	1-29
16	౧౭	7-29	9-29	11-41	1-53	3-59	6-8	8-13	10-26	12-33	2-25	4-4	5-40	1	౦౦	6-29	8-29	10-41	12-53	2-59	5-4	7-13	9-26	11-33	1-25
17	౧౮	7-24	9-25	11-37	1-49	3-55	5-59	8-9	10-22	12-29	2-21	4-0	5-36	2	౦౨	6-25	8-25	10-37	12-49	2-55	5-0	7-9	9-22	11-29	1-21
18	౧౯	7-20	9-21	11-33	1-45	3-51	5-54	8-5	10-18	12-25	2-17	3-56	5-32	3	౦౩	6-21	8-21	10-34	12-45	2-51	4-56	7-5	9-18	11-25	1-17
19	౨౦	7-16	9-17	11-29	1-41	3-47	5-51	8-1	10-14	12-21	2-12	3-51	5-28	4	౦౪	6-17	8-18	10-30	12-41	2-47	4-52	7-1	9-15	11-21	1-13
20	౨౧	7-12	9-13	11-25	1-37	3-43	5-47	7-57	10-10	12-17	2-8	3-47	5-24	5	౦౫	6-13	8-14	10-25	12-37	2-44	4-48	6-57	9-11	11-18	1-9
21	౨౨	7-8	9-9	11-21	1-33	3-39	5-43	7-53	10-6	12-13	2-4	3-43	5-20	6	౦౬	6-9	8-10	10-22	12-33	2-40	4-44	6-53	9-7	11-14	1-6
22	౨౩	7-4	9-5	11-16	1-29	3-35	5-39	7-49	10-2	12-9	2-0	3-39	5-16	7	౦౭	6-6	8-6	10-18	12-29	2-35	4-40	6-49	9-8	11-10	1-2
23	౨౪	7-0	9-1	11-13	1-25	3-31	5-35	7-45	9-53	12-5	1-56	3-36	5-12	8	౦౮	6-2	8-2	10-14	12-26	2-32	4-37	6-46	9-9	11-6	12-58
24	౨౫	6-56	8-57	11-9	1-21	3-27	5-31	7-41	9-54	12-1	1-52	3-31	5-8	9	౦౯	5-58	7-59	10-11	12-22	2-28	4-33	6-42	8-55	11-2	12-54
25	౨౬	6-52	8-53	11-5	1-17	3-23	5-27	7-37	9-50	11-57	1-48	3-27	5-4	10	౧౦	5-54	7-55	10-7	12-19	2-25	4-29	6-38	8-51	10-59	12-50
26	౨౭	6-48	8-49	11-1	1-13	3-19	5-23	7-33	9-46	11-53	1-44	3-23	5-0	11	౧౧	5-50	7-51	10-8	12-15	2-22	4-25	6-35	8-48	10-55	12-47
27	౨౮	6-44	8-45	10-57	1-9	3-15	5-19	7-29	9-42	11-49	1-40	3-19	4-56	12	౧౨	5-47	7-47	9-59	12-11	2-18	4-22	6-31	8-44	10-51	12-43
28	౨౯	6-40	8-41	10-53	1-5	3-11	5-15	7-25	9-38	11-45	1-37	3-16	4-52	13	౧౩	5-43	7-44	9-55	12-7	2-14	4-18	6-27	8-40	10-47	12-39
29	౩౦	6-36	8-37	10-49	1-1	3-7	5-11	7-21	9-34	11-41	1-33	4-12	5-48	14	౩౧	5-39	7-40	9-51	12-1	2-10	4-14	6-24	8-37	10-44	12-35

శ్రీ. 1894 శ్రీ సరీధావి సంవత్సర జ్యేష్ఠ మాసమునందు గు నిరయణ లగ్నాంతకాలములు గంటలు - నిమిషములు (విజయవాడకు)

[illegible]

12 పు, పా, సో ౨౫౦౦ మ్యంగ౦౨౦ సావ 6.10 ల 7.42 కు యూగ్ కా లు
13 విది, నుం ౨౦౩౩ ఆర్థాగ్ ౩౩ రావ 8.40 ల 10.18 కు తిశ్చివ్యయం సత్త్యవంశ తీపు
14 రతి, బు గ౨౫౪౪ పున ౨-౪౦ సావ 4.9 ల 5.43 కు మినుగే ౨౪౫ : 3౨౫౦ నుకురి
15 తిశిః మన్యాచోన్నత్యత త్త్యంగమూ పూర్ణికా లు
16 చవి, ను గ౨౪౫౫ పువ్యగ్ ౫౪౪ రావ 8.45 ల 10.21 కు
17 పంచ, పు గ౨౪-౪౩ ఆగ్ ౫౫౨౨ రావ 8.15 ల 9.౪8 కు
18 పక్షి, శి గ౨౪౨౨౨ మపు ౨౦౨౨ సావ 4.53 ల 6.83 కు
19 సు, ఆ గ౩-౨౫ పూర్ణ ౯౫౪ సావ 5.15 ల 6.57 కు
20 అష్ట, సో గ౫-౪౩ ఉగ్ గ౩౪౪ రావ 8.15 ల 9.౪9 కు
21 నవ, నుం గ౯-౪౪ మాన్ గ౨-౪౫ రావ 9.౪5 ల 11.40 కు ద్వశ్చివ్యతిశిః
22 దశ, బు ౨౩-౪౨ చిత్రా ౨౪౩౨ రావ 9.40 ల 11.26 కు శూన్యాతిశిః
23 ఏకా, ను ౨౪౨ స్వాగ్ ౩౦౫౪ రావ 12.14 ల 2.0౨ కు మత్త్రయంగగి పెరేయార్థార్
24 వదిక్కు తిరువచ్చిశ్శి త్తీ నల్
25 ద్వాన్య కు 3౩-౪౨ వితా 3౨౩5 రావ 1.5 ల 2.51 కు
26 త్రయో, శి 3౨-౩ అనూ ౪౩౫౨ తెవ 5.19 ల శ్రీమన్మృగమని తిన్ ౫
27 వర్త, ఆ ౪౨౨ త్త్యగ్ ౪౯-౩౦ శేవ 7.5 కు శ్చిక్తావ రామానజజియర్ త్తీన్ ౫ శ్రీరంగ
28 త్తే (తే త్త్యస్థాపిషకః సత్యగ్నివ తీ) పు
29 ంపూర్ణ, సో ౪౨౨౨ మూల ౫౪౨౦ పవ 10.7 ల 11.51 కు కావ ౫40 ల ౪.24 కు
30

5-50	6-39	30	క	ప	ప్రశంభ కన్యకాబా. పం. 10.12 భూ. 2 గా. చం. 2 ఉరు. 7.31కు
5-50	6-38	31	క	బ	చి. ఆ. 2-22 58-49 భూ. 10.15 అ. 2-22 ర. 9.00 10.22 భూ. తా. 2-22 3-2-2 అ. 2-22 3-2-2 భూ. 2-22 3-2-2
5-51	6-38	1	క	ప	చం. నా. 2-22 3-2-2 భూ. 10.15 అ. 2-22 ర. 9.00 10.22 భూ. తా. 2-22 3-2-2 అ. 2-22 3-2-2 భూ. 2-22 3-2-2
5-51	6-38	2	క	బ	పం. నా. 2-22 3-2-2 భూ. 10.15 అ. 2-22 ర. 9.00 10.22 భూ. తా. 2-22 3-2-2 అ. 2-22 3-2-2 భూ. 2-22 3-2-2
5-51	6-37	3	క	ప	పం. నా. 2-22 3-2-2 భూ. 10.15 అ. 2-22 ర. 9.00 10.22 భూ. తా. 2-22 3-2-2 అ. 2-22 3-2-2 భూ. 2-22 3-2-2
5-51	6-37	4	క	బ	పం. నా. 2-22 3-2-2 భూ. 10.15 అ. 2-22 ర. 9.00 10.22 భూ. తా. 2-22 3-2-2 అ. 2-22 3-2-2 భూ. 2-22 3-2-2
5-52	6-36	5	క	ప	పం. నా. 2-22 3-2-2 భూ. 10.15 అ. 2-22 ర. 9.00 10.22 భూ. తా. 2-22 3-2-2 అ. 2-22 3-2-2 భూ. 2-22 3-2-2
5-52	6-36	6	క	బ	పం. నా. 2-22 3-2-2 భూ. 10.15 అ. 2-22 ర. 9.00 10.22 భూ. తా. 2-22 3-2-2 అ. 2-22 3-2-2 భూ. 2-22 3-2-2
5-52	6-36	7	క	ప	పం. నా. 2-22 3-2-2 భూ. 10.15 అ. 2-22 ర. 9.00 10.22 భూ. తా. 2-22 3-2-2 అ. 2-22 3-2-2 భూ. 2-22 3-2-2
5-52	6-36	8	క	ప	పం. నా. 2-22 3-2-2 భూ. 10.15 అ. 2-22 ర. 9.00 10.22 భూ. తా. 2-22 3-2-2 అ. 2-22 3-2-2 భూ. 2-22 3-2-2
5-52	6-34	9	క	ప	పం. నా. 2-22 3-2-2 భూ. 10.15 అ. 2-22 ర. 9.00 10.22 భూ. తా. 2-22 3-2-2 అ. 2-22 3-2-2 భూ. 2-22 3-2-2

(చాం. ద) కే. 1894 (1) పరిధాని నంబర్ల అపాధి మానవులను నిరయన లగ్నంతర కాలములు - గంటలు, నిమిషములు (విజయవాడకు)

పరిధాని నంబర్ల అపాధి మానవులను నిరయన లగ్నంతర కాలములు										పరిధాని నంబర్ల అపాధి మానవులను నిరయన లగ్నంతర కాలములు									
స. నె.	కే. నె.	సం.	మ.	సం.	మ.	సం.	మ.	సం.	మ.	స. నె.	కే. నె.	సం.	మ.	సం.	మ.	సం.	మ.	సం.	మ.
11	11	8-15	10-21	12-26	12-25	4-48	6-55	8-46	10-25	12-2	1-46	3-47	5-26	7-17	9-23	11-27	1-36	3-50	5-57
12	12	8-11	10-17	12-22	12-31	4-44	6-51	8-43	10-21	11-58	1-43	3-43	5-22	7-13	9-19	11-23	1-33	3-46	5-53
13	13	8-7	10-13	12-18	12-27	4-40	6-47	8-39	10-17	11-54	1-39	3-39	5-18	7-9	9-15	11-19	1-29	3-42	5-49
14	14	8-3	10-9	12-14	12-23	4-36	6-43	8-35	10-13	11-50	1-35	3-35	5-14	7-5	9-11	11-16	1-25	3-38	5-45
15	15	8-0	10-6	12-10	12-19	4-32	6-39	8-31	10-10	11-46	1-31	3-31	5-10	7-1	9-7	11-12	1-21	3-34	5-41
16	16	7-56	10-2	12-6	12-15	4-28	6-35	8-27	10-6	11-43	1-27	3-27	5-6	6-57	9-3	11-8	1-17	3-30	5-37
17	17	7-52	9-58	12-2	12-11	4-24	6-32	8-23	10-2	11-39	1-24	3-24	5-2	6-53	8-59	11-4	1-13	3-26	5-33
18	18	7-48	9-54	11-58	12-8	4-21	6-28	8-19	9-58	11-35	1-20	3-20	5-22	6-49	8-55	11-0	1-9	3-22	5-29
19	19	7-44	9-50	11-54	12-4	4-17	6-24	8-15	9-54	11-31	1-16	3-16	5-28	6-45	8-51	10-56	1-5	3-18	5-25
20	20	7-40	9-46	11-50	12-0	4-13	6-20	8-12	9-50	11-27	1-12	3-12	5-24	6-41	8-47	10-52	1-1	3-14	5-21
21	21	7-36	9-42	11-47	1-55	4-9	6-16	8-8	9-47	11-23	1-8	3-8	5-20	6-38	8-44	10-48	12-57	3-10	5-17
22	22	7-32	9-38	11-43	1-52	4-5	6-12	8-4	9-43	11-19	1-4	3-5	5-17	6-34	8-40	10-44	12-53	3-6	5-13
23	23	7-29	9-34	11-39	1-48	4-1	6-8	8-0	9-39	11-15	1-0	3-1	5-13	6-30	8-36	10-40	12-49	3-2	5-9
24	24	7-25	9-31	11-35	1-44	3-57	6-4	7-56	9-35	11-11	12-56	2-58	5-9	6-26	8-32	10-36	12-45	2-58	5-5
25	25	7-21	9-27	11-31	1-40	3-54	6-0	7-52	9-31	11-8	12-52	2-53	5-5	6-22	8-28	10-32	12-41	2-55	5-1

ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಿಲಾಯ ಭಂಡಾರ್ ಪ್ರಾಚೀನಮೂರು: ೩೫, ೧೮-೨೨ ನವೆಂಬರ್: ೨೦೧೩ ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ೬೫ ವರ್ಷದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ

[illegible]

శ్రీ పరిధావిహమ సంస్థాన భూప్రపదనమాన: తక్కు లార్డర్ కల్యాద్యుద్దా: గిం23: హాగేజ్: 1972 (హాండ్: ఊర్: శరద్రుతు:)

సం.క	సం.అ	తం.తే	తం.తే	గ్రామ	పా.నం	గ్రామ	మ	మ	మ	మ
5-57	6-14	6	6	సం.పా. శు రర-2	రాని-38	పూర్వ-20	సావరి-50	రాని-2-20	అమృ-20	మ
5-57	6-14	9	9	వి. శ రర-2	రాని-38	పూర్వ-20	సావరి-50	రాని-2-20	అమృ-20	మ
5-57	6-18	10	10	వి. శ రర-2	రాని-38	పూర్వ-20	సావరి-50	రాని-2-20	అమృ-20	మ
5-57	6-12	11	11	వి. శ రర-2	రాని-38	పూర్వ-20	సావరి-50	రాని-2-20	అమృ-20	మ
5-57	6-11	12	12	వి. శ రర-2	రాని-38	పూర్వ-20	సావరి-50	రాని-2-20	అమృ-20	మ
5-58	6-10	13	13	వి. శ రర-2	రాని-38	పూర్వ-20	సావరి-50	రాని-2-20	అమృ-20	మ
5-58	6-10	14	14	వి. శ రర-2	రాని-38	పూర్వ-20	సావరి-50	రాని-2-20	అమృ-20	మ
5-58	6-9	15	15	వి. శ రర-2	రాని-38	పూర్వ-20	సావరి-50	రాని-2-20	అమృ-20	మ
5-58	6-8	16	16	వి. శ రర-2	రాని-38	పూర్వ-20	సావరి-50	రాని-2-20	అమృ-20	మ
5-58	6-7	17	17	వి. శ రర-2	రాని-38	పూర్వ-20	సావరి-50	రాని-2-20	అమృ-20	మ
5-58	6-6	18	18	వి. శ రర-2	రాని-38	పూర్వ-20	సావరి-50	రాని-2-20	అమృ-20	మ
5-58	6-6	19	19	వి. శ రర-2	రాని-38	పూర్వ-20	సావరి-50	రాని-2-20	అమృ-20	మ
5-58	6-5	20	20	వి. శ రర-2	రాని-38	పూర్వ-20	సావరి-50	రాని-2-20	అమృ-20	మ
5-58	6-4	21	21	వి. శ రర-2	రాని-38	పూర్వ-20	సావరి-50	రాని-2-20	అమృ-20	మ
5-58	6-3	22	22	వి. శ రర-2	రాని-38	పూర్వ-20	సావరి-50	రాని-2-20	అమృ-20	మ
5-58	6-2	23	23	వి. శ రర-2	రాని-38	పూర్వ-20	సావరి-50	రాని-2-20	అమృ-20	మ
5-58	6-2	24	24	వి. శ రర-2	రాని-38	పూర్వ-20	సావరి-50	రాని-2-20	అమృ-20	మ
5-58	6-1	25	25	వి. శ రర-2	రాని-38	పూర్వ-20	సావరి-50	రాని-2-20	అమృ-20	మ
5-58	6-0	26	26	వి. శ రర-2	రాని-38	పూర్వ-20	సావరి-50	రాని-2-20	అమృ-20	మ

Handwritten signature or mark.

[illegible]

(చూ. ౨) శిక్ష: 1894 (శీ) ప్రథమశాసనంపై భౌదవద మూసమునందుగల నిరయల లగ్నాంతకాలములు - గంటలు - నిమిషములు (విజయవాడకు)

[illegible]

సం	తేదీ	వివరము	మొ	మ	మ	మ
6-1	5-51	8	మొ	మ	మ	మ
6-1	5-50	9	మొ	మ	మ	మ
6-1	5-49	10	మొ	మ	మ	మ
6-1	5-49	11	మొ	మ	మ	మ
6-1	5-38	12	మొ	మ	మ	మ
6-1	5-47	13	మొ	మ	మ	మ
6-2	5-47	14	మొ	మ	మ	మ
6-2	5-46	15	మొ	మ	మ	మ
6-2	5-45	16	మొ	మ	మ	మ
6-2	5-44	17	మొ	మ	మ	మ
6-3	5-44	18	మొ	మ	మ	మ
6-3	5-43	19	మొ	మ	మ	మ
6-3	5-42	20	మొ	మ	మ	మ
6-4	5-41	21	మొ	మ	మ	మ
6-4	5-41	22	మొ	మ	మ	మ
6-4	5-41	23	మొ	మ	మ	మ
6-5	5-40	24	మొ	మ	మ	మ
6-5	5-40	25	మొ	మ	మ	మ

(చండ్రి) తే 1894 శ్రీ పరీక్షాపి నామ సంవత్సర ఆశ్వయుజ మాసమందగు సరయన లగ్నాంతకాలములు గంటలు-నిమిషములు (విజయవాడకు)

[illegible]

పూర్వపద్ధతి త్యాగి పరిధావి నామ సంభాద్రపదిష్టనము: క్రీ.శ. 1972

8	మ. పా. ఆ ౧౦-౫౭ పూర్వ ౫౦ పం ౩-51 ల ౬-22 కు యాగకాల:	24	మ. పా. ఆ ౫-౧౫ తేద ౫౦-౫౭ పం ౩-12 ల 4-43 కు
9	విష. పా. ఆ ౪-౩౭ ఉత్తర ౫౭ పం ౬-29 ల 8-12 కు సామనాహార్య	25	విష. పా. ఆ ౧౦-౫ పూర్వ ౫౪-53 అశ్వ ౪౭-౪౫ రావ 9-19 ల 10-49 కు మృహాశ్వము
10	విష. ఆ ౪-౬౭ ఉత్తర ౫౭ ౧౩-౪ సావ 7-14 ల 9-38 కు		పం
11	మ. పా. ఆ ౫-౨౦ చిత్ర ౧౪-౨౦ సావ 7-29 ల 9-12 కు సిద్ధి నివాసకర్త	26	మ. పం ౪౭-౩౦ గౌ ౪౩-౩౪ పం 10-1 ల 11-20 కు
12	పం. పం ౫౪-5౦ స్వాతి ౨౭-౨౦ రావ 9-58 ల 11-39 కు ముద్దిమూ	27	పం. మ. ౪౭-౨౫ కృతి ౩౪-౨౦ పం 10-54 ల 12-8 కు
13	మ. పం ౬౦-౦౦ బిశా ౩౦-౫౦ రావ 10-43 ల 12-29 కు	28	మ. పం ౩౬-౨౭ గౌ-౫౭ ౩౫-౧౭ పం 12-38 ల 2-8 కు రావ 1-20 ల 2-50 కు
14	మ. పం ౭౦-౦౦ బిశా ౩౦-౫౦ రావ 10-43 ల 12-29 కు	29	మ. పం ౩౦-౪౩ మృగ ౩౧-౨౩ రావ 2-28 ల ౩-5౩ కు కైవశకం
15	మ. పం ౮౦-౦౦ బిశా ౩౦-౫౦ రావ 10-43 ల 12-29 కు	30	మ. పం ౪౩-౩౭ అశ్వ ౨౭-౩౭ పం 4-40 ల
16	మ. పం ౯౦-౦౦ బిశా ౩౦-౫౦ రావ 10-43 ల 12-29 కు	31	మ. పం ౫౪-౫౭ పూర్వ ౫౪-౫౭ పం 11-52 ల 1-25 కు తిక్తియం
17	మ. పం ౧౦-౦౦ బిశా ౩౦-౫౦ రావ 10-43 ల 12-29 కు	32	మ. పం ౧౧-౦౦ బిశా ౩౦-౫౭ పం 12-40 ల ౩-34 కు ఏకాదశికి
18	మ. పం ౧౧-౦౦ బిశా ౩౦-౫౭ పం 12-40 ల ౩-34 కు ఏకాదశికి	33	మ. పం ౧౨-౦౦ బిశా ౩౦-౫౭ పం 1-19 ల 12-57 కు
19	మ. పం ౧౩-౦౦ బిశా ౩౦-౫౭ పం 1-19 ల 12-57 కు	34	మ. పం ౧౩-౦౦ బిశా ౩౦-౫౭ పం 2-౨౭ రావ ౩-5 ల 4-41 కు
20	మ. పం ౧౪-౦౦ బిశా ౩౦-౫౭ పం 2-౨౭ రావ ౩-5 ల 4-41 కు	35	మ. పం ౧౪-౦౦ బిశా ౩౦-౫౭ పం 3-౫౭ రావ 4-౪౭ రావ 11-15 ల 12-55 కు కైవశకం
21	మ. పం ౧౫-౦౦ బిశా ౩౦-౫౭ పం 3-౫౭ రావ 4-౪౭ రావ 11-15 ల 12-55 కు	36	మ. పం ౧౬-౦౦ బిశా ౩౦-౫౭ పం 4-౪౭ రావ 11-15 ల 12-55 కు
22	మ. పం ౧౭-౦౦ బిశా ౩౦-౫౭ పం 4-౪౭ రావ 11-15 ల 12-55 కు	37	మ. పం ౧౮-౦౦ బిశా ౩౦-౫౭ పం 5-౪౭ రావ 11-15 ల 12-55 కు
23	మ. పం ౧౯-౦౦ బిశా ౩౦-౫౭ పం 5-౪౭ రావ 11-15 ల 12-55 కు	38	మ. పం ౨౦-౦౦ బిశా ౩౦-౫౭ పం 6-౪౭ రావ 11-15 ల 12-55 కు

పూర్వపద్ధతి త్యాగి పరిధావి నామ సంభాద్రపదిష్టనము: క్రీ.శ. 1972

8	మ. పా. ఆ ౧౦-౫౭ పూర్వ ౫౦ పం ౩-51 ల ౬-22 కు యాగకాల:	28	మ. పా. ఆ ౫-౧౫ తేద ౫౦-౫౭ పం ౩-12 ల 4-43 కు
9	విష. పా. ఆ ౪-౩౭ ఉత్తర ౫౭ పం ౬-29 ల 8-12 కు సామనాహార్య	29	విష. పా. ఆ ౧౦-౫ పూర్వ ౫౪-53 అశ్వ ౪౭-౪౫ రావ 9-19 ల 10-49 కు మృహాశ్వము
10	విష. ఆ ౪-౬౭ ఉత్తర ౫౭ ౧౩-౪ సావ 7-14 ల 9-38 కు		పం
11	మ. పా. ఆ ౫-౨౦ చిత్ర ౧౪-౨౦ సావ 7-29 ల 9-12 కు సిద్ధి నివాసకర్త	30	మ. పం ౪౭-౩౦ గౌ ౪౩-౩౪ పం 10-1 ల 11-20 కు
12	పం. పం ౫౪-5౦ స్వాతి ౨౭-౨౦ రావ 9-58 ల 11-39 కు ముద్దిమూ	31	మ. పం ౪౭-౨౫ కృతి ౩౪-౨౦ పం 10-54 ల 12-8 కు
13	మ. పం ౬౦-౦౦ బిశా ౩౦-౫౦ రావ 10-43 ల 12-29 కు	32	మ. పం ౩౬-౨౭ గౌ-౫౭ ౩౫-౧౭ పం 12-38 ల 2-8 కు రావ 1-20 ల 2-50 కు
14	మ. పం ౭౦-౦౦ బిశా ౩౦-౫౦ రావ 10-43 ల 12-29 కు	33	మ. పం ౩౦-౪౩ మృగ ౩౧-౨౩ రావ 2-28 ల ౩-5౩ కు కైవశకం
15	మ. పం ౮౦-౦౦ బిశా ౩౦-౫౦ రావ 10-43 ల 12-29 కు	34	మ. పం ౪౩-౩౭ అశ్వ ౨౭-౩౭ పం 4-40 ల
16	మ. పం ౯౦-౦౦ బిశా ౩౦-౫౦ రావ 10-43 ల 12-29 కు	35	మ. పం ౫౪-౫౭ పూర్వ ౫౪-౫౭ పం 11-52 ల 1-25 కు తిక్తియం
17	మ. పం ౧౦-౦౦ బిశా ౩౦-౫౦ రావ 10-43 ల 12-29 కు	36	మ. పం ౧౧-౦౦ బిశా ౩౦-౫౭ పం 12-40 ల ౩-34 కు ఏకాదశికి
18	మ. పం ౧౧-౦౦ బిశా ౩౦-౫౭ పం 12-40 ల ౩-34 కు ఏకాదశికి	37	మ. పం ౧౨-౦౦ బిశా ౩౦-౫౭ పం 1-19 ల 12-57 కు
19	మ. పం ౧౩-౦౦ బిశా ౩౦-౫౭ పం 1-19 ల 12-57 కు	38	మ. పం ౧౩-౦౦ బిశా ౩౦-౫౭ పం 2-౨౭ రావ ౩-5 ల 4-41 కు
20	మ. పం ౧౪-౦౦ బిశా ౩౦-౫౭ పం 2-౨౭ రావ ౩-5 ల 4-41 కు	39	మ. పం ౧౪-౦౦ బిశా ౩౦-౫౭ పం 3-౫౭ రావ 4-౪౭ రావ 11-15 ల 12-55 కు
21	మ. పం ౧౫-౦౦ బిశా ౩౦-౫౭ పం 3-౫౭ రావ 4-౪౭ రావ 11-15 ల 12-55 కు	40	మ. పం ౧౬-౦౦ బిశా ౩౦-౫౭ పం 4-౪౭ రావ 11-15 ల 12-55 కు
22	మ. పం ౧౭-౦౦ బిశా ౩౦-౫౭ పం 4-౪౭ రావ 11-15 ల 12-55 కు	41	మ. పం ౧౮-౦౦ బిశా ౩౦-౫౭ పం 5-౪౭ రావ 11-15 ల 12-55 కు
23	మ. పం ౧౯-౦౦ బిశా ౩౦-౫౭ పం 5-౪౭ రావ 11-15 ల 12-55 కు	42	మ. పం ౨౦-౦౦ బిశా ౩౦-౫౭ పం 6-౪౭ రావ 11-15 ల 12-55 కు

క్ర.సం.	తేదీ	వివరము	మొ. పు. మే.
5-25	5-25	మొ. పు. మే. 11-25	మొ. పు. మే. 11-25
5-26	5-26	మొ. పు. మే. 11-26	మొ. పు. మే. 11-26
5-27	5-27	మొ. పు. మే. 11-27	మొ. పు. మే. 11-27
5-28	5-28	మొ. పు. మే. 11-28	మొ. పు. మే. 11-28
5-29	5-29	మొ. పు. మే. 11-29	మొ. పు. మే. 11-29
5-30	5-30	మొ. పు. మే. 11-30	మొ. పు. మే. 11-30
5-31	5-31	మొ. పు. మే. 11-31	మొ. పు. మే. 11-31
5-32	5-32	మొ. పు. మే. 11-32	మొ. పు. మే. 11-32
5-33	5-33	మొ. పు. మే. 11-33	మొ. పు. మే. 11-33
5-34	5-34	మొ. పు. మే. 11-34	మొ. పు. మే. 11-34
5-35	5-35	మొ. పు. మే. 11-35	మొ. పు. మే. 11-35
5-36	5-36	మొ. పు. మే. 11-36	మొ. పు. మే. 11-36
5-37	5-37	మొ. పు. మే. 11-37	మొ. పు. మే. 11-37
5-38	5-38	మొ. పు. మే. 11-38	మొ. పు. మే. 11-38
5-39	5-39	మొ. పు. మే. 11-39	మొ. పు. మే. 11-39
5-40	5-40	మొ. పు. మే. 11-40	మొ. పు. మే. 11-40
5-41	5-41	మొ. పు. మే. 11-41	మొ. పు. మే. 11-41
5-42	5-42	మొ. పు. మే. 11-42	మొ. పు. మే. 11-42
5-43	5-43	మొ. పు. మే. 11-43	మొ. పు. మే. 11-43
5-44	5-44	మొ. పు. మే. 11-44	మొ. పు. మే. 11-44
5-45	5-45	మొ. పు. మే. 11-45	మొ. పు. మే. 11-45
5-46	5-46	మొ. పు. మే. 11-46	మొ. పు. మే. 11-46
5-47	5-47	మొ. పు. మే. 11-47	మొ. పు. మే. 11-47
5-48	5-48	మొ. పు. మే. 11-48	మొ. పు. మే. 11-48
5-49	5-49	మొ. పు. మే. 11-49	మొ. పు. మే. 11-49
5-50	5-50	మొ. పు. మే. 11-50	మొ. పు. మే. 11-50

5-35	5-41	24	బు.కు	పంచ. ఆ గ్రంథం రా.8.16 అ.త్రే.రా.లం ప.10.30 విమ్మ.అల-ల కౌ.లం.3-4 అయ్యగ్రంథం రా.89.54ల 11-29కు దిన 22-రగ శ్రీమద్భాగవతం 10-0 అను రకుక్రం గలత ఘగ-3ల చం.గె. పాదు 4-11ల
5-35	5-41	25	ర.కు	పక్షి. సో మం.గ.రా.2-57 మధు.2.మ.2 59-46 వీరి 22ల గరభం.అం అయ్యతా సా.శం.58ల 7-34 కు పునఃపున్య గ.అ.మ.త దిన 22-రగ మూలభాగం
5-36	5-42	26	బు.కు	క.ల అనుగణం.గ.ల.33 కు గ.ల.ల. చం.గ. పను.12.31ల పున.2.43ల
5-36	5-42	27	ల	పవ. చం.గ.ల.రా.26 పూ.ఫ.గ.లం ప.10-16 అయ్య గ.రా.2 విమ్మ.అం.ల సా.వ.5.51ల 7-32 కు అయ్య గ.3-23 దిన.22-రగ శ్రీమద్భాగవతం 10-0 అను
5-36	5-43	28	ర.బు	అవ. బు.గ.ల.రా.26 పూ.ఫ.గ.లం ప.10-16 అయ్య గ.రా.2 విమ్మ.అం.ల సా.వ.5.51ల 7-32 కు అయ్య గ.3-23 దిన.22-రగ శ్రీమద్భాగవతం 10-0 అను
5-37	5-43	29	కు	పవ. గ.ల.రా.26 పూ.ఫ.గ.లం ప.10-16 అయ్య గ.రా.2 విమ్మ.అం.ల సా.వ.5.51ల 7-32 కు అయ్య గ.3-23 దిన.22-రగ శ్రీమద్భాగవతం 10-0 అను
5-37	5-44	30	కు	పవ. గ.ల.రా.26 పూ.ఫ.గ.లం ప.10-16 అయ్య గ.రా.2 విమ్మ.అం.ల సా.వ.5.51ల 7-32 కు అయ్య గ.3-23 దిన.22-రగ శ్రీమద్భాగవతం 10-0 అను
5-38	5-45	31	గం	పవ. గ.ల.రా.26 పూ.ఫ.గ.లం ప.10-16 అయ్య గ.రా.2 విమ్మ.అం.ల సా.వ.5.51ల 7-32 కు అయ్య గ.3-23 దిన.22-రగ శ్రీమద్భాగవతం 10-0 అను
5-38	5-45	32	కు	పవ. గ.ల.రా.26 పూ.ఫ.గ.లం ప.10-16 అయ్య గ.రా.2 విమ్మ.అం.ల సా.వ.5.51ల 7-32 కు అయ్య గ.3-23 దిన.22-రగ శ్రీమద్భాగవతం 10-0 అను
5-38	5-45	33	కు	పవ. గ.ల.రా.26 పూ.ఫ.గ.లం ప.10-16 అయ్య గ.రా.2 విమ్మ.అం.ల సా.వ.5.51ల 7-32 కు అయ్య గ.3-23 దిన.22-రగ శ్రీమద్భాగవతం 10-0 అను
5-38	5-45	34	కు	పవ. గ.ల.రా.26 పూ.ఫ.గ.లం ప.10-16 అయ్య గ.రా.2 విమ్మ.అం.ల సా.వ.5.51ల 7-32 కు అయ్య గ.3-23 దిన.22-రగ శ్రీమద్భాగవతం 10-0 అను
5-38	5-45	35	కు	పవ. గ.ల.రా.26 పూ.ఫ.గ.లం ప.10-16 అయ్య గ.రా.2 విమ్మ.అం.ల సా.వ.5.51ల 7-32 కు అయ్య గ.3-23 దిన.22-రగ శ్రీమద్భాగవతం 10-0 అను
5-38	5-45	36	కు	పవ. గ.ల.రా.26 పూ.ఫ.గ.లం ప.10-16 అయ్య గ.రా.2 విమ్మ.అం.ల సా.వ.5.51ల 7-32 కు అయ్య గ.3-23 దిన.22-రగ శ్రీమద్భాగవతం 10-0 అను
5-38	5-45	37	కు	పవ. గ.ల.రా.26 పూ.ఫ.గ.లం ప.10-16 అయ్య గ.రా.2 విమ్మ.అం.ల సా.వ.5.51ల 7-32 కు అయ్య గ.3-23 దిన.22-రగ శ్రీమద్భాగవతం 10-0 అను
5-38	5-45	38	కు	పవ. గ.ల.రా.26 పూ.ఫ.గ.లం ప.10-16 అయ్య గ.రా.2 విమ్మ.అం.ల సా.వ.5.51ల 7-32 కు అయ్య గ.3-23 దిన.22-రగ శ్రీమద్భాగవతం 10-0 అను
5-38	5-45	39	కు	పవ. గ.ల.రా.26 పూ.ఫ.గ.లం ప.10-16 అయ్య గ.రా.2 విమ్మ.అం.ల సా.వ.5.51ల 7-32 కు అయ్య గ.3-23 దిన.22-రగ శ్రీమద్భాగవతం 10-0 అను
5-38	5-45	40	కు	పవ. గ.ల.రా.26 పూ.ఫ.గ.లం ప.10-16 అయ్య గ.రా.2 విమ్మ.అం.ల సా.వ.5.51ల 7-32 కు అయ్య గ.3-23 దిన.22-రగ శ్రీమద్భాగవతం 10-0 అను
5-38	5-45	41	కు	పవ. గ.ల.రా.26 పూ.ఫ.గ.లం ప.10-16 అయ్య గ.రా.2 విమ్మ.అం.ల సా.వ.5.51ల 7-32 కు అయ్య గ.3-23 దిన.22-రగ శ్రీమద్భాగవతం 10-0 అను
5-38	5-45	42	కు	పవ. గ.ల.రా.26 పూ.ఫ.గ.లం ప.10-16 అయ్య గ.రా.2 విమ్మ.అం.ల సా.వ.5.51ల 7-32 కు అయ్య గ.3-23 దిన.22-రగ శ్రీమద్భాగవతం 10-0 అను
5-38	5-45	43	కు	పవ. గ.ల.రా.26 పూ.ఫ.గ.లం ప.10-16 అయ్య గ.రా.2 విమ్మ.అం.ల సా.వ.5.51ల 7-32 కు అయ్య గ.3-23 దిన.22-రగ శ్రీమద్భాగవతం 10-0 అను
5-38	5-45	44	కు	పవ. గ.ల.రా.26 పూ.ఫ.గ.లం ప.10-16 అయ్య గ.రా.2 విమ్మ.అం.ల సా.వ.5.51ల 7-32 కు అయ్య గ.3-23 దిన.22-రగ శ్రీమద్భాగవతం 10-0 అను
5-38	5-45	45	కు	పవ. గ.ల.రా.26 పూ.ఫ.గ.లం ప.10-16 అయ్య గ.రా.2 విమ్మ.అం.ల సా.వ.5.51ల 7-32 కు అయ్య గ.3-23 దిన.22-రగ శ్రీమద్భాగవతం 10-0 అను
5-38	5-45	46	కు	పవ. గ.ల.రా.26 పూ.ఫ.గ.లం ప.10-16 అయ్య గ.రా.2 విమ్మ.అం.ల సా.వ.5.51ల 7-32 కు అయ్య గ.3-23 దిన.22-రగ శ్రీమద్భాగవతం 10-0 అను
5-38	5-45	47	కు	పవ. గ.ల.రా.26 పూ.ఫ.గ.లం ప.10-16 అయ్య గ.రా.2 విమ్మ.అం.ల సా.వ.5.51ల 7-32 కు అయ్య గ.3-23 దిన.22-రగ శ్రీమద్భాగవతం 10-0 అను

(చంద్ర) శక: 1894 శ్రీ పరీధావి నామ సంవత్సర మార్గశిర మాసమునందు నిరయం గంటలు - నిమిషములు (విజయవాడకు)

పగటియందు లగ్నం ల కాలములు										రాత్రియందు లగ్నం ల కాలములు									
ఇ.తే.	శక.లేద.	దృ.	గ.	కు.	మ.	మ.	మ.	మ.	మ.	ఇ.తే.	శక.లేద.	దృ.	గ.	కు.	మ.	మ.	మ.	మ.	మ.
6	7-6	9-13	11-5	12-44	2-20	4-5	6-5	8-17	10-59	12-35	2-39	4-48	21	మా.30	8-15	10-7	11-46	1-22	3-7
7	7-2	9-10	11-1	12-40	2-16	4-1	6-2	8-14	10-25	12-31	2-35	4-44	22	మా.30	8-11	10-3	11-42	1-18	3-3
8	6-59	9-5	10-57	12-36	2-12	8-57	5-58	8-10	10-21	12-27	2-32	4-40	23	మా.30	8-8	9-59	11-38	1-15	3-0
9	6-55	9-1	10-53	12-32	2-8	8-53	5-54	8-6	10-17	12-23	2-28	4-36	24	మా.30	8-4	9-55	11-34	1-11	2-55
10	6-51	8-57	10-49	12-28	2-4	8-49	5-50	8-2	10-13	12-19	2-24	4-32	25	మా.30	8-0	9-51	11-30	1-7	2-52
11	6-47	8-54	10-45	12-24	2-1	8-45	5-46	7-58	10-9	12-15	2-20	4-28	26	మా.30	7-56	9-47	11-26	1-3	2-48
12	6-43	8-50	10-41	12-20	1-57	8-41	5-42	7-54	10-5	12-11	2-16	4-24	27	మా.30	7-52	9-43	11-22	12-59	2-44
13	6-39	8-46	10-37	12-16	1-53	8-38	5-38	7-50	10-2	12-7	2-12	4-20	28	మా.30	7-48	9-39	11-19	12-55	2-40
14	6-35	8-42	10-33	12-12	1-49	8-34	5-34	7-46	9-58	12-4	2-8	4-17	29	మా.30	7-44	9-35	11-15	12-51	2-36
15	6-31	8-38	10-29	12-8	1-45	8-30	5-30	7-42	9-54	12-0	2-4	4-14	30	మా.30	7-40	9-31	11-11	12-47	2-32
16	6-27	8-34	10-25	12-4	1-41	8-26	5-26	7-38	9-50	11-56	2-1	4-10	31	మా.30	7-36	9-27	11-7	12-44	2-28
17	6-23	8-30	10-21	12-0	1-37	8-22	5-22	7-34	9-46	11-52	1-57	4-6	32	మా.30	7-32	9-23	11-3	12-40	2-24
18	6-19	8-26	10-17	11-56	1-33	8-18	5-18	7-30	9-42	11-48	1-53	4-2	33	మా.30	7-28	9-19	10-59	12-36	2-20
19	6-15	8-22	10-14	11-53	1-29	8-15	5-15	7-27	9-39	11-45	1-49	3-58	34	మా.30	7-24	9-15	10-55	12-32	2-16
20	6-11	8-18	10-11	11-50	1-26	8-11	5-11	7-23	9-35	11-41	1-45	3-54	35	మా.30	7-20	9-11	10-51	12-28	2-12

6	శు. పా. సో ౬౦-౦ విశాఖ ౧౦-౦ పవ 12-1౦ 1-47కు యాగకాలం. ఆ తర్వాత ప్రారంభం.
7	సో. మం 3-౨౨ విశాఖ ౧౦-౦ పవ 12-49 ల 2-35 కు యమంతనం.
8	విది. బు ౮-౪౫ అనూ ౧౨-౮ సావ 5-13 ల 6-59 కు
9	తది. న ౧3-౫౮ శ్రేణి ౧౨-౨౮ రావ 10-2౦ ల 12-5 కు చతుర్థి తిథి.
10	చవి. శు ౧౨-౩౨ మూల ౨౪-౧౩ పవ 2-7 ల 3-౬2 కు రావ 2-14 ల ౪-౬౪ కు కూర్వాతిథి.
11	నాగరత్న మణివాళి మహాముని తిథి.
12	పంచ. శ ౨౨-౧౧ పూష ౨౯-౪ రావ 2-19 ల 4-1 కు పంచమి తిథి.
13	షష్ఠి. ఆ ౨౪-౪౨ ఉషా 3౨-౫౦ రావ 11-30 ల 1-10 కు [చార్యర్ తిథి]
14	సప్త. సో ౨౬-౦ శ్రవ ౩౫-౨౦ రావ 12-2౯ ల 2-45 కు పౌర్ణమి తిథి.
15	అష్ట. మం ౨౭-౪౧ ధని ౩౬-౪౦ రావ 4-4౦ కు పూర్ణిమా తిథి.
16	నవ. బు ౨౮-౪౧ శ్రవ ౩౬-౪౦ రావ ౩-10 ల 4-44 కు పౌర్ణిమా తిథి.
17	దశ. న ౨౯-౪౧ పూష ౩౫-౪౦ రావ 5-46 ల ౬-౪౩ కు దశమి తిథి.
18	మధ్యాహ్న తూర్వార్థ: సంక్రమణ పూర్ణిమా.
19	నికా. శు ౧౨-౪౬ ఉషా ౩౩-౩౪ శేవ 7-18 కు తిద్వయం. మత్తత్రయం శోధన
20	త్రయో. శ ౧౪-౨౨ శేవ 3౦-౪౪ ఉష 7-7 ల 8-39 కు దశమి తిథి.
21	చతు. ఆ ౯-౨౫ అశ్వి ౨౬-౧౩ పవ 1-22 ల 2-52 కు రావ 2-7౦ ల ౪-37 కు
22	పశు. సో 3-౫౪ విశాఖ ౧౪-౧౩ ధని ౩౩-౨౦ రావ 2-46 ల ౩-15 కు అన్యధానం జ్యోతి
23	తృతీయం చంద్ర పూర్ణిమా దామోదర పూజా. అరుణాశ్వి పెద్దనూరేంబర మానావర్ తిథి.

పూర్వపద్ధతి త్యాగ్రీ పరిధావి నామ సం॥ మార్గశీర శుక్ల పక్ష: క్రీ. శ. 1972

6	శు. పా. బు ౫౧-౩౬ శ్రేణి ౩౬-౩ తెన 5-౩8 ల యాగకాలం.
7	విది. న ౫౬-౨౪ మూల ౪౨-౫ శేవ 7-25 కు రావ 9-30 ల 11-16 కు
8	తది. శు ౫౯-౩౫ పూష ౪౨-౮ పవ 9-40 ల 11-24 కు
9	చవి. శ ౬౦-౦ ఉషా ౫౧-౧౨ పవ 9-51 ల 11-34 కు
10	చది. ఆ ౨౧-౧౫ శ్రవ ౫౪-౧౦ ఉష 7-10 ల 8-50 కు
11	పంచ. సో 3-౨౬ ధని ౫౫-౪౨ పవ 8-14 ల 9-౬8 కు సుబ్రహ్మణ్య ఓషి.
12	షష్ఠి. మం 3-౨౬ శ్రవ ౫౬-౦ పవ 12-1 ల 1-37 కు
13	సప్త. బు ౨౬-౨౬ విశాఖ ౫౬-౩౨ పూర్ణిమా-౧౪ పవ 11-11 ల 12-46 కు
14	నవ. శు ౫౬-౨౯ ఉషా ౫౩-౨౨ పవ 1-౯4 ల ౪-27 కు
15	దశ. శు ౫౭-౫౪ శ్రవ ౫౦-౩౩ పవ ౩-17 ల 4-49 కు ధనుష్యర్థ: ౩౩-౩౩ మధ్యాహ్న
16	తృతీయం చంద్ర పూర్ణిమా తిథి.
17	నికా. శ ౪౬-౫౦ అశ్వి ౪౬-౧౨ రావ 9-37 ల 11-౪ కు మత్తత్రయం పౌర్ణమి
18	త్రయో. ఆ ౪౭-౫౦ ధని ౪౩-౨౨ పవ 10-28 ల 11-58 కు ద్వాదశిమాస తిథి.
19	చతు. సో ౩౫-౨౨ కృత్తి ౩౯-౧౪ పవ 11-3 ల 12-82 కు
20	పశు. మం ౨౯-౩౩ గౌరీ ౩౫-౨౨ పవ 1-7౦ ల 2-86 కు రావ 1-47 ల ౪-17 కు
21	అనూ. బు ౨౩-౪౫ మృగ ౩౦-౫౮ రావ 2-49 ల 4-19 కు అన్యధానం. చతుర్థి.

21	బ. పా. మం ౫౨-౫౫ కృత్తి ౧౧-౧౦ తెన 4-49 ల యాగకాలం. కృత్తి తా దీపావళి.
22	విది. బు ౪౬-౧౦ గౌరీ ౧౪-౫౮ శేవ 6-19 కు సావ 5-30 ల 7-0 కు తిరుప్పావళి.
23	తది. న ౪౦-౩౮ మృగ ౧౦-౫౮ పూష 6-34 ల ౮-4 కు
24	చవి. శు ౩౫-౩౪ అశ్వి ౧౨-౨౨ రావ 8-38 ల 10-9 కు విశాఖ తిథి.
25	పంచ. శ ౩౧-౧౨ శ్రవ ౪-౨౨ పవ 3-44 ల 5-16 కు
26	షష్ఠి. ఆ ౨౭-౪౦ పూష ౨౨-౨౨ సావ 7-38 ల 9-12 కు
27	సప్త. సో ౨౭-౪౦ అశ్వి ౨౭-౪౦ సావ 6-38 ల 8-9 కు శైవశక్తి.
28	అష్ట. మం ౨౩-౫౨ మృగ ౦౨-౫౨ పవ 2-37 ల 4-14 కు అష్టమి తిథి.
29	నవ. బు ౨౩-౪౯ పూష ౧౧-౫౨ పవ 2-19 ల ౩-59 కు నవమి తిథి.
30	దశ. న ౨౪-౨ ఉషా ౩౨-౨౨ సావ 4-37 ల 6-19 కు దశమి తిథి.
31	నికా. శు ౨౪-౩౨ పూష ౩౨-౨౨ సావ 5-42 ల 7-25 కు మత్తత్రయం శో.
32	త్రయో. శ ౩౧-౪౩ అశ్వి ౧౧-౫౨ సావ 7-19 ల 9-5 కు మాసశివరాత్రి.
33	చతు. సో ౪౦-౫౨ విశాఖ ౨౩-౬ రావ 8-4 ల 9-50 కు శైవశక్తి. పద్మనాభ తిథి.
34	పశు. సో ౪౦-౫౨ విశాఖ ౨౩-౬ రావ ౮-౪౦ రావ 12-28 ల 2-14 కు సత్యనాం ౩౦ సాగి.
35	అనూ. మం ౪౬-౨౨ అనూ ౨౯-౪౦ రావ 12-28 ల 2-14 కు సత్యనాం ౩౦ సాగి.
36	అన్యధానం. పంచమి తిథి.

పూర్వపద్ధతి త్యాగ్రీ పరిధావి నామ సం॥ మార్గశీర శుక్ల పక్ష: క్రీ. శ. 1972-73

21	బ. పా. న ౧౨-౨౦ అశ్వి ౨౭-౧౨ తెన 4-౯0 ల 6-21 కు తిద్వయం. యాగకాలం.
22	విది. శు ౧౩-౧౨ శ్రవ ౨౪-౪ రావ 11-52 ల 1-24 కు
23	తది. శ ౯-౩ పూష ౨౦-౩౮ రావ 8-42 ల 5-16 కు
24	చవి. ఆ ౫-౩౨ అశ్వి ౨౦-౩౮ రావ 2-30 ల 4-5 కు
25	పంచ. సో 3-౧౨ మృగ ౧౯-౩౩ రావ 10-30 ల 12-7 కు అక్షిణ్య తిథి.
26	షష్ఠి. మం ౨౦-౨౦ ఉషా ౨౦-౧౧ రావ 10-5 ల 11-44 కు
27	సప్త. బు ౨౦-౨౦ ఉషా ౨౦-౧౧ రావ 12-14 ల 1-55 కు శైవశక్తి.
28	అష్ట. న ౩౦-౨౦ మృగ ౨౦-౧౧ రావ 1-15 ల 2-58 కు
29	నవ. శు ౬-౨ అశ్వి ౨౯-౨౬ రావ 12-29 ల 2-13 కు
30	దశ. శ ౯-౫౨ పూష ౩౪-౪౬ రావ 2-42 ల 4-28 కు
31	నికా. ఆ ౧౪-౩౨ విశాఖ ౪౦-౪౩ రావ ౪-23 ల ౬-9 కు ద్వాదశి తిథి.
32	త్రయో. సో ౧౯-౪౮ అనూ ౪౨-౫౮ తూర్వాశ్వానాం కూర్వాతిథి.
33	చతు. మం ౨౫-౨౦ శ్రేణి ౫౩-౫౪ ఉష 7-47 ల 9-38 కు మాసశివరాత్రి. పౌర్ణమి.
34	పశు. బు ౩౦-౩౨ మూల ౫౯-౫౪ పవ 1-1౬-౨4 కు తెన 4-51 ల 6-37 కు శైవశక్తి.
35	అనూ. న ౩౫-౨ పూష ౬౦-౦ సావ 5-51 ల 6-47 కు సత్యనాం ౩౦ సాగి. అన్యధానం. పంచమి తిథి.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1

సం	తేదీ	వివరము	మొ	మే	మీ
6-25	6-14	5	గ	గ	మీ
6-24	6-15	6	గ	గ	మీ
6-24	6-15	7	గ	గ	మీ
6-23	6-15	8	గ	గ	మీ
6-22	6-15	9	గ	గ	మీ
6-21	6-16	10	గ	గ	మీ
6-20	6-16	11	గ	గ	మీ
6-19	6-16	12	గ	గ	మీ
6-18	6-16	13	గ	గ	మీ
6-18	6-16	14	గ	గ	మీ
6-18	6-17	15	గ	గ	మీ
6-17	6-17	16	గ	గ	మీ
6-16	6-17	17	గ	గ	మీ
6-16	6-17	18	గ	గ	మీ
6-15	6-17	19	గ	గ	మీ
6-14	6-17	20	గ	గ	మీ
6-13	6-18	21	గ	గ	మీ
6-12	6-18	22	గ	గ	మీ
6-12	6-18	23	గ	గ	మీ
6-11	6-18	24	గ	గ	మీ

6-10	6-18	25	ర.	పట్నీ. ఆ రూ-3 చి-28 శ్రేయి-3. బి రా-2.92 నీడి రు. 30 రవీంద్ర-3 ఉపరి-45ల 8.24కు అమృతా-3౫ దిన 3 రూ-౧ శూన్యశిథికి; భు-౧-౬ చం రూ-౧
6-9	6-18	26	౫	సాదు 4.41 ల తొ 0.39
6-9	6-19	27	౬	సా. అర-౧౦ సా-4.1 మూ-౬౦౦ (24.0) వ్యక్తి ౧౬.౫ బర అర-౪౦ పను 12.32 ల 2.20 కు అమృ రు-3 తెవ 4.45ల దిన 3౦-౨3 సవ మూశికి; సవ. మం 3౦-౪౫ సా-6-27 మూల-౧౬ ఉ 6.24 పరి రూ-౧౭ క్కూ 3౦-౪౫ శే-6.24కు సావ 5.16ల 7-8కు అమృ ౫౪-3౨ దిన 3౦-౨౫ ఉభా రు-౪౫; 3౬౫౩ ఉసారకుడు; 3౫౪ బుపక(కాన్యగ); రూ-౨ రాశ్విజుడు; ౧౦-౨౧-2౧౪ ఉభా 3 కుక్క; 3౦-౧౦ రాక్రూ-౦ కేవలం టై వాక్కుం
6-8	6-19	28	౭	తి.సోష క్కా; భు-౧-౪౨ చం ౨౧ పను 8.84 ల రాదు 11-2 ల
6-7	6-19	29	౮	చమ. బు 3౫౬ రు-27 రా-27 పూసా 2౫౫ ప9.18 పరి-౨౦౦ తై 3-౧౫ సావ-6.2౦ 7-47కు అమృ ౫౫-౫౭ దిన 3౦-౨౮ కు ట్టా అభిజిచ్చి వేగ-2౭
6-6	6-19	30	౯	రాక్రూం కేవలం భు-౧౫౦ చం ౨౨ పను 11-48 ల
6-6	6-19	౩౧	౧౦	సా. రూ-౧౫ రా 9.49 ఉసా-౧3-౨౮ ప11-80 కేవల-౧౫ వసే-2.౨ పవరి-45ల 5.27కు అమృ రూ-3౫ దిన 3౦-3౦ కు ట్టాం గరిటా అభిజిచ్చి వే రూవ
6-5	6-19	౩౨	౧౧	కు-౧౫౦ చం ౨3 పను 10.11 ల పును 8.4 ల
6-4	6-19	౩౩	౧౨	ఉభా రికుక్క; ౧౯-౧౨ రా ౧౨-24 శి-౧౭-౧3 ప 12.59 నీడం ౨౦-౧౫ బవ ౧౦-౦ సావ 5.6౦ల 6.45కు అమృ ౫౬-౧౫ దిన 3౦-3౨ తెవ ౧ ర్కు: ౫౯-౨3 ద్వా. 3౪-౧౦ రా 10.10 పరి రూ-౦ పి-42 సాన్య ౧౭-5౭ క్కూ ౧౦-౨౫ రావ 8.55ల 10.29 కు అమృ కాభావ: దిన 3౦-3౪ ద్వా ప్రవా 8.4 ల
6-3	6-19	౩౪	౧౩	శివరేకుడు; రు-౫౪ రి కవలము: ౧౭-౭ భు-౨౧౪ చం ౨౫ ఉదు 7.48 కు
				తియూ. ఆ 3౭-౪౨ రా 9.10 శిల రూ-౫౦ పి-1౮ శుభ ౧3-౨౭ ౫౪ రా-౫౮ అమృం-౫౬ సావ-7.49ల 9.23కు పువలమృ ౫౭-3౫ దిన 3౦-3౬ ద్వా అవ: ఉ 7.15 కు మూడవరాత్రి: భు-౨-౨౨ చం ౨౬ సా-దు 4.40 ల
				చదు. సా 33-౩౩ సా 7-29 పూభా-౧౬-౫౭ ప12.51 కుక్క ౭.౫౨ పిన్ ౫-3౭ రావ 9.౨4 ల 11.25 కు దిన 3౦-3౯ పూభా ౨ ముబుక్కులు; ౪3-౫౬ కవలకుక్క: ౦-౨౫ వావనశేయూ-3౦ సాన్య. శ్రేవనక్కుం భు-౨-3౦ చం ౨౭ పను 11-36 ల పును 8.8 ల
				● అమా. మం ౨౮-౦ సా 5.15 ఉభా ౧3-3౮ ప 11-30 బ్ర-౧-౨ పిం ౫౬-౧౦ చదు ౦-౪౭ అమృ-౨-౧౮ రావ 10.37ల 12.65కు దిన 3౦-౪౧ శేవల-౪౫: ౨౨౨౪ రాక్రూం గరిటా అనారూపం పింపిల్వయ్యజ్జ: భు-౨-3౯ చం ౨౮ పను 8.80 ల రాదు 11-1 ల

(8) ప్రమాది నామ సం॥ రు॥ పు॥ తిమాస శకః ౧౮౯౫ కరీః ౫౦౨౨ పూణ శకః 1973 (చాం. దః మాధవః జనంతి ర్గుః)

[illegible]

(చారి. ద) శక 1894 (శ్రీ) షష్ఠి నామ సంవత్సర ఫాల్గుణ మాసమందగు నీరయన లగ్నాంతికాలములు గలటలు - నిమిషములు (విజయవాడకు)

[illegible]

- 5 శు. పా. సో ౫౬-౪౫ పూర్వా ౫౪-౪౩ పవ 10-40 ల 12-16 కు యాగకాలః
- 6 విది. మం ౫౩-౪౯ ఉత్తా ౫3-౩౦ పవ 1-41 ల ౪1-15 కు
- 7 తది. బు ౫౦-౩౯ రేవ ౫౦-౨౫ పవ ౩-22 ల 4-55 కు
- 8 చవి. శు ౪౫-౨౫ అశ్విర౪-౩౫ రావ 10-1 ల 11-88 కు
- 9 పంచ. శు ౪౦-౬ ధిర ౪౫-౦ పవ 10-50 ల 12-20 కు
- 10 చక్షీ. శ ౩౪-౨౬ కృత్తి ౪౫-౦ పవ 11-85 ల 1-5 కు
- 11 పశు. ఆ ౪౨-౩౦ శ్లో ౩౬-౫౮ పవ 1-41 ల ౪1-10 కు రావ 2-21 ల ౪1-50 కు
- 12 (నవి తీ) పు
- 13 అమ. సో ౨౨-౩౩ మృగ ౩౨-౪౯ రావ ౪-18 ల 4-48 కు తిథిద్యయం. తిరుక్కావీ
- 14 నవ. మం ౧౬-౪౭ ఆర్ద్రా ౪౨-౫౩ తేవ 5-9 ల దశవితిథిః
- 15 దశ. బు ౧౧-౧౮ పుష్య ౪౧-౪౦ తేవ 6-39 కు రావ 12-2 ల 1-33 కు విా నేలకృత్వ-౪-౪౩
- 16 ప్రణేతాత్మరే స్ఫంకముగ పూర్వకాలః
- 17 ఏకా. సో ౬-౧౯ పుష్య ౨౨-౨౦ రావ 8-34 ల 5-6 కు మతత్రయం
- 18 ద్వాద. శు ౨౧-౩ విశాఖ ౫౬-౧౫ ఆశ్లే ౨౦-౧౨ రావ 2-6 ల ౪-4౦ కు
- 19 చతు. శ ౫౬-౨౫ మఘ ౧౮-౫౮ రావ 9-50 ల 11-26 కు కామదహనం. గ్రహనా
- 20 యాగ. ఆ ౫౬-౧౪ పూర్వా ౧౮-౪౫ రావ 9-6 ల 10-44 కు అన్యాధానం హోలికా

- 19 బ. పా. సో ౫౬-౩౩ ఉప ౧౯-౫౦ రావ 10-54 ల 12-84 కు యాగకాలః రంగనాచ్చి
- 20 యాగ. నంబీయర తీనా పత్తియోధ తీ పు
- 21 విది. మం ౫౬-౫౬ హస్త ౨౨-౩ రావ 11-22 ల 1-14 కు తిరునారాయణ పెదమాగు
- 22 తది. బు ౬౦-౦ చిత్రా ౨౫-౩౮ రావ 10-29 ల 12-12 కు
- 23 తది. శ ౦-౩ స్వాతి ౩౦-౧౦ రావ 12-24 ల 2-9 కు
- 24 చవి. శు ౩-౪౯ విశాఖ ౩౫-౪౮ రావ 12-56 ల 2-42 కు
- 25 పంచ. శ ౪౨-౩౦ అనూ ౪౨-౦ తేవ 5-18 ల
- 26 చక్షీ. ఆ ౧౩-౪౩ శ్రేష్ఠి ౪౮-౪౩ తేవ 6-59 కు
- 27 పశు. సో ౧౯-౦ మూల ౫౬-౧౩ పవ 10-30 ల 12-16 కు రావ 2-28 ల 4-14 కు
- 28 యాగనాతిథిః కైవశం
- 29 అమ. మం ౨౩-౫౦ పూసా ౬౦-౦ పవ 2-46 ల 4-28 కు అప మౌతిథిః తిస్రాష్టకాః
- 30 నవ. బు ౨౮-౫ పూసా ౧౦-౦ పవ ౩-12 ల 4-55 కు
- 31 చవి. శు 2౧-౨౩ ఉషా ౬-౩ పవ 12-48 ల 2-30 కు
- 32 ఏకా. శు ౩౩-౪౪ కైవ ౧౦-౦ పవ 2-17 ల ౪-57 కు మతత్రయం
- 33 దాద. శ ౩౪-౫ ధిర ౧౨-౪౮ సావ 6-34 ల 8-12 కు
- 34 తియో. ఆ ౩౩-౩౫ శివ ౧౪-౧౨ సావ 6-12 ల 7-48 కు మానోవరాధిః
- 35 చతు. సో ౩౧-౪౫ పూర్వా ౧౪-౩౦ రావ 9-20 ల 10-55 కు వాజస్ ౩౦ సాగి
- 36 కైవశం
- 37 అమా. నం ౨౮-౫౮ ఉత్తా ౧౩-౪౨ రావ 11-10 ల 12-43 కు అన్యాధానం కింప
- 38 (విత్తియజ్ఞః)
- 39 పూర్వపక్షతిత్వ శ్రీ ప్రమాది నామ సం॥ కైవశం పక్షః క్రి. శ. 1973
- 40 శు. పా. బు ౨౫-౫ తేవ ౧౧-౫౬ తేవ 6-58 ల ప్రతిపత్తిః యాగకాలః

ముఖ్యభూతములు : పక్ష యోగములను సాగర చక్రముచేతను (శ్రీ పురుషునిచేత) యోగమున
తత్త్వార్థములందును వాహనముచేతను—పక్ష ఫణిచేతను గ్రహ యోగములను మా శక్తి కాలి విచారణ
చేసి ఇందు సారాంశమును వ్రాసినాము. పుష్యపూర్ణిమ—వాక్, చంద్రయోగములను చూపుచున్నాము.
ఇవియు గాక తూల పరీక్షా గత పూర్వాషాఢ కర్తి లగాయత గర్భదాతలు. తాత్కాలిక వర్ష విద్యములను
విచారణ చేయవలసినది వారి కలదు. సంవాంక రచనా కాలములందు వ్రాసినది 1 వంతు. మిగిలినది 2
వంతు. కాపుర కర్మకులు : పాషమము లగాయత తత్త్వార్థకు విద్యములను మేము చూపిన ఈ గ్రహయోగము
లను జలపరచి విచారణ చేసుకుని ఆరంభముల నాటిన చక్ర ఫలమును పొందగలరు.

పై త్రమానము

అవాప్యశ్చ యోగములు : 1 పశురాది ప్రా ౭ ౨ కు. పా పురోబుధా 2 బ ౨ కు
ప్రా ౮ కు పా పురోబుధా ౩ బ ౨ కు ప్రా ౯ కు పా కుక్రాగే ఖిః
4 బ ౨ కు ప్రా ౧౦ కు ప్రా ౧౧ కు కుజసంహారః 5 బ ౨ కు ప్రా 12 కు బుధాగే రవిః తదగ్రే శివిః.
పక్ష యోగములు : 1 పశురాది ప్రా ౭ ౨ కు పా పురోబుధా 2 బ ౨ కు
రాది ప్రా ౭ ౨ కు పా బుధాగ్రా నిమిషా ౩ కు ౨ కు కుజ చలనం 4 బ ౨ కు ప్రా
౮ కు పా పురోబుధా 5 బ ౨ కు ప్రా ౧౦ కు పా బుధాగ్రా నిమిషా ౩ కు ౨ కు కుజ చలనం 4 బ ౨ కు ప్రా
ప్రారంభము : శక్తిములో నాయువులో కూడిన స్వల్ప పరమముల కురియును. బహుళమున
క్రమేషయి ఎండలు తీక్ష్ణముగను.

అధిక వైశాఖ మాసము

అవాప్యశ్చ యోగములు : 1 కు ౨ గు పా కుక్రాగే కుజః 2 కు ౯ కు పా రోహిణి
వక్షత్రే కుజ సంహారః 3 ఈ మాసమంతయు బుధాగ్ర రవి. తదగ్రమున శివి. 4 కు ౨ గు ప్రా
కుజాగ్ర కుక్రాగే 5 బ ౨ కు ప్రా ౧౧ కు గురు కుక్రాగ్ర నమవస్తకం 6 బ ౨ కు ప్రా 12 కు కుజ కుక్రాగ్ర
సంబంధః 7 బ ౧౪ కుక్రాగ్ర ప్రా అర్ధా వక్షత్రే కుజసంహారః.
పక్ష యోగములు : 1 కు ౯ కు ప్రా ౭ ౧౪ కు పా పురోబుధా ౨ కు ౯ కు కుజ సంహారః
2 బ ౪ కు కుజ చలనం 3 బ ౩౦ కు స్వా శి శివ్యస్తం.
సారాంశము : ఈ మాసమంతయు ఎండలు తీవ్రముగనున్నవి 1—2 స్వల్ప పరమముల పడును.

నిజ వైశాఖ మాసము

కు ౧౨ బుధ రోహిణి కర్తి — స్వల్ప పుష్య.
బ ౧౦ బుధ పురోబుధ కర్తి — అపు ధర్మము పుష్య.
అవాప్యశ్చ యోగములు : 1 బ ౪ గు పా బుధాగ్ర రవి. తదగ్రమున శివి 2 బ ౪ కు
పా అర్ధావక్షత్రే కుజ సంహారః 3 కు ౯ కు పా కుజాగ్ర కుక్రాగే 4 ఈ మాసమంతయు గురు
కుక్రాగ్ర నమవస్తకం 5 కు ౨ కు ప్రా కుక్రాగ్ర కుజాగ్ర 6 బ ౧౩ కు పా కుజ కుక్రాగ్ర సంబంధః.
పక్ష యోగములు : 1 కు ౧౪ కు ప్రా కుక్రాగ్ర వక్షత్రే కుజసంహారః 2 బ ౬ కు బుధ శివి
గురు ౩ బ ౮ కు ప్రా గ్రహసంతతౌ బుధ ధక్రా.
వాక్ యోగః జాన్ 1 లా 5 కు,
చంద్రయోగః : మే 24 లా జాన్ 3 కు.
సారాంశము : పూర్ణిమపరకు ఎండలు తీవ్రముగ నుండి బహుళములో మధ్య మధ్య సమాప్త
పక్షములు పడును.

జ్యేష్ఠ మాసము

కు ౧౦ బుధ అర్చనాకారి—సాధారణ పుష్టి :
 బుధ పునర్వసుకారి—సామాన్యపుష్టి :
 అనాపన్నీ యోగములు : 1 కు ౧౦ ప్ర గురు శుక్ర సమస్తకు 2 కు ౬ పా శుక్రాగ్రకుజదు 3 కు 3 బు ప్ర రవి గురు సమస్తకు 4 కు ౬ క ప్ర బి బు పా పురో బుధ రూప రవి మధ్య 5 బి ౨ బుధ ప్ర పురోంగరకు.
 నక్షత్ర యోగములు : 1 బి ౧౩ ఆ ప శుక్ర వృక్ష బుజుల్పధ్య 2 కు ౬ క ప్ర గ్రహ సంతర్జిత బుధ శుక్రా 3 కు ౨ మం శుక్రవృషాదర్శం 4 కు ౧౨ కు శుక్రవృషాదర్శం ప్రాగుడయం 5 కు ౬ క శుక్రవృషాదర్శం కుజ చలనం.
 వాశీయోగములు : జూన్ 13 నుండి 19 కు 28 లగా జూలై 2 కు.
 చంద్రయోగములు : జూన్ 19-20-23-లగా 30 కు జూలై 3-4.
 సారాంశము : ఈ మాసమున అనాపన్నీ యోగ ప్రాజ్ఞమునైన కర్మకుంకు సంశ్లేష్టగడదు పరముల నడపు. అందుచేత శుక్రమున స్వల్పముగ వర్షించును.

ఆషాఢ మాసము

కు ౯ బుధ పుష్యకారి—అత్యల్ప పుష్టి :
 బుధ అశ్వికారి—మధ్య మధ్య పుష్టి :
 అనాపన్నీ యోగములు : 1 కు ౫ క ప్ర రవి గురు సమస్తకు 2 బి ౫ ప్ర పురోంగరకు : 3 కు ౪ కుక్ర ప్ర బి ౧౦ కు ప్ర అశ్విక వృక్ష కుజ సంచార 4 కు ౧౫ ప్ర గురు శుక్ర సమస్తకు 5 బి ౫ ప్ర బి ౧౩ ప్ర పా పురో బుధ రూప రవి మధ్య బాధాగ్ర కుజదు 6 బి ౧౦ కు ప్ర సింహంగరకు : 7 బి ౧౩ ప్ర పా పురోంగరకు.
 నక్షత్ర యోగములు : 1 కు ౧౩ ప్ర బుధ శుక్రా వేదవస్తా
 వాశీయోగములు : జూలై 11 నుండి 16 కు 25 కు ఆగ 7-8-9.
 చంద్రయోగములు : జూలై 16 17 21 22 23 26 27 30 31 ఆగ 1.
 సారాంశము : ఈ మాసములయందు అనాపన్నీ, రేష ప్రాజ్ఞమునైన కర్మకుంకు పరముల వర్ష తుపాతలొడుగును.

శ్రావణ మాసము

కు 2 బుధ మఘ కారి—అల్ప పుష్టి :
 బి ౬ బుధ పూర్వఫల్గుని కారి—ఉత్తరార్ధమున సుప్త పుష్టి :
 అనాపన్నీ యోగములు : 1 ఈ మాసములయందు సింహంగరము. 2 బి ౧౪ బు పా పురోంగరము 3 బి ౯ కు ప్ర గురు శుక్ర సమస్తకు 4 బి ౯ కు ప్ర సింహాగ్రాత్రయకూటం.
 నక్షత్ర యోగములు : కు ౨ గు ప్ర బుధ వృక్ష బుజుల్పధ్య 2 ఈ మాసములయందు బుధ క్షుకుల నమోప్పత్తి 3 బి ౧౪ బుధ ప్ర పతంగ మార్గమున కుజదు.
 వాశీయోగములు : 10 11 12 22 కు 26 కు పెట్టెం 3 కు 7 కు.
 చంద్రయోగములు : ఆగ 12 13 17 కు 26 కు 29 30.
 సారాంశము : ఇందు శుక్రమున దేశములకు నక్షత్రముల వర్షముల వర్షించును. అనా ప్రాంతము నుండి కర్మకులకు సంశ్లేష్టకర్మగు పరముల వర్షించును.

ఆషాఢ మాసము

కు ౫ మం (బు ఉత్తరార్ధముని కారి—సుప్త పుష్టి :
 బి ౪ మం హస్త కారి—సుప్త పుష్టి :
 అనాపన్నీ యోగములు : 1 కు ౨ క ప్ర సింహాగ్రాత్రయ కూటం 2 కు ౧౨ బు పురోంగరకు 3 కు 2 కు ప్ర బి ౧౪ కు ప్ర ఉత్తరార్ధముని నక్షత్ర కుజ సంచార 4 కు ౧౦ ప్ర సింహంగరకు

సో ప్రా పురో బుధ 5 కు ౧౦ సో ప్రా శుక్రాగ్ర కుజ 6 బి ౧౦ సో ప్రా శివో ప్రాగ్నాగ్ర నక్షత్రము వ్రక్రం.

నక్షత్ర యోగములు : 1 కు ౧౦ సో ప్రా బుధ శుక్రకుల సమస్త పుష్టి 2 కు ౧౦ సో ప్రా పతంగ మార్గ కుజ 3 కు ౧౨ బు ప్ర కుజ చలనం 4 కు ౧౨ బు ప్రా సింహాగ్రాత్రయ రవి శుక్రయోగార్థ కుజ 5 బి 2 కు ప్ర ప్రాప్త్యం మహాదివంతే శుక్రకు.
 వాశీయోగములు : పెట్టెం 8 18 కు 22 కు ఆగ 1 కు 6 కు చంద్రయోగములు : 9 10 13 కు 20 కు 23 24 27 28 ఆగ 6 7 సారాంశము : ఈ మాసమున దేశములకు నక్షత్రముల వడి గోదవర్షాది సదులు కూలకునుగ ప్రవహించును.

ఆశ్విన్ మాసము

కు 3 మం. చిత్రకారి—నూత చిత్ర పుష్టి :
 బి ౧ సో. స్వాతికారి—నూతాశ్చ పుష్టి :
 3౦ సో. విశాఖ కారి—సుప్త పుష్టి :
 అనాపన్నీ యోగములు : 1 ఈ మాసములయందు శుక్రాగ్రకుజదు 2. ఈ మాసములయందు పురో బుధదు. 3 శివో ప్రాగ్నాగ్ర నక్షత్రములయందు వ్రక్రం 4 కు 3 బు ప్రా ౬ కు 3౦ సో ప్రా కుజ శుక్ర సంచారము.
 నక్షత్ర యోగములు : 1 యావచ్చాసం ప్రాప్త్యం మహాది వంతే శుక్రకు 2 బి ౫ గు ప్రా చిత్రా నక్షత్ర కుజ సంచార 3 అమా. సో కుజ చలనం 4 యావచ్చాసం సింహాగ్రాత్రయ రవిశుక్ర యోగార్థ కుజ :
 వాశీయోగములు : ఆగ 15 కు 20 కు 28 కు నవం 2 కు.
 చంద్రయోగములు : ఆగ 11 12 16 కు 28 కు నవం 2-3-4.
 సారాంశము : ఇందు పరములు సామాన్యముగ ముష్ణము ఉండఁగలముల యందు నముగ్ర గలి తుపాతలు చెలరేగును.

కార్తీక మాసము

కు. ౧౩ ఆ అనూరాధాకారి—పూర్వార్ధ సుప్త పుష్టి :
 అనాపన్నీ యోగములు : 1 బి ౧౩ ఆ ప్రా శుక్రాగ్ర కుజదు 2 కు ౯ బు ప్రా రవి శివ సమస్తకు 3 బి ౬ ఆ. ప్రా పురోబుధదు 4 కు ౧౦ గు ప్రా ౬ కు 3౦ స్వ మం పా ప్రాప్తి పక్షత్ర కుజసంచార 5 ఈ మాసములయందు శివో ప్రాగ్నాగ్ర నక్షత్రములయందు వ్రక్రము 6 కు ౧౩ ఆ ప్రా కుజ శుక్ర సంచారము.
 నక్షత్ర యోగములు : 1 బి ౪ కు ప్రా ప్రాప్త్యం మహాది వంతే శుక్రకు 2 కు ౧౦ గు పా చిత్రా నక్షత్ర కుజ సంచార 3 కు ౯ బు ప్రా ౬ కు 3౦ మం. పా బుధ వృక్ష బుజ శుక్రకు 4 బి ౧౩ ఆ ప్రా బుధశుక్రా నమోప్పత్తి 5 బి ౧౩ ప్రా మహాది వంతే బుధశుక్రవృత్తితి.
 వాశీయోగములు : నవం 12 కు 16 కు 24 కు 30 కు.
 చంద్రయోగములు : నవం 8 9, 12 కు 18 కు 21 22 25 26 29 30, ౩౧ 1 సారాంశము : ఇందు శుక్రముల పూర్ణిమా ప్రాంతమున ఉండఁగలములయందు గలి వాన నూతన కలదు. అనూరమున చెరసాగు వచ్చును.

మార్గశీర్ మాసము

అనాపన్నీ యోగములు : 1 బి 2 మం పా ప్రాప్త్యం మహాది వంతే శుక్రకు 2 కు ౯ కు శివ రవి సమస్తకు 3 కు 2 కు ప్రా కుజ శుక్ర సంచార 4 ఈ మాసములయందు శివో ప్రాగ్నాగ్రములయందు వ్రక్రము.
 నక్షత్ర యోగములు : 1 ఈ మాసములయందు బుధ శుక్రకుల నమోప్పత్తి 2 కు ౧౨ బు ప్రా బి ౬ సో ప్రా విశాఖయోగ కుజసంచార 3 బి ౧ గు కుజ చలనం 4 బి ౯ గు గురునక్షత్రయం

గారన ముద్రను విడిచి పదవులను పొందజాలరు. విద్యార్థులకు మార్చి దాన్ని అనుకూలముగ నుండును. ఉద్యోగులకు బదిలీలు ఆయోగ సూచన కలదు. కొన్ని వ్యాపారములు రాజీ - చేసుకొనుట నుంచిది. కంప్రార్థులకు బనరి వరకు లాభకాతము లొగిండును. కుటుంబములో భాగదాసేన మధ్యమధ్యే కానరి వస్తువునుండును. ఖాళీ బనము. తైలాభిషేకము చేయించుకొనుట - బనము, నీలమును ధరించిన వేయి కల్గును. ఈ రాగి వారికి 20, 1, 13, 25, 5 తాళములు. సోమ: (సి. గురు వారములు, మం చి అక్షిని వారికి ఈ నత్తులమంతయు బని కుడు. 72-9-5 రాహువు పాపి. కేతువు కుడు. ధరణి వారికి వత్తురాది మొదలు ఏప్రి 7 వరకు, ఇది పాపి, వత్తులమంతా రాహువు కుడు. కేతువు కుడు.

వృషభము : సౌరగోచారము: వృషభ మాసములో బిచ్చించిన వారికి -

వాంఛగోచారము : (పు. 2. 3. 4. పా. రో. పుగ 1. 2 పా)

వత్తురాది మొ 25-1-73 వరకు అన్నమును గురుడు రోహిణి, పూర్తి పాపి. (శ్రమకు చేయును. అది మొదలు నందవత్తురాంతము భాగ్యమున నున్నమూర్తి, పూర్తి అభిషేకము. ఈనత్తుల మంతయు. బిచ్చమున ఇది నువర్తమూర్తి, అర్చకుడు. వత్తురాది మొ 5-9-72 వరకు 9-3 రాహులమందు రాహు కేతువుల నువర్త మూర్తిలు, త్రిపాదాధిక బయలు. త్రిపురార్థవత్తులం 8-2 రాహులమందు తామ్ర మూర్తిలు, సోమస్వారు. వేదగోచారముచే ఈ నత్తులమంతయు గురుడు పాపి. ఈ నత్తులమంతయు బని కుడు. రాహువు నత్తులమంతయు కుడు. జూలై 4 లా 73.3.13 వరకు కేతువు పాపి. వరహింస చేయగ ఈ రాహిణికి కుభాళికి మిత్రముగ నుండును. తలచిననుచు. అలంకారముగ వ్యయ ప్రయాసలతో నెరవేరును. నానావిక మాంధ్యవేత్తమును. కుటుంబమున ఏకాక హాస్యము. వర్తకులు జాయల వ్యాపారములలో దీక్షితులు వుండిరి. కొన్ని వ్యాపారములు బనరి లాగులుక - బయల్దడుగును. ఉద్యోగులు బదిలీత. కొరలు మంజులికాడు. వ్యవసాయదారులకు తొలకరి పంట కంటే పైరు ఫలించును. కంప్రార్థులకు పెద్ద మత్తులతో వ్యాపారము చేయుట మంచిదికాదు. రాజీయ వాయకులు తగిన గౌరవమును పొంద జాలరు. విద్యార్థులు (శ్రమపడికాని ఉత్తీర్ణులు కాజాలరు. పుష్కరాగము గాని నీలము గాని దరించుట మంచిది. మిషు సహనానాపార యగా చేయుట, తైలాభిషేకము చేయించుట మంచిది. ఈ.రా.వార్తి 2, 6, 14, 21, 26 తాళములు మం. ఆ. ఉ. వారములు మంచిది.

కృత్తిక వారికి వత్తురాది లా 73-3-12 వరకు గురుడు పాపి. వత్తులమంతయు బని పాపి రాహువు కేతువు వత్తులమంతయు కుడు.

గోపాళి వారికి వత్తులమంతయు గురుడు పాపి, ఇది కుడు. రాహువు కుడు 5-9-72 లా అవత్తులం కేతువు పాపి.

మృగశిర వారికి 73 1-11 లా మార్చి 12వరకు గురుడు కుడు. వత్తులమంతా బని కుడు. వత్తురాది లా 7-11-72 వరకు రాహువు పాపి. వత్తురాది 5-9-72 వరకు కేతువు కుడు.

మిథునము : సౌరగోచారము : మిథున మాసములో పుట్టినవారికి

వాంఛగోచారము : (పుగ 3 పా. 4 పా. ఆరు. పు. 1. 2. 3 పా)
వత్తురాది మొదలు 25-1-73 వరకు నన్నమును గురుడు తామ్రమూర్తి అర్చకుడు. తదర్థవత్తులము పిమ్మట రజతమూర్తి, అర్చకుడు. ఈ వత్తులమంతయు ద్వాదశమున ఇది రోహి మూర్తి, పూర్తి పాపి. వత్తురాది మొదలు 5-9-72 వరకు రాహుకేతువులు 8-2 రాహులందు రజతమూర్తిలు, సోమస్వారు. తదాది అవత్తులం 7-1 రాహులందు రజతమూర్తిలు, సోమస్వారు. వేదగోచారముచే ఈ వత్తులమంతయు గురుడు పాపి. ఏప్రియల్ 8 మొ. 27 జూలై వరకు తిరిగిడిక బరు 12 లా. అవత్తులం. ఇదిపాపి. ఈ వత్తులమంతా రాహువు కుడు. వత్తురాది (వత్తుల జూలై 4 వరకు కేతువు పాపి. అలోచించగా ఈ రాహిణికి వత్తురాహులములయందు శ్రమ గాని నందరి నువర్తయందు బానిసి నీలము. ఉద్యోగ (పాపి)లో కాలవలించును, మంగళార్థ అవరణకు అడ్డములు సాధ్యమగు నుండును. ఉద్యోగుల కధికారులచేతి దీ సాధ్యమ. రాజీయవార్తలు, ప్రజల నలుమది పొందలేరు. కొన్ని వ్యాపార

ములు వాయిదా చేయించుట మంచిది. కంప్రార్థులకు మధ్య మధ్య ములు కలుగును. వర కులకు ముందు మొదలు చూచుకొనుట ముందుకుపాపుట నేల. వ్యవసాయదారులకు తొలకరి పైరులు నువర్తముగ నుండును. విద్యార్థులు (శ్రమమీదిగాని రెండు చాన్సులయందును ఉత్తీర్ణులు కాజాలరు. ఖాళీ బనము, తైలాభిషేకము చేయించుట, నవ్వునాన్నత పారాయణించేయుటవలన, నీలముగాని గోమేధిక్కుముగాని ధరించుటవలన కుభములు పొందవచ్చును. 3, 7, 15, 22, 27 తాళములు, బుధ, సోమ, ఇదివారములు మంచివి. ఆగ్రహారికి 72-3-24 లా ఏప్రియల్ 26 వరకు, తిరిగి నవంబరు 11 లా 73-1.10 వరకు గురుడు కుడు. వత్తులమంతయు బని కుడు. 7-11-72 ల అవత్తులం రాహువు పాపి. కేతువు పాపి.

పునర్వసువారికి ఏప్రియల్ 26 లా నవం 11 వరకు గురుడు కుడు; వత్తులమంతా బని పాపి. రాహువు, కేతువు వత్తులమంతయు కుడు.

కర్కశము : సౌరగోచారము : కర్కశ మాసములో పుట్టినవారికి

వాంఛగోచారము : (పు. 4 పా. పుష్క. అశ్లేష.)

వత్తురాది మొ 25-1-1973 వరకు అరియ గురుడు రజతమూర్తి, అర్చకుడు. తదాది ద్వాదశ్యలం నన్నమును గురుడు రోహిణి, అర్చకుడు. ఈ వత్తులమంతా తాదామున ఇది నువర్త మూర్తి, పూర్తి కుడు. వత్తురాది మొదలు 5-9-72 వరకు 7-1 రాహులందు రాహు కేతువులు రోహి మూర్తిలు, పాపులు. త్రిపురార్థవత్తులం 12-6 రాహులందు నువర్త మూర్తిలు, త్రిపాద కుడు. వేద గోచారము చే ఈ వత్తులమంతయు గురుడు పాపి. జూలై 27 లా 12 శంఖరు వరకు బనిపాపి. ఈ వత్తుల మంతా రాహువు కుడు. ఈ వత్తులమంతా కేతువు కుడు. వత్తుల 27 లా 12 శంఖరు వరకు బనిపాపి. ఈ వత్తుల మేదానినను ఏ వ్యాపారము నందు నన్నము కలుగును. వ్యవసాయములందు కొన్ని చిక్కులు నువర్త మువ్వ కలిగినను క్రమముగా చిక్కులు తగ్గి, కార్యానుకూలతకు తగిన సూచనలు కలుగును. కుటుంబమునందు వారాపుత్రములకు అత్యాగ్రహమున కలిగినను ఉత్తీర్ణుల మన క్రమముగా అత్యాగ్రహము కలిగి నుభవమింపించును. ఉద్యోగులకు పూర్వమున అధికారుల చిత్తి దీ సాధ్యమగు నుండును. రాజీయ వాయకులకు ప్రజలలో కొంత వైషమ్య మేర్పడును. కొన్ని వ్యాపారములందు పాపునైవేదంతము, మత్తుము, పుష్కరాగము దరించుట శ్రేయో ఉత్తీర్ణము ఫలదాయకము. వర్తకులకు లాభ వస్తుములు నమానముగా నుండును. వ్యవసాయదారులకు రోలకరించుట కంటే పైరు పంటలు దాగుగా ఫలించును. విద్యార్థులకు ప్రభుత్వ శ్రేణి వర్తకులకు ము. గురుడు బనము చేయించుట, సుందరకాండ పారాయణము, మత్తుము, పుష్కరాగము దరించుట శ్రేయో గాయకము. 4, 8, 16, 23, 28 తాళములు అధి, మంగ, గురు వారములు కుడు.

పునర్వసువారికి వత్తులమంతయు గురుడు పాపి. వత్తులమంతయు బని, రాహువులు కుడు. వత్తురాది లా 72-9-5 వరకు కేతువు కుడు.

ఆశ్లేషవారికి వత్తులమంతయు గురుడు పాపి, ఇది, రాహువులు కుడు 72-9-5 లా అవత్తులం కేతువు కుడు.

నిచము : సౌరగోచారము : నిచ మాసములో పుట్టినవారికి

వాంఛగోచారము : (మమ. పూ. ప. ఉ. ప. 1 పా)

వత్తురాది మొ 25-1-1973 వరకు నువర్తమును గురుడు నువర్త మూర్తి, పూర్తి కుడు. తదర్థవత్తులము తామ్రమూర్తి, పాపి. ఈ వత్తుల మంతయు రాజ్యమున ఇది తామ్రమూర్తి పాదాధిక కుడు. వత్తురాది మొదలు 5-9-72 వరకు 6-12 రాహులందు రహితములు తామ్రమూర్తిలు, పాదాధిక కుడు. త్రిపురార్థవత్తులం 5-11 రాహులందు రోహిణి, పాదకేతువులు. వేదగోచారముచే వత్తు రాదిగా 73-3-12 వరకు గురుడు పాపి. జూలై 27 లా 12 వరకు బనిపాపి. వత్తురాది (పు. 5. 9. 72 ము. రాహు కేతువులు పాపులు. వరహింసగ ఈ రాహిణి బిచ్చమున చూర ప్రాంతములకు బదిలీలు చేయు కుటుంబ శత్రువుల కొరకు బుధములను చేరుకత్తుడు. ఉద్యోగమున చూర ప్రాంతములకు బదిలీలు పై అధికారులలో బనికలుగును. అత్యాగ్రహ అపుష్క అపుష్క సేవలకుగూడ వ్యయము తప్పదు. రాజ్య క్షయ వాయకులకు (మిత్రక్షమలో) ప్రజలలోను గూడ విశ్వాసము వచ్చును. మోక్షమునకు రోగులును. కొన్ని

వరకు రాహుపు పాపే వత్సరమంతయు కేటపు ఉభయ. వినుత్తింపగ ఈ రాశివారికి వత్సర మంతయు యథాతథముగ నుండును. ఉన్నప్పుడు వారి చిరులు కుండుదున్నవి, గానన బిలిలీలు కొర కుండులుయే శ్రేయోదాయకము. ఎరు వారకు నుండులుయే వరివిడి. రాజీయ నాయకులకు వ్యర్థ ముగ భర్త వాస్తవము. పరితమముకూర్చుము. కొర్త వ్యాపకపులకు కనుపూపు మేరలో మంచి కుండులు లేదు. కంబ్రాళ్ళ దారులకు బాయలుదారులతోను ప్రభుత్వములోను తగదాను పురస్క రించుకొని కొర్తల పాలగుదురు. వర్తకులకు రావలసినది రాదు. భవనలసినది తప్పుడు వ్యయసేయి దారులు భారీ ఎత్తున పెట్టుబడులు పెట్టి కూడదు. విద్యార్థులకు ఫలితము సామాన్యముగ నుండును. ఈ రాశి వారలు వజ్రము, నీలము ధరించుట వారి మంచిది. వృత్తులయందు మహామంత్ర జనులు. రుద్ర పారాయణ, తైలాధిపతికం ఉభయవిధముల చేయాలి. ఈ రాశివారికి 7, 11, 19, 26, 30 తారీఖులు అది, బుక్ర, బుధ వారములు అనుకూలముగ నుండును.

వృత్తి వారము: ఈ వత్సరమంతా గురుడు పాపే 72 నిమిషం మొదలు జూలై 27 వరకు దీకం 12 లోగా అనంతపురం అని పాపే వత్సరమంతా రాహుపు ఉభయ. 5-9-72 లో అనంతపురం కేటపు పాపే.

విశాఖవారము: వత్సరమంతయు గురుడు పాపే. అని పాపే. వత్సరమంతయు రాహుపు కేటపు ఉభయ.

వృత్తికము: పారగోచారము: వృత్తికమానమునందు పుట్టి నవారికి

చాంద్రగోచారము: (విశా. 4వ పా. అనా. జ్యే)

వత్సరాది ప్రభుతి 25-1-1973 వరకు ద్వితీయమున గురుడు తామ్రమూర్తి, అర్థ ఉభయ. తదాభ్యాసము తృతీయమున రోహిమూర్తి, పూర్తి పాపే. శనివార. ఉపవృత్త మంతా అని సప్తమమున తామ్రమూర్తి, పాదఉభయ. వత్సరాది ప్ర 5-9-72 వరకు 3-9-72 వరకు రాహుపు రోహిమూర్తి, పాదఉభయ. తదాభ్యాసమున రోహిమూర్తి, పాదఉభయ. వత్సరాది మొదలు 2-8 పాపే. గురు ధర్మ ఉభయ. ఈ వత్సరమంతా అని కేటపు ఉభయ. రాహుపు వత్సరాది మొదలు 2వం 7 వరకు పాపే. వత్సరమంతా చెయ్యగా ఈ రాశి వారికి ఫలితములు తగినంత ఉత్సాహజనకముగ నుండవు. ఉభయవారక వ్యయము, ద్రవ్యము లేని రోహిమూర్తి అనుభవించు తప్పుడు. ఉన్నప్పుడు కొరస నలుములు వ్యక్తమై ఫలము లకు రోహిమూర్తి. అప్పుడనేన అనంతపురము తప్పదు. రాజీయ వాయుకులకు ప్రభుత్వము లోను ప్రజలయందు విశ్వాసము నున్నప్పుడు. కొర్త వ్యాపకపులకు వి వ్యాపరములు లేని కంబ్రా క్షురులు ఎక్కువ ఫలితముల నుండించు ప్రయోజనకారి కాదు. వర్తకులకు క్రయ విక్రయ ములు లేక వ్యాపారము నుండించు. వ్యవసాయదారులకు సామాన్యముగ నున్నను వర్తకములు భాగం ఫలించును. విద్యార్థులు వర్తక ఉత్తరతలో అంతర్జాతీయ పాఠశాలలు, మొత్తము ఈ రాశి వారికి ఈ వత్సరము ద్రవ్యమునకు కలుకల యనిపించును. ఈ రాశివారికి వజ్రము, పుష్పరాగము ధరించుట మంచిది. బహుమతిగాను స్వాతంత్ర్య పోరాటము, అలాగే నామ స్వాతంత్ర్య పోరాటము మంచిది. 8-12-20-27-31 నా. ఈ. గు. వారములు మంచివి.

అనారాధ వారికి ఉపవృత్తమంతా గురుడు పాపే. అని రాహు కేటపు ఉభయ.

జ్యేష్ఠ వారికి: వత్సరాది లోగా 25-1-73 వరకు గురుడు ఉభయ. ఈ వత్సరమంతా అని ఉభయ. వత్సరాది లోగా 72-9-5 వరకు రాహుపు ఉభయ. 4-9-72 లోగా అనంతపురం కేటపు ఉభయ.

ధనుస్సు: పారగోచారము: ధనుస్సుననుసరించి పుట్టి నవారికి

చాంద్రగోచారము: (మూ. పూ. పా. ఉ. 1 పా)

వత్సరాది లోగా 25-1-1973 వరకు, జన్మమున గురుడు రంజిమూర్తి పాదాధి ఉభయ. తదాభ్యాసమున ద్వితీయమున మనవర మూర్తి, పూర్తి ఉభయ. ఈ వత్సరమంతా అరింటి అని మనవర మూర్తి, పూర్తి ఉభయ. వత్సరాది ప్రభుతి 5-9-72 వరకు 2-8 పాపే. గురు యందు రాహుకేటపుల నున్నప్పుడు, పాదాధి ఉభయ. తదాభ్యాసమున 1-7 వరకు గురుడు రోహిమూర్తి లు పాపే.

వ్యాపారములందు చిక్కులు విధులు వచ్చును. కంబ్రాళ్ళులు శ్రమకు తగిన ఫలమును పొందజాలరు. వర్తకులకు వ్యాపారము నుండించు. కృషి వలలకు సామాన్యముగ నుండును. విద్యార్థులకు ఫలితములు శ్రమ విధానాని సంపన్నమిందు. మొత్తము ఈ రాశివారికి శ్రమ అధికము, ఫలము నల్లము. ద్రవ్యములకు కలుకలదగుదురు. ఈ రాశివారికి వేంపు, నీలము ధరించుట మంచిది. తైలాధిపతికం అధిక వ్యాధయ పారాయణ ఉభయ. ఈ రాశివారికి 5, 9, 17, 24, 28 తారీఖులు బుక్ర, బుధ, నామ వారములు మంచివి.

మనువారికి వత్సరాది ప్ర 25-1-1973 వరకు గురుడు పాపే. వత్సరమంతా అని ఉభయ.

వత్సరాది ప్ర 5-9-72 వరకు రాహుపు పాపే. కేటపు ఉభయ.

వృత్తముల నివారికి వత్సరాది ప్ర 25-1-1973 వరకు గురుడు ఉభయ. వత్సరమంతయు అని ఉభయ. వత్సరాది లోగా 5-9-72 వరకు రాహుపు ఉభయ. 4-7-72 లోగా అనంతపురం కేటపు ఉభయ.

కన్య: పారగోచారము: కన్యామానమున పుట్టి నవారికి

చాంద్రగోచారము: (ఉ. ప. 2. 3. 4 పా. వాస్త. చిత్ర 1. 2 పా)

వత్సరాది ప్ర 25-1-1973 వరకు అర్ధమమున గురుడు రోహిమూర్తి, పూర్తి పాపే. తదాభ్యాసమున రంజిమూర్తి ఉభయ. ఈ వత్సర మంతయు భాగమున అని రంజి మూర్తి, అర్థ ఉభయ. వత్సరాది ప్రభుతి 5-9-72 వరకు 5-11 రాహు యందు రాహుకేట పురు రంజిమూర్తి, అపాదాధి ఉభయ. తదాభ్యాసమున 4-10 రాహు యందు మనవర మూర్తి, అర్థ ఉభయ. వత్సరాది ప్రభుతి 5-9-72 వరకు 2-8 పాపే. గురు ధర్మ ఉభయ. ఈ రాశి వారికి 8 లోగా జూలై 27 వరకు రెండు 12 డిగ్రీలలోగా అనంతపురం అని పాపే. 5-9-72 లోగా అనంతపురం రాహుకేటపులు భర్త వారా పాపే. వివాహ చేయగా ఈ రాశివారికి కుటుంబమునందు స్వల్ప వివాదములు కించవిదవాగోచరములు కలిగినను లోగడ నెరవేరిన వివాహాని ఉభయములు కలుగులు పుట్టి కలుగును. ఉన్న గురులకు వైశిఖరం ప్రాంతము వలన ప్రయోజన రాగము. రాజీయదారులకు జయము పొన్న గత మగును. కొర్త వ్యాపరములందు అనుకూల పరిణామం కలుగు. కంబ్రాళ్ళ దారులకు గతముకంటే విశేష లాభము కలుగు. వర్తకుల వ్యాపారము భారీ యెత్తున సాగును. వ్యవసాయదారులకు పూర్వాపర పంపి త రెండును చక్కగా ఫలించును. విద్యార్థులు శ్రమతోని ద్వామన తెచ్చుకొనజరు. వర్తక ధరించుట వారి అనుకూలముగా నుండును. మున్యవ్యాపారము స్వాతంత్ర్య పోరాటము అనిపించు. ఈ రాశి వారికి 6, 10, 18, 25, 29 తారీఖులు మంగళ, గురు, అని వారములు మంచివి.

ఉత్తర ఫల్గుణి వారికి: 11-1-73 లోగా నూర్తి 12 వరకు గురుడు ఉభయ. జూలై 4 లోగా మంతా అని ఉభయ. 1972-11-7 లోగా అనంతపురం రాహుపు ఉభయ.

73-3-13 వరకు కేటపు పాపే.

పార్వ వారికి 72-3-24 లోగా పి.సి.యల్ 26 వరకు రెండు 11 లోగా 73-1-10

వరకు గురుడు ఉభయ. 72-11-7 లోగా అనంతపురం అని ఉభయ. రాహుపు అనంతపురం పాపే. వత్సరాది మొ 73-3-13 వరకు కేటపు ఉభయ.

చిత్రవారికి వత్సరమంతయు గురుడు పాపే 72-7-27 లోగా 4వ 12 వరకు అని పాపే.

వత్సరమంతా రాహుపు ఉభయ. కేటపు ఉభయ.

మూ: పారగోచారము: కులా మానమునందు పుట్టి నవారికి

చాంద్రగోచారము: (చిత్ర 3. 4 పా. వాస్త. చిత్ర 1. 2. 3 పా)

వత్సరాది ప్ర 25-1-1973 వరకు తృతీయమున గురుడు మనవర మూర్తి, అర్థ ఉభయ. తదాభ్యాసమున అర్ధమమున మనవర మూర్తి, అర్థ ఉభయ. ఈ వత్సరమంతయు అర్ధమమున అని రోహిమూర్తి, పూర్తి ఉభయ. వత్సరాది ప్రభుతి 5-9-72 వరకు 4-10 రాహు యందు రాహు కేటపులు. మనవర మూర్తి, అపాదాధి ఉభయ. తదాభ్యాసమున 3-9 పాపే. గురు యందు రాహుకేటపుల కలుగును. అర్థ ఉభయ. వత్సరాది ప్రభుతి 5-9-72 వరకు 2-8 పాపే. గురు యందు రాహుకేటపుల ముండును. తామ్రమూర్తి లు, అర్థ ఉభయ. తదాభ్యాసమున 1-7 వరకు గురుడు రోహిమూర్తి లు పాపే.

వేద గోచరమున ఈ వత్సర మంతయు గురుడు పా. శని, రాహు, కేతువులు కుభులు. పశ్చిమోక్షణియుగా ఈ రాశివారికి గతంకంటె అనుకూలముగ రోజులు వచ్చెను చెప్పవచ్చును. ఏ వ్యాసమునందైనను అట్లు పట్టు కనుక వచ్చునది చెప్పటకు సీలుగ నున్నది. రోగద కలసిరాని కుభకార్యములు వెరవేరును. ఉద్యోగు లకు నై అధికారాల ప్రాసక్తిమనలన ప్రయోజనముల లభించ కలవు. రాజకీయ వాయకులకు జయము అనునాశును. కోర్కె వ్యాసరములయందు అనుకూలముగ కలుగును. కంప్రాక్తుదారులకు గత సంవత్సరం కంటె ధనపాత మధికముగ నుండును. వర్తకులకు భారీ యెత్తున వ్యాసరము చేసిన తొన ధన లాభము చేసారును. వ్యవసాయదారులకు రెండు సంలలు కలిగి వచ్చును. విద్యార్థులు శ్రమ వడిన కృషిలను తెచ్చుకొన గలుగు. పుస్తకాగమ ధరించిన వేల కలుగును సమక పారయగ కుభసరితానం చెయ్యగలరు. ఈ రాశివారికి 1-9-13-28 తాళిలు, మం, అది, శుక్ర, వారములు మంచివి. మూలవారికి:- 73-1-25 లగా. అవత్సరం గురుడు కుభుడు. వత్సరమంతా శని కుభుడు. 72-9-5 లగా అవత్సరం రాహువు కుభుడు. 72-7-4 లగా 73-3-13 వరకు కేతువు పా. వత్సరాధిపతివారికి:- ఈ వత్సరమంతా గురుడు పా. ఈ వత్సరమంతా శని, రాహువులు కుభులు. వత్సరాధి (వత్సరాధి) 72-3-13 వరకు కేతువు కుభుడు. ఉత్తరాధిపతివారికి:- ఈ వత్సర మంతయు గురుడు పా. 72-7-27 లగాయకు ధీశంబురు 12 వరకు శని పా. ఈ వత్సరమంతా రాహు, కేతువులు కుభులు.

మకరము : సౌరగోచరము : మకరమాసములో పుట్టివారానికి చంద్రగోచరము : (ఉప. 2. 3. 4. పా. శ. ధని 1. 2 పా)

వత్సరాధి లగాయకు 25-1-73 వరకు వ్యయమందు గురుడు రోహిణివారి, పూ. పా. తదారభ్యావత్సరము జన్మమున తామ్రమూర్తి, శ్రమకారి. ఈ వత్సర మంతయు పంచమమున శని రజత మూర్తి, అర్ధ కుభుడు. వత్సరాధి (వత్సరాధి) 5-9-72 వరకు 1-7 రామయందు రాహు కేతువులు తామ్రమూర్తిలు, పాపులు. తత్ప్రభావ్యావత్సరం 12-6 రామయందు తామ్రమూర్తిలు పా. ఉత్సాహము. వేదగోచరమున 26-4-72 మొదలు 11-11-72 వరకు తిక్క వూర్తి 12 లగా. అవత్సరం గురుడు కుభుడు. ఈ వత్సర మంతయు ఈ రాశివారి, శని, రాహు, కేతువులు కుభులు. వివరణ చెప్పగా ఈ రాశి వారికి గతం కంటె అనుకూలత తక్కువగ యుండును. మొత్తము అంత అశానకముగ నుండును. కుటుంబమునందు అవరోగము, మనోవికలత కలిగి అతరత హెచ్చుగ నుండును. ఉద్యోగులు ఎవరైన వారలకు మందులు మంచివి. బడితిలు ప్రయోజనము కరుటకు నమయము గాదు. రాజకీయ వాయకులకు అనుకూలత కుటుంబము లేదు. కోర్కె వ్యాసరాలకు రాశివారుల వేయిలు వాల అనుకూలము. కంప్రాక్తుదారులకు శ్రమయే మిగులును. వర్తకులు భారీయెత్తున వర్తక వ్యాసరములు చెయ్యకూడదు. వ్యవసాయదారులకు నెట్లు బడులు మిగులులు దుర్లభము. విద్యార్థులు శ్రమపడిన వాని ఉత్తీర్ణులు కాజాలరు. ఈ రాశి కలవారు సీమను-పుస్తకాగమ ధరించుట శ్రేయోదాయకము. సుందరవాంఛనారాలు, సన్నిహిత నామ స్నేహిత పారయగ తత్వక చేయవలయును. ఈ రాశి వారికి 2-10-14-29-తాళిలు. శని, బుధ, శని, వారములు మంచివి.

ఉత్తరాధిపతి వత్సరము ధనిమూర్తి వాయవీవేది-నూడుడు. శ్రవణంవారికి:- 73-1-25 లగా. అవత్సరం గురుడు కుభుడు. 7-6-72 లగా. అవత్సరం శని కుభుడు. 5-9-72 లగా. అవత్సరం రాహువు కుభుడు. వత్సరమంతా కేతువు కుభుడు. ధనిమూర్తి:-వత్సరాధి (వత్సరాధి) 12-3-73 వరకు గురుడు పా. వత్సరమంతయు శని, రాహువులు కుభులు. 5-9-72 లగా. అవత్సరం కేతువు కుభుడు.

మంథము : సౌరగోచరము : కుంభమాసములో పుట్టివారానికి చంద్రగోచరము : (ధని 3. 4 పా. శత. పూ. 1. 2. 3 పా)

వత్సరాధి (వత్సరాధి) 25-1-1973 వరకు లాభమందు గురుడు తామ్రమూర్తి, అర్ధ కుభుడు. తదారభ్యావత్సరము వ్యయమందు రజతమూర్తి, పా. కుభుడు. ఈ వత్సరమంతయు అర్ధాక్షిమమున విశ

రోహిణివారి, పూ. పా. వత్సరాధి మొదలు 5-9-72 వరకు 12-6 రామయందు రాహు కేతువులు రజతమూర్తిలు అర్ధ కుభులు. తత్ప్రభావ్యావత్సరం 11-5 రామయందు మిదగ్గమూర్తిలు, అర్ధ కుభులు. వేద గోచరమున 26-4-1972 లగాయకు 11-11-72 వరకు 25-3-1973 లగా. అవత్సరం గురుడు కుభుడు. ఈ వత్సర మంతా శని కుభుడు. వత్సరాధి (వత్సరాధి) 5-9-1972 వరకు రాహువు పా. వత్సరాధి మొదలు 5-9-72 వరకు కేతువు పా. విమర్శించగా ఈ రాశి వారికి ఏ వ్యాసరమునందు లాంఛన పడక అలోపించి చేయుట మంచిది. ఏ వ్యవహారమునందును విశేష లాభము లేకపోయినను నష్టము కలుగదు. మధ్యమధ్య సదరలతో వివాదములు కలిగి వివాదాలు రేకెత్తించును. ఉద్యోగులకు పూర్వమున అధికారం బిడ్డ హింస నుండును. రాజకీయ వాయకులకు ప్రజలలో నష్టము చేర్చుట వలన ఉత్సాహము తగ్గును. కోర్కె వ్యాసరముల యందు మధ్యవర్తి అయిక్క రాజీలు మంచివి. కంప్రాక్తుదారులకు పూర్వమున కచ్చ ఉత్సాహము నుంచి రోజులు. వర్తకులకు లాభ నష్టములు సమానముగ నుండును. వ్యవసాయదారులకు లాభకరం కంటె నెక్కు అనుకూలము. విద్యార్థులు శ్రమపడి గాని ఉత్తీర్ణులు కాజాలరు. సీమను-పుస్తకాగమ ధరించుట కొనె మనుకూలము. అధిష్ట వృద్ధుల పారయగ, సమగ్రా స్నేహిత పారయగ చేయుట కుభుడు ముండును. ఈ రాశి వారికి 3-11-16-23-30 తాళిలు మంచివి. గురు, మంగళ, అధికారములు కుభుడు.

శరవారవారికి:- ఈ వత్సర మంతయు గురుడు పా. శని, రాహువులు వత్సరమంతా కుభులు. వత్సరాధి లగాయకు 4-7-72 వరకు తిక్క 72-9-5 లగాయకు అవత్సరం కేతువు పా. పూర్వాభిద్రవారికి:- 11-1-73 లగాయకు 73-3-12 వరకు గురుడు కుభుడు. వత్సరమంతా శని పా. వత్సరాధి మొదలు 7-11-72 వరకు రాహువు పా. 72-7-4 లగాయకు 73-3-13 వరకు కేతువు పా.

మీనము : సౌరగోచరము : మీనమాసములో పుట్టివారానికి చంద్రగోచరము : (పూ. 4 వ పా. ఉ. 4 వ పా. శత. రేవతి)

వత్సరాధి లగాయకు 25-1-73 వరకు రాహుమందు గురుడు మిదగ్గమూర్తి, అర్ధ కుభుడు. తదారభ్యావత్సరము లాభమందు రోహిణివారి, అర్ధ కుభుడు. ఈ వత్సరమున త్రాకియమున శని తామ్రమూర్తి (తిపాద కుభుడు. వత్సరాధి మొదలు 5-9-72 వరకు 11-5 రామయందు రాహు కేతువులు రోహిణివారి, పా. వ్యాసములు. తత్ప్రభావ్యావత్సరం 10-4 రామయందు రజతమూర్తిలు, పా. వ్యాసములు. వేదగోచరమున వత్సరాధి (వత్సరాధి) 25-1-73 వరకు గురుడు కుభుడు. వత్సరమంతా శని కుభుడు. 5-9-72 లగాయకు అవత్సరం రాహుకేతువులు పాపులు. పర్వవరోక్షణ చేయగా ఈ రాశి వారుకు కుటుంబ సౌఖ్యము తక్కువ. బుధములు హెచ్చును. పిల్లి అటం కములు కలిగిన కుభకార్యములు నెరవేరును. ఉద్యోగులకు నై అధికారాలతో జగదములు, బడితిలు మొదలగు విక్రయలు తప్పవు. రాజకీయ వాయకులకు ప్రభుత్వములోను, ప్రజలలోను వివాదములు నన్నిగ్ని మోడమునకు లోనగుదురు. కోర్కె వ్యాసరములకు విక్రయ విధిపాతలతో శ్రమకు లోనగుదురు. కంప్రాక్తుదారులకు పూర్వమున కంటె ఉత్సాహము కొద్ది మేలు. వర్తకులకు వ్యాసరము న్నధించును. వ్యవసాయదారులకు కొద్ది లాభము నూత్రమే కలుగును. లాభకరం కంటె నెక్కు మెరుగినించును. విద్యార్థులకు శరీరములు కొద్ది బాగుండును. పుస్తకాగమ, గోవేదికలు ధరించుట మంచిది. శని హింసనామ స్నేహిత పారయగ, సమగ్రా స్నేహిత పారయగ చేయుట మంచిది. ఈ రాశివారికి 4-12-16-24-31 తాళిలు, శుక్ర, బుధ, సోమ వారములు మంచివి.

ఉత్తరాభిద్రవారికి:- 72-3-24 లగాయకు 26-4-72 వరకు తిక్క నవంబరు 11 లగాయకు 73-1-10 వరకు గురుడు కుభుడు. వత్సరమంతా శని కుభుడు. 7-11-72 లగాయకు అవత్సరము రాహువు పా. వత్సరాధి మొదలు 73-3-13 వరకు కేతువు కుభుడు. రేవతివారికి:- 25-1-1973 లగాయకు అవత్సరం గురుడు సామాన్యము 72-7-27 లగాయకు ధీశంబురు 12 వరకు శని పా. వత్సరాధి మొదలు 72-9-5 వరకు రాహువు పా. వత్సరమంతా కేతువు కుభుడు.

విషయము	తీర్మానము	వారములు	పక్షత్రయములు	లగ్నములు	విశేషములు
గృహారంభం	౨౩-౫-౨-౧౦- ౧౧-౩-౧౫	సో-బు-గు శు	అశ్వి రో మృ పున ఉ త్తరా త్రయం హ చి స్వా అనూ శ్రీ ధ శత రే	వృ.మి.కన్య.ధ.కుం. మి.(సిం.వృశ్చిక)	అష్టమశుద్ధి.క ర్తరిమీన మిశున ధనుర్మాసములు నింద్యములు
గృహప్రవేశం	౨౩-౫-౨-౧౦- ౧౧-౩-౧౫	సో-బు-గు శు	రో మృ ఉ త్తరా త్రయం చి అనూ ధ శత రే (పుష్య)	వృ. మి.సిం. క. వృ. ధ. కుం. మీ.	అష్టమశుద్ధి కలశ చక్రశుద్ధి (చతుర్శుద్ధి)వృషభిచక్రశుద్ధి
నిషేకము	౨౩-౫-౧౦	సో-బు-గు శు (శి)	అశ్వి రో మృ పున పు ఉ త్తరా త్రయం హ చి స్వా అనూ మూ శ్రీ ధ శత రే	శుభయులేదప్ప ములు.	సంధ్యాపర్వ ప్రదోష వ్రత (శాద్ధిదిసములు నింద్యములు
గర్భాధానము	౨౩-౫-౨-౧౦- ౧౩	ఆ-సో-బు గు-శు	రో మృ పున పు ఉ త్తరా త్రయం హ చి స్వా అనూ శ్రీ ధ శత రే	"	సంధ్యాపర్వ వ్రత (శాద్ధిదిస ములు నింద్యములు
పుంసవనం	౨౩-౫-౨-౧౦ ౧౧-౩-౧౫	ఆ-మం-బు గు-శు	మృ పున పు హ అనూ శ్రీ ధ శత రే (అశ్వి రో చి స్వా ఉ త్తరా త్రయం)	మే. వృష. మి. తు. ధ. కుం. మీ.	పుంసవనమునకు ౩ మాసం.
సీమంతము	౨౩-౫-౨-౧౦- ౧౧-౩-౧౫	ఆ-మం-బు గు-శు	అశ్వి రో చి స్వా ఉ త్తరా త్రయం	ధ. కుం. మీ.	సీమంతం ౪, ౬, ౮ మాసములు
జాతకర్మ	౨౩-౫-౨-౧౦- ౧౧-౩	ఆ-సో-బు గు-శు	అశ్వి రో మృ పున పు హ చి స్వా అనూ ఉ త్తరా త్రయం శ్రీ ధ శత రే	శుభలగ్నములు	అష్టమశుద్ధి
నామకరణము	౨౩-౫-౨-౧౦- ౧౧-౩-౧౫	ఆ-సో-బు గు-శు	అశ్వి రో మృ పున పు ఉ త్తరా త్రయం హ చి అనూ శ్రీ స్వా శ్రీ	"	"
దోలాలోహణము	౨౩-౫-౨-౧౦- ౧౧-౩-౧౫	సో-బు-గు శు	అశ్వి రో మృ పున పు ఉ త్తరా త్రయం హ చి స్వా అనూ శ్రీ ధ శత రే	మే. వృష. కర్క. తు. ధ. మీ.	౪ మాసం శుభం
విష్కృమణం	౨౩-౫-౨-౧౦- ౧౧-౩	ఆ-సో-బు గు-శు	అశ్వి రో మృ పున పు ఉ త్తరా త్రయం హ చి స్వా అనూ శ్రీ ధ శత రే	మీన. మే. వృశ్చి విసా	౩ వమాసమున్ను శుభము
అన్నప్రాశనం	౨౩-౫-౨-౧౦- ౧౩-౧౫	ఆ-సో-బు గు-శు	అశ్వి రో మృ పున పు ఉ త్తరా త్రయం హ చి స్వా అనూ శ్రీ ధ శత రే	విసా	దశమశుద్ధిపూర్వాహం పురుషు లకు సర్వినెలలు, స్త్రీలకు దేవి
కర్కషేష	౨౩-౫-౨-౧౦- ౧౧-౩	ఆ-సో-బు గు-శు	అశ్వి రో మృ పున పు ఉ త్తరా త్రయం హ చి శ్రీ ధ అనూ శ్రీ (ఆర్ద్ర)	వృ. మి. క.క. తు.ధ. మి. (మే. మ.)	౬-౭-౮ మాసములు అష్టమ శుద్ధి
శశిఖండనం	౨౩-౫-౨-౧౦- ౧౩-౧౫	సో-బు-గు శు	అశ్వి మృ పున పు హ చి స్వా శ్రీ ధ శత రే (జ్యే)	శుభలగ్నములు	ఉ త్తరాయణం పూర్వాహం విషమవర్షములు అష్టమశుద్ధి
అక్షరాభ్యాసము	౨౩-౫-౨-౧౦- ౧౧-౧౨-౧౩	సో-బు-గు శు	అశ్వి పున పు హ చి స్వా అనూ శ్రీ శ్రీ (ఆర్ద్ర) మృ ధ శి	మి. కన్యా. ధ. మీ.	అష్టమశుద్ధి ఉ త్తరాయణం ౫-౬ సంవత్సరము శుభము
వివాహరంభం	౨౩-౫-౧౦-౧౧- ౧౨	బు-గు-శు	అశ్వి మృ ఆర్ద్ర పున పు ఆ శ్రీ పూర్వా త్రయం హ చి స్వా మూ శ్రీ (ధ శత అనూ)	మే. మి.క.క. తు. ధ. మ. మీ.	నివాహాగము
ఉపనయనం	౨౩-౫-౧౦-౧౧- (౬-౧౨)	సో-బు-గు శు	అశ్వి రో మృ పున పు ఉ త్తరా త్రయం హ చి స్వా అనూ శ్రీ ధ శత రే	శుభలగ్నములు	అష్టమశుద్ధిమీనవస్త్రయశుభం
వివాహం	౨౩-౫-౨-౧౦ ౧౧-౧౨-౧౩-౧౫	బు-గు-శు	రో మృ మ ఉ త్తరా త్రయం హ స్వా అనూ మూ శ్రీ (అశ్వి శ్రీ చి ధ)	శుభలగ్నములు.	జామిత్రశుద్ధి మీనవస్త్రయము నింద్యము
నవతర్కా ప్రవేశము	౨౩-౫-౨-౧౦- ౧౧-౩	సో-బు-గు శు	అశ్వి రో మృ పున పు ఉ త్తరా త్రయం హ చి స్వా అనూ మూ శ్రీ ధ శత రే	"	ద్యాదశశుద్ధి విషమవర్ష మాస ములు
నవతర్కాభిరణ ధారణం	౨౩-౫-౨-౧౦ ౧౧-౩-౧౫	బు-గు-శు	అశ్వి హ చి స్వా వి అనూ ధ శ (నర వైష్ణవ, రో పున పు ఉ త్తరా త్రయం)	వృ. మి. క.క. తు.ధ. మి.	తృతీయశుద్ధి
హామీకాపాదికము	౨౩-౫-౨-౧౦ ౧౧-౩-౧౫	సో-బు-గు శు	అశ్వి రో మృ పుష్య మ ఉ త్తరా త్రయం హ అనూ మూ శ్రీ ధ శత రే (జ్యే)	కర్క.మ. కుం. మీ.	అగ్ని, దక్షిణ, నిర్భతి, వాయు దిక్కులగుహమధ్యం కూడవు
విశాఖాశం	౨౩-౫-౨-౧౦ ౧౧-౩-౧౫	సో-బు-గు శు	రో పుష్య మ ఉ త్తరా త్రయం హ స్వా అనూ మూ శ్రీ శత రే అశ్వి మృ పున పని	వృ. కర్క. సిం. మ. (తు. మి. కుం.)	అష్టమశుద్ధి ౩-౬ లోలో శుభము కూడదు
వృక్షలతాశి సాపనం	౨౩-౫-౨-౧౦ ౧౧-౩-౧౫	సో-బు-గు శు	అశ్వి రో మృ పుష్య మ ఉ త్తరా త్రయం హ చి వి అనూ మూ శ్రీ శత రే	శుభలగ్నములు.	చతుర్థమునకు శుభదృష్టి వలయును
దేవతా ప్రతిష్ఠ	౨౩-౫-౨-౮ ౧౦-౧౧-౧౨-౧౩	ఆ-సో-బు గు-శు	అశ్వి రో మృ పున పు ఉ త్తరా త్రయం హ చి స్వా అనూ శ్రీ ధ శత రే (దేవతాప్రతి)	వృష. వృ. సిం. మి. కన్యా. ధ. కుం. మీ.	సామ్యుదేవతలకు ఉ త్తరాయణం ఉ గ్రదేవతలకు దక్షిణాయణం
యాత్ర	౨౩-౫-౨-౧౦- ౧౧-౩	బు-గు-శు	అశ్వి మృ పున పు హ అనూ ధ శత రే (రో ఉ త్తరా త్రయం మూ శి)	మే. వృష. కర్క. తు. ధ. మ. మీ.	సంచమశుద్ధి. సుశకులం
హలకర్మ	౨౩-౫-౨-౧౦ ౧౧-౩-౧౫	ఆ-మం-బు గు-శు	అశ్వి రో మృ పున పు ఉ త్తరా త్రయం హ చి స్వా వి అనూ మూ శ్రీ ధ శత రే	వృ.మి.కన్యా.వృ.ధ మి.	క ర్తరి కూడదు.

శుభముచూరములకు మహాదోషములను విడువవలయును. ఆయా శుభకర్మలకై ఇందు చెప్పబడినవియు లేతల్కలమునకున్నవియు నగు తిథి (పక్షాదిగ లేక్కింపవలెను) పక్షత్రి, వార, లగ్న సంఖ్యలను గలిపి 9 చే భాగించిన నకు శేషము 1 మృత్యు, 2 అగ్ని, 4 రాజు, 6 వోర, 8 రోగము. లను చేయును. 1, 2 శేష మగుట మిక్కిలి దోషము. 3, 5, 7, 9 శేషముగుట శుభము. గత తిథిసంఖ్యను లగ్న సంఖ్యను గలిపి 9 చే భాగించుట మతాం తరము, గ్రుణకమును చేర్చరాదు. తిథిమాసాదిగ లేక్కించుట శాస్త్రీయముగాదు. కొన్నిట పక్షాదిగను-కొన్నిట మాసాదిగను వ్యవధి లేకవావు మిక్కిలి శాస్త్ర విషిదము.

నామ నక్షత్ర పరిభాషము

హా, చ, య, బా	అశ్విని	హా, రే, శా, తా	స్వాతి
రి, బా, రే, య	భరణి	త్రి, తూ, కే, తో	విశాఖ
అ, ఈ, ఊ, ఏ	కృత్తిక	వా, వీ, నూ, నే	అనూరాధ
ఓ, వా, వీ, వ్ర	మృగశిర	నో, యా, యా, యం	కేర్తిష్క
తే, నో, తో, కి	అర్ధి	యే, యో, తా, థి	మూల
కూ, ఖం, డి, చ్చ	పునర్వసు	బూ, భ, భి, భా	పూ. మౌళ
కే, కో, పో, క్షి	పుష్యమి	తే, లో, జా, జి	ఉ. మౌష
హూ, హూ, హూ, హా	ఆశ్లేష	జూ, జెం, జో, జు	అభిజిత్
డి, డూ, జే, జె	మఘ	భీ, భూ, భై, భో	కేవల
మా, మీ, మూ, ము	మిథు	గా, గీ, గూ, గే	ధనిష్ఠ
మో, లా, టి, లు	పుబ్బ	గో, సా, సీ, సు	కతిభిషం
పే, పో, పా, పి	ఉత్తర	సే, హా, హా, థి	పూ. భాద్ర
పూ, ప, పి, ప	మాత్ర	దూ, కం, డ్యూ, డ	ఉ. భాద్ర
కే, వా, రా, రి	చిత్త	కే, రో, చా, చి	కేరతి

వారివారి కేరతి ననుసరించి కేరతియొక్క మొదటి అక్షరము చెప్పబడిన 27 నక్షత్రములలో, వినక్షత్రమున, ఏ పాదమునకు చెందినదనుచున్నచో దానినిబట్టి యాహింశపరిణయమున ప్రతి నక్షత్రమునకున్న చెప్పబడిన 4 అక్షరములను, 4 పాదములుగా తెలియజేసెను. అక్షర సంధిగల కేరతు, (కృష్ణ హృదయ క్రమర ఇత్యాదులకు) విరిత నక్షత్రములనున్నవి. జనననక్షత్రమును నుకొననివారిలకున్న నామ నక్షత్ర ప్రధానముయిన కొన్ని కొన్ని విషయములకున్న నామనక్షత్రమునుబట్టియే ఫలితముల నాలోచించి చెప్పవలెను.

గ్రహములకు విచిత్రత్య శత్రుత్వ నమస్త్యములు

చూర్యునకు—శుక్ర, కిములు శత్రువులు. బుధుడు సముద్రు. ఇతరులు మిత్రులు. చంద్రునకు—సూర్యు, బుధులు మిత్రులు. ఇతరులు సములు. శత్రువు లేడు. కుజునకు—రవి, చంద్రు, నురులు మిత్రులు. బుధుడు శత్రువు. శుక్ర, కిములు సములు. బుధునకు—రవి, శుక్రులు మిత్రులు. చంద్రుడు శత్రువు. ఇతరులు సములు. నురునకు—బుధ, శుక్రులు శత్రువులు. కవి సముడు. ఇతరులు మిత్రులు. శుక్రునకు—బుధ, కిములు మిత్రులు. కుజ, నురులు సములు. ఇతరులు శత్రువులు. కివికి—బుధ, శుక్రులు మిత్రులు. నురుడు సముడు. ఇతరులు శత్రువులు. (మూల త్రికోణరాశిమండలి, “సప్తస్వాంతిర్విధిరసౌధ్యాయంఘటపాః” అను సూక్తిముచే చెప్పబడినది వివరింపబడెను).

తాత్కాలిక మిత్రత్య శత్రుత్వ నమస్త్యములు

అశ్వీన్యస్య ధనవర్ధయాయ సహజ న్యాపార బంధుత్వైత ప్రత్యాకే సుహృదస్య చుంగధన తే కృత్తిక రయ స్త్యన్యధా || కృత్తికాను క ధిపాప్తుహృత్తును రి భూ వ్యం చింత్యై సన్ధికాం ప్రత్యాకే తేకు ప్రసముతాసతి సుహృద్భిత్రాధిః కల్పయేత్ ||
తా || ఒకరికొకరు 2, 12, 11, 8, 10, 4 స్థానములందున్న తాత్కాలిక (జననాది సమయములందు) మిత్రు లగుదురు. తమ ఉచ్చరాశియందున్న గ్రహము తనకు మిత్రమున కొందరి మిత్రము. చెప్పబడినవాటికంటె నితరస్థానములందున్న గ్రహములు తాత్కాలిక శత్రువులు. తన మూల త్రికోణరాశిమండలి 2, 12, 5, 9, 4, 8 ఉచ్చరాశిధిశకులు మిత్రులు. ఇతరులు శత్రువులు. రెండు లక్షణములన్న గ్రహములు సములు. అను విషయము “సప్తస్వాంతిర్విధిరసౌధ్యాయంఘటపాః” మూక్తిమున గలదు. కీనిచే నగు శత్రుమిత్రాది వివారము తెల్లకములలో వివరింపబడినది. దానిచే నగు శత్రుత్వాదులు, ఈ శ్లోకముచే నగు తాత్కాలిక శత్రుత్వాదులు గనునించి అధిమిత్ర, అధి శత్రుత్వాదికము నిర్ణయింపబడెను. ఎట్ల

నగా—చెప్పబడిన మిత్రస్థానములందు మిత్రగ్రహమున్న అధిమిత్రము, సముదనున్న మిత్రము, శత్రువున్న సముడును అగును. ఇతరులును శత్రుస్థానములందు మిత్రుడున్న సముడు, సముడున్న శత్రువు, శత్రువున్న అధిశత్రువు వగును.

లగ్నాది వాగదశభావములకు ఆధిపత్యములు

జన్మలగ్నము మొదలుకొని క్రమముగా వాగదశభావములకు తన, ధన, భ్రాతృ, మాతృ, పుత్ర, శత్రు, కళేత్ర, అయ్య, ర్యాగ్య, రాజ్య, లాభి, వ్యయములనెడు సంజ్ఞలగును.

మేవలగ్నమునకు:—లగ్నాదు మాధిపతి కుజుడు, తృతీయమాధిపతి బుధుడు, ధన సహమాధిపతి శుక్రుడు, వాహనాధిపతి చంద్రుడు, పంచమాధిపతి సూర్యుడు, భాగ్య వ్యయాధిపతి బృహస్పతి, రాజ్యలాభాధిపతి కిని.

వ్యవధిలగ్నమునకు:—లగ్న మాధిపతి శుక్రుడు, ధన పంచమాధిపతి బుధుడు, తృతీయయాధిపతి చంద్రుడు, వాహనాధిపతి సూర్యుడు, సప్తమ వ్యయాధిపతి కుజుడు, అష్టమలాభాధిపతి బృహస్పతి, భాగ్య రాజ్యాధిపతి కిని.

మిథున లగ్నమునకు:—లగ్న వాహనాధిపతి బుధుడు, ధనాధిపతి చంద్రుడు, తృతీయయాధిపతి సూర్యుడు, పంచమాధిపతి శుక్రుడు, పంచ రాజ్యాధిపతి కుజుడు, పంచమ వ్యయాధిపతి బృహస్పతి, అష్టమ భాగ్యాధిపతి కిని.

కర్కాటక లగ్నమునకు:—లగ్నాధిపతి చంద్రుడు, ధనాధిపతి సూర్యుడు, తృతీయవ్యయాధిపతి బుధుడు, వాహన లాభాధిపతి శుక్రుడు, పంచమ రాజ్యాధిపతి కుజుడు, పంచ భాగ్యాధిపతి బృహస్పతి, సప్తమాహాధిపతి సూర్యుడు, పంచమాధిపతి కిని.

మేఘలగ్నమునకు:—లగ్నాధిపతి సూర్యుడు, ధన లాభాధిపతి బుధుడు, తృతీయరాజ్యాధిపతి శుక్రుడు, వాహన భాగ్యాధిపతి కుజుడు, పంచమాధిపతి బృహస్పతి, పంచ సప్తమాధిపతి కిని, వ్యయాధిపతి చంద్రుడు.

కన్యాలగ్నమునకు:—లగ్న రాజ్యాధిపతి బుధుడు, ధన భాగ్యాధిపతి శుక్రుడు, తృతీయయాధిపతి కుజుడు, వాహన సప్తమాధిపతి బృహస్పతి, పంచమ రాజ్యాధిపతి లాభాధిపతి చంద్రుడు, వ్యయాధిపతి సూర్యుడు.

కుంభ లగ్నమునకు:—లగ్నాదు మాధిపతి శుక్రుడు, ధన సప్తమాధిపతి కుజుడు, తృతీయమాధిపతి బృహస్పతి, వాహన పంచమాధిపతి కిని, భాగ్యవ్యయాధిపతి బుధుడు, రాజ్యాధిపతి చంద్రుడు, లాభాధిపతి సూర్యుడు.

మృశ్మిక లగ్నమునకు:—లగ్న మాధిపతి కుజుడు, ధన పంచమాధిపతి బృహస్పతి, తృతీయవాహనాధిపతి కిని, సప్తమ వ్యయాధిపతి శుక్రుడు, అష్టమ లాభాధిపతి బుధుడు, భాగ్యాధిపతి చంద్రుడు, రాజ్యాధిపతి సూర్యుడు.

నవర గ్నమునకు:—లగ్న వాహనాధిపతి బృహస్పతి, ద్వితీయ తృతీయాధిపతి కిని, పంచమ వ్యయాధిపతి అంగారకుడు, పంచలాభాధిపతి శుక్రుడు, సప్తమ రాజ్యాధిపతి బుధుడు, అష్టమాధిపతి చంద్రుడు, భాగ్యాధిపతి సూర్యుడు.

మకర లగ్నమునకు:—లగ్న ద్వితీయాధిపతి కిని, తృతీయ వ్యయాధిపతి బృహస్పతి, వాహన లాభాధిపతి కుజుడు, పంచమ రాజ్యాధిపతి శుక్రుడు, పంచ భాగ్యాధిపతి బుధుడు, సప్తమాధిపతి చంద్రుడు, అష్టమాధిపతి సూర్యుడు.

కుంభ లగ్నమునకు:—లగ్న వ్యయాధిపతి కిని, ధన లాభాధిపతి బృహస్పతి, తృతీయరాజ్యాధిపతి కుజుడు, వాహన భాగ్యాధిపతి శుక్రుడు, పంచమాధిపతి బుధుడు, పంచ భాగ్యాధిపతి చంద్రుడు, సప్తమాధిపతి సూర్యుడు.

మీన లగ్నమునకు:—లగ్న రాజ్యాధిపతి బృహస్పతి, ధన భాగ్యాధిపతి కుజుడు, తృతీయయాధిపతి శుక్రుడు, వాహన సప్తమాధిపతి బుధుడు, పంచమాధిపతి చంద్రుడు, పంచ భాగ్యాధిపతి సూర్యుడు, లాభ వ్యయాధిపతి కిని.

కృత్తిక, ఉత్తర, ఉత్తరాషాఢ—సూర్య దశ సం॥ 6 భుక్తులు—అంతరములు

భుక్తుల వివరము	చంద్రుడు	కుజుడు	రాహు	నరు	శని	బుధుడు	శుక్రుడు	శుక్రుడు
సూర్యుడు	సెల ది ఫు	సెల ది ఫు	సెల ది ఫు	సెల ది ఫు	సెల ది ఫు	సెల ది ఫు	సెల ది ఫు	సెల ది ఫు
చంద్రుడు	చం 0-15-0	కుజ 0-7-21	రా 1-18-36	నరు 1-8-24	శని 1-24-9	బుధ 1-13-21	శుక్ర 1-7-21	శుక్ర 2-0-0
కుజుడు	కుజ 0-10-30	రా 0-18-54	నరు 1-18-12	శని 1-15-36	బుధ 1-18-27	శుక్ర 0-17-51	శుక్ర 0-21-0	శుక్ర 0-18-0
రాహు	రా 0-27-0	కుజ 0-16-48	నరు 1-21-18	బుధ 1-10-48	శుక్ర 0-19-57	శుక్ర 1-21-0	శుక్ర 0-6-18	చం 1-0-0
నరు	నరు 0-24-0	శని 0-19-57	బుధ 1-15-54	శుక్ర 0-16-48	శుక్ర 1-27-0	చం 0-15-18	కుజ 0-10-30	కుజ 0-21-0
శని	శని 0-16-12	బుధ 0-17-51	శుక్ర 0-18-54	శుక్ర 1-18-0	నరు 0-17-6	కుజ 0-25-30	రా 1-24-0	రా 1-24-0
బుధుడు	బుధ 0-25-30	శుక్ర 0-7-21	నరు 1-24-0	చం 0-14-24	కుజ 0-28-30	శుక్ర 0-17-51	రా 0-18-54	నరు 1-18-0
శుక్రుడు	శుక్ర 0-10-30	కుజ 0-21-0	నరు 0-16-12	చం 0-24-0	కుజ 0-19-57	రా 1-15-54	శని 0-16-48	శని 1-27-0
శుక్రుడు	శుక్ర 1-0-0	నరు 0-6-18	చం 0-27-0	కుజ 0-16-48	రా 1-21-18	నరు 1-10-48	బుధ 0-19-57	బుధ 1-21-0
శుక్రుడు	శుక్ర 0-18-0	కుజ 0-10-30	రా 0-18-54	రా 1-18-12	నరు 1-15-36	శని 1-18-27	శుక్ర 0-17-51	శుక్ర 0-21-0
మొత్తం	6-0-0	4-6-0	10-24-0	9-18-0	11-12-0	10-6-0	4-6-0	12-0-0

రోహిణి, హస్త, శ్రవణం—చంద్ర దశ సం॥ 10 భుక్తులు—అంతరములు

భుక్తుల వివరము	చంద్రుడు	కుజుడు	రాహు	నరు	శని	బుధుడు	శుక్రుడు	శుక్రుడు
సూర్యుడు	సెల ది ఫు	సెల ది ఫు	సెల ది ఫు	సెల ది ఫు	సెల ది ఫు	సెల ది ఫు	సెల ది ఫు	సెల ది ఫు
చంద్రుడు	చం 0-25-0	కుజ 0-12-15	రా 2-21-0	నరు 2-4-0	శని 2-12-15	బుధ 0-12-15	శుక్ర 0-12-15	శుక్ర 0-9-0
కుజుడు	కుజ 0-17-30	రా 1-1-30	నరు 2-12-0	శని 2-16-0	బుధ 0-29-45	శుక్ర 1-5-0	శుక్ర 1-5-0	చం 0-15-0
రాహు	రా 1-15-0	కుజ 0-28-0	నరు 2-25-30	బుధ 2-8-0	శుక్ర 2-25-0	నరు 0-10-30	కుజ 1-20-0	కుజ 0-10-30
నరు	నరు 1-10-0	శని 0-29-45	బుధ 2-16-30	శుక్ర 0-28-0	నరు 0-25-30	చం 0-17-30	కుజ 1-5-0	రా 0-27-0
శని	శని 1-17-30	బుధ 0-29-45	శుక్ర 1-1-30	కుజ 2-20-0	చం 1-12-30	కుజ 0-12-15	రా 0-24-0	నరు 0-24-0
బుధుడు	బుధ 1-12-30	శుక్ర 0-27-0	నరు 0-27-0	చం 1-10-0	కుజ 2-16-30	నరు 0-28-0	శని 2-20-0	శని 0-25-30
శుక్రుడు	శుక్ర 0-17-30	కుజ 1-15-0	రా 0-15-0	చం 0-28-0	రా 2-25-30	నరు 1-3-15	బుధ 2-25-0	కుజ 0-10-30
శుక్రుడు	శుక్ర 1-20-0	నరు 0-10-30	కుజ 1-15-0	రా 0-28-0	నరు 2-16-0	బుధ 0-29-45	శుక్ర 1-5-0	శుక్ర 1-0-0
మొత్తం	10-0-0	7-0-0	18-0-0	16-0-0	17-0-0	7-0-0	20-0-0	6-0-0

మృగశిర, చిత్త, ధనిష్ఠ—కుజదశ సం॥ 7—భుక్తులు—అంతరములు

భుక్తుల వివరము	కుజుడు	రాహు	నరు	శని	బుధుడు	శుక్రుడు	శుక్రుడు	శుక్రుడు
సూర్యుడు	సెల ది ఫు	సెల ది ఫు	సెల ది ఫు	సెల ది ఫు	సెల ది ఫు	సెల ది ఫు	సెల ది ఫు	సెల ది ఫు
చంద్రుడు	చం 0-22-0	కుజ 1-28-42	రా 1-14-48	నరు 2-8-10	శని 0-20-34	బుధ 1-20-34	శుక్ర 2-10-0	శుక్ర 0-17-30
కుజుడు	కుజ 0-22-0	రా 1-20-24	నరు 1-23-12	శని 1-26-31	బుధ 0-20-49	శుక్ర 0-24-30	నరు 0-21-0	కుజ 0-12-15
రాహు	రా 0-19-36	కుజ 1-29-51	బుధ 1-17-36	కుజ 0-28-16	నరు 1-29-30	చం 1-5-0	కుజ 0-7-21	రా 1-20
నరు	నరు 0-23-36	బుధ 0-19-36	శుక్ర 0-19-36	కుజ 2-6-30	చం 0-17-51	కుజ 0-24-30	రా 0-18-54	నరు 0-28-0
శని	శని 0-20-49	శుక్ర 2-8-0	నరు 0-19-57	చం 1-3-15	కుజ 0-20-49	రా 2-8-0	నరు 0-16-48	శని 1-3-15
బుధుడు	బుధ 0-20-49	కుజ 2-8-0	నరు 0-19-57	చం 1-3-15	కుజ 0-20-49	రా 2-8-0	నరు 0-16-48	బుధ 0-28-45
శుక్రుడు	శుక్ర 0-24-30	నరు 0-19-36	కుజ 0-16-48	చం 0-28-0	రా 1-29-36	నరు 2-6-30	బుధ 0-19-57	కుజ 0-12-15
శుక్రుడు	శుక్ర 0-7-21	కుజ 1-1-30	రా 0-19-36	నరు 1-29-51	శని 1-17-36	బుధ 1-28-30	కుజ 0-7-21	శుక్ర 1-5-0
మొత్తం	4-27-0	12-18-0	11-6-0	13-9-0	11-27-0	4-27-0	4-6-0	7-0-0

అర్చి, స్తోత్ర, శతభిషం—రాహుదశ సం॥ 18 భక్తులు అంతరములు

పుక్తుల వివరము	రా.హంపు	గురుడు	శిని	బుధుడు	కేతు	శుక్రడు	మంగళుడు	చంద్రుడు	కుజుడు
నెల దినం	నెల దినపు	నెల దినపు	నెల దినపు	నెల దినపు	నెల దినపు	నెల దినపు	నెల దినపు	నెల దినపు	నెల దినపు
రా.హం	రా 4-25-48	గురు 3-25-12	శిని 5-12-27	బుధ 4-10-8	కేతు 0-22-8	శుక్ర 6-0-0	మ 0-16-12	చం 1-15-0	కుజ 0-22-8
గురు	గురు 4-9-36	శిని 4-16-48	బుధ 4-25-21	కేతు 1-23-33	శుక్ర 2-8-0	మ 1-24-0	చం 0-27-0	కుజ 1-1-30	రా 1-26-42
శిని	శిని 5-8-54	బుధ 4-2-24	కేతు 1-29-51	శుక్ర 5-8-0	మ 0-18-54	చం 3-0-0	కుజ 0-18-54	రా 2-21-0	గురు 1-20-24
బుధుడు	బుధ 4-17-42	కేతు 1-20-24	శుక్ర 5-21-0	మ 1-15-54	చం 1-1-30	కుజ 2-8-0	రా 1-18-36	గురు 2-12-0	శిని 1-29-51
కేతు	కేతు 1-25-42	శుక్ర 4-24-0	మ 1-21-18	చం 2-16-30	కుజ 0-22-8	రా 5-12-0	గురు 1-18-12	శిని 2-25-30	బుధ 1-23-33
శుక్ర	శుక్ర 5-12-0	మ 1-18-12	చం 2-25-30	కుజ 1-23-33	రా 1-26-42	గురు 4-24-0	శిని 1-21-18	బుధ 2-16-30	కేతు 0-22-8
మంగళ	మ 1-18-36	చం 2-12-0	కుజ 1-29-51	రా 4-17-42	చం 1-20-24	శిని 5-21-0	బుధ 1-15-54	కేతు 1-1-30	శుక్ర 2-8-0
చంద్ర	చం 2-21-0	కుజ 1-20-24	రా 5-8-54	గురు 4-2-24	శిని 1-29-51	బుధ 5-8-0	కేతు 0-18-54	మ 3-0-0	మ 1-18-54
కుజ	కుజ 1-26-42	రా 4-9-36	గురు 4-16-48	శిని 4-25-21	బుధ 1-23-33	కేతు 2-8-0	శుక్ర 1-24-0	మ 0-27-0	చం 1-1-30
మొత్తం నెల 18 00	32-12-0	28-24-0	34-6-0	30-18-0	12-18-0	36-0-0	10-24-0	18-0-0	12-18-0

పునర్వసు, విశాఖ, పూర్వాభాద్రాద — గురుదశ స॥ 16 భక్తులు అంతరములు

భక్తుల వివరము	గురుకు		శివి		బురుకు		కేతు		శుక్రకు		నూగ్యుకు		చంద్రుకు		కుజుకు		రాహు	
	నెల దిను	నెల దిను	నెల దిను	నెల దిను	నెల దిను	నెల దిను	నెల దిను	నెల దిను	నెల దిను	నెల దిను	నెల దిను	నెల దిను	నెల దిను	నెల దిను	నెల దిను	నెల దిను	నెల దిను	నెల దిను
గురు	25 18	గురు	3-12-24	గురు	3-25-36	కేతు	0-19-36	కేతు	5-10-0	శుక్ర	0-14-24	నూ	0-10-0	చంద్ర	0-19-36	గుజ	4-9-36	
శివి	30 12	శివి	4-1-36	బుధ	1-17-36	శుక్ర	1-26-0	శుక్ర	1-18-0	నూ	0-24-0	చంద్ర	0-28-0	గుజ	1-20-24	గురు	3-25-12	
బుధ	27 6	బుధ	3-18-48	కేతు	4-16-0	నూ	0-16-48	చంద్ర	2-20-0	చంద్ర	0-16-48	గుజ	2-12-0	గురు	1-14-48	శివి	4-16-48	
కేతు	11 6	కేతు	1-14-48	శుక్ర	1-10-48	చంద్ర	0-28-0	చంద్ర	1-26-0	గుజ	1-18-12	గురు	2-4-0	శివి	1-28-12	బుధ	4-2-24	
శుక్ర	32 0	శుక్ర	4-8-0	చంద్ర	2-8-0	గుజ	0-19-36	గుజ	4-24-0	గురు	1-8-24	గురు	2-16-0	బుధ	1-17-36	కేతు	1-20-24	
నూగ్య	9 18	నూ	1-8-24	చంద్ర	1-17-36	గుజ	1-20-24	గురు	4-8-0	గురు	1-15-36	శివి	2-8-0	కేతు	0-19-36	శుక్ర	4-24-0	
చంద్ర	16 0	చంద్ర	2-4-0	గుజ	4-2-24	గురు	1-14-48	శివి	5-2-0	బుధ	1-10-48	బుధ	0-28-0	కేతు	1-26-0	నూ	1-18-12	
గుజ	11 6	గుజ	1-14-48	గురు	3-18-48	శివి	1-28-12	బుధ	4-16-0	బుధ	0-16-48	కేతు	2-20-0	శుక్ర	0-16-48	చంద్ర	2-12-0	
రాహు	28 24	రా	3-25-12	శివి	4-9-12	బుధ	1-17-36	కేతు	1-26-0	కేతు	1-18-0	శుక్ర	0-24-0	నూ	0-28-0	గుజ	1-20-24	
మొత్తం	160 0		25-18-0		27-6-0		11-6-0		32-0-0		9-18-0		16-0-0		11-6-0		28-24-0	

పుష్పమి, అనూరాధ, ఉత్తరాభాద్రపద చంద్రుని దశ సు॥ 19 భక్తులు అంతరములు

భుక్తుల వివరము		శని		బుధుడు		కేతు		శుక్రుడు		మంగళుడు		చంద్రుడు		కుజుడు		రాహు		గురుడు	
	సెల దిను	సెల దిను	సెల దిను	సెల దిను	సెల దిను	సెల దిను	సెల దిను	సెల దిను	సెల దిను	సెల దిను	సెల దిను	సెల దిను	సెల దిను	సెల దిను	సెల దిను	సెల దిను	సెల దిను	సెల దిను	సెల దిను
శని	86	8	5-21-28½	బుధు	4-17-16½	కేతు	0-28-16½	శుక్రు	6-10-0	మంగ	0-17-6	చంద్ర	1-17-30	కుజ	0-28-16½	రాహు	5-8-54	గురు	4-1-36
బుధుడు	82	9	5-8-25½	కేతు	1-26-31½	శుక్రు	2-6-30	మంగ	1-27-0	చంద్ర	0-28-30	కుజ	1-8-15	రాహు	1-29-51	గురు	4-16-48	గురు	4-24-24
కేతు	18	9	2-8-10½	శుక్రు	5-11-30	మంగ	0-19-57	చంద్ర	8-5-0	కుజ	0-19-57	రాహు	2-25-30	బుధ	1-28-12	గురు	5-12-27	బుధ	4-9-12
శుక్రు	88	0	6-0-30	మంగ	1-18-27	చంద్ర	1-8-15	కుజ	2-6-30	రాహు	1-21-18	గురు	2-16-0	బుధ	2-8-10½	కుజ	4-25-21	కేతు	1-28-12
మంగళ్య	11	12	2-20-45	చంద్ర	2-20-45	కుజ	0-28-16	రాహు	5-21-0	గురు	1-15-36	బుధ	8-0-15	బుధ	1-26-31½	కుజ	1-29-51	శుక్రు	5-2-0
చంద్ర	19	0	8-0-15	కుజ	1-26-31½	రాహు	1-29-51	గురు	5-2-0	బుధ	1-24-9	బుధ	2-20-45	కేతు	0-28-16½	మంగ	5-21-0	నూ	1-15-36
కుజ	18	9	2-8-10½	రాహు	4-25-21	గురు	1-28-12	బుధ	6-0-30	బుధ	1-18-27	కుజ	1-8-15	కేతు	2-6-30	నూ	1-21-18	చంద్ర	2-16-0
రాహు	34	6	5-12-27	గురు	4-9-12	బుధ	2-8-10½	బుధ	5-11-30	కేతు	0-19-57	శుక్రు	8-5-0	నూ	0-19-57	చంద్ర	2-25-30	కుజ	1-28-12
గురు	30	12	4-24-24	బుధ	5-8-25½	కేతు	1-26-31½	కేతు	2-6-30	శుక్రు	1-27-0	నూ	0-28-30	చంద్ర	1-8-15	కుజ	1-29-51	రాహు	4-16-48
మొత్తము	1900		88-8-0		82-9-0		18-9-0		38-0-0		11-12-0		19-0-0		18-9-0		84-6-0		80-12-0

భుక్తులు వివరము	బుధుడు	శుక్రుడు	సూర్యుడు	చంద్రుడు	కుజుడు	రాహు	గురుడు	శని
నెల దినం	నెల దినం	నెల దినం	నెల దినం	నెల దినం	నెల దినం	నెల దినం	నెల దినం	నెల దినం
కేతు 4 27	కేతు 4 24-49½	శుక్రు 0-20-49½	సూ 0-15-18	చం 0-20-49½	కుజ 0-20-49½	రా 4-17-42	గురు 3-18-48	శని 5-8-25½
శుక్రు 14 0	శుక్రు 1-20-30	శుక్రు 1-21-0	చం 0-25-30	కుజ 0-25-30	కుజ 1-23-33	గురు 4-2-24	గురు 4-9-12	బుధ 4-17-16½
చంద్ర 24 0	చం 0-17-51	చం 2-25-0	కుజ 0-17-51	కుజ 2-16-30	గురు 1-17-36	శని 4-25-21	బుధ 3-25-36	కేతు 1-26-31½
సూర్య 10 6	సూ 0-20-49½	సూ 5-8-0	సూ 1-15-54	గురు 2-8-0	శని 1-26-31½	బుధ 4-10-8	కుజ 1-17-36	శుక్రు 5-11-30
చంద్ర 17 0	చం 2-12-15	కుజ 4-16-0	గురు 1-10-48	శని 2-20-45	బుధ 0-20-49½	కుజ 1-23-33	శుక్రు 4-16-0	సూ 1-18-27
కుజ 11 27	కుజ 1-23-33	గురు 5-11-30	శని 1-13-21	బుధ 2-12-15	కేతు 0-20-49½	శుక్రు 5-8-0	సూ 1-10-48	చం 2-20-45
రాహు 30 18	రా 4-10-8	శని 4-24-30	బుధ 0-17-51	కేతు 2-25-0	శుక్రు 0-17-51	సూ 1-15-54	చం 2-8-0	కుజ 1-26-31½
గురు 27 6	గురు 3-25-36	శని 1-26-31½	బుధ 4-24-30	కేతు 2-25-0	శుక్రు 0-17-51	చం 2-16-30	కుజ 1-17-36	రా 4-25-21
శని 32 9	శని 4-17-16½	బుధ 1-20-34½	కేతు 1-29-30	సూ 0-25-30	చం 0-29-45	కుజ 1-23-33	రా 4-2-24	గురు 4-9-12
మొత్తం సంగ 17 0	28-27-0	11-27-0	94-0-0	17-0-0	11-27-0	80-13-0	27-6-0	82-9-0

ఆశ్విని, మఘ, మూల—తేతు దశ సంగ 7 భుక్తులు అంతరములు

భుక్తులు వివరము	కేతు	శుక్రుడు	సూర్యుడు	చంద్రుడు	కుజుడు	రాహు	గురుడు	శని	బుధుడు
నెల దినం	నెల దినం	నెల దినం	నెల దినం	నెల దినం	నెల దినం	నెల దినం	నెల దినం	నెల దినం	నెల దినం
కేతు 4 27	కేతు 0-8-34½	శుక్రు 2-10-0	సూ 0-17-30	చం 0-22-3	కుజ 1-26-42	రా 1-14-48	గురు 2-8-10½	శని 1-20-34½	బుధ 1-20-49½
శుక్రు 14 0	శుక్రు 0-24-30	శుక్రు 0-21-0	చం 0-10-30	కుజ 0-12-15	కుజ 1-20-24	శని 1-23-12	బుధ 1-26-31½	కేతు 0-20-49½	కుజ 1-29-30
చంద్ర 7 0	చం 0-7-21	చం 1-5-0	కుజ 0-7-21	గురు 0-18-54	గురు 1-29-51	బుధ 1-17-36	శుక్రు 2-6-30	సూ 0-17-51	చం 0-29-45
సూర్య 4 27	సూ 0-12-15	సూ 2-8-0	సూ 0-18-54	శని 0-22-3	కుజ 0-22-3	కుజ 1-19-36	గురు 0-19-57	చం 0-29-45	కుజ 1-20-49½
చంద్ర 12 18	చం 0-22-3	కుజ 1-26-0	గురు 0-19-57	బుధ 0-29-45	శుక్రు 2-8-0	సూ 1-16-48	చం 1-8-15	కుజ 1-23-33	రా 1-29-51
గురు 11 6	గురు 0-19-36	శని 2-6-30	బుధ 0-17-51	కేతు 0-12-15	సూ 0-18-54	చం 0-28-0	కుజ 0-23-16½	రా 1-29-51	గురు 1-17-36
శని 13 7	శని 0-23-16½	బుధ 1-29-30	కేతు 0-7-21	శుక్రు 1-5-0	సూ 0-1-30	కుజ 0-19-36	రా 1-29-51	గురు 1-23-12	శని 1-26-31½
బుధ 11 92	బుధ 0-20-49½	కేతు 0-24-30	శుక్రు 0-21-0	సూ 0-10-30	చం 0-22-3	రా 1-20-24	గురు 1-23-12	శని 1-26-31½	బుధ 11-27-0
మొత్తం సంగ 7 0 0	4-27-0	14-0-0	4-6-0	7-0-0	12-18-0	11-6-0	13-9-0	11-27-0	

భరణి, పుబ్బ, పూర్వాషాఢ—శుక్ర దశ సంగ 20 భుక్తులు—అంతరములు

భుక్తులు వివరము	శుక్రుడు	సూర్యుడు	చంద్రుడు	కుజుడు	రాహు	గురుడు	శని	బుధుడు	కేతు
నెల దినం	నెల దినం	నెల దినం	నెల దినం	నెల దినం	నెల దినం	నెల దినం	నెల దినం	నెల దినం	నెల దినం
శుక్రు 40 0	శుక్రు 6-20-0	సూ 0-18-0	చం 1-20-0	కుజ 0-24-30	రా 5-12-0	గురు 6-0-30	శని 0-24-30	బుధ 4-24-30	కేతు 0-24-30
సూర్య 12 0	సూ 2-0-0	చం 1-0-0	కుజ 1-5-0	రా 2-8-0	గురు 4-24-0	శని 5-11-30	కుజ 2-10-0	కుజ 1-29-30	శుక్రు 2-10-0
చంద్ర 20 0	చం 3-10-0	కుజ 0-21-0	రా 0-0-0	శని 1-26-0	బుధ 5-21-0	కుజ 2-6-30	సూ 0-21-0	సూ 5-20-0	చం 0-21-0
కుజ 14 0	కుజ 2-10-0	రా 1-24-0	గురు 2-20-0	శని 2-6-30	బుధ 5-8-0	శుక్రు 6-10-0	చం 1-5-0	సూ 1-21-0	కుజ 0-24-30
రాహు 36 0	రా 6-0-0	గురు 1-18-0	శని 3-5-0	బుధ 1-29-30	కుజ 2-8-0	సూ 1-27-0	రా 2-8-0	చం 2-25-0	కుజ 2-8-0
గురు 32 0	గురు 5-10-0	శని 1-27-0	బుధ 2-25-0	కేతు 0-24-30	శుక్రు 6-0-0	చం 3-5-0	గురు 1-29-30	రా 5-8-0	శని 1-26-0
శని 38 0	శని 6-10-0	బుధ 1-21-0	కేతు 1-5-0	శుక్రు 2-10-0	సూ 1-24-0	కుజ 2-6-30	రా 5-21-0	గురు 4-16-0	శని 2-6-30
బుధ 34 0	బుధ 5-20-0	కేతు 0-21-0	శుక్రు 3-10-0	సూ 0-21-0	చం 3-0-0	కుజ 5-21-0	బుధ 1-29-30	శని 5-11-30	బుధ 1-29-30
కేతు 14 0	కేతు 2-10-0	శుక్రు 2-0-0	సూ 1-0-0	చం 1-5-0	కుజ 2-8-0	రా 5-2-0	బుధ 5-11-30	శని 14-0-0	
మొత్తం సంగ 20 0	40-0-0	12-0-0	20-0-0	14-0-0	36-0-0	38-0-0	34-0-0	14-0-0	